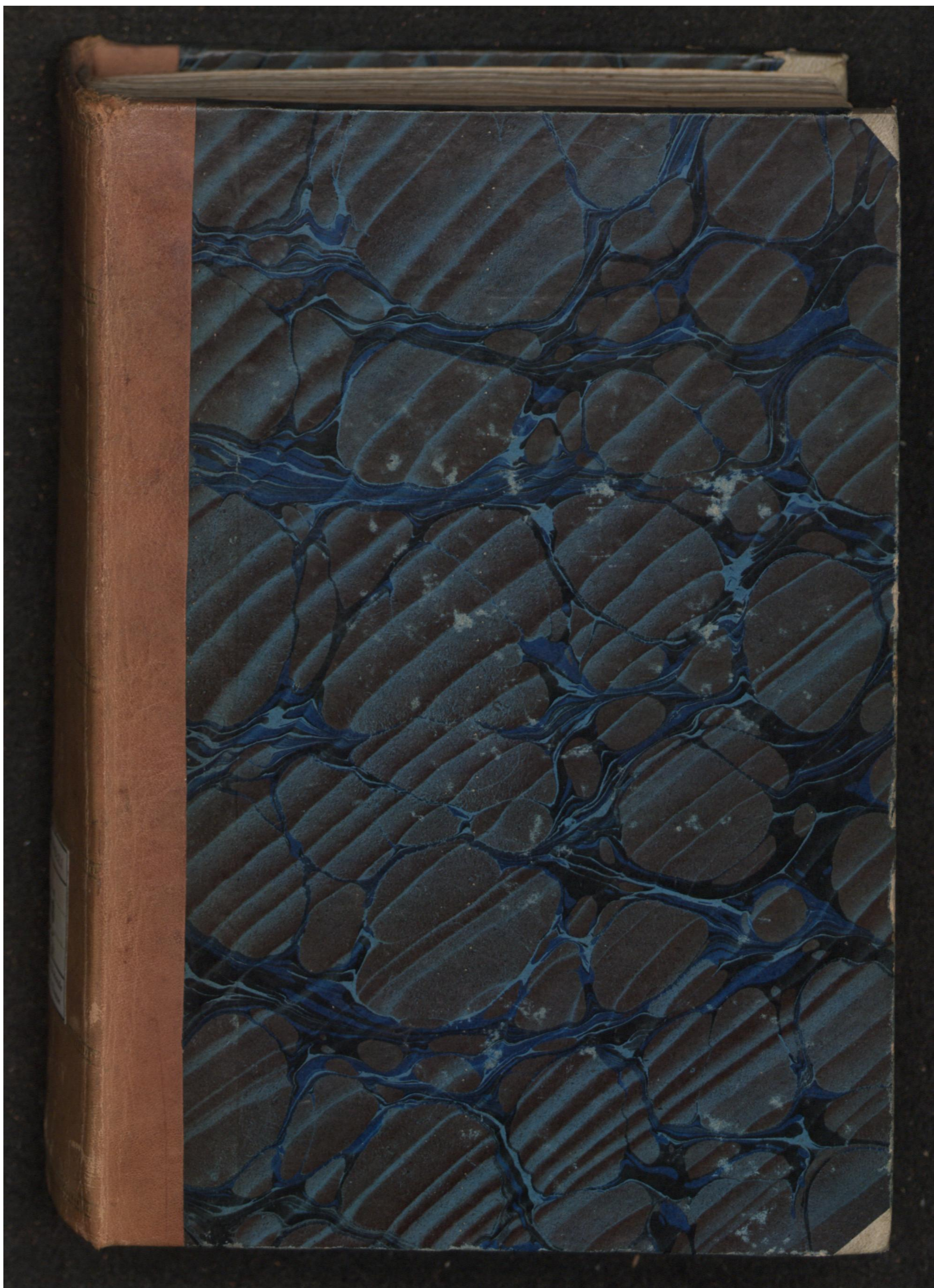
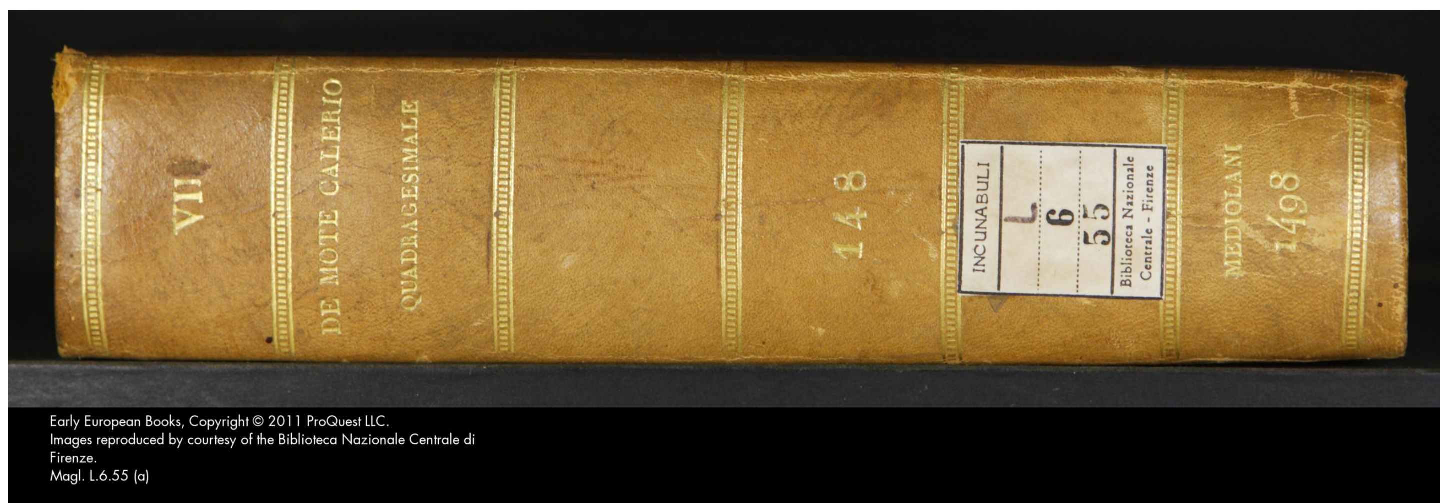

VII
DE MOTE CALERIO
QUADRAGESIMALE
148
INCUNABULI
L
6
55
Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze
MEDIOLANI
1498

Questo Libro è di dō Romolo
Monaco Cistercense
da San Cascia
no è ce [illegible]
nō altro

¶ Incipit quadragesimale Fratris Filipi de monte Calerio. ordinis minorum.

c Um ieiunatis. Nolite fieri sicut ypocrite tristes. Math. 6. Ratio naturalis nos docet: et huic ars medicine cõcordat quod infirmitates per eis cõtraria curantur: sicut igitur est in naturalibus: sic est suo mõ in spiritualibus. ¶ Cum igitur in anima sit spũalis infirmitas. peccatum mortale ipsius curatio per suum oppositum dz eẽ: cui sñie concordans Grego. In quodam omel'. vbi sic ait in omelia de vno martir. Nam sicut arte medicine calida frigidis: frigida calidis curantur. ita dñs noster cõtraria opposuit medicaméta peccatis. vt lubricis cõtinétiam: tenacibus largitatem: iracundis mansuetudinem: ellatis perci peret humilitatez: lz aũt peccata multipliciter distinguant. tñ quãtum ad pñs spectat. generaliter reducunt ad tria. d qbus .j. Jo. 2. Omne quod est i mũdo: concupiscẽtia carnis est. et cõcupiscẽtia oculoꝝ et supbia vite. Per quorũ primũ homo incliat ad quascunqz delectatões carnales. Per secundum ad mũdanas diuitias. Per tertium erigitur ad alta. ¶ Sancta igit mater eccl'a que de suis spũalibus filijs curã gerit solicitã vidés aliquos peccatoꝝ ifirmitatibus languidos volens hoc sacratissimo qdragesimali tẽpore mederi: ipis dat tria remedia dictis tribus vitijs opposita. ¶ Nam cõ superbiam docet humilitatem: dum super hoium capita ordinauit cineres poni. vt sic se morituras cogitent sibi dicendo illud Geñ. 3. Meméto homo qz cinis es et in cinerem reuerteris In cuius recordatõem dr Job. 13. Meoria nr̃a compabitur cineri. Et Eccl'ci. 10. Quid superbis terra et cinis. ¶ Contra luxuriam docet austeritatẽ: dum ad ieiunandum inducit. Contra vo auaritiaz docet paupertatem: dum phibet in mundo thesaurizare. de quibus duobus vltimis spãliter fit mentio in euangelio hodierno in quo xps tria tangit. s.

Carnis maceratiõem: vicia cõprimẽtem.
Mundi despectõem: supflua abdicãtem.
Mentis locatõem: dilecta cõsequẽtem.

¶ Primũ probat delitiaꝝ subtractio. Secundũ diuitiaꝝ desertio. Tertiũ distãtiaꝝ situatio. Pm i pñ°. 2m ibi nolite thizar̃ et c. 3m ibi. vbi ẽ thaurus tu9 et c.

Prima pars.

q Uantũ ad primũ. vbi tangit et c. quod pbat et c. dicit. Cum ieiunatis et c. Ubi sciendũ. quod qz sicut dictuz est. auaritia cõtrariat libertas. q̃ cognoscit per elyarũ largitudinẽ: superbie hũilitas que cognoscit per deuotã oratõez. luxurie vero castitas. q̃ nutritur p corporis macerationẽ. iuxta quod Raphael angel9. docuit tob. d. Tob. 12. Bona ẽ oratio cũ ieiunio. et elymosina magis q̃z thauros auri cõdere. ideo xps ybs verus magister et pius contra pdictam auaritiaz dicit Mat. Estote misericordes sic et pr̃ vr̃ misericors est. et Ambrosius Ois autez summa discipline xpiane in misericordia et pietate ẽ. ¶ Cõtra supbiaz dic Mat. Discite a me qz mitis sum et hũilis corde. Cõtra vero luxuriaz dic in euãgelio hodierno. Cũ ieiunatis nolite fieri sicut ypocrite tristes vñ Cri. super Mat. Quia oratio illa fortis ẽ que fit in spũ humili et corde cõtricto. qui ãt delitijs fruit. spiritũ hũlem et cor cõtrictũ hr̃e nõ põt. ¶ Manifestũ est quod oratio sine ieiunio gratil' ẽ infirma. et ideo qñcũqz sancti pro aliqua necessitate voluerũt orare ieiuniũ cum oratiõe miscuerũt. vñ conuenienter dñs post doctrinã de oratione subiũxit doctrinã de ieiunio. d. Cũ ieiunatis et c. ¶ Sciendu est ãt quod aliq̃ sunt opa de sei ta mala quod nullo mõ possunt bñ fie

ri. sicut blasphemare deū. inhonorare parentes adulteriū 7c. 7 talia ñ indigét nisi phibitione ne fiant. ¶ Aliqua sunt q̄ nō possunt male fieri sicut diligere deū 7 proximū 7c. 7 talia nō indigent nisi admonitōe vel mādato vt fiant. ¶ Aliqua vero sunt de genere bonoꝝ q̄ possunt bene 7 male fieri sicut dare elymosinā. orare. ieiunare. 7 h⁹i que q̄uis de se sint bona. tñ possunt bōa 7 mala intentōe fieri. 7 talia indigét regulatiōe qualiter hēant fieri. vt sint meritoria. l3 igitur ieiunium sit de se bo^m. tamē q2 depravari pōt per malā intentiōem. iō xp̄s d utroq3 modo ieiunādo nos reddit attentos scōm h̄ igitur hic duo possum⁹ ɔsiderare secundum q2 xp̄s tangit duplicem ieiunādi modū. s.

Pernitiosum 7 detestandū.

Fructuo^m. 7 assequēdum.

¶ Quātū ad p^m dicit. Cum ieiunatis 7c. In h̄ eni3 pnitioso ieiunādi modo q̄ttuor possumus cōsiderare. s.

Actum simulatum.

Modum ostentatum.

Affectum depravatū.

Fructum denegat^m.

¶ Quantū ad p^m dicit. Nolite fieri sicut ypocrite tristes. l3 enim ieiuniū minuat i hoie tēporalem letitiā. tñ hoc nō d3 aliqs in suo iei⁹ querere vt per ipsius iei^m ostēdatur. iuxta q2 d quol3 dr̄ Jb. 42. Nō erit tristis n3 tribulētus. 7 ideo signāter xp̄s dicit. nolite fieri tristes. nō aūt dixit nolite esse tristes. h̄ scōm Criso^m. sup Mat.

¶ Quātū ad mo^m ostentatū dicit exterminant enim faties suas. i. extra termios hūane condictōis ponunt nam extra communē3 mo^m hominū faties suas diversificant cū plixa barba. cum colore palido. 7 facie dimissa cum gestibus simulate devotionis. Nam scōm Greg. 8. mor. Ora palescūt corp⁹ debilitate q̄tit pectus iter rumpētibus suspirijs vrgetur. nihilq3 tanto labore aliud nisi extimatio humana cogitatur vt sic verificetur de ipsis illō Sap. 3. Ab itinere iusto abierūt i exterminiū. i. iustum iei^m mutauerūt ad vanā gloria3. vñ Leo papa i sermone de iei⁹ nō sunt iquit casta ieiunia que nō de ratione veniūt cōtinentie sed de arte falatie. ¶ Quantū ad affectū depravatū dic vt appareant hominibus ieiunātes. Modus enim ypocritarū est hoium gloriā q̄rere. 7 ideo iuxta illud Mat. 33. Oia opera sua faciunt vt videantur ab hoibus. videri aūt ab hoibus nō est malum q̄ñ homo sic vult videri vt laudetur deus 7 hedificetur proximus. iuxta q2 xp̄s dixit discipl'is Mat. 5. Sic luceat lux vr̄a coram hominibus vt videant vr̄a bona opera. 7 glorificēt patrem vr̄m qui i celis est. Sed tūc est malum q̄ñ sic aliqs vult videri vt ab hoib⁹ laudetur vñ Aug. de sermone dn̄i in mōte. Non āt ab hoib⁹ videri nephax est. sed ideo h̄ agere vt ab hoibus videaris. ¶ Quantū ad fructum denegatū dicit. amen dico vob recepunt mercedem suā. vnum qdem opus non d3 habere nisi vnū stipendiū. Cum igit iei^m ypocritarū habeat remuneratōem vnam q2 laudem hoium querūt ergo non debet vlterius remunerari a deo vñ Cri. super Mat. Quid aūt a do recipies q adeo nihil dedisti. q. d. nihil. ¶ Q^m ad secundu3 s. mo^m ieiunādi fructuosum 7 assequēdu3 dicit tu aūt cum ieiunas 7c. In h̄ eni fructuoso modo ieiunādi quattuor possum⁹ considerare. s.

Actum tēperatum.

Modum ordinatum.

Affectum regulatum.

Fructum condonatū.

¶ Quantū ad primū dicit tu autem cu3 ieiunas. ieiuniū qdem quātū est de se est qdam actus tēperantie. vt aūt sit meritorium d3 esse opibus mie fulcitū debitis circūstantijs regulatū. Nā s̄m Greg. i omel'. Illō enim iei^m. do approbat q2 añ oculos ei⁹ man⁹ elyarū leuat. h̄ ergo q2 tibi subtra

bis alteri largire vt vñ tua caro affligit inde egētis pximi caro repet. ¶ Hoc aūt ieiᵐ meritoriū quilʒ debʒ assumere singulariter hoc q̄dragessimali tpe. ab h̄ spāliter ab eccl'a instituto cōsiderans q̄ iuxta illud Ber. sermone.38. boᵐ ⁊ salube ieiᵐ quo euadunt eterna supplicia dum redimunt peccata nō solū ablutio est peccatorum ſʒ extirpatio vitioꝝ nō obtinet veniā sed meret gloriam nō solum peccā pterita que cōmissimus ſʒ repellit futura q̄ cōmittere poteramꝰ vt merito sic dr̄e possit illud Nee.i. Cū audissem verba testimonij huiꝰ sedi. fleui. ⁊ luxi. diebꝰ multis ⁊ ieiunabā ⁊ orabā ante faciem dñi ce'. ¶ Naʒ re vera qñ homo audit bona q̄ secunt ad ieiᵐ. multum dʒ aniari ad meritorie opandum vel ieiunādum. ad q̄ nos ortat dñs. Joel. Cōuertimini ad me i toto cord vr̄o i ieiᵒ. ⁊ fletu ⁊ plāctu. ⁊ scindite corda vr̄a. ⁊ nō vestimēta vr̄a sic enim ieiunādo efficitur fructuosum ieiᵐ vr̄m ⁊ a dño meretur recipe veniā de offensis. ¶ Hoc aūt fuit figuratū Jone.3. vbi de niniuitis sniali'r dr̄. Quod cuʒ pp peccata eoꝝ deus misit ſʒ ionā prophā ad pdicandū subuersióeʒ ciuitatis niniue. q̄ h̄ audiētes niniuite predicauerūt ieiuniū. ⁊ surrexit rex de solio suo. ⁊ abiecit vestimentū suū a se ⁊ vestitꝰ est sacco. ⁊ sedit in ciner ⁊ pcepit q̄ abstinerent hoīes ⁊ iumēta. ⁊ q̄ oēs clamarēt ad deū in fortitudine sua misericordiā postulando. ⁊ cōuerterent ð vijs suis malis q̄ ⁊ fecerūt ⁊ vidit deus q̄ cōuersi sunt de via sua mala ⁊ misertus est eis. ¶ Ubi sciendum q̄ per niniuitas qui deuʒ offenderant intelligi possunt peccatores huiꝰ mundi per Jonā vero prophā intelligi potest quilʒ predicator annūtians veritatem. Iste annuntians peccatoribus ciuitatis. i. mundi excidium quando eis labilitatem mundi denūtiat. ⁊ penā eis pro peccatis debitam q̄ quidem audiens peccator miserrimus multum debet timere, ⁊ instar niniuitarū predicare. i. in semetipso ieiunium verum assumere. ⁊ ab omnibus illicitis abstinendo quia secundum Ber. sermone.38. Ab omnibus in quibus dlīquisti in omnibus membris debes ab omnibus abstinere vt verum ieiunium cōprobet. ¶ Instar autem regis debet ð solio suo surgere ⁊ ad yma descendere per profundam humilitatem ⁊ vestimētum a se abicere per mundi despectióem. ⁊ indui sacco per carnis maceratióeʒ. ⁊ sedere in cinere per mortis meditationem. ⁊ homines ⁊ iumēta. i. tam aīa signata p homies q̄ʒ corpus designatū per iumēta abstinet per vitioꝝ celationem clamare ad dñm p misericordie postulationem ⁊ deuotā orationem ⁊ sic dū a uia sua mala. ⁊ opera virtuosa cōuertitur meretur de pgruo a domino exaudiri vt sic dr̄e possit cū ps. Ad dñm cum tribularer cla. ⁊ exaudi. me. ⁊ instar niniuitaꝝ deus penitus hominis miseretur. Nā iuxta illud eccli.12. Altissimꝰ odio habet peccatores ⁊ misertus est penitentibus. ¶ Quantum ad modum ordinatum dicit vnge caput tuum ⁊ fa. tuaʒ laua. in palestina mox erat q̄ homines in festiuitatibus vngebant capita sua aliquibus vnguentis in signum festiuitatis. ⁊ gaudij. ⁊ ad pcurandum refrigerium cōtra solis ardorem. iuxta q̄ʒ consuetudineʒ hic xp̄s loquitur de capitis vnctione.

¶ Moraliter autem loquendo dicere possumus homo qui vult ordinate ⁊ meritorie ieiunare debet inter alia habere tria. s.

Purgatóem inficiētis culpe.
Diffusioné redolētis fame.
Subuentióem reficiētis mie.

¶ Primum vero in lotionem faciei. Secundum ⁊ tertium in vnctionem vnguenti. ¶ Primo ergo debet homo lauare faciem suam. i. conscientiaʒ per purgationeʒ inficientis macule. ⁊ h̄ est q̄ nos admonet dominus Js. Lauamini mūdi estote.

auferte malū cogitaᵐ vestrarum ab ocul'ue
stris. qescite peruerse agere. discite bñfa
cere. ¶ Ad q̄z vero q̄z qs oꝫ se lauare est
fluuius lachꝛimarum de quo dic̄ ps. La
boꝛaui in gemitu meo: lauabo per sin. no.
lectū meū lacrimis meis stra. m. rigabo ꝛ
¶ Hō igitur q sic ꝯscientiam priꝰ infectā
lauat pōt figurari per filiam pharaonis
regis egypti. de qua sinialr dr̄ Exo. 2. Mō
descendebat filia pharaonis regis egypti
vt lauaret in fluuio vbi inuenit Moy. i
phystela stipea linita bitumine ꝛ pice po
sitū in carepto fluminis vagiētē. ¶ Ubi
sciendum q p pharaonem q interpꝛetat
denudauit vir: intellr dyabolus q virum
denudare dr̄ quādo suis malis suggestio
nibus decipiēs hoiem facit q labat i pec
catū moꝛtale: pp q nudari dr̄: q: amittit
grām aīas vestientem: qui signanter dr̄
rex egypti. que interp̄tatur tenebꝛa. quia
dr̄ rex infern[illegible] iuxta illud Job. Est ter
ra tenebꝛosa ꝛ operta moꝛtis caligine: ter
ra miserie ꝛ tenebꝛarum. ¶ Per filiā aūt
hꝰ intellr q̄lib; aīa peccatrix non p crea
tōem sed q: obediuit peccādo. Nam s̄m
Ambꝛosium in quodā sermone. Cuiꝰ opa
qs q̄ facit eius ꝛ filius vocat. ¶ Cogitās
miser peccatoꝛ vilitatem q̄z per peccatū
intrauit: q: ipsius aīa que pꝛius erat filia
dei fcā est filia dyaboli. oꝫ ad coꝛ suū p cō
punctōem ꝯuerti ad animā suam alloqui
d. Jere. 2. Quam vilis fcā es nimis itine
rās vias tuas malas. ꝛ ab egypto. i. a dya
bolo rege inferni sꝫ in peccatis perseuera
ueris ꝯfunderis. ß aūt considerādo pecca
toꝛ oꝫ peccata dimittere. ꝛ instar filia pha
raonis ad fluuium descendere vt ibidem
lauet. ¶ Ubi sciēdum q illō fluuium in
telligitur lachꝛimarum ꝯfluxus in quo qui
pꝛius p supbiam peccauerat oꝫ se humili
ando descēdere ꝛ aīam a peccato lauare.
iuxta admonitōem sibi a dn̄o fcām. Jere.
4. d. Laua a macula coꝛ tuum ierᵐ vt sal
ua fias. ¶ Quid aūt ad fluuium dscēden

do inuēiat audi qd seqtur. nā dr̄ q repit
Moy. i phystella stipea vagiētē. ¶ Ubi
sciēdū q per Moy. vno mō interp̄tatur
dei filius. p phistellā vero stipeā linitam
bitumie ꝛ pice intellr hūanitas q̄z di filiꝰ
assūpsit in q̄ fuit velud i fistella q̄ signātē
stipea siue vincea dr̄. q: sic vincꝰ nō hꝫ no
dus: sic assumpta humāitas a dei filio nul
lum hꝫ oio peccatū. vt dr̄e potuerit illud
Jere. 2. Absq; peccato ꝛ innocēs ego sū.
¶ Dicitur āt phistella ista linita bitūine
ꝛ pice. q: ipsam quantū ad coꝛpulētā sbā
que accepit de adam qui dfoꝛmatus q si
gnatur i bitumine terra tenaci ꝛ subiectā
humanis passionibꝰ ꝛ moꝛtalē. q signat
i pice coloꝛis nigri. vt dr̄e potuerit illud
sap̄. 7. Sum quidem ꝛ ego moꝛtal' homo
simul hoibus ex genere terreno illius q
pꝛioꝛ factꝰē ꝛ in vētre mr̄is factꝰsū caro.
¶ Inuenit aūt xp̄m yh̄m istar Moy. po
situs in carepto ripe fluminis vagiētem.
¶ Ubi sciendū q per careptū qui ē locꝰ
vbi nascunt herbe acute ꝛ aspere ꝛ findē
tes. intelligi pōt penalitas ꝛ moꝛtalitas
vl' austeritas. quas p nob xp̄s assumpsit
puta exurire sitire ꝛ fatigari ꝛc. ꝛ ideo va
giens dr̄. quia i signū istarum penalitatū vt
ceteri pueri voluit nascēdo ploꝛar vt dr̄e
potuerit illud sap̄. 7. Pꝛimā vocem silē
hoibus emisi ploꝛans vel p istam phistel
lam factā loco nauicl'e intelligi pōt crux
xp̄i in qua volens de mūdo trāsfetare ad
p̄rem fuit pꝛo nob redimēdis positus in
qua dedit mirabile vagitū qn̄ sicut habet
Mat. 27. Clamās voce magna emisit spi
ritum. ¶ Secundo homo oꝫ vngere cap̄
per diffusioné redolētis fame. ꝛ subuētio
nem reficiētis misericoꝛdie vt p ipm pos
sit sibi ab alijs dici illō Cant. i. Oleū effu
sum nom̄ tᵐ. ideo adolescētule dilexerūt
te. trahe me pꝰ te i odoꝛem vnguentoꝛū
tuorum. ¶ In sigᵐ vero ßi dicitur d discipu
lis. quos misit xp̄s Mat. Mō exeūtes p
dicabant vt penitentiā agerēt. ꝛ dmonia

eiciebant. ⁊ vngebāt oleo multos ⁊ sana bant. ¶ Per cap̄ vero intelligi pōt xp̄s de quo Eph.i. De⁹ pr̄ dedit ip̄m cap̄ sup omnem eccl'am que est corp⁹ ipsius. Istō igitur cap̄.i. xp̄s vngit quādo pro amore ipsius pauperib⁹ subuenit. de qbus dictu rus ē in finali examine, vt habet Mat. 29. Am̄ dico vob̄ q̄zdiu fecistis vni ex his fratribus meis minimis mihi fecistis.
¶ Uel p cap̄ intelligit anima que instar capitis dz p̄heminere ⁊ dominari in hoīe que tunc vnguēto vngit quādo virtutib⁹ deo redolētibus adornat. ¶ Uel p istam vnctiōem fiendaȝ in capite intell'r sp̄ualis letitia q̄z homo dz habeṙ in anima qn̄ fac aliqua opa deo grata vt dici possit de ip̄o illud p̄s. Unxit te ds deus tu⁹ oleo leti^c.
¶ Ad lotiōem ⁊ vnctōem p̄dictam quilȝ admonet Ruth.3. Lauaṙ ⁊ vngeṙ ⁊ indue re delitiorib⁹ veritatis ꝙ si qdem homo fecerit meritoriū est suū ieiuniū ⁊ poterit de dyabolo. ⁊ vitijs triūphare. ¶ Hoc āt fuit figuratū Judith.x. vbi sentential'r dr̄ Quod cum Olophernes cū suo exercitu obsideret ciuitatē betulie Judith exuit se vestimētis viduitatis ⁊ lauit corp⁹ suū ⁊ vnxit se mirto optimo ⁊ discrinauit crinē capitis sui ⁊ iposuit capiti suo mitram. ⁊ induit se vestim̄tis iocūditatis ⁊ sic orna ta iuit ad Olofernem inimicū obsidētem ciuitatem betulie. ⁊ abscidit sibi cap̄ ⁊ vni uersūȝ exercitū eius fugauit. ¶ Ubi sciē dum per Judith q̄ interpretat confitens siue glorificans intelligi pōt quelibet ani ma que p̄cipue isto quadragessimali tem pore debet sua ꝯfiteri peccata ⁊ deū glori ficare iuxta illud eccl'i.17. Uiuus ⁊ sanus confiteberis ⁊ laudab̄ dominum ⁊ glorifi cab̄ in miseratōibus illius que signanter dicitur vidua. quia quando labitur in pec catum mortale amittit xp̄m sponsum suū spirituale vt lamentādo dicere possit illd̄ 2. Ro.14. Heu mulier vidua ego sum.
¶ Per holophernē autem cū suo exerci tu qui interpretat infirmās vitulū sagina tum intell'r dyabolus cū vniuersitate pec catoꝝ qui pro tanto dr̄ infirmās vitulum saginatū quia hoīes se ip̄os p d̄litias cor poris ipinguātes infirmat dum eos allic̄ ad peccādum vt cōquerendo dr̄e possit il lud peccator.2. Esdre.1°. Ego eniȝ infirma tus sum valde. ¶ Per betuliā aūt ciuita tem intelligi p̄t totus hō qui istar ciuita tis habētis multos hitatores hȝ multas potentias in qbus esse vnitas. ⁊ alie potē tie ratōi dȝ obedire: ⁊ rō so¹ dō. ¶ Signā ter aūt dicitur h̄ betulia q̄ interpretat vir go dn̄i siue casta q: totus homo debȝ esse purus ⁊ mundus ⁊ continens vt sit acce ptus dō. Istam aūt ciuitatem dr̄ obsideṙ holophernes cū suo exercitu. q: dyabol⁹ cum vitioꝝ multitudine nō cessat hoīem ipugnare vn̄ p^a pe.5. Adv̄sari⁹ vr̄ dyabo lus tanq̄ȝ leo ru. circuit querēs quem de uoret. cognoscēs āt Judith.i. anima obsi dionem tam validam dȝ vires assumeṙ ⁊ ornata modo debito dȝ ꝯstanter accedere cōtra dyabolum ⁊ peccata ⁊ sic cum diuio auxilio obtinebit victoriā vt sic diceṙ p os sit deo regratiādo illud Cor.15. Deo autē gratias. qui dedit nob̄ victoriam per dn̄ȝ nostrum yh̄m xp̄m. ¶ Qualiter autem ho mo ornatus debeat accedere audi quid d̄ Judith dr̄. Nam p̄mo dr̄ ꝙ exuit se vestī mentis viduitatis: sic aīa volēs pugnare contra dyabolū ⁊ vitia dȝ se vestimētis vi duitatis exuere ⁊ p peccatoꝝ abdicatōeȝ iuxta ꝙ sibi dicit Baruch.5. Jer^m exue te stolla luctus. i. pccō parans homini lu ctum ⁊ penam eternaȝ. ¶ Secūdo dicitur ꝙ lauit corp⁹ suū per ꝙ intelligo puritas mentis ⁊ corporis q̄z qdeȝ homo dȝ habe re. iuxta ꝙ nob̄ dicitur Gen̄.18. Lauentur pedes vr̄i ⁊ quiescite sub arbore. i. sb̄ xp̄i passione ipsam iugiter meditādo. ¶ Ter tio dr̄ ꝙ vnxit se mirto optimo: p mirtuȝ enim ꝙ erat vnguentū i quo ponebat mā ram rōne vnguēti linitiui intell'r puritas

⁊ misericordia q̃ꝫ penitẽs dꝫ haberẽ si vl't a deo misericordiã inuenire. qꝛ Mat. 5. Beati misericordes qm̃ ipsi mĩsericordiã ꝯsequentur ratione vero mire amarẽ intelligitur cõtrictio ⁊ amaritudo q̃ꝫ penitẽs debꝫ hr̃e d̃ offensis iuxta ꝙ sibi dr̃ Jere. 6. Luctũ vnigeniti fac tibi plãctum amarꝫ vt sibi dr̃e possit dñs illud trenorũ. 2. magna ẽ velud mare cõtrictio tua. ❡ 4° dr̃ ꝙ discrinauit crinẽ capitis sui. p capillos enim q ex sup̃fluitate hũoribus generantur intelligunẽ res tẽporales quas hõ p̃ter necessitatẽ que instar capilloꝝ dicunẽ discrinari. i. ordinate ꝯpõi. quando paupibus indigẽtibus largiunẽ vt sic iuxta illõ Luc. 7. Exẽplo marie Magd̃. capill's suis tergat pedes yh̄u. ❡ 5° dicitur ꝙ iposuit mitram capiti suo p q̃ꝫ intelligiẽ diuina gratia animã adornãtẽꝫ instar corone cap̃ adornãtis q̃ꝫ quidem hõ debet iponere capiti. i. anime sui p̃ncipali pti bonis opib⁹ insistendo. ❡ 6° dr̃ ꝙ induit se vestim̃tis iocũditatis: p vestim̃ta enim corp⁹ adornantia ⁊ exterius appparẽtia intell'r pulchra ⁊ honesta ꝯuersatio q̃ꝫ dꝫ habere virtuose viuẽdo. ❡ Si igiẽ dictis modis hõ instar Judith se ornauerit secure poterit accedere cõtra Holophernẽ. i. dyabolũ ⁊ suũ exercitũ. i. ꝯgregationem vitioꝝ. qꝛ d̃ ipsis victoriã obtinebit qua habita possit dicere illud ꝙ dixit Judith Olopherne deuicto ill' de ciuitateꝫ betulie Judith. 13. Viuit dñs deus nr̃ quoniã custodiuit me angelum eius. ⁊ hinc euntem ⁊ ibi cõmorantem. ⁊ inde huc reuertẽtem. ⁊ nõ p̃misit me dñs ancillã coinquinari: sed sine polutione pcc̃i reuocauit me vob gaudentem in victoria sua nõ. dicit sua non mea quia proprijs viribus non potest resisterẽ. ❡ Quantũ ad effectum regulatum dicit ne videaris ab hominibus ⁊c. sed patri tuo qui est in abscondito ⁊c. tibi homo q deꝫ in suis bonis operibus nõ debet querere laudem humanã sed diuinã vt a deo p̃mietur. vñ Glo. patri tuo celesti ieiunas qui ẽ inuisibil' vel q habitat in corde per fidem tale dꝫ esse tuũ iei[m] vt tibi sit meritoriũ ⁊ q̃uo Glo. Deo autẽ ieiunat q pro amore eius se macerat. ⁊ ꝙ sibi subtrahit alteri largiẽ. ❡ Quantũ ad fructum ꝯdonatum dicit ⁊ pr̃ tuus qui ẽ in abscõdito ⁊c. tibi qꝛ igitur scd̃m Aug. Nullũ malũ impunitũ ⁊ nullum bonũ irremuneratũ. ds q magis vl't misereri q̃ꝫ vlcisci d̃ bõis que facim⁹ nos p̃miat vltra ꝯdignum vñ dicit ipe Apoc. 15. Da altissimo scd̃ꝫ datũ eius ⁊ in bono oculo ad inuentiõeꝫ facito magnũ tuarũ qm̃ retribuẽs est ⁊ septies tanto reddet tibi.

Secunda pars.

Sequiẽ nolite thare vob ⁊c. vbi tangit mũdi despectiõeꝫ sup̃flua abdicãtem. ꝙ p̃bat diuitiarũ desertio. vbi sciendũ ꝙ duplex est thaurizatio. vna terrea. ⁊ alia celestis. p̃ma pnitiosa ⁊ exposita mẽtis picul͡is. s͡a fructuosa ⁊ colocata cuꝫ angel' scd̃m h igitur duplicem tangit modũ thaurizãdi vꝫ.

Pernitiosum ⁊ inutilem.

Virtuosum ⁊ fertilem.

❡ Quantũ ad primũ dicit nolite tha. ⁊c. in ista qdem pticula intẽdit talem ratõeꝫ de re vili trãsitoria ⁊ amisibili ñ debꝫ hõ esse solicitus sed res mũdane sunt hui⁹. ergo maior pꝫ. Minor p̃batur qꝛ res mũdane vel consumunẽ rubigine vl' erugine vt dicit i textu. ergo dicit nolite vob tha. qꝛ iuxta illud Cor. Nõ Habem⁹ hic ciuitatẽ manẽtem ſꝫ futurã inq̃rim⁹ lꝫ ãt sic d̃beret esse tam̃ mlti faciũt oppo[m] cor suũ dantes terrenis qb⁹ dr̃ Jacobi. 5. Thaurizatis vob irã in nouissimis diebus. eplati estis sup terrã i luxurijs enutriuistĳ corpa vr̃a. ❡ Tales p̃nt figurari p Noe: de q̃ dr̃ s̃nialr̃ geñ. 9. Qd̃ cepit noe vir agricola exercere terrã ⁊ plãtauit vineã bibẽsqꝫ vinũ inebriat⁹ ẽ ⁊ nudatus i tabernacl'o suo. ❡ Vbi sciẽdũ. ꝙ p noe exercẽteꝫ trã

intelligit quib3 deditus terrenis.q tunc dr plantare vineã quando ꝯgregat multitudinē:diuitiaꝝ tunc aũt dicitur vinũ bibere qñ acqsitis diuitijs ad voluptatē vtit sensualitatē ad quē3 qdem vsum tc̄ ebrietas sequit.qñ dimisso rationis iudicio sensualitas dominat nõ aduertēs mibi.ꝙ sic fuit Noe post ebrietatē nudat⁹ corporalr sic ipse sensualitatē sequēdo spoliat diuia gr̃a.⁊ sic spiritualr remanet totus nudus de quolꝫ tali dicit ps.thaurizat ⁊ ignorat cui ꝯgregabit ea.re vera sic est vnde salõn eccles.4.Reperiã vanitatē sub sole vn⁹ est ⁊ bm non hꝫ filium nõ fratrem ⁊ tñ laborare nõ cessat nõ satiant oculi ei⁹ diuitijs nõ cogitat.d.cui laboro ⁊ fraudo animam meã bonis i h ergo vanitas ⁊ afflictio pessima.vñ d talib⁹ ꝯquerit dñs.Baruch.3.d.vbi st pncipes gentiũ ⁊ q dominant sup bestias terre q̃ sunt sup terrã q i volucribus celi ludũt.q argentũ thaurizãt ⁊ auꝝ in quo cõfidunt hoies ⁊ nõ est finis acquisitionis eoꝝ.⁊ respondet ibidem exterminati sunt.⁊ ad inferos descēderũt ⁊ alij loco eoꝝ surrexerũt.¶ Sciēdum ẽ ꝙ moraliter loquēdo d tiea ⁊ erugine ꝙ p eruginem ꝯsumētem metalla ⁊ segetes intelligi põt pccm̃ auaritie.ꝙ hꝫ hoies cõsumere.⁊ ideo dr eccli.10.Auaro nihil est scelestius q̃ȝ amare pecuniã p tineã vero q̃ de veste nascit ⁊ ipam consumit intelligi põt pccm̃ luxurie ꝙ d carne nascit.⁊ hꝫ hoiēȝ eneruare.vñ ba Pe. Et mlti secunt eorũ luxurias p quos via veritaṫ blassematur ¶ Per fures aũt intelligunt demones qui hoies tēptantes p inanẽ glãm ⁊ supbiaȝ ipsos furari dicunt vt verificet d dyabolo illud Jo.4.Fur nõ venit nisi vt furetur ⁊ mactet ⁊ perdat vt de ipo dicatur figuratiue illd Job.24.Mane prio cõsurgit cũ homicida interfecit egenũ ⁊ pauperem per noctem vero est quasi fur. ¶ Ubi sciendum ꝙ per istum homicidaȝ intelligit dyabolus de quo Jo.8.Ille homicida erat ab initio ⁊ i veritatē non stetit.Iste mane surgere dr quando primo temptat hoiem ⁊ in ista tēptatione interficit ege^m.⁊ paupem.quia hominem non firmũ in diuina gr̃a trahit ad suas blanditias qui sic tractus mori dicit quia amittit gr̃am animã viuificãtem signant auteȝ dicit per noctem esse quasi fur.q: dum instar noctȷ̃ tenebre excecãt hoiem ne regat recto iudicio rõnis furat ipsius animã dũ labit in pccm̃.¶ Quantũ ad 2^m.s.moduȝ thaurizãdi virtuosuȝ.⁊ fertilē dic the.autē ⁊c.vbi xp̄s inuit talem ratõem de re ptiosa eterna ⁊ inamisibili cõgregandi dȝ hõ multũ esse solicitus sed thauros cõgregare i celo p opera mie ⁊ alia virtuosa sunt hui⁹.ergo ⁊c.maior pȝ.Minor pbat quia thaurus in ce°nec p erugineȝ nec p tineaȝ ⁊c.amittit ergo ⁊c.⁊ tob.admonebat filiũ suũ Tob.4.d.Si multũ tibi fuerit habũdant tribue si exiguũ t' fuerit ⁊ exiguuȝ libenter iptiri stude.pmiũ enim bo^m tibi thaurizas in die necessitatis quoniam elymosina ab omni peccato ⁊ a morte libat ⁊ non patitur animam ire in tenebras exteriores.

Tertia pars.

Equit.vbi ẽ enim thaurus tu⁹ ⁊c.vbi tangit mentis locationeȝ dilecta sequentem.ꝙ probat distantiarum situatio:anima enim ibi esse dicitur vbi amat.vnde Augusti.confess.13.ponderibus suis augentur omnia.⁊ loca sua pondus meum amor meus.ego feror quocũqȝ feror secundum igitur diuersitatem obiorum dilectoruȝ est diuersitas situationis cordis ⁊ animorum:⁊ h est ꝙ Christus dicit vbi est thesaurus tuus ibi est ⁊ cor tuuȝ si igitur thaurizas in terra cor tuuȝ erit terrenum.si vero in celo cor tuum erit celeste ⁊ munduȝ. Cum igitur melius sit habere cor celeste q̃ȝ terrenuȝ.q: cor celeste ꝯiungit do:terrenũ vo dya°
igitur thauriza in ce°.⁊ nõ i terra vt dr̃e

possis cum ps. In toto cord meo exqsiui te ne repellas me a mādatis tuis. ⁊ d te dicat illud eccli. 4. De omni corde suo laudauit dn̄z. ⁊ dilexit deū q fec im. ¶ Sciēdūz est aūt quādo dr̄ vbi est thaurus tu9 ibi est ⁊ cor tuū q nō solum scōm Jerom. h dicitur pp diuitias ꝫ pp omnia alia ad q̄ aliquis inclinat sciendum ē etiam scōm Criso. q ex h q dr̄ vbi est thaur9 tu9 ibi est ⁊ cor tuū dat nob intelligi q̄ztī fruct9 sit el'ya quia hō qui fac elymosinā non curans thare in terra pōt hr̄ spez vt sibi retribuat in ce°. ⁊ h est q dixit tob angelus Raphael Tob. 12. El'ya a morte liberat ⁊ ipsa ē que purgat pecā ⁊ facit inuenire vitam eternā. Ad q̄z vitā ⁊c.

¶ Feria quinta cinerum.

Cum introissꝫ yh̄us capharnaū accessit ad eū centurio rogans eū ⁊c. Mat. 8. Act9 prudentie cognoscit i hoīe q qn̄ sentit se desolatū ⁊ indigentem alteri9 auxilio solicite recurrit ad im quem sentit potentem suis indigētijs subuēire. in accedēdo aūt ad ipum dꝫ hr̄e cōuenientez modū vt. s. accedat cū reuerētia ⁊ fiducia obtinēdi q petit q si accesserit ad deuz debito mō. q postulat ipetrabit liberaliter :⁊ h est documentuz bti Jaco. in canonica sua. d. Si qs autez vr̄m indiget sapi9. postulet a deo q dat oībus affluenter ⁊ nō iproperat ⁊ dabitur ei: postulet autez in fide nihil hesitās. ¶ Officiū aūt hoīs misericordis ē si pōt indigētib9 sbuenire vn̄ tob. filio suo tob. 4. Quo modo poteris ita esto misericors. q: igitur pp̄ter peccata cōmissa tēpore pterito indiget subleuari diuio auxi°. ideo ad ipꝫ misericordē ⁊ pium dꝫ acceder vt spūalē ꝯsolonez accipiat ⁊ medelā. nā sic dr̄ eccli. 2. Quis inuocauit im ⁊ dspexit eum. q. d. nullus cuius cām assignans subdit ibidē qm̄ pius ⁊ misericors ē ⁊ remittit i tribulatione peccata. ⁊ ptector est oībus inquirentibus eum in veritate vn̄ Jh. 18. Tunc inuocab ⁊ dn̄s exaudiet clamab ⁊ dicet ecce adsum q: misericors sum dn̄s ds tuus: secūdū h igit beatus Mat. in isto euan°. 6. tangit. s.

Calamitatē penaliter affligētem.
Benignitatē misericorditer inclinātem.
Hūilitatem virtualr̄ pmerētem.
Fidelitatem singulariter roborantem.
Diuersitatem localiter distinguētem.
Potestatem ipreceptiblr̄ operātem.
¶ Primū probat ꝯdictio infirmitatꝫ. 2m ꝯdescēsio bonitatꝫ. 3m pu9pensio dignitatꝫ. 4m adhesio fraternitatꝫ. 5m diuisio capacitatis. 6m ꝯsecratio sanitatꝫ. pm i pn. 2m ibi ⁊ ait illi yh̄s ⁊c. 3m ibi ⁊ respōdens cēturio ⁊c. 4m ibi audiēs yh̄s ⁊c. 5m ibi amen d° vob. ⁊c. 6m ibi. ⁊ dixit yh̄s cēturiōi ⁊c.

Prima pars.

Quantū ad pⁱmū vbi tangit ⁊c. q pbat ⁊c. dic. Cū introissꝫ yh̄s ⁊c. postq̄z enīz xp̄s istruxit discipulos ex°ñs i monte ⁊ post montꝫ descēsūz sanauit leprosūz q erat d gēte iudayca venit i caphar. vt ibi ēt in gentib9 scōz Cris. miracl'a faceret. q vtrosqꝫ erat saluatur9. h aūt. 3. possumus ꝯsiderare. s.

Continētis scitum.
Postulantis actum.
Infirmitatis modum.

¶ Qm ad pm dicit. Cuz itroisset yh̄s ⁊c. Caphar. āt erat ciuitas cui9 habitatores erant multum reuerentes xp̄o. ⁊ ad fidez recipiendam dispositi. Ideo xp̄s i ea multa miracula fecit: iuxta illd Luc. 4. Quāta audiuimus fcā i caphar. fac ⁊ h in patria tua. ¶ Qm ad 2m dicit accessit ad eū centurio ⁊c. Centurio qdem sm remigiū dr̄ q centū militibus pest: q: vero illa terra tūc erat subiecta romanis. Jō erat sm Augu. Iste centurio p romanis q ⁊ ipse erat gentilis. ¶ Sciēdū ē ꝫ Aug. q iste

centurio non accessit ad yhm corporalit: sed tantum mentaliter: et per nuncios: vel secundum aliquos. Primo vt habetur Luc. 7. Premisit seniores iudeorum. postea aût sequutus fuit eos. et sic saluatur quod hic dicitur quod accessit. ¶ Quantum ad 3m dicit puer meus iacet in domo paralyticus et male torquetur. centurio ei istum infirmum licet esset seruus ipsum nô vocat seruum: sed puerum vel rône humilitatis secundum Criso. vel rône intime dilectionis. Sciédum est etiam quod centurio de misericordia xpi nô petit secundum Criso. quod seruum suum sanet: sed tantum infirmitatem insinuat credés firmiter quod diuina misericordia nulli ipsam humilit petenti denegatur. ¶ Sciédum é aût circa istam partem loquédo moraliter quod per istum infirmû paraliticum intelligitur quilibet peccator: circa quem quantum ad pñs spectat .6. possumus considerare .s.

Calamitaté captiuantem.
Infirmitaté affligétem.
Códitionem aggrauanté.
Locû continétem.
Donum impetrantem.
Modû pmerentem.

¶ Primo circa peccatorem possumus cósiderare calamitatem captiuantem. quia seruus. licet enim deus fecerit hoiem rectum et liberum vt viuat secundum rectum iudiciû rationis. tamen se multis immiscuit vanitatibus sensualitaté sequédo: ex quo de libero seruus efficitur et miserabiliter captiuatur. Nam iuxta illud xpi Jo. 8. Omnis qui facit peccatum: seruus est peccati: et per consequens dyaboli: quia aût ista captiuatio in qua homo icidit seruilit per peccatum a sensualitate principaliter trahit originé. ideo applicando spûaliter dicere possumus quod per istum seruum intelligitur corpus hois siue sensualitas: que deberet instar serui rôni subiici et ei vt presidenti in omnibus obedire: iuxta quod rôni dicitur gen. 4. sub te erit appetitus eius .s. sensualitatis et dominaberis eius. Nô aût debet sensualitas dñari rôni. quia iuxta illud puer. 19. Nô decent stultum delitie: nec seruum dñari principibus.

¶ Si aût ecótrario pmitteret homo sensualitaté rôni dñari foret res móstruosa: et ordo puersus et multû periculosus sicut figuratiue dicit Salomon. puer. 30. Ubi inquit per tria mouetur terra et quartû quod nô pót sustinere per seruum cû regnauerit: per stultû cû saturatus fuerit cibo. per odiosam mulierem cû in matrimoniû fuerit assumpta: et per ancillâ cû fuerit heres dñe sue. ¶ Ubi sciendum quod in hoie sunt principaliter due partes .s. corpus siue sensualitas et aia siue ratio. per seruû quidem qui debet esse obediens dño suo intelligitur sensualitas que debet esse obediens rationi et etiam per stultum et mulieré que ideo odiosa dicitur quia côtrariatur in suis actibus ratiói. iuxta illud Ro. 7. video aliâ legem in membris meis repugnantem legi mentis mee: et captiuantem me in lege peccati que est in membris meis. ¶ Designatur per ancillam. ¶ Contigit aût aliquando quod sensualitas dñatur rôni: sicut patet in deordinato appetitu honorum: et tunc seruus regnat: aliquando sensualitas delectatur in illicitis degustationibus. et tunc stultus saturatur cibo. aliquando delectatur in illicitis tactibus. et tunc mulier odiosa est in matrimonium. et ista faciût cómotionem in terra .i. deordinationem in hoie sensualitatem sequentem. ¶ Sed quartum quod ancillam sit heres dñe sue. i. quod sensualitas habeat hereditatem vite eterne: que debétur principaliter rôni hoc esse nô pót. quia impossibile est sequenté sensualitatem et carnem vitam eternam possideri possit quoniam secundum apostolum .i. cor. 15. Caro et sâguis possidere nô possût regnû dei. sed tales possidere nô possût. quia Ro. 8. Si secundum carnem vixeritis moriemini. ¶ 2o considerare possumus infirmitatem affligétem: quia paraliticus. paralisis quidem é lesio humani corporis cum diminutione sensus vel motus vel vtriusque: per quam quidem infirmitatem intelligitur peccator quantum ad corpus et sensualitatem: et specialiter accidiosus qui in actibus spûalibus vel deuotionem non sentit vel vtroque priuatur. ¶ Sciédû

est aut̃ q̃ paralisis ex diuersis casib⁹ cau saẛ in hoie p quas intllr diuersitas vicio rum. ¶ Ubi sciẽdum q̃ alr causatur ex nimio humore in homie ex cibo ⁊ potu ni mio generaẛ ex quibus necessario sequr oppilatõ neruoꝝ.⁊ in hoc intllr gula ⁊ lu xuria.q: gula h₃ luxuriã ꝓuocare. ¶ Ali quãdo causatur ex nimio calore consumẽ te neruos sensibiles corrugãte . ⁊ in hoc i tellr auaritia.q: auarus semper ardet vt ignis. ¶ Aliquãdo cãtur ex frigiditate. neruos astringẽte.⁊ in hoc intllr inuidia in qua est carentia amoris ⁊ caritatis sed semper frigida. ¶ Aliquãdo causatur ex vulnere incidente vel diuidẽte.in hoc itel ligitur superbia que fuit p̃mũ pcc̃m diui dẽs a deo creaturã intellectualem sic p₃ de angelis apostaticis. ¶ Aliqñ extermi nus alterius morbi.puta polisie que ẽ opi latõ neruoꝝ cerebrum vniuersalr.⁊ sic im pedit rõnem.⁊ in hoc designaẛ ira: que q dem oritur ex motu sanguinis circa cor. ⁊ ẽ rõnis impeditiua.iuxta illud poeticũ. Ira impedit aium ne possit cernere veꝝ. ⁊ sic p₃ q̃ ad causandũ pcc̃m accidie signa tum p̃ncipalr p palisim:cetera peccata cõ currunt ex qb⁹hõ fit piger ad degustãdũ diuina. ¶ Unde talis paraliticus põt fi gurari p Alchiuiũ.de quo sinaliter p̃mo Macha.9. Qd̃ cum eẽt in malis opibus faciẽdo destrui domos sancte interioris ⁊ opa ꝓpℏetaꝝ pcussus est a dño ⁊ impedi ta sunt opa eius ⁊ ꝯclusum ẽ os eius ⁊ dis solutus ẽ palisi:nec vltra potuit loq v̈bũ nec mãdare d̃ domo sua:sed mortuus est in tpe i° cũ tormẽto magno. ¶ Ubi scien dũ q̃ p Alchiuiũ q interp̃tatur fermẽtũ vani ꝯsilij.intellr pccõ: sequẽs sensuali tatẽ.vanũ cõsiliũ.fremẽtare dr̃. ex eo qd̃ sequẽs carnis desideria q̃ videnẛ dulcia. ad accidiã tñ admiscet pẽaꝝ aggritudinẽ iuxta illud ꝓuer .14. Extrema gaudij lu ctus occupat. Iste ãt mal' opibus isistere dr̃ destruẽs ⁊c.q: pccõ: dũ laxat se ad illi cita apiendo fenestras exterioꝝ sensuum

qbus valeaẛ aia ibos destruit.⁊ ad alaꝫ fra ctis muris mors sbintrat.vt v̈ificeẛ illud Jere.9. Ascẽdit mors per fenestras nr̃as ⁊ ingressa ẽ dom⁹ nr̃as. ꝓpℏaꝝ quoq₃ dr̃ destruere opa.dũ nec p̃cepẗ nec consilijs ad q̃ seruãda nos iducunt suis ꝓpℏetijs. vt d̃ ipo dicaẛ illud p̃s. Uerba oris ei⁹ ini qtas ⁊ dolus noluit intelligere vt bñ age ret. ¶ Dr̃ ãt q̃ hui⁹ Alchimi impedita sunt opa ⁊ os ei⁹ cõclusum est ⁊c.q: pecca tor pp peccata sua ipediẛ i opibus virtuo sis.nec põt debite dũm laudare ⁊ fit isensi bilis ad dia. Signãter ãt dr̃ q̃ vltra loqui nõ potuit nec ⁊c.q: pccõ: dũ vixit ⁊ perse uerauit in vitijs in fine qñ moriẛ nõ põt: vel saltem d̃ facili aiam suã digne dispõeẛ vñ Aug. i s̃mõe inoc.hac aiaduersiõe per cutiẛ pccõ:vt moriẽs obliuiscaẛ sui:q du₃ viueret oblitus est dei.vñ sequiẛ d̃ Alchi mo q̃moritu us ẽ tormẽto magno. sic re vera ẽ de pccõre : vt d̃ ipo v̈ificetur illud Luc.16. Mortuus ẽ diues ⁊ sepultus est i iferno. ¶ 3° ꝯsidera ꝯditõe₃ aggrauãte₃ q: puer ⁊c.vbi tangit duas malas ꝯditio nes.s.

Fatuitatẽ excecãtẽ:respectu itellectus. Peruersitatẽ obliquãtem:respcũ affcũs. ¶ Q.m ad p.m dicit puer. Ubi sciẽdu₃ q̃ pueri vt p̃limũ pp d̃fectũ etaẗ ꝯsueuerũt eẽ fatui cõmutãtes p̃tiosa ꝓ vilib⁹. ⁊ hoc faciũt pccõres sensualitatẽ sequẽtes.quod cognoscẽs apl's nos admonet.1.cor.14.d. Frẽs nolite fieri pueri sensibus:s₃ malitia puuli estote:sensibus ãt pfecti. ¶ Q.m ad 2.m dic. Jacet i domo. tũc eim hõ iaceẛ dr̃ qñ nõ h₃ affectũ directum in deum: s₃ ad terrẽa ꝓcliuũ.vt de ipo dicaẛ illud.4.R. 4.Ecce puer mortu⁹ iacebat in lectulo.s. pigritie. Uñ tal' põt figurari p Noe. de q̃ sinalr dr̃ geñ .9. Qd̃ cepit Noe vir agri cola exerceẛ terrã ⁊ plantauit vineam bi bensq₃ vinũ iebriatus ẽ.⁊ nudus iacebat i tabnaculo in q̃ denudatõe discopuit sua pudẽda. ¶ Ubi scieñ.q̃ p Noe inquãtum agricola ⁊ plãtans vineã intllr hõ dditus

auaritie ⁊ rebꝰ mūdāis: inquātū vo bibēs vinū iebriatus itllr hō deditus gule i cen tia luxurie. qbus deditus iacere dr: quia affectū ad celestia deberet hre rectū ad caduca recuruat. ¶ Signant autem dicit nudatus pp pdcā pccā expoliat diuia grā aia vestiente. ex qbus oñdit pudenda. q: in die iuditij peccata q ppetrar nō erubu it: erūt oibus manifesta. ¶ Qm ad 3m di cit. ⁊ male tor. hō quidē deditus terrenis ⁊ anxietate torquet interius ⁊ exterius p diuersos labores. q: sap. ij. Per q peccat homo per h ⁊ tormētat. ⁊ h temporalr ⁊ eternalr. ¶ 4° cōsidera locū ptinētē quia Caphar. Caphar. iterptat ager piguedis vel villa ꝯsolatōis. Signant āt dr iste pa ralitic. i. pccōr i Caphar. eē dr: q: i cōsola tōibꝰ mūdāis ⁊ carnalibꝰ hō morit spūalr ⁊ sepiꝰ ifirmat. vñ. 1a. thy. 5. Vidua q i dli tijs ē: viuēs mortua ē. Vñ tali sic infirmā ti figuratiue dr. Naū p. Infirmatꝰ ē bassā ⁊ carmelꝰ ⁊ flox libāi elanguit. ¶ Vbi sci endū q p basā qui iterpretat pinguedo: ⁊ carmelū qui interptat molis: itllr hō qui se dat dlitijs corpis. ⁊ sequit molitiē car nis: Ex quibus dr p pccm spūalr infirma ri. p florē vo intllr humana ꝓspitas q elā quere dr: q: paꝝ durat: iuxta illd Jacobi p. Exortus ē sol cū ardore ⁊ arefecit fenū ⁊ flox eiꝰ dcidit ⁊ dcor vultꝰ eiꝰ deperijt. ita diues in itineribus suis marcesst. ¶ 5° cōsidera donū impetrātē. q: cēturio. Per cēturionē quidē qui pncipabat militibꝰ in tellr in hoie aia siue rō: qui dz corpi pnci pari. vt d ipo dicat illd act. 10. vir āt quidē erat i Cesarea noie Cornelꝰ cēturio chor tis q dr Jtalia religiosus ⁊ timēs deū cū oi familia sua faciēs elyas multas. ⁊ dep cauit dñz semp. ¶ 6° cōsidera modū ꝓme rētē q: accessit rogās: vbi cōsiderar possu mꝰ qttuor q iste fec: q quilibz facer dz: qui vult grām ab aliq impetrare. s.

Nā pmo iuit psonalr.

Scdo reuerēter petijt.

Tertio ptātem cognouit.

Quarto necessitatē expssit.

¶ Qm ad pm dr q accessit. Nā qui vult aliqz grām a dño obtinere dz psonalr ad ipm accedere. vel si ñ reputat se dignum pp trāsgressionē dz saltē p sāctos ⁊ bonos hoies tāqz p ipsiꝰ mediatores ⁊ digniores eo accedere vt possint faciliꝰ grām impe trare. vñ ps. Accedite ad eū ⁊ illumiami ni ⁊ facies vre non cōfundentur. ¶ Qm ad 2m dr q rogauit. Nam qui vult grām obtinere qz petit dz ipam cum reuerētia postulare: q: eccl'ci. 22. Pro reuerentia ac cedet tibi bona grā. ¶ Qm ad 3m dic q ptātem cognouit: ⁊ iō vocauit eū dñz. Nā iste dñs de q ps. Scitote q: dñs ipe dus. ¶ 4° necessitatem expssit. ⁊ iō infirmita tem exposuit. vñ in psona infirmantis po terat dre cum ps. Miserere mei ds qm i firmus sum.

Prima pars.

Eqt. Et ait illi yhs vēiā ⁊c. vbi tāgit bēignitatē mīsicordit icli nātē: q ꝓbat ꝯdescēsio bōitatꝫ. yhs āt vidēs fidē cēturiōis ⁊ ifirmantꝫ ne cessitatē ex sua bēignitate fz Jero. se pro mittit ituꝝ ⁊ ipz sanatuꝝ. vñ seqt. ego vēi az ⁊ curabo eū. Scieñ. ē āt circa ptē istam: loqndo moralr q xps yhs ex sua bēigni tate pccōri signato p illū puū ⁊ infirmuz. ¶ Pᵒ vēit ad ipm p grām pueiētē: qz q libz dbet peter. d. cū ps. Veiat sup me mi sericordia tua dñe. Cui libalr rñdet exo. 10. vēiā ad te ⁊ bñdicā tibi. ¶ 2° curat ipz p graz sbseqntē qz curatōez qlibz dbet pe ter. d. illd Jer. 17. Sana me dñe ⁊ sanabor: Saluū me fac ⁊ saluꝰ ero qm laus mea tu es. ad qd faciēdū admōet eccl'ci. 28. vbi dr Filij in tua infirmitate: ne dspes teipsum sed ora diūm ⁊ curabit te. vñ pōt xps figu rari p Rachelē āgelū q fuit missus ad cu rādū tob. a cecitate qz icurrerat dixit sibi tob. Misit me ds vt curē te. ¶ Vbi sciē. q p tob. cecū ⁊ ifirmū itllr pccōr p malitiā excecatꝰ: q: sap. 5. Excecauit. n. illos mali tia eoꝝ. Per raphaelē āt āgelū q iterptat sanās dño: vel medicia dei itellr xps yhs

q est efficatissima medicina oium sanatiua. Nam ps. Ipe est q sanat oes infirmitates nras. hunc at misit ds pr in mudu3 vt sanaret infirmos .s. peccores a suis lagoribus. iuxta illud ps. Misit vbu suum et sanauit eos et eripuit eos de interitonibus eorum. ¶ De aduetu aut huius medici dic Ber. venit medicus ad egrotos: redemptor ad veditos. ad errantes via: ad mortuos vita. et h e qp ipe dic Jo. 10. Ego veni vt vita heant. ¶ Modus q curat peccore3 fuit figuratus. 4. Re. 20. in Ezechia rege: de quo snialr dr. Qd cu ifirmaret ad morte: et ds pp pecca sua cominatus sibi fuiss3 morte. puersus ad seipm fleuit d peccis eius. cuius ptritoem ds acceptas misit Isaia3 pphaz vt curaret eu. q iussit sibi afferri massam ficorum: et facies emplaustru posuit sup vlce. eius et curatus e. ¶ Ubi scien. qp p ezechia ifirmu intllr qlib3 peccor: q p tato rex dr. qr factus e a deo vt habeat regnu eternu nisi se puet eo p opa mala. qp qdem facit peccado. et isti cominari ds dr mortem qr q fac pccm dignus e morte eterna: iuxta illd Ro. 6. stipedia pecci mors. ¶ Uidens igit miser peccor iminere sibi piculum: d3 ad psciétiam sua puerti cogitado pecci magnitudine et offensam diuina et tuc fler. d. cu ps. Iniqtate mea ego cognosco et peccatu meu ḡ me e semp. cuius ptritoem dus pius acceptas: mittit sibi medicu sapietissimu Isaia pphetá. Per Isaia3 eim q interptat dni salus: intllr yhs xps q saluator interpratur: vt dicere possit illd gen. 45. p salute vra misit me ds. ¶ Qualr ds sanet peccatorem audi qd sequitur. na dicit qp Isaias fecit sibi d ficubus emplaustrum rc. p ficus eim dulces ad comededum intellr diuina gra q d3 ee peccori dulcissima: q posita sup vlce. pecci ho recipit sanitate qp cognosces apls dicebat ad Tymoth. 3. Appuit benignitas et huanitas saluatoris nri dei non ex opibus iusticie q fecimus nos: sed sm suam misericordia saluos nos fecit. p lauacrum regeneratois et renouationis spiritus sancti que effudit in nos hndu p yhm xpm saluatore nrm: vt instituti gra ipsius hrdes simus sm spem vite eterne in xpo.

Tertia pars.

Egtur. Et rndens centurio rc. vbi tangit humilitatem virtualiter pmerentem. qp pbat puipesio dignitatis. tuc ei in hoie est vra humilitas pmeres ap deu cuse vile cognoscit et diuinam maiestate ronabilr psitet. Scdm hoc igitur hic tria possumus psiderar .s.
Proprie vilitatis pfessione.
Diuine potestatis ptestatoem.
Conducte exemplaritat deductoem.
¶ Qm ad pm dicit. et rndes centurio rc. in isto. n. ceturione no fuit solu fides q credidit seruu suu posse a xpo sanari: s3 et profunda hulitas sm Jero. qr vt xps domu intrare no reputauit se dignum. Moralr at loquendo exeplo huius ceturionis: qlib3 homo suam pstina puersatoem considerás: si fuit aliqn i peccat d3 se humiliare: et qp xps i domu sua. i. in aiam sua itret p gram: d3 se putar idignu: istar filij pdigi q recessit a pre: ad que reuertes humilit dixit Luc. 15. pr peccaui in celu et cora3 te ia no su dignus vocari filius tuus. et sic instar huius que pr recepit ad osculu poterit i uetre misericordia: qr ipe dic Apoc. 3. Ecce sto ad hostiu et pulso: si qs audierit voce3 mea et apuerit ianuam itrabo ad illu et cenabo cu illo et ipe mecu. ¶ Et talis se sic humilians pot figurari per Dauid: de q snialr dr. 1. Re. 18. Qd cu rex Saul vellet sibi dare filia suam in vxorem no reputas se dignu: q3uis ipa3 appeteret dixit Sauli Quis ego sum: aut q est vita mea: aut cognatio patris mei in Israel vt fiam gener regis. quam tamen habuit in vxore. ¶ Ubi sciendum qp per Saule regem q iterpretat postulatus a dno itllr xps yhs q ab atiqs pribus postulatus. Per Dauid

aũt q interp̃tat manu fortis vel decoris
aspectu itelligitur quilibet christianus q
debȝ esse decorus aspectu per hõestaȝ con
uersatõem : ⁊ manu fortis per virtuosam
operatõem. Per filiam vero Saulis itel
ligitur diuina gratia que solum hoibus p
yesum a deo procedit. de quo Ro. i. Per
quem accepimus grãm ⁊ apl'atuȝ ad obe
diẽdum fidei in omnibus gentibus p no
mine eius in quibus estis ⁊ vos vocati
yhu xp̃i dñi nostri. ¶ Cum enim Saul. i.
xp̃s filiam. i. grãm suam offert dd. i. hõi d
bet homo instar dd cognoscẽdo suam mi
seriam reputare indignum. ⁊ dicere quis
ego sum ⁊c. q. d. a dñe yesu q offers grãȝ
tuam. lȝ ip̃am cordaliter appetam : tñ con
fitendo qd in me sum: ⁊ quid in vita mea
q: tibi non seruiui. ⁊ quid a parentib⁹ me
is habeam: q: in peccatis conceptus sum:
non reputo me tue grẽ dignum. tamẽ me
tue bonitati cõmitto. Cuius humilitateȝ
respiciẽs ds sibi ꝯfert grãȝ suã. q: Jaco.
sup̃bis ds resistit humilib⁹ dat grãm su
am. ¶ Q[m] ad secũduȝ. s. diuie ptãtis ꝑte
statõeȝ dicit. sȝ tm̃ dic v̾bo ⁊ sanabit puer
meus. lȝ. n. cẽturio xp̃m videret homiem:
tñ ip̃m deũ veꝝ ⁊ dñȝ intellexit ₰m Jero.
In q̃ ipsius fides ⁊ sapiẽtia nob̃ potuit i
timari. ⁊ id ₰m Criso. credidit ip̃m posse
oia opari. fidẽ igit hui⁹ ꝯmẽdat Beda. d.
Magna fides q̃ dei dr̃e credit eẽ facere.
Nã iuxta illd p̃s. Ip̃e dixit ⁊ fcã sunt: ip̃e
mãdauit ⁊ creata sunt. ¶ Sciẽdũ ẽ ãt hic
vbi fit mentio d v̾bo ꝙ iuẽio istud v̾buȝ.
Creatiuum non empti[m].
Sanatiuũ languentium.
Saluatiuũ ꝑeuntium.
¶ P° ẽ creatiuũ nõ ẽpti[m]. Nã oia cũ ni
hil eẽnt ds p ip̃ȝ creauit: iuxta illd gen̄. i.
In p̃n° creauit ds celũ ⁊ terrã ⁊c. ⁊ Jo. i.
Oia p ip̃ȝ fcã sunt ⁊ sine ip̃o fcm̃ ẽ nihil.
¶ 2° ẽ sanatiuũ lãguẽtiũ: iuxta ꝙ dr̃ sap̃.
16. ⁊ ei neqȝ herba neqȝ malagma. i. ẽplau
strũ sanauit eos: sȝ tu⁹ dñe ₰o q sanat oia.

¶ Tertiũ est saluatiuũ ꝑeuntium. naȝ exi
stentes in tribulatõe ⁊ periclis ip̃m iuo
cãtes saluat. iuxta illud p̃s. Iste paup cla
mauit. ⁊ dñs exaudiuit eum. ⁊ de oib⁹ tri
bulatõibus saluabit eum. vnde dr̃ Jaco. i.
Abicientes oẽm imundiciam. ⁊ habũdã
tiam malitie in mansuetudine suscipite i
scitum v̾bũ ꝙ põt saluar animas vestras.
¶ Ubi cõsidera conuenientem modum
informationis apostoli. ad recipiendum
hoc verbum ꝙ si volumus ipsum in cordi
bus nostris recipere. oȝ ꝙ prius amoueã
tur ꝯria. vt sic de nr̃a anima abiciamus vi
tia ⁊ peccata. ⁊ ideo dicit. abitiam⁹ oẽm
imundiciam ⁊ habundantiam malitię.
¶ Quantum ad tertium. s. adducte exẽ
plaritatis deductõem dicit. Nam ⁊ ego
homo sum ⁊c. vbi sciendum ꝙ ista littera
potest dupliciter exponi. ¶ Prio vt ista
deductio centurionis sit similitudinarie:
sic deducendo suum exemplum. sic ⁊ ego
homo sub potestate Cesaris constitut⁹:
hñs non a me sed ab alio potestatem mi
litum sub me. ⁊ dico huic vade ⁊ vadit ⁊
mihi obediunt omnes: sic tu inquantum
homo es sb ptãte p̃ris. iquãtũ v̊o ds ha
bes a te sb te ⁊ oñs alias creaturas tibi
ad nutũ ꝑentes. multomagis p̃t p̃cipere
⁊ fcm̃ erit. ¶ Alia deductio ₰m Orig. est
compatiua a minori: sic deducẽdo. si ego
lȝ sim sub ptãte solo impio v̾bi ꝙ dico sb
ditis meis hoc faciũt: quãtomagis tu q
sb nullius ptãte es ⁊ oia tibi subsunt po
tes impare. q. d. multomagis. q: d te scri
bit in p̃s. Oia sbiecisti sb pedibus eius.
¶ Moral'r ãt loquẽdo p ₰uos cẽturiõis
intll'ntur hois bõe vel male cogitatõnes
vnde Aymo. possunt per subiectos centu
rionis bone vl' male cogitatões. malis ãt
dicamus vt recedant ⁊ recedent. sed bo
nas vocemus vt veniant ⁊ venient. ⁊ ser
uo quoqȝ nostro: hoc est corpori vt subi
ciatur voluntati diuine.

Quarta pars.

Equitur audiens aūt yesus 7c.
s Ubi tangit felicitaté singul'r ro
borantē. q̄ probat adhesio f'ni
tatis. Christus enim fuit admiratus. i. se
cundum Aug. sup geñ. ꝯ maicheos p mo
dum admirantis se habuit. vel q: fecit ali
um admirari. ¶ Sciendum est aūt q̄ qñ
xp̄s dicit q̄ non inuenit tantam fidem in
israel: sicut fuit fides centurionis q̄ h̄ pōt
intelligi multipl'r. ¶ Primo de pfectiōe
fidei. vt sit sensus ḃm Jero. q̄ non inuenit
ita perfectam fidem in israel: 7 h̄ loq̄ndo
de pñtibus non de preteritis. ¶ Secun
do mō pōt intelligi de facilitate credēdi.
vt sit sensus q̄ non inuenit tantā fidē. i. tā
tā facilitatem ad credēdum in israel.

Quinta pars.

Eqtur. dico aūt vobis q̄ 7c. vbi
s tangit diuersitatem localiter di
stinguentem. q̄ ꝓbat diuisio ca
pacitatis. Judei qdem q: fuerunt xp̄o in
creduli q̄3 gentiles dignum fuit vt eoꝝ
demeritis exigētibus priuarentur celesti
patria. 7 deputarentur eternis suppliciis
q: ṽo gentiles ad credendum xp̄o facilio
res fuerunt: diuina ꝓuidentia loco iudeo
rum sunt celesti p̄ria subrogati. Scđm h̄
igitur hic tria possumus ꝯsiderare. s.
Adhesionem alienoꝝ.
Abiectōem domesticoꝝ.
Expressionē supplicioꝝ.
¶ Q.m ad primū dicit. dico aūt vobis 7c.
p orietem enim 7 occidētem que sūt due
ptes ṗncipaliores mundi totius intell'r. ḋ
quo ḃm Aug. de verbis dñi: l3 non omnes
tamē multi alij iudei sicut fuerūt gētiles
erant ad fidem venturi. ¶ Dicunt autē
recumbere cum Abraham. ysaac 7 Jacob
in regno celoꝝ ḃm Aug. Quia ibi requie
scēt feliciter epulaturi cum xp̄o vt verifi
cetur illud saluatoris. Luc. 21. Beati serui
quos cū venerit dñs inuenerit vigilātes.
Amē dico vob̄ q̄ p̄cinget se 7 faciet illos
discūbere. 7 trāsiens ministrabit illis.

¶ Sciedū ē aūt q̄ iter alios noiauit istos
tres patriarchas: q: eis spāliter facta est
repromissio de dei filio incarnando. Nā
de Abraham dr̄ geñ. 21. In te benedicent
cognatōes vniuerse terre. De ysaac autē
dicit dñs Abrahe geñ. 21. In Isaac vocabi
tur tibi nomē vel semē. De Jacob ṽo le
gitur ip̄3 nunciasse ꝓphetice de stirpe sua
xp̄m nasciturum: qñ in benedictōe Jude
filij sui dixit geñ. 28. Non auferet sceptrū
de Juda 7 dux de femore eius donec vēi
at q mittēdus est. 7 ip̄e erit expectatō gē
tium. i. expectatus a gentibus. ¶ Q.m ad
2m dicit. filij aūt re' eici. in te. ex. p filios q
dem ḃm Criso. intelligunt iudei. Ubi dr̄
Jero. filij re' dr̄ iudeos: q: in eis ḋs ante
regnauit. vel q: ad regnum dei primitus
sunt vocati: iuxta illud Ro. i. Glia 7 pax
omni operanti bonum iudeo primū 7 gre
co. l3 autem iudei prius filij re' fuerint tñ
eoꝝ demeritis exigētibus ip̄o priuati fue
runt. Et iō dr̄ q̄ in tenebras exteriores.
¶ Q.m ad tertiū dicit. erit 7 stridor den
tium: vbi datur nobis intelligi duplex ge
hēna vel pena q̄3 hēbunt reprobi i iferno
s. caloris intensissimi. 7 algoris accerbissi
mi. Unde Job. 24. Ab aquis niuium ad
calorem nimium. 7 vsq3 ad inferos pecca
tum illius.

Sexta pars.

Equitur. Et dixit yesus cēturio
s ni 7c. vbi tangit potestatē ip̄e
ceptibiliter operantem: q̄ ꝓbat
ꝯsecutō sanitatis: tūc eim aliqs cōsolatur
qñ petit aliq̄3 grām. si ille a quo petit ip̄3
verḃ confortauit: 7 hn̄s acceptu3 q̄ petit
ꝓfert q̄ postulabat. Scđm hoc igitur hic
tria possumus ꝯsiderare. s.
Ex pte ṗsidentis: actū cōfortatiuū.
Ex parte postulantis: modū impetratiuū.
Ex pte infirmātis: effectū rigiditiuum.
¶ Q.m ad pm dic. yh̄s cēturiōi vade. xp̄s
eim cēturioni petēti sanitatē ꝓ puero nō
r̄ndet supbe l3 alacriter cū ꝓposito facien

di ꝙ ab ip̄o postulabat. ⁊ iō dixit sibi. Ua
de eo mō quo dixit mr̄i emoroyse. Mat.
5. Uade inqt in pace ⁊ esto sana a plaga
tua. ℭ Q^m ad 2^m dic̄. ⁊ sicut credidisti fi
at tibi. q2. n. iste ad xp̄m cū magna fide ac
cessit ⁊ postulandi modū debitum habuit
Ideo meruit audiri sicut credidisti fiat ti
bi. q2 iuxta illud Math .8. Omnia possi
bilia sunt credēti. ℭ Q^m ad 3^m dicit. ⁊ sa
natus est puer ex illa hora: ⁊ i qdez aduer
tere possumus ẜm Rabanū ꝙ non solum
fides ꝓpria ꝓmeretur hōi beneficiū ꝫ ⁊
aliēa. Nā fides huius ꝓmeruit vt seruus
suus infirmus reciperet a dn̄o sanitatem.
Cuius simile hēmus Luc̄ .5. De hoibus
portantibus ad xp̄m paraliticum iacētez
in lecto deprecantibus vt ip̄m ab infirmi
tate curaret: quoꝝ fidem videns dixit hō
remittunt tibi peccata tua: ⁊ quē vt ibidē
dr̄ corporal'r liberauit. ℭ Possumus ēt
aduertere ẜm Crisosto. misericordiaz xp̄i
⁊ potētiam q̄ꝫ tribuebat infirmis ꝓ suo li
bito sanitatem. ⁊ iō dr̄ ꝙ sanatus ē puer
ex illa hora. vt sic verificetur illud sap̄ .9.
ꝑ sapiētiā sanati sunt qcunqꝫ placuerūt ti
bi dn̄e a p̄ncipio. ℭ Nā ꝑ xp̄m dei pr̄is
sapiētiā oēs accepti deo sanant. dum me
rito passiōis ei9 cl'pa dimissa ifundit in p̄
senti gr̄a. vt habeat in futuro gl'a. Ad q̄ꝫ
gl'am ⁊c.

ℭ Feria sexta cinerum.

a

Udistis q2 dcm̄ ē antiquis
diliges ꝓximum ⁊c. Mat.
5. Scd̄m sn̄iam Aristo. p̄mo
metha. sapiētis est ordina
re. cui9 rō pōt eē q2 cū ordi
natio p̄supponat cognitōem: oꝫ ꝙ ille q ali
qd ordinat ip̄m cognoscat: ⁊ ꝑ ꝯn̄s sapiēs
sit. Christus igit q ẜm Apl'm .1. cor .1. est
dei virtus ⁊ sapiētia. oꝫ ⁊ pōt cetera prin
cipal'r ordinare. Cū igitur hō ꝑꝑ ꝙ dei fi
lius vēit i mūdū essꝫ multipl'r deordiat9.
oportuit ꝙ xp̄s ip̄ꝫ dirigeret ⁊ i suis acti
b9 vt virtuose ⁊ n̄ culpabil'r viueret regu
laret. ℭ Sciēdum ē aūt ꝙ q2 peccatū est
q̄dā deordinatio. pccm̄ qdē ꝯsistit tm̄mō
in actu volūtario ellicito vl' impato. q2 ẜꝫ
Aug. pccm̄ adeo ē q2 volūtariū ꝙ si nō sit
volūtariū nō ē pccm̄. iō deordiatio culpa
bilis pōt attēdi in hoie circa duo p̄ncipa
liter. s. circa actū ipsius volūtatis ellicitū.
vel circa actū ipsi9 alijs potētijs ipatum.
ℭ Circa ṽo istos duos actus deordiatō
dupl'r pōt cōtingere. vel ex mala ꝯsuetu
dine: vel ex malo itellectu alicuius regu
le sibi date. ℭ Xp̄s igit sicut bon9 magi
ster ⁊ prudēs viuēdi regulā intellectam
nō meritorie dirigit vt sit meritoria. affe
ctum simul ⁊ effectū hois regulat vt pos
sit ex actibus suis meritorijs celestem pa
triā adipisci. ⁊ h̄ facit in euangelio hodier
no i q̄ q̄ttuor dirigit. s.
Affectōem sup̄naturalr ꝯiungētem.
Intentōem sp̄ūalr ꝓmerentem.
Subuētōem tēporal'r sbleuantem.
Deuotōem mental'r erigētem.
ℭ P^m ꝓbat eruditio virtuosa. 2^m affecta
tō fructuosa. 3^m elargitio copiosa. 4^m dep̄
catio grosa. p^m i p̄n°. 2^m ibi. Attēdite ne
iusticiā ⁊c. 3^m ibi. Cū ergo facis el'yaꝫ ⁊c.
4^m ibi. Et cū orat̄ ⁊c. Prima pars.

q

Uātū ad p^m vbi tāgit ⁊c. ꝙ pro
bat ⁊c. dic̄. Audistis ⁊c. Respcū
qdē ꝓximi erat lex mosayca im
ꝑfecta. ⁊ iō d̄buit ꝑ xp̄ꝫ ꝑfici q dic̄ d̄ seip̄o
Math. 5. Nō vēi soluer̄ legē ꝫ adimpler̄
ẜm h̄ igit h̄ duo possum9 ꝯsiderare. s.
Impfectōem legis mosayce.
Perfecōem legis euāgelice.
ℭ Q^m ad p^m dic̄. Audistis ⁊c. Q2 cū in
lege mosayca p̄cepat dn̄s dilectōez ꝓximi
d. Leuit. 19. Diliges amicū tuū sic teip̄m.
arguebāt iudei more iuristaꝝ a ꝯ̄rio sensu
ꝙ ex q̄ amic9 erat diligēdus inimic9 obe
diēdus: ꝙ qdē argumētū videbat aliquē
colorē ṽitat̄ hr̄e ex aliqb9 q̄ d̄s dixerat
moy. ⁊ ppl'o ysrl'itico in scriptura. Nā d̄s
dixit loquēs d̄ āgelo quē misit p̄cessorem
ppli ysrl'itici suis aduersarijs. Exo. 23.

Si audieris inqt vocē eius ⁊ feceris oīa
que loquor inimicis tuis inimicꝰ ero.⁊ af
fligentes te affligā.⁊ infra nō inibis ē eis
fedus nec cū dijs eorū.2.Deutero.7.dr̄.
Cū introduxerit te dn̄s deus tuꝰ i terra
q̄ȝ possessurus ingredieris ⁊ deleuerit gē
tes multas corā te.nō inib̄ cū eis fedus
nec misereberis earū sed sociab̄ cum eis
iurgia.¶ Licet aūt ecōtrario sensu iudei
arguerēt.tamen scd̄m veritatē illatio q̄ȝ
inferūt non inuenit̄ expressa in scriptura
diuina.s.ꝙ odiendus sit inimicus.⁊ ideo
signanter in textu ponit̄ audistis q: dcm̄
est.ne per h̄ intelligat̄ vtraqȝ pars a deo
fuisse tradita tanq̄ȝ p̄ceptū p̄ribus vete
ris testamēti.vn̄ scd̄m Aug.de sermone
dn̄i i monte.h̄ vox nō est accipiēda vt iu
bentis iusto sed vt pmittentis īfirmo.vn̄
glo.in toto legitur.nā est scriptum odio
habeb̄ inimicū.sed h̄ dr̄ quantū ad tradi
tionē scribarū quibꝰ visum ē h̄ addendū.
quia dn̄s p̄cepit filijs Isrl̄ pseq inimicos
⁊ delere Amalech de sb̄ ceº.¶ Sciendū
est aūt moraliter loquēdo ꝙ in hoīe duo
possumus ꝯsiderare.s.naturā ⁊ vitiū.s̄m
naturā secundū Aug.de doctrina xp̄iana
nullus ē odiendus.sed quilȝ diligēdus vt
frater.nā teste xp̄o.Mat.23.Omnes vos
fratres estis.s̄m ꝯo vitiū aliquis pōt odi
ri,ita ꝙ odium nō cadat sup hoīē inquā
tum hō.sed sup vitiū suū ⁊ h̄ est cōclusio
Aug.huius q̄stionis cōtra faustū.¶ Vel
per istum inimicū qui dȝ odiri pōt intelli
gi dyabolꝰ hūani generis inimicus quē
qdem odire debemus ip̄m fugiēdo ⁊ ad
herendo deo.iuxta sentētiā apl̄i.d.Ro.3.
Odiētes malū adherētes bono.¶ Quā
tum ad h̄ȝ dic̄ ego aūt dico ⁊c.xp̄s quidē
vo'ens pficere legem mosaycā per legem
euāgelicam h̄ talem ratōem intēdit.bonꝰ
discipulus dȝ perfectōem ⁊ bonitatem di
scere a magistro ⁊ filiꝰ ad h̄ ꝙ veraciter
sit filius. h̄ idem a p̄re vt igit̄ scitis veri
filij dei p bona opa.cuius estis filij p natu
ram.dȝ ꝙ adiscatis ab ip̄o pfectionē esto
te pfecti sicut ⁊ pr̄ vr̄ celestis pfectus ē.
¶ Sȝ pfectio dilectōis que ē actꝰ iterior
ptinens ad affectū non ē solūmodo i di
ligendo ppinquos ⁊ amicos.q: h̄ faciunt
ethnici ⁊ publicani q sunt impfecti .sȝ ma
gis cōsistit in diligēdo inimicos psequen
tes nos ⁊ calūniātes: igitur vt scitis pfci
dȝ vos inimicos diligere.¶ In ista ratio
ne xp̄s sic pcedit q: ponit.
Primo actū virtuosum.
Scd̄o fructum gratiosum.
Tertio exp̄ssionem exēplarem.
Quarto deductōem rationalem.
Quinto cōclusionem salutarem.
¶ Quantū ad pm.dicit ego aūt dico vob̄
⁊c.vbi quātū ad p̄sens spectat ꝙ aliqs p̄t
nob̄ inimicari tripliciter.Primo i affcū.
⁊ sic dicit̄ nos odire.Scd̄o in ore i affatu.
⁊ sic dr̄ nos calūniare.Tertio in effectu.⁊
sic dr̄ nos psequi.omnes aūt istos si volu
mus eē pfecti debemus diligere.vn̄ dici
tur ꝙ debemus diligere quantū ad odiē
tes in cord̄.ꝙ debemꝰ orare quantū ad ca
lūniātes in ore . q: debemꝰ bn̄facere quā
tum ad psequētes in ope vt sic reddātur
singl'a singlis.⁊ h̄ ē ꝙ dicit ego autē dico.
¶ Sciendū est aūt ad euidentiā huius p̄
cepti d̄ diligēdis inimicis.ꝙ diligēdo ini
micos loquēdo generalr̄ pōt esse dupli
ter vel affectu inocētie sibi nocer̄ nolēdo
vel affectu beniuolētie sibi bom optādo.
¶ Primo modo tenet̄ qlȝ am diliger̄.q:
nullus dȝ velle alteri nocer̄.¶ Scd̄o mō
pōt esse duplr̄ vel optando sibi bom spūa
le sicut gr̄am ⁊ gloriā ⁊ sic quilȝ tenetur
diligere am.vel optādo sibi bom tēporale
⁊ h̄ pōt esse dupliciter.q: vel est psonalis
vel cōis sic non tenet̄ hō optare sibi bonū
tēporale:nisi in articulo necessitatis.opta
re enim sibi bonū temporale est bonū per
fectum non necessarium:si aūt sit ecclesie
inimicus non tenetur sibi bonum tempo
rale nisi sciret ex hoc ip̄m meliorari.Silr̄

in effectu pōt eſſe dupliciter .ſ. inocentie
nō ſibi nocendo: ⁊ ad hoc oēs tenentur:
vel beniuolentie: ⁊ tunc aut eſt inimicus
perſonalis. ⁊ tunc homo non tenet ipſum
diligere niſi in articulo neceſſitatꝫ. ſi autē
fac̄ h eſt perfectōis non neceſſitatis: niſi
crederet ex hoc ipm̄ conuerti. ¶ Q^m ad
fructum gratioſum dic̄. vt ſcitis filij pr̄is
vr̄i qui eſt in celis: quanto .n. precepto eſt
ꝑfectius tanto debet obſeruans ip̄m am
plius p̄miari. q2 igit̄ preceptum de diligē
dis inimicis ſm Criſo. in oml'. eſt magni
meriti obſeruantibus. iō ſm ip̄m magnū
denunciat̄ p̄miū: q2 filiatio. ¶ Et qr̄ quan
do alicui actui virtuoſo ꝓmittit̄ aliqd̄ pre
miū magnū: hō citius inducitur ad illum
exercēdū. iō vt homo citius ad diligēdū
tam amicos q̄ȝ inimicos inclinetur. Xp̄s
enim magnum premium oſtendit .d. Ut
ſcitis filij patris veſtri qui eſt in celis.
¶ Quantum ad expreſſionem exempla
rem dicit. qui ſolē ſuum ⁊c. In iſto enim
exemplo xp̄s intendit ſic nos inducer̄ ad
omnes diligendum vos debetis in vr̄is
operibus exemplum accipere ab oꝑibus
dei qui dicitur principaliter pater noſter:
ſed deus omnia beneficia cōicat omnib9.
qui ſolem ſuum fac̄ oriri ſuꝑ. igitur vos d
betis opera veſtra ⁊ actus omnibus com
municare. ⁊ ſic diligere taȝ amicos q̄ȝ ini
micos. ¶ Spiritualiter loquendo d his
exempli ſole ⁊ pluuia. per ſolem munduȝ
illuminantem intelligi poteſt illuſtratio
ſapientie ⁊ veritatis, de qua Sap̄. 7. Eſt
enim h ſpetioſior ſole ⁊ ſuper omnem ſtel
lam diſpoſitionem luci comparata inuēit̄
prior. ⁊ hanc deus non cōmunicat malis.
iuxta ꝙ legitur impios dixiſſe. Sap̄. ij.
Errauimus a via veritatis ⁊ iuſticie. lu
men non illuxit nobis. ⁊ ſol intelligentie
non eſt ortus nobis. ¶ Per pluuiam ve
ro terram fecundantem intelligi poteſt
collocatio gratie ⁊ bonitatis. ⁊ hanc non
dat terrenis deditis. Unde Augu. in ſer
mone domini in monte dicit. Iniqui in li
bro ſapientie plangunt ſol non eſt ortus
nobis. ⁊ de pluuia ſpirituali dicit. manda
bo nubibus meis ne pluuant ſuper eam.
Uel per ſolem intelligit̄ Chriſtus y h ⁊
pluuiam doctrine veritatis q̄ mundum.
Unde Augu. de ſermone domini in mon
te. Poteſt autem per ſolem intelligi nō
iſte viſibilis: ſed ille de quo dr̄ vobis: qui
timetis nomen meum orietur ſol iuſticie:
⁊ per pluuiam irrigatio doctrine veritatꝫ
qr̄ ⁊ bonis ⁊ malis appuit. ⁊ euangeliza
tus eſt Chriſtus. ¶ Quantum ad dedu
ctionem rationalem dicit. ſi enim diligitꝫ
eos qui vos dili. ⁊c. In iſta quidem parti
cula talem rationem intendit. Conueniēs
eſt ꝙ homines qui debent eſſe perfecti i
actibus ſuis excedant imperfectos ſi vo
lunt a domino premiari. Sed imperfecti
ſunt ethnici ⁊ publicani eos ip̄os diligen
tes: ⁊ ex hoc non debentur a domino pre
miari: q2 hoc faciunt ſolum naturali dile
ctōe moti. igit̄ perfecti non ſolum debent
amicos diligere ⁊ proximos ſalutare: ſed
ēt inimicos ⁊ extraneos vt mereantur a
domino premiari. Ethnici ſm Rabanum
ſunt gentiles. Nam ethnos grece latie di
citur gens. ¶ Quantum ad concluſioneȝ
ſalutarem dicit. Eſtote ergo vos perfecti
⁊c. quia enim vltimus gradus in dilectō
ne meritoria quantum ad proximum: eſt
inimicos diligere. Ideo ſm Remigium.
poſtq̄ȝ dominus precepit inimicos dilige
re. Subiungit. eſtote igitur perfecti ſicut
⁊ pater veſter celeſtis perfectus eſt. Iſta
autem ſimilitudo perfectionis noſtre ad
deum non eſt intelligenda ſm Remigi
um ſecundum equalitatem: ſed ſecūdum
imitationem. ¶ Sciendum eſt auteȝ cir
ca iſtam partem principalem in qua fit
mentio de dilectione ꝙ homo inter alia
principaliter debȝ diligere tria. ſ. deum ſe
ipſum ⁊ proximum. Quia vero homo ſe
ipſum naturaliter diligit: non fuit datum

sibi preceptum de sui dilectõe. q: vo circa
dilectõem dei ⁊ proximi ē multotiēs tepi
dus. ideo circa istorum dilectõem dantur si
bi duo mandata. iuxta illud Math. 22. di
liges dñm deum tuũ ex toto corde tuo. ⁊
ex tota mente tua. ⁊ ex tota anima tua. hoc
est maximum ⁊ p̄mum mandatum. Secũ
dum aũt sile est huic. diliges p̄ximũ tuũ
sicut teipsum. ¶ In dilectõe autem istorum
trium est ordo. q: homo dꝫ p̄mo deum di
ligere. secũdo seip̄m. tertio p̄ximum. vt se
ip̄m. i. ad illud ad qd̄ seip̄m dꝫ diligere. s.
grām ⁊ gl'iam. ⁊ de tali dilectõe sic ordia
ta dic̄ apl's Ro. 13. plenitudo ergo legis ē
dilectõ. ¶ Primo igitur debemus super
omnia deum diligere. iuxta ꝙ dixit moy.
pplo Isrl'. deutero. 6. Diliges dñm deum
tuum ex toto corde tuo: ⁊ ex tota anima
tua. ⁊ ex tota fortitudine tua. ꝙ exponēs
Ber. super cant. dicit. Non abduci blandi
tijs nec seduci fallatijs. nec iniurijs frāgi.
toto corde: tota aia: tota virtute diligere
est. ¶ Sciēdum est aũt ꝙ ad dilectionē
dei quattuor inter alia nos inducunt. s.
Natura dilectõis reciproca.
Receptio bñficiorum magnifica.
Institutõ antiquorum saluifica.
Conditõ natural' intrīseca.
¶ Primo natura dilectõis reciproca. nā
de natura vere dilectionis est vt diligat
diligentem. iuxta ꝙ dicit sapientia d̄ se
ipsa prouer. 8. Ego diligentes me diligo.
Quia igitur deus propter suam bonita
tem nos dilexit ⁊ lauit a peccatis nostris
in sanguine suo Apoc̄. primo. Ideo debe
mus ip̄ꝫ diliger̄. vnde. 1. Jo. 4. Nos ergo
diligamus deum quoniam ipse prior dile
xit nos. ¶ Secundo receptio beneficiorum
magnifica. Nam per ipsum habemus eē
nature. esse gratie. esse glorie. Et ideo ip
sum super omnia debemus diligere tan
q̃ꝫ creatorem potentissimum. Unde Aug.
de spiritu ⁊ anima. Miser ego quantum
deberem diligere deum meum. fecit cum

non essem. redemit cum perieram. Non
enim eram ⁊ de nihilo fecit me. non lapi
dem. non arborem. non aliquod de anima
libus: sed hominem me esse. ⁊ dedit mihi
viuere. sentire ⁊ discerner̄. reduxit me de
exilio. redemit me d̄ seruitio. vocauit me
nomine suo. ⁊ vt memoriale suum super
esset apud me. vnxit me oleo letitie: quo
erat ipse vnctus. vt ab vncto essem vnctꝰ
⁊ a Christo dicerem christianus. ¶ Ter
tio ad dilectõnem dei nos inducit institu
tio antiquorum. Nam antiqui patres co
gnoscentes īquantum deo obligabantur.
īstruebant eos ad eius dilectõnem iuxta
ꝙ de Josue legitur. 23. c. Confortans po
pulum dic̄. Dominus deus noster pro nob
ip̄e pugnabit sicut policitus est. hoc tan
tum diligentissime precauete vt diligatis
dominum deum vestrum. Unde Augu. d̄
laude caritatis. Breue preceptum tibi p̄
cipitur dilige ⁊ fac ꝙ vis. siue taceas dile
ctõe taceas. siue clames: dilectõe clames:
siue emendes dilectõe emēdes. siue pcas
dilectõne parcas. Radix sit ītus dilectio
nis: non potest de ista radice nisi bonum
exire. ¶ Quarto ad dilectõnem dei nos
īducit conditõ naturalis intrīseca. Nam si
cut videmus ī rebus omnibus vnaqueqꝫ
res bonum appetit ⁊ suum d̄bitum fineꝫ.
homo igitur appetitu rationali preditus:
debet deum a quo precessit in esse. ⁊ ī quē
debet requiescere vt in proprium finem.
Nam iuxta illud apostoli. Ro. ij. Ex ip̄o
⁊ per ipsum ⁊ in ipso sunt omnia. quod co
gnoscens p̄s. dicit. Diligaꝫ te domine for
titudo mea. dominus firmamentum me
um ⁊ refugium meum. ¶ Sciendum est
autem secundum Augustinum ꝙ in hoc
mundo deum perfecte diligere non possu
mus ipsum perfecte cognoscere. ⁊ nihil
amatur nisi cognituꝫ. sed in futuro in glo
ria. quam perfectam dilectionem futuraꝫ
habere nō possumus. nisi hic exerceamur

in operibus bonis. Nam ſicut dicit act.
14. Propter multas tribulationes opor
tet nos intrare regnum celorum. ⁊ hoc ē
ꝙ Chriſtus inuit Math. ij. A diebus Jo
hānis Baptiſte vſqꝫ nunc: regnum celoꝝ
vim patitur: ⁊ violenti rapiunt illud. vbi
Jeronimus. Grandis violentia eſt gene
ratos in terra celum querere ⁊ poſſidere
per virtutem. Ad ꝙ non deuenimus per
naturam. ¶ Hoc autem fuit figuratum
geñ. 2. Vbi ſententialiter dicitur ꝙ Labā
habuit duas filias: vnam que vocabatur
Rachel que erat ſpetioſiſſima quam dile
xit Jacob: ⁊ vt ſibi copularetur coniugio:
ſeruiuit pro ea. 7. annis. Aliam vero que
vocabatur Lia que erat lympis oculis. ⁊
erat prior tempore Rachele. Cum igitur
Jacob vellet coniungi Racheli: non niſi
prius coniungeret Lye. q: ſic mox erat re
ligionis: vt priores: nuptui traderentur.
ſeruiuit igitur ꝓ Lya alijs. 7. annis. ⁊ ſic
poſt copulatōem Lye coniunctus eſt Ra
cheli. ¶ Vbi ſciendum ꝙ per Laban qui
interpretatur candidus: intelligitur deus
qui iuxta illud ſap̄. 7. eſt candor ⁊ lucis
eterne: ⁊ ſpeculum ſine macula. Iſte dici
tur habere duas filias, vnam q̄ ſignificat
vitam actiuam in hoc mundo. aliam que
ſignificat vitam contemplatiuam in glo
ria paradiſi. ¶ Prima igitur ſignificatur
per Lyam que erat lympis oculis ⁊ inter
pretatur laborioſa: quia dum in hoc mun
do viuimus deum clare videre non poſſu
mus ⁊ ſimus in continuo labore. q: Job.
7. Militia eſt vita hominis ſuper terraꝫ
¶ Secunda vero vita deſignatur ꝑ Ra
chelem pulcherrimam que interpretatur
videns: quia in illa celeſti patria erit om
nis decor pulchritudinis: ⁊ diuina viſio
facialis: vt ibi quilibꝫ poſſit dicere illud
geñ. 32. Vidi dominum facie ad faciem ⁊
ſalua facta eſt anima mea. ¶ Per Jacob
autem qui interpretatur luctator vel ſb
plantator: intelligitur quilibet homo q
dum hic viuit habꝫ luctari cum mundo:
carne ⁊ dyabolo: quos debꝫ ſbplantare ⁊
vincere vt ſit de numero illorum: de qui
bus dicitur hebr. ij. Sancti per fidem vin
cerunt regna: operati ſunt iuſticiaꝫ: adep
ti ſunt re. Iſte dicitur dilexiſſe Racheleꝫ
quia omnes vitam eternam diligunt:
quia ſecundum Auguſtinum. Omnes vo
lunt eſſe beati. Sed diligenter aduerte ꝙ
inſtar Jacob qui ſeptem annis vt copula
retur Racheli ſeruiuit Laban: omnem
hominem anteq̄ꝫ cōiungatur illi vite bea
te oportet ſeptem annis ſeruire: per nu
merum quidem ſeptem annorum qui vni
uerſitatem ⁊ perfectionem ſignificat: itel
ligitur perfectum ſeruitium quod homo
debet facere ſi vult celeſtem patriam adi
piſci. ⁊ ſicut Jacob coniungi Racheli nō
potuit niſi prius copularetur Lye. Sic
homo ad celeſtem patriam non poteſt ī
gredi: niſi prius in vita actiua ſe perfe
cte exercitauerit: quia meritum debet ꝓ
cedere premium. Vnde. 1. Tymoth. 2. Nō
coronabitur niſi qui legitime certauerit.
¶ O quanti ſunt qui deum non diligunt
ſed odiunt. Receptis tamen tantis bene
ficijs: de quibus conqueritur per pſalmi
ſtam. Poſuerunt aduerſum me mala pro
bonis: ⁊ odium pro dilectione mea.
¶ Secundo homo debet diligere ſeipſuꝫ
quia enim ſecundum apoſtolum Ephe. 5.
Nemo vnq̄ꝫ carnem ſuam odio habuit.
patet ꝙ ſuimet dilectio eſt naturalis: ve
ra autem dilectio eſt vt homo magis ſibi
vtilia. ⁊ quia huius ſunt virtutes ⁊ bona
opera per que de congruo gratiam me
retur ⁊ gloriam. Ideo quantum ad illa
maxime ſe debet diligere vt ſit virtuoſus
⁊ deo gratus. Vnde Auguſtinus octauo
de trinitate. Seipſum homo debꝫ amare
aut quia iuſtus eſt, aut quia iuſtus fuit
Qui enim aliter ſe diligit iniuſte diligit.

¶ Sꝫ lꝫ sic deberet esse. tamen multi se
carnaliter diligentes faciunt oppositum.
de quibus.2.tymoth.3. In nouissimis die
bus erunt homines seipos amantes.cupi
di.elati.superbi.blasphemi.parentibꝰ nõ
obedientes.ingrati.scelerati.sine affectõe
sine pace.criminatores incontinẽtes. imi
tes sine bẽignitate.ꝓditores.proterui. tu
midi.voluptatu m amatores magis q̃ꝫ dĩ
Re vera si discutiamus de omnibus istis:
sic est hodie de hominibus huius mundi
¶ Tertio homo debꝫ diligere ꝓximum.
Ad ꝙ nos admonet Jo. in canonica sua
4.d.Karissimi diligamus inuicem: quõiã
caritas ex deo est.ad quam dilectionẽ dĩ
bẽt inducere quattuor.s.
Auctoritas ꝑncipal'.
Conformitas natural'.
Utilitas singularis.
Unanimitas generalis.
¶ Primo auctoritas ꝑncipalis.Ad istaꝫ
enim dilectõnem habendam ille qui prin
ceps est omnium xp̃s deus ⁊ homo astri
git nos suo mandato.d.Jo.15. Hoc man
do vobis vt diligatis inuicem. ¶ Secun
do conformitas naturalis. naꝫ similitudo
est cã dilectõis.⁊ ideo videmꝰ cõmuniter
ꝙ iter q̃ ẽ maior assil'atio vt pl'imũ maior
ẽ dilectõ.¶ Cũ igit̃ int̃ quẽlꝫ hoiẽ ⁊ suũ
ꝓximũ sit maxĩa silitudo q: sũt eiusdẽ na
ture.iõ quilꝫ dꝫ ꝓxi^{m} diligere ⁊ h ẽ ꝙ dĩ
Eccli.13.Oẽ anĩal diligit sibi sil'e.⁊ sic oĩs
hõ ꝓximũ sibi.¶ 3° vtilitas singl'aris.nã
per dilectõem seruamus legem diam. iu
xta illud Ro.3.Qui diligit ꝓximũ legẽ
impleuit.⁊ iõ ex hac dĩs i nob habitat. h
ꝑ grãꝫ ⁊ in futuro per gl'iã.iuxta illud .1.
Jo.4.Si diligamus nos inuicẽ deus in
nobis mãet.⁊ caritas in nob perfecta est.
¶ 4° vnanimitas general'.Nã videmus
general'r ꝙ in rebꝰ aĩatis q̃ꝫ inaĩatis:tam
in sensibꝰ q̃ꝫ isensibus ⁊ intellectualibus ẽ
amor ⁊ dilectõ suo mõ. ergo nõ dꝫ hõ de
gñar̃ a suo ꝑnº. nec ab aliȷs rebꝰ creatis:
imo vnus alteri debꝫ ꝑ dilectõem ꝯiũgi.
Cuiꝰ eius dilectõis signum in semetipso
põt auertere.q: tanta est ad inuicẽ mẽbro
rum dilectõ ꝙ ꝓ defensiõe capitꝭ manus
ꝑiculo se exponit. ⁊ hoc est ꝙ nos admo
net beatus Jo.1.canonica sua.4.d. Sicut
dĩs dilexit nos ⁊ nos dĩbemus alter alteru
trum diligere.sꝫ q̃liter audi.1.Jo.3. Filio
li mei nõ diligamus v̂bo neqꝫ lingua sed
oꝑe ⁊ v̂itate.vñ Greg.suꝑ eze.Amorẽ nr̃ꝫ
circa proximũ plus bõa oꝑa loquatur q̃ꝫ
lingua. Secũda pars.

Equtur attẽdite ne iusticiã vr̃aꝫ
s ⁊c.Ubi dirigit intẽtõem spũal'r
ꝓmerentem.ꝙ probat assecutio
fructuosa.hõ eim in suis virtuosis oꝑibꝰ
nõ dꝫ q̃rere gl'iam ꝓpriaꝫ nec alioꝝ laudẽ
sꝫ tm̃ gl'iam dei vt dicere possit illð Jo.8.
Ego gl'iam meã nõ q̃ro.exemplo apl'i .d.
gallat.1.An q̃ro hoibus placere.q.d.non.
cuius cãm assignãs sbiungit. si adhuc ho
minibus placerem xp̃i seruus non essem.
⁊ iõ.1.cor.10.Oĩa i dei gloria facite.¶ In
ista igit̃ ꝑte xp̃s itendit talem rõnẽ.hõ q
fac̃ aliqð opus de genere bonoꝝ.dꝫ ip̃ꝫ fa
cere tali mõ ꝙ de ip̃o remũeret̃ a deo. igi
tur illud ꝑꝑ laudẽ hũanam non dꝫ facere
sꝫ ꝑꝑ diuinam.Minor ꝓbatur sic. vnum
opus nõ dꝫ hr̃e nisi vnũ ꝑmiũ: sꝫ opus fc̃ꝫ
ꝑꝑ laudem humanã.habita tali laude:ha
buit suũ ꝑmium.ergo. ¶ 2° sic ab illo dꝫ
qs ꝑmiari cui seruiuit.sꝫ q fac̃ opꝰ bonuꝫ
vt videat̃ ab hoibus:nõ seruiuit deo sꝫ ho
minibus.ergo nõ dꝫ premiari a dĩo sed ab
ipsis.ꝫm h igit̃ h duo possumꝰ ꝯsiderar̃.s.
Documẽtũ obseruandũ.
Detrimẽtũ metuẽdum.
¶ Q^{m} ad p^{m} dic̃.Attẽdite ⁊c. Int̃ alia
eim vicia q̃ solẽt ipugnar̃ scõs hoies ẽ pec
catũ vanagl'e cuiꝰ rõ ẽ.q: q̃si natural'r in
sertum ẽ hõi saltẽ pꝰ lapsum vt ꝯplacẽtiã
habeat cum laudat̃. ⁊ qñ inter alios gra
dum aliquem obtinet eminẽtem .iuxta ꝙ
dixit Joseph fratribus suis.geñ. Núcia

te patri meo vniuersam gl'iam meam. & peta que vidistis in egypto. & ideo sicut p pter naturam corruptaz quasi naturaliter homines laudes appetunt: sic fuit necessarium. vt ad euitandā mundi gl'iam instruerentur s̄m Criso. ¶ Sciēdum est autem q̄ facere opera coram hoibus pōt esse dupliciter. vno modo vt ipse videat & laudet & hoc est hic phibituz. Alio mō q̄ non ip se: sʒ opa videant: nec ipe pncipal'r laudet sed d's: & hoc non est phibitum: sʒ acceptuz iuxta illō Math. 5. Sic luceat lux vr̄a coram hoibus vt videāt vr̄a bona opa & gl'ificent prēm vr̄m q in celis est. ¶ Q^m ad 2^m dic. Alioqn mercedem nō &c. q: enim sic dcm̄ est faciens opera pp laudeʒ hoiuʒ non remunerat a deo. quia iuxta illō eccl'. 9. Nō hēbūt vltra mercedē. magnū detrimētum est eis. & iō fuit necessarium. vt d̄ hoc instruerentur a xpo s̄m Augu. de sermone dn̄i in monte. vt igitur hoies remunerentur a deo debent opa bona pp ipsi^9 laudeʒ facere & non hoiuʒ: vt de ipsis possit dici illud sap. 5. Justi autem in perpetuum viuent: & apud dn̄m est merces eoꝝ & cogitatō eoꝝ apud altissimū: iō accipiēt regnū decoris d̄ manu dn̄i.

Tertia pars.

Egtur. Cuʒ facis elymosinā &c. vbi tangit. Subuentōneʒ temporaliter subleuanteʒ. q̄ pbat elargitio copiosa. postq̄ʒ enim Christus generaliter ostendit q̄ opera nostra non debemus facere propter laudem hominum. Nunc descendit secundum Augusti. de sermone domini in monte ad opera specialiter: vt documentum melius capiatur. ¶ Quia āt i quolibʒ actu duo iter alia requirunt. s. act^9 & mod^9. & a mō act^9 de se bonus reddit meritori^9 vel demeritorius. Jdeo xps vtrūq̄ʒ modū ōndit. vt ex hoc cognoscamus opera nostra facere debito modo vt acceptentur a deo. Scd̄ʒ hoc igitur hic duo possumus cōsiderare. s.

Modi idebiti phibitōeʒ.
Modi debiti persuasionē.

¶ Q^m ad p^m dic. Cū facis elymosinam &c. qn̄ ei aliqs act^9 ē d̄ se melior tāto pl's hō dʒ cauer ne p aliqd frementet: vt ipsius meritū amittat. q: vo el'yam dare est act^9 d̄ se notabiliter bon^9: pp q̄ xps dixit Luc. ij. Date el'yam & oia mūda sunt vob. iō dʒ hō multū cauere ne pp modū idebitū amittat tm̄ bonū. vbi Ambro. Ois aūt sūma disciplīne xpiane in mia & pietate ē & ideo ab el'ya incipit. d. Cuʒ ergo facis &c. actus eni idebite factus ēt itentione n̄ recta. lʒ de se sit bonus: tam̄ non est dign^9 a d̄o premiari. & sʒ hoc igit h̄ duo tāgit. s.

Condictōeʒ actus indebiti.
Exclusionē fructus premij.

¶ Q^m ad p^m dic cū facis ergo el'yaʒ &c. vbi tangit triplicē cditōeʒ indebitā. s.

Q^m ad nom̄ diuulgatū.
Q^m ad locū designatū.
Q^m ad finē perpetratū.

¶ Q^m ad p^m dic. Cū ergo fa. &c. sʒ ypocrite qn̄ volebant facere aliq̄ʒ el'yaʒ: tunc tpis: tunc faciebāt forte pclamare illud cū tuba vt plures conuenirēt & coraʒ el'yaʒ foret pluribus manifestata. ¶ Sciēduʒ est q̄ ypocrisis est clausio viciorꝝ cuʒ sil'atione virtutū. & ideo dicitur ab ypo q̄ est super. & crisis q̄ aurū: quasi superauratus exterius: quia in superficie & exteri^9 videtur bonus cuʒ sit interius malus. Vn̄ a Christo cōparantur sepulchris dealbatʒ Math. 23. Ve vob scribe & pharisey ypocrite qui similes estis sepulchris dealbatʒ que afforis parent hominibus speciosa. intus autem plena sunt ossibus mortuorum. ¶ Quantuʒ ad locuʒ designatuʒ dicē Jn synagogis & vicis. ypocrite quando elymosinam faciebant cupientes videri ipsaʒ faciebant in synagogis vbi conueniebant simplices & parui: vt sic ab hominibus viderentur. ¶ Quantuʒ ad finem p optatuʒ dicit. vt honorificentur ab homi

nibus:tota enim intentio ⁊ finis quem in tendunt ypocrite in operibus suis est vt ab hominibus honorent. iuxta illud math. 23. Omnia autem opera sua faciunt vt videantur ab hominibus. ¶ Quantum ad exclusionem fructus premij dicit. Amen dico vobis:receperunt mercedem suam. vbi Hieronymus. Receperunt non dei mercedem sed suam. Laudati ab hominibus sunt et quorum causa exercuerunt virtutes. ¶ Quantum ad secundum.s.modi debiti persuasionem dicit. te autem faciente ⁊c. quando enim aliquis de suis operibus magnam remuneratonem expectat si ipsa debito modo faciat. Si vero indebite nullam. multum debet conari ipsa modo debito vt possit a deo premiari. Secundum hoc igitur hic duo tangit.s.

Modi debiti meritoriam persuasionem.

Conferendi premij satisfactoriam remuneratonem

¶ Quantum ad primum dicit. te autem faciente ⁊c. Homo enim qui vult quod opus suum sit deo acceptum non debet cum laude diuina significata per dexteram que potentior est. propter quod debet illud principaliter facere. miscere humanam per sinistram designatam. quia prouer. 4. Vias que a dextris sunt nouit dominus. peruerse vero que a sinistris sunt. ¶ Quantum ad secundum dicit. ⁊ pater tuus qui est ⁊c. multum enim debet mouere hominem ad non petendum laudem humanam sed dei. Ex hoc quod Christus omnia que fiunt in laudem ipsius premiat habundanter. iuxta quod de ipso dicitur sap. 10. Reddet deus mercedem laborum suorum ⁊ deducet eos in via mirabili:⁊ fuit illis in velamento diei ⁊ in luce stellarum nocte. ¶ Sciendum est autem circa istam partem in qua fit mentio de elymosina: quod elymosina debito modo facta habet hominem a peccatis purgare. iuxta illud ecclesiastici. 3. Ignem ardentem aqua: ⁊ elymosina resistit peccatis. facit et fugere mortem ⁊ perducit ad vitam. iuxta illud Tob. 12. Elymosina a morte liberat. ipsa est que purgat peccata ⁊ facit inuenire vitam eternam. ⁊ ideo ecclesiastici. 29. Include elymosinam in sinu pauperis. ⁊ hec pro te orabit ab omni malo. vnde quia elymosina facit tot bona dedit Daniel propheta consilium Nabuc. regi: vt sibi inueniret deum propitium de elymosina facienda. Ubi similiter dicitur in figura quod Nabuc. vidit quandam arborem in medio terre altam nimis attingentem vsque ad celum. ⁊ erat arbor fortis. cuius aspectus erat vsque ad terminos vniuerse terre. ⁊ habebat folia pulcherrima ⁊ fructum nimium. subter quam habitabant animalia ⁊ bestie. ⁊ in ramis eius conuersabantur volucres celi. ⁊ post hanc visionem mirabilem audiuit vocem vigilis descendentem de celo ⁊ clamantis succidite arborem ⁊ precidite ramos eius. ⁊ excutite folia eius. ⁊ dispergite fructus eius. fugiant bestie que subter ea sunt. ⁊ volucres de ramis eius. verum tamen germen radicum in terra sinite. ⁊ alligetur vinculo ferreo. ⁊ cum feris sit pars eius. cor eius ab humano mutetur. ⁊ cor fere detur ei. ⁊ septem tempora mutentur super eum. ¶ Cum quod Nabuc. quereret expositionem huius visionis a Daniele propheta. ⁊ Daniel exposuisset ei quod per istam arborem intelligebat ipse Nabuc. qui licet esset magnus ⁊ potens: tamen propter peccata sua esset a domino puniendus: subiunxit. d. quamobrem rex consilium meum placeat tibi peccata tua elymosinis redime. ⁊ iniquitates tuas misericordijs pauperum forsitan ignoscet deus delictis tuis. ¶ Ubi sciendum quod licet quantum ad litteram per istam arborem intelligatur Nabuc. rex. tamen loquendo spiritualiter intelligi potest quilibet homo in magnis dignitatibus constitutus. Secundum enim plurimum. Homo igitur dicitur arbor versa. iste ita potens signatus per arborem dicitur esse in medio terre propter dignitatem excellentie que potest in scitu medio designari vt possit dicere illud. 4. Re. 4. In medio mei ego habito. ¶ Dicitur et habere magnam altitudinem. attingentem vsque ad celum propter superbiam: dignitatem

tatibus exaltāte contra cōsiliū apostoli b. Ro. ij. Noli in altū sapere sed time. dicit̄ ēt eē fortis pp potētiam alios opprimētez. iuxta q̄ impij dicūt Sap. 2. Opprimam⁹ inquiunt paupem iustū ⁊ non parcam⁹ vidue: nec reuereamur canes multi temporis. sit autem fortitudo nostra lex iusticie ¶ Dicit̄ autem q̄ aspectus eius est vsq; ad terminos vniuerse terre: vel q: vult videri ab omnibus. vel q: vult omnia āplexari. ¶ Dicit̄ aūt hr̄e folia pulcherrima pp iactantiā quā hab; d̄ rebus mūdanis: parētibus: pulchritudinē corporis ⁊c. ¶ Dicit̄ etiā hr̄e fructū nimiū propt̄ habundantiā rez̄ tēporaliū ⁊ delitiaz̄. Non aduertēs illud prouer. 15. In fructib⁹ impij conturbatio. Dicit̄ etiā q̄ animalia ⁊ bestie stant sub arbore: quia homo prepotens vult q̄ omnes sint sibi subiecti: ⁊ q̄ volucres conuersant̄ i ramis: q: hab; aliquos magnatos sibi complices qui conuersantur cum ipso: vt dicatur illud ps. Super ea volucres celi habitabunt. ¶ Licet aūt homo instar arboris habeat conditōes p̄dictas: consideret tamen quid sequit̄ in figura. Nam dr̄ q̄ audita fuit vox ⁊c. Ubi sciēdum q̄ per istū vigilē itellr̄ deus qui semper vigilat. iuxta illud Jere. 1. Uigilabo ego super verbo meo vt faciam illud. ¶ Iste dicit̄ clamare q̄ succidatur arbor quando cominatur homini superbo mortem. vt verificet̄ illud Js. 10. Excelsum statura succindent̄ ⁊ humiliabunt̄. ¶ O q̄; validus est iste clamor mortis sententie. cui pot entia nonpotest resistere. quam diuitie non possunt redimere. quam blandi tie non possunt allicere: nec alique mine terrere: quam etas non potest euadere: nec conditio quecunq; vitare. h̄ s̄m Ber. vnde addit q̄ in rebus mundanis certi⁹ morte: ⁊ quid incertius hora mortis iuēitur. ¶ Cum autem iste clamor aduenerit audi quid sequitur. Nam precingūtur rami ⁊c. q: post mortem auferetur ab homīne omnis potentia quam volebat omnia amplecti omnis inanis iactantia qua gloriabatur inaniter: omnes eius diuitie q̄bus superflue habundabat. hac fugiunt omnes ab ipso tanq̄; a re putrida ⁊ fetenti. ¶ Sed aduerte q̄ germen radicum dimittitur in terra .i. anima hominis que dat vitam corpori sicut radix. quia ⁊ si corpus corrumpatur. Anima tamen remanet incorruptibilis: receptura post mortez stipendium de suis operibus penam vl' gloriam: que signanter dicitur alligari vinculo ferreo. q: in mortali peccato descendens in inferno cruciāda perpetuo d̄puteturtur. ¶ Ubi pars eius cum feris erit. q: habebit demones socios per feras crudelissimas designatos: super quem dicunt̄ septem tempora mutari .i. duratio perpetua. vt autem Nabuc. i. peccator euadat tam durum supplicium: dat Daniel consilium: q̄ peccata elymosinis redimat. quia enim diuitibus est difficile ieiunare ⁊c. q: delicati: saltem debent elymosinas facer̄ vt possint misericordiam inuenire: ⁊ penas eternas fugere: quia Tob. 14. Elymosina ab omni peccato ⁊ a morte liberat ⁊ nō patit̄ aiaz ire in tenebras.

Quarta pars.

Equitur. Et cum ieiunatis non eritis ⁊c. Ubi tangit deuotionez mentaliter erigentem. quod probat deprecatio gratiosa: quanto enim actus est proximior: tanto indiget maiori dispositione in homine faciente. Et quia orat'o est actus elleuās mentem in deum. Ideo debes orare debite. debet quantum ad seipsum esse dispositus per desertionem omnium viciorum: quia sicut Ecclesiastici. 15. Non est speciosa laus in ore peccatoris. Et

ideo dicit ibidem añ oratióem ꝑpara ani maꝫ tuam ⁊ noli eſſe quaſi hõ qui téptat deũ. huius aũt ꝑparatio inter alia fit per opera pietatꝭ. ſcḋm h̄ igitur hic duo poſſu mus conſiderare. ſ.

Modi idebiti orãdi ꝓhibitóeꝫ attédendã.
Modi debiti pſuaſionem exercendã.

¶ Quantũ ad pᵐ dicit ⁊ cũ oratis nõ eri tis ⁊c. vbi duo tãgit. ſ.

Cõditóeꝫ act⁹ idebiti vt caueat.
Excluſióeꝫ fruct⁹ ꝑmiꝫ vt timeat.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Cũ oratis ⁊c. vbi tãgit triplicé ꝯdictóeꝫ indebitã. ſ.

¶ Qᵐ ad ſbꝫ ꝯdictóeꝫ ſimulatã.
Qᵐ ad ſitũ oſtatióem ꝓpalatã.
Qᵐ ad effectũ intentóem depꝛauatã.

¶ Quantũ ad ꝯdictionem ſilatam dic̄ ⁊ cum oratis ⁊c. ypocrita enim aliud é quia bonus. ⁊ aliḋ ſimulat quia ſe boᵐ vbi Au gu. de ſermone domini in monte. Non au tem hic monet nos vt oremus ſicut nec ſuperius vt faciamus elymoſinã ſed quo animo faciamus. ¶ Quantũ ad oſtenta tionem ꝓpalatam dicit. ⁊ qui amant in ſy nagogis ⁊ anglis platearuꝫ ſta. orare vbi Criſo. In angulis plateaꝝ orabant vt vi derent abſconſe orare. ⁊ ſic dupliciter lau darentur. ⁊ quia orant ⁊ quia abſconſe ſic orant vel ſecundum Criſoᵐ. ſuper Mat. per ſynagogas ⁊ angulos platearum in telligi poteſt omnis deoꝛdinata intentio que poteſt in oratione haberi quantũ ad intentionem orantis. ¶ Quantũ ad inté tionem depꝛauataꝫ dicit vt videantur ab hominibus: tunc enim intentio eſt pꝛaua quando in ſuis actibus bonis non inten dit pꝛincipaliter laudeꝫ dei: ſed humanaꝫ. ¶ Quantũ ad excluſionem fructus pꝛe miꝫ vt timeatur dicit. amen dico vobꝭ rece perunt mercedem ſuam vt cuilibet dici poſſit illud Luc. 16. Recepiſti bona in vi ta tua. ¶ Quantũ ad ſecundum. ſ. modi orandi debiti pſuaſionem exercendam di cit tu autem cum oraueris ⁊c. vbi duo tan git. ſ.

Modi debiti orandi perſuaſionem meri toꝛiam.
Conferédi pꝛemiꝫ remũerationem ſatiſfa ctoꝛiam.

¶ Quantũ ad pꝛimũ. tu autem cũ oraue ris ⁊c. vbi 3ᵃ tãgit.

Cõuertionem ſcé meditatõis.
Excluſioné pꝛaue intentóis.
Regulatóem ſupne deuotóis.

¶ Quantũ ad pꝛimũ dic̄ tu ãt cum oraue ris: ꝑ introitũ ei cubili loci ſecreti itlli po teſt cõuertio hominis ad interioꝛa mentꝭ ſue: vir oꝫ ſe recoligere cum ceteris ſuis potentiꝫs exñtibus inquiete. vnde Aug. De oratione dominica. In habitis enim locis orare magis cõuenit fidei vt ſciam⁹ doᵐ vbiqꝫ eſſe pꝛeſenteꝫ. ⁊ maieſtatis ſue pulchꝛitudiné occulta pen trare. ¶ Quã tum ad excluſióem pꝛaue intentióis dicit ⁊ clauſo hoſtio. per clauſuram quidem ho ſtiꝫ intelligit excluſio cuiuſqꝫ laudis hũa ne qꝫ debet homo vitare vnde Jero. hic ſimpliciter in teᵐ erudit auditoꝛes ⁊ va nam orandi glãm fugiat. ¶ Quantũ ad regulatióem ſuperne intentióis dicit ora patrem in abſconditoꝛ ad h̄ enim ꝙ oratõ noſtra ſit regulata debet ad patrem diri gi qui eſt pꝛinᵐ ad ꝙ omnia intrinſeca re ducuntur. ⁊ ideo Chꝛiſtus Mat. 6. Cum ergo vos orabitis dicite pater noſter qui es in celis ſanctifi. nomé tuũ. ¶ Quantũ ad conferendi pꝛemiꝫ remuneratióem ſa tiſfactoꝛiam dicit ⁊ pater tuus qui eſt in abſcõdito re. tibi. Deo enim boᵐ quantũ cũqꝫ fiat ocultum quantum ad homines cui omnia patent eſt publicuꝫ pꝛo quo cui libet reddet mercedem ſuam ſignanter autem ſecundum Criſoᵐ. in ol'. dicit red det tibi ⁊ non dabit tibi. vt homines ad bene operandum magis alliciat. qꝫ obli gans ad retributionem condignam.

¶ Sciendum eſt autem circa parteꝫ iſtaꝫ vbi fit mentio de oratione ꝙ quantuꝫ ad

ꝑsens spectat oratio .est
Remissiua peccatoꝝ inficientiū.
Debellatiua inimicoꝝ inuadentiū.
Procuratiua beneficioꝝ dotātium.
Curatiua infirmoꝝ languentiū.
¶ Prior oratio ē remissiua peccatoꝝ infi
cientium . Nam si homo infectus aliqua
peccati macula debet se ad deum conuer
tere per orationem deuotam ꝙ si deuote
orauerit merebitur exaudiri a domino.
Hoc autem fuit figuratum in manasse re
ge de quo sentētialiter dicitur.2.Paral'.
33.Quod cum fecissꝫ malum coram domi
no ⁊ vinctus ductus fuisset in Babil'.in
angustia positus orauit ad dominuꝫ deuꝫ
suum ⁊ egit penitentiā.⁊ exaudiuit domi
nus orationem suam ⁊ misertus est eius
reduxit eum in ierusalem in regnum su
um.¶ Ubi sciendum ꝙ per manassēꝫ re
gem qui interpretat̄ obliuiosus qui fecit
malum coram domino intelligitur pecca
tor qui oblitus sue salutis dat se vitijs ⁊
peccatis.ex quo sequitur ꝙ sit vinctus in
babil'.i.in peccato ipsuꝫ confusibiliter ad
infernuꝫ ducentem .¶ Cognoscens igi
tur miser peccator sic se vinculatum de
bet pre angustia tremere.⁊ de cōmissis
conteri ⁊ postea istar manasse orar̄ ad do
minuꝫ veniam postulando. ⁊ vt ipsum fa
cilius inclinet debet agere penitentiam
dicendo illud Job.42.Auditu auris audi
ui te.id circo me reprehendo ⁊ ago peni
tentiam in fauilla ⁊ cinere.⁊ merebitur a
domino exaudiri vt dicere possit illud
ps.Ad dn̄m cuꝫ tribularer cla.⁊ exau.
¶ Secundo oratio est debelatiua ini
micorum inuadentium. Nam quia spiri
tualiter impugnatur ab hostibus debet
ne succumbat in orationibus vigilare iu
xta illud Christi.Mat.16.Uigilate ⁊ ora
te vt non intre.in temptationem . ⁊ sic vi
ctoriam obtinebit . ¶ Hoc autem fuit fi
guratuꝫ primi Machi .4.in iuda macha
beo de quo sententialiter dicitur ꝙ cum
lysias cum exercitu magno venisset con
tra populum domini orauit ad dominuꝫ
iudas ⁊ oratione facta processit ad preliū
⁊ victoriam obtinuit triumphalem.
¶ Ubi sciendum ꝙ per lysiam cum suo
exercitu īpugnātē ppl'ꝫ domini intelligi
tur dyabolus impugnans homines cum
exercitu vitiorum.¶ Per iudam qui in
terpretatur confitens siue gloriorificans
intelligitur quilibet Christianus fidelis
qui debet deum confiteri ⁊ in suis actibꝰ
collaudare.ↄ.illud ps.Confitebor tibi do
mine in toto corde meo: narrabo omnia
mirabilia tua . Cum igitur aliquis fidel'
impugnatur a dyabolo debet instar iude
ad orationem conuerti.⁊ sic de ipso victo
riam obtinebit . ¶ Tertio oratio est pro
curatiua beneficiorum dotantium iuxta
illud xpi Mat.ij.Dico omnia quecunqꝫ
orātes petieritis credite.quia accipietis
⁊ euēient vob.¶ Hoc aūt fuit figuratuꝫ
primo.R.primo.vbi dicitur sententialiter
ꝙ cum anna non haberet filios orauit ad
dominuꝫ flens largiter ⁊ postulauit a do
mino filium q̄ꝫ deus exaudiuit que conce
pit filium samuelem.¶ Ubi sciendum ꝙ
per annam que non habebat filium q̄ꝫ ta
men habere desiderabat intelligitur qui
libet carens aliquo dono ꝙ vellet habere
si vero deuote dominum exorauerit istar
anne merebitur obtinere illud.¶ Quar
to est curatiua infirmoruꝫ languentium.
Nam si aliquis infirmatur corporaliter
vel spiritualiter debet per orationem sa
nitatem a domino postulare.iuxta illō ec
clesiastici.38.c.Fili in infirmitate tua ne
desperes te ipsum sed ora dominum.⁊ cu
rabit te.Nam iuxta illud Jacobi.5.Ora
tio fidei saluabit infirmum ⁊ alleuiabit eū
dominus.⁊ si in peccatis fuerit dimitten
tur ei . ¶ Hoc autem fuit figuratum in
ezechia d̄ quo sententialiter dicitur.4.R.
20.Quod cum egrotassꝫ vsqꝫ ad mortem
⁊ nūtiatum fuissꝫ sibi per Is.propham ꝙ

debebat mori.cõuertit faciem suaz ad pa
rietem ⁊ orauit dominũ fleuitqz fletu ma
gno cui⁹ misert⁹ dñs dixit ei audiui ora
tionem tuam ⁊ lachrimã tuaz ecce sanaui
te.⁊ die 3⁹ ascẽdens tẽpluz ⁊ addaz dieb⁹
tuis.15.annos cuius signum fuit. ꝙ vm
bra que dscẽderat per.x.gradus in horo
logio achaz totidẽ reuersa est.¶ Ubi sciẽ
duz ꝙ per ezechiã vsqz ad mortez egrotan
tem intelligit quilibz existens in peccato
mortali ꝙ dispõit hoiez vt in inferno eter
nalr moriat. Sic ãt peccatori existenti in
infirmitate tã graui.alñ mittitur nũtius
i.aliqua bona interior inspiratio.vel exte
rior admonitio vt a peccõ resurgat.⁊ tunc
hõ instar Ezechie dz se ꝯuertere ꝑ oratio
nem ad dñz.⁊ sua peccata deflere .vt dici
possit d ipso illud Geñ.29.Elleuata voce
fleuit:sic aũt flenti ꝑcit misericors ds ⁊ sa
nat infirmitatẽ eius.qr iuxta illd ps.Ipe
ẽ q sanat cõtrictos cord.⁊ alligat ꝯtrictio
nes eoꝝ cui ds non som confert grãz sed
etiam ꝓmittit ꝙ die 3⁹ tẽpluz ascendet.i.
ꝙ in grã ꝑseuerauerit qñ moriet.qr mors
diez 3m signat.qr prius est ingressus.secũ
dus ꝓgressus tertius egressus ꝑueniet
ad celestem gloriã per tẽpluz deũ designa
tam.cõsidera tañ huius sanationis sigm
cõueniens: quia oz ꝙ vmbra q̃ per.x.gra
dus descenderat suꝑius reuertat.¶ Ubi
sciendũ ꝙ vmbra est modice stabilitatis
⁊ entitatis intelligit quilibet hõ qui pro
pter peccm̃ factus est instabil’ ⁊ multis pe
nis subiectus. Nam Job.13.Hõ natus d
muliere breui viuẽs tẽpore repletus mul
tis miseriis.⁊ quasi flos egredit ⁊ cõteri
tur ⁊ fugit velud vmbra ⁊ nũq̃z in eodez
statu ꝑmanet. ¶ Per.x.autem gradus
intelliguntur.x.precepta:igitur qui trans
gressus ea que trãsgressio intelligit per
descensum graduz. dbet per totidem gra
dus ascendere ipsa inuiolabilr obseruan
do quia Mat.19.Si vis ad vitam ingre
di ſua mandata.Ad q̃.

Sabbato cinerum.

Um sero fcm̃ esset ⁊ ꝑ̃s so
l⁹ in terra ⁊c. Mat.6. Nos
c videmus ꝑ expientiã.ꝙ hõ
in labore aliq posit⁹ si sibi
videat ꝓpinquuz ꝑsidiuz le
uius portat laborem.si vo in timore posi
tus videat sibi ꝯfortatiõem ad esse forti⁹
animet si etiam d labore videt futuꝝ pre
miũ libentius sustinet.¶ Quis igit i sta
tu pnie inuenimus laborem indigem⁹ ad
iuuãtez ⁊ ideo debemus ipm petere.d.cũ
ps. Deus i adiutoriũ meũ intẽde.dñe ad
adiuuãdũ me festina.¶ Quia vo iuẽim⁹
timorem.indigem⁹ confortãtem ⁊ iõ dz q
libet ad ipm recurrere.d.illud. Phi.4.
Oia possum i eo q me cõfortat. Quia vo
sumus stipẽdiarii indigem⁹ ꝑmiante.⁊ iõ
ipm petere debemus.d.cũ ps. Retribue
ſuo tuo vi.me ⁊ cu.sermões tuos.¶ Qr
igitur his indigem⁹ ad ꝯsolationẽ nrãm
inuenim⁹ vigorosum dñm in adiuuando.
Nam ipe dic ne timeas qr ego adiuui te
in cõfortando.qr ipse dic. Js.41.Cõforta
ui te ⁊ auxiliatus sum tui. In premiando
quia de ipso dicitur illud.1.Re.16. Domi
nus retribuit vnicuiqz secundũ iusticiam
suam ⁊ fidem.quia habemus dominuz in
predictis adiuuante ideo iugum peniten
tie licet videatur difficile debemus liben
tius supportare.H autem omnia beatus
Mat.ostendit in euangelio hodierno in
quo.6.tangit.s.
Statũ laboriosi ꝑiculi.
Solatiũ amorosi cõsortii.
Inditiũ timorosi animi.
Suffragiũ virtuosi ꝑsidii.
Premiũ gl’osi stipendii.
Fastidiũ vigorosi dñii.
¶ Primuz probat exercitatio tempesta
tis.Secunduz exhibitio maiestatis.Ter
tium excitatio veritatis. Quartum con
fortatio pietatis. Quintum assecutio feli

citatis .Sextuꝫ operatio ꝑtâris. Primũ
in prin°¦. Secundum ibi. ⁊ circa quartaꝫ
vigiliã ⁊c. Tertium ibi: at illi vt viderũt
cum ⁊c. Quartum ibi ⁊ ſtatim eſt eis ⁊c.
Quintũ ibi ⁊ cum trãſſetaſſent ⁊c. Sextũ
ibi: ⁊ cũ egreſſi eſſent ⁊c.

Prima pars.

Q Uantũ ap primũ vbi tangit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit. Cuꝫ ſo ⁊c. xp̃s
enim exñs in quodã loco deſto
⁊ volẽs ire bethſaidã cũ diſcipl' iuſſit eos
naueꝫ aſcẽdere ⁊ ipm ꝑcedere in quo qui
dem tranſitu xp̃o ꝑmittente diſcipuli fue
runt in magno periculo multis caſibus
occurrentibus que hic tanguntur, vnde hic
5. poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Tẽporis obtenebratõem.
Loci indiſpoſitõem.
Auxilij deſtinatiõem.
Corporis fatigatõem.
Flatus oppoſitõem.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Cum ſo ſcm
⁊c. tẽpus enĩ ſerotinũ quia inchoant tene
bre ẽ ineptũ ad laborandũ. vnde ps. Exhi
bit hõ ad opus ſuũ ⁊ ad operationẽ ſuam
vſqꝫ ad veſperã. ¶ Quantũ ad ſecunduꝫ
dicit erat nauis i medio mari: mare enim
eſt locus magni ꝑiculi. iuxta illud. Eccli.
43. Qui nauigant mare enarrant pericu
la eius. quia igitur diſcipuli erant cuꝫ tẽ
peſtate in mari multuꝫ poterant timere.
¶ Iſtud autem mare non erat mare ſal
ſum ſed quedam congregatio aquarũ dul
cium. ¶ Quantum ad tertium dic̃ ⁊ yh̃s
ſolus in terra ⁊c. cauſa enim magni timo
ris eſt quãdo aliquis eſt in periculo ⁊ vi
det adiutoreꝫ abſentem. quia igitur Chri
ſtus erat in terra ⁊ diſcipuli ſine ipſo in
naui cum tẽpeſtate multũ poterant time
re ⁊ dicere illud ps. Tribulatio proxima
eſt ⁊ non eſt qui adiuuet. ¶ Quantuꝫ ad
quartum dicit. ⁊ videns eos laborare in
remigando. diſcipuli exiſtentes in loco ꝑ
ceoſo volentes periculuꝫ euitare fortiter
remigabãt ad ꝙ ſequebatur fatigatio corpo
ralis. ¶ Quantũ ad quintum dicit erat
enim eis ventus cõtrarius: cauſa enim ti
moris nauigãtibus eſt qñ habent ventuꝫ
cõtrarium q2 ex h̃ iminet eis ꝑiculuꝫ. per
miſit aũt ſecunduꝫ Theo^m xp̃s i mari ꝑi
clitari diſcipulos vt ꝓbaret patientiam q̃
magis probatur in aduerſitatibus q̃ꝫ in pro
ſperitatibus iuxta illud Ro. 5. Tribulatõ
pacientiã operatur. patientia autem pro
bationem. probatio vero ſpẽ. ¶ Scienduꝫ
eſt auteꝫ circa parteꝫ iſtam loquendo mo
raliter ꝙ per iſtuꝫ tranſituꝫ quem nauigã
do fecerunt diſcipl'i. vt de loco deſerto ve
nirent bethſaidã intelligi põt trãſitus q̃ꝫ
debemus facere de mundo ad gl'aꝫ vnde
hic. 7. poſſumus conſiderare. ¶ Primo
terminũ in quo ſumus qui derelinqtur. ſ.
deſertũ. i. mundus quia iuxta illud Cor.
13. Non habemus hic ciuitateꝫ manenteꝫ
ſed futuram inquirimus. ¶ Secundo ter
minũ ad queꝫ qui acquiritur. quia bethſai
da. que interpretatur domus frugũ. ⁊ ſignat
celeſtem patriaꝫ in qua eſt omniũ bonorũ
habundantia q̃ꝫ quideꝫ debemus appete
re. tanq̃ꝫ noſtruꝫ habitaculuꝫ ſempiternuꝫ
exẽplo ps. d. Unã petij a domino hanc re
quiraꝫ vt inhabiteꝫ i domo domini. omni
bus diebus vite mee. ¶ Tertio modum
per quem terminus ꝑcipitur quia per na
ueꝫ per q̃ꝫ intelligitur penitẽtia cuius ratio
eſt q2 ſicut ſine naui hõ non põt trãſire ꝑ
mare nec ad portuꝫ venire ſic hõ viuens
in h̃ mundo non põt tutuꝫ venire ad por
tum ſalutis. nec ad celeſteꝫ patriaꝫ niſi cũ
naui penitentie. ⁊ ideo Mat. 3. Peniten
tiã agite appropinq̃bit re^m celoꝝ. ¶ 4°
locũ. iſta nauis cernitur q2 in mari ꝑ ꝙ mũ
dus intell'r q2 ſicut i mari ſunt ml'ta ꝑicu
la ⁊ ml'ti ſubmerguntur ſic i mũdo iſto in q̃
ml'ti ſbmerguntur i clpã ⁊ penã. vñ Ambro.
In huius itaqꝫ mundi pelago voluptati
bus valde pertimeſcenduꝫ eſt. ne nauem
nr̃aꝫ aut procella tẽpeſtatis abrupiat aut

fluctꝰs absorbeat aut in eternā predā; pi rata crudelis abducat aduersus huiꝰ ml' tiformis seculi mala castigatis. ⁊ castis actibus restamus. ¶ Signanter aūt dici tur ꝙ existentibꝰ discipulis in mari solus ỹhs erat in terra. q: sicut terra est firma ⁊ solida. mare ꝟo instabiˡ sic xp̄s in h mū do solꝰ firmus ⁊ stabil' fuit. ⁊ in omni vir tute solidus q non potuit peccare nec ab aliquo ꝯcuti. nā iuxta illud. i. Tyꝭ. 6. Ipe est q solus h; immortalitatē ⁊ lucē;. ¶ 5ᵒ ꝯsiderare possumus tēpus quo nauis du citur q: de sero. p ꝙ quia in eo nō ꝑfecta claritas nec total' obscuratio intelligit tē pus quo sumus in mundo q: hic nō clare videmus dominū nec sumus totaliter in obscuro. sed hēmus lumen fidei. sic etiam de ꝟo incipit obscuritas. cui de mane suc cedat claritas. ¶ Sic licet dum sumus viatores obscuritatem aliquam habemus tamen succedet claritas visionis dum eri mus comprehensores. quia prima co. 13. Uidemus nunc per speculum in enigma te: tunc autem facie ad facie;. ¶ Istud igitur tēpus est aptū ad nauigandū. i. ad penitentia; fa ciēdū. ⁊ ideo apostolꝰ Gal. 6. Du; tēpus habemus operemur bonum ⁊ maxime in hoc sacratissimo tēpore qua dragesimali. quia ecce nunc tempus acce ptabile: ecce nunc dies salutis. 2. cor. 6.

¶ Sexto considerare possumus grauedi nem que in penitentia conspicitur. quia la borabant in remigando: per quem laborē intelligitur difficultas que multotiēs sen titur in statu penitentie. Nam laboriosu; est homini ieiunare: vigilare orare ⁊c. vn de dicit apostolus. 2. cor. ij. ꝙ erat in labo re ⁊ erumna in vigilijs multis. in fame ⁊ siti ⁊c. licet aute; status penitentie videa tur laboriosus: tamen propter fructū qui sequitur. s. superna felicitas debet facilius tollerari. ⁊ hoc est ꝙ considerans sapiens ecclesiasticus dicit ecclesiastici. 51. Modi cum laboraui ⁊ inueni multa; requiē: que quidē est premiū eternū. de quo Christus Math. ij. Uenite ad me omnes qui la boratis ⁊ onerati estis. ⁊ ego reficia; vos.

¶ Septimo considerare possumus vnde grauedo penitentie oritur: quia erat con trarius ventus: per qua; intelligi possunt diuerse temptatōes existentes in penitē tia impugnantes. Unde talis ventus po test figurari per ventū de quo dicit Job 1. Filijs tuis ⁊ filiabus vescentibus ⁊ bibē tibus vinum in domo fratris sui ꝓmogēi ti repente ventus vehemens irruit a re gione deserti ⁊ concussit quattuor āgulos domus que corruens oppressit liberos tu os ⁊ mortui sunt. ¶ Ubi sciendū ꝙ p Job qui interpretat patiens: intelligitur deus qui in multis patientiā suā ostendit. de quo ꝑs. Miserator ⁊ misericors dominus pa tiens ⁊ multū misericors. ¶ Per ꝓmoge nitu; aūt intelligi potest Christus ỹhs q est ꝓmogēitus in multis fratribus. Ro. 8. ⁊ d quo dn̄s in ꝑs. Primogēitū ponam illū excelsu; p̄ regibus terre. ¶ Per fili os āt ⁊ filias Job. itelligunt oēs fideles. Per domus huius primogeniti. i. xp̄i in tell'r fides catholica in qua istar domus hō d; habitare ꝓtegi ⁊ defendi. Per q̄r tuor āgulos itelligi pn̄t illa ex qbꝰ fides catholica itegrat quoꝝ aliq̄ ad diuinitatē p tinēt aliq̄ ad hūanitatē: ⁊ loquēdo gn̄al'r ꝓmi tres āguli trinitatē ꝑsonaꝝ respiciūt q̄rtus ꝟo filiū icarnatū. In ista domo co medēt ⁊ bibere cū xp̄o ꝓmogēito oēs fi deles ꝟi. dū corpꝰ suū ⁊ ꝑtiosu; sanguine; sumūt in sacro altaris. ¶ Attēdēdum est āt ⁊ diligenter ꝑcauēdū ꝙ sequit. Nā dr̄ ꝙ filijs ⁊ filiabus vescentibus ⁊c. Ubi sciē dum ꝙ per regionē deserti intelligi pōt infernus. vbi est desertio omnis boni: ab illa igitur regione in qua habitant spiritꝰ reprobi vēit vētus vehemēs. i. tēptatio nes fortes q̄s imittūt hoibus. ¶ Aliqn̄ ei ē ita fortis tēptatō ꝙ angulos domus cō cutit quando homo temptatōi consentit: ⁊

a bonis opibus desistit p que fides i hoie cóseruatur. q: fides sine opibus mortua é Jacobi.5. Sic aút ꝯcussis angulis i domo destructa amittit grãm vitá anime spũalé vt de ipso dici possit illud. i. pal'. 10. Mor tu9 est Saul. i. abutens grã ꝑpter iniqta tes suas eo ꝙ ꝑuaricatus sit ꝑceptũ dñi. ¶ Sciendũ est aút ꝙ in scriptura reperit multiplex ventus. s.

Vehemés sup^e extollétis.
Vrens inuidie descicátis.
Turbinis ire ꝯmouentis.
Aquilonaris pigritie ꝯpescentis.
Pestilens aua^e ingetantis.
Austral' gule dissoluétis.
Calidus luxurie eneruátis.

¶ Primo vehemés sup^e extollétis sup bia quidem instar vehemétis vẽti fac ho miné de magna ꝑsumere ⁊ vltra sua me rita sup quos exaltari iuxta illđ ꝙ sibi dr Abdie. i. Sup^a cordis tui extl'it te habitá tem in sisuris petraꝝ qui dicis in cord t^o quis detrahet me in terra. ¶ Ná supb^9 extollit se arrogáter in altũ qui ꝑ táto dr habitare in fisuris petraꝝ q: in suis mali tijs in qb^9 latere desiderat instar lapidis indurat ⁊ despic alios tanqꝫ nihil. d. quis detrahet me in terra. q. d. quis é filis qui possit mihi nocere. ¶ Secũdo reperit vé tus inuidie descicátis. inuidia instar véti vrentis. q: semp facit hominem tristem ideo hꝫ ipm descicare q: Prouer. 17. Spi ritus tristis exsicat ossa ⁊ ideo fac eum putridũ ad omne opus bo^m pp ꝙ. Pro uer. 14. Putredo ossiũ inuidia. ¶ Tertó reperit ventus turbinis ire cómouentis. Nam ira hominem ad omne opus bonũ perturbatur vnde ps. Conturbatus est in ira oculus meus anima mea ⁊ venter meus. ¶ Quarto reperitur ventus aqui lonaris qui est frigidus ⁊ sciccus. facit ho minem pigrum ad omnia opera bona vn de accidia ab acceto dicitur quia sicut ac cetum non est dulcis gustui sed asperum

sic accidioso spiritualia nullum delectabi lem habent saporem vnde Ber. in episto lis. Accidia est animi quidam langor cuꝫ legere nó libet orare nó delectat medita tiones sancte sollicite ñ sentiunt. ¶ Quin to reperit ventus pestiles auaritie inge tantis. Nam auarus nunqꝫ cótentatur d habitis ſꝫ auelat ad alia ⁊ sic anxius sem per est inquietus vnde recte de ipso pót dici illud Prouer. 15. Cóturbat domum suam qui sectatur auaritiam. ¶ Sexto re peritur ventus austral' gule dissoluentis. gulla enim instar venti australis calidi ⁊ humidi dissoluit hominem ad nimiũ cibũ ⁊ potũ cui vitio in tantum aliqui sunt de diti ꝙ ventrem faciunt deuꝫ suũ quorum miseraꝫ vitam deplorans apostolus dicit Phy. 3. Multi ambulant quos sepe dice bam vob. nunc aút ⁊ flens dico inimicos crucis xpi quoruꝫ finis interitus est quo rum deus venter est ⁊ gl'a in confusione ipsorum qui terrena sapiunt. ¶ Septimo reperit vent^9 calidus luxurie eneruátis. luxuria enim instar venti calidi eneruat ⁊ consumit hominem ⁊ fac ipsum effemi natum ⁊ vilem vnde Augu. de doctrina xpiana. Luxuria est inimica deo. inimica virtutibus perdit omnem sbam. ¶ Hó igitur deditus supradictis septem vitijs per uétos designatis potest figurari per hominem de quo loquitur xps Mat. 5. Omnis qui audit verba mea h ⁊ non fa cit similis est viro stulto qui hedificauit domum suam supra arenam. ⁊ descendit pluuia ⁊ venerunt flumina ⁊ flauerũt vé ti ⁊ irruerunt domum illam. ⁊ cecidit ⁊ fuit ruina eius magna. ¶ Ubi sciendum ꝙ tunc hó dr hedificare domum suam su pra arenam quando spem suam ponit in temporalibus ⁊ non in deo cui cóminan do dicitur Je. 17. Maledictus homo qui confidit in homine ⁊ ponit carné brachiũ suum ⁊ a domino recedit cor eius sic eu tem domũ supra arenam posita. quia nō n

habet stabile fundamentū veniūt pluuia flumina ⁊ venti.i.temptationū diuersitas ipsum impugnantium. ℭ Uel per carnalem cōcupiscentiam per pluuiam designatam vel per temporalem auaritiam signatam per flumina quia sicut flumina suo impetu terram rodent.⁊ sic auarus vult omnes spoliare vel per superbiam per uētū designatam quia sicut ventus elleuatur in aere sic superbus semper appetit exaltari sic autem occurrentibus diuersis tēptationibus quia male fundatus est homo peccatis non resistit sed ipsis consentit ⁊ sic de vno peccato ruit in aliud donec fit in eo magna ruina quando suis de meritis exigentibus profundatur in inferno cruciandus vnde Sophonie .i. ruine impiorum erunt.⁊ disperdam homines a facie terre dicit dominus vel vt ait Beda.Mistice autem labor discipulorum in remigando ⁊ ventus contrarius labores sancte ecclesie designat quo inter vndas seculi aduersantes immundorum flatus spirituum ad quietem patrie celestis peruenire conantur.

Secunda pars.

Sequitur ⁊ circa quartam vigiliam noctis ⁊c. vbi tangit solatium amorosi consortii ꝙ ꝓbat exhibitio maiestatis. Magnum enim solatium est indigenti quando conspicē sibi confortantem ad esse:videntes igitꝰ discipuli qui erant in periculo Christuꝫ venientem vt eos erueret multum poterāt confortari. Secundū h igitur hic tria possumus considerare.s.

Temporis cōgruentiam.
Itineris efficatiam.
Flāminis differētiam.

ℭ Quantum ad primum dicit ⁊ circa quartam vigiliam noctis venit ad eos. per quartam enim vigiliam intelligitur hora matutinalis.Nam Christus nō statim quando discipuli fuerunt in periculo succurrit eis sed permisit laborare diutiꝰ quia non in principio noctis sed in fine die illuscente ad eos venitex quo secundum Glo. patet eos tota nocte laborasse ⁊ diluculo appropinquante auxilium habuisse vt discipulorum patientiam comprobaret. ⁊ isto modo multociens deus probat amicos suos sicut patet in tob. cui dixit angelus Tob .xi.quia acceptus eras deo necesse fuit vt temptatio probaret te:⁊ de sic temptato dicitur Jacobi.i. Beatus vir qui suffert tēptationem quoniam cum probatus fuerit accipiet coronam vite q̄ꝫ repromisit deus diligentibꝰ se.ℭ Sciendum est autem loquendo spiritualiter ꝙ prima vigilia potest dici cōtemptus rerum temporalium.⁊ ista habꝫ tres horas.s.contemptum diuitiarum.delitiarum.⁊ honorum.ℭ Secunda vigilia dici potest mortificatio vitiorum carnaliū ⁊ ista habet tres horas .s.victus tenuitatem :vestium asperitatem: ⁊ laboris assiduitatem ad quem nos admonet apostolus Cor.3.mortificate ergo membra vestra que sunt super terram: fornicationē: immunditiam:libidinem:cōcupiscentiaꝫ. ℭ Tertia vigilia pōt dici appetitꝰ donorum ⁊ virtutū.⁊ ista habet tres horas.s. elargitōem elꝫarum:effusionē lachrimaꝝ ⁊ instantiā orationum.q: Tob.12.Bona ē oratio cum elꝫa magis q̄ꝫ thauros auri ꝯdere.ℭ 4ᵃ vigilia pōt dici desideriū eternoꝝ celestiū.⁊ ista hꝫ tres horas.s.desiderium visiōis clare:intentiōis firme.⁊ fruitiōis summe.vñ teste xpo Jo.17.Hec est vita eterna vt cognoscāt te solᵐ deū verū ⁊ qué misisti yhm xpm. ℭ Qᵐ ad 2ᵐ dicit ābulās s̄ mare vñ illō Eccli.24.In fluctibꝰ maris ābulaui ꝙ admirās diē apl's Ro.ij.O altitudo diuitiaꝝ sapiᵉ ⁊ scie di.q̄ꝫ icōprehēsibilia st iudiᵃciꝰ.⁊ iuestigabiles vie eiꝰ.ℭ Qᵐ ad 3ᵐ diē ⁊ volebat ꝑteri

re eos:xp̄s aūt approp̄inquās discipulis
naufragātib⁹ visus fuit velle p̄terire eos
nō q̄ p̄terire vellet ꝛ derelinq̄re in p̄iculo
sed hic ostēdebat vt ip̄os ad inuocādū ipi⁹
adiutoriū fortius aiaret ꝛ sic ad modū vo
lentis se hūit apparēter vt ſm Glo. libe
ratō eorum gratior appareret.vñ cuil; eo
rum poterat dr̄e illud Js.54.Ad punctū
in modice derelinq te.ꝛ i miseratōib⁹ ma
gnis ꝯgregaui ad te i mōento indignatō
nis abscōdi faciē meā parū.ꝛ i mia sempi
terna misertus sum tui.

Tertiapars.

Equit at illi viderūt eū ꝛc.vbi
tangit inditi^m timorosi aī q̄ ꝓ
bat esitatio veritatꝫ:discipl'i eniꝫ
videntes xp̄m sup mare ambulātē nūdū
pfecte cognoscētes ip̄sius deitatꝫ potētiā
dubitauerūt q̄s esset.ꝛ nō credētes q̄ xp̄s
cū vero corpe hūano possꝫ sup aquas am
bulare crediderūt illud esse fantasma ex
quo i ip̄is generabat timor ex q̄ timore p
territi clamar̄ ceperunt:nā iuxta illō p̄s.ipi
videntes admirati cōturbati sunt cōmoti
sunt timor apprehēdit eos. ¶ Sciendum
est autē hic loquēdo moraliter q̄ homo
quando se videt in angustia positum de
bet ad deum clamare auxilium misericor
diter postulādo q̄ si debite petierit mere
bitur exaudiri. Nam ipse dicit p̄s. Cla
mauit ad me ꝛ e⁰ exaudiam eum cum ip̄o
sum in tribulatione eri.eum ꝛ glo.eum.
¶ Hoc autem fuit figuratū in Josaphat
rege iuda de quo sententialr̄ dicitur. Pa
ral'.18. Quod cū essꝫ in bello ꝛ rex syrie
pugnaret cōtra eum circūdederunt eum
principes regis syrie vt caperēt eum. at
ille clamauit ad do^m qui auxiliat⁹ est ei⁹
ꝛ auertit illos ab eo.ꝛ liberatus fuit.
¶ Ubi sciendum q̄ per Josaphat regē
iuda que interpretat confessio vel glorifi
catio intelligitur quilibet Christianus fi
delis qui debet deum firmiter confiteri ꝛ
glorificare dicendo cum p̄s. Cōfitebor do
mino nimis in ore meo .ꝛ i me⁰ multorū
laudabo eum. ¶ Iste dicit fuisse in bello
q: dum hō viuit in mundo est in cōtinua
pugna q: Job.7. Militia est vita homis
sup terram. ¶ Per regem aūt syrie q in
terpretat sublimitas ꝛ signat superbiā in
telligit dyabolus de quo dr̄ Job.41. Qd
ē rex sup oēs filios supbie:p p̄ncipes aūt
eius intelligunt diuersa genera inimicoꝝ
a q̄bus hō multipl'r ipugnat de q̄bus p̄s.
Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea.
Nā a iuuētute vsq; ad senectutē hō ipu
gnat continue a dya⁰.ꝛ a pec.cum hō aūt
sic ipugnat debet p devotā orationē cla
mar ad do^m.ꝛ ab ip̄o exaudit vñ p̄s. Ad
te clamauerūt ꝛ salui fci sunt i te sperauē
runt ꝛ nō sunt ꝯfusi.

Quarta pars.

Equit ꝛ stati locut⁹ ē eis ꝛc.vbi
tāgit suffragiū virtuosi p̄sidij.q̄
ꝓbat ꝯfortatio pietatꝫ:ds eni sua
pietate q̄zuis videat suos fideles aliñ ad
tp̄s deserer finalr̄ ip̄os nō debit.si sp̄ē in
ip̄m ponāt corde nō ficto.vñ p̄s. Sperēt
i te q nouerūt nom̄ t^m q̄m ñ dreliq̄sti q̄rē
tes te dn̄e.vñ cū xp̄s vidissꝫ eos.s.discipu
los timētes stati ꝯfortauit eos ñ so^m vb.
sꝫ opib⁹ vigorosis h̄ igit.3.possum⁹ ꝯsi.s.
Cōfortationem amorosā.
Liberatiōem vigorosam.
Admiratiōem timorosam.
¶ Quātū ad primū dicit.ꝛ stati locutus
est ꝛc.xp̄s enim stati vt vidit discipulos
pre timore clamātes eis assistit confortan
do nam iuxta illud p̄s. iuxta est dominus
his qui tribl'ato sunt corde ꝛ humilis spi
ritu saluabit non solum autem p̄sonaliter
assistit sed in signum amoris familiariter
locutus est eis. vnde quilibet eorum pote
rat dicere illud Cant.5. Anima mea liq̄
facta est vt dilectus locutus est:quid aūt
ad eorū ꝯsolatōem dixit subiūgit.cōfidite
nolite timere ego sū vbi ꝯfert solatium.
Aufert dispendium. Offert p̄sidium.

¶ Primo confert solatiuz.d.Confidite. Nam hō in picul' positus dz spem suaz in dño ponere.d.cū ps. In te dñe speraui nō confundar in eternū in iustitia tua libera me ⁊ eripe me.vñ cuilibet dr Eccli.ij.Cō fide in dño ⁊ mane i loco tuo.i.in humili tate q: bñdict⁹ vir q cōfidit in dño ⁊ erit dñs fidutia ei⁹. ¶ Secūdo offert psidiuz d.ego sum.vñ quil; eoꝝ poterat dr illō ps. Nam si ambulauero in medio vmbre mortis nō timebo mala q^m tu mecuz es. ¶ Tertio aufert dispēdiū.d.nolite timer xps enim discipl'is aufert timorez vt for tius animent vnd pōt figurari p Joseph de quo simil'r dicitur Geñ.50. Quod cum fratres eius pp offensaz q̄z fecerāt sibi q: vendiderāt ipm timuerūt.venerūt ad euz humil'r petentes veniā.⁊ offerētes se sibi d.serui tui sum⁹ qbus respondit Joseph d.nolite timere ego pascā vos ⁊ puŀos ve stros psolatusq; ē eos ⁊ blande locut⁹ ē. ¶ Ubi sciēdū q p Joseph qui interptat accrescēs intell'r xps yhs.qui ideo accre scens dr.quia in ipo circuit nr̄a hūanitas cuz fuit deitati piuncta.p fratres autē Jo seph.i.xpi intelligunt discipuli ⁊ oēs ho mines huius mundi qui fratres ei⁹ dici possūt.pp cōformitatez nature vt dr̄e pos sit illud Geñ.37.Frater enim ⁊ caro nr̄a est.vel pp conformitatē voluntatis.q̄z dz habere cū eo vñ ipse dicit Mat.21.Qui cūq; fecerit volūtatem pr̄is mei qui in ce lis est ipe meus frater ⁊ soror ⁊ mr̄ est. ¶ Si igitur al'n cōtingat q hō iniuriam deo faciat instar fratrem Joseph.debet ad ipm hūiliter culpā cognoscēdo accedere ⁊ veniem petere.d.cū ps.Fac cū seruo t° scōm misericordiā tuam.cui sic se hūilian ti dicit p Js.seru⁹ meus es tu.elegi te ⁊ non abieci te ne timeas ego tecū sum con fortaui te.⁊ auxiliatus sum tui.⁊ suscepit te dextera mea quid autez post pfortatio nem addat audi quid sequit dixit Joseph fratribus suis.ego inquit pascā ⁊ puulos vr̄os. ¶ Nam xps hoies volētes ad ipz cōuerti pascet in presenti donis gratuitis ⁊ in futuro gloriosis pmijs. ¶ Quātum ad sm.s.liberatōez vigorosaz dic.⁊ ascēdit ad illos in naui ⁊ cessauit ventus p ventū enim ipugnātez discipulos trāseuntes ma re intelligunt tribulatiōes impugnātes hoies dum in h mūdo viuit que al'n sunt ita valide q quasi nō possunt vel cū diffi cultate portari.⁊ ideo in talibus dz petere diuinū auxiliuz ⁊ adiuuabunt. vñ Beda. In quocūq; enim corde p grām suam ad ē.mox vniuersa vitioꝝ ⁊ aduersitatis mū di siue spūum malignoꝝ bella ppressa qe scūt. ¶ Quātū ad 3^m.s.admiratiōez timo rosaz dic. ⁊ pl's magis intra se stupebāt ⁊c.q: igitur discipuli viderūt q stati quā do xps ascēdit in naui cessauit ventus q erat eis cōtrari⁹ merito poterāt admira ri.⁊ ideo dr q stupebāt sicut aūt stupebāt disci' de sbita cessatiōe venti sic dz hoies spūaliter admirari qñ vident q ds p suā potentiā in ipso mitigat ipugnātes tēpta tiōes ⁊ tribulatiōib⁹ dat eis fortitudinē.

Quinta pars.

Equit.⁊ cuz trāsfetassent ⁊c.vbi tangit pmiū gloriosi stipēdij.q pbat assecutio felicitat̄ q^m vn⁹ quisq; a do pmiaturus est sm opa sua.iu xta illud.i.cor.3.vnusqsq; aūt ppriaz mer cedem accipiet, sm suū laborem hinc ē se cundum Glo. q signāter dr.q discipl'is multos labores quos in mari sustinuerūt venerūt in terrā genesaret q̄ vno modo i terpretat initiū natiuitat̄ ⁊ signat celestē pr̄iam in q̄ hoies qñ ad ipsam de isto mū do trāseunt incipiūt veraciter nasci i cui⁹ signū trāsitus sanctoꝝ de h mundo ad pa triam natiuitas appellat secundū raba^m genesar interpretat ortus prin^m tunc aūt plene tribuet tranqlitas nob quādo padi disi per xpm nob restituetur hereditas. ¶ Uñ gl; talis pōt figurari p Jacob d q̄ simil'r dr Geñ.31.Quod cuz diu laborass;

in aliena terra solicite custodiédo oues. Laban dic̄ q̄ ágelus domini apparuit. d. Surge ⁊ egredere d̄ terra hac: reuertere in terram natiuitat̄ tue. ¶ Ubi sciendū q̄ per Jacob existentem in terrā alienā i tell'r quilibȝ viator qui est i mundo i aliena terra dr̄ esse: quia iuxta illud Hebr.13. Non habemus hic ciuitatem manentem sed futuram inqrimus. per Laban autē qui interpretat̄ candidatio: intelligitur d̄us qui est candor ⁊ lucis eterne. sap.7. p oues vero ipsius intelliguntur potentie taȝ sensitiue q̄ȝ intellectiue quas dedit homini qui instar ouium debét esse fructifere per opera bona: vt de ipsis dici possit illd̄ geñ.31. Oues tue ⁊ capre steriles nó fuerunt. postq̄ȝ autem homo significatus p Jacob solicite laborauit: instar oues custodiendo si non offensa diuina ⁊ cum operibus apparet angelus domini: qui dic̄ q̄ surgat ab isto mundo labili. ⁊ vadat i terram natiuitat̄ sue. i. in gloria paradisi.

¶ De peccatore át moriéte ecótrario dr̄ Jere.22. plangite eum qui egreditur: q: non reuertetur vltra: nec videbit terram natiuitat̄ sue.

Sexta pars.

Equit̄ cum egressi ⁊c. vbi tágit fastigium vigorosi dn̄ij. q̄ pbat operatio pietat̄ quando fuit notū hominibus Genesaret q̄ Christ9 illuc venerat cognoscétes eius potétiam i miraculis faciédis: portabant ad eum infirmos: quos Christ9 sua potestate sanabat. Scd̄m h̄ igit̄ h̄ duo possum9 ɔsiderare .s.
Populi sedulitaté in accedédo.
Xp̄i virtuositaté in sanádo.

¶ Qm ad primum dicit. Cum egressi essent ⁊c. Hic ostéditur magna fides illorū de Genesaret: q: non solum personaliter ipsi accedebát ad xp̄m: sed alios adducebát. q̄ Math. clari9 exp̄mit. d. q̄ miserūt p vniuersam regionem illá ⁊ obtulerūt ei oés male h̄ñtes. Uñ potuerūt dicer̄ eis illud Osee.6. Uenite ⁊ reuertamur ad dominū. q: ipse cepit ⁊ sanabit nos. ¶ Qm ad 2m dic̄. ⁊ quotquot tangebebant salui fiebant. vbi datur intelligi virtus Christi in sanando infirmos. ¶ Spūaliter autem loquendo per regionem istam ad q̄ȝ venit yh̄s potest intelligi iste mundus: lȝ dcm̄ sit superius q̄ per ipam itelligit̄ celestis patria: q: vt dcm̄ est Genesaret initiū natiuitat̄ interpretat̄. ⁊ in hoc mūdo homo hȝ initium sue prime natiuitat̄. ¶ In istū igit̄ mundum dei filius veniens multos īfirmos reperit: q: totum genus humanū pp peccatum primorum parentum. vt dicere potuerit illud. i. cor.4. Inter vos sūt multi infirmi ⁊ imbecilles ⁊ dormiūt multi. licet autem sic fuerint infirmi: tamé ad tactum fimbrie vestimenti Christi recipiunt sanitatem. ¶ Per fimbriam quidem vestimenti Christi intell'r eius humáitas q̄ȝ tunc aliquis tanger̄ dicitur quádo credit veraciter dei filium incarnatū. ⁊ quotquot ip̄m tangūt sanant̄ per eius collatā gratiam. ⁊ efficiunt̄ eius filij adoptiui: iuxta illud Jo. primo. Quotquot autē receperunt eum dedit eis p̄táte filios dei fieri. vnde Beda. Mistice autem fimbriam vestiméti xp̄i intellige assumptónem carnis. per quá venimus ad verbum dei. ⁊ illi9 fruamur postea maiestate. Ad quam maiestaté ille ⁊c.

¶ Feria.2a. dn̄ice p̄me in q̄dragesima.

Cum venerit filius hominis i maiestate sua ⁊ oés angeli eius cum eo ⁊c. Math.25. Nos videm9 p experiétiá q̄ sunt iter alia tria q̄ inducūt hoiem ad bonū ⁊ ip̄m retrahunt a malo. s.
Exemplum alliciens.
Amor inclinans.
Timor humilians.

¶ Qñ eim aliqs videt aliū bñ opantem.

maxime si sit psona notabil' ad sil'e allicit citi⁹ q̃3 si nll'm sibi ,ppóeret. ¶ Exéplu3 si mil'r.cū aliqs aliū diligit ad faciédū pla cibile facili⁹ icliat. ¶ Cū ét qs timet ali um.ɔ̃ ipm supbire nó audet:s3 magis hūi liter suis bñplacitꝫ coaptat. ¶ Scā igitur mr̄ eccl'a cui é diligés cura ɔ̃ filijs suis: vidés eos ex fragilitate nature pigros ad opa pnie bōa,tanq̃3 mr̄ pia ipos ad pe nitētiā nūc allicit ex° nūc amore icliat nūc timore hūiliat. ¶ Nā in euāgelio esterno ex^m notabile fuit nob̄ ,ppositū.s.xp̄s ybs q desertū pnie é ingressus. In ista át.xl^a. ɔ̃ passióe sepe fit métio.q̄ fuit signū maxi mi amoris ad hoies. In hodierno át euā gelio nob̄ timore3 ⁊ hūilitatem incutit p ponendo dié iuditꝫ rōabl'r nos terrétem vt sic saltē timore ad pnia3 hō ,puocetur. ¶ Induc̄ etiā pmiū bonoꝝ vt facilius in clinent̄ in isto igit̄ eua°.q̃ttuor tangit.s.

Christi psentia admirāda.
Ppl'i assistentia intuéda.
Districta meritoꝝ examinatio.
Diuersa stipendioꝝ retributio.

¶ Primū ,pbat regal' accessus. Secūdu3 generalis ɔcursus.3^m iudicialis ,pcessus. 4^m final' successus.p^m in prin°.2^m ibi.⁊ ɔ gregabunt̄ ante eū ⁊c.3^m ibi.tūc dicet rex ⁊c.4^m ibi:⁊ hi ibunt ⁊c.

Prima pars.

Quantū ad p^m vbi tāgit ⁊c. q̄ ,p bat ⁊c.dic̄. Cū venerit fili⁹ hois ⁊c.l3 ei xp̄s i pmo suo aduentu i mūdū venerit cū hūilitate magna ⁊ hūanī tate passibili:tñ i šo aduētu ad iudiciū ve niet cū hūanitate gl'ificata ⁊ ipassibili:⁊ si cut rex potés dñs.vñ Greg.in ol'. In po testate ei ⁊ maiestate visuri sūt qué i hūi litate positū audir̄ noluerūt.⁊ virtuté ei⁹ tāto tūc districti⁹ sentiāt: quāto nūc ceruí cé cordis ad patiétiā nó iclināt.h igit̄ tria possum⁹ ɔsiderare .s.

Dignitatem generosam.
Societaté gratiosam.
Potestaté vigorosam.

¶ Q^m ad p^m dicit. Cum venerit fili⁹ ho minis in maiestate sua:per filiū qdé hois intll'r xp̄s ybs:q ió fili⁹ hois dr̄.q: vacit̄ fuit fili⁹ beate v̄ginis q^m ad hūanitatem assumptā:q ió magne dignitatꝫ dr̄.q: ei⁹ humanitas fuit deitati ɔiuncta. Iste dicit̄ venire in maiestate sua:q: véiet cū huma nitate gl'ificata. ¶ Q^m ad 2^m dic̄. ⁊ oés āgeli ei⁹ cū eo.xp̄s ei nó véiet ad iudicam dū mūdū sol⁹:s3 grosa ⁊ magna comitiua spuūm beatoꝝ. Nā sic in pmo aduētu mi sit discipl'os ad vocādū hoies ad vitatem fidei.sic i šo mittet āgelos suos vt oés ho mies ɔgregét vt ɔ̃ pp:ijs factꝫ reddant ɔ̃ bitā rōné.iuxta illð q̄ dr̄ Mat.24. Mit tet āgelos suos cū tuba ⁊ voce magna. ⁊ ɔgregabūt electos ei⁹ a q̃ttuor ventꝫ a sū mis celoꝝ vsq3 ad termiof eoꝝ. ¶ Q^m ad 3^m dic̄.tūc sedebit super sedē maiestatis sue.sicut videmus in humāo iudicio q̄ iu dex ferés sniam sedet.vt ex h snia oñdat̄ firmior.sic xp̄s qñ véiet ad iudiciū: sedé bit sup nubé cādidā: cuius snia ita firma erit q̄ non poterit reuocari: de qua sede Apoc̄.4. Ecce sedes erat in celo ⁊ supra se dem sedens. ¶ Iste aūt aduentus ad iu diciū fuit figuratū Apoc̄.14.vbi dicit̄. Ui di ⁊ ecce nubé candidam ⁊ super nubé se dentem similem filio hois habétem in ca pite suo coronam auream: ⁊ in manu sua falcem acutam. ¶ Ubi sciendum q̄ i ista filia. ¶ Primo tangit psonam véientem cui dic̄ filio hois. Nam p similem filio ho minis intll'r xp̄s filius virginis q veniet iudicare mundū.⁊ ió ipemet dic̄ Luc̄.21. Estote ⁊ vos parati q: qua hora non puta tis filius hois veniet. ¶ 2° tāgit thronu3 sustentatum: cum dicit nubem cādidam. Nam filius hominis vt iustus ⁊ potens iudex in die iuditꝫ ad lr̄am sedebit super nubem candidam.q: superius in altitudi ne aeris erit sedes eius ad modum thrōi nubei eminens super oés. ¶ Tertio tan

git modũ differentem cũ dicit ꝙ in capi te habebit ꝛc. per coronam enim auream: intelligitur xpi regalis dignitas ꝛ eius bénignitas ꝛ mirabiliter coronabit electos per falcẽ vo acutam q̃ in manu tenet: intelligitur eius iustitia qua puniet peccatores i iferno eternal'r puniendi.

Secunda pars.

Sequitur. Et congregabunt ante ꝛc. vbi tangitur ppl'i assistentia intuenda. ꝙ pbat generalis occursus. In finali qdem iudicio omnes q fuerunt ab Adam vsq ad illam horaꝫ suscitabuntur per diuinã potentiã ſm Gri. Ministerio angelorum: h igitur tria possumus considerare .s.
Cõitatem pñtatõis.
Claritatem distinctõis.
Diuersitatẽ suscitatõis.
¶ Qm ad pm dicit. Et congrega. ante eũ oẽs gẽtes. ꝛ h est valde ꝯueniens. q: sicut incarnari ꝛ pati p oĩbus voluit. ꝛ qm i se fuit oẽs redimere voluit. Qnia ipe vult oẽs hoies saluos fieri ꝛ ad agnitõem veritatꝫ venire. 1. tymoth .2. Sic general' iudex oium oꝫ esse ꝛ oẽs ante eũ general'r congregari vt merito dicat illõ zach .10. Sibilabo eis ꝛ congregabo illos q: redemi illos. ¶ Qm ad 2m dicit. Et sepabit eos ab inuicem ꝛc. q̃zdiu homines sunt i hoc mundo habitant sil' bonis cuꝫ malis. sed in die iuditij sepabit xps eos omniuꝫ merita discernẽdo: vt merito possit dicere illud Ezech. Ecce ego iudico inter pecus ꝛ pecus: arietem ꝛ yrcum. ¶ Sciendum est autem ꝙ per oues timidas: innocẽtes mansuetas. fecundas. intelligunt iusti q fuerunt in hoc mũdo timidi. per meritoriam humiliationem: ꝛ inocentes per sanctam itentõem: mausueti per perfectaꝫ cõuersatõem. fecũdi p virtuosam opatõnem vt sint oues: d qbus dr Jo. 10. Oues mee vocẽ meam audiũt ꝛ ego agnosco eas ꝛ sequunt me: ꝛ ego vitã eternã do eis. ꝛ non pibunt in eternum: ꝛ nõ rapiet quisq̃ de manu mea. ¶ Per edos ãt intelligũtur mali: tum pp velocitatem: q: sicut edus ẽ velox ad currendũ: sic mali effrenate currunt ad malũ ꝛ festinãt vt effundant sanguinẽ. puer. 1. tum pp stolliditatem: quia sicut edus stollidus ascẽdit cacumia mõtiũ ad pascẽdũ nõ ꝯsiderãs iminẽs sibi piculũ si inferius caderet: sic peccator vt desiderium satiet plibus periculis se exponit ꝛ tñ ignorat ꝙ ad vincula stultus trahat: puer. 7. tũ pp feditatẽ. q: sicut edus ꝛ yrchus est fetidus sic peccator fetet quatriduanus in monumento. Jo. ij. tum pp sterilitatem: q: edus ẽ infructuosus. sic peccator nõ facit acceptabilẽ deo. ¶ Quantum ad tertium dicit. ꝛ statuit oues ꝛc. p dexteram vero itelligi potest eterna beatitudo per sinistram eterna miseria. secunduꝫ igitur Glo. statuit oues. i. iustos a dextris. i. in eterna beatitudine edos. i. malos a sinistris. i. in dãnatõe ꝛ miseria sempiterna. ¶ Ista cõgregatio hominũ ante xpi fiendam quantũ ad locum ꝛ quantum ad multitudinem in die iuditij fuit ꝓpha ta Joel. 3. vbi dicitur ꝛ potest esse verbuꝫ xpi. d. in tempore illo cõgregabo gentes ꝛ deducam eas i valle Josaphat ꝛ dispu tabo ibi cuꝫ eis. ꝛ h est ꝙ cognoscens apostolus. 2. Cor. 5. Omnes enim vos oꝫ manifestari ante tribunal Christi vt referat vnusquisq propria corporis sui pro vt gessit siue bonũ siue malũ quid igitur facies o miser peccator quãdo iudex qui omnia nouit disputabit tecũ. d. illud Luc. 16. Red de rationem vilicationis tue vbi non solũ de operibus sed de locutõibus oportebit te reddere. quia omne verbum ociosum ꝙ locuti fuerint homines reddent deo in die iuditij Mat. Quam igit ratõeꝫ poterũt reddere supbi: inuidi: iracũdi: accidiosi auari. gulosi luxuriosi. re uera non bonam

⁊ iō poterit dicere illud Math.22. Ligatꝭ pedibus ⁊ manibus mittite eū i tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū. ¶ O miser q̄lis sñia istō iudiciū ⁊ gn̄alis assistentia hoium fuit figuratū Apoc .20. vbi dr̄. vidi thronū magnum candiduȝ ⁊ sedentem super eum cui⁹ aspectus fugit terra ⁊ celum. ⁊ loc⁹ nō ē inuētus ab eis. ⁊ vidi mortuos magnos ⁊ pusillos stātes i ꝯspectū throni: ⁊ libri apti sunt. ⁊ ali⁹ aptus est q est vite. ⁊ iudicati sunt mortui ex his que scripta in libris ƀm opa eorū. ¶ Ubi sciēdum ꝙ beatus Jo. i ista visione figuratiua .5. tāgit q̄ in finali iudicio poterunt repiri. ¶ Primo ꝑsidentiam dn̄atōis: q: vidit iudicē sedētē sup thronum. ¶ Nam tunc xp̄s sicut iudex dominans super nubem candidam sicut in throno sedebat: ⁊ tūc verificabit illud ps. Fecisti iudicium meū ⁊ cām meam. sedisti sup thronum q iudicas iustitiam. increpasti gētes ⁊ perijt impius nomen eoꝝ delesti in eternum ⁊ in seculum seculi. ¶ Secundo tangit carentiam absconsionis. q: celū ⁊ terram fugient ⁊ non inueniēt locuȝ. ¶ Nā per celū intelligunt boni q hic viuendo fuerunt celestes. per terram vo mali: terrenis dediti. ⁊ omnes isti timebunt quando videbunt iudicem venientem: sȝ diuersimode. q: boni timebunt timore reuerentie ⁊ admiratiōis. mali vero timore pene ⁊ afflictionis. ⁊ ideo vellent fugere sȝ nō poterunt. vt verificetur illud trenorum 2. Et non fuit qui effugiet in die furoris domini. ¶ Tertio tangit assistentia congregationis cum dicit ꝙ mortui pusilli ⁊ magni stabant ante thronum. Nam tunc resurgent omnes homines qui pri⁹ erant mortui. ante Christum iudicem presentabuntur: ipsius sententiam audituri. Unde Ro.14. Omnes stabunt ante tribunal Christi. ¶ Quarto tangit diligentiaȝ distinctionis: quia libri aperti sunt. Nam tunc xp̄s apiet librū suū q dr̄ liber vite in quo cognoscet oia fcā hoium. ⁊ oēs cogitatōes: ⁊ oēs hoies libros suos aperient in quibus omnia que cogitauerūt: locuti fuerunt ⁊ operati apparebunt ⁊ oia discutientur a xp̄o vt verificet illud Dan.1. Iudicium sterit ⁊ libri aperti sunt. O ꝙ ibi inuenient ⁊ q reddet bn̄ rōnem. ¶ 5° tāgit sētētiam dānatōis cuȝ dic̄ ꝙ ex his que scripta erant in libris eoꝝ iudicati sunt mortui ƀm opera eoꝝ. Nam Eze.7. Iudicabo te ƀm vias tuas ⁊ imponam tibi omnia scelera tua. ⁊ non parcet oculus me⁹ ⁊ nō miserebit. ⁊ ideo dabit eis mors q̄ debet peccatꝭ. q: stipendia pcci mors. Ro.6. vn̄ recte poterunt dicer̄ illud ps. Collocauit me in obscuro sicut mortuos seculi: anxiatus est in me sp̄s meus in me turbatum est cor meū. ⁊ iō quilibȝ illud iudicium deberet timere ⁊ dicere illud Jeronimi sup Math. Quotiēs illum dic̄ cōmemoro toto corpore ꝯtremisco: siue enim comedo siue bibo: siue aliqd aliud facio semper vr̄ illa tuba terribilis sonare in auribus meis. Surgite mortui venite ad iudiciū.

Tertia pars.

S quit. Tunc dicet rex ⁊c. vbi tāgit districta meritoꝝ examiatio ꝙ ꝑbat iudicial' ꝓcessus. xp̄s ei opa bōa iustoꝝ discutiet vt eos ꝑmiet. ⁊ opa mala iniquoꝝ vt ip̄os pūiat. vnde dic̄ apoc.22. Ecce vēio cito ⁊ merces mea mecū est reddere vnicuiqȝ ƀm opa sua. Scd̄ȝ h igit hic duo possum⁹ ꝯsiderare. s.
Disceptatōem pietatꝭ: q^m ad electos.
Disceptatōem seueritatꝭ: q^m ad reprobos.
¶ Q^m ap p^m dic̄. tūc dicet rex ⁊c. q: eim iusti aliqd i se hēbūt vn̄ dbeāt a xp̄o ꝑmiari de ꝯgruo tn̄ sp ꝑmiat vltra ꝯdignuȝ: cū ex h cader̄ possit i hoib⁹ admiratō ip̄os illuiat vt iudicāt vitatē. ƀȝ h .4. pos. ꝯsi. s.
Expssiōnē ꝑmij quietantis.
Allegatōem meriti ꝓmerentꝭ.
Admiratōem prodigij excellentis.
Delectatōem elloquij excitantis.

¶ Quantum ad pmium dic. tūc dicet rex &c. in premio eiꝫ qḋ daꝫ ab aliquo tria pos sumus ꝯsiderare. s.
Dantem.
Recipientem.
Munus.
¶ Secūdum h igitur i collatōe pmij bea torum tria possumus ꝯsiderare. s. Bonuꝫ sublimitatis magne. Collegium capacita tis digne. Premium suauitatis mire.
¶ Quantum ad dantez sublimitatis ma gne dic. tunc dicet rex. ad perfectōem eiꝫ dominij regitur qḋ dn̄s subditos gubnet leget: ordiet: pmiat obseruatores. puniat transgressores. & fm hoc sortitur tria no mia. ¶ Inquantum subditos gubernet dr rex. Inquantum leges ordiat fm q̄s dꝫ viuere dr legifer. Inquantum vero ob seruatores legis pmiat & transgressores punit dr iudex. ¶ Quia igitur xp̄s i die iudicij pmiabit legis obseruatores & pu niet transgressores pōt dici rex & iudex.
¶ Quantum ad collegium capacitaꝫ di gne dic. hi q a dextris eius erunt. ¶ Nā per dexteram xp̄i q est par s corporis for tior daꝫ itelligi opera virtuosa. de q̄ dxte ra dic ps. Secūdum nomē tuum ds sic & la us tua in fines terre: iusticia plena ē dxte ra tua. ¶ Oportet exn̄tes ad eius dxterā esse virtuosos & iustos. sic aūt ad dexterā eius exn̄tes xp̄s saluat & remunerat per suam potētiam. ad qḋ non sufficerēt vires hois naturales. vn̄ ps. Nec eniꝫ in gladio suo possederunt terrā: & brachium eorum non saluabit eos: sed dextera tua & brachi um tuum: & illuminatio vultus tui qm cō placuisti in eis. ¶ Qm ad pmiū suauitaꝫ mire dic. Uenite bn̄dicti &c. ¶ In isto gdem pmio. ¶ Primo tangit munificen tiam inuitantem cum dic. Uenite istō est inuitatorium suauissimum q̄ xp̄s nos vo cat ad refectōeꝫ eternā: iuxta qḋ dic math. ij. vēite ad me omnes q laborati & onerati estis & ego re. vos. ¶ 2º tāgit grām deco rātē cum dic. benedicti pr̄is mei. Nam p istā bn̄dictōem itellr diuia grā: q̄ ds hōi se ad ipsam recipiēdā disponēti. d qua pro uer. ij. Benedictō dn̄i super caput iusti. vn̄ Rabanus. Uocantur benedicti qbus bonis operib9 debetur eterna beatitudo.
¶ 3º tangit gloriam quietantem cum dic possidete regnum. istud regnum est ce'e stis patria q̄ iusti eternaliter possidebūt & hoc est qḋ xp̄s predixit Math. 13. tunc iusti fulgebunt sicut sol i regno pr̄is eorꝫ. Signanter aūt dic. possidete non accipite vt p hoc fm Criso. in oml'. detur itelligi qḋ regnū celorꝫ iustis ex hrditate dbetur. Tex. vt iustificati gr̄a ipsi9 hrdes scimus fm spē vite eterne. ¶ 4º tangit sapientiā presidentem cū dic. paratum vobis a con stitutōe mundi. Deus qdem a constitutō ne mundi sꝫ ēt ab eterno cognoscit omnes quos elegit vt hērent vitam eternā. Naꝫ Ro. 8. quos predestinauit hos vocauit. & quos vocauit: hos & iustificauit & hos & magnificauit. ¶ Qm ad allegatōem me riti ꝓmerentis dicit. & exuriui &c. opera enim bona que facit homo dum viuit me rentur de congruo pmium remuneratōis eterne. Nam vnusq̄sq; ꝓpriā mercedeꝫ ac cipiet fꝫ suū laborem. 1. cor. 3. Ut igiꝫ xp̄s fm Criso. in oml'. oñdat q̄liter iustos pre miabit. tā magno pmio sic est regnum ce lorꝫ allegat opa misericordie q̄ fecerunt i mūdo q̄ ꝯtinenꝫ i his v̄sibus. visito. poto. cibo. redimo. tecūdo. colligo. cando. sed de septimo nō fac mētōeꝫ h. q: h ei ponūtur fm Augu. Opa misericordie nisi q̄ suscipi entib9 poterūt ꝑficere & ex sepultura que est 7m sepultus nō recipit. ¶ Sciēduꝫ ē āt ad euidētiā. 6. opum misericordie d qui b9 fit h mētō qḋ mia loquēdo gn̄alit ꝯsistit i reuelatōe misie. ¶ Repiunꝫ āt. 6. misie hois corporal's. nā aliq̄ sunt naturales: ali que accidētales. Misia n̄alis pōt eē duo b9 mōis. vel a corruptōe iteriori. & sic est exuries & sitis. vel ab exteriori. & sic ē idi

gẽtia vestiũ ⁊ hospitij. ¶ Miseria xo ac cidẽtal' ẽ duplex:q: vel est ex corruptõne nature sicut ẽ infirmitas vel ex uiolentia ⁊ sic est carcer. xps igit in die iudicij:com mẽdando iustos d opibus misericordie q fecerũt.pp q dabit eis regnũ celo℞.all'an do cãm tãti beneficij . dicet eis . Exuriui ⁊c.excutiẽdo de singulis. ¶ Qm ad mise ratõem pdigij excellentis dicit. tũc rñde bunt ⁊c. Justi enim q in mundo xpm non viderũt psonal'r indigẽtem obsequijs a q bus se tñ dicet recepisse multa beneficia mirabunt.vñ dr.tunc rñdebũt iusti.d. ⁊c. ¶ Uel ista admiratõ bm Rabanũ psur get i ellectis ex sublimitate maiestatj xpi ⁊ ex magnitudie premij ex paruis opib9 i pparatõe remuneratõis eterne bm illud apostoli. Non sunt cõdigne passiones hu ius temporis ad futuram gl'ia℥ que reue labitur i nobis. ¶ Qm ad declarationem eloquij ex citantis dic. ⁊ respondens rex dicet ill' ⁊c. Licet enim iusti tanq̃ reuerẽ tes se nescir qñ ista obsequia exhibuerũt xpo :l℥ cognoscẽt se opera illa fecisse. xps tñ declarat q̃liter vba q̃ dixerat sunt itelli genda.d.q vni ex minimis ⁊c. ¶ Sciẽdũ est aũt ista.6.opa misericordie pp que iu sti exaltabuntur in celesti pria possunt fi gurari per.6.gradus qbus ascendebatur ad solium Salomonis. de quo dr.3.R.10. Fec rex Salomon de ebore grandem thronum ⁊ vestiuit eum auro fluo nimis: que habebat.6.gradus. ¶ Ubi sciendum q per regem Salomone℥ intell'r xps ma gnus domin9 ⁊ rex magnus sup omnes deos vel super omne℥ terram in ps. Per thronu℥ que℥ fecit intelligitur ce^m empi reu℥ q principal'r dicitur sedes dei.iuxta illd q dicit Js.66. Celũ mihi sedes mea est ⁊ terra scabellum pedũ meo℞. ¶ Iste thronus grandis dr . quia ibi est habita tio oium beato℞:que signãter dr d ebore ⁊ vestitus de auro fluo. ad designãdũ pu ritatẽ q̃ ẽ ibi designata p ebur.q̃ ẽ cãdidũ: ⁊ caritatẽ perfectissimã in auro dsignatã i ad istum thronũ ascẽdit per.6. gradibus q.6.opib9 misericõdie supradictij. ¶ Qm ad 2m.s.disceptatõe℥ seueritatis qm ad re probis dic.tunc dicet rex his q a sinistris eius erunt.xps enim dans sniam contra reprobos cãm illius snie assignans:⁊ quia ipam nõ intellexisse fatentur cãm in ter minis eis declarat. Scdm hoc igit hi quat tuor possum9 psiderare.s.

Sentẽtiam affligentem.
Culpã exigentem.
Excusatõis all'onem.
Locutõis expositõem.

¶ Quantum ad pmum dicit. tunc dicet rex ⁊c. sicut enim xps iustos ad se voca bit.d.venite benedicti.sic reprobos a se repellet.d.discedite a me maledicti ⁊c. in ista autem snia erit dura afflictõ peccato ribus propter duo. ¶ Primo pp violen tam sepatõem. Nam homo naturaliter di ligit bonum.⁊ quanto magis bonum.tan to plus diligit.⁊ per psequens i adeptõe illius est maxima delectatio. q: igit tunc peccatores in illa snia sepabunt a deo sum mo bono.ideo erit afflictõ maxima. ¶ 2° erit afflictiua pp maledictõem:q: erunt i maledictõe:ta℥ culpe inficientj q̃ pene af fligentis.vnde ps. Increpasti superbos maledicti qui declinant a mandatis tuis. ¶ Tertiõ pp perpetuam duratõem:quia ibunt in ignem eternũ.vnde Js.66. Uer mis eo℞ non morietur ⁊ ignis non extin guetur. ¶ 4° pp puersam dñatõem. qs hẽbunt dyabolum regẽ. Nam ipe est rex sup oẽs filios supbie. Job.41. ¶ Quinto pp malignã societatẽ: q: poterunt dicere illud Job.30. Frater fui draconũ ⁊ socius structõum. ¶ Qm ad culpã exigẽtẽ dic. Exuriui ⁊c. Carẽtia qdẽ opum misericor die erit cã q̃re reprobi dãnabunt nec resp hẽdunt bm Criso.i oml'. q in vno pecca uerũt s℥ q general'r i misericordes fuerũt ¶ Qm ad excusatõis all'onẽ dic.tũc rñde

būt ipsi ⁊c. vbi sciēdū ꝑm Orig. ꝙ repro bi oia opa misericordie simul colligūt se excusantes volētes eoꝝ malitias abscon dere. ¶ Q^m ad locutōis expssionē dicit. ⁊ tūc rñdēt ill' ⁊c. qꝛ reprobi dū vixerunt i mūdo nō fecerūt misericordiā indigētib⁹ reputat xp̄s ꝙ sibi misericordiā non fece runt. ⁊ qꝛ i misericordes fuerunt est cōueni ens vt misericordiam a xp̄o non iueniāt. Nam Jacobi. 2. Judicium sine misericor dia fiet ei qui non fecit misericordiam.

¶ Considera igit miser peccator sniaꝫ tā duram ⁊ tamē eā fugere nō pōt. vnde An selm⁹ dꝫ silitudine dic. A dextris erunt peccata acusātia: a sinistris infinita de monia. subtus horrēduꝫ chaos inferni. de super iudex iratus. foris mundus ardēs: intus ꝯsciētia vrens. ibi vix iustus salua bitur. heu miser pccōr sic ꝯprehēsus vbi fugiet. latere est impossibile. appere itol lerabile. Quarta ps.

Sequitur. Et ibunt hi in supplitiū eternum ⁊c. Ubi tangit diuersa stipēdiorum retributō. ꝙ ꝓbat finalis successus: vbi duo possumus consi derare. s.

Stipēdium afflictōis dolorose.

Premiū glificatōis gaudiose.

¶ Q^m ad p^m dic. ⁊ ibunt hi in suppliciū eternū. cōpleto gdē iudicio ibunt omnes hoies ad loca que meruerunt. ⁊ qꝛ repro bi pp eoꝝ mala opa meruerunt eternale iudiciū vel supplitium. ideo ad ip̄m dscē detur. vnde tales possunt figurari per da tam ⁊ abirō cum familijs suis de quibus snialiter dr̄ Numeri. 16. ꝙ cū contēpsissēt Moy. dirupta est terra sub pedib⁹ eorū ⁊ aperuit os suum ⁊ deglutit eos cum ta bernaculis suis ⁊ vniuersa substātia sua descēderuntqꝫ viui in infernum opti hyr mo ⁊ pierūt d medio multitudis. ¶ Ubi sciēdū ꝙ p datā ⁊ abirō cū familijs suis ꝯ tēnētes pceptū Moy. itllīt oēs hoies cō tēnētes dia pcepta. d qb⁹ dr̄ Judith. Cō tēpserūt impiū meū. ⁊ qꝛ sic ꝯtēpserūt duꝫ vixerūt i mūdo. iō in die iuditij apiet ter ra sb pedib⁹ eoꝝ: data snia: dscēdent in ꝓ fundum inferni ⁊ sepabunt a cōsortō bea toꝝ: vt d quolibꝫ impleatur illa snia dñi. dicētis Numeri. 15. Anima que per super biam aliquid cōmiserit: siue seru⁹ sit ille siue peregrin⁹ quando aduersus dominū rebell' fuerit peribit de populo suo. Verbuꝫ enim domini contempsit ⁊ preceptum illi us fecit irritum. ideo delebitur ⁊ portabit iniquitatem suam. ¶ Quantum ad secū dum dic. Justi vero in vitam eternam. si cut enim reprobi pp eorum mala opera damnabuntur: ita iusti pp eorum bōa ope ra percipere gaudium eternum. Nā gall'. 6. Que seminauerit homo h ⁊ metet. ⁊ q seminat in carne sua de carne ⁊ metet cor ruptionem. q autem seminat in spiritu de spiritu ⁊ metet vitam eternam. ¶ Ad sa ciendum autem vt hanc habeam⁹ vt ad monet quilibꝫ figura tiue deutero. 30. vbi dr̄ ꝙ Moy. dixit populo israelitico. elige vitam vt viuas ⁊ semen tuum ⁊ diligas dominum deum tuum. atqꝫ obedias voci ei⁹. ⁊ illi adhereas: ipse enim est vita tua ⁊ lōgitudo dieꝝ tuoꝝ vt habites in terra ꝓ qua iurauit domin⁹ pr̄ib⁹ tuis Abrahā Isaac ⁊ Jacob. ¶ Ubi sciēdum ꝙ p ppl'ꝫ israeliticum q tunc erat popul⁹ domini. i tell'r popul⁹ xp̄ian⁹ q inter alios oēs po pulos est xp̄i ppl's spālis quē allogt bts Petr⁹ p̄ma ca. sua. d. Uos āt gen⁹ ellec tum. regale sacerdotium. gens sancta: po pul⁹ acqsitōis vt virtutes ānuntieš eius q de tenebris vos vocauit in admirabile lumen suum. q aliqñ nō ppl's. nunc auteꝫ popul⁹ domini. huic autem dat ꝯsilium a Moy. i. ab aliqua inspiratōe interna vel eruditōe externa ꝙ eligat vitā vt viuat ⁊ deum diligat: vt dicat cum ps. Diligā te domine fortitudo mea. debet insuper obedire voci eius: vt dicere possit illud deutero. vigesimosexto. Obediui voci

dñi mei feci oĩa que ꝑcepisti mihi oꝫ etiã sibi adherere. vt dicat illud ps. Adhesit aĩa mea post te me suscepit dextera tua ⁊ si dicta feceris dabit tibi dñs terraꝫ san ctis patribus repromissaꝫ d qua ps. Por tio mea dñe sit in terra viuentiũ.

¶ Feria .3. dñice ꝑme in .xlª.

C Um itrasſꝫ yhs ierosolimã cõmota ẽ vniuersa ciuitas ⁊c. Nos videmus ꝑ expien tiã. ꝙ qñ aliqs hõ de cuius aduentu ad ciuitateꝫ aliqͣ̃ ꝑus non erat mentio venit ad ipsaꝫ cũ ma xima cõitiua ꝙ eius fama. Pº in ppl'o cũ admiratiõe ciuiũ diuulgat. 2º si post eiº ingressuꝫ aliqd nouũ faciat ꝙ videat p̄e tendere in ipso magnũ dominiũ. tunc ipiº fama prius habita celeriter ꝯfirmat. 3º si aliquos emlos in ciuitate hẽat qui sibi i uideant qñ vident eũ magis famosum tã to ipsorum inuidia malignius stimulat. ¶ Cum igit xp̄s quadã vice venisſꝫ in ie rᵐ. ⁊ occurrisſꝫ sibi maxia mltitudo ppli. cũ qua ciuitatẽ itrauit eius aduẽtus diuul gatus fuit in ppl'o. ⁊ qꝛ in ipsa fec̃ multa mira ꝑtẽdentia ipsius dominiũ. ex h̃ fuit eiº fama celebrius ꝯfirmata. ¶ Quia ve ro phey ⁊ scribe cũ summis sacerdotibº i uidebant xp̄o ⁊ eius opibus. ex h̃ ipsoꝛuꝫ inuidia comulabat. qꝛ autem ƀm sniaꝫ scõ rum oĩs xp̄i actio ẽ nr̃a instructio. iõ scã mr̃ eccl'a i hodierno euº. de xp̄o aliqua fa cta nob narrat vt ad sil'ia faciẽda nos ad monet. In isto igit euº beatº Mat. quat tuoꝛ tangit. s.

Officiũ pietatis inducentis.
Fastigiũ dignitatis excellent͠.
Prodigiũ ptãtis ꝑsidentis.
Inditiũ prauitatis inuidentis.

¶ Primũ probat generosa cõmendatio. 2ᵐ gratiosa purgatio. 3ᵐ vigorosa curatõ 4ᵐ vitiosa eml'atio. Pᵐ in pñº. 2ᵐ ibi in trauit yhs in tẽpᵐ. 3ᵐ ibi. ⁊ accesſerũt ad eũ ceci ⁊c. 4ᵐ ibi vidẽtes aũt ꝑncipes ⁊c.

Prima pars.

Q Uantũ ad primũ. vbi tangit ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c. dĩc. Cũ intrasſꝫ yhs ⁊c. Cũ enim xp̄s post suscitatio nem Lazari. ꝙ fuit factũ valde famosum in ppl'o veniret Jerosolimã hoĩes ciuita tis ierũt sibi obuiã cum ramis palmaꝝ ꝓ sternẽtes vestimẽta sua i via ⁊ cũ magnis laudibus eũ regem Jsrl' appellabãt. hic 2º possumus ꝯsiderare. s.

Admiratiõeꝫ maiestat͠ honoꝛate.
Expressionem sanctitat͠ dedicate.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Cum intrasſꝫ yhs ⁊c. ciues enim ierᵐ. vidẽtes xp̄m cũ multitudine hoĩum ciuitatẽ intrare ꝙ añ cũ tanta solẽnitate nõ viderant ignoꝛãtes huiº facti misteriũ merito cõmoti ⁊ mira ti fuerũt. d. qs est hic. q. d. iste q sic intrat magnifice q rex ab hoibº nominat quis ẽ. ¶ Quantũ ad 2ᵐ dicit ppli ãt dicebãt hic ẽ yhs ⁊c. Lꝫ enim scribe ⁊ phey inui derent xp̄o. tñ ppl's simplex vidẽs mira bilia q̃ faciebat i doctria ⁊ miracul' ipꝫ ve nerabant. d. hic est yhs ꝓpha a Nazaret gallilee. hic inqͣ̃. qꝛ ꝑꝑ eius singulareꝫ ex cellentiã. quia nõ est sil'is sibi. Nã Baruc 3. Hic ẽ ds nr̃ ⁊ nõ extimabit alius ad eũ. est yhs ꝑꝑ eius pietatẽ ⁊ miaꝫ yhs salua toꝛ interpretat. ⁊ ipe ƀm miam suã saluos nos fec̃ tyt. 3. ꝓpha ꝑꝑ eius claritatẽ. ⁊ sa pientiã. qꝛ ipe oĩa nouit vñ ꝓpha magnº surrex. i nob Luc. A nazaret galilee q̃ iter pretat flox. ꝑꝑ eius puritatẽ ⁊ inocentiaꝫ. vt ipletũ sit ꝙ dcm̃ fuit ꝑ ꝓphas qm̃ Na zareus vocabit. ¶ Sciendũ est circa istaꝫ ꝑtem in qua fit mentio de aduentu xp̄i in ierᵐ. ꝙ ꝑ istam ciuitateꝫ intelligit iste mũ dus qui ꝑt dici ciuitas ierᵐ q̃ visio pacis interpretat. quia in ipso oꝫ esse pax ⁊ con coꝛdia per amoꝛem vt sit in terra pax ho minibus bone voluntatis Luc. 4. ad istaꝫ ciuitatem venit yhs vnde dicit Jo. 16. Exi ui a patre ⁊ veni in mundũ. tunc vidit. ⁊ comota ẽ terra. i ps. Quia tũc magna co

motio & admiratio potuit esse vbi factus est deus hō. & homo de. vbi ēt visus fuit panis exuriens fons sitiens gaudium vagiens. & vita moriens. ¶ Iste mundus significatus p istam ciuitatem pt figurari p ciuitatē puam de q̄ loquit Salōn Eccli. 9. d. Hanc quoq3 vidi sb sole sapientiā. & putaui prudentiā maximā. ciuitas pua & pauci in ea viri. venit cōtra eam rex magnꝰ & valuit eam. & extruxit monitiones p gyrū & pfecta est obsidio. inuētus est aūt in ea vir paup & sapiēs & liberat vrbē p sapientiā suam. & nll's deinceps recordatꝰ est hoīs illius paupis. ¶ Ubi sciendū q p istam ciuitatem intellr mundus qui p tanto ciuitas pua dicitur & pauci i ea viri q2 mundus cum suis habitatoribus pua ciuitas ē respectu citatis supne. ¶ Per regem aūt magnū cum suo exercitu qui venit cōtra ciuitatē istam intelligit dyabolus cum multitudine vitiorū. qui ideo magnus & potens dicit q2 iuxta illd Job. 41. Non est sup terram potestas que comparet ei. qui factus est vt nll'm timeret. omne sublime vi. ipse ē rex sup omnes filios supbie. ¶ Iste igitur tanq̄ rex magnus & potens hanc ciuitatem valauit p gyrum mūitiones extruxit. q2 ante xp̄i aduentū ex omni pte nūc obtinens vitiū occulorū. nunc auriū. & sic de singulis mēbris homines ipugnabat pfecta vero fuisse obsidio dicitur. q2 fugerēte dyabolo ad tantum fuerat mundus deductꝰ q sequētes homines tēptationes ipsius eis ppinquū excidium iminebat. Nam sicut dicitur Gen̄. 6. Omnis qppe caro corrupit viam suam. Sic autem mundo existente i tam magno picul'o subuenire voluit diuina clementia ne periret misit filium suū quem voluit pro liberatiōe hominum incarnari vnde Gal. 4. At vbi venit plenitudo tēporis in quo misit deus filium suū factum ex muliere factū sub lege vt eos qui sub lege erant & adoptionem filiorum recipemus. & tunc in hac ciuitate inuētus est vir paup & sapiens. i. xp̄s yh̄s q dr̄ vir a virtute. ipse ē enim dei virtus & sapientia xp̄s. i. Cor. 2. & ideo etiam sapiens dicitur. etiā paup quia ipse dic̄ Mat. 4. Uulpes foueas habent & volucres celi nidos filius autem hominis nō habet vbi caput suū reclinet. ¶ Iste igitur p sapientiam suam liberauit hanc vrbē q̄n in ligno crucis triūphans d dyabolo a seruitute ipiꝰ mundꝰ eripuit. & tradidit libertati sed tn̄ auerte ingratitudinem tāti beneficij. Nā dr̄ q nullus deinceps recordatus ē hoībꝰ illius paupis. ¶ Nam re uera sic est quia licet hoīes a xp̄o tantū beneficiū receperint. tn̄ sic ingrati nō recordant d ipso qn potius sequētes mundi & carnis dsideria se ipsos subiciūt seruituti dyaboli. & eternaliter cōfundunt quorū miserā vitam deplorans apl's Phy. 3. Multi ambulant quos sepe dicebam vob. nunc aūt & flens dico inimicos crucis xp̄i quorū finis interitus est quor deus venter est & gloria in ɔfusione eorum q terrena sapiunt o q̄3 m dicum recordant lascini auari &c.

Secunda pars.

Equit & intrauit yh̄s in tēplum &c. vbi tangit officium pietatis inducētis q pbat purgatio gratiosa sacerdotes enim legis tempore moisayce in qua offerebant d animaliū sacrificia ducti auaª. vt pl'es possent hr̄e hostias ne aliquis possz se excusare de offerendo sacrificio iuxta exigentiā sui status ordinauerūt secundum Jeroᵐ. q in primo atrio templi animalia que apta erant ad sacrificia venderent. & vt h possent facere comodius ordinauerūt q essent cāpsores siue numularij qui non habētibus presta rent pecuniam vel cābirent. ¶ Christus igitur intrans tēplum & videns secundū Jeroᵐ in ipso fieri negociatiōem indebi

tam expulit ea de templo rationabilez su per hoc assignans causam secundũ h igit hic tria possumus ↄsiderare.s.
Ingressum imitabilem.
Effectũ admirabilem.
Processuz rationabilem.
¶ Quantũ ad primũ dicit ⁊ intrauit yhs in tẽplum dei. Cõsuetudo quidez xpi erat quando ibat ierm intrare tẽplum domini ⁊ ibi populum instruebat vbi Criso. Hoc erat proprium boni filij vt ad dominũ curreret patris ⁊ illi honorem redderet. ⁊ in h secundum Crisom. dedit nob exemplũ vt libenter eccl'az visitemus. ¶ Quantuz ad secundum dicit ⁊ eiciebat omnes ⁊c. in h enim q xps tria genera hominuz eiecit de templo dat nob intelligere q templuz non debet esse locum emptionis nec vẽditionis sed orationis ⁊ deuotionis. ⁊ ideo causam assignans subdit. d. Nolite facere ⁊c. ¶ Quantũ ad tertium dicit scriptum est domus mea ⁊c. ex h enim q domus di domus orationis nõ autem negociatiõis ostendit xps in expellendo negociatores dz tẽplo dñi rationabl'r processisse. q scriptum sit domũ dei esse domus orationis audi Js. Js. 6. Domus mea dom9 orationis est ↄctis populis. ait dominus deus. ⁊ h est q xps reducẽ scripturaz ad memoriam. d. scriptum est ⁊c. dicũtur autem fecisse domũ orationis spelũcam latronum quia sicut latrones habitant in cauernis ⁊ spelũcbis vt depredent alios ⁊ pecuniã auferant sic isti tam sacerdotes qui illud sustinebant in tẽplo fieri q̃z seculares qui talia faciebãt vt tẽporaliter lucrarẽtur in quo secundum Origenem nõ debent vendere ⁊ emere sed orationibus tantũ vacare. qui congregant quasi in domo orationis. ¶ Sciendũ est aũt circa istam ptem loquẽdo moral'r. q p illud tẽpluz q dom9 oratõis dr: intell'r ql3 hõ. q per inhabitãtem diuinã grãm dz esse tẽplum ⁊ dom9 dei iuxta apl'i. 1. Cor. 3. vos estis tẽplũ di viui. Qz vero istud tẽplum dom9 oratiõnis dr. ideo dz hõ insistere diuinis laudib9 ⁊ oratõi dicẽdo cũ aplo. 1. Cor. 14. Orabo spũ orabo ⁊ mẽte. ¶ Licet ãt istud tẽplũ sic sanctũ deberet esse tñ ipm ml'toc. poluũt per pecã vñ. 2. Esdre. 1. Poluerunt tẽpluz dñi q sanctum erat i iersm. Naz sic dr. 2. Mach. 6. tẽpluz luxuria ⁊ ↄmesatiõib9 plenũ erat. ⁊ ideo dr q yhs inuenit in tẽplo ⁊c. quos oẽs eiecit d tẽplo. vbi sciẽdũ p emẽtes ⁊ vendẽtes itelligi possunt pccm nimie solicitudinis tẽporal'p numularios aũt siue cãpsores intelligi pt pccm istorũ qui p tẽporalibus eterna cõmutant spetial'r viri ecclesiastici de quibus Ro. 1. Qui cõmutant veritatem dei i mendatiũ ⁊ colluerũt ⁊ seruierunt creature potius q̃z creatori. ¶ Per vendẽtes aũt columbas intell'i potest pccm symonie que vendũtur spũalia pro tẽporalibus. ⁊ istud ẽ peccatuz tam ex pte vendentiũ q̃z ex pte ementiũ displicibile deo. vendentes autez ↄprie dicunt giezite a giezi faml'o helysei. qui pro sanitate Naamã quez eliseus virtute diuia curauerat voluit hr̃e tẽporalez mercedem vt pz. 4. R. 4. ↄpter q factus fuit leprosus vt pz ibidem. ¶ Emẽtes autez ↄprie dicunt symoniaci a symone mago dicti q a petro ⁊ ab alijs apostolis voluit emere grãm spiritus sancti. vt habet Act. 8. Cui petrus dixit pecunia tua tecũ sit in pditionez qm donũ dei extimasti pecunia possideri istos aũt omnes expellit xps de templo per q datur nob intelligere q de nob ipsis qui debemus esse templum dei expellamus omnia vicia. iuxta illud Augu. in sermone d dedicatõe eccl'e d. Quantũ possumus cuz dei adiutorio laboremus ne deus noster in templo suo h est in nob ipsis inueniat q occl's sue maiestatis offendat. sed habitaculum cordis nostri euacuet vitijs ⁊ virtutibus repleatur claudatur dyabolo. ⁊ aperiatur xpo. ¶ Qualiter autem debeat ornari vt sit

dignu3 templū dñi fuit signatum.4.R.4. Ubi dicitur sententialr.ꝙ cu3 elyseus frequenter trāsiret per quādam regionem q̄ vocabatur suna diuertit ad domū cuiusdam mulieris sunamitis vt comederet panem que videns istu3 ꝓphiam ad se frequēter venire dixit ad viru3 suū animaduerto ꝙ vir dei sanctus ē iste qui trāsit frequēter per nos faciamus ergo ei cenaculum puū ꝗ ponamus enim in eo lectulū ꝛ mensam ꝛ selam ꝛ candelabru3.vt cum venerit ad nos maneat ibi.ꝙ ꝛ factum est vt mulier illa dixit.¶ Ubi sciendum ꝙ p mulierē3 sunamitem qui interpretat misera vel captiua seu mortificās vel mortificata intelligi potest peccator qui primo miser dicitur quia caret diuina gratia d quo Apoc. 3.Dicis ꝙ diues es ꝛ locupletatus ꝛ nullus egeo.ꝛ nescis quia tu es miser ꝛ miserabil' pauper cecus ꝛ nudus. ¶ Secūdo dicitur captiu⁹ quia per peccatū ligatus a dyabolo captiuat.¶ Tertio dicit mortificans seu mortificatus.quia in se mortificat diuinam gratiam vitam hominis spiritualem ꝛ ideo est etia3 mortificatus vnde tali cominando dicit dominus Apoc. 3. Scio opera tua quia nomen habes ꝙ viuas ꝛ mortuus es.¶ Per heliseum q̄ deus meus saluator interpretat intelligitur Christus yhs qui verus de⁹ ꝛ homo ꝛ noster saluator scimus quia hic est vere saluator mundi Jo.4.Iste venire frequēter dicitur ad hominem peccatorem quando sibi bonas inspiratiōes immittit vt cōuertatur ad statu3 gratie.h igitur sentiēs ꝛ cognoscens Christu3 ad se tam benigne ꝛ misericorditer venientem debet instar mulieris huius alloqui virum suū:per virum enim in homine intelligitur ratio q2 sicut vir domum regit sic ratio in homine debet ipsum in suis actibus regulare quando vero proponit vt Christo fiat habitaculum non debet resistere sed vt xp̄s in eius anima hedificetur paruū habitaculum cōsentire in quo debem⁹ quattuor ponere instar illoꝝ quattuor q̄ in cenaclo eliseo ꝑparato fuerūt posita.s.

Lectulū puritatꝭ ꝛ mundicie.
Mensa pietatis ꝛ mie.
Sellam hūilitatis ꝛ obediētie.
Candelabrū rectitudinis ꝛ eui^c.

¶ Primo lectulum puritatis ꝛ mundi^c. Nam homo deb3 purgare animā sua3 ab omni peccato vt possit dr̄e illud Cant.2. Ecce tu pulcer es dilecte mi ꝛ decorus.lectulus nr̄ floridus.i.ab omni peccato mūdus ꝛ purus.¶ Secūdo debemus ponere mensa3 pietatꝭ. ꝛ mi̅sicordie ad ꝙ nos faciendum d3 mouere illud Mat.Beati misericordes qm̄ ipsi misericordiā cōseqn̄tur vnde xp̄s Luc.6.Estote misericordes sicut ꝛ pr̄ vester misericors est. ¶ Tertio debemus ibi ponere sellam siue scānū hūilitatis ꝛ obedientie.Nam hō debet sedere sup virtutem hūilitatis que ē alioꝝ fundamentū virtutū ꝛ inde respicere qd sibi p hūilitate3 eueniat q2 exaltatio i gl'a padisi.quia q̄ se hūiliat exaltabit Luc.14. vn̄ Ambrosius.Quisqs cupit deitatꝭ eterne fastigia hūilitatis.yma sectet.Nam secundu3 Aug.sup Johānē3.Excelsa ē p̄ria humil' est via ergo q̄ querit p̄riam qd recusat viā.q.d.n̄ d3 hūilitatē renuer q̄ vult p̄riam obtinere.¶ 4ᵒ debem⁹ ibi ponere cādelabꝝ rectitudinis ꝛ eui^c.Nā p cādelabrū inq̄ztū est rectū intell'r intētio recta.i q̄ztū ꝯo sup eū ponit lum̄ itell'r eui^a.ꝯuersatōis honestate vt sic fit cādelabꝝ d q̄ dr̄ 3ach.4.Uidi inqt ꝛ ecce cādelabrū aureū ꝛ rectū ꝛ lāpax est sup cap̄ ei⁹.ꝛ septe3 lucerne.sup illud rectū inq̄3 p rectitudinē intētōis lāpax sup cap̄ p honestatē ꝯuersatiōis.ꝛ.7.Lucerne.i.virtutes quas hō d3 in se hr̄e.

Tertia pars.

Equitur ꝛ accesserūt ad eum ceci ꝛ claudi ꝛc.Ubi tangit prodigium potestatis presidentis.ꝙ probat curatio vigorosa. Christus enim

exiſtés in templo vt ſe verꝫ deum ⁊ regé
oñderet ſicut turba clamauerat in ipſius
introitu in ciuitatem ſua ꝓpria virtute fe
cit multa miracula inter q̄ cecos illumia
uit ⁊ claudos erexit. ℭ Sciendū ē autem
loquendo moraliter ꝙ homo per peccatū
excecatur in intellectu.⁊ ſic cecus dicitur
iuxta illud ſap̄.2.Excecauit eniꝫ illos ma
litia eorum.Recuruatur in affectu ⁊ effi
citur claudus.vnde de ipſis conquer itur
dñs.d.per ꝑs.Filij alieni mentiti ſunt mi
hi.filij alieni inueterati ſunt ⁊ claudicaue
runt a ſemitis ſuis. ℭ Iſti ſic ceci ⁊ clau
di in introitu regni celoꝝ priuantur ꝙ fu
it figuratum.2.Re.ij.vbi dr̄ ꝙ cec⁹ ⁊ clau
dus non intrabit in templum dñi.ꝑ iſtud
igitur templū intllr̄ regnum celoꝝ.d̄ quo
ꝑs.Dñs in templo ſcō ſuo:dñs in celo ſe
des eius.ad iſtud templū ceci ⁊ claudi .i.
peccatores intrare non poſſunt niſi pri⁹ vi
ſum recipiant aut i ceſū.Illuminationem
aūt ⁊ greſſum recipit peccator ꝑ aduētuꝫ
xp̄i yh̄u in cuius ſignum dr̄ ꝙ in templo
ſanauit cecos ⁊ claudos.

Quarta pars.

s Equitur.Et videntes āt princi
pes ſacerdotum ⁊c. Ubi tangit
indiciuꝫ prauitatis:ꝙ ꝓbat emu
latio vitioſa.Ualde qdeꝫ rōnabile eſt. vt
qñ aliqs bonus doctor ⁊ magnus ſtat cuꝫ
aliqbus ⁊ ip̄m nolunt audire ſꝫ ip̄m d̄ſpi
ciūt:ꝙ ipos tanq̄ꝫ indignos eius p̄ſentia
deſerat ⁊ ad alios ſe transferat ei⁹ doctri
na cum reuerentia libētius audientes.
ℭ Quia igit̄ principes ſacerdotum ⁊ ſcri
be inuidentes xp̄o non libenter ip̄m au
diebant conuēiens fuit vt ipſis relictis
ad alios ſe transfretet.ſm̄ hoc igitur hic
duo poſſumus conſiderare.ſ.
Collegij perſequentis ꝑturbatōem.
Xp̄i patientis abſentatōem.
ℭ Quantum ad primum dicit. Uidētes
autem principes ⁊c.vbi duo tangit.ſ.
Collegij malignitatem in increpādo.
Chriſti ſagacitatem in r̄ndendo.
ℭ Q.m ad primum dicit.videntes autēm
principes ⁊c.vbi iporuꝫ malignitas i duo
bus exprimit̄.ſ.
In cogitatōe cordis ꝑuerſa.
In expreſſione oris indebita.
ℭ Quantum ad primum dicit.Uidētes
autem ⁊c. Principes autē ſacerdotum ⁊
ſcribe qui principaliores erant non ſolum
viſo illo facto mirabili.ſ. ꝙ Chriſtus de
templo ſine contradictione tantam expu
lerat multitudinem hominum non credi
derunt in ipſum ſicut fecerunt ceci ⁊ clau
di qui venerunt vt curarentur ab ipſo:ſed
nec etiam videntes alia que fecit mirabi
lia:cecos illuminando:claudos erigendo:
nec etiam cantus puerorum innocentium
audiendo conuerſi fuerunt ad Chriſtum:
ſed contra ipſum ex inuidia fortius indi
gnati vt de ipſis dici potuerit illud.4.Re.
3.Facta eſt indignatio magna in. ℭ Q.m
ad expreſſionem oris indebitam dic̄.Et di
xerunt audis quid iſti dicunt. Res qdeꝫ
vehementer in corde concepta vix poteſt
retineri quin verbo exprimatur.Et ideo
quia principes ſacerdotum ⁊ ſcribe fort
ter in corde conceperant contra Chriſtuꝫ
tanq̄ꝫ magis accēſi inuidia ex ipſius ope
ribus verbis exprimunt eorum malignū
conceptum. ⁊ ideo indignati quia lauda
batur a pueris: dicunt non audis qd iſti
dicunt .q.d.ex quo audis quid iſti dicunt
non deberes ſuſtinere h̄.cum tu ſis homo
⁊ te laudant vt deum. ℭ Quantum ad
Chriſti ſagacitatem in reſpondendo di
cit.yh̄s auteꝫ dicit eis ⁊c.q.d. audio quid
dicūt ⁊ intelligo.ſꝫ h̄ non reprehēdo q: h̄
ꝓphetatum erat d̄ me.⁊ iō dicit nunq̄ꝫ le
giſtis ⁊c.Inquantum autem dic̄ ꝓphetia
ex ore infantium ⁊ lactentiuꝫ ꝑfeciſti lau
dem.nō eſt intelligēdum ad lr̄am ſꝫ Cri
ſo.ſup Math.cum tales non poſſint loq:
ſed eſt intelligēdum ſpiritualiter ꝓ pue
ris ſimplicibus delectationeꝫ ſentientib⁹

in mirabilib⁹ xp̄i vndehic scd̄m Criso. lac pro suauitate mirabiliū xp̄i accipitur. ¶ Quantū ad secundum.s. xp̄i patientis absentatoēm dič.⁊ relictis ill' abijt ⁊c. vbi duo possumus cōsiderare.s.
Desertiōem ꝑsequentiū.
Instructiōem adherentiū.
¶ Quantū ad primū dicit ⁊ relictis illis quia scd̄m Criso^m. sup Mat. malū hoiem melius locū dādo pōt aliquis vincere q̄z respondēdo q: malitia non instruit sermonibus sed excecat.⁊ ideo xp̄s recedendo cōpescere studuit quos respondendo nō cōpescuit. ¶ Sciendū est aūt ꝙ q: xp̄s erat pauperrimus ⁊ paupes sapi^e ad nutribus despitiunt non inuenit in ier^m qui reciperet eū ad hospitiū.⁊ ideo scd̄z Jero^m. iuit bethaniā vbi fuit reuerēter recept⁹. ¶ Quantū ad instructiōem adherentiuz dicit ⁊ docebat eos de reg⁹ dī. xp̄s enim licet magnos suis imeritis exigentibus debat tn̄ bonos ⁊ humil's instruit qual'r possint ad celestem patriā ꝑuenire quos inuitat ad se p ꝑs.d. Vēite filij audite me timorem dn̄i docebo vos qs est homo q vult vitam ⁊c. ¶ Moraliter aūt loquendo per ꝑncipes sacerdotū ⁊ scribas quos xp̄s reliqt intelligunt auari superbi ⁊c. per illos autez qui erant in bethania qui interpretat domus obie intelligunt obedientes ⁊ humil's de quibus dr̄ Mat.19. Sinite paruulos venire ad me ⁊ nolite prohibere eos talium enim est re^m celoꝝ ad ꝙ nos ⁊c.

¶ Feria q̄rta dn̄ice ꝑme i q̄dragesima.

Accesserunt ad y̅hm quidaz de scribis ⁊ phēis.d. magister volumus a te signum videre Mat.12. Bonus doctor ⁊ pastor debet solicitaz uram habere de discipulis suis.⁊ subditis vt eos ad viaz veritatis instruat ⁊ ad meritorie operādum inducat. ħ aūt (quantū ad presens spectat quadrupliciter debet esse. ¶ Primo ipsoꝝ nimiam ꝑsumptionem ⁊ audatiam reprehēdendo. ¶ Secūdo peccati penāz ignominiā intimando. ¶ Tertio bonoꝝ operum ꝑseuerantiā admonendo.⁊ recidiuatiōis periculū ostendendo. ¶ Quarto ꝑmissionis premij magnitudinem ꝑponendo. ¶ xp̄s igitur bonus pastor ⁊ doctor in eua⁰ hodierno oia predicta fač ⁊ per ꝯsequens nos perfecte ad bo^m induč.⁊ secundū ħ beat⁹ Math. in hoc eua⁰ quattuor tangit.s.
Tēptantium rep̄hensiuū inditiū.
Recidiuantiū periculosum flagitiū.
Peccantiū ignominiosum iudi^m.
Adherentiū amoro^m consortiū.
¶ Primū probat mortal' figuratio. Secūdum finalis condēnatio. Tertium culpal' cumulatio. Quartum cōsanguineal' coniunctio. Primū in prin⁰. Secundū ibi niniuite ⁊c. Tertiū ibi cū immund⁹ sp̄us ⁊c. Quartū ibi adhuc eo loquēte ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad primū.vbi tangit ⁊c. ꝙ probat ⁊c. dicit. Accesserunt ad y̅hm ⁊c. scribe quidez ⁊ pharysei tanq̄z inter alios magis inuidentes xp̄o ⁊ eius operibus videntes ꝙ in curatione infirmoꝝ ⁊ resuscitatiōe mortuoꝝ operabat supra naturam humanā non cognoscentes deitatem ipsius. cum tamen admirari debuissent ⁊ ipsuz deum cognoscere secundū experiētia voluerunt ab eo vnde ista mirabilia faciebat ⁊ ideo quidā ex ipsis accesserūt ad eum vt sup his q̄ faciebat daret aliq̄d sig^m. scd̄m ħ igit hic duo possumus ꝯsiderare.
Collegij tēptantes malitiosaz interrogationem.
Christi rep̄hendentis sniosaz solutiōem.
¶ Quantū ad primū dicit accesserūt ⁊c. vbi sciendum ꝙ scribe ⁊ pheꝝ tanq̄z simulatores credētes ex verb adulatorijs xp̄z

facilius inclinare ipm vocant magistruз cum tñ nolebant esse discipuli. ꝛ ꝙ simulatorie ipsum magistrũ vocauerint pꝫ quia pauloante h̄ eodem capᵒ secundũ Mat. dixerũt ꝙ ipse eiciebat demones in virtute belzabub ꝑncipe d̄moniox. ℭ Licet ãt scribe ꝛ pħei vidissent xp̄m mlta mirabilia facienteз tñ secundũ .illa mirabilia nõ reputabãt. ꝛ ideo sigᵐ de ceᵒ querebant. s. ꝙ helyas feĉ ad cuius inuocationẽ sicut habet primo. R. 18. Cecidit ignis de ceᵒ vel tonitrua ꝛ fulgura ꝛ pluuias ꝯtra morem pr̄ie sicut feĉ vt habetur. 1. R. 12. vel ꝙ mãna d̄ celo descẽderet sicut fuit factum tẽpore Moy. vt habet Exo. 16.
ℭ Quantũ ad scd̄ꝫ dicit. Qui respondẽs ait ill' ꝛc. quãdo aliquis bonᵒ ꝛ sapiẽs ab aliqbus mal' temptat vt ipsorum detestet malitia dꝫ ipsos repħendere ꝛ ad q̄stionẽ factaꝫ ƀm eox exigentiã respondere quia igit scribe ꝛ pħei nõ erant digni signũ d̄i tatis xp̄i videre nisi i suis miraculosis effectibus. ideo repħẽdit ipsox audatiã. respondens quale sigᵐ malitiose petẽtibus ẽ daturus. ꝛ secundꝫ h̄ hic q̄ttuor possumus cõsiderare. s.
Austeritatem obiurgatõis.
Curiositatem postulatiõis.
Ueritatem determinatõis.
Claritatem solutionis.
ℭ Quantũ ad pᵐ dicit generatio mala ꝛ adultera ꝛc. qꝛ enim ƀm Crisoᵐ. isti cuꝫ adulatõe loquebant xp̄o vocãtes ipꝫ magistrũ. ideo d̄s eos vehemẽter arguit. ꝛ iuocat eos generatõeꝫ malam ꝛ adulterã: malam ꝑpter eorum mala opera: generationeꝫ quia cũ recepissent a xp̄o secundũ Crisoᵐ. mlta beneficia erant ingrati: adulteraꝫ vero quia cũ d̄s generatõeꝫ ꝛ gentẽ iudeox eligissꝫ sibi i speciale pplꝫ eis multas gr̄as faciendo puta legẽ ipos ꝯseruãdo. ꝛ de ipsis nascendo pp ꝙ ipm i spãleꝫ doᵐ hr̄e debuissent scd̄m Jeroᵐ. Jp̄m despexerũt h̄ est generatõ d̄ q̄ dr̄. Deutero. 32. Generatõ elꝫ ꝑuersa ẽ ꝛ infidel's filĳ. q̄s describit salõn. Prouer. 30. d. Gnãtio q̄ patri suo malediĉ. ꝛ mr̄i sue non benediĉ. ecce blasphemi. generatõ cuiᵒ excelsi sunt oculi ꝛ palpebre eius i altũ surrecte. ecce supbi generatõ q̄ ꝑ dẽtibᵒ gladios habet ꝛ cõedit molaribᵒ suis vt comedat de terra inopes ꝛ paupes ex oibus ecce auari.
ℭ Quantũ ad curiositatẽ postulatõis dicit sigᵐ querit vt sic dicat ill' Judith. 6. Da mihi signũ ꝙ tu vis q loq̄ris ad me.
ℭ Quantũ ad veritatem determinatõis dicit ꝛ signum nõ dabit ei nisi ꝛc. scribis ꝛ pħeys petẽtibᵒ sigᵐ a xp̄o de ceᵒ deitatis sue tan̄q̄ idignos ƀm rabanũ dare noluit sic dedit apl'is sed soᵐ dat eis signuꝫ mortalitatĳ. ꝛ sepulture sue cuius signuꝫ ꝑcesserat in iona. ℭ Quantũ ad claritateꝫ solutõis dicit sicut enim fuit ionas ꝛc. Jn h̄ enim dicto d̄ iona figuratiuo xp̄s scd̄m Rabanũ dat eis sigᵐ sue mortalitatis qꝛ pro nob̄ fuit mortuᵒ ꝛ positus i sepulchro inde postmodũ resurrexit instar ione. q ꝓiectᵒ in mari ꝛ receptus a pisce postmodum viuᵒ ad aridã est ꝓiectus. ℭ Ad exponẽdaꝫ aũt istaꝫ figurã sciendũ est ꝙ quãtuꝫ ad p̄sens spectat ad nr̄m propositũ. q per mare in quo erat tẽpestas valida itel ligitur iste mũdus in quo est tẽpestas magna ꝛ sicut in mari multi piclitantur ita mlti in ꝯflictu vitiox succũbunt ꝙ cognoscens p̄s. dicit. h̄ mare magnuꝫ ꝛ spatiosᵐ manibᵒ illic reptilia quorũ non est numerus. anima pusila cũ magnis per quem secunduꝫ Ambro. intelligit diuersa genera inimicorũ que secundum nostrarũ virium quãtitatem cõpensato nobiscuꝫ agone luctantur. ꝛ ideo nos cautos reddens subiũgit in huius itaqꝫ mundi pelago voluptatibus nob̄ valde ꝑtimescendum est ne nauem nostraꝫ. aut procella tẽpestatis abripiat. aut fluctus absorbeat aut in eternaꝫ predam pirata crudel' abducat. ꝛ nob̄ d̄ns consiliũ addit aduersus h̄ ergo multi fo

ma seculi mala castigatio.⁊ castis actib⁹ resistamus.⁊ sic illic nauês pertrāsibunt in ps.¶ Licet autem in isto mundo etiā nunc sit grandis tēpestas.tamen ante ad uentum xpi in mūdum tanto maior erat q̄zto fortius sub iugo ɔtinebatur peccati. ¶ Per ionā autem qui interpretat̄ colū ba siue dolēs intelligit̄ xps yħs.sup quez spiritus sanctus in colūbe spē apparuerit quādo fuit a Johāne in iordane baptizat⁹ qui ēt pro nob̄ moriens in cruce dolores nostros ptulit.¶ Iste igit̄ exñs eternali ter in solio diuinitatꝫ tēporal'r est ꝓiectus quādo in mundum veniens in vtero vir ginis voluit incarnari.tunc aūt fuit in vē tre ceti receptus qñ post mortem suā fuit positus in sepulchro in quo iacuit tribus diebus ⁊ tribus noctibus instar ione tūc vero fuit viu⁹ proiectus in aridā.quādo sue dinitatꝫ potētia se die tertia suscitauit ꝓiecto igitur i mundū dei filio.⁊ in sepul chro posito facta fuit in mūdo magna trā quilitas q: per mortem suā nos recōcilia uit deo iuxta illō.i.Ro.5.Cū inimici esse mus deo recōciliati sumus pp mortem fi lij eius.¶ Ista aūt recōciliatio.⁊ trāqui litas p xpꝫ facta fuit nob̄ figurata Geñ. 19.vbi sitaliter dicitur.Quod cum ds ꝓ pter peccata hominū iratus fuissꝫ generi humāo.⁊ misissꝫ diluuiū in quo omnes ex cepto Noe ⁊ vxor eius cum tribus filijs ⁊ vxoribus eoꝝ submersi fuerunt volens postmodū cum hoibus pacē facere dedit signū.s.archū meum pōaꝫ in nubibus ce li ⁊ erit sigᵐ federis inter me ⁊ inter ter ram.¶ Ubi sciendū ꝙ per iraꝫ q̄z habuit deus ꝓpter peccata hoium contra genus humanū intelligit̄ ira q̄z habuit cōtra ipꝫ ꝓpter peccata primorū parentū.ꝓpter q̄z omnes submersi vt nullus ceᵐ ascēderet sed quilꝫ descendebat ad limbū volens āt ds ex sua benignitate pacē facere cuꝫ ho minibus dedit eis signū mirabl'e.s.archū in nubib⁹.per archū enim q̄ est armatura belica cōuenienter intelligit̄ dei fili⁹.quia sicut pugil venit in mundū ⁊ sup lignum crucis cōtra dyaᵐ pugnans viriliter ipꝫ deuicit.iuxta visionem mirificā q̄z vidit. Johēs Apoc.6.¶ Uidi inqt ⁊ ecce equ⁹ albus ⁊ q sedebat sup eum hēbat archū ⁊ data ē ei corōa ⁊ exiuit vincēs vt vince ret.¶ Iste archus.i.dī filius tūc positus fuit i nubibus qñ pro nob̄ fuit elleuat⁹ in cruce.⁊ tūc fuit signū veruꝫ.⁊ efficax nr̄e redemptōis vel reconciliatōis eum deo. ¶ Istud igitur est signum ꝙ dat nobis xps sue mortalitatꝫ.¶ O quale signum ē istud.quis eim vnq̄z audiuit simile.s.ꝙ xps moriendo nos viuificaret a seruitute dyaboli nos liberaret ⁊ deo prī reconci liaret.istud est de numero signoꝝ d̄ quo dixit dñs Exo.24. Signa faciam q̄ vnq̄z visa sunt super terrā.¶ Istud signū pōt figurari per vnum de signis de quib⁹ sen tential'r dr̄ Jere.32.Eduxisti ppl'm tuum israel de terra egypti i signis ⁊ prodigijs ⁊ in manu robusta.⁊ dedisti eis terraꝫ flu entem lacte ⁊ melle ⁊ possederunt eam. ¶ Ubi sciendum ꝙ per egyptum intelli gitur status hois in peccato mortali faci entem tenebrosum de quo nos eduxit.q: nos per mortem suam redemit: p q̄z etiā nobis iāua paradisi aperuit vt possidea mus terram illam delectabilem. de q̄ ps. Portio mea dñe sit in terra viuentium. dicat igitur quilibꝫ fidelis xpianus illud Dañ.3.Signa ⁊ mirabilia fecit apud me deus excelsus.

Scōa pars.

Egtur viri Niniuite ⁊c.vbi tan git peccantiū ignominiosum iu diciū.ꝙ ꝓbat finalis ɔdēnatio. pecm̄ qdē p pniaꝫ delet̄:p sapiētiā euitat̄. ¶ Judei igit̄ reprehēdunt̄ a xpo hꝫ Ra banū.⁊ ipropabit̄ eis in finali iudicio. q2 ad pdicatōem noluerūt facere pniam sic̄ fecerūt niniuite ad pdicatōem Jone: nec eius sapientiam audire vt peccata vita rent sicut fecit regina Sabba que venit

audire sapientiā salōnis. ¶ Sciendū est
aūt hic vbi fit mentio de pnia ⁊ cōuersio
ne niniuitarū: q̄ Jona p̄dicante subuersio
nem ciuitatis inter alia niniuite tria fece
runt. ¶ Nam ieiunauerūt cōtra carnis d̄
litias. vestiti sunt saccis: cōtra mūdi blā
ditias. clamauerūt se hūiliādo: cōtra sup
biam excellētias. vt sic p pm fuerint casti.
per sm paupes. per 3m humil's ad q̄z con
uersionem nos admonet beatus Petrus
3. d. penitimini igit̄ ⁊ ꝯuertimini vt deleā
tur peccā vr̄a. Nā Eccli. 12. Altissim9 odio
h; peccatores ⁊ misertus ē penitentibus.
⁊ h̄ q̄ ipse dicit Ezechi'l. 18. si aūt ipius ege
rit penitentiā de omnib9 peccatis suis q̄
operatus ē ⁊ custodierit oīa p̄cepta mea
vita viuet ⁊ nō morieẗ. ¶ Hoc aūt fuit fi
guratum. 2. Paral'. 33. in manasse rege de
quo sinial'r dicitur. Quod cum ip̄e fuit ma
lus ⁊ etiam seduxit habitatores ierm vt
facerent malum qui nolens audire corre
ctionē dn̄i captus fuit a p̄ncipibus exerci
tus assirioꝝ aduersantes pplo dn̄i quē iū
ctus cathenis ⁊ cōpedibus duxerūt in ba
bil'. vbi exn̄s in afflictōne ⁊ angustia ora
uit ad dn̄m deū suū. ⁊ egit penitētiā valō
coram deo quē tandē exaudiens dn̄s re
duxit in ierm. in rem suū. ¶ Vbi sciendū
q̄ p manassem regē q interpretaẗ obliuio
sus qui fuit malus ⁊ ēt alios induxit ad
malū qui correctōē dn̄i audire noluit in
telligiẗ peccator q multoc. nō som faẗ ma
lum sed ēt alios faẗ peccare nec vlt corre
ctionem alicui9 audire de quo. ⁊ suis simi
libus dic. Jb. 29. Peccare faciebāt hoīes
in verbo ⁊ arguentē in porta supplātabāt
⁊ declinauerūt frustra a iusto. ¶ Per p̄n
cipes vero r̄gis assirioꝝ inimicātes pplo
dn̄i intelligunẗ demones q sunt p̄ncipes
exercitus siue multitudinis vitioꝝ hūani
generis inimici. d̄s igiẗ exigētibus meri
tis pmittit q̄ dyabolus ip̄m ligent cathe
nis ⁊ cōpedibus ⁊ ducant in babil'. q iter
pretaẗ confusio q: peccator ligatus diciẗ

quia nō potest in deū placibiliter affectū
suū dirigere nec meritorie operari. ⁊ in ꝯ
fusione dr̄ quia nō viuit sm rectum ordi
nem quo sensualitas dz subici rōi. ¶ Cō
siderans aūt miser peccator sic exn̄s i mi
seria ⁊ angustia q̄ pp sua peccā. deus pmit
tit eum affligi. debet instar regis manas
se de peccatis cōteri ⁊ p orationem miam
petere dicendo cū p̄s. Misereř mei dn̄e
qm̄ tribulor. ⁊ vt oratio sit d̄o magis gra
tior de pccis debet pniam agere vt diceř
possit illud Jere. 31. Postq̄z ꝯuertisti me
egi pniam. ⁊ signanter dic. postq̄z cōuerti
sti me quia pprijs viribus nō possū resur
gere a pco. ¶ Si aūt sic ad deū humil'r se
cōuerterit d̄s pius absoluēdo a peccatori
bus vinculis liberabit eū a seruitute dya
boli. ⁊ sibi restituet rem suū. quia i p̄senti
dat sibi gr̄am. ⁊ si pseuerauerit in futuro
dabit gl'am. ⁊ h̄ est q̄ dic nob xp̄s Mat.
13. Tūc iusti fulgebūt sicut sol in regno pa
tris eoꝝ. ¶ Quantū ad exēplum regine
sabba. dicit Jero. eodē modo cōdēnabit
reginam austri pplos iudeoꝝ quo condē
nabūt viri niniuite Jsral'c incredulum.
Nam multa hic tanguntur cōmendantia
istam reginā ⁊ aggrauātia pplo iudeoꝝ. s.
Sexū fragilitatis: q: erat mlr.
Cultus disp̄sitas. q: non sb lege.
Vie p̄lixitas. q: venit a finib9 terre.
Personaꝝ diuersitas: quia ad salomonē
puꝝ hominem.
Finis pluralitas. quia vt audiret sapien
tiam mundanā.
¶ Judei aūt erant viri legē habebant p̄
pinq erant xp̄s erat d̄s loquebaẗ eis xp̄s
de celestibus ⁊ de misterijs scripturarū. ⁊
ideo subdit ⁊ ecce plusq̄z Salon hic. Nā
xp̄s plusq̄z Salon. q: Salon fuit rex tē
poral' xp̄s autē eternalis vn̄ Dan̄. 3. Re
gnū est rem sempiternū. ⁊ ptās ei9 a gn̄a
tōe i ge. ¶ Fuit xp̄s illo sapiētior q: ipse
virtus ⁊ sapia xp̄s vl' d̄i. i. Cor. i. ¶ Fuit
etiam ditior q: Ro. 10. Idem dn̄s oīū d

ues in omnēs qui inuocant illum. fuit etiam fortior.q: Job.9. Si fortitudo querit robustissimꝰ est.fuit etiã pulchrior: q: ipse speciosus forma p̄ filijs hominū in ps. Fuit etiam pior. Nam Salomon fratrem suū adonia fec̄ interfici. vt habetur.3.Re. 2.xp̄s autem ꝓ peccatoribꝰ mortem sustinuit iuxta illud p̄ma Pe.3. Christus sel' pro peccatis nostris mortuꝰ est: iustus ꝓ iniustis: vt nos offerret deo. mortificatos quidem carne viuificatos autem spiritu.

Tertia pars.

Equitur cum imundꝰ spiritꝰ rc. vbi tangit recidiuantium periculosum flagitium. ꝙ probat culpa lis cumulatō. ¶ Ista qdem parabola primo introductiue pōt exponi allegorice d̄ populo gentili ⁊ populo iudeoꝝ ad h̄ fuit spāliter a xp̄o itroducta ƀm Jero. Nō vt qdam volunt dicer̄ ad hereticos litteraliter applicanda ꝙ satꝭ pōt patere ex sequentibus in qbus xp̄s eam applicat ad pplm iudeoꝝ. Scd̄m hoc igitur hic duo possumꝰ considerare.s.

Parabole ꝓpositōem generalem.
Ipsius applicatōem spālem.

¶ Exponendo p̄mo allegorice d̄ populo gentili ⁊ iudeoꝝ simul. ¶ Sciendū ꝙ primo dyabolꝰ habitauit in iudeis tempore legis nāe ȝ postmodū post circōcisionem ⁊ legis susceptōem recessit ab eis ⁊ venit ad gentiles. sed quia postmodū gentiles receperunt fidē xp̄i ⁊ iudei ip̄m spreuerunt recessit ab eis ⁊ reuersus est ad iudeos ⁊ nūc in eis dr̄ habitare. ⁊ sic intelligēdus ē iste passus. ¶ Q^{m} ad 2^{m} dic̄. sic erit generatōi huic rc. xp̄s eim pabolice loq̄ns iudeis crudelibꝰ ⁊ ipsuȝ despitientibꝰ applicat ad ip̄os dictā parabolā vocās eos gñatōem peximā. vt sic sit generatō illa q̄ p̄s. Generatō praua ⁊ exasperans. generatō q̄ nō direxit cor suū ⁊ nō ē creditꝰ cū d̄o sp̄s eiꝰ. ¶ Sciēdum ē aūt moral'r loq̄ndo vl' exponēdo istā ptē d̄ q̄libȝ peccōre a q̄ recesserit dyabolꝰ p baptī^{m}: vl' p pēitētiaȝ ⁊ ad ip̄m vult redire ꝙ h̄ qnqȝ possumꝰ ꝯsiderar̄.s.

Demōis egressuȝ appetēdum.
Progressum vagabūdū.
Egressum attēdendum.
Ingressum metuēdum.
Successum detestandum.

¶ Q^{m} ad p^{m} dic̄. Cū imūdꝰ sp̄s exi. ab hoie rc. dyabolꝰ quidē dr̄ imūdꝰ sp̄s: vel formal'r q: ip̄e i se hȝ pcci macula. vl' effectiue q: sibi assentiētē p culpā d̄format. Iste aliq̄n dr̄ exire ab hoie q̄n p pniaȝ vl' p bapt^{m} virtute diuia absoluit̄ a peccato: iuxta ꝙ d̄s ꝓmisit Zach.13.d. spiritū imūdū auferā d̄ terra. i. d̄ hoie terrēo. ¶ Q^{m} ad 2^{m} dic̄. ambulat per loca arida rc. per loca qdem arida. itelligunt̄ corda fideliuȝ in qbus desicatus est humor carnalis lasciuie q resistūt dyabolo ⁊ mētes suas seruāt in temptatōibus dn̄i castas. ⁊ in istis ƀm Rabanum non pōt dyabolus inuenir̄ regē. ¶ Q^{m} ad 3^{m} dic̄. tc dic̄ reṽtari domū meam rc. dyabolꝰ ei versutus videns ꝙ bonos ⁊ iustos tēptare non pōt: pp eoꝝ fortitudinem ⁊ cōstantiam in tria se cogitat tu aliq̄n temptasti talem peccatorem a quo existi per pniam ex quo non potest in istis fortioribꝰ pficere reuertaris ad illum: al's debilem inuenisti. Si forsitan ipsum iteꝝ possis decipe vt i pccm̄ labatur. veniens autem contigit aliq̄n ꝙ iuēit hominem ociosum ⁊ per pniam p̄stinaȝ a vicijs mundatum, ⁊ aliqua simulata virtute ornatum. sic de ipso secunduȝ Rabanū Victoriam sperat habere. Nam iuxta illō ecclesiastici.33. Multam malitiam docuit ociositas. ⁊ ideo ad ipsam vitandam nos admonet Hieronymus.d. Semper aliqd operis boni facito vt dyabolus te occupatum inueniat. ¶ Quantum ad quartuȝ dicit. tunc vadit ⁊ assumit rc. per illos quidem septem spiritus intelligitur vniuersitas vitioꝝ. dicunt̄ āt ista septē vitia nego

ra dyabolo.q: plus nocent hōi q̄3 dyabo. q: omnes dyaboli non possunt vnam animam sine peccato mortali in inferno damnari: qd tamen fac̄ peccatum mortale: quātūcunq3 sit. ⁊ sic pccm̄ nequius dyabolo dici potest. vnde eccl'astici. 17. Quid nequi⁹ q̄3 ꝙ cogitat caro ⁊ sanguis. q. d. nihil est nequius q̄3 peccata procedentia a cogitatōne hūs quoꝝ originale dr̄ caro ⁊ sāguis q: per sensualitatem ad peccatum anima inclinatur. ℭ Quātum ad 5ᵐ dicit: ⁊ fiūt nouissima hōis illius peiora prioribus. Nam sicut videm⁹ in infirmitate corporali ꝙ recidiuatō est peior pª infirmitate: sic i spūalibus ex tali recidiuatōe homo assuefit peccat̄ ⁊ pnior fit ad peccādum. ℭ 2ª q: in pª transgressione homo forte peccauerat vno pccō in recidiuatōe xo in multis: q: pccō ꝙ cōmisit ⁊ pccō ingratitudis quo peccat. ℭ Dyabolus autem cum septem vitijs capitalibus potest figurari p draconē rufum quē vidit Johēs Apoc. 21. habentem capita septem ⁊ cornua. 10. ⁊ in capitib⁹. 7. dyademata: qui cauda sua trahebat tertiam partem stellaꝝ celi ⁊ dimisit eas. ℭ Ubi sciendum ꝙ per 1ᵐ rufum itellr̄ dyabol⁹ venenosus ⁊ iracūdus humano generi vt hoies ad peccādum inducat. per. 7. autem capita itelligūtur. 7. vitia capitalia. per. x. cornua. x. transgressiones preceptoꝝ de quibus homies tēptat. qui signanter dr̄ habere in capitibus dyademata: q: sicut dyadema caput ornat: sic dyabolus qñ vult temptare hoiem de aliquo vicio ipm decorat ostendendo in ipo aliquam delectatōem vt melius ipm alliciat. ℭ Per caudam xo p q̄3 cāes aliqñ hominibus solent applaudare: intelligit̄ suggestio: que dyabolus blanditur homini vt sibi consentiat. sed tamen sicut canis aliqñ blandit̄ ⁊ postea mordet. sic dyabolus l3 applaudat hōi tñ ipm mordet ⁊ in fine p pccm̄. ℭ Per stellas āt itll'ıt̄ hoies q istar stellaꝝ d3 cē puri ⁊ lucidi vt ex ipsis instar stellaꝝ ornetur celestis patria ⁊ sed tñ suis suggestiōibus dyabolus velō cauda eos alliciens pcutit ad terram tertiam ptem trahit dum dimissis celestib⁹ in quibus deberent animum hr̄e fixum incuruantur ad mūdum ꝑm desideria carnis viuere quos postea secu3 trahit in p fundum inferni. ⁊ vtinam nisi tertiā pte3. ℭ Ista xo septem vitia d̄ quibus tēptat hoies possunt per septem funes figurari quibus Sanson fuit ligatus. de quib⁹ dr̄ sinial'r Judic̄. 16. Qd̄ Dalida alligauit Sāsonem septem crinibus neruiceis adhuc humectētibus nundum perfecte siccis. ℭ Ubi sciendum ꝙ per Dalidam qui interpretatur paupercula intellr̄ dyabolus q paupercülus dr̄: q: caret diuina grā: ⁊ vt dicat illud ps. Ego sum pauper ⁊ dolens. Per Sanson aute3 qui interpretat̄ sol fortis intelligitur quilib; homo qui instar solis d3 esse in se lucidus per claritatem sapientie vt alijs illustretur per honestatem vite. deb3 etiam esse fortis per firmitatem ⁊ constantiam vt possit dicere cum ps. Fortitudinem meam ad te custodiam q: dūs susceptor meus es. vbi sibi dicitur illud pmo. Re. 18. Esto vir fortis ⁊ preliare bella dñi. Dalida igit̄. i. dyabolus septem funibus ligat Sāsonē. i. hoiem qñ fac̄ ip3 cadere in. 7. vitijs predict̄. vñ ps. Absconderūt supbi laqueū mihi ⁊ funes extenderūt in laqueū iuxta iter scādalum posuerūt mihi. ℭ Signanter isti. 7. funes dicūtur neruicei ⁊ humectētes q sunt tractabiles: q: dyabol⁹ volēs hoiem tēptare d̄ p dict̄ vitijs ondit eis tractabilitatē ⁊ molitiē vt eū ad pccm̄ facili⁹ inducat.

Quarta pars.

Egtur adhuc eo loquēte ⁊c. vbi tangit adherētium amorosum ꝯ fortiū. ꝙ pbat ꝯsanguineal' ꝯiūctō. vbi qᵐ ad qōnem tēptatiue xpo ppositam tria possumus considerare. s.

Occasioné appententem.
Relatóem inclinantem.
Responsionem exprimétem.
¶ Q^m ad pmum dicit adhuc eo loquen te ⁊c. Cū xps in synagoga predicaret po pulo ⁊ essꝫ ibi maxima multitudo. mater eius ⁊ fratres venientes vt sibi loqueren tur, non potuerunt pp multitudinem in trare synagogam: sed expectabant foris. ex hoc aūt accepta fuit occasio initiandi xpo, de matre ⁊ fratribus suis ipm qren tibus, vt exprimerentur modum pp pen tes dimittere opus predicatóis vel non: vt si dimittat possint eum arguere q̄ ni mis esset carnalis ⁊ parentes proponeret deo. si vero non dimittat possint eum ar guere tanq̄ʒ impium ⁊ transgressorem le gis cum mandatum sit a deo. Exo .20. ho nora patrem tuum ⁊ mřem tuam. nota q̄ per fratres xpi intelligūtur eius germa ni. Nam scriptura consanguineos germa nos ⁊ nepotes consueuit vocare fratres. ¶ Q^m ad 2^m dič, dixit át ei qdaꝫ ⁊c. vbi Hieronymus vř mihi iste q nūciat ñ for tuitu ⁊ simpl'r incitare: sed insidias téděř tuitu vtrum opi carné ⁊ sanguiné pferat. tres aūt ɔditóes exprimit ad iclinádū xpꝫ ad hoc citi⁹ faciédū. Primo gradū ppingta tis. q: mř tua ⁊ fřes tui. Scdo statū péali tatis. q: foris stát. 3° sedulitatis: q: qren tes te. ¶ Q^m ad 3^m dič. at ipe rñdés ⁊c. xps eim p suá rñsioné reprimit audatiam ⁊ malitiá hui⁹ denunciatóis sibi facte de mře ⁊ fřibus. ¶ Primo p modū qónis reprehédéris. 2° p modū determiationis explicantis. ¶ Q^m ad p^m dič. At ipe re spódens ⁊c. Ná xps bm Hieronymum, lꝫ p qónem eꝫ fecit incitanti implicite ipm rephéderit vtpote q: volebát ipꝫ a bono spūali pp cognatóem carnalem auertere: nó tñ mřem ⁊ fřes nó despexit: ꝫ ōdit no bis ex^m vt pp cognatóem carnalé nō di mittam⁹ spūalé bonū: iuxta q̄ dixit math. 10. Qui amat přem aut mřem plusq̄ꝫ me nō é me dignus. ¶ Q^m ad modū dtermi natóis explicantꝫ dicit. Et extédés manū ⁊c. vbi tangit duplicé explicatóem. s. spiri tualem q^m ad discipulum. ¶ Q^m ad pri mam dicit. Et extendens manum ⁊c. Ná discipuli xpi ⁊ successores eorum pdican tes ⁊ conuertentes homines ad fideꝫ xpi ⁊ oñdentes eis viaꝫ salutis eterne possūt dici mater eoꝝ quasi eos spiritualiter ge nerantes: iuxta q̄ apostol⁹ scribit ad cor. 2. cor. 4. d. In xpo yħu per euangeliū ego vos genui. fratres aūt dicuntur dum ipsi us fidem firmiter confitenř. vñ apostolus ad hebr. 1. Ait non confunditur fřes eius vocare. d. nunciabo nomen tuum fratrib⁹ meis in medio eccl'e laudabo te. ¶ Q^m ad explicatóem iustoꝝ oium dič. quicunq̄ꝫ eim fecerit voluntatem přis mei ⁊c. Naꝫ xps ió de fratre ⁊ sorore fač mentóem vt intelligatur q̄ omnes vtriusq̄ꝫ sexus pos sunt consanguineitatem habere spiritua lem cum ipo. Nam sicut dicitur act .17. Ipsius enim ⁊ genus sumus. ¶ Sciéduꝫ est autem quantum ad presens spectat q̄ bm triplicem adimpletionem diuine vo luntatis per humilitatem ⁊ obedientiam contra superbiam sortitur nomen fratris adimpletionem voluntatis diuine p mun ditiam ⁊ castitatem sortitur nomen soro ris adimpletionem voluntatis diuine p misericordiam: ⁊ pietatem contra auariti am sortimur nomen matris. ¶ Pro pri mo dř de xpo. humiliauit semetipsum fa ctus obediens vsq̄ꝫ ad mortem: morté au tem crucis. phi. 2. vt ideo vt simus assimi latione fratres eius dicit Math. 5. Disci te a me quia mitis sum ⁊ humilis corde. o quanti faciunt totuꝫ contrariu m. ⁊ ideo 2. cor. ij. Periculis in falsis fratribus.
¶ Pro secūdo dicit apostolus Thy. suo discipulo. pmo Tyť .5. Obsecro iuuencu las vt sorores in omni castitate. hanc au tem sororem sic castam alloquitur Chri stus vt sibi aperiat cordis habitaculū de

ipo meditando ⁊ ipm recipiédo. Cant.5.
O.api mihi soror mea:colū. mea ima.mea:
qz inuitatóem oz animari deuotius : ⁊ cuz
pmptitudine dicere q̄ sequtur. surrexi vt
apirem dilecto meo. O quanti tamen sūt
qui faciunt contrarium. de quibus figura
tiue dr̄ Jere.3. Preuaricatrix soror eius
non timuit sz abijt ⁊ fornicata ast ⁊ meca
ta cum ligno ⁊ lapide. Nam homo q per
puritatem deberet esse soror xp̄i yhu. for
nicatur cum ligno ⁊ lapide quando spreto
xp̄o fratre suo dat se vanitatibus. cum li
gno autem arido ⁊ lapide duro. qr fit ari
dus a gratia ⁊ induratur in peccatis.

¶ Tertio vt sit mater xp̄i debet esse pi⁹
⁊ misericors quoniam ipsi misericordiam
consequentur. vt sic sit mater pulchre dile
ctónis ⁊ timoris ⁊ agnitióis ⁊ sancte spei
⁊ sic fit mater. tunc misericordiam ɔseque
tur in presenti per gratiam ⁊ in futuro p
gliam. Ad q̄z ⁊c.

¶ Feria quinta dominice prime in .xlª.

e

Gressus yhs secessit i
partes Tyri ⁊ sidóis
⁊c. Math.5. Nos vide
mus p expientiam q̄
aliqs infirmus essz re
prehésibil' si héret me
dicū sapiété ⁊ piū. ⁊ tp̄s essz oportunum ⁊
héret modū accedédi ad cū: si forte negli
gés ð sua salute q̄réda. ad h igit̄ q̄ homo
exn̄s infirm⁹ in aia possit sanitaté recipe.
Sancta igit̄ mr̄ eccl'a in hodierno euáge
lio oñdit nob piū medicū.s. xp̄s. tp̄s con
gruum: qr qn̄ dei fili⁹ naturā assumpsit hu
manā. Modū debitū: qr p orōné ðuotaz.
ad q̄ qdé vt melius nos alliciat inducit
exemplum mulieris fragilis cananee: vt
sic nullum excusare possit: sed fortius ani
metur. Scd̄m h igitur beat⁹ Math. tria
tangit in hoc euangelio.s.

Redéptoris dignatóem mirabilē.
Peccatoris reductóem ɔmédabilem.
Saluatoris miseratóem appetibilem.
¶ Pm pbat pdigiū amorosum. 2m desi
derium viscerosum. 3m bñficium copiosuz.
pm in prin. 2m ibi. ⁊ ecce mr̄ ⁊c. 3m ibi. tūc
rn̄dens yhs ⁊c.

Prima pars.

q

Uantum ad pm vbi tangit ⁊c.
q̄ pbat ⁊c. dic̄. egressus yhs ⁊c.
Tyrus enim ⁊ sidon s̄m Remi
gium fuerunt ciuitates gentilium. Nam
Tyrus metropol'. fuit cananeorum. sidon
termin⁹ cananeoꝝ respiciés ad aquilonez.
xp̄s igitur exn̄s in genesar q̄ erat regio
iudeoꝝ venit ide in partes Tyri ⁊ Sido
nis ciuitatum gentilium. vbi Remigius.
p h eim dn̄s relict̄ scrib ⁊ phéis venit in
ptes Tyri ⁊ Sydóis p̄figurabatur q̄ relí
ctur⁹ erat iudeos ⁊ transitur⁹ ad gétiles.

¶ Sciédū é āt loquédo spūaliter q̄ i isto
egressu xp̄i de genesar in partes Tyri ⁊ si
donis. cognoscere possum⁹ dignatóem re
demptoris admirabilem: qr dei fili⁹ p no
bis incarnari voluit. ⁊ signat sanctam tri
nitatem in qua eternaliter est natiuitatis
initium: quia ab ipa procedit filius a pa
tre ex qua omnis paternitas ⁊ filiatio na
tiuitatis nomen sumpsit: iuxta illud apo
stoli Ephe.3. Flecto genua mea ad p̄rez
domini mei yhu xp̄i. ex quo omnis p̄rni
tas in celis ⁊ in terra nominatur. ¶ Ty
rus vero interpretatur plasmatio siue an
gustia. Sydon vero interpretatur vēatio
Christus igitur de Genesar .i. de solio tri
nitatis venit in partes Tyri ⁊ Sydonis.
quando venit in mundum: vt sic in Tyrū
inquantum est q̄ plasmatio venerit quan
do descendens in vteruz virginis fuit vir
tute spiritus sancti factus homo. inquan
tum vero q̄ angustia quando in corpore
suo nostras penalitates assumpsit volés
esurire ⁊ sitire: fatigari ⁊ finaliter mori
pro nobis: vt sic merito dicere potuerit

illud sap.7. Sum quidem ⁊ ego mortalis homo similis hominibus. venit etiam in sidonem que interpretatur venatio. quia Christus vt redemptor humani generis fuit nostre salutis venator solicitus: dum nos pp peccatum primorum parentum pditos ad viam salutis reduxit ⁊ diligenter quesiuit. Iste egressus filij dei fuit figuratum per egressum fluuij d loco voluptatis de quo dr gen.3. Fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradisum qui inde diuiditur in quattuor capita: quorum nomen primi Physon. nomen secundi Gyon. nomen tertij tigris. Fluuius autem quartus ipse eufrates. ¶ Ubi sciendum q per locum voluptatis intelligitur sancta trinitas in qua est omnis delectatio ⁊ perfecta spiritualis voluptas: vt sic iuxta illud Joel.2. Sit quasi ortus voluptatis. Nam ibi instar orti in quo nascuntur virentia. gloriosa trinitas est origo omnium gratiarum. ¶ Per paradisum autem terrestrem intelligitur ecclesia militans: siue congregatio verorum fidelium: qui digne deo viuentes du militant. lz corporaliter sint in terra: sunt tamen spe ⁊ desiderio in celo. Unde Phy.3. nostra conuersatio in celis est. ¶ Per fluuium autem de loco voluptatis egressum paradisum. i. sanctam matrem ecclesiam irrigantem intelligitur Christus qui propter plenitudinem q3 in se continet donis ⁊ gratijs nos irrigat ⁊ fecundat. Unde Johan.1. Uidimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti a patre ple. gratie ⁊ veritatis. de cuius plenitudine nos omnes accepimus gratiam p gratia. ¶ Iste igitur de paradiso celesti exiens irrigauit sanctam matrem ecclesiam operibus gratijs ⁊ doctrina: vt iuxta illud ps. Fuerit irrigans montes de superioribus suis. ¶ Dicitur autem h fluuius in quattuor capita diuidi. quia ad vniuersitatem omnium hominum se extendit irrigatio eius. vn sciendum q humanigeneris generaliter sumpti sunt due drie. Nam aliqui sunt q gratiam nullo modo pnt recipe sicut dānati in inferno. ⁊ isti dimittuntur. Aliqui sunt q lz gratiam habent. lz possint ipsam recipere ⁊ isti sunt in quadruplici dria. ¶ Nam quidam sunt peccatores tn viatores: ⁊ isti lz non habeant gratiam: tamen ipsam pnt recipere. ¶ Quidam autem sunt iusti viatores actiui. qui se exercent in operibus pietatis. quidam vero iusti viatores contemplatiui. qui quasi terrenorum obliti celestia contemplantur. ⁊ omnes isti sunt in gratia per quam spiritualiter deo viuut. ¶ Quidam aut boni ⁊ comprehensores. ⁊ isti sunt in gratia cōsumata que dicitur gloria sempiterna. ¶ Ad omnia autē ista quattuor genera hominum irriganda venit iste fluuius xps yhs gratia plenus. Signanter autem dicitur iste fluuius qui diuiditur in quattuor capita sortitur quattuor nomina istis quattuor generibus hominum adaptanda. ¶ Nam physon qui interpretatur oris imutatio vadit ad peccatores quos tunc imutare dr. dum de peccatis conterunt cōmissis: ⁊ ad penitentiā conuertuntur: vt sic dicat peccator penitens Ecce nunc cepi h mutatio dexte excelsi. Gyon aut interptatur luctatō. vadit ad iustos actiuos quorum est luctari ⁊ preliari c vicia ⁊ ipa deuincere istar patriarche Jacob. de quo dr gen.32. q vir luctabatur cum eo vsq3 mane: q cum videret q eum superare nō possz tetigit neruū femoris eius: ⁊ statim emarcuit. Sic re vera hō ipugnatus ab hoste virilr se dz defendere. ⁊ sic vincēs neruū fēoris dz emarcure vt .s. habite victoria nō amplius sentiat delectationem peccati. ¶ Tygris qui interpretatur velox vadit ad iustos cōtemplatores. quos ē ex assuefactōe ptinua p ptemplatōem in deum faciliter elleuari. qbus eccli.31. In oibus opibus tuis esto velox ⁊ nō occurret tibi ois ifirmitas. ¶ Eufrates aūt q interptatur accrescēs siue frugifer vadit ad

beatos quos crescētes facit ⁊ frugiferos. q: adepti sunt eternam glā in qua diuinitatꝭ fructu suauissime recreātur: vt qlibet eoꝝ dicat illud cant.3. Sub vmbra illius q̄ꝫ desideraueram sedi ⁊ fructus eius dulcis gutturi meo. Pꝫ igitur qualiter iste fluuius .i. dei filius de trinitate exiens paradisum .i. sanctam mrēm ecclam irrigauit.

Secūda pars.

s Equit. Et ecce mlr cananea ⁊c. vbi tangit pecōris reductōnem cōmendabilem. qꝑ probat ꝺ̄siderium viscerosum. Ista quidem mulier cananea lꝫ gentilis essꝫ: tamen indigens diuino auxilio cū magna fide venit ad xp̄ꝫ: desiderans sibi in necessitatibus subueniri in qua ſm Orig. in oml'. designabatˀ cōuersio gentilis ppli ad fidem xp̄i: queꝫ iudei pp eorum malitiam deserebant: i ista autem muliere venientē ad xp̄m tria possumus considerare .s.

Fidem ꝑfectissimam in ꝯfitendo.

Patientiā ꝯstantissimam i ꝑseuerādo.

Humilitatē ꝓfundissimā i rñdendo.

¶ Qm ad pm diē. Ecce mlr ⁊c. ad fidē qdem ꝑfectam nō solū reqritur credulitas cordis sed ⁊ cōfessio oris: iuxta illud Ro. 4. Corde enim creditˀ ad iusticiam: ore āt confessio fit ad salutem. In fide igitˀ istiꝰ mulieris duo possumus considerare .s.

¶ Primo sedulitatem actōis ꝓcedēteꝫ ex cordis credulitate.

¶ Secūdo integritatem locutiōis procedentē ex oris veracitate.

¶ Qm ad pm diē. Et ecce mulier ⁊c. ex h̄ eim cōmēdāda ē fides huiꝰ mlieris: q: cū sexū essꝫ fragil' q: mlr. ⁊ essꝫ gētilis nō instructa in lege: tñ cū tāta ꝓmptitudie ad xp̄m accessit vt sic illa pphia Is. d. Is. 55. Ecce gētes q̄s nesciebas vocabis. ⁊ gētes q̄ nō nouerūt te ad te currēt. ¶ Qm ad integritatē locutōis ꝓcedētē ex oris veracitate diē. clamauit. d. ⁊c. in xp̄o eim erat vera deitas ⁊ vera hūanitas q̄ duo hūiliter ꝯfitetur. ¶ Nā deitatē ꝯfitetˀ cū diē dñe. Nam iuxta illō ps. Ipe ē ds magnꝰ ⁊ rex magnꝰ sup oēs dos hūanitatē ꝯfitetˀ: cum dicit fili dd. Nā iuxta illud Ro. 1. Factus est ex semine dd ſm carnē. huiꝰ dei ⁊ homis misericordiam petit ꝓ filia sua sb nomine tñ ꝓprio. d. miserere mei. ⁊ vt tu dñe ad miserendum faciliꝰ inclineris eam tibi lacrimabilitˀ explico: q: filia mea a dmōio vexatˀ ⁊ tu dñe potes eā mundatˀ. ¶ Qm ad 2m diē q nō rñdet ei ⁊c. xp̄s eniꝫ apparenter nō vr̄ curare de ista muliere: quia noluit sibi rñdere. ⁊ qr̄ non rñdet pōt eē triplex cā. ¶ Prima vt ipsius fidem probaret. ¶ 2a vt ad rogādū ꝓ ipa discipl'os induceret oñdens ſm Glo. esse necessariū ꝑces sanctoꝝ ad aliqd impetrandum.

¶ 3a cā ē doctrinā q̄ꝫ dederit discipulis obseruaret qbus dixerat Math. 10. in viam gētiū ne abieritis. ⁊ in ciuitates samaritanoꝝ ne intraueritis: ſꝫ potius ite ad oues que perierunt domus Isrl'. Q: igitˀ h̄ mulier gentilis erat cum qbus nō communicabantˀ iudei: ideo xp̄s tunc sibi non rñdet. Scōm h̄ igitˀ h̄ quattuor possumus considerare .s.

Dissimulatōem appentem.

Intercessionē inducentem.

Excusatōem euidētem.

Deprecatōem reuerentem.

¶ Qm ad 2m q: d ꝑmo dcm̄ ē. diē. qꝑ accedētes discipl'i eiꝰ ⁊c. vbi Hiero. discipuli adhuc illo tp̄e misteria dñi nesciētes: vel mia cōmoti rogabāt ꝓ mlier̄ chana. vl' importūitatē eiꝰ carere cupiētes. ¶ Qm ad excusatōem euidētē diē. ipe āt rñdēs ait: nō suꝫ missus nisi ⁊c. ꝑ qꝑ qdem intll'i pñt oēs hoies huiꝰ mūdi q̄ oues dicuntˀ: iuxta illō ps. Ipe ē dñs ds nr̄ nos āt ppl's eiꝰ ⁊ oues pascue eiꝰ. ¶ Lꝫ āt oēs homies sintˀ oues di: tñ spāl'r ppl's isrl' oues eiꝰ dicuntˀ q: legē eis dederat ⁊ circōcisionē ꝑ q̄ distiguebantˀ a cetis pplis: iuxta qꝑ eis dñs dixerit moy. dutero. 14. ppl's sanctus es

dño deo tuo ꝛ te elégit vt sis ei ppl'm pe culiarem d cūctis gétibus q̄ sunt sup ter ram.q: igit oés oves iste pierūt:ió ds fili um suū misit in mundū.¶ Q^m ad dpreca töem reueréte dic.at illa véit ꝛ adorauit ꝛc.Ista.n.mlier vidés q̄ ñ d lóge clamás nec ét ad intercessioné discipulo℞ exaudi ta fuit.túc pxim⁹ véit adorás ꝛ dicés dñe adiuua me:vbi tria possum⁹ ↄsiderare .s.
Diligétiam in accedédo.
Reuerétiá in collendo.
Sapiétiam in postulando.
¶ Q^m ad p^m dic.at illa venit.Venit qui dem ad xpm vt ad fontem mie sciés illd Osee.6.Veni ꝛ reuertamur ad dñm:q: ip se cepit ꝛ saluabit nos.¶ Q^m ad reueré tiam in collendo dicit.ꝛ adorauit eū. Ista enim mlier iá facta vere fidelis:cognoscés xpm dum esse:obtulit cultum cum reueré tia eū adorádo vt impleret illud deutero. 10.Dñm deū tuū adorabis ꝛ illi soli serui es.¶ Q^m ad sapiétiá i postulando dicit. Dñe adiuua me.Ista mlier sciés xp̄ʒ duʒ nō dixit roga p me:ſʒ sic hñs potentiam adiuua me:vt sic dicat illud ps. Adiutor me⁹ es tu ne dreliquas me neqʒ despiti as me ds salutaris meus.¶ Q^m ad 3^m s.hūilitaté pfūdissimá i rñdédo dic. Qui rñdés ait.nō é bonū ꝛc.magna qdé hūili tas fuit hui⁹ mlieris qñ se sic vidit a xpo dspectá q̄ ↄparauit eá cáibus q̄ in nullo fuit cómota:ſʒ ápli⁹ se despexit. vñ h duo possum⁹ ↄsiderare.s.
Xpi obiurgatóem despectiuam.
Mlieris rñsioné placatiuá.
¶ Q^m ad p^m dic.nō é bonū ꝛc. p panem ei itlli pót sacra scriptura:q: sic páis é om nib⁹ alijs cibis cóio: ꝛ sáio:ita sacra scri ptura é cetis sciétijs cóio: dco℞ vtilitate sapidio: supno℞ suauitate ꝛ sanio: ↄtépto rū veritate.2° mō p panem itlli pt dia gr̄a aiaʒ nutriés ꝛ ↄfortás.p filios isrl'itll'nt iu dei q iter alios ppl'os filij di singl'r voca bant.p cáes vo itll'nt gétiles q tūc erant cáes imūdi p luxuriá latrátes p ydolatri am:ꝛ furibūdi p psecutóis seuitiá. ꝛ ió tc erát extra ↄsortiū gregis di.vult igit xp̄s dre q̄ ñ erat bonū sūe pané.s.sacrá scrip turá:vl' diná gr̄am vl' plétudiné miraclo rū q pncipal'r dbebat iudeis ꝛ dar ea géti lib⁹.¶ Q^m ad mlieris rñsioné placatiuá dic.at illa dñe ꝛc.Ista qdé ml'r tanqʒ con stás ꝛ hūil'ꝛ prudés nō dspanes d dia mia multiplicat pces hūil'r.ex^m d cáib⁹ qbus ↄpata fuerat adducédo.ꝛ ió dñe.q.d.ve℞ é q̄ dicis q: cáis sū.ꝛ nō solū cáis: ſʒ min⁹ é catell⁹.ſʒ tu dñe.ꝛ si páis iteger ñ dar ca nib⁹ catelli tñ cōedūt d micis q̄ cadūt de mésa dño℞ suo℞.si igit mihi miser tanqʒ idigne nō vis itegrū pané porriger facien do mihi ml'ta miracula:tu tñ mihi p tuá miam aliqʒ pvá michá tribue mee filie sa nitaté dádo q̄ michá dici pt:respectu mi raculo℞ ml'titudis q̄ opat⁹ es iudeis:ꝛ sic ista ml'r istar Lazari cupiebat satiar d mi cis q̄ cadebát d mésa diuitꝫ.¶ Mőal'r át loqndo circa istá pté.scié.é q̄ p istá ml'ré hñté filiá dmóiacá:itll'r qlibʒ exñs i pcc° mortali.¶ Qui p pót dici ml'r a molitie. molitié carnis ꝛ delitias seqndo:d q̄ dr p uer.18.Qui molis ꝛ dissolut⁹ é i ope suo fr é sua opa dissipantꝫ.¶ 2° pt dici chana ne⁹ q̄ interptat negotiator.q: igit dditus terréis p auaritiá ñ curás de celestib⁹.ió pt dici canane⁹: vt d ipo possit dici illud gñ.12.Cananeus tc erat i terra.¶ 3° pccór pt dici hr̄e filiá dmóiacá. Ná p filiá itell'r ei⁹ aia q̄ʒ tener dberet diliger sic mr filiá ꝛ i gr̄a pseuerar:ſʒ lʒ sic deberet eé:tñ mul totiés accidit q̄ efficit demóiaca.qñ.s.hó cō mittit pccm̄ mortale:q: tc dar i ptáte a q̄ multipl'r vexatur male.¶ Al'n p supbiá tumor dñandi:al'n tumore luxuriádi : al'n amore ditádi p auaritiam : ꝛ sic de alijs. ¶ Cōsiderás igit pccór miser dʒ istar mu lieris cananee ab ipomet p veram pniam egredi:ꝛ ad Christum accedere qui véit in mūdum peccatores saluos facere, ad

quem accessum dulciter eu3 inuitat.Gen̄. 27.d.Accede ad me ⁊ da mihi oscl'm fili mi tunc enim xp̄s osculaƭ peccatorẽ quan do ip̄m recipit in gratiam.¶ Hoc aute3 deb3 dupliciter a peccatis egredi.¶ Pri mo eis non ꝯsentiendo sed ea fugiẽdo iu xta illð Eccli.21.quasi a facie colubri fuge peccata hoc aũt fuit figuratũ in Joseph de quo sentential'r dicitur Gen̄.39.Quod cum q̄dam mulier ip̄m duceret ad peccã dum ⁊ ip̄m apphendiss3 per vestimentu3 suũ nullo mõ cõsentire voluit sed relicto in manu eius palio fugit . ⁊ egressus est foras.¶ Ubi sciendum ꝙ p Joseph qui i terpretaƭ filius accrescẽs ⁊ decorus aspe ctu intell'r anima intellectiua in hoie cu3 suis potẽtijs q̄3 ds̄ decorã creauit.q: ad ymaginem suã que ðberet in h mũdo cre scere p opera virtuosa p mulierem intelli gitur corpus siue sensualitas cũ potentijs suis que multocĩ.allicĩ rationem vt ipsius sequatur blãditias instar mulieris allicie̅ tis ad cõcupiscentias iuxta illud Eccli. 25.A muliere initium factũ est peccati ⁊ p illa3 omnes morimur . q: sensualitas si in se homo pmittat dominari puertit totu3 ordinem ideo homo debet esse valde soli citus ne decipiaƭ ab ipsa ⁊ instar Joseph foras egredi.palio derelicto .p palium q dem corpus ornans intelligi potest aliq̄ apparens delectatio sic sensualitas ornat suas cõcupiscentias vt ad ipsas sectãdas homo fortius animeƭ quas tamen vt vir fortis debet derelinquere ⁊ non assentire iuxta illud Cor.6.Fugite fornicatõem.

¶ Secundo homo debet egredi a pecca tis in eis non pseuerando sed ipsa dimit tendo.iuxta cõsilium Eccli.d.Eccli.21.Fi li si peccasti ne adijcias iterum.sed ð pri stinis cogitare vt tibi dimittanƭ ad h au tem figuratiue admonet dominus quem lib3 peccatorẽ Gen̄.12.d.Egredere de ter ra tua ⁊ de cognatione tua ⁊ de domo pa tris tui.⁊ veni in terram q̄3 monstrauero tibi faciamq3 te in gentem magnã.⁊ bene dicam tibi ⁊ magnificabo nomen tuũ eris que benedict9.¶ Ubi sciendum.ꝙ peccõr quantũ ad presens spectat tripliciter põt deordinari quantũ ad effectũ.s.

¶ Qᵐ ad affcm̄ tẽporalẽ respectu m̄di.
¶ Qᵐ ad affcm̄ pẽtele respectu ꝓximi.
¶ Qᵐ ad affcm̄ corpalẽ respectu sui.

¶ Primus datur intelligi p terram.secũ dus per cognatõe3.tertius per domũ ab istis aũt tribus homo debet egredi si vl't ipsi9 animã a deo diligi.ꝓpter ꝙ dicit p̄s. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuam.⁊ obliuiscere populũ tuũ ⁊ domũ patris tui ⁊ cõcupiscet rex decorem tuũ.quoniã ipse est dominus deus tu9 talem autẽ sic egre dientem deus remũerat benedicẽdo per donorum colatione3 multiplicãdo per me ritorum cumulatiõem magnificãdo per p̄ miorum exaltatiõem de primo Prouer. x.Benedictõ dñi super cap̄ iusti.De secũ do.Deutero.x.Ecce non multiplicauit te dñs deus tu9 sic̃ astra celi.de tertio Jos. 4.In illa die magnificauit dñs Jos.1.ho minem iustum coram omni Jsrl'.1.coram omnibus sanctis qui sunt in p̄ria.¶ Scie̅ dum est aũt ꝙ homo volẽs egredi vt di ctum est de statu culpe ⁊ venire ad statu3 gratie debet inter alia exẽplo huius mu lieris chananimitis tria faceř que ipa di citur fecisse.s.

Deũ p operatõe3 ðuote inuocare.
Alioꝝ oratõe s in suũ auxiᵐ ꝓcurare.
In petendo assidue pseuerare.

¶ Quantũ ad primum dicit.ꝙ clamauit miserere mei ⁊c.instar huius peccator in sua oratione deb3.

Extollere diuinã potentiã oib9 ꝓsidente̅.
Cognoscere Christi clementia3 omnibus assistentem.
Inspicere propria3 miseriã letaliter affli gentem.

¶ Et tunc inuocare liberal'r indulgentiã. nam de ipsius potentia dicit in p̄s.Dñs

ipſe eſt d̄s in cuius dictione cuncta ſunt
poſita ꝛ non eſt q poſſit reſiſtere volūtati
ſue heſter.13.De ſecūdo Iſ.55.Seriā vob̄
cū pactum ſempiternū miſericordias d̄d̄
fidel'.¶ De tertio dicere debet illud ṗs.
Miſerere mei deus ſecundū magnaz mi
ſericordiam tuam.ꝛ ſecundū multitudinez
miſerationū tuarum dele iniq̄tatem meā.
¶ Secūdo d̄bet inſtar huiꝰ mlieris alio
rum oratiōes in ſuū auxilium prouocare.
Nam peccator ꝯſiderans ꝙ non meretur
a dn̄o exaudiri.quia non eſt ſpecioſa laus
in ore peccatoris Eccli.15.ideo debz ad bo
nos recurrere vt pro ipſo ap̄ deum inter
cedant.vnde quilz admonet Iob.5.vbi di
citur voca ſi eſt q te reſpondeat . ꝛ ad ali
quem ſanctoꝝ cōuertere.¶ Hoc aūt fuit
figuratum.2.Re.14.vbi ſentential'r dicitur
ꝙ cum abſalon ꝓpter offenſam patri ſuo
interficiēti propriū fratrem amodo nō au
deret ire ante faciez d̄d̄.cognoſcēs ꝙ per
ſeipſum nō poterat recōciliari voluit h̄
per itermediū impetrare.ꝛ ideo dr̄ ꝙ mi
ſit Ioab militem d̄d̄ amicū regis.qui loq̄
retur pro ipſo cū rege ꝛ pro ipo gr̄am im
petraret ꝙ q̄dem Ioab fideliter faciens i
uenit gratiam.ꝛ ipſum recōciliauit cum
patre.¶ Ubi ſciendūz ꝙ ꝑ abſalon q fuit
pulcherrimꝰ de q̄.2.Re.14.Porro ſicut ab
ſalon vir nō erat pulcer in omni Iſrl' ꝛ de
corus nimis a veſtigio pedis vſqz ad ver
ticem in eo nō erat vlla macula.intelligit
quilz homo quē d̄s quantū ad animā crea
uit nobiliſſimū.ꝛ pulcerrimū q̄ ad ſuam
ymaginez ſine cōtagione peccati.¶ Per
Amon aūt q interꝑtat donās vel donatꝰ
vel nutriēs aut mr̄is fetꝰ itell'r xp̄s yh̄s
nob̄ a pr̄e donatꝰ q quantū ad hūanitatez
virginis mr̄is fetꝰ ꝛ filiꝰ nos nutrit ſpūa
liter ſuā gr̄am nob̄ donās.nā Io.1.Ipſe ē
plenꝰ gr̄a.ꝛ v̄itate d̄ cuiꝰ plēitudine oēs
nos accepimꝰ gr̄az ꝑ gr̄a iſte fr̄ dr̄ Abſa
lon.i.cuilz hois quātū ad hūanitatē vt de
ipo dr̄e poſſumꝰ illō Gen̄.37.Fr̄ nr̄ ꝛ ca
ro nr̄a eſt.¶ Per d̄d̄ autez regem qui d̄
corus aſpectu ꝛ manu fortis dr̄:intelligit
deus pr̄ qui rex eſt omniū in quo eſt oīs
pulchritudo q fortiſſimus eſt ꝛ potens d̄
quo ꝑmo.Re.3.Non ē fortis ſicut d̄us nr̄
iſte igit licet multoc̄.filios adoptiuos ha
beat q̄ omnes ꝑdeſtinatos ad vitam . tn̄
habet vnum filiū primogenitū amō.i.xp̄z
quem ab eterno ſibi genuit in ſb̄a coequa
lem.lz autem Amon.i.xp̄s frater fuerit
Abſalon.i.hois tamen cōtigit multoc̄.ꝙ
homo xp̄m fratrem ſuū interfic̄ ꝙ q̄dem
tunc fac̄ qn̄ peccat mortaliter.ꝓpter ꝙ in
dignationem d̄d̄.i.dei incurrit ꝛ
exul ab aſpectu eius efficitur timens co
ram eo ꝑſentialiter apparere nō audet in
cuius figura dixit adam deo Gen̄.2.vocez
tuam audiui in ꝑadiº.ꝛ timui eo ꝙ nudꝰ
eſſem.q̄ vero homo pro peccato nō debz
deſperare.ſi nō ſit ꝑ ſeipſum ſufficiēs vt
inueniat indulgentiā debet aliquoꝝ alioꝝ
auxiliū implorare vt ſaltem d̄s multipli
catis interceſſoribꝰ indulgentiaz largiat.
vnde ꝑ Ioab militem d̄d̄ intelligit quilz
miles xp̄i probus in aggrediendo ardua
ſtrenuꝰ i ſuſtinēdo aduerſa ad quē dz pec
cator recurrer̄ ꝛ ſic inſtar huius merebit
obtinere.

Tertia pars

Equit tunc reſpondens yh̄s ait
o mlr ꝛc.vbi tangit ſaluatoris
miſeratōem appetibilē ꝙ ꝓbat
beneficiū copiom deus al'n permittit q̄d̄
hoies aliqua patiātur diſpendia ſi deuote
cum ꝑſeuerantia reuertāt ad ipſum tāq̄z
pius paternal'r eos conſolat.ꝛ h̄ eſt ꝙ co
gnoſcēs illa d̄uota ꝛ patiēs ſarra dicebat
Tob.3.Nō enīz doc delectaris in ꝑditioni
bꝰ nr̄is q̄ poſt tēpeſtatē tranq̄llū facis.ꝛ
pꝰ lachrimatiōez ꝛ fletū exultatiōez infun
dis xp̄s igit lz iſtam in tribulatōe ꝓpter
filie infirmitatem aliq̄ztulū dimiſerat tam̄
poſtea miſertus filiam liberauit.bz h̄ igit
hic.3.poſſumꝰ ꝯſiderare.ſ.
Cōmendationem laudabilem.

Cōdescensionem affabilem.
Cōsecutionem mirabilem.
¶ Qm ad pm dic tūc rñs yhs ⁊c. Sꝫ eniꝫ
apom ebr. sine fid īpossibile ē placerꝭ do
iō oꝫ ꝙ ic q vlt a deo exaudiri hēat veraꝫ
fidē.q: igit ista mlr magnā fidē hūit ideo
xp̄m ꝯueniēter potuit rogare vñ potuit
sibi dr̄e xp̄s illud Trenoꝝ.3.Noui dilucu
lo magna ē fides ta.¶ Qm ad 2m dic fiat
tibi sic vis.¶ Qm ad 3m dic ⁊ sanata ē fi
lia eiꝰ ex ia hora vt d ip̄o dicat illd Sap.
16.⁊ ei neqꝫ herba neqꝫ malagma sanauit
illos sꝫ tuꝰ doc ꝑmo q sanat oia.¶ Sciē
dum ē aūt circa istā ꝑteꝫ loquēdo moralr
ꝙ sic h mlr cū deuotōe ad xp̄m veniēs.⁊
rogās xp̄m ꝓ infirma fia meruit exaudiri
sic hō ꝑ pccm̄ infirmꝰ si hūiliter ⁊ deuote
ꝑseueranter deū rogauerit merebit exau
diri.¶ Hoc āt fuit figuratū po.Re.25.vbi
sententialr dr̄ ꝙ cū quidā vir noie Nabal
despexissꝫ regem dd.⁊ suos nūtios iratus
ꝯtra ip̄m dd eū determiauerat interficere
ꝙ audiēs Abygail vxor eius mulier pru
dentissima occurrit regi dd cum mūeribꝰ
⁊ ꝓcidit coraꝫ eo in faciem suā ⁊ adorauit
sup terram ⁊ cecidit ad pedes eius roga
uitqꝫ illum ne respiceret ad fatuitateꝫ na
bal sed ad benignitatē suam ⁊ ꝙ nō inter
ficeret euꝫ.qui videns huiꝰ mulieris pru
dentiam acceptans munera ipsius ⁊ reue
rentiam pepercit Nabal ⁊ ipsuꝫ nō inter
fecit ⁊ postmodum Abygail in cōuiuium
coplauit.¶ Ubi sciendū ꝙ per Nabal.q
stultus est dictus intelligit homo: stultꝰ
dicitur quādo sequit sensualitatē dimisso
recto iudio rationis.de quo ps.Homo cū
in honore esset non intellexit cōparatus
est iumētis insipiētibꝰ ⁊ similꝭ factꝰ est il
lis.vt dicatur Prouer.30.Stultissimus
viroꝝ ⁊ sapia hoium nō est mecū.¶ Per
regē āt dd intellr ds de quo ps.Qm rex
ois terre ds psalite sapiēter ꝑ abygail vo
q erat mlr plchra.⁊ sapiētissima itellr rō
in hoie.q pulchra ē.q: spūalꝭ sba ⁊ sapien
tissima.q: ad ip̄aꝫ principalr ꝑtinet sapiē
tiam ⁊ cognitōem hr̄e.que ideo vxor ho
minis dici pōt.quia sic inter virū ⁊ vxorē
est iuge cōtubernium sic rō naturalr ho
mini copulat contigit sibi aln ꝙ homo se
quens sensualitatē deum offendit ⁊ suos
nūtios.i.bonas inspiratōes internas vel
eruditiōes externas despiciēs propter ꝙ
cōtra ipsum iuste irascit ⁊ ei morteꝫ comi
natur eternā.ꝙ cognoscēs ratio que debꝫ
hominem in actibus suis dirigere oꝫ ad
dd.i.ad deum accedere ⁊ sibi offerre mūe
ra oratōis deuote.⁊ ip̄m cognoscēdo dom
ad pedes ipsius hūiliter se ꝓicere veniaꝫ
postulādo.d.deo cū reuerētia.ꝙ nō atten
dat ad hoiem q tanqꝫ fatuꝰ sensualitatem
fuit secutꝰ.sed attēdat suā miaꝫ ⁊ pcat mi
sero peccatori.ꝙ si ds in ratiōe hominis
viderit ipsius peccatoris miserebit ⁊ sibi
animā eius in spūalem cōiugium per gra
tiam copulabit in ꝑsenti ⁊ postmodum.si
ꝑseuerauerit eam sibi copulabit ꝑ gloriā.
Ad qꝫ gloriam ⁊c.

¶ Feria.6.dñice pme in quadragessima.

Erat dies festꝰ iudeoꝝ ascē
dit yhs Jerosolimā ⁊c.Jo.
5.qtuor sunt inter aa qꝫtuꝫ
ad ꝑsens spectat q ꝑtinent
ad bom medic.vt possit co
mēdari.Primū est ꝙ hēat scientiaꝫ vt co
gnoscat infirmitatē.Scdm ē ꝙ sicut pius
cōpatiatur infirmo.Tertiū est ꝙ ꝯtra īfir
mitateꝫ sciat dare remedia sanitatꝭ.Quar
tuꝫ ē ꝙ reddat infirmꝰ cautū postqꝫ reme
dia adhibuerit ne vtat noctiꝰ ꝓp recidiua
tionis ꝑiculuꝫ.¶ Xp̄s igit nr̄ spūalis me
dicꝰ vt sapiēs nr̄as īfirmitates cognoscit
⁊ nob vt piꝰ ꝯpatit ⁊ vt exꝑtus remedia
sanitatꝭ appōit ⁊ vt ꝓuido ne recidiuemꝰ
i posterū nos esse cautos admonet ⁊ attē
tos.⁊ h ē ꝙ beatꝰ Johānes i euao hodier
no nob inuit in quo qttuor tangit.s.

Curatiuā cōgruentiaʒ peccatoris.
Portatiuā efficatiā saluatoris.
Detractiuā malitiaʒ reꝑhensoris.
Instructiuā diligētiā redēptoris.
¶ Pm probat. 2m volūtatꝭ adipletio. 3m mental' excecatio. 4m exēplaris infor matio. Pm in prinº. 2m ibi erat aūt hō q dā ꝛc. 3m ibi erat aūt sabbʒ ꝛc. 4m ibi yħs aūt declinauit ꝛc.

Prima pars.

Qantū ad primū. vbi tangit ꝛc.
q ꝙ' ꝓbat ꝛc. dicit erat āt dies ꝛc.
Cum enim hō ꝯstet duplici sb̄a s. Corporali ⁊ spūali ⁊ in vtraqʒ pōt pati defectū hinc est ꝙ d̄s instar sapientis pa tris familie sic ꝓuidet i necessarijs circa defectus cōtingentes tam ex pte corpis q̄ʒ ex pte anime remedia semp adhibuit suis fidelibus. ¶ Naʒ qualiter defectus corporis subuenerit i filijs Isrl' quos exi stentes in vasta solitudine quantuʒ ad vi tam corporis pauit māna de ceº ꝑstito. ⁊ potauit aqua fluēte d̄ petra. ¶ Qualiter etiam subuenerit d̄fectus anie pʒ. qꝛ nūq̄ʒ ī aliqua lege siue nature siue scripture vl' gratie dimisit humanuʒ genus sine reme dio ablutiōis peccati qꝛ in lege nature sa crificia in lege scripture circōcisionem in lege gratie baptm cuiꝰ filia ꝑcessit i mul tis locis veteris testamenti. ⁊ ēt in nouo in piscina ꝓbatica in qua loti sanabanꝛ in firmi vt d̄r in hac pte in qua quattuor pos sumus ꝯsiderare. s.
Actum imittabilem.
Locum admirabilem.
Cetum miserabilem.
Effectum appetibilem.
¶ Qm ad pm dic̄. Erat dies ꝛc. vbi scien dū ꝙ xp̄s duplici de cā in die festo voluit ascēdere ierm lʒ nō teneretꝛ qꝛ supra legeʒ erat. ¶ Pº pp legis approbatōeʒ nā qꝛ i lege ꝑceptū erat vt in tribꝰ festibꝰ hoies se ꝑsentarēt i ierm xp̄s q nō vēit legē sol uere sʒ adiplerꝛ. ierm cū ceteris ascēdebat. ¶ 2º pp sue doctrine maiorē māifestatio nē. Nam qꝛ in die festo pl'es ꝯcurrebāt in ierm q̄ʒ i alijs diebꝰ poterat suā doctrinā meliꝰ publicare. ¶ Qm ad 2m dic̄ erat ie rosolimis piscina ꝛc. vbi circa istū loc̄ duo possumus ꝯsiderare. s.
Nominatiōem ꝯgruenteʒ.
Dispositiōem euidentem.
¶ Quātū ad pm dic̄ erat āt Jerosolimis in ierm ꝓpe tēpluʒ erat q̄dam ꝯgregatio aquaꝝ pluuialiū ⁊ ibi lauabanꝛ carnes aia lium q̄ offerebanꝛ deo ⁊ vocabatꝛ locꝰ iste tribꝰ noibus. ¶ Pº noiabatꝛ piscina p cō trariū qꝛ nullos pisces hēbat. ¶ 2º voca batꝛ piscina ꝓbatica. nā ꝓbaton grece ideʒ ē ꝙ ouis latie. qꝛ igitꝛ sacerdotes ibi laua bantur carnes anialiū q̄ offerebanꝛ inter q̄ maxie erāt oues ideo ꝓbatica dicebatꝛ. ¶ 3º i lingua ebraica dicebatꝛ Betsaida i latio domꝰ pecude vl' domꝰ peculial' qꝛ iᵉ lauabanꝛ carnes ꝑdcē. ¶ Qm ad dispoſi tiōeʒ euidētem dic̄. 5. porticꝰ hn̄s. naʒ illa piscina hēbat. 5. porticꝰ cuiꝰ rō p̄t eē vt sa cerdotes ibi starēt comodiꝰ ad lauādum corpa bestiaꝝ q̄ i sacrifiº ponebanꝛ. ⁊ forte vna porticꝰ deputabatꝛ aliq̄bus aialibꝰ ⁊ alia alijs. ẜm diuersitatē anialiū. ¶ Qm ad 3m d̄r i his iacebat ml'titudo ꝛc. aq̄ ei huiꝰ piscine aliquo tpe talē virtutē hēbat ꝙ ille q tc̄ iacebat si erat infirmꝰ sanabatꝛ ꝑfcē ⁊ iō ml'ti pp h d̄ diuersis locis ꝯflue bāt infirmi. circa istuʒ igitꝛ cetū duo possu mus cōsiderare. s.
Cōgregationem societatis.
Postulatiōem sanitatis.
¶ Qm ad pm dic̄ i his ꝛc. vt d̄ eis dicatꝛ illō Judith. 9. Ecce de montibꝰ mltitudo ascēdit. ¶ Qm ad postl'atiōeʒ sanitatꝭ dic̄ expectātiū aq̄ motū vt sic potuerūt d̄re il lud Ro. 8. Qd̄ nō videmꝰ spamꝰ p paciaʒ expectamꝰ. ¶ Qm ad 4m dic̄ angelꝰ aūt dn̄i ꝛc. aq̄ q̄dē hꝰ piscie lʒ hr̄et virtutē pꝰ motionem angl'i oēm īfirmitatē curādi in aliquo nō tam̄ in oibus sil'. sed som in illo

qui prior post motõem intrabat. ¶ Scië
dum est aũt circa partẽ istã loquẽdo spiri
tualiter ꝙ per istã piscinam sanatiuã ifir
mitates corporaliũ itll'r remediũ ifirmita
tum spũaliũ hoibus datum. ¶ Ubi scien
dum ꝙ loquẽdo general'r duplex spũalis
infirmitas in hoĩe reperit: ẜm ꝙ generali
ter est duplex gen⁹ pcci. ¶ Nã quoddam
est pccm̃ originale ꝙ hẽmus a ꝑmis ꝑen
tibus: aliud est pccm̃ actuale ꝙ ꝯhitur a
nr̃is actibus malis. ad medelam autem
istorum duorum defectuum datum est ho
minibus duplex remedium. s. sacramẽtuꝫ
baptismi ⁊ sacramẽtum pnie: quoꝝ quili
bet suam uirtutem hꝫ a passiõe xp̃i. Scdõꝫ
ħ igitur per istã piscinam ista tria intelli
gi pñt. s. baptismus pnia ⁊ passio yħu xp̃i
¶ Primo p istã piscinaꝫ intll'r baptism⁹
q: sicut in illa piscina sanabat homo cor
poral'r sic in baptismo sanat homo spũal'r
a pccõ. hui⁹ aũt piscine sunt. 5. portic⁹. qua
ruꝫ ꝑma est minister ꝯferens. 2a hõ susci
piens. tertia materia ꝯuẽiens. quarta ver
bum exprimens. qnta regulans.
¶ Ad istum baptismũ si qs per peccatuꝫ
spũaliter infirmus conuenient accesserit
recipiet sanitatem. Nam iuxta illd̃ math.
16. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit sal
uus erit. sine ipo vero saluari non potest.
iuxta sniam Christi. d. Jo. 3. Nisi quis re
nat⁹ fuerit ex aq̃ ⁊ spũ scõ non põt introi
re in regnũ dei. ¶ 2° p istã piscinã itell'r
pnia: q: sic in piscia naturali lauabant ani
malia q̃ offerebant deo: sic pccõr q vult se
offerre d̃o dignũ sacrificiũ dꝫ seipm lauar
in piscia pnie corp⁹ suũ p austeritatem ⁊
ieiunia macerãdo. ¶ Qual'r aũt p pniam
dꝫ effici holocaustũ d̃o fuit figuratum Le
uit. ꝑmo. Ubi snial'r dr̃ ꝙ qñ aliquo aiali
debebat fieri sacrificiũ d̃o. P° interficie
bat. Scdõ excoriebat ⁊ dabat pell' sacer
doti. 3° diuidebat mẽbrati i frustra. 4° la
uabatur i piscina. 5° offerebatur. 6° igne
cremabat ⁊ sic erat holocaustũ placibile

deo. ¶ Ubi sciendũ ꝙ pccõr sequẽdo sen
sualitatem vixit bestialiter si effici d̃o ac
ceptum sacrificiũ. ¶ Debet primo seipm
interficere mortificando in se vicia p ama
ram ꝯtritõem: iuxta illud. 1. pe. 2. Peccatis
mortui iusticie viuamus. vnde apl's coll'.
mortificate membra vestra que sũt super
terram: fornicatõem. imunditiam. libidieꝫ
concupiscentiam malam: ⁊ auaricia que ẽ
ydolorum seruitus: pp que venit ira dei i
filios incredulitatis in qbus ⁊ vos ãbula
tis aliqñ cum viueritis in illis. ¶ 2° d̃bet
excoriari p apertam confessionem. Nam
sicut tracta pelle caro que subtus latebat
appareret, sic per confessionem peccata q̃
latebant in anima debẽt manifestari pro
prio sacerdoti. ¶ 3° dꝫ diuidi membratim
per frustra: p peccatorum districtam arti
culatõem singulatim ea cum coꝝ circon
stantijs exprimendo. ¶ 4° dꝫ lauari i pi
scinã p lachrimaꝝ effusionẽ dicẽdo cũ ps.
Lauabo p singulas noctes lec. meum la
crimis meis stratum meum rigabo. vnd̃
Trenoꝝ. 3. Deduc q̃si torrentẽ lachrimas
p diem ⁊ noctem non des requieꝫ tibi: ne
qꝫ taceat pupilla oculi tui. ¶ 5° debꝫ offer
ri deo per ꝓfundam humilitatem. Nam
qñ peccator cũ contritõe ⁊ pnia coraꝫ deo
se humiliat tale sacrificium est acceptabi
le deo. Unde psalmista. Sacrificium deo
spiritus contribulatus cor contrictum ⁊
humiliatum deus nõ d̃spicies. ¶ Sexto
debet igne cremari per ardentem dilectõ
nem. Nam peccator sic ex premissis con
uersus ad dominum dꝫ ipsum ex toto cor
de diligere: que dilectio designatur per
igneꝫ: iuxta illud Christi Luc. 12. d. Ignẽ
veni mittere in terram: ⁊ quid volo nisi
vt ardeat, q. d. Caritas in homine semꝑ
debꝫ ardere. ¶ Istius piscine. s. peniten
tie quinqꝫ porticus sunt. i. quinqꝫ conside
rationes per quas homo dꝫ allici ad pẽi
tentiam faciendam.

Cõsideratio reatus ꝓprij.
Seueritatis iuditij.
Opoꝛtunitatis tẽpoꝛis.
Incertitudinis moꝛtis diei.
Incertitudinis status ꝓprij.

¶ Primo cõside° est reatus ꝓprij. Nam
peccatoꝛ dꝫ conscientiã suã examinare pec
catum suũ aggrauare nõ ſupbe se excusarẽ
ſꝫ in timoꝛe se hũiliare cõsiderando queꝫ
offendit q: deum ꝙ amisit quia glãm pa
disi quid acqsiuit q: penaꝫ eternã inferni
⁊ ꝓpter quid ista fec̃ q: ex dilectione vili
vñ cuiꝫ anime peccatrici dr̃ Jere.3. Qũo
dicis nõ sum cõtaminata.i.poluta post ba
laym nõ ambulaui vide vias tuas in con
uale scito qd feceris.q.d. O aïa peccatrix
noli te excusare de tuis malitijs ⁊ cogno
sce te infectam ⁊ deturpatã totaliter pꝛo
pter carentiã gratie deformatã nec dicas
nõ ambulaui post balaym.i.post tẽptatio
nes demo^m sed potius cognosce te deliqsse
se factoꝛem tuũ.⁊ pete ab eo veniam ⁊ iõ
vide vias tuas in cõuale humiliatiõis ꝓ
funde considerãdo facta tua.⁊ scito quid
feceris.i.cognosce reatum tuũ.⁊ sic ipsum
deploꝛa ꝑ amaram cõtrictionem reuella
per apertam cõfessionem.⁊ emenda ꝑ de
bitam satisfactõem. ¶ Secũda cõside° est
seueri iuditij. Nam peccatoꝛ debet cõside
rare ꝙ sicut secundũ viam iusticie nulluꝫ
bo^m irremuneratũ nullum malum impu
nitum remanet. Nam xp̃s omnes hoïes
iudicabit.⁊ oïbus retribuet secunduꝫ ope
ra sua. cõsidera igitur o miser peccatoꝛ ꝙ
nullam delectatiõem cõtra voluntateꝫ di
uinam habueris. de qua in inferno nõ toꝛ
menteris.⁊ iuxta cõsilium p̃s. Declina a
malo ⁊ fac bo^m. ¶ Tertia cõside° est opoꝛ
tunitatis tẽpoꝛis ⁊ loci. Nam peccatoꝛ de
bet considerare dum in hoc mundo viuit
est locus ⁊ tempus penitentie post moꝛ
tem autem retributõis ⁊ pene vel pꝛemij
⁊ sic de ꝑpetratis malitijs penitere vnde
i.Coꝛ.6. Ecce nunc tempus accepta^e. ecce
nunc dies salutis nemini dantes vllam of
fensionem vt non vituperetᷣ ministerium
nostrum sed in omnibus exhibeam^9 nos
sicut dei ministros in multa pati^a in vigi
lijs in ieiunijs in castitate in caritate non
ficta in verbo virtutis. ¶ Quarta consi^e
est incertitudinis moꝛtalitatꝭ diei. Nã ho
mo debet cõsiderare ꝙ ineuitabilr̃ ẽ moꝛi
turus.⁊ tamen ignoꝛat diem ⁊ hoꝛam vñ
Ber. Quid certius moꝛte ⁊ incertius ho
ra moꝛtis. quia igitur hoꝛa moꝛtis sic est
incerta hoïbus. ideo semꝑ debent esse pa
rati Ber. certũ est ꝙ moꝛieris sed nescis
quãdo aut vbi moꝛs eniꝫ semꝑ ⁊ vbiqꝫ te
expectat tu quoqꝫ si sapiens fueris vbiqꝫ
eam expectabis. iuxta admonitiõem xp̃i
d. Mat.x. Vigilitate itaqꝫ q: nescitis diẽ
neqꝫ hoꝛam. vt ergo illud ꝑiculuꝫ moꝛtis
eterne fugiamus vigilemus in operibus
penitẽtie. nam iuxta illud eccli.2. si penitẽ
tiam nõ egerimus incidemus in manus
dei ꝙ quidẽ ẽ eternalr̃ cruciari. ¶ Quin
ta conside° est incertitudinis status ꝓprij
nam status hoïs sic est incertus ⁊ occult^9
ꝙ homo nescit certitudinalr̃ vtrum sit ac
ceptus deo vel non nisi hoc sibi voluerit
ds̃ reuelare. Nã iuxta illud Eccli. Nescit
homo vtrum odio an amoꝛe dignus sit ſꝫ
omnia in futurum seruantᷣ incerta. q: igi
tur non habet certitudinẽ status sui debꝫ
quantũ in se est facere que ipsuꝫ disponũt
de congruo ad recipendam diuinam gra
tiam inter que singulariter est opus peni
tentie per q̃ꝫ delentᷣ peccata vnde Act.3.
Penitimini igitur ⁊ ꝯuertimini vt deleã
tur nostra peccata. ¶ Hoc autẽ fuit figu
ratum Apoc̃.2. vbi sententialr̃ dicitur ꝙ
dñs dixit Jo. ꝙ scriberet ex parte ipsius
angelo ephesi.i.ep̃o.d. habeo aduersuꝫ te
ꝙ caritateꝫ reliquisti. memoꝛ esto itaqꝫ
vnde excideris ⁊ age penitẽtiam ⁊ pꝛima
opera fac. si auteꝫ venio tibi ⁊ mouebo cã
delabꝛum de loco suo nisi penitentiaꝫ ege
ris. ¶ Vbi sciendum ꝙ per istum ep̃um

dicÞum angeluȝ intelligi pōt quilȝ homo
quantú ad intellectiuá animá q̄ȝ deus in
ſtar angeli creauit intellectualé:⁊ beatitu
dinis ſic capaceȝ huic deꝰ in bapº confert
ſuam grãm ⁊ caritatem.q̄ȝ tunc amittit
quãdo peccat mortal'r.⁊ tunc horribiliter
cadit.quia ꝑ caritatem erat cõiunctus cũ
deo q: iuxta illud ꝑs.eſt altiſſimus ſuper
omnem terram.¶ Per pccm̃ vero cadit
ad infima q: penis infernalibus deputa
tur ſic igitur miſero ad infima depꝛhenſo
mittit ſibi deus ꝯpatiendo Johánis.i.ali
quá boná iſpiratõeȝ interná vel eruditõeȝ
externá.d.ꝙ memor ſit ſui caſus taȝ flebil'
⁊ datur ſibi cõſilium ꝙ agat penitentiá ſȝ
ſi facere voluerit ipm̃ iterum recipiet in
gratiam.ſi aũt non ſibi penaȝ cominatur
d.ꝙ candelabruȝ amouebit de loco ſuo in
quo debebat manere ꝑ iſtud enim cãdela
brum cui ſupponit lumen ⁊ ꝙ eſt erectuȝ
in altum totus homo intelligitur quem
deus fecit vt in ſe recipiat lumen gratie.
⁊ per contẽplationem celeſtium elleuetur
in altum locus auteȝ huius candelabri ẽ:
quantũ eſt ex bonitate diuina eſt celũ em
pireum in quo ẽ homo ſi bona fecerit col
locandus.de iſto igitur loco amouet do
minus ſi penitentiá non egerit ⁊ in infer
no collocat dicat igitur peccator cui ſic co
minatur a domino illud Job.42.Auditu
auris audiui te.nunc oculus meus videt
te.idcirco me ipſuȝ repꝛehendo ⁊ ago pe
nitentiam in fauila ⁊ cinere.¶ Pꝛedicta
quintuplex conſideratio q̄ȝ debet habere
peccator pẽitẽs fuit figurata Exo.38.vbi
dicitur ꝙ Moy.fecit altare holocauſti
de lignis ſeti.5.cubitorum per quadrum.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per Moy.qui inter
pꝛetatur aſſumptus ꝺ aquis intelligitur
homo qui pꝛius exiſtens peccator ⁊ per
inſpirationem diuinam eleuatus a mun
dialibus ſignatis per aquas labil's incip
autem de celeſtibus contẽplari.vt autem
digne contemplari poſſit celeſtia debet ſe
ipſum holocauſti altare facere per morti
ficationem vitiorum.⁊ offerre ſe deo holo
cauſtum purum quantum ad corpus ⁊
animam.¶ Iſtud autem altare dȝ eſſe li
gnis ſeti.ꝙ quidem dicitur eſſe ligmuȝ le
uiſſimum ⁊ iputribile inſtar cuius homo
debȝ eſſe leuis.i.exhoneratus a vitijs vt
per contẽplationem celeſtium aſcendere
poſſit in altum.debet etiam eſſe imputri
bilis vt non corrumpatur per peccatum.
amittendo gratiaȝ animá integrantem ⁊
conſeruantem.¶ Iſtud autem altare.5.
cubitos per quadrum dicitur habere.vt
ſic derelictis vitijs in ſtatu gratie perſe
ueret.¶ Ad iſtam piſcinam penitentie
ſi quis ſpiritualiter acceſſerit.infirmus
ſanitatem recipiet.⁊ inſtar iſtorum infir
morum iacentium iuxta illam piſcinam q
dicuntur fuiſſe in quadruplici differẽtia.
Nam quidam erant languidi quidam ce
ci.quidam claudi.quidam aridi.¶ Ubi
ſciendum ꝙ peccatum mortale fač homi
nem languidum ad operandum vtilia.ce
cum ad cognoſcendum ſalubria.claudum
ad diligendum celeſtia.aridum ad de
guſtandum ſuauia.¶ Uel aliter ſic ſecun
dum ſanctos homo poteſt peccare qua
druplicter.ſ.ex paſſione ex ignorantia.⁊
certa malicia.⁊ h̃ dupliciter vel ad tẽpus
vel perſeuerãter.conſuetudinarie per lan
guidos deſignati qui peccant ex paſſione
per cecos qui peccant ex ignorantia.per
claudos qui peccant ex certa malitia.ad
tempus per aridos ex certa malicia con
ſuetudinarie.¶ Licet autem homines
ſint ſic diuerſimode peccatis irretiti.tam̃
quia dum in h̃ mundo ſunt eis non clau
ditur via ſalutis ideo deus ordinauit pi
ſcinam penitentie de qua Auguſti.dicit.
Langores ſanat leproſos curat mortuos
ſuſcitat ſanitatem auget gratiam conſer
uat claudis greſſum aridis copiam cecis
reſtituit viſum vitia fugat virtutes exor
nat mentem munit ⁊ roborat.¶ Tertio

per piſcinam intelligitur paſſio Chriſti
a qua baptiſmus ⁊ penitentia habꝫ virtu
tem. Nam ſicut in piſcina materiali laua
bantur animalia ſic Chriſtus dilexit nos
⁊ lauit nos a peccatis noſtris in ſangui
ne ſuo Apoč.3. ¶ Hoc autem fuit figu
ratum exo.47. vbi dicitur ſententialiter
ꝙ de latere dextro templi egrediebatur
aqua que tãte virtutis erat ꝙ omnia que
tangebat viuificabat ⁊ ſanabat que aqua
viſa fuit attingere prophaꝫ vſqꝫ ad talos
ſecundo vſqꝫ ad genua. tertio vſqꝫ ad re
nes' quarto factus eſt torrens que non po
tuit trãſuadari. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per il
lud templum intelligitur humanitas xp̄i
que dicitur templuꝫ deitatis. de latere au
tem eius egreſſa fuit aqua. quando tẽpo
re ſue paſſionis aperto eius latere dex
tro exiuit ſanguis ⁊ aqua. ſanguis' vt no
ſtre redẽptionis pretium. aqua vero ani
marum noſtrarum lauacrum. ¶ Iſta aq̃
de eo egrediens ſignificans habundanteꝫ
gratiam tante virtutis dignoſcuntur ꝙ ſi
ſit infirmus per peccatum mortale vel
mortuus. ⁊ iſta tangatur aqua. i. recipiet
in ſe diuinam gratiam ſtatim vitam ſpiri
tualem recipit. ⁊ ſanitatem. Nam. i. Cor.
15. Sicut in adam omnes moriunt̃ ita ⁊ in
xp̄o omnes viuificabũtur. ¶ Conſidera
igitur mirabiles effectus huius aque. i.
gratie. Nam primo irrigat pedes. ſecũdo
genua ⁊c. q2 gratia q̃ꝫ habemus per xp̄ꝫ.
Primo irrigat pedes per deſideriũ eter
norum cõtra auaritiam. Secundo genua
per humilitatem contra ſuperbiam. Ter
tio renes per caſtitatem contra luxuriaꝫ.
Quarto factus eſt torrens qui nõ potuit
trãſuadari. quia poſtq̃ꝫ fecerit hominem
perfectum in virtutibus irrigando vt ſu
pra duč illum ad gloriaꝫ. que dicitur gra
tia conſumata q̃ꝫ nullus vadebit. i. a qua
nullus exhibit. ꝙ cognoſcens p̄s. Dicit.
Inebriabunt̃ ab vbertate domꝰ tue. ⁊ tor
rente voluptatis tue potab̃ eos huius pi
ſcine ſunt. 5. porticꝰ. i. 5. vlnera xp̄i ad iſtã
piſcinam ſi quis ſpiritualiter acceſſerit ꝑ
fecte ſanabit̃ vnde Ebr̃. 13. ꝑpter ꝙ ⁊ ỹhs
vt ſanctificaret ꝑ ſuũ ſanguineꝫ extra por
tam paſſus eſt.

Secunda pars.

Equit̃ erat aũt quidã homo ⁊c.
vbi tangit poteſtatiuã efficatiã
ſaluatoris. ꝙ ꝑbat voluntatĳ ad
ĩpletio per opera qdem in ſi dignoſcit̃ ꝙ
ad nutum ſuũ omnia diſponit. nã p̄s. Ip̄e
dixit ⁊ facta ſunt. hic igit̃ quattuor poſſu
mus cõſiderare. ſ.
Calamitatem affligẽtem.
Pietatem miſerãteꝫ.
Poteſtatem ĩperantem.
Sanitatem roborãtem.
¶ Quantũ ad primũ dicit erat ⁊c. ĩfirmi
tas q̃ꝫto ꝑlixior tãto grauior eſt infirmo
ſed alĳs habentibꝰ curã de ipſo vñ Eccl'i.
x. Langor ꝑlixior aggrauat medicũ. quia
igit̃ iſte lãguidꝰ longo tp̄e fuerat infirmꝰ
tõ magis affligebat̃. vñ poterat dr̃e illud
p̄s. Infirmata ẽ in pauptate virtꝰ mea ⁊
oſſa mea ↄturbata ſunt. ¶ Q^{m} ad 2^{m} dič
hũc cũ vidiſſꝫ ⁊c. xp̄s enim ↄpatiẽs iſti lã
guido q̃ſiuit ab ip̄o ſi vellet ſanari vt ex ĩ
terrogatõe magis ip̄ꝫ familiarẽ faceret ⁊
ſic fiducialiꝰ ẜm $Criſo^{m}$. reſpõdere. ⁊ ẜm
ſi igit̃ hic tria poſſumus ↄſiderare. ſ.
Cõpaſſionem inclinãtem.
Interrogatõem excitãteꝫ.
Reſponſiõem euidentem.
¶ Q^{m} ad p^{m} dič hũc cũ vidiſſꝫ ⁊c. iſta q
dẽ viſio ꝺſignat affcm̃ ↄpaſſiuũ queꝫ xp̄s
ad iſtũ lãguidũ hũit vt ꝺ ip̄o dici poſſit il
lud. i. Paral'. 21. Uidit dñs ⁊ miſertꝰ eſt.
¶ Q^{m} ad interrogatõeꝫ excitãtẽ dič. dič
ei vis ſanꝰ fieri xp̄s ei ñ tãq̃ꝫ ignorãs ẜm
$Criſo^{m}$. interrogat ſꝫ vt ex r̃ñſione ſua co
gnoſcat̃ eiꝰ $pati^{a}$. q tot annis ſteterat ad
piſcinã ⁊ vt mãifeſtaret liberatõis gr̃e de
ſideriũ. ¶ Quãtũ ad r̃ñſionẽ euidẽtẽ dič
reſpõdit ei languidus ⁊c. q2 enim iſte lan

guidus nõ habebat qui̅ mponẽtez i pisciaȝ ⁊ erat destitutus viribus iõ.30.annis ibi fuit in infirmitate.¶ Quantũ ad quartũ dicit ⁊ statim sanus sanctus est ⁊c.Iste q̄dem languidus audiens ꝙ xp̄s iperauerat ꝙ surgeret nõ dixit nec fec̃ questioneȝ qualiter h̄ possȝ esse sed statim sanitatem sentiens fec̃ ꝙ sibi fuerat impatum.¶ Sciendũ est aũt ꝙ circa istam ptem loquẽdo moral̄r ꝙ p istum hoiem longo tẽpore languidũ intelligi potest quilȝ pccõr inueteratus i malitijs in illi⁹ senis ipudici cui dixit Dañ.13.Inueterate dierũ malorum nũc venerũt peccata tͣ que opabaris prius iudicans iudiͣ iniusta ĩnocẽtes opprimẽs ⁊ dimittens noxios dñte dño i nocentem ⁊ iustum nõ interficies.quem q̄dem peccatorem rep̄hẽdit dñs Baruc.3.d.Quid ẽ Isrl̄ ꝙ in terra inimicoꝝ es inueterasti in terra aliẽa coinquinatus es cũ mortuis deputatus es cũ descẽdentibus i infernũ.q.d.o miser peccator ꝗ deberes esse Isrl̄.i.videns deum in h̄ mundo p fidem ⁊ deuotã contẽplationem.vt postea videres eum in p̄ria per clarã visionem.quid ẽ ꝙ te video in terra inimicorũ.i.in mundo mundial̄r viuendo sub ptãte dyaboli principes mũdi cõstitutũ qui es mortu⁹ per pccm̄ coinquinatus p culpaȝ.ppter ꝙ es cum istis his qui descẽdunt i infernum deputatus tuis demeritis exigentibus.⁊ qr̄ h̄ respondet̄ ibidem.qr dereliq̄sti fontem sapiͤ.Nam si in via dei ambulasses habitasses vtiqȝ in pace.¶ Lȝ aũt sic hõ inueterat⁹ in vitijs qr tamen iuxta illud Ezechiel̄.Deus nõ vl̄t mortem peccatoris:sed vt magis cõuertatur ⁊ viuat.ideo sua cõsueta misericordia quantũ est in se vl̄t ipsũȝ ad statũ gratie reducere vt sibi sanitateȝ cõferret.vbi no.ꝙ hõ in peccato ex̄ñs.¶ Primo dr̄ iacere sic̃ homo iacet versus terrã prosternit̄ sic peccator i clinat se ad ista tẽporalia.¶ Secũdo xp̄s interrogat si vl̄t san⁹ fieri.i.si de statu culpe vult redire ad gr̄am p q̄ȝ recipit sanitateȝ sic aũt interrogatus.homo nõ debȝ pigrescere sed statim dimissa ꝯuersatiõe pristina dȝ ad xp̄m accedere,⁊ lumẽ gr̄e humiliter postulare.¶ Sed no.ꝙ iste lãguidus interrogatus a xp̄o respõdit dñe hoiem nõ habeo vt cuȝ turbata fuerit aq̄ mittat me in piscinã.dum vẽio enim ego alius ante me descẽdit,vbi sciendũ ꝙ hõ ponens hoiem in piscinã penitentie p̄ncipaliter est cõtrictio de pccis q̄ȝ quidẽ cõtrictioneȝ aliq nullo modo h̄ñt ⁊ sunt obstinati total̄r aliqui aũt sunt qui h̄ñt ipaȝ difficiliter sicut sunt inueterati ⁊ in vitijs enutriti.Nam tl̄s qr peccar̄ est eis quasi in naturam cõuersum cõteri non possunt de facili sed cũ magna difficl̄tate.¶ Aliq vero cõtrictionem h̄ñt faciliter sicut qui nõ peccant cõsuetudinarie sed alii vel ex ĩfirmitate vel ex ignorãtia ⁊ tl̄s veniẽdo ad piscinaȝ penitẽtie ꝑueniunt obstinatos inueteratos si igitur inueterati debeãt intrare piscinã saluatoris.cum h̄ sit eis difficile maxime indigẽt diuina gr̄a,⁊ po:vñ signanter dr̄ ꝙ xp̄s dixit isti infirmo surge tolle lectum tuũ.⁊ ambula.¶ Nã peccator dȝ surger̄ vitia d̄serẽdo tollere grabatum.i.cor suũ p abstinentiã macerare.⁊ ambulare se in bonis operibus exercer̄ vñ sibi dicitur Ephe.5.surge q dormis ⁊ exurge a mortuis ⁊ illũinabit te xp̄s.

Tertia pars.

Equit̄ erat ãt sabbatũ ⁊c.vbi tã
s git detractiuã malitiã rep̄hẽsoris.ꝙ pbat mental̄ excecatio.qñ enim aliqs vl̄t rep̄hendere aliqueȝ oȝ ip̄m habere aliquã causam iustam vel saltem apparẽtem.ille aũt qui rep̄hẽditur põt esse actor negotij tanq̄ȝ minister alterius vel sic̃ principal̄ in rep̄hensione quãtum ad h̄ ꝙ languidus a xp̄o de mãdato suo tollebat grabatuȝ hic tria possumus considerare.s.

Causam apparentem.
Ministrū exequētem.
Dn̄m iparantem.
¶ Quantū ad pᵐ dicit erat aūt sabbm̄ i die 1ª sabbꝫ enim ɓm legem mosaicā erat dies sanctificatus iuxta illud Exo.25.Se primus dies erit nob̄ sanct⁹.⁊ ideo ɓm iudeos illo die nullū opus licebat facere sꝫ q operabať aliqd debebat pūiri iuxta ꝙ precepit dn̄s Exo.35.d.Custodite sabbm̄ meū est enim nob̄ scm̄ qui polluerit illud morte morieť qui fecerit in eo opus pibit aīa illius.¶ Quia igiť iste portabat lectum suū in sabbo cām apparētem lꝫ non veram hēbant ip̄m reprehēdendi ⁊ illum cuius impio faciebat.¶ Sciendum ē aūt quantum ad p̄sens spectat ꝙ inuenio triplex sabbm̄.s.
Uitiorꝫ ⁊ illud ē detestandū.
Meritorꝫ ⁊ illud est imittandū.
Premiorꝫ ⁊ illud ē appetendū.
¶ Primo vitiorꝫ detestandū nam qdam sunt qui querētes requiem corporis vacant delitijs carnis ⁊ alijs voluptatib⁹ mundi qbus increpādo dicit dn̄s Eze.22.Sāctuaria mea spreuistis.⁊ sabba mea polluistis: nā talia sabba deo nō placēt.¶ 2° ē sabbꝫ meritorꝫ imittādi.nam qdam sunt q lꝫ in h mūdo hēant contēplando celestia requē mentis.tm̄ vt melius possint vacaŕ contēplationi affligunt carnē rebellē sp̄ui per abstinentiā de quo sabbo dicit dn̄s veris viatorib⁹ Leuit.16.Sabbm̄ enim requietionis est ⁊ affligetis aīas vr̄as religione perpetua.¶ 3° est p̄miorꝫ appetēdum.Nam q in h mūdo celebrauerūt 2ᵐ sabbꝫ postmoᵐ p̄miabunť magnitudine p̄miorū de quo dr̄ Is.66.Sic celi noui ⁊ terra noua que e° facio staŕ corā me dicit dn̄s sic stabit sem̄ vr̄m.⁊ nom̄ vr̄m ⁊ erit mensis ex mēse.⁊ sabbm̄ ex sabbo.⁊ veniet ois caro vt adoret corā facie mea dic̄ dn̄s.¶ Qᵐ ad secūdū dicit dicebāt ergo iudei ⁊c.vbi duo possumus ꝯsiderare.s.
Iudeorꝫ increpatōem.
Portantis excusatiōem.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄ dicebāt ergo ⁊c.Nam iudei intelligētes obseruatōem sabbi superficialr̄ q̄ʒtū ad l̄ram.vidētes ꝙ iste lectuꝫ portabat illo die icrepabāt eū.¶ Qᵐ ad portanꝫ excusatōeꝫ dic̄ r̄ndit eis q me ⁊c. q.d.q̄r nō recipem visiōem a quo recepi sanitatē.¶ Qᵐ ad 3ᵐ dic̄ interrogauerūt ergo eū ⁊c.vbi duo possum⁹ ꝯsiderare.s.
Malignā diligentiā in iquirēdo.
Obscurā ignorantiā in cognoscēdo.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄ ⁊ interrogauerūt ergo ⁊c.Nā xp̄s duo fecerat in sabbo.q: p° dederat sanitatē infirmo.2° ꝙ dixerat ꝙ tolleret grabatū iudei tanq̄ʒ sbdoli nō interrogāt qs sanauerat eū q: de sanatōe infirmorꝫ in sabbo fuerāt ab ip̄o rationabl'r supati vt pꝫ Luc.13.ɓꝫ Criso.iterrogāt qs p̄cepit grabatū tolleŕ vt ex h xp̄ꝫ op⁹ opātē i die sabbi possent euidēti⁹ increpare.

Quarta pars.

s Equiť yh̄s āt declinauit a turba ⁊c.vbi tangit instructiuā diliḡetiam redēptoris ꝙ p̄bat exēplaris informatio redēptoris.q: eniꝫ xp̄s vt bon⁹ magister nos instruit verbo ⁊ ex°. iuxta ꝙ dixit discipulis Jo.13.Exᵐ eniꝫ dedi vob̄ vt quemadmoᵐ ego feci ita ⁊ vos facietꝫ.nos ab ip̄o instructi debem⁹ ip̄m bn̄dicere ⁊ laudaŕ hic.3.possum⁹ ꝯsi.s.
Ut i bōis nr̄is actib⁹ gl'aꝫ hūanā vitem⁹.
Ut peccata declinemus.
Ut deū de receptꝫ bn̄ficijs collaudem⁹.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄ yh̄s aūt decliauit a turba cōstituta i loco.xp̄s qdē fcō miraclo a turba decliauit.¶ P° vt ex h accipiam⁹ exᵐ vitandi vanagl'am si volumus a dn̄o de nr̄is bōis operib⁹ p̄miari.iuxta ꝙ ip̄e dic̄ Mat.5.Attēdite ne iusticiā vr̄am faciatꝫ corā hoib⁹ vt videamini ab eis alioqn mercedē nō hēbitis ap p̄rem vr̄m.q ē in celis.¶ 2° ɓm Criso.vt nos istruēt ꝙ i bōis factis nr̄is vitem⁹ occl'os iudeorū

ne ex hoc demus eis mā āpli⁹ iuidendi. ¶Q^m ad 2^m dicit. postea inuēit eū y̅hs ꝛc. Nam postq̄ x̄ps se a turba abstraue rat ꝛ languidus sanus effectus a piscina recesserat. x̄ps inuenit eum in templo: ꝛ dedit sibi salutarem doctrinā .d. Ecce sa nus factus es iā ꝛc. Nam postq̄ d̄s fecit tantam grām homini ꝙ de statu culpe re duxit eū ad statum grē. homo debet esse valde solicitus ne iterū recidiuet. q: iuxta sniā x̄pi Luč.9. Nemo mittens ma^m ad aratrū ꝛ aspitiēs retro aptus est re° dei. ¶Sciendum est aūt ꝙ in illo documēto dato infirmo sanato x̄ps primo remēorat beneficiū grē secūdo interdič recidiuū cul pe 3° cominaŧ suppliciū pene. ¶Primo rememorat beneficiū grē. cū dič. ecce sa nus factus es ꝛc. Circa sanitatem quidē spūalem ꝯsiderare possumus medicinam preparatiuam. purgatiuam. conseruatiuam. ¶Primo preparatiuam. ꝛ ista est contritō cordis. nam qñ pecōr conteriŧ disponit se vt deus sanet eum: iuxta ꝙ d̄ pecōribus ꝯ tritis ipe dicit Osee.14. Sanabo inquit ꝯ tritōes eoꝝ diligam eos spontanee. quia aduersus est furor meus ab eis. ¶2° cō siderare possumus medicinam purgati uam. ꝛ ista est grā diuina. q: aīa non pōt esse simul cum culpa ꝛ grā qñ cōfert grā aīe tunc ipam purgat a culpa: ꝛ sic spūalr sanat. vñ dicit ipe Jere.30. A vulneribus tuis sanabo te. ¶3° considerare possum⁹ medicinam conseruatiuā. ꝛ ista est obser uantia mandatorum ꝛ exercitatio in ope ribus bonis. vñ d̄ istis d̄r ꝓuer.4. Ne re cedāt ab oclis tuis custodi ea i medio cor dis. vita sunt īuēiētibus ea vniuerse car nis sanitas. ¶2° x̄ps interdicit recidiuū culpe cū dič. iā noli peccare ſm auctorem de fide ꝛ legibus pccīn h̄z.6. malas ꝯditō nes ꝑꝑ quas homo d̄z vitare ne ipm faci at: vl'ne i ip̄z āpli⁹ recidiuet. ¶Nā p̄ pcc̄z ē q̄dā spūal' vulneratō d̄bilitās hoiem in naturalib⁹ ꝛ expoliās ip̄z gratuitī donis. ¶2° ē q̄dā spūalis excecatō. vñ sap.2. Ex cecauit eī illos malitia eoꝝ ꝛ sophōie .i. ambulant vt ceci q: domino peccauerūt. ¶3° ē q̄dam spūalis cāus. vñ de lucifero Ezech.28. peccaui ꝛ cecidi d̄ monte sancto dei. ¶4° est quoddam vinculū ne homo possit meritorie opari. vñ Jere.5. Pecca ta ꝓhibuerunt bonum a vobis. ¶5° est quoddā furtū spūale. Unde Trenorum.3. Oculus me⁹ d̄predatus ē aīam meam. ¶6° ē q̄dā emptō infernaliū tormētorū. vñ Ro.6. stipēdia pcci mors. ¶3° cōinaŧ supplitiū cum dič. ne deterius aliq̄d tibi cōtingat. q̄dē si postq̄ de statu culpe vēit ad statum grē iterum labitur in peccatū peior efficitur ꝛ dignus maiori pēa iuxta sniam x̄pi Math.12. in parabola illa imū di sp̄s exienī ab hoie: q postmodū ad ip̄z reuertēs cū.7. spiritib⁹ neqoribus se ha bitant ingressi ibi. ꝛ fiūt nouissima hoīs il lius peiora prioribus. ¶Q^m ad 3^m dicit. abījt ille hō ꝛ nūciauit iudeis. l̄z ei q bene opaŧ nō d̄beat q̄rere laudē ꝓpuā: tñ ille q recipit d̄z eē gratus ꝛ cōferentem laudaŕ ¶Quia igiŧ lāguid⁹ curatus fuit a x̄po l̄z x̄ps exēplariter hūanam laudem fuge rit se absentando a turba ipo cognito nō debuit tacere. ꝛ iō d̄r ſm Aug. ꝙ istud nū ciauit iudeis. ¶Exēplo igiŧ huius sanati lāguidi discamus in oībus nō solū vt ipse in prosperis sed in aduersis deum humili ter laudare: ad quod faciendū nos admo net Crisosto. de simbolo .d. Moneo vos vt dominum semper benedicatis: si vene rint mala benedicite ꝛ dissoluentur mala: Si prospera venerit: benedicite ꝛ prospe ra perseuerabunt. Dicamus igitur cum psalmista. Benedicam dominum in om ni tempore semper laus eius in ore meo. vt sic semper benedicendo ipsū perseue ret nobiscum donec perueniamus ad eū in gloriam sempiternam. Ad q̄.

¶Feria ſa dominice secūde in .xlª.

Go vado ⁊ queritis me ⁊ i
peccato vestro moriemini
⁊c. Jo.8. Nos videmus per
experientiam ꝙ homo ꝑꝑ
timorem retrahit multociẽs
a malo ope.⁊ h̃ dupl'r.vel ꝑꝑ mias sibi fa
ctas.vel ꝑꝑ periculum ꝙ sibi oñditur im
minere:vt si latroni minet̃ aliqs ⁊ ip̃m re
prehẽdat de suis malis opibus:vel osten
dat sibi iminere suspensionis periculum
si furtum faciat. ¶ Simil'r amore induci
tur ad aliquod bonum operandum opus
⁊ h̃ dupliciter.vel q: res est pretiosa ⁊ ex
cellens in se:vel q: ab alio amatur. ⁊ natu
ra veri amoris est reciproca vt qui diligit
diligatur. ¶ Quia igitur xp̃s in se est bo
nus ⁊ excellens .q: verus deus ⁊ homo.
⁊ q: nos dilexit intensissime merito ip̃m
debemus diligere toto corde ⁊ ip̃m iquan
tum possumus sequi per opera sibi placi
bilia. ¶ Sancta igitur mater eccl'a cui ẽ
cura de filijs suis in h̃ sacratissimo q̃dra
gessimali tempore volẽs nos a malo re
traheř ⁊ incliař ad bonũ ⁊ timore nos du
pl'r trahit.⁊ amoř nos induc̃ ⁊ spẽl'r i euã
gelio hodierno in q̃ xp̃s q̃ttuor tangit.s.
Austeritatẽ iuste rephẽsionis.
Sublimitatẽ die ꝯditõis.
Seueritatẽ future discussiõis.
Veritatẽ dñice passionis.
¶ Pm ꝓbat infernalis cominatõ.2m eter
nalis ꝓcessio.3m finalis exaiatio.4m pena
lis crucifixio.pm in prin.2m ibi. Dicebant
ergo.tu qs es ⁊c.3m ibi mlt'a hẽo ď vob
⁊c.4m ibi.dic̃ ergo eis si exaltatus ⁊c.

Prima pars.

Vantũ ad pm vbi tãgit ⁊c. ꝙ ꝓ
bat ⁊c dic̃. Ego vado ⁊c. hõ qdẽ
põt corrigere aliquando de suis
defectibus tripl'r.s.
Promissionibus allicientibus.
Rõnibus inducentibus.
Cominatõibus deterrentibus.
¶ Quia vero mali ⁊ obstinati vt pl'imuz
retrahuntur a suis malis operibus cõina
tionibus magis q̃ȝ promissionibus :ideo
xp̃s cognoscens phariseos obstinatos in
malitijs suis:q: nolebant promissionibꝰ al
lici:nec rõnibus assentire eos terret coïa
tõibus vt malitijs desistãt h̃ tria possumꝰ
considerare.s.
Indebitam inqsitionem.
Consortij priuatõem.
Periculosam cominationem.
¶ Quantum ad pm dicit. Ego vado ⁊ q̃
ritis me ⁊c. Christus qdem iturus ad pa
trem per passionem suam : cognoscens iu
deos in sua infidelitate mansuros nec ip
sum debite quesituros: h̃ ipsis denunciat
penam etiam cominando. ſm h̃ igitur h̃
tria possumus ꝯsiderare .s.
Absentationem saluificam.
Inquisitionem maliuolam.
Denunciatõem pestiferam.
¶ Quantum ad p̃muȝ dic̃. Ego vado ⁊c.
xp̃s enim inuens se voluntarie passurum
ꝓ redemptõe humani generis ⁊ iturꝰ ad
p̃rem vt nob̃ viã pãderet intrandi celum
dic̃.ego vado non vocatus sed voluntarie
vñ Is.53. Oblatus est q: ip̃e voluit: ⁊ nõ
aꝑuit os suum. ¶ Qm ad inqsitõem ma
liuolam dic̃.⁊ q̃ritis me ⁊c.vbi Aug. Que
ritis me inqt ergo nõ desiderio sed odio.
Nã ⁊ illum postea q̃ȝ abscessit ab oculis
hoium inquisierunt ⁊ qui oderũt ⁊ q ama
bãt. Illi ꝑseqndo.illi hr̃e cupiẽdo. ¶ Qm
ad denũciatõem pestiferã dic̃.⁊ i pccõ vr̃o
moriemini.iudei qdẽ q: xp̃ȝ male q̃sierũt:
nec ad fidẽ ꝯuerti voluerũt:sȝ ꝑmãserunt i
suis erroribꝰ:iõ in pccis suis morituri di
cunt̃ ſm Aug.vñ de ipsis dici potuit illď
Job.36. Moriet̃ i tẽpestate aia coꝝ : ⁊ vi
ta coꝝ int̃ effemiatos. ¶ Sciẽ.ẽ ãt h̃ vbi
fit mẽtõ ď q̃reř xp̃m ꝙ loquẽdo moral'r ꝙ
aliqui sunt q nõ q̃rũt dñm:nec ip̃m iueni
unt. Aliq sũt q q̃rũt ip̃m sed nõ sic̃ debẽt :
⁊ isti ẽt ñ inueniunt. Aliq q̃rũt ip̃m sic̃ de
bent ⁊ ip̃m iueniunt. ¶ Primo aliq ñ q̃rũt

dominum nec iueniunt sicut confidentes i temporalibus ⁊ in ipsis spem suam ponétes ⁊ deum obliuiscentes quorum cuilibet dr deutero.32. Deum qui te genuit dereliquisti ⁊ oblitus es domini creatoris tui. Unde tales possunt figurari per regem Assa. de quo dr.2.paral.16. Egrotauit Assa dolore pedum vehementissime. nec in infirmitate sua quesiuit dñm: sed magis in medicorum arte confixus est: de quo tñ ibidem dr: quod non obstante medicorum auxilio mortuus est. ¶ Ubi sciendum quod per regé Assa qui interpretatur factura itelligi potest hó qui est factura dei: iuxta quod ipse dixit gen.1. Faciamus hominem ad ymaginem ⁊ similitudinem nostram: qui dr rex qui in celesti patria regnare debz: lz autem sic homo creatus fuerit vt regnet in celo. tamé instar Assa infirmatur dolore pedum grauissime. per pedes enim intellr sm Aug. Desiderium hois: quia sicut corpus mouet localiter pedibus: sic anima mentaliter mouet affectibus: isti autem pedes .i. affectus infirmari dicuntur quando derelicto deo qui deberet super omnia diligi homo adheret mundanis: quia vero multi taliter infirmantur. ideo dicit apls prima cor.ij. Inter vos multi sunt infirmi ⁊ imbecilles. i. debilitati quantum ad spiritualia pp amorem temporalium. ⁊ dormiunt multi .i. nihil sentiunt de dulcedine diuina. ⁊ ideo de ipsis conqueritur dñs. Jere.2. Me dereliquerunt fonté aque viue. merito ergo dr quod Assa mortuus est: quia conueniés est vt mortem iuéniat qui vitam dereliquit. ⁊ ió Ro.1. Qui talia agunt digni sunt morte. Et ideo Jere. 17. Maledictus homo qui confidit i hoie ⁊ ponit carnem brachium suum. ⁊ a dño recedit cor eius. ¶ 2º aliqui querunt xpm: sz non sicut debent: ⁊ isti quia querunt in delitijs corporalibus ⁊ in peccatis vbi xps non est non inueniunt: vt de quolibz tali verificetur illud prouer.17. Qui peruersi cordis est non inuéiet bonum. vñ tales possunt figurari p aiam quérété spósum suum .i. xpm qui dicit de seipsa cant.3. In lectulo meo quesiui p noctes qué diligit aia mea: quesiui eú ⁊ nó inuéi. surgã circuibo ciuitaté p vicos ⁊ plateas quãrã qué diligit aia mea: quesiui eum ⁊ non inuéi. inuenerunt me vigiles qui custodiunt ciuitatem: non qué diligit aia mea vidistis ⁊ ibi supple non inuenit: ⁊ cú paululum pertransissem eos: inuéi qué diligit aia mea: tenui eum: nec dimittam. vbi tria possumus considerare .s.

Inuestigatóem solicitam.
Adeptóem saluificam.
Possessioné continuam.

¶ Primo inuestigatóem solicitã cú dr i lectulo meo ⁊c. vt dicit mé: sponsa ast aia: sponsus est xps. Ista át aia debz multú solicite xpm spósum quérere: vt sit generató quérétiú dñm: quérétiú facié dei Jacob in ps. sed tñ aduerte quod i tribus locis dr spósa sponsum quesisse. ⁊ in illis ipm non inuenisse s. in lectulo in circuitu ciuitatis ⁊ inter vigiles. ¶ Ubi scié. quod p lectulú qui é locus có solónis corporis: itellinet oés delectatóes carnales. In illo igitur o aia peccatrix xpm ñ inuéies: sed scis quid in lecto miserie carnalitatis inuenies: re vera malitiam i cogitando praua desideria in appetendo impudica verba ⁊ opa in exercendo: ⁊ sic in talibus carebis pñtia spósi tui qui tibi daret vitam per gratiam: in illis át existés mortem incurreris per culpam. vt de te verificetur illud .4. Re.4. Ecce puer mortuus iacebat in lectulo. ¶ Per circuitú át ciuitatis itellr pecm vanaglie ⁊ supbie pp appetitú idebitú dñandi mlti circuiút: ⁊ pp vanaglam mlres spálr circuút vt videát ab hoibus. O aia peccatrix i talibus ñ iuéit xps: sed scis qd iuéies. certe quantum ad pecm vanaglie. Colli ,ptéóné oculorum mutatióné: vános icessus. curiosos appl ausus: allicientes gestus. Indumétú ptiosum: ornatú curiosú ⁊c. q hoies ad vánitaté iducút: sz adnotat misera aia: sniaz quã sibi dñs cóinat Jb.

3.d.p eo q elleuate sūt filie syon. 7 ābula uerūt extēto collo: 7 nutib⁹ oculoꝝ ibāt. 7 pedib⁹ suis ꝓposito gradu icedebāt. decal uabit dñs verticē filiaꝝ syon 7 crinē earū denudabit: vbi aduerte cōfusionē. ¶ Naȝ p caluatōem capilloꝝ caput ornātiū: intel ligit denudatō die grē. aīam ornātis qua ꝓuaberis: p cries q̄ accipiunt h̄ p alienis capillis. qbus aliq̄n solent mulieres ado: nare: itllnt scōꝝ suffragia qbus aīa exñs in grā adornat. qb⁹ ptīceps fit oiuȝ bonoꝝ q̄ ds p scōs hoies opat. sȝ ꝓdicta seq̄ns oi bus ꝓuat: cui cominādo dic̄ dñs Nauū.3. Reuelabo pudēda tua in facie tua. 7 ostē dam gentibus nuditateȝ tuā 7 regis igno miniā tuā 7 proiciā sup te abhominatōes 7 ꝯtumelijs te afficiā 7 pōam te in exem plū. ¶ Q̄m ad pccm̄ supbie iuēies ꝯtētio nes. emulatōes. odia. rixas 7 discordias. vn̄ de talibus dr̄ ps. In circuitu ipij am bulant. ¶ Per vigiles q̄ritllnt peccatuȝ auaritie 7 detractōis: q: auari sp vigilāt qūo pn̄t cumulare pecūiā 7 d̄tractores int ꝯgregatōes hoium semp ꝓponūt mala v̄ ba. nō aduertētes miseri illud q dr̄ puer. 24. Cogitatō stulti pecm̄ est 7 abhomina tio hoium detractoꝝ. ¶ In istis igitur o aīa peccatrix: si q̄ras sponsum nō iuēies: sed si qd q̄m ad pecm̄ auaritie repies exa ctōes indebitas. vsuras iniustas. rapinas violentas 7 furta. ¶ Q̄m ad peccatum d̄ tractōis reperies falsas adinuentiones occultorum publicationes bonorum mur murationes: malorum augmentationes. in istis igitur omnibus non inuēitur xp̄s ¶ 2° ꝯsiderare possumus adeptiōem sal uificam: cum dr̄ paululum 7c. Nā postq̄ȝ homo transiuit carnis delitias p purita tem mundi excellentias per humilitateȝ 7 mundi diuitias per paupertatem. tunc Christum sponsum reperit vt possit sic cō solatorie sibi dici illud eccl'ci. ij. Post mul ta tempora inuēies illum. ¶ Tertio con siderare possumus possessionē ꝯtinuam.

cum dr̄. tenui euȝ nec dimittā. Nā postq̄ȝ hō dimissis vitijs ad statum grē venit. in q̄ xp̄m sponsum suum inuenit: doȝ ipsum te nere firmiter. q quidem fac̄ q̄n pseuerat i bōis opib⁹ nec reuertitur ad peccata. vn̄ sibi dr̄ Apoc̄.3. tene q habes. dicat igitur illud Job. non dimittā te neq̄ȝ derelinquā ¶ 3° alij querunt xp̄ȝ debito modo. 7 isti inueniunt. 7 qualiter reperitur audi Ber. sermone .24. Si nolum⁹ non frustra que rere dñm. queram⁹ veraciter. queram⁹ fre quenter. queram⁹ pseueranter. vt nec que ram⁹ p illo aliquid. sed ab illo aliqd con uertantur. facili⁹ est enim celū 7 terrā trā sire. q̄ȝ vt sic querens nō iueniat: sic petēs nō accipiat. 7 sic pulsanti non apiatur. vt igitur dñm solicite q̄ram⁹ dr̄ Jb.55. Que rite dñm dum inueniri pōt. inuocate eum dum ꝓpe est. ¶ Q̄m ad consortij ꝓuatōeȝ dic̄. q̄ ego vado 7c. vbi tria possum⁹ ꝯsi .s. Xp̄i ꝓpositōem sepantem.
Collegij hesitatōem pturbantem
Dicti declaratōem euidētem.
¶ Quantū ad pᵐ dic̄. quo ego vado vos non potestis venire. Nā p istā potētiam q̄ȝ xp̄s dixit iudeis incredul' dat nob̄ itell ligi ꝑpetua sepatō q̄ sepabuntur a xp̄o. 7 hoc est q dic̄ Jo. q̄rit̄ me 7 non inuēietis vbi sum ego vos non potestis venire.
¶ Quantum ad collegij hesitatiouem p turbantem dicit. Dicebant ergo iudei 7c. Judei enim s̄m Augu. tanq̄ȝ carnales non intelligentes spiritualiter q dictum erat a Christo inter se quesierunt. si xp̄s seipsum vellet interficere. quia dixerat q ipsi non poterant ire quo ipse ibat. q̄ȝuis fatua esset ista cogitatio. cum 7 ipsi essent morituri. ex quo datur intelligi q ipe lo quebatur de regno celorum ad quod erat iturus post mortem. ¶ Quantum ad di cti d claratiōnem euidentem dicit. 7 dice bat eis. vos deorsum 7c. xp̄s quidem de clarando dictum suum intendit talem ra tionem res habentes ꝯrias ꝓprietates ū

pñt ire ad eundem locū.sicut pꝫ de graui
bus ⁊ leuibus : sed ego ⁊ vos hēmus ꝯ̈ri
as ꝓprietates.ergo ꝓbo maiorem:q vos
ꝑ peccata vr̃a grauati estis deorsum.⁊ de
hoc mundo.ego autem sum de superius ⁊
non ꝺ hoc mundo : qꝛ mundane sicut vos
non viuo.¶ Q^m ad 3^m dicit. Dixi ergo
vobis ⁊c.vbi duo possumꝰ ꝯsiderare .s.
Cominatōem aggrauātem .
Rōnem sufficientem.
¶ Q^m ad p^m dicit.dixi ergo ⁊c.Nā xp̄s
ꝭm Aug.non cominaẗ iudeis ꝙ peccatuꝫ
hērent:qꝛ istud est cōe omnibus. vñ ps.
Qm̄ ego in iniquitatibus conceptꝰ sum.
⁊ in peccatꝭ concepit me mater mea: ſꝫ qꝛ
morituri erant in peccatꝭ eorū.¶ Q^m ad
rōnē sufficiētem dicit .si enim non credi
deritis ⁊c. Nam illud ꝙ xp̄s dixerat iu
deis.s.moriemini in peccatis vestris.hoc
euidenter ꝓbat.d.si enim non credideritꝭ
qꝛ ego sum:moriemini in pccō vestro . ex
quo pōt rō talis formari ,qui caret vita
aptum natum hr̄e vitam est mortuꝰ sicut
pꝫ de carente anima.sed vos caretis vita
gratie.ergo estis morituri. qꝺ autem ca
retis vita gr̄e pꝫ:qꝛ vita aie ē fides cū ca
ritate.iuxta illꝺ Abacuch.2.Ecce q incre
dulꝰ est non erit recta aia eiꝰ in semetipo
iustꝰ āt in fide sua viuit.sed vos caretꝭ fiꝺ
qꝛ ñ credidistis.qꝛ ego sim ille q ꝓmissus
suꝫ in lege vēturꝰ nec credidistis me deū
esse nec creditis mee doctrine .igitur ca
retis vita aie.⁊ per ꝯñs eritꝭ morituri : ⁊
qꝛ i ïfidelitate vr̃a ꝑseuerabitꝭ moriemini
in pccō.Nā iuxta illꝺ xp̄i Mar. Qui ñ
crediderit ꝯdēnabiẗ.

Secūda pars .

s Egtur.Dicebāt ergo ei tu quis
es ⁊c.vbi tangit ſblimitateꝫ di
uie ꝯditōis.ꝙ ꝓbat eternalr̄ pro
cessio.qꝛ oēs hoies nā̈ scire ꝺsiderāt ꝑ me
thaphi.hic ē ꝙ qñ aliqs videt vel audit
aliq̄ magna ꝺ aliq̄:ignorās vñ ꝓcedit.ꝺ ip
sis certificari ꝺsiderat vt eiꝰ aimꝰ qeteẗ,

¶ Quia igiẗ xp̄s potestatiue iudeos re
ꝑhendit qꝛ nō credebāt ipꝫ : nō diċ exp̄s
se qs ip̄m interrogāt qs sit vt clariꝰ ip̄ꝫ
cognoscāt:qbꝰ xp̄s quis sit rñdet. ſꝫ hoc
igiẗ hic duo possumꝰ ꝯsiderare .s.
Iudeoꝝ anxiam interrogatiōem.
Xp̄i lucidam rñsionem .
¶ Q^m ad p^m dicit.dicebant ergo tu qs
es.Nam qñ aliquis de seipso ꝑsumēs re
prehenditur aliquo queꝫ ignorat multoc.
indignatur. ⁊ ideo q̄runt ab ip̄o cur ista
faciat.⁊ quis sit ip̄e.qꝛ igitur xp̄s iudeos
acriter reprehendit ,d.ꝙ morientur i pec
cato suo indignati ꝙ eos reprehenderat
ꝭm Augu.Dixerant ei tu qs es.¶ Q^m
ad 2^m dicit.Dixit eis yh̄s ꝑn^m ⁊c.Xp̄s ei
interrogatus a iudeis quis essꝫ. cum ꝺus
verꝰ ⁊ hō essꝫ ꝛndit eis aliqua ꝑ deuꝫ ⁊
hoiem se demonstrauit . Nam.d. se prin
cipium oñdit se fore deum,d. āt se loqui
se verum hoiem indicauit.¶ Sciēdum ē
āt ꝙ principiū duobꝰ modis accipiẗ . vno
modo ꝑsonalr̄.eo modo ꝙ dicimꝰ est p̄n
cipium totiꝰ deitatꝭ.⁊ isto modo non dicit
filiꝰ se fore p̄ncipiū cum habeat natiuitatꝭ
sue p̄ncipium p̄rem.Alio modo p̄ncipiuꝫ
accipitur essentialr̄.Et isto modo filius se
diċ p̄ncipium.⁊ de isto p̄ncipio possumus
exponere illud collꝰ.1. Oia per ip̄m ⁊ in
ip̄o creata sunt.⁊ ip̄e añ omnes ⁊ oia i ip
so constant.⁊ ip̄e cap̄ corporis eccl'e qm̄ ē
p̄ncipiū p̄mogēitus ex mortuis. vt sic in
oibus ip̄e p̄ncipatū tenēs.qꝛ in ip̄o cōpla
cuit oēꝫ plēitudinē habitaẗ.⁊ ꝑ eū recōci
liare oia siue q̄ i terris sunt.vbi inter alia
q̄ttuor possumꝰ ꝯsiderare .s.
Primitatē in essendo .
Auctoritatē i ꝑsidēdo.
Formalitatē in influendo .
Pietatē in cōcordando.
Pº p̄mitatē i essendo:cū dr̄ ꝙ ip̄e ē ante
oē s.Nā ip̄e tā oium creaturaꝝ p̄n^m exñs
añ oia hꝫ duratōeꝫ eternā.vt sic dr̄e potue
rit illꝺ Is.43.Añ me nō ē formatꝰ ꝺus ⁊

Post me non erit: ego sum dñs ⁊ non est absqꝫ me saluator. ¶ 2° ꝯsiderarẽ possumꝰ auctoritatẽ i presidendo: cum dič. ⁊ ipe caput corporis eccl'e. oẽs qdẽ fideles cũ xp̃o faciũt vnũ corpus. cuiꝰ caput ẽ xp̃s: ⁊ q̃libꝫ fidelis est mẽbrũ huiꝰ corporis. iuxta ꝙ ð ip̃o loquens apl's dič Eph̃. 1. Ipsũ. s. xp̃m dedit. s. deꝰ caput sup oẽm eccl'am q̃ est corpꝰ ipsiꝰ. ¶ 3° ꝯsiderare possumꝰ fõtalitatẽ in influendo: cuꝫ dr̃ ꝙ in ip̃o complacuit oẽꝫ plẽitudinẽ grẽ. ⁊ q: ip̃e caput eccl'e. ⁊ ð natura capitꝭ ẽ influere in cetera mẽbra. iõ xp̃s vt cap̃ suoꝝ fidelium i ip̃os vt in ipsiꝰ mẽbra sp̃ũalia grã ifluit habũdãter: iuxta illud Jo. p̃. Vidimꝰ gl'iaꝫ eiꝰ gl'iam q̃si vnigẽiti a p̃re plenũ grẽ ⁊ v̶itatis. ⁊ infra. ð cuiꝰ plenitudine nos oẽs accepimꝰ grãm pro grã. ¶ 4° ꝯsiderare possumꝰ pietatẽ in ꝯcordando cum dr̃ pacificãs oĩa p sanguinem ⁊c. ante aduẽtum q̃dem xp̃i in mundũ magna guerra erat ꝑꝑ pecc̃m p̃moꝝ parentum inter deuꝫ ⁊ humanum genus. sed xp̃s per suum p̃tiosuꝫ sanguinem pacem inter eos ꝓcurauit. iuxta illud Eph̃. 2. Nũc aũt in xp̃o yh̃u vos q erat is aliq̃n longe: fci estis prope i sanguine xp̃i. ip̃e eniꝫ est pax nr̃a q̃ feč vtraqꝫ vnum.

Tertia pars.

Egtur multa hẽo ð vob̃ loq ⁊c. vbi tangit seueritatem future discussionis. ꝙ ꝓbat finalis examinatõ. Ille enim qui dꝫ alium iudicare: dꝫ eẽ iustꝰ ⁊ verax vt suũ iuditiũ ꝑꝑ aliquẽ nõ ꝑuertat: iuxta ꝙ dr̃ Exo. 23. Nõ sequeris turbã ad faciẽdũ malũ: nec i iudiciũ pl'imoꝝ acqescẽs snĩe vt a v̶o deuies. xp̃s igiť q̃ v̶ax ẽ cũ rectitudie iudicabit. iuxta illð p̃s. Iustꝰ es dñe ⁊ rectũ iudiciuꝫ. ꝟm h̃ igiť h̃ tria possumꝰ ꝯsiderare. s.

Discutientꝭ exaiatõem.
Sentẽtiantꝭ rectificatõem.
Iudeoꝝ excecatõem.

¶ Q^{m} ad p^{m} dicit. multa hẽo de vobis ⁊c. q: eĩm xp̃s venit in mũdũ vť saluator hũani generis: nõ aũt vt iudex: iuxta illð Jo. 3. Nõ enim misit dñs filiũ suum i mũdum vt iudicet mũdũ sꝫ vt saluet mundꝰ p ip̃m. In fine v̶o mundi vt iudex veniet ⁊ distincte discutiẽs merita ⁊ ðmerita singulorum. hinc est ꝙ iudeis nõ dixit multa de vobis iudico in p̃ñs: sꝫ hẽo iudicare in futuꝝ. ¶ Q^{m} ad 2^{m} dicit: sed q me misit ⁊c. tunc q̃dem snĩa alicuiꝰ dꝫ ratificari q̃n est ꝓlata veraciter ⁊ nullam ꝯtinet falsitatẽ: vt ergo xp̃s oñdat suam snĩam esse ratam ⁊ firmam oñdit ꝙ in sua snĩa nulla falsitas põt esse. Nam cum ip̃e nõ loquať nisi ꝙ audiuit a p̃re: ⁊ suum loq ⁊ audire sunt idem ꝙ a patre procedere ꝟm Alcuinũ. ⁊ ipse procedit a patre qui est veritas per essentiam non potest cadere falsitas. ꝯsequens ẽ ꝙ snĩa data per Christuꝫ sit totaliter vera. ⁊ sic possumus dicere illud Jo. 17. sermo tuꝰ veritas est. ¶ Q^{m} ad 3^{m} dič. ⁊ non cognouerunt q: patrem eis dicebat deum. Christus enim mentionem faciens de illo qui misit eum. d. q me misit verax est. dabat intelligere patrem qui misit eum in mundum: sed iudei velud ceci hoc non intellexerunt. Nam iuxta illud Sap̃. 2. Excecauit auteꝫ illos malitia eorum. ¶ Sciendum est autem hic vbi fit mentio de Christo mundum iudicaturo. ꝙ in extremo habebit ml'ta ð peccatoribꝰ iudicare. s.

Cogitatões cordium.
Locutões orum.
Malignitates operum.

¶ Primo cogitationes cordium: iuxta illud p̃s. Ip̃e scrutans corda ⁊ renes deus. non erit enim aliqua cogitatio q̃ꝫ habuerit homo contra volũtatem diuinam quã ip̃e non iudicat ⁊ clare intueatur. ⁊ iusto iudicio iudicet. Quid igitur peccator miserrime respondere vel dicere poteris dño: cum tuum cor intuebitur in q̃ nõ inuẽiet suam ymaginem. i. grãm: nec

supscriptiõem suam.i.bonas cogitatiões
⁊ virtutes insertas ⁊ interrogabit.cuius
est ymago h̃ ⁊ supscriptõ Mat.22.Re ue
ra nõ restabit aliqua rñsio nisi que sequit
ibi.s.q̄ te a veritate coactuȝ oportebit re
spondere.q̄ h̃ ymago.i.ania tua ẽ cesaris
i.dyaboli cui⁹ es secutus in instinctu.q:
responsione vellis nollis sic facta qd aliũ
restabit miser peccator.nisi vt cõtra te ꝓ
feratur sententia q̃ȝ dñs dedit ibidem.s.
reddite ergo q̃ sunt cesaris cesari.i.te pec
catorem q fuisti dyaboli dyabolo ꝑpetuo
cruciãdũ.⁊ qr̄ q: Eccl'i.3.Cor neq̃ȝ graua
bit dolorib⁹ vbi fidit cor durꝝ male hẽbit
i nouissimo.cor igitur tuũ o peccator ipe
nitens.q̄ fuit neq̃ȝ p malas cogitationes
⁊ durum p obstinatiõem in nouissimo.i.
in die iuditij malũ habebit.q: penis eter
nis cruciabit. ¶ Secundo iudicabit locu
tiones eoꝝ.Nam nihil erit locutum ꝯtra
volũtatem diuinã de qua nõ oporteat ho
mines reddere ratiõeȝ.⁊ h̃ est q̄ ipe dicit
Mat.12.Dico ãt vob̃ q̄ de oi verbo ocio
so q̄ locuti fuerint hoies reddent ratiõeȝ
in die iuditij ex verb̃ tuis iustificaberis ⁊
ex verb̃ tuis condẽnaberis. ¶ Cõsidera
igit o miser peccõr qualẽ ratiõem reddere
poteris.de piurijs.de detractõibus ⁊ dif
famatiõibus.cuȝ tibi dicat ps.Tota die i
iusticiã cogitauit lingua tua sic nouacula
acuta fecisti dolũ dilexisti malitiã sup be
nignitatem iniqtateȝ magis q̃ȝ loq equi
tatẽ dilexisti oia verba ꝑcipitationis lin
gua dolosa re Xa istis sic tibi obiectij ma
le poteris respõdere.⁊ iõ cõtra te ꝓferet
illa snia q̃ ibidẽ seqt.ꝓpterea ds destruet
te in finem euellet te.⁊ emigrabit te d ta
bernaculo tuo.⁊ radicẽ tuã de terra viuẽ
tiũ. ¶ 3° iudicabit malignitates opeꝝ.d.
cuilȝ illud Luc.16.Redde ratiõem vilica
tiõis tue.q̃ȝ ratõeȝ reddere poteris o mi
ser peccator qñ angelus q dat⁹ erat ad iu
sticiã loquet ꝯtra te testimoniũ.d.xp̄o iu
dici illd Jo.7.Ego testimoᵐ ꝑhibeo de il
lo q: opa eius mala sunt q̃ audito o miser
peccõr cõtra te iudex dabit sniam.d.illud
Mat.22.Ligatis mãib⁹ eius ⁊ pedibus
mittite eũ i tenebras exteriores ibi erit
fletus ⁊ stridor dentiũ. ¶ Iste iudex fuit
figuratus Apoc.19.vbi dr̄ vidi ceᵐ aper
tũ.⁊ ecce equ⁹ albus ⁊ q sedebat sup eum
vocabat fidelis ⁊ verax.⁊ i iustiª iudicat
⁊ pugnat occuli ãt ei⁹ sic flãma ignis ⁊ in
capite eius dyademata multa hñs nomẽ
nouũ scriptũ q̄ nemo nouit nisi ipse.⁊ ve
stitus ẽ veste aspsa sanguie.⁊ vocabat no
men eius verbũ dei.⁊ exercitus q sunt in
celo sequebant in eqs albis vestimẽti bys
sum albũ ⁊ mundum.⁊ ex ore eius ꝓcedit
gladius acutus vt in ipo ꝑcuteret gẽtes
⁊ hȝ in vestimentũ ⁊ in femore suo scriptũ
rex regnũ ⁊ dñs dominantiũ vbi.5.possu
mus cõsiderare.s.

Situatõeȝ purissimã.
Nominatiõeȝ mirificã.
Gloriosum ornatum.
Generosum principatũ.
Gratiosum comitatũ.

¶ Primo situatõeȝ purissimã cum dr̄ q̄
sedebat sup equũ albũ.Nam p equũ albũ
intelli põt vno modo.illa nubes candida
sup q̃ȝ xp̄s ad iudicãdum sedebit alio mõ
per equũ albũ itelligi p̄t xp̄i hũanitas to
ta mũda ⁊ purissima in q̃ deitas dici põt
sedere. ¶ 2° ꝯsiderare possum⁹ noiatõem
mirificã cum dr̄ q̄ vno mõ vocabat fidel
⁊ verax ⁊ alio noie verbũ dei.⁊ q̄ hẽbat
nom̃ q̄ nemo nouit nisi ipe. ¶ Ubi scien
dũ.q̄ in xp̄o ẽ duplex natura:diuia.s.⁊ hu
mana scđm naturã diuinã vocabat verbũ
dei s̄m aũt humanã vocabat fidelis ⁊ ve
rax tot⁹ aũt s̄m q̄ xp̄s cõplectit naturaȝ
diuinã ⁊ humanã dr̄ hr̄e nom̃ q̄ nẽo scit
nisi ipe vel q: p naturã nõ est nobis inue
stigabil' tã mirabil' vnio vl' q: ab infideli
bus xp̄s nõ cognoscit.sȝ tm̃ ab ipsi⁹ fideȝ
hñtibus q dicunt vnũ cũ ipo vt sic potue
rit sibi dici ds pr̄ illud.ꝶ.Feci tibi nom̃

grāde iuxta nomen magnorū qui sunt in terra. ¶ Tertio ꝯsiderare possum⁹ ornatum glosum q̄ fuit multiplex ꝑmo dr̄ ꝙ oculi eius sunt sicut flāma ignis p quos intellr̄ eius clara ⁊ īfallibilis cognitio. p q̄z scit omnia generalr̄ tam bona q̄z mala vñ Eccli.23. Oia videt ocl's ei⁹. ¶ Scdo dr̄ ꝙ habebat in capite dyademata mlta p que intelligunt diuersa p̄mia. que scdm diuersi meritorū iusti retribuet vt sic pos simus dr̄e de quolꝫ illud Cor. x. Posui sti domine sup cap̄ eius coronā de lapide p̄tioso. ¶ Tertio dr̄ ꝙ erat vestit⁹ veste aspsa sanguine. p q̄z intellr̄ corp⁹ xp̄i yh̄u pro nob vulneratus in cruce. ꝙ fuit suo ꝑ prio sanguine rubricat⁹. ¶ Quarto dr̄ ꝙ ex ore eius ꝓcedebat gladius acutus. p quē intellr̄ seuera snīa de qua pcutiet pec catores. ⁊ iō dr̄ ꝙ in ip̄o pcutiebat gētes i. gentiliter ⁊ sine lege viuētes. ¶ Quar to possum⁹ cōsiderare generosum p̄ncipa tū cum dr̄ ꝙ habebat in vestimēto ⁊c. Nā p vestimentū corpus cooperiens intellr̄ ei⁹ hūanitas xp̄i nob deitatē occultans. q: in xp̄o soᵐ videbat hūanitas sub q̄ latebat deitas p femur vero corp⁹ substētans hu manitatem xp̄s igit in vestimēto. i. in hu manitate habebat scriptū rex regum. q: de stirpe regia. i. dauitica fuit natus in fe more etiaꝫ in deitate scriptū hēbat reguꝫ ⁊ domin⁹ dominantiū quia ſm naturā di uinam ipse ds̄ magnus ⁊ rex magn⁹: ma gnus sup omnes deos. ¶ Quinto possu mus ꝯsiderare gratiosum cōitatum. cuꝫ di citur ꝙ exercitus sequebat eum in albis. Nam p istuꝫ exercitū albatorū sequentiū xp̄m intelligit multitudo iustoꝝ qui post finale iudiᵐ ibunt in padisum cū xp̄o. de quo admiratiue querit Apoc.7. Hij qui amicti sunt stoll' albis. q̄ sunt ⁊ vnde vene runt cui questioni respondet ibidem cum subdit hij sunt qui venerūt de tribulatiōe magna ⁊ lauerūt stollas suas ⁊ dealbaue runt eas i sanguine agni.

Quarta pars.

Equit. Dixit ergo eis yh̄us ⁊c.

s Cū exaltat⁹ fuero. vbi tangit v̄i tateꝫ dñice passionis ꝙ ꝓbat pe nalis crucifixio vbi tria possum⁹ ꝯside. s.
Mortalitatē hūanitatis assumpte.
Sublimitatē deitatꝭ excelse.
Utilitatem pluralitatis cōuerse.

¶ Quantū ad primū dic. Dixit ergo eis yh̄s ⁊c. Naꝫ tunc exaltari dici potuit xp̄s qn̄ pro nob fuit elleuatus in cruce vñ Au gu. exaltat⁹ est qn̄ pēdebat in ligno. Ista aūt exaltatō xp̄i fuit causa nr̄e saluatōis. Nam xp̄s p passioneꝫ nos redimēs de in fimis vbi eram⁹ ꝑpter pcc̄m prostrati tra xit nos ad supna. qn̄ nos sibi per fidem ⁊ grām copulat. iuxta ꝙ ipse p̄dixerat Jo. 12. Ego si exaltatus fuero oīa trahā ad me ipum ⁊ h̄ est ꝙ significatiue loquēs dixit Jo.3. Sic Moy. exaltauit serpētem in d̄ serto ita exaltari oꝫ filium hoīs. vt omnis qui credit in ip̄o non peat sed hēat vitaꝫ eternā. de h̄ autem serpēte dicitur snīalr̄ Numeri.21. ꝙ qn̄ Moy. ducebat pplꝫ do mini per desertū vt irēt in terrā ꝓmissio nis murmurauert ex itieris longitudine cōtra dn̄m. q̄z obrem misit dn̄s ignitos s̄ pentes in ppl's ipsos mordētes aculeis ⁊ grauiter affligētes q̄ veniētes ad Moy. dixit erūt peccauimus. q: locuti sumus ꝯ tra dn̄m ⁊ teroꝛa vt tollat a nob serpētes orauit igitur Moy. pro pplo cui dn̄s di xit fac serpentem eneum ⁊ pone eū pro si gno sup colūnam ligneā. quem aspiciētes pcussi ab ignitisq̄z serpentibus sanabant. ¶ Ubi sciēdum ꝙ p pplm domini intelli gitur totum genus humanū. qui dei po pulus dici potest. iuxta illud ps. Ipse est domin⁹ deus noster nos autem populus eius ⁊ oues pascue eius per desertum igi tur itelligitur iste mūdus. quia instar de serti ab hominib⁹ per mortem deseritur per terraꝫ vero ꝓmissionis intellr̄ celestꝭ patria ſ q̄ ps. Portio mea dn̄e sit i terra

viuentiũ. homines igitur in h mũdo pere grinantes vt vadant ad terram ꝑmissio nis.i.ad patriam celestem murmurare di cuntur dum nõ cognoscẽtes diuina bene ficia sibi regratiari pigrescũt quos deus videns sic pigros dr sibi mittere serpen tes ignitos quãdo ꝑmittit ꝙ demones s pentes venenati eos tẽptant isti serpẽtes i.demones habẽt aculeos ⁊ venenũ cõiun ctum cũ aculeo est ꝯsensus cõiunctus sug gestioni ex quo deliberate cõsensu quãdo homo d aliquo peccato mortali ꝯsentit in star veneni inficiẽtis corpus inficit ꝑ pec catum ⁊ sicut venenati ab ill' serpentibus grauiter affligebant in corpe sic mlto ma gis venenati ꝑ peccatum in aĩa tãto pl's deberẽt affligi.q̃ aĩa nobilior est q̃ cor pore sic aũt afflicti peccatores debent ad deuz recurrere sperãtes in eius mĩa ⁊ cul pam sue igratitudinis cognoscẽtes ⁊ dre peccauimus.q: locuti sumus cõtra dñm non regratiãdo sibi d benefitijs suis.⁊ vt melius exaudiat a domino debent haber recursuz ad Moy.i.ad aliquẽ mediatorez hoĩem.⁊ deo acceptũ vt pro ipso debeat ora re cui orãti respondet a domino qualiter possit curari.cuius infirmitatis medicina est serpẽs eneꝰ positus sup lignũ. ¶ Nã per serpentem eneũ positum sup lignum in telligitur xp̃s yhũs pro nob ellevatus in cruce. Nam serpẽs eneus habz formã ser pentis.sed nõ habet venenum serpẽtem au tem de sua natura videt signare pruden tiam.iuxta ꝙ dixit xp̃s discipulis Mat. 10. Estote prudẽtes sicut serpentes.prudẽ tia vero ⁊ astuꝰ serpentis quãtum ad pre sens spectat cognoscit i duobꝰ. ¶ Primo dum audit vocem incantatoris vnam au rem ponit in terrã.⁊ aliam claudit cauda ne possit vocem incãtantis audire.cuius exemplo dum homo audire incipit incan tantis.i.sentire tẽptationes dyaboli vnaz aurem debet ad terram ponere ⁊ sic eam claudere cõsiderando propriaz vilitatem quia de terra est in terram debet reuerti. Aliam vero debet cum cauda claudere ꝯ siderando ꝙ in h mundo finem habet vi uendi per finis datur intelligi ꝑ caudam que est vltima pars animalis ⁊ sic non ꝯ sentire dyaboli suggestiõibus. ¶ Secun do cognoscit serpentis prudentia.quia quã do sentit grauatum pelle vetusta mollifi cat ipsa per aq̃.molificata intrat ꝑ artũ fo ramen aliquod lapidis ⁊ sic pelle vetusta dimissa eggredit cum alia renouata ⁊ sic efficitur abilior ad reptãduz. ¶ Cuiꝰ exẽ plo peccator habens vetustam vitiorum ipsum grauãtium debet se molificare per aq̃ lachrimaꝝ sua dplorãdo peccata.⁊ sic foramen angustũ austeritatis intrare peni tentie.⁊ ibi vetustã pellez.i.peccata dimit tere per integrã confessionẽ.⁊ sic accepta noua pelle grẽ efficit habil' ad exercẽdũ se in operibus virtuosis. ¶ Venenum autẽ signat peccatũ quia igitur ꝑ serpentem si gnatur prudentia.per venenũ autem pec catum serpens eneus qui est sine veneno signat prudentiã xp̃i qui fuit sine peccõ q: igitur scdm Apostolum.i.Cor.i.xp̃s ẽ dei vir tus ⁊ sapiꝰ qui iuxta illd.i.Petri.2.Pec catum nõ fec̃ nec inuentus ẽ dolus in ore eius ꝑ serpentem eneum cõuenienter pt designari. ¶ Hic autem serpens eneus i.yhs tunc in deserto fuit sup palum in si gnum positus qñ in isto mundo fuit elle uatus in cruce sicut igit tunc a morsi erãt a uenenatis serpẽtibus.aspiciẽtes serpen tem eneum sup palum positũ curabant sic ⁊ nunc quicũqz propter peccatũ se venena tuz senserit.si xp̃m elleuatũ in cruce respe xerit passionẽ eius meditãdo in corde re cipiet sanitatem quis enim peccator tam miser ⁊ plenus sceleribus cogitans pre tium redẽptionis sue ꝙ quidem fuit pre ciosum sanguinem xp̃i yhu non conuerta tur d via sua mala ⁊ reuertat ad dominũ vt sui misereat.⁊ animã suam seruet mun dam.re vera nullus nisi sit insipiens.

¶ Quantũ ad secundũ dicit tũc cognosce
tis quia ego ⁊c. Nam quia ỹhs non soluȝ
erat homo sed d̃s. ⁊ essentialr̃ idem cũ pa
tre ideo eius sblimitas est excellẽtie ma
gne vñ quantũ ad eius sublimitatem .5e
possumus ꝯsiderare.s.
Sublimitatem in essendo.
Ueritatem in docendo.
Natiuitatem i ꝓcedendo.
Societatem in adherẽdo.
Cõformitatem in volendo.
¶ Quantũ ad primũ dic̃ tunc cognosceti
q: ego sum entitas xp̃i nõ fuit entitas pti
cipata sed ꝑ essentiã iuxta ꝙ dixit Moy.
exo.3. Sic dices filijs Jsrl̃. qui ẽ misit me
ad vos. ¶ Quantũ ad veritatẽ in docen
do dic̃ sicut docuit me pr̃ h̃ loquor. Nam
q: fili⁹ ꝙ docuit hȝ a patre ⁊c. pr̃ cum sit
veritas non possit nisi vera dr̃e ideo xp̃i
doctrina vera fuit. ¶ Quantũ ad natiui
tatem in ꝓcedendo dic̃. a me ip̃o facio ni
hil in diuinis enim pr̃ solus ẽ a se ipso. q:
est prinm nõ de prĩn°. ⁊ ideo dicitur toti⁹
prinm vnde Aug. A me ipso nõ sum. fili⁹
enim est de patre d̃s. ¶ Quantũ ad socie
tatem in adherẽdo dicit ⁊ q me misit me
cum est ⁊ nõ relinqt me som propter veri
tatem qdem essentie pr̃is cum filio semꝑ
pr̃ est cũ ipso ⁊ ipse cũ patre. iuxta illð ꝙ
Jo.d.10.4. Si iudico ego iudim meũ veꝛ
est q: solus nõ suȝ ſȝ ego ⁊ q misit me pr̃.
¶ Quantũ ad ꝯformitateȝ in volendo di
cit. q: ego que placita sunt ei facio semp. ⁊
h̃ est ꝙ dic̃ Jo.8. Meus cibus ẽ vt faciaȝ
volũtatem eius q misit me vt ꝑfitiaȝ op⁹
eius. ¶ Quantuȝ ad tertium dicit h̃ illo
loquente multi crediderunt in eum ma
gna quidem vtilitas fuit audientibus ꝑ̃
dicationem xp̃i ad viam veritatis cõuer
ti. Nam sicut ipsemet saluator dicit Jo.3.
Pater diligit filiuȝ ⁊ omnia dedit in ma
nu eius. qui credit in filium habet vitam
eternam. Ad q̃ȝ ⁊c.
¶ Feria tertia dñice scðe in. xlª.

Tunc locutus ẽ ỹhs ad tur
bas ⁊ ad discipl'os. d. super
cathedrã Moy. sederunt
scribe ⁊ ph̃ey oia ergo que
cũqȝ dixerint vob seruate
⁊ facite ⁊c. Mat.23. Ratio
naturalis nos docet officiũ esse boni agri
cole tẽporalis bonas herbas ⁊ plãtas in
orto suo semiare plãtare ⁊ fouer̃ ⁊ malas
aũt euellere ⁊ extirpar̃. sic suo mõ officiũ
sp̃ũalis agricole. s. doctoris ⁊ sp̃ũalis pa
storis ẽ in grege sibi subdito vel cõmisso
virtutes inserere ⁊ vitia extirpar̃. ¶ Q:
igitur xp̃s est sp̃ũalis agricola cuius ort⁹
ania nostra instar bonoruȝ operum vel se
minũ nititur seminare virtutes ⁊ gr̃am.
⁊ instar maloꝛũ vitia extirpare. ⁊ alñ per
se ipsum nos edocens alñ per suos predi
catores ministros licet aũt ipse cum nos
docet verbo doceat ⁊ exẽplo. tamen cum
docemur per ministeriũ hominũ alñ ver
bo docemur licet non exẽplari cõuersatio
ne vel vita multi multa dicunt̃ ⁊ faciunt
valde pauca in quibus vitam malam non
debemus respicere sed doctrinam. ⁊ ideo
ỹhs in presenti euãgelio instruit ꝙ q̃zuis
predicator vel pastor sit malus ſi tamen
bonum loquit̃ verba sequi debemus non
vitam in quo. 5. tãgit. s.
Defectum bone exercitatonis per negli
gentiam.
Excessum debite correctiõis per inmiaȝ.
Aspectũ vane intentiõis ꝑ inanẽ gl'aȝ.
Affectũ ellate ambitiõis ꝑ supbiam.
Profectum virtuose cõdictionis per obe
dientiam.
¶ Primum probat carentia operis. Se
cundum penitentia ipoꝛtabil'. Tertiuȝ ap
parentia faminis. Quartũ excellẽtia cul
minis. 5m existẽtia humil'. pm in prĩn°. 2m
ibi alligãt eniȝ onera ⁊c. 3m ibi oia vero
opera sua ⁊c. Quartũ ibi amant enim pri
mos acubitus ⁊c. Quintũ ibi vos eniȝ no
lite vocari rabi ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad pm vbi tangit ⁊c. ꝙ q pbat ⁊c. dic tūc locutꝰ ē yħs ⁊c. vbi q̈ttuor possumꝰ ꝯsiderare. s.
Collectōem familiarē i audiēdo.
Cōdictōem pastoralem i ꝓsidēdo.
Monitōem salutarem in obsequēdo.
Rōnem moralē in cōfirmando.

¶ Qm ad pm dic: tunc loquutus est ⁊c. lꝫ enim scribe ⁊ phei insidiarent xpo. tamē turba ⁊ discipli eius tanq̄ꝫ magis familiares libenter audiebant eum. ¶ Qm ad secundum dicit. super cathedram Moy. ⁊c. scribe qdem vocabantur qui legē sciebāt. phey Ꝟo q interꝑtant diuisi erant qdeꝫ hoies qui tanq̄ꝫ habitu erant cōitate diuisi oñdētes se int alios hr̄e vitaꝫ religiosam ⁊ sanctam. ad ista Ꝟo duo genera hominum. pertinebant inter alios instruere pplm simplicem de lege Moy. ⁊ diuinis mandatis. ⁊ iō dñr a xpo sedere super cathedram Moy. dum doctrinam ⁊ legem Moy. docebant populum ꝙ per sessionē designatur. Naꝫ ƀm Jeronimū per cathedram doctrinam intelligimus. ¶ Quantum ad 3m dicit. oia ergo q̄cunqꝫ ⁊c. q: eiꝫ lex illo tpe bōa erat. ⁊ scribe ⁊ phei istruebant de lege illa debebant in lege seruar̄. ⁊ operibus exercere. sed q: h nō faciebāt. ideo Christus admonebat turbas ⁊ discipulos vt eorum doctrinam audirent. non tamen eis in operibus cōicarent. Unde Orige. ⁊ ideo ne existiment ꝙ q: debent eos audire non in operibus imitari: subdit ƀm vero opera illorum nolite facere. ¶ Quantum ad quartum dicit. dicunt enim ⁊ non faciunt. sufficiens quidem ratio ad hoc ꝙ scribe ⁊ pharisey lꝫ debeant audire docendo, non autem imittari in operando: quia ipsi non faciebant quod alios docebant. ¶ Nam bona docebant ⁊ mala faciebant. de quibus reprehēdēdo dicit Augu. bona loqui ⁊ mala facere. non aliud est q̄ꝫ seipsum iudicare. ¶ Isti tales solum habentes verba ⁊ non opera possunt figurari per illam arborē cui maledixit dominus. de qua sententialiter dicitur Math. 21. Quod cum Christus semel veniret ad ciuitatem Jerusaleꝫ ⁊ exuriret: videns arborem fici secus viam venit ad eam: ⁊ nihil inuenit in ea nisi folia tantum: cui maledixit ait nunq̄ꝫ ex te nascantur fructus in sempiternum: ⁊ arefacta est continuo ficulnea: ⁊ videntes discipuli mirati sunt dicentes quomodo continuo arefacta est. ¶ Ubi sciendum est ꝙ per ciuitatem Jerusalem intelligitur mūdus in quo instar ciuitatis deberet esse ciuium vnitas. ⁊ instar Jerusalem pax ⁊ cōcordia animorum: sed lꝫ sic deberet esse. tamen est totum oppositū. vt sic loquendo de mundo ⁊ ipsius conditōibus possit dicere dominus qn̄ multa narrauerit illud Ezech. 7. Fac conculcisionem qm̄ terra plena est iudicio sanguinum ⁊ ciuitas plena est iniquitate. ¶ Per exuriem Ꝟo Christi intellr desiderium ꝙ xp̄s quantum in se est hꝫ vt oēs hoies saluentur: iuxta illud ꝑma Thy. 2. Ipe vlt oēs hoies saluos fieri ⁊ ad agnitōem veritatis venire. in isto igitur mundo quilibꝫ instar arboris debꝫ fructificare cuiꝰ fructum sunt opera bōa. Sꝫ lꝫ sic dberet esse: tamen multoc̄. accidit ꝙ Christus inuenit arborem. i. hominem iuxta viam habentem soluꝫ folia sine fructu. ¶ Ubi sciendum ꝙ per arborem secꝰ viaꝫ intelligi potest homo. cuius cor istar vie patētis ābulantibus est apertuꝫ ⁊ paratum omnibus cogitationibus occurrētibus omnes vitiorꝫ cogitationes vl' temptationes recipiens ante missas. ¶ Per folia vero decorantiam arboreꝫ intelligūtur fallerata verba que multoc̄. habet miser peccator. se simulando bonum ⁊ falaciter commendando. ¶ Ad istam autem foliatam idest hominem Christus veniens ⁊ salutem eius querens: fructus non inuenit bonorum operūꝫ inuenit

totalr sterilem.s; multoc.de sanctitate se iactet tñ aduertat se miser.q sibi istar ar boris maledic dñs.d.nunq̃ ex te fructus nascat.7 sic statim arescit.¶ Nam p istaz maledictõem q̃z xp̃s dat peccatori qñ mo ritur 7 ex tunc nõ potest amplius in sem piternũ fructus bon9 facere.7 statim are scit 7 efficit ignem inferni pabulũ sempi ternũ videntes aũt angeli 7 sancti q sunt in p̃ria cõtra peccatorem datam diuinam sñiam admirãtes simul 7 comẽdantẽ diui nam iusticiaz instar aplo2um possunt dr̃e ecce qũo cito aruit.vt sic de ipso 7 de suis similibus dici possit illud Treno2.4.Ad hesit cutis eo2ũ ossibus aruit 7 facta est quasi lignũ ne igitur istam tam duraz sen tentiam maledictõis xp̃i 7 penalitatuz in ferni incurrant hoies ex defectu bono2uz operum admonent Luc.3.vbi dicit facite ergo fructus dignos penitẽtie.7 ne cepe ritis dicer patrem habemus hab2aã.q.d. q null' demeritis celo2ũ 7 virtuosis ope ribus deb3 glo2iari inaniter sicut sanctita te patriarche hab2aam glo2iabant iudei nec eo2um vita debet esse soluz in verbis falleratis 7 pulch2is s; 7 in opibus bõis.

Secunda pars.

Equit alligant enim honera 7c. vbi tangit excessu3 debite co2re ctionis. q p̃bat pẽitẽtia ipo2ta bil'.Nam scribe 7 p̃hei volentes se iustifi care co2am populo imponebant simplici bus hominibus onera grauia cogebant eos ad eo2um obseruantiã.7 sic secundum Criso^m.dupliciter erant rep2ehensibiles s.q nimis erant austeri subditis.7 sibi ni mis remissi.¶ De talibus p̃sidentibus 7 subditis indebite p̃cipientib9.7 ipos gra uis oneribus aggrauantibus loquitur pulcerrime Criso.super Mat.d.Tales autem sunt qui graua pondus venienti bus ad penitentiam imponunt.7 sic dum pena p2esens fugitur contẽnitur pena fu tura.7 ponit exemplum subdens.si enim fassum super humeros adolescentis que3 non potest baiulare posueris necesse ha bet aut ipsum reiciat aut sub pondere con fringantur.¶ Sic 7 in hominigraue põ dus penitẽtie ponis necesse est vt aut pe nitentiam reiciat aut suspiciens dum face re non potest scãdalizat9 amplius peccet 7 inducens nos ad misericordiam magis q̃z ad austeritate3 subdit deinde si eram9 modicam penitentiã imponentes. nonne melius est p2opter misericordiã reddere rationem q̃z p2opter crudelitatem.7 ad li addit rationem subdens. vbi paterfami lias largus est dispensator non debet esse tenax.si deus benignus vt quid sacerdos eius austerus. 7 subdit optimũ documen tum.d.vis apparere sanctus circa tuam vitam esto austerus:circa alio2ũ benign9 audiant te homines pauca mandantem 7 grandia facientez.¶ Nam nimis aggra uãtes suos subditos possunt figurari per roboam de quo sentẽtaliter dicitur.3.R. 12.Quod omnis multitudo Isrl'vẽit ad ipsum vt alleuiaret eos a iugo 7 onere imposito eis per patrem suũ regem Sa lomonem.d.pater tuus durissimũ iugum imposuit nob tu itaq3 paululũ minue de impio patris tui durissimo qui imposuit 7 seruiem9 tibi qui habito consilio senio rũ qui magis experti erant consuluerunt q ↄdescẽderet petitioni populi 7 loquere tur ad eos verba leuia vt sic poss3 eos in amore sibi retinere ipse vero tanq̃z fatu9 relicto consilio senio2um habuit consiliu3 iuuenũ qui fuerant cum eo nutriti 7 erãt inexperti qui consuluerũt sibi.d.sic loque re poplo huic.7 locupletatisũt ad te.d.pr̃ tuus aggrauauit iugum nostrum tu rele ua nos : minimus digitus me9 grossio2 ẽ patris mei 7 nunc pater meus posuit su per vos iugum graue.ego autem addam super iugum vestrum pater meus cedit vos flagell', ego autem cedam vos sco2 pionibus.cumq3 populus audisset respo2

sionem tam duram turbati fuerunt. et sic a suo dominio recesserũt. ¶ Ubi sciendũ q per regem roboam qui dure respondit poplo sibi subdito ipso oneribus volens aggrauare intelligitur quilibet dominus temporalis q̃z spiritualis qui aggrauat i debite populum sibi subiectum tempora lis per talias etc. spiritualis per excõmu nicationes vnde signãter hic rex dictus est roboam qui interpretat dissipans po pulu3. quia multoẽ. per talia indebita gra uantia desolatus populus considera tam cur rex roboam fuit passus. quia derelin quendo consilium seniorum. i. iudiciu3 ra tionis adhesit consilio iuuenũ. i. affectiõi sensuali et crudelitati.

Tertia pars.

Equitur omnia vero opera sua faciunt etc. vbi tangit aspectum vane intentiõis q probat appa rentia3 faminis. vbi Criso. supra domin⁹ arguerat scribas et phẽos crudelitatis. et negligentie ꝯsequenter arguit inanis glo rie q̃ facit eos a do recedere s3 h̃ hic duo possumus ꝯsiderare. s.

Reprehẽsionem generalr̃ facta3.

Reprehẽsione3 spãliter explicatã.

¶ Quantũ ad primum dicit omnia ope ra etc. Nam scribe et phei opera que facie bant l3 aliqua de se essent bona. tamen ea inficiebãt inanem glãm admiscẽdo. q2 illa faciebãt vt viderent ab hoib⁹ ideo p̃mo in generali rep̃hẽdunt a xp̃o. ¶ Quantũ ad scdm̃ dicit dillatant phylateria sua etc. Nam scribe et phei tanq̃z ypochrite erant rep̃hensibil's q2 in duobus p̃ncipalr̃ ostẽ debãt pplo sanctitatẽ. s. i mandatoꝝ apti obseruatõe. q dicit in phylaterioꝝ dilatõ ne et in ipsorum iugi recordatiõe q osten dit in fymbriaꝝ magnificatõe xp̃s igitur ne instar scribarũ simus ypochrite admo net nos Mat. 6. d. Cum ieiunatis nolite fieri sicut ypochrite tristes exterminãt eni3 facies suas vt appareant hoibus ieiunan tes. quib⁹ tamen cominat nẽ dãnationis eterne. d. Mat. 23. Ue vob scribe et phei ypocrite qui sil's estis sepulchris dealba tis que afforis apparent hoibus specio⁹ intus vero plena sunt omni spurcitia et os sibus mortuoꝝ.

Quarta pars.

Equit amant ẽt p̃mos acubitus etc. vbi tangit affectũ ellate am bitiõis per superbiã q p̃bat ex cellentia culminis vbi quattuor possum⁹ cõsiderare sed scribe et phei honoris inde biti quadruplicem inordinatũ appetitum habebant. s.

In cõuiuijs corpora reficiẽdo.

In eccl'ijs alijs p̃dicando.

In locis publicis iusticiã simulãdo.

Ubiq3 sapientiã generalr̃ p̃tendendo.

¶ Quãtũ ad pᵐ diẽ amant ãt p̃mos acu bitus in cenis. Nam i cenis et in cõuiuijs tractant illa que ptinẽt ad corpus. et q2 in talibus cõueniunt scribe et phei. volebãt colocari in locis p̃ncipalioribus. tũ vt me lius seruiret eis. tũ vt pre ceteris viderẽ tur digniores. contra tamen doctrinã xp̃i Luc. 18. Dũ es cum inuitatus fueris ad nuptias nõ discũbas in p̃mo loco. ¶ Qᵐ ad s̃m dicit primas chatedras in synago gis. Nam in synagogis ꝯueniebãt hoies quantũ ad sp̃ũalia. quia ibi docebant in le ge: et ibi erant multe chatedre quoru3 pri mas et principaliores appetebant scribe et phei. vt sic quil3 eorum fuerit ille supbus princeps tyri de quo dr̃ Ezechiel. 28. Qd̃ elleuatũ est cor suũ et dixit deus ego sum et in cathedra dei sedeo. in corde maris.

¶ Quantũ ad tertiũ dicit et salutatiões i foro scribe qdem et phei tanq̃z se magnos et dignos reputãtes volebãt s̃m Criso. p̃ ueniri ab alijs in salutatiõibus nõ solum quantũ ad tp̃s et in loco cõi. s3 ẽt cũ signis exterioribus puta vt euidẽti sig⁹ vocali vt ad alioꝝ pueniret notitiã et cũ depositiõe capitij. et inclinatõe capitij. et alijs reuerẽtiẽ

signis.vt quilz dicet eis illud.q cusi absa lon.2.Re.16.Salue rex. ¶ Quantū ad 4m dic̄ ⁊ vocari ab hoibus rabi. Naz ipi tāqz supbi vbicūqz essent nolebāt vocari noib⁹ ꝓprijs sed noibus significātibus dignita tez vñ Criso.sup Mat.Vocari volunt ñ esse appetūt officium negligunt.

Quinta pars.

Equit vos āt nolite vocari rabi ⁊c.vbi tangit ꝓfectum virtuose ꝯdictionis.q ꝓbat exñtia hūil'. aliqs aūt volens aᵐ a malo retrahere ⁊ ad boᵐ inducere dz sibi ꝓponere dānum que sequit male faciēdo.⁊ vtilitatez q̄z se quit boᵐ faciēdo xp̄s igit volēs turbas ⁊ discipulos qbus loquebat assimil'ari scri bis ⁊ phcis supbis iducit eos ad humili tatis virtutem ostendens defectū qui seq tur ad superbiaz ⁊ perfectum sequentem hūilitatem secundū h igitur h.3.possum⁹ considerare.s.
Dissuasiōem vanitatꝫ extollētis.
Persuasiōez hūilitatis decorātis.
Exp̄ssionem diuersitatꝫ ꝯñtis.
¶ Quantū ad primū dicit nolite ⁊c.quā tum ad p̄sens spectat homo pōt propter tria inaniter exaltari.s.
Propter sapiētiā in cognoscēdo.
Propter potentiā in p̄sidendo.
Propter sanctimoniā in cōuersando.
¶ Et secundū h hic triplicem dissuasionē ꝯsiderare possumus.q xp̄s discipulis fa cit ne inaniter extollant.s.ꝓminētie veri tatis quantū ad cognitōez.ꝓminentie po testatis quantū ad p̄lationem.ꝓminentie bonitatis quantū ad ꝯuersatioṅe. ¶ Qᵐ ad primū dicit vos autem nolite ⁊c. Naz rabi idem est q magister de ratiōe autez magistri ē habere scientiā ⁊ veritatis co gnitiōem d qua nullus secundū Crisoᵐ. super Mat.debet extollere nec inaniter gloriari cuius rationem assignat xp̄s.d. vnus est enim magister vr̄. Nam quia ꝓ prie in deo est sapiētia ideo scdz Crisoᵐ.

sup Mat.Ipse solus dz noiari magister de quo Jb.30.Dñs mihi erigit aurem.⁊ audiā euz quasi magistrū. ¶ Quantū ad secundā dissuasionem dicit oēs autem fra tres estis. Nam pr̄ est nomen honoris.⁊ p̄sidentie.quia pr̄ filijs preest. Hanc aūt p̄sidentiaz nullus dz appetere respectu al terius.⁊ si alis pr̄ vel prelatus inter alios ordinet.extolli nō debz.iuxta illud Eccl'i. 32.Rectorez te posuerūt.noli extolli esto in ill' quasi vnus ex ill'.cuius rationem as signat xp̄s.d.vnus ē enim pr̄ vr̄ qui i ce lis est. d quo. Deuteronomij.33.Nunqd non ipse est pr̄ tu⁹ qui possedit fec̄ ⁊ crea uit te.q.d.imo veraciter ip̄e est pr̄ tu⁹.nō autez patres tēporal's. ¶ Licet aūt sic ds sit humani generis pr̄ ⁊ dñs tamen de fi lijs ꝯqueritur dñs Malach.1.Filius ho norat p̄rem ⁊ seruus dñm.si ergo pr̄ ego sum vbi est honor meus ⁊ si dñs ego suz vbi est timor meus.q.d.fili⁹ ex amore de bet honorare p̄rem.⁊ seru⁹ ex timore do minum sed vos nec amore vt filij me ho neratis vt patrez nec ex timore serui me timetis vt dominū.sed magis sicut dege neres filij ⁊ proditores serui exhibetis ⁊ in reuerentiam dum mala cōmittere non desistitis. non aduertentes miseri q scri bitur Deutero.27.maledictus qui nō ho norat patrem suum. ¶ Quantum ad ter tiam dissuasionem dicit nec vocemini ma gister. Nam ad magistruz pertinet alios docere tam verbo veritatis q̄z exemplo humilitatis vel bonitatis superi⁹ igitur suasit discipulis ne vocarentur rabi quod idem est q magister. ¶ Quantum ad magistrum pertinet docere verbo.h au tem inquantum magistrum pertinet do cere exemplo.in qno dissuadet eis ne ali quis arrogetur preminentiam bonitatis quantū ad cōuersationem cuius ratiōem assignat .d. quia magister vester vnus est Christus de quo Luce vigessimose cundo Magister scimus quia verax es

⁊ viam dei in veritate doces. ¶ Quãtuȝ ad secundum dic̃.igit̃ qui maior est vr̃m: erit minister vester: ad perfectōem enim moralem hominis non sufficit ꝙ soluȝ extirpent vicia nisi iserant̃ virtutes.⁊ iõ ꝫm Criso.in omel'.postq̃ȝ xp̃s dissuasit discipulis superbiam ⁊ inanem gl'iam.nũc eis suadet humilitat̃ virtuteȝ.d. igit̃ q maior est ⁊c. Nam ꝫm Remigium. Quicunqȝ vult fratrem ꝑuenire regnando:necesse ẽ vt illum ꝑueniat obsequẽdo.¶ Quantuȝ ad 3ᵐ dic̃.q autem se exaltauerit ⁊c. Naȝ stipẽdium ꝙ sequit̃ per superbiam ⁊ ella tõem erit humiliatõ ⁊ deiectõ in inferno. iuxta illud Js.2.Dies dñi sup omnẽ supbum ⁊ excelsum ⁊ humiliabitur ⁊ arrogãtem stipẽdium ꝙ consequit̃ ex humiliatõne per obediẽtiam ⁊ ministratõnem erit exaltatõ cum angelis in celo. iuxta illud Job.Qui humiliatus fuerit erit in gl'ia. ⁊ q inclinauerit oculos suos saluabitur. ¶ Sciẽdum est aũt ꝙ istud ṽbũ q̃ se exaltat humiliabit̃ ⁊c.ter ponit̃ in euangelio. ꝑ h.2º Luc̃.24.3º Luc̃.28.ad designandum ꝙ hõ dȝ triplicem hr̃e humilitatem.s.cordis.oris.⁊ operis.De pria dic̃ xp̃s math.21.Discite a me q: mitis sum ⁊ humil' corde.⁊ h̃ est humilitas ꝙ persuadebat illa ꝓbissima Judith hominibus Betulie. De secunda humilitate Judith.9. humilium ⁊ mansuetoꝝ semper tibi placuit deprecatio.De tertia dr̃ eccl'ci.25. Orõ humiliantis se nubes penetrat.⁊ Judith.8. Humiliemus illi.s.deo aĩas nostras.⁊ in spiritu ꝯtrito ⁊ humiliato seruientes illi dicamꝰ flectentes dñe vt ꝫm voluntatem suaȝ faciat nobis misericordiam suaȝ. ¶ De humilitate opis dicit Dauid.2.Re.6.Vadaȝ ⁊ vilior fiam plusq̃ȝ factus sum ⁊ ero hũilis in oculis meis.h̃ humilitas est achab ꝓp q̃ȝ sibi pepercit dñs. de quo Js. dixit 3.Re.21.Nõne vides Achab humiliatum coram me:q: igit̃ humiliatus est mecum non ducam malum in diebus eius: h̃ supboꝝ humiliatio:⁊ humilium exaltatio de qua fit hic mentõ fuit figurata Dañ.4.in Nabuc̃.rege. Require in dominicali postilla.51.euãgelio pte.4. ¶ Ad hanc dcã̃ȝ triplicem humilitatem nos hortat̃ apl's Eph.4.d.Obsecro itaqȝ fr̃es ego iũctus in dño vt digne ambuletis vocatõe q̃ vocati estis cum omni humilitate ⁊ mansuetudine. soliciti seruare vnitatem spiritus in vinculo pacis vt ip̃e nobis tribuat pacem i pñti ꝑ gr̃am:⁊ in futuro ꝑ gl'iam.

¶ Feria.4ª.dominice secũde in.xlª

a

Scẽdẽs yh̃s ierosolimam assumpsit.12.discipulos suos secreto. ⁊ ait illis. Ecce ascendimus ierosolimaȝ ⁊c. Math.20. Officium boni pastoris siue prelati est suos subditos admonere ne timeant futura pericula reprimere ⁊ corrigere ip̃orum presumptionem ⁊ audatiam.⁊ ip̃os instruere qualiter inter se debeant moral'r conuersari.pericula aũt minus timent̃ si anteq̃ȝ eueniant nunciantur:iuxta illud Grego.i oml'.Minus eniȝ iacula feriunt que preuident̃ ⁊ nos tollerabilius mundi mala suscepimus si ꝯ h̃ ꝑ ꝓuidẽtie clipeũ monimur: ꝓ̃sumptõ ṽo ⁊ audatia reprimitur quando audaci ⁊ ꝓ̃sumptuoso sua conditio intimatur. ¶ Nã ex hoc ꝙ aliq sunt qui cognoscunt seipsos in presumptõnem ⁊ audatiam:multoc̃.eriguntur. de qbus gal'.6. Si quis existiat aliqd esse cum nihil sit ip̃e seducit. Vita ṽo moralis ⁊ sotialis cõsistit in mutuo obseqo.⁊ humilitat̃ exercitatõ vt sic sint iuxta illud Ro.12. Caritatem inuicem fr̃nitatis diligentes.honorem inuicem ꝑuenientes. ¶ Xp̃s igitur bonus pastor cuius est futura cognoscere.errores corrigere.⁊ mores ordiare sciens suis discipulis ex passione sua futura iminere periculum ⁊ timorem:ip̃am eis prenuntiat vt minꝰ ti

méant.⁊eos arrogantes ⁊ indiscretos in
postulationibus reprehédit ⁊ corrigit ne
permaneant in errore . sciens etiam eos
adhuc inter se inuidos.ip̄os ad conuersa
tionem humilem ⁊ caritatiuam inducit.
hoc autem facit in euangelio hodierno i
quo tanguntur q̃ttuor.s.

Predicitur occasio periculi iminétis.
Inducitur petitó bñficij excellentis.
Corrigitur p̄sumptó aimi arrogantis.
Innuitur ꝯditó collegij ꝯuiuentis.

¶ P^m probat mortis expressio dolorosa
Secúdum muneris postulatio viscerosa.
Tertiú xp̄i responsio luminosa. Quartuȝ
gregis informató virtuosa. Primum in
p̄n°.ʒm ibi.tunc accessit ad eum ⁊c.tertiú
ibi.rñdens yh̄s ⁊c.4^m ibi.⁊ audientes q̃
druplicé idignati.

Prima pars.

Qantum ad p̄muȝ vbi tágit ⁊c.
q ꝓbat ⁊c.dic̃.Ascédés yh̄s ⁊c.
xp̄s enim sua béignitate non so
lum passioné suam iminétem discipl'is an
nunciat.d̃ qua non modicum turbantur:sed
ad eoꝝ ꝯsol'onem predicit eis suam resur
rectóem futuram:vt sic eis dicere potue
rit illud Jo.16.Uos quidem tristitiaȝ ha
betis.Iteꝝ auteȝ videbo vos ⁊ gaudebit
cor vestrum.Unde hic quattuor possum⁹
considerare.s.

Obsequium virtuosum ⁊ imittabile.
Collegium grosum ⁊ amicabile.
Suppliciú ignominiosum ⁊ cópassibile.
Solatiú gaudiosum ⁊ delectabile.

¶ Q^m ad p^m dic̃.Ascédés yh̄s ⁊c.Nam
xp̄s exñs in iudea vltra iordané q̃ respe
ctu ier^m é in ifimo situ:volés ide ascéder̃
iero^m.suá eis p̄dicat passioné.¶ Scié.est
át loq̃ndo sp̄úal'r ꝙ p̱ iero^m q̃ iterp̄tatur
visio pacis intll'r ciuitas btoꝝ:i q̃ omnis
pax ⁊ tranq̃litas repitur.si át ad eá volum⁹
ire oȝ nos ñ d̃mergi p̱ pccá. sȝ ascédere p̱
op̱a bóa.¶ Mod⁹ át ascédédi ad illá ci
uitaté supná fuit figurat⁹.4.Re.2. In ascé
sióe Elie i celú.vbi dr̃ sinial'r ꝙ cú dñs vel
let elleuare Eliam ⁊ ip̄m ducere in p̱adi
sum terrestré ꝙ ip̄e iter alia iuit ad tria
loca.s.in bethel.in Jerico.⁊ ad iordanem:
⁊ inde ascédit in celuȝ.i.in paradisum ter
restrem.¶ Ubi sciédú ꝙ si hó vult in ce
lum ascédere.¶ Primo oȝ ire in bethel.
Ná per bethel q interp̄tatur domus dei
intll'r anima cuiuslibȝ hois q̃ oȝ eé domus
dei ⁊ téplum sp̄úale p̱ gr̃aȝ. ad istá domú
oȝ q̃libet venire.i.aiam ⁊ consciétiam iue
stigare.si in ip̄a sit aliq̃ macula pcci.vl' ali
q̃d ꝙ displiceat deo.⁊ omnia talia ab ipso
expellere p̱ amará contritóem.integrá có
fessionem.⁊ debitam satisfactóem.¶ 2° d̃
bet ire in iericho:que vno modo interpre
tatur odor:q: postq̃ȝ expulit vitia ꝙ desi
gnatur per iter in bethel:oȝ ire i iericho
i.facere aiam suam odoriferam deo p̱ san
ctas cogitatóes ⁊ ornamentum.¶ 3° d̃bȝ
ire ad iordanem qui interpretatur riuus si
ue fluuius illius q oȝ iudicare mundum
s.xp̄i yh̄u q dic̃ de seipso Jo.5.Quod de
dit potestatem ei pater iudicium facere.
q: filius hominis est.¶ Fluuius igitur si
ue riuus eius est pretiosus sanguis ipsi⁹.
q̃ȝ pro redemptóe humani generis effu
dit:qui dicit de seipso eccl'ci.24.Ego qua
si fluuius dorix que interpretatur medicam̃
tum.⁊ sanguis eius fuit medicina humái
generis.postq̃ȝ igitur homo peccata dimise
rit ⁊ animam odoriferaȝ fecerit:vt supra
debȝ iordanem.i.ad fluuium sanguis chri
sti accedere passionem eius iugiter medi
tando.vt sic meditando animam suam la
uet ⁊ purificet dum in hoc mundo viuit.
vt postmodum instar Elie qui de iordáe
ascendisse in celum de contemplatóe pas
sionis Christi transferatur ad celesté pa
triam:vt sit de numero illorum de quib⁹
dicitur Apoc.7.Hi sunt qui venerunt d̃
tribulatione magna.⁊ lauerunt stollas su
as in sanguine agni.⁊ dealbauerunt eas.
ideo sunt ante thronum dei.⁊ seruiunt ei

die ac nocte in templo eius. ¶ Quantuȝ ad secundum dicit. Assumpsit .12. discipulos suos secreto. Nam Christus non assumpsit multitudinem ad predicanduȝ eis suam passionem futuram. sed solũ.12. apostolos tanq̃ sibi intimiores ꝛ firmiores animo. si enim passionem suam ſm Criso. super Math. nuntiasset infirmis ꝛ debilibus forsitan scandalizati fuissent. ¶ Uel ideo assumpsit solum.12. apostolos quando ascendit ierosolimã ꝛ passionem predixit. ad designandum ꝙ non omnes ascendunt ad celestem patriam. significatam p ierosolimam. nec oibus ãnuntiat xpi passio. effectiue aperiens paradisi ianuam. sȝ solum.12. apostolos. i. sequentibus more apostolorum, p posse vitam Christi. si vis igitur passionem Christi tibi fore proficuam ꝛ in celũ ascẽdere: xpo ꝛ apostolis possibiliter te conforma. dr̃ autẽ xpo assumpsisse. quia que pretiosa sunt non debent publice reuelare. ¶ Quantũ ad tertium dicit ꝛ ait ill' ecce ascẽ. ierosolimã ꝛc. Naȝ tunc aliqd ignominiosus dr̃ quãdo circa ipsum cõtigit plr̃es aggrauãtes circũstantias reperiri. q: igitur in passiõe xpi yhu multa fuerũt ipsam aggrauãtia ideo põt ignominiosum supplitium appellari. hic igitur.6. possumus considerare que passionem Christi quantum ad ignominiam aggrauabant. s.

Loci sublimitatem.
Subiecti sanctitatem.
Modi malignitatem.
Collegij dignitatem.
Iuditij crudelitatem.
Scrutinij diuersitatem.

¶ Quantum ad primum dicit. Et ait ill'. Ecce ascen. Ierosolimã. Nam quando iniuria facta alicui. fit in loco sublimiori ꝛ notabiliori tunc est maioris vituperij. ꝗa igitur ciuitas Ierusalem erat inter omnes alias insignis. Ideo cum Christus ibi passus fuerit: sua passio ex loco fuit opprobriosa. ꝛ tunc impletum est illð dictum Luc.13. Non capit prophetam pire extra Ierusalem. ¶ Quantum ad sbti sãctitatem dicit. Et filius hominis. Naȝ qñ persona cui fit iniuria est sanctior tanto plus debȝ iniuria ponderari. Quia igitur Christus erat sanctitatis eximie q: erat filius dei: iuxta illud Math.15. Uere filius dĩ erat iste. Ideo ſm Criso. sup math. sua passi̋ propter sanctitatem ipsius fuit magis ignominiosa. ¶ Quantuȝ ad modi malignitatem dicit tradetur. Nam qñ aliqs traditur alicui ꝓditorie spãliter a suo domestico: maior fit sibi iniuria: q̃ȝ si aliter ꝛ ab alio traderetur. Quia igit xp̃s a suo discipl'o iuda traditus fuit proditorie. Luc.22. Osculo filiuȝ hominis tradis. ideo fuit magis detestabilis. ¶ Quãtuȝ ad collegij dignitatem dicit. Principib⁹ sacerdotum ꝛ scribis. Nam quando persona maioris est dignitatis ꝛ gradus. ꝛ facit iniuriam alteri. tunc est magis rephensibile: q: abstinere deberet a faciendo iniuriam propter dignitatem ꝛ gradum. Cuȝ igitur principes sacerdotum ꝛ scribe inter alios maiorem dignitatis gradum tenerent: quia presidebant alijs ꝛ erant i lege periti. ideo Christi passio ex parte collegij tãto magis est aggrauãds. ¶ Quantum ad iuditij crudelitatem dicit. Et condemnabunt eum morte. Nam quanto pena grauior ꝛ vitupabilior tanto maior est verecundia patienti. Cum igitur principes sacerdotum ꝛ scribe condemnauerũt Christum ad mortem que est grauissima: ꝛ ad mortem que erat latronum suppliti um. vt sic dicere potuerit illud Sap. ꝯo. Morte turpissima condemnemus eum. Ideo passio Christi ex crudelitate iuditij magis ponderatur. ¶ Quantum ad scrutinij diuersitatem dicit. ꝛ tradent eum gẽti. ad illudendum ꝛ flagellandum ꝛ crucifigẽdum. Nam quando alicuius negotium a pluribus discutitur spetialiter alicĩ

Senis.tanto ſit maioꝛ verecundia illi qui
examinatur ab ipſis . Cum igitur Chꝛi
ſtus examinationi Pillati poſt examina
tionem ſacerdotum traditus qui nõ erat
de pplo iudeoꝝ.Ideo Chꝛiſti paſſio quá
tum etiam ad hoc fuit magis dura .
¶ Traditus fuit autem Chꝛiſtus Pilla
to ad deludendum in pꝛeiuditium ſapien
tie.Nam ipſe erat dei virtus ⁊ ſapientia
pma coꝛ.i.vt ſit pillatus draco ille quem
foꝛmaſti ad illudendum ei.in ps. Ad fla
gellandum in pꝛeiuditium innocenᶜ. Naꝫ
ipſe erat agnus ſine macula.Exo.12. Et h
eſt ꝙ dr̃ Jo.39. Quod appꝛehendit Pil
latus yhm ⁊ flagellauit:vt potuerit Chꝛi
ſtus dicere illud ps.Fui flagellatus tota
die.Ad crucifigendum in pꝛeiudiciuꝫ ſan
ctimonie.Nam ipe eſt ſanctus ſanctoꝛuꝫ.
Dañ.9.⁊ hoc eſt ꝙ dr̃ Math.15.Dõ erat
hoꝛa tertia ⁊ crucifixerunt eum.¶ Vl'ad
deludendum verbis ⁊ contumelijs.flagel
landum verberibus ⁊ percuſſionibus : ⁊
crucifigendum cum clauis ferreis:vl' ad
illudendum in capite cum arundine per
cutiendo .calumnizando.⁊ conſpuendo: ⁊
flagellandum in toto coꝛpoꝛe verberãdo.
⁊ crucifigenduꝫ in patibulo extremitates
coꝛpoꝛis perfoꝛando.⁊ lancea latus aperi
endo.¶ Dicat igitur contemplatoꝛ duo
tus ſtans ad arboꝛem crucis ⁊ ploꝛans .
O bone yhu ſaluatoꝛ miſericoꝛs ⁊ omni
potens deus.cur dominetur tua potentia:
deridetur tua ſapientia.flagellatur ⁊ per
cutitur tua innocentia.pulchꝛitudo ꝯſpui
tur.ſanctitas crucifigitur.⁊ vita moꝛitur.
¶ Cur inqꝫ iſta inaudita ⁊ mira finnt in
te domine yhu . niſi vt me faceres poten
tem in operando .ſapientem in cognoſcẽ
do.patientem in ſuſtinẽdo me decoꝛares
per veniam.ſanctificares per gratiam. vi
uificares per gloꝛiam.¶ Per me igitur
o domine Jeſu non pꝛo te paſſus es h ob
pꝛobꝛia . quia tu es agnus ſine macula .
ego autem in iniquitatibus conceptus
ſum : ⁊ in peccatis concepit me maẽ mea
in pſalmo. ¶ Cur igitur o miſer pecca
toꝛ dum iſta audis non frangitur coꝛ tu
um ſanguine quia ſua virtuoſa paſſio eſt
nobis remedium in omnibus ſingulare .
vnde Ber.ſuper cant.ſermone .22. paſſio
tua domine yhu Chꝛiſte vltimum refugi
um.ſingulare remedium.deficientes ſapi
entia.iuſticia non ſufficientem ſuccumbẽ
tibus meritis illa ſuccurrit.cum tamẽ de
fecerit virtus mea non conturbaboꝛ :non
deficioꝛ:ſcio quid faciam:calicem ſalutaris
accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo.
¶ Quantum ad quartuꝫ dic̃. ⁊ tertia die
reſurget.Naꝫ ſi Chꝛiſtus pꝛedixiſſꝫ diſci
pulis:ſolum moꝛtem ſuam ⁊ non reſurre
ctionem cum ipſum multum diligerent.⁊
abſentia rei dilecte cauſas ⁊ triſtitiã . ma
xime ſi non ſperatur habenda. hinc eſt ꝙ
diſcipuli magnam triſtitiam habuiſſent .
quia vero pꝛedixit eis reſurrectionem ſu
am futuram in bꝛeui potuerunt paſſioneꝫ
ſuam ⁊ moꝛtẽ faciliꝰ ſuſtinere.⁊ ſic aliqua
liter conſolari.

Secunda pars .

Equitur . Tunc acceſſit ad eum
s mater filioꝝ zebedei ⁊c.vbi tãgit
petitio beneficij excellentis . qđ
pꝛobat matris poſtulatio viſceroſa.Quia
enim duos fratres Jacobum ⁊ Johãnem
filij zebedei.audierant yheſum moꝛituruꝫ
⁊ reſurrecturum tertia die. credentes ꝙ
poſt reſurrectionem ſuam deberet regnaꝛ
tempoꝛaliter ambierunt regnum tempo
rale:nundum enim erant confirmati quin
poſſent peccare. ⁊ ideo miſerunt matrem
ſuam ad Chꝛiſtum.vt ꝓ ipſis peteret ꝙ
optabant.venit igitur mater vt petitõeꝫ
Chꝛiſto pꝛo filijs intimaret.¶ Sciendꝫ
eſt autem ꝙ in petitiõe aliqua q̃ttuoꝛ poſ
ſumus ꝯſiderare.ſ.Aliqua ex pte tpis in
quo petitur.Aliq̃ ex parte pſone a q̃ peti
tur.Aliqua ex parte perſone petentis .Et

aliqua ex parte rei petite. Sm hoc igit' hic q̈ttuor possum⁹ considerare.s.
Ex pte tpis i q̄ petit'. adeūdi opoꝛtūitaté.
Ex pte psone a q̄ petit'. largiédi ptátem.
Ex pte psone petétis. accedédi ɔgruitaté
Ex pte rei petite. iducédi rónabilitatem.
¶ Quantum ad primum dicit: tunc acces sit. Non enim omne tempus est aptū ad petédum aliquid: sed oꝫ cadere tép⁹ opoꝛtunum. nam iuxta illud eccl'ci .1. Omnia tempus hn̄t ꝛ suis spatijs transeunt vniuersa. ista igitur mater audita moꝛte xp̄i ꝛ resurrectōe ipsius futura. credens ip̄m regnare in mundo accessit vt grām ꝓ filiis impetraret. vnde Jero. Quia post oīa dixerat dn̄s. ꝛ tertia die resurget: putauit post resurrectóem illico regnatuꝝ. ꝛ aui ditate feminea pn̄tiam cap̄ imemoꝛ futu roꝛum. ¶ Qm ad secundum dic̄. ad eum s. xp̄m yh̄m. Non enim a quocunqꝫ debet homo aliqd petere: sed solum ab illo qui potest dare q̄ petit. Ista igitur mater nō iuit ad quécunqꝫ sed ad xp̄m qui poterat donare q̄ petebat. nam iuxta illud Ephe. 3. Ipse enim é qui pōt omnia facer' supha bundanter q̄ petimus aut intelligimus.
¶ Quantum ad 3m dicit. Mr' filioꝝ ze bedei incongruite psone petétis quattuoꝛ possumus ɔsiderar'. s.
Conuéiétiam psonalé.
Presentiam coꝛpoꝛalé.
Reuerétiam singularé.
Innotescétiam vocalem.
¶ Qm ad pm dicit. Mr' fi. zebedei cuꝫ filijs suis. non eim quilibꝫ est ɔueniens ad aliqd petédū ꝓ aliquo: sꝫ oꝫ q̄ aliqd sbsit q̄r petat. inter alias eim personas ad ma tré ɔuéit rogar' ꝓ filijs. maxime qn̄ pn̄tes sunt filij ꝛ appet necessitas. Nā mr' tener' diligit filios ꝛ eis cópatit' qn̄ idigét ꝛ eis necessaria ꝛ honoꝛifica ꝓcurat pp q̄ dicit' Js. 49. Nunquid potest obliuisci mater infantem suū ꝛ vt non misereatur filio vteri sui. q. d. non. q: mr̄is ad filium é natura lis amor. ¶ Quantum ad presentiaꝫ coꝛpoꝛalem dicit. accessit homo eniꝫ existés in pn̄tia soliciti⁹ petit illud q̄ vult q̄ꝫ face ret si foꝛet absens. ista igit' mater vt exp̄meret q̄ petebat persōal'r accessit ad xp̄ꝫ.
¶ Quantum ad reuerentiam singulareꝫ dicit. Adoꝛans ꝛc. homo eniꝫ qui vult captare beniuolentiam alterius ꝛ ipsuꝫ ad se inclinare. debꝫ sibi facere reuerentiaꝫ. ista igitur mater vt xp̄m ad petitionem facilius inclinaret ipsuꝫ reuerenter adoꝛauit.
¶ Quantum ad inotescentiam vocalé dicit. petens aliqd ab eo. Ista igit' mr' sciés xp̄m dixisse Math. 7. Petite ꝛ dabitur vobis. audacter cum affectu ꝛ cum reuerentia petijt a xp̄o. ¶ Qm ad quartuꝫ dicit q dixit ei quid vis ꝛc. Ista quarta con ditō. s. ratōabilitas rei petite defuit i ista petitōe. Nam ista mulier persuadere volebat xp̄o. dn̄e cum credam te regnaturū post tuam resurrectōnem magnifice. ꝛ isti duo filij mei sint consanguinei tui germāi ꝛ conueniens sit q̄ pre ceteris debeas honoꝛare tuos q̄ꝫ extraneos: rogo dic. q: tuum dicere est facere. vt sedeant in regno tuo. vnus ad dexteram tuam. ꝛ alius ad sinistram tuam. i. vt ipsos pre ceteris facias magnos ꝛ excellentes in regno tuo. vbi tria petit. Primo sedem: q: vt sedeant. Scdō honoꝛem. q: vnus ad dexteraꝫ ꝛ alius ad sinistrā. Tertio diuitias: q: i regno tuo. ex his pꝫ q̄ ia petitio non fuit rationalis nec iusta. q: fuit in oꝛdine puersitas. petebat enim premium ante merituꝫ quia fuit in intentione carnalitatis. q: petit vt eis melius faciat: quia consanguiei: quia fuit ibi magna vanitas: q: petebat regnum tempoꝛale. ¶ Sciendum est auteꝫ q̄ circa istam partem loquendo moralit' q̄ per istam matrem intelligi potest quilibet homo fidelis bonus. Nam iuxta illud Christi Math. 13. Quicunqꝫ fecerit voluntatem patris mei qui in celis est. Ipse meus frater ꝛ soroꝛ ꝛ mater est.

¶ Per istos aūt duos filios intelligunt duo principalia in homine.s.corp⁹ ꝛ aīa. sicut ēt filius est pars matris: sicut ēt mat diligit filios sic homo diligit corp⁹ ꝛ aīaȝ. vnde isti filij sunt ꝺ quibus dr̄.2.Re.2. Cōfortent manus vestre ꝛ estote filij fortitudinis. Nam manus.i.opera debent cōfortari in seruitio diuino.ꝛ corpus ꝛ aīa ꝺbēt esse filij fortitudinis in aggrediendo difficilia ꝛ sustinēdo aduersa. ¶ Debȝ igitur homo istar mulieris huius ad xp̄m accedere ꝛ ab ipso petere ꝙ duo filij.s.corpus ꝛ anima sedeant i regno suo.i. requiescāt in paradiso.vnus ad dexteraȝ ꝛ alius ad sinistram.s.anima a dextera contemplando diuinitatem.ꝛ corp⁹ ad sinistram contemplando humanitateȝ in xp̄o glorificatam.q: ibi consistit beatitudo nostra.

¶ Ut aūt securius accedamus ad eum ꝛ petamus necessaria.ipse nos ꝯfortat Jo. 15.d.Si manseritis in me ꝛ verba mea in vobis manserint:qd̄cunqȝ volueritis petetis ꝛ fiet vobis. Nam teste Criso.super Math.petentis negligētia reprehēditur vbi de dantis misericordia non dubitatur ¶ Signanter autem euangelista nominauit tempus quo ista mulier accessit ad Christum:vt ab ipso aliquid peteret cum dicit.tunc ad designanduȝ nobis tempus congruum in quo debemus celestem patriam postulare. Nam ante passionem ꝛ mortem Christi quia nundum erat solutū debitum nec satisfactum pro peccatis primorum parentum nullus quantūcunqȝ iustus poterat illo regno hr̄e. ¶ Quia xp̄s in cruce moriens satisfecit pro nobis. ꝛ apuit padisi ianuā.tūc deiceps fuit tp̄s ꝯgruū petēdi. Nā tūc icepit latro pēdens i cruce peteř qñ dixit.memēto mei domine dū veneris i regnū tuum.cui fuit rñsū amē dico tibi hodie mecū eris in padiso. Luc.23.ꝙ qdē veꝝ fuit qᵐ ad clarā visionē trinitaȝ deifice:localiter nō:sȝ qñ in die ascēsiōis dñi.aīa ipsi⁹i celū ascēdit cū xp̄o

¶ Sciēdū ē āt ꝙ lȝ oi tēpore post passionē ꝛ mortē xp̄i possumus secure regnum eternum petere.q: ipē nobis acqsiuit sanguine suo ꝓtioso. Signanter aūt istō sacratissimum tp̄s.xl.spāliter ad h̄ est ordiatuȝ vt per pniam faciendo pacem cuȝ deo: sic petitōes nr̄as deuotissime porrigamus:ꝺ quo tempore apostolus.2.cor.6. Ecce nūc tempus acceptabile .Ecce nunc dies salutis. Istud est tp̄s de quo figuratiue dicit Cant.2. Tp̄s putatōis aduenit.vox turturis audita est in terra nostra.ficus protulit grossos suos. ¶ Ubi sciendum ꝙ per vocem turturis gemebunda intll'r amara contritō.p putatōem vero per q̄ȝ palmites superflui absciduntur itll'r confessio i quo homo falce lingue oȝ omnia peccata que dicuntur superflua in anima integraliter confitendo amputare. ¶ Per ficus vero itell'r digna satisfactō qui debȝ fieri in opere ꝰm exigentiam delictoꝝ. ¶ Sciendum est āt ꝙ ver⁹ pēitēs int̄ alia debet petere tria.s.

Remissionē culpe íficientē.
Infusionē gr̄e decorantē.
Collōnē gl'e gerantē.

¶ P° remissionē culpe ificientis.exem° illius deuotissime Sarre .d. Tob.3. peto dñe vt ꝺ vinculo iprop(i) hui⁹ absoluas me. ¶ 2° infusionē gr̄e decorantē.nā ꝰm Apo. 2.cor.9.potēs ē āt ꝺs oēȝ gr̄aȝ habūdare ꝛ faceř in nob. ¶ 3° collōnē gl'e gerantis Nam ps. Gr̄am ꝛ gl'aȝ dabit dñs. vñ ps. Uitam petijt a te, tribuisti ei longitudinem dierum i seculum seculi. ¶ Qui aūt sic postulat meretur a domino exaudiri. vnde quilibet talis potest figurari p Salomonem.de quo snialiter dicitur.2. pal'. Quod cum dominus dixisset Salomoni postula ꝙ vis vt dem tibi.postulauit sapientiam ꝛ intelligentiam ad regenduȝ populum sibi cōmissum.cuius petitionē acceptans dominus dixit ad eum:quia non postulasti diuitias ꝛ substantiam ꝛ gloriā

nec aīas eorum q te oderunt.Sed neq3 di
es in te plīmos.petisti āt sapiētiam ꝛ sciē
tiam ad regēdum pplm.Ecce ꝙ sapientia
ꝛ scientia data sunt tibi.diuitias āt sbam
ꝛ gliam dabo tibi vt nullus in regib⁹ nec
ante te.nec post te fuerit silis tui.¶ Ubi
sciēdum ꝙ per regem Salomonem quem
ds posuerat sup pplm suum vt ipm rege
ret:intllr quilibet homo qm ad aīam ratō
nalem q est factus a dño vt regat sensua
litatem cū potētijs suis : p populum desi
gnatam.hūc āt ds inuitat sua bēignitate
ꝛ misericordia.d.ꝙ petat ꝙ optat.q sic in
uitatus a dño:instar Salonis non dz pe
tere diuitias vt auar⁹ qm ad mobilia nec
sbam qm ad imobilia:nec vt superbus dz
petere mundanam gliam.nec vt crudelis
de inimicis vindictam:nec vt luxuriosus
vel epycurus.qui non credunt aliam vitā
nec longam vitam . Sed instar Salonis
petere sapientiam a dño . vt rō sensualita
tem regat ne inducat homo ad aliq̄ inho
nesta.si aūt deus viderit hoiem sic dispo
situm.ꝛ sic iuxta suum beneplacitū postu
lare non solum sibi tribuet sapiētiā sz alia
bona tēporalia.vt sic impleat ꝟbum ꝙ di
xit saluator . Math .6. Querite ergo p̄
mū regnum dei ꝛ iustitiam eius . ꝛ h oia
adicient vobis.

Tertia pars .

Egtur.Rñdens āt yhs ꝛc. vbi
s tangit p̄sumptō animi arrogan
tis.ꝙ pbat xp̄i rñsio luminosa .
vbi q̄ttuor possum⁹ ꝯsiderar.s.
Rep̄hensionē idebite petitōis.
Reqsitōem tollerāde passionis.
Assertōem imittāde afflictōis .
Determiatōem apposite qōnis.
¶ Qm ad pm dic.Rñdēs āt yhs dixit .
Nescitꝭ qd petatꝭ. ꝛ h ē ꝙ xp̄s rñdet duo
b⁹ frībus possum⁹ aduertere sm Jerom.
ꝙ mr ad ipoꝝ istātiā fec petitōez. ¶ Sci
endū ē āt ꝙ aliqs d aliq̄ petitōe q̄z fac p̄t
qm ad pñs spectat triplr argui .s.

Qñ petit ꝙ nō d; petere .
Qñ assignat cām q̄z assignare nō dz.
Qñ nō obseruat ordiatum modū.
¶ Xp̄s igit rep̄hēdit istos duos frēs: q:
nō petebāt ꝙ petere dbebāt . Nā res qñ
q3 nō hz pmanētiam:q̄z ēt hitaz nescit hō
qm dbeat possidere .rōnabilr peti non dz:
nulla aūt res tēporalis est pmanēs . q:.i.
Jo.i.transit mundus ꝛ concupiscētia ei⁹.
¶ Quia igit isti duo frēs petebant res
temporales.Jō xp̄s rñdet. nescitis quid
petatis.vnde Criso. h aūt dic dominus .
q: nihil spūale petebant.¶ 2° reprehēdit
eos:q: assignabant cām q̄z assignare non
debebant. Nam isti duo fratres q: erant
consanguinei germani xp̄i.rōne consāgui
neitatis petebant regnar cū ipo.Si ergo
ista petitō itelligatur de regno celoꝝ. tūc
rñdet .nescitꝭ quid petatꝭ.q: regnū celoꝝ
nō pōt dari per humanitatē solam. ex q̄
estis mei consanguinei.sed p deitatē . ꝛ h
est ꝙ dic Jo.5.Non possum a meipso fa
cere qcq̄z.¶ 3° reprehendit ipos ꝙ non
obseruabant ordinatum modū petendi.or
dinatus eim modus petendi quantū ad
pñs spectat requirit duo . ¶ Primum ē
ꝙ hō prius petat directōem vie q̄z adep
tōem termini.¶ Scdm ꝙ pri⁹faciat opa
meritoria q̄z petat remuneratōem p̄mij.ꝛ
q: in his duobus deficiebant.igitur Chri
stus dicit.Nescitis quid ꝛc.¶ Qm ad se
cundum dicit .potestis bibere ꝛc.Christ⁹
quidem h per calicem intelligit passionez
vnde Jero.Calicem in scripturis passio
nem intelligimus.vnde in p̄s.Calicez sa
lutaris accipiam ꝛ nomen dñi inuocabo :
ꝛ statim infert ꝙ sit iste calix preciosa in
conspectu domini mors sanctorum eius.
¶ Quantum ad tertium dicit. dicunt ei
possumus.Nam multotiens accidit ꝙ il
li qui non sunt experti aliquas tribulatō
nes minus eas reputant.Et ideo quando
interrogantur de ipsis respondent secun
dum Criso.Audatius ignorantes accer

bitatem pene. ¶ Quantum ad quartum dicit. Ait illis. Calicem quidem meu; &c. ubi duo Christus terminat. Primo ipso rum predicit passionem. Secundo ostēdit quorum sit regnum celorum. ¶ Quātu; ad primum dicit, Calicem quidem meu; bibetis. Isti duo fratres dicuntur bibisse calicem domini.i. passionem pro ipso por tasse. quia Jacobus ad litteram pro Chri sto fuit occisus. Nam sicut act .12. Misit Herodes rex magnus ut affligeret quos dam de ecclesia. occidit autem Jacobum fratrem Johānis gladio. Johannes vero licet vitam suam per martirium nō finie rit. tamen dici potest bibisse calice; domi ni. dum a Domitiano positus fuit in doli um feruentis olei. a quo illesus exiuit. ¶ Quantum ad hoc q̄ dicit: quorū sunt regnum celorum dicit. sedere autem ad dexteram meam &c. In Christo quidem erant due nature. s. deitas & humanitas. ratione autem humanitatis s̄m q̄; erat consanguineus illorum: regnum eternu; dare non poterat. sed rōne deitatis s̄m q̄; est essentialiter ide; cum patre. Scōm h̄ igitur dicit q̄ sedere ad dexteram suā vel sinistram non est suum dare quantum ad humanitatem : rōe cuius petebat: s; qbus paratū ē a p̄re meo. q: ip̄e potēs h̄ dare. Nā omne datum optimū. & omne donum pfectu; de s̄su; ē dscēdēs a p̄re luminum apud quem non est transmutatō nec vici situdinis obumbratō. Jaco.i. Cur āt xp̄s talē rn̄sionem dedit duob⁹ fratribus & n̄ simpl'r affirmatiuā vel negatiuā. d. sedebi tis vel non sedebitis. audi Jero. dicente; Ideo tm̄ non dixit neq; nō sedebitis. ne duos confunderet : neq; sedebitis ne ali os irritaret. Quarta pars.

Equit. Et audientes decem indi gnati sunt. vbi inuitur ꝯditō col legij ꝯuiuentij. q̄ pbat gregis in formatō virtuosa. Nā in f̄rnali collegio d̄ bet esse ad seruādam pacē vniformis mo dus viuendi. qn̄ vo aliq volūt prepōi aliijs est materia discēsionis in collegio. & ont multotiens iter eos indignatō. ¶ Quia igitur in collegio apostolorū isti duo fra tres inter alios petebant preponi cōcussa sunt aliorꝫ corda vt ꝯ ipos fuerunt huma nitus indignati : xp̄s autem sicut bonus & pius pastor & dominus eos paternaliter reconciliat & ostendit eis formam virtuo se viuendi. Secundum hoc igitur h̄ duo possumus considerare. s.

Discipulorum pturbatōem ruinosam.

Pastoris reductōem amorosam.

¶ Q.ᵐ ad pᵐ dic. Et audientes .x. indi gnati sunt de duobus discipulis. discipuli enim qui nundum confirmati erant i gra tia. errare poterant & peccare. Unde Cri so. super Math. sicut autem duo carnalit petierunt. & x. carnaliter indignati sunt. Nam velle quidem esse super omnes vi tuparabile est. sustinere autem alterum su per se est nimis gloriosum. ¶ Quantum ad secundum dicit. Jesus autem vocauit eos &c. Jesus quidem respectu discipulorꝫ suorum erat magister & pastor. habebat d̄ uios congregare. inquantum vero magi ster habebat inscios informare. & s̄m hoc igitur hic duo possum⁹ ꝯsiderare. s.

Gregis dispersi ꝯgregatōem.

Gregis inscij informatōem.

¶ Q.ᵐ ad pᵐ dicit. Jesus vocauit eos ad se &c. xp̄s qdem vidēs gregem suum pp ambitōem: inuidiam : & indignatōem dis persū ip̄m recolligit. & ad se ne dissipet re ducit: vt dicere possit illud Ezech .34. q̄ perierat requiram. & q̄ abiectum erat re ducam. ¶ Considera igitur huius pasto ris xpi yh̄u pietatem solicitam & benignā q: sic dispersos reuocat & adunat. ¶ Na; nisi ipse per suam peruenientem gratiam vocaret. nullus ad ipsum venire posset. Ipse vero vocante fiducialiter adire pos sunt. ¶ Quis igitur miser peccator si vo cem vocantis audierit non conuertat ad

ip̄um re vera nullus nisi imemor sue salu tis dicat sibi quilꝫ dn̄o illud Job.13. Voca me ⁊ respondebo tibi. Sed multi obstina ti qui ad ip̄m nolunt venire qbus cōque rendo loquiꝰ Prouer.p̄mo. Vocaui ⁊ re nuistis. extendi manū meam ⁊ non fuit q aspiceret. si audiant nō audientes xp̄m co minatiōem eis factam a dn̄o deutero.18. vbi dicit. Qui aūt verba eius q̄ loqueꝰ in nomie meo audire noluerit ego vltor exi stam. ¶ Quantū ad gregis inscij infor matōeꝫ dicit. ⁊ ait sciꝫ: principes ⁊c. tūc enim pfecte aliquis informat aliqueꝫ qn̄ docet ⁊ doctrina eius ē vera. ideo xp̄s di cit act.i. q̄ cepit yh̄s facere ⁊ docere. Naꝫ docere solūmodo verbo ⁊ n̄ exēplo bono est rep̄hensibile i doctore. nā teste Greg. in quodā ol'. Cuius vita d̄spiciꝰ restat vt eius p̄dicatio contēnatur. ¶ Xp̄s igitur volens informare discipulos eos instruit verbo ⁊ exēplo. ⁊ primo eos regni tēpora lis ⁊ eterni dissimilitudinē adducendo. se cundo seipꝫ h̄ūilitatis exēplum p̄bendo. ¶ Quantū ad primuꝫ dicit ⁊ ait ill'. ⁊ po test esse ratio talis re^m^ temporale ⁊ eter num re^m^ sunt cōtraria ergo modo cōtra rio h̄re debet homo in vno regno. ⁊ i quo sed quia in tēporali regno maiores domi nantur. ⁊ eis seruiꝰ ab alijs. igitur per cō trarium in regnū eternū. qui vult esse ma ior ⁊ primus debet esse seruꝰ ⁊ humiliter ministrare. ⁊ h̄ est q̄ dicit discipulis p̄nci pes gentium ⁊c. ¶ Quantū ad exēplum humilitatis q̄ in seipso propōit dicit sic filius hominis nō venit ministrari ⁊c. vbi xp̄s induc̄ duplex exemplum. s. humilita tis dum alijs ministrauit. Secūdo carita tis dum pro redēptione humani generis totius voluit crucifigi. ¶ Quantū igitur ad humilitatem intendit talem ratiōem super exempluꝫ fundatam bonus discipu lus debet a bono magistro adiscere vos estis discipuli mei. ⁊ ego magister vr̄ igi tur d̄betis a me adiscere. sed ego sum hu milis nō supbus. q: veni ministrare ⁊ nō ministrari. igitur ⁊ vos humil's esse d̄be tis. nō aūt superbi ad quos eos admonet Mat.5. Discite a me q: mittis sum ⁊ hu mil' corde. ¶ Quātū ad caritatē intendit talem ratiōeꝫ. ego ex dilectiōe ⁊ caritate sum cōicatiuꝰ. quia veni animā meam da re in redēptionem pro multis iuxta illud Jere.13. Dedi dilectā animā meam in ma nus inimicoꝶ. igiꝰ ⁊ vos debetis esse cari tatiui. ⁊ nō ad inuicem inuidere ⁊ sic cari tate media veniamus ad regnum celorū. Ad q̄ re^m^ ⁊c.

¶ Feria.5. dn̄ice sc̄de in.xlª.

Omo qdaꝫ erat diues ⁊ in duebatur purpura ⁊ bysso
h ⁊c. Luc.16. secundū sentētiā Augu. Nullum maluꝫ ipu nitū. ⁊ nulluꝫ bo^m^ irremūe ratū (vnde apl's sub methaphora seminan tis dic̄. Gall'r.6. Que eniꝫ seminauerit hō h̄ ⁊ metet. qm̄ qui seminat i carne sua. i. q fac̄ opa carnalia. de carne ⁊ metet corru ptōeꝫ. i. penā eternā. Qui āt in sp̄ū. i. q fac̄ opa sp̄ualia de sp̄ū metet. i. accipiet vitaꝫ eternā. ¶ Ut igiꝰ hō ad memoriā p̄dicta reducat xp̄s in h̄ euaº p̄ponit pabolam d̄ pūitōe diuitꝫ epycurij ⁊ r̄mūeratōeꝫ Laza ri paupis ⁊ m̄dici. vbi xp̄s tāgit q̄ttuor. s.
Statū vitiosum ⁊ culpabileꝫ.
Statū virtuosum. ⁊ cōmendabilē.
Statū gl'osuꝫ ⁊ appetibilē.
Statū ruinosum ⁊ detestabileꝫ.
¶ P^m^ p̄bat h̄ūdantꝫ maliª. 2^m^ indigentꝫ paciētia. 3^m^ gescentꝫ letiª. 4^m^ seuiētis tri stiª. primū in p̄nº. 2^m^ ibi ⁊ erat qdā mēdi cus ⁊c. 3^m^ ibi fcm̄ ē aūt vt moreret ⁊c. 4^m^ ibi mortuꝰ est aūt ⁊ diues ⁊c.

Prima pars.

Uantū ad p^m^. vbi tāgit ⁊c. q̄ p
q bat ⁊c. dic̄ hō qdam. vbi d̄ isto i nolato hoie q̄ttuor tāgūꝰ. s. Dō

erat diues. Qd induebat purpura & byssso. Quod epulebat splendide. qz cottidie. ¶ Per q̃ quattuor cõsiderare possumus pmo pccm̃ cupiditatis & auar. Scdo pccm̃ ostentatiõis & vanagl'e. Tertio pccm̃ gule & intẽperantie. Quarto moduz ptinuatio nis & pseuerantie. ¶ Quantũ ad primuz dic qz erat diues. Nã diuites mũdani vt plurimũ sunt cupidi & auari. ad q̃z qdem sequit ipietas & multiplex cumulatio vitiorum sicut pz in isto diuite q in tm̃ fuit ipius qz nõ som largas el'ymosinas facere noluit paupi Lazaro. Sz nec ẽt d micis sibi supfluis da re voluit quas canes comedebãt vt verifi catũ de ipo fuerit illud Eccl'i.ij. Si diues fueris nõ eris imunis a delicto vñ Aug. in sermone.29. Difficile ẽ vt nõ sit supbus qui diues ẽ. ¶ Quantũ ad 2m dic. & induebat purpura & bisso. purpura eni ẽ vestis regalis & ptiosa. bissus vero ẽ genus lini cãdidissimi & molissimi. qz igitur iste di ues induebat talibus vestibus dat intelligi qz p vanam gl'am peccabat vñ Grego. in ol'. Nemo autẽ extimet in fluxu absqz du bio ptiosarum vestium peccatum deesse. qz si hec culpa non esset nullo modo dñs Johãnem de pvestimẽti sui asperitate lau dasst. ¶ Quantũ ad tertium dicit & epu lebat splendide. Nam p epulatiõem splẽ didaz intelligit non som sumptio cibi ad sustentatiõem nature que qdem ẽ licitum sed supfluitas tam in quãtitate q̃z i quali tate ciborum. Naz m'lti sunt qui nõ ad neces sitatem sed ad supfluitatem comedunt vt possint lasciuire. qbus ipos repręhendẽdo dicit beatus Jacobus in Cañt. sua.5. epu lati estis super terram & in luxurijs enu triuistis corda vestra deberent tamen ad uertere isti miseri epycurij. quantũ duret delectatio gule quia modic vnde.1. Cor. 6. Esca venter ventri. & venter escis. deus autem & hunc & has destruet penis infer nalibus deputandum. ¶ Deberent autez aduertere quantũ dãnum sequat. Naz In nocentius de uilitatis humane cõdictionis dicit Gula padisum clausit pmogenita vẽ dit suspẽdit pistorem decolauit Baptistã ex quibus pz qz pccm̃ gule est homini cã mortis hoc aũt fuit figuratuz Judicũ.16. Ubi sentẽtial'r dicitur qz cuz pncipes phy listinorum cõuenerunt in vnũ vt epularent letantes sed & ludentes p puiuia sumptis iam epl'is pceperunt vt vocaret Sanson & ante eos luderet. qui cum fuissz addu ctus apprehẽdit duas colũnas quibus in nitebatur domus cum ambabus manibus. & cõcutiens eas domus fortiter dirruit. & sic interfec circa tria millia hominũ. & mu lierum. cum qbus etiam ipe fuit mortuus. ¶ Ubi sciendum qz phylisteos interpre tantur cadentes potiõe. intelligunt dedi ti gule pter q̃z cadunt muoltoc. in pccm̃ isti dicunt cõuenire ad cõuiuia. qz quãdo possunt delitiose epulant vt de ipsis dici possit illud eccl'i.x. In risum faciũt panez & vinum vt epulent bibentes. signa autez dicitur qz per cõuiuia ludebant & letaban tur. quia ad peccatum gulle secũtur laxi uia & dissolutio vana quibus multoc. per peccatum se laxant vnde Exo.32. Sedit populus comedere & bibere & surrexerũt ludere. Nõ autem vacat qz sequit qz sum ptis epulis illudebant Sansoni corã ipis ludentibus. ¶ Nam p Sanson qui inter pretatur sol fortis intelligitur xps yhus qui iuxta illud Eccl'i.42. Est illuminãs q p omnia respexit de quo Job.12. Ap ipm est sapientia. & fortitudo duz igitur carna libus dediti epulis vt animalia bruta pasci sunt & potati. tunc xpm deridere di cuntur. taz verb quam operibus. quia mul toc. ex ebrietate nimia se laxãt ad blasphe mias & iniurias & ad opera inhonesta. sz aduertant qd phylisteis accidit & timeãt seueritatem punitionis diuine nam sicut Sanson apprehensis colũnis eas cõcutiẽ do manibus domus corruit ex cuius cau omnes interẽpti fuerunt sic xps yhs ho

minibus se delitijs corporis imergentibꝰ
pmissiue duas colũnas qbus homo debe
ret sustentari corruit vel cõcutit dum.s.p
mittit eos ifatuari vt bestias.ꝙ nec amo
rem dei habẽt nec timorẽ.que qdem sunt
due colũne que deberent hoiem sustentar̃
stabiliter in operibus bonis.sic aũt istis
cõcussis domus corruit ⁊ moriunt̃ hoies.
quia tunc in hoibus dissipatur to[m] spũale
hedifitium vt quantũ ad animã moriãtur
spiritualiter vt tandem si pseuerauerint i
suis malitijs eternaliter puniant̃ vt quilꝫ
tal'sit lucifer cui insultãdo dicitur Is.14.
Corruisti in terram qui vulnerabas gen
tes non vacat etiam ꝙ Sanson epulanti
bꝰmori voluit.quia dñs noster yhs xp̃s
licet peccatuꝫ nõ habuerit tamen pro pec
catoribus mori dignatus iuxta illð Ro.
5.Cum adhuc peccatores essemus xp̃s p
nob̃ mortuus est.¶ Quantũ ad quartuꝫ
dicit cottidie assiduitas eni in aliquo pec
cato fortif ipsuꝫ aggrauat ⁊ reddit homi
nem magis exosum . qr igitur iste diues
i suis epl'is erat assiduꝰ ideo poterat ma
gis reprehẽdi non aduertens miser epu
losus illud Prouer.21.Qui diligit epl'as
in egestate erit.⁊ q amat pinguia ⁊ vinuꝫ
m:ndicabit̃.ꝙ ad lr̃am potuit de isto diui
te dici.cui fuit aque gutta vt patebit infe
rius denegata.

Secunda pars.

Sed erat qdam languẽs Lazarꝰ
vbi tangit statũ virtuosum ⁊ cõ
mendabilem.ꝙ probat indigen
tis pati[a].Nam pauptas ⁊ indigẽtia cum
voluntarie ⁊ patienter portat̃.cum nõ sub
leuetur p aliquos ẽ virtuosa.⁊ meritoria.
ap̃ deuꝫ iuxta illud Mat.5.Beati paupe
res spiritu.i.voluntarie quorũ ipsoruꝫ est
regnũ celoruꝫ.¶ Quia igit̃ iste Lazarus
pauper fuit q̃ꝫ pauptatem patienter por
tabat.licet epulosus ip̃am non subleuaue
rit tanq̃ꝫ impius.ideo fuit acceptus deo
tanq̃ꝫ virtuosus ⁊ bonus hic autem duo
possumus ꝯsiderare.s.
Huius paupis necessitatem.
Illius diuitis crudelitatem.
¶ Quantũ ad primum dicit ⁊ erat qdaꝫ
⁊c.vbi de isto paupere Lazaro tria tangũ
tur meritoria oppõita tribus vitijs q̃ erãt
in diuite reddentibus ipsum culpabileꝫ ⁊
ðo displicibilem.s.
Paupiem euidentem.
Insaniem deturpãtem.
Exuriem affligẽtem.
¶ Quantũ ad pauperiem oppositã cupi
ditati dicit ꝙ erat quidam mendicus no
mine Lazarus licet enim auari ⁊ cupidi
deo displiceãt tamen pauperes rebus tẽ
poralibus dũmodo sint diuites virtutibꝰ
deo placent iuxta illud Iacobi .2. Non
ne ðus pauperes elegit in h̃ mundo.diui
tes autem in fide.⁊ heredes regni ꝙ pro
misit diligẽtibus se.q.d.de numero auteꝫ
istorum erat iste Lazarus cuius pauptas
ostenditur euidens inquãtum est mendi
cus.vt dicere potuerit illud ps.Ego autẽ
mendicus ⁊ pauper sum ⁊ dominus solici
tus est mei.¶ Sciendum est auteꝫ ꝙ hic
exprimit̃ nomen huius pauperis.licet su
perius non fuerit expressum nomen diui
tis q̃ꝫuis quantũ ad mundanos homines
sit cõtrarium.quia diuites nominant̃ non
pauperes ad designãdum h̃ꝫ Greg.ꝙ nul
lus proprie nomen habet qui non est scri
ptus in libro vite.¶ Quantũ ad insanieꝫ
deturpãtem oppositaꝫ vanaglorie dicit q
iacebat ad ianuam eius vlceribus plenꝰ.
Nam pauper Lazarus vt diues non ha
bebat vestimenta purpurea nec bissina.
quia tunc apparuissꝫ i publicum sed sicut
nudus ⁊ vacuus vlcera ipsum deforman
tia ostendebat.vt sic saltem ex ostensione
vlceruꝫ crudelitate diuitis ad misericor
diã inclinaret.ne q̃t ipsi diuiti.h̃ꝫ Cris.pa
teret de miserando paupi excusatio.dr̃ ꝙ
an̄ ianuã eius iacebat.¶ Q[m] ad exurieꝫ
ꝯtra pecc̃m gule dic̃ cupiẽs saturari ð mi

cis que ca.de mensa diuitis.in quo appa
ret q nō comedebat cottidie splendide
sicut diues sed ꝑpter paupertatem sustine
bat famem ⁊ sitim ex quo pꝫ eius pena ⁊
miseria vñ. Criso.Egrotatio habet aliqđ
solatium si opes habet.q̄ꝫ ergo in illo pe
na est in quo inter tanta vulnera non me
tuit plagarū dolores sed fameꝫ.❡ Quia
vero iste pauper de his remuneratiōem
expectabat a dño ⁊ omnia patiēter porta
bat q̄ꝫ qdem remuneratiōem xp̄s osten
dit Luč.6.d.Beati qui nūc exuritis quia
saturabimini.❡ Quantū ad scđm dicit ⁊
nemo illi dabat ⁊c.vbi quantū ad crudeli
tatem huius diuitis duo possumus ↄsi.s.
Denegatiōem tēporaliū beneficioꝝ.
Cōparationē aīalium brutoꝝ.
❡ Quantū ad primū dicit.⁊ nemo illi da
bat ⁊c.in h̄ eniꝫ cognoscit̄ maxima crude
litas huius diuitis.q: cum Lazarus esset
in tanta paupertate nec eius ope appeteret
sed solm micas panis.Ipse vero cuꝫ esset
in tantis diuitijs ⁊ delitijs.tamen indigē
ti paupi nō subuenit faciens cōtra docum̄
tum tob.Tob.4.d.Quō poteris ita esto
misericos.si multū tibi fuerit habūdanter
tribue.si exiguuꝫ tibi.etiam exiguū liben
ter ipartiri stude.nō aduertens tamen q
dr̄ Jacobi.2.Judim eniꝫ sine misericordia
fiet illi qui n̄ fec̄ misericordiā.❡ Qm ad
cōparationem aialium brutorū dicit sed ⁊
canes veniebāt ⁊ lingebant vlcera ⁊c.Nā
animalia bruta maiora signa misericordie
ostenderūt isti paupculo q̄ꝫ diues ille ipi⁹
duꝫ canes lingēdo ipsius vlcera remouē
do putredinem.cuius exuriem diues no
luit releuare.

Tertia pars.

Sequit̄ factum est aūt vt morere
tur mēdicus ⁊c.vbi tāgit statuꝫ
glosum ⁊ appetibileꝫ q probat
gescentis leti.❡ Naꝫ spūaliter loquēdo
ꝑ sinū habrae intellr̄ celestis pr̄ia in q̄ ē
habraā cum oibus alijs iustis.vñ Criso.
sinus habrae padisus ē. per Lazarū vero
paupculum reb⁹ sed virtutibus diues in
telligit̄ quilꝫ viator virtuosus ⁊ bonus.q
signāter dr̄ Lazarus.qui interpretat̄ adiu
tus a đo q: nullus est q suis viribus pro
prijs possit hr̄e gratiā nec ꝑuenire ad glo
riam padisi nisi cū diuino adiutorio spāli.
iuxta q dr̄ Jo.6.Nemo pōt vēire ad me
nisi pr̄ qui misit me traxerit eū . q cogno
scēs ps.d.Adiuua me ⁊ saluꝰ ero ⁊ medi
tabor in iustificatiōibus tuis semp.iustis
auteꝫ cum diuino auxi° liberaliter datur
regm celoruꝫ vñ Greg.in ol'.Solis iustis
debent̄ celestis patrie p̄mia.⁊ humil's ca
sti misicordes ad gaudia eterna pueniāt
❡ Cōsideret autem fidelis quilibet circa
genus humanū.angelorum magnifica be
neficia.⁊ ad ipsos reuerentiā habeant sin
gularem.Naꝫ sicut hic dicitur animā La
zari in sinu habrae portauerūt Criso.quia
licet despectum iaceret nō blasphemauit
nec desperauit.d.hic diues in nequitia vi
uens gaudet ⁊ tribulationes non patitur
ego vero non optinere valeo necessariaꝫ
escam.⁊ qr̄ dicantur fuisse plures angeli
⁊ non vnus audi eundem Criso.ꝑpterea
plures angeli veniunt vt chorum letitie
faciant . ❡ Sciendum est autem q circa
genus humanū inter alia inuenio q̄ttuor
beneficia angeloruꝫ.
Nam nos a peccatis retrahūt.
Nos ab inimicis defendunt.
Deo nr̄as oratiōes offerunt.
Animas nr̄as i paradisum pducunt.
❡ Nam Jero.sup Mat.Magna digni
tas animaꝝ vt queqꝫ hēat ab ortu sue na
tiuitatis in custodia sui angelū.❡ P° igit̄
angl'i nos a pecis retrahūt.nam q: hō ꝑ
pter naturā corruptā magis ē ad malū ꝑ
nus q̄ꝫ ad bom . iō đs sibi deputauit vnū
angelū.q quātū ē in se ↄtiue eū a malo re
trahit.⁊ ad bom iducit.iō Ber.in s̄mōe đ
angl'.d.Quotiēs aūt grauissima cernitur
surgere tēptatio ⁊ tribulatio vehemens

imînere.inuoca angelũ custodem tuũ. dire
ctorem tuum.adiutorem tuum.in oportũi
tatibus tuis:in tribulatõe vero neq3 dor
mitat neq3 dormiet.si qñ ad tempus dissi
mulat.¶2º ab inimicis defendunt.Nam
q̃diu viuimus sumus i contiuo bello.iu
xta illud Job.7.Militia est vita hoīs su
per terram.Nam hēmus pugnare cũ car
ne.mundo.⁊ dyabolo. qbus non possum⁹
resistere nisi diuino auxilio mediante qui
nobis mittit angelum suum defensorem.
iuxta illud ps.Immittit angelus dñi in
circuitu timentiũ eũ ⁊ eripiet eos.¶3º
orones nostras deo offerunt. iuxta illud
ꝙ Tob.dixit angelus Raphael. Tob.12.
Quando orabas cum lachrimis ⁊ sepelie
bas mortuos ego obtuli orõnem tuã do
mino.¶4ºaias nr̃as in paradisum pdu
cunt:iuxta ꝙ h̄ dr̃ de Lazaro ꝙ āgeli por
tauerunt eum in sinum Habrae.⁊ hoc est
ꝙ dñs dixit Moy.Exo.23.Ecce ego mit
tam angelum meum qui precedet te ⁊ cu
stodiat in via ⁊ introducat in locũ quem
preparaui idest padisi.

Quarta pars.

Eqtur.Mortuus est autem di
s ues ⁊c.vbi tangit statum ruino
sum ⁊ detestabilem. ꝙ probat si
tientis tristitia.vbi tria possum⁹ 9side.s.
Priuatõem termini ingerent̃.
Passionem supplitij affligent̃.
Frustratõem desiderij appetent̃.
¶Q̄m ad pm dic.Mortuus ē āt diues:
quāto eīz qs plures pēas patit̃ tāto plus
crutiat̃.vt āt vehemēs crutiat⁹ ostdatur
hui⁹ diuit̃.iōipsi⁹ nob pēa multiplex de
mōstrat̃.h̄ igit̃.5.possum⁹ 9siderare.s.
Habitatõem tenebrosi loci.
Inspectõem alterius boni.
Insinuatõem petiti bñficij.
Expssioné diri supplitij.
Allõnem diuersi stipēdij.
¶Q̄m ad pm dic. mortu⁹ ē āt diues ⁊c.
Infern⁹ ei ē loc⁹ tenebrosus ⁊ obscur⁹. ō

Job.x.ē terra tenebrosa terra miserie ⁊
tenebraꝝ vbi vmbra mortis ⁊ nullus ordo
sed sempitern⁹ horror inhabitat.vbi iste di
ues mor.collocatus fuit.ō q̃.⁊ suis simili
bus dic ps.Sic oues in inferno positi sũt
mors depascet eos.vnde Aug.de questio
nibus.Sepultura āt inferni pēaꝝ pfundi
tas est.q̃ ⁊ supbis ⁊ imisericordes p⁹ hāc
vitam vocant vel vorāt.¶Q̄m ad inspe
ctõem alterius boni.dicit elleuans autem
oculos ⁊c.Nam qñ aliqs videt alium in
statu 9solõnis ⁊ solatij. seipm āt videt in
pena ⁊ miseria cũ h̄ sciat pp sua dmerita
tantum amisisse bonũ ⁊ tātā miseriā cõse
cutum talis visio bm Greg.5.mor.est si
bi augmentum calamitatis ⁊ pene. q: igi
tur diues iste vidit Lazaꝝ in loco quietis
seipm existētem in pena.talis visio suam
penā augmentauit.vnde Criso. Sic autez
paupi dũ viueret grauioré penā redebat
iacere ante ianuam diuit̃.⁊ aliena bona p
spicere.sic diuiti mortuo augebat extermi
nij acubitus i pēa ⁊ 9spectus delectatõis
Lazari ne sola tormētoꝝ nª. sed ⁊ collõne
honoris illius itollerabilius sentiret sup
plitium.¶Q̄m ad insinuatõem petiti be
neficij dicit.⁊ ipe clamabat.d.pr̃ Habraam
⁊c.Nā qñ aliqs exñs i pēis clamat signũ
ē desiderij vehemētis ꝙ habet de hñdo
remedio grauitatis penaꝝ.ex hoc igitur
ꝙ iste diues clamauit. datur intelligi ꝙ
desiderabat suffragiũ ⁊ cruciabatur ama
re vt dicere potuerit illud Osee p̃.Ad te
dñe clamabo q: ignis comedit spetiosa de
serti.flāma succēdit ligna regionis.Nam
tunc in isto diuite ignis comedit spetio
sa: quando existens in igne fuit desica
tus.⁊ pulchris vestibus denudatus.flam
ma vero ligna regionis succendisse di
citur quando existens in flamma fuit
omni sustentatione diuitiarum suarum
priuatus.¶Iste autem diues existens
in tormentis recursum habuit ad Habra
am nominans ipsum ⁊ patrem appel

lano vt sic eum magis alliceret ad miseri
cordiá faciendum. tñ non fuit suꝰ filius q:
nó fuit secutus eum in opibus bonis. ꝙ q
dem veraciter fac̃ filiuꝫ alicuiꝰ teste xp̄o
dñte Jo. 8. Si filij estis habrae opera ha
brae facite ⁊ qd petijt audi. naꝫ dixit mit
te Lazarũ vt intingat ⁊c. vbi considera o
pccõr ipenitens illud Greg. in ol'. Quid
nimirũ diues eum cuius in hac vita mise
reri nó voluit in suo iam supplitio positꝰ
patronũ querit. ⁊ q vulnerato papi mése
sue minime dare voluit in inferno positꝰ
vsqꝫ ad minima queréda peruenit. Nam
gutam aque petijt q micas Lazaro nega
uit. O qualis é ista mutatio q eim conti
nue splendide viuebat non petijt situlam
aque sed soluꝫ gutá: petebat aũt aq̃ꝫ ad re
frigeriũ lingue. q: ī ligua maxime torque
batur secundum Criso. ⁊ Greg. in ol'. Q:
ipse in lingua peccauerat quãtũ ad gustũ
epulando continue splendide. ⁊ quãtum
ad loquellã quia vt plurimũ post epl'as se
quitur vana loquacitas. ¶ Quãtũ ad ex
pressionem diri supplitij dicit quia crucior
in hac flama. Nam ꝑ istam flamá intell'r
pená ignis q̃ꝫ in inferno habebat. ⁊ q̃ꝫ ha
bent oẽs dãnati de q̃ flama dicit Grego.
9. mor̃. Illa vltrix flama vitioꝝ cõcrema
tioné hꝫ ⁊ lumen nõ hꝫ. q: quo illos flama
gehéne deuorãt ⁊ amissione veri luminis
cecat. vt ét foras eos dolor cõbustiõis. ⁊ i
tus péa cecitatꝭ obũbret quatenꝰ q aucto
ri suo corpe ⁊ corde dereliquerũt. sil' ⁊ cor
de ⁊ corpe puniant̃ ⁊ vtrobiqꝫ penas sen
tiant q dum hic viuerent prauis suis dle
ctationibꝰ ex vtroqꝫ seruiebant. ¶ Quã
tum ad allegatiõem diuersi stipendij dic̃
⁊ dicit illi habraá. Nam ds cui nota sunt
omnia. ⁊ oẽs remunerat scðm opera sua.
diuitem ⁊ Lazaꝝ q: diuersimode vixerũt
in h̄ mũdo. q: vnus i mundanis delitijs i
qbus deũ offendit ⁊ sibi demeruit: alius
in multis penurijs in qbus deo placuit. ⁊
sibi meruit diuersimõe p̄mia. ¶ Duplicẽ
aũt diuersitatem inter diuitem ⁊ Lazarũ
possumus ꝯsiderar̃. primã dum fuerũt in
statu acquirẽdi. secundaꝫ dum fuerunt in
statu recipiédi. h̄ totum pꝫ in lr̃a. ¶ Sed
ꝯsidera o miser peccator qualem respon
sionem hic diues hũit ⁊ fuge vitia ne cuꝫ
ipso simil'r crucieris. naꝫ q̃ꝫuis ad habraã
multũ clamauerit tñ exauditꝰ nõ fuit. vt
potuerit dr̃e illud p̄s. Clamabo ꝑ diem ⁊
nõ exaudies cuius ratõeꝫ assignãs Aug.
in ol'. de diuite dicit ideo rogãs diues nõ
exaudit̃ in tormẽtis. quia rogãteꝫ paupe
rem nõ exaudiuit in terris. ¶ Quantuꝫ
ad 2m dicit. ⁊ in his oĩbus inter vos ⁊c.
per illð enim chaos firmatũ inter bonos
⁊ malos 2m Magistrũ sententiarũ libro
quarto intell'r ex ꝑte iustoruꝫ diuina iusti
cia. ⁊ ex parte reproboꝝ iniquitas q̃ nll'o
modo possunt sotiari. ⁊ ideo semꝑ rema
nent seꝑata. ¶ Quantũ ad tertium dicit
⁊ ait rogo te pr̃ ⁊c. Nam erit dãnatis ꝙ
nunq̃ꝫ habebũt desideriũ quietatũ nec ali
quid poterũt petere ꝯsolationis ⁊ gaudij
ꝙ possint aliq̃l'r obtinere iuxta ꝙ de ipis
dr̃ Miche. 3. Tunc clamabũt ad dñm ⁊ ñ
exaudiet eos. ⁊ abscõdet faciem suã ab eis
in tẽpore illo sicut nequit̃ egerũt ad inuẽ
tionibus suis. vt quilꝫ illorum possit dice
re illud Job. 19. Ecce clamabo vim faciẽs
⁊ nõ exaudiet vociferabor ⁊ nõ est q iudi
cet semitã meã circũsepit ⁊ trãsire nõ pos
suꝫ. ⁊ in cale meo tenebras posuit. ⁊ spolia
uit me gloria mea. ⁊ abstulit coronã de ca
pite meo destruxit me vndiqꝫ ⁊ ꝑeo. ⁊ q̃
si ense arbori abstulit spẽm iratus contra
furor eius. ⁊ sic me hũit quasi hostem suũ
hic ãt duo possumus ꝯsiderare. s.
Diuitis postulatõem.
Patriarche responsioneꝫ.
¶ Qm ad pm dic̃ rogo ⁊c. Iste ei diues
in tormẽtis põitus ductꝰ quodã naturali
amore fr̃ibꝰ ꝯpatit̃ ne patiant̃ silia tormẽ
ta ⁊ iõ petit vt eis ãnũciet̃ ꝑ Lazaꝝ q̃ꝫuis
non fuerit exauditꝰ. ¶ Qm ad p̃triarche

rñsione dicit 7 ait illi habraã.nam secũdũ Greg.i ol'.neq3 si qs ex mortuis surrexerit credent ei.q2 verba legis despitiũt re déptoris.q ex mortuis surrexerit subtilio ra q̃2to sunt tanto h difficilius iplebunt. ❡ Iste diues q fuit auarus 7 ipius pót figurari p illam miserá 7 ipiá mulieré stá te3 i medio amphor̃ d̃ qua zach.5.vbi sen tential'r dr̃ quod ipe vidit q̃2dam amphoram.7 i medio sedebat q̃da3 ml'r cui nom̃ ipietas 7 talentũ pũbli missu3 é in os ei9 7 due mulieres habétem allas quasi mil ui leuauerũt amphorá inter terra3 7 cem. 7 interrogauit quo d̃ferét illam amphorá cum muliere cũ fuit rñsum q̃ portabát eá in terrá senar vt hedificarét ibi sibi domũ ad habitádũ.❡ Ubi sciendũ scõm Greg. q̃ p illa3 amphorá intelligit̃ peccatũ aua ritie ista amphora h3 os patulum p q̃ in telligitur sitis auari.quia auarus semp sitit pecuniá 7 nunq̃ satiatur.iuxta illud Eccl'i.5.Auarus nõ implebit̃ pecũia.Ista amphora h3 duas alas. q2 auaa p̄cipal'r cõsistit in duobus.s.in aliena indebite ra pere.7 i p̄pria tenaciter retinere.❡ Per mulierem vero sedéte3 i medio amphore intelligit̃ auarus retétus 7 sedens in pec cato auaritie que mulier signáter dicitur impietas q2 ois auarus vt plurimu3 est i pius 7 crudelis 7 spáliter hic diues.q2 vi dens Lazarũ paupculum taliter q̃ cupie bat saturari de miccis q̃ de mensa ei9 ca debát ipse crudelis vná sibi puam elymo sinam nõ porrexit.❡ Per plũbum aute3 ponderosum 7 terrenũ in os mulieris im positum intelligit̃ pondus peccati aggra uans 7 ad aliud inclinás.Ná teste Greg. peccatũ q̃ p pénitentiá nõ deluit̃ mox suo pondere ad aliud trahit p duas aũt mlie res portátes istá mulieré cũ áphora itel ligunt̃ duo genera vitiorum portátia auari tiá.s.supbia.7 luxuria.Nam qdá sunt aua ri vt alijs possint dñari 7 tunc supbia aua ritiam portat.qda3 h faciũt vt carnaliter

delectent̃.tunc luxuria auaritiá portat de qbus dicitur Eccl'i.2.ve manibus male fa cientes 7 peccatori terrá ingerenti duab9 vijs.❡ Nam manus male faciens é aua rus expolians paupes.qui duabus vijs i gredit̃ qñ vel p superbiá vel per luxuriá fit auarus 7 tali cominãt deus.ve dánató nis eterne.❡ Signáter át auaritia hui9 diuitis portata fuit p duas mulieres p̄di ctas. q2 sicut de ipso dr̃ purpura vestieba bat̃ 7 bisso.vt se absentaret supbe p̄ alijs 7 epulebat̃ cottidie splédide.per q̃ facili ter homo ad luxuriá inclinãt.❡ Dicunt̃ aũt iste due mulieres duas alas hr̃e.Na3 supbia duas allas h3.s.inflationem p indi gnationem 7 elleuatióem p̄pter exhibitá reuerentiá:luxuria etiam h3 duas allas.s. ipudicum aspectũ. 7 inhonestu3 affatum. ❡ Signáter autem dicunt̃ allas hr̃e mil ui.q2 p̄dicte sunt alle dyaboli p miluũ d̃ signati.q2 sicut milu9 est auis circũuolás pulos rapiens 7 q̃rulose clamans sic dya bolus semp circuit téptare homies vt in pecc̃m labant̃ dicitur aũt q̃ iste due mulie res.s.supbia.7 luxuria leuauerũt mulieré cum amphora.i.auarũ inter terram 7 cem. quia ratione supbie se exaltat ad alta ra tione vero luxurie se inclinat ad fetida s3 tamen cõsidera. 7 expauesce o miser pec cator quia iste mulieres deferũt muliere3 cum amphora in terrá senar.nam p senar que interp̄retat̃ fetor siue excussio dentiũ intelligit̃ infernus qui locus é fetidus.iu xta illud Is.3.Erit pro suaui odore fetor vbi etiam iuxta illud Mat.8.Erit fletus 7 stridor dentiũ in infernũ igitur instar se nar ducet̃ auarus impius vt ibi.q2 supb9 fuit:sit fetidus vt merito de ipso dicat̃ il lud Joel. Ascendet fetor eius 7 ascen det putredo eius quia supbe egit.q2 vero luxuriosus fuit ibi dentibus strideat qui ipsos occupauit epistol'.ex quib9 luxuria nutritur vnde de isto diuite 7 suis simili bus dicit Greg.illud Mat.8.Eicientur in

tenebras exteriores eiiciet inquit Greg. in tenebras exteriores vt illic dentes strideant qui hic de edacitate gaudebant.
¶ Dicitur aũt ꝙ ibi hedificat sibi domũ ꝑpter mansionem ꝑpetuam q̃ʒ habebunt reprobi in inferno iuxta illud xp̄i Mat. 25. Discedite a me maledicti in igné eternum qui paratus est dyabolo. ⁊ angelis eius non aũt vos karissimi assimilemur huic diuiti misero qui fuit i inferno sepultus sed magis paupculo Lazaro cuiꝰ anima fuit p sanctos angelos in sanctoꝝ gl'a collocata. Ad q̃ʒ gl'aʒ ⁊c.

¶ Feria.6.dñice secũde in xlª.

Omo erat pr̄familias qui plantauit vineaʒ ⁊ sepe circundedit eam ⁊c. Mat. 21.
b
Nos videmꝰ p expientiaʒ ꝙ in ista politia mundana. inter hoĩes sunt gradꝰ distincti. Nã aliq sunt principátes. aliqui seruiétes. ex pte principantiũ dʒ esse ꝙ ipsi sua bona tã mobilia q̃ʒ imobilia cómittant suis subditis vt d̄ his lucrentur suis dñis ⁊ etiam sibi ipsis. Ex parte vero seruientiũ debet esse ꝙ ipsi sint fideles suis dominis ⁊ ecótra illo nõ machinari malum nec ei iniuriam facere nec sibi cõmissas in alioꝝ vel suũ propriũ trásferre dñiuʒ sed debitá reddere rationem. ꝙ si ecótrarium facerent cõ ueniés essʒ si se nollet corrigere ꝙ ab eis auferentur iam tradita ⁊ grauiter punirentur. ¶ Sic suo modo ẽ i politia diuina in qua deus est dñs presidens nos vero debemus hũiliter obsequẽtes. Deus aũt propter suá liberalitateʒ nob̄ sua bona cõ municauit largissime multa bona gratuita ꝯdonando. de ipsis ⁊ sicut serui soliciti debemus lucrari dũ viuimus ne possimꝰ vt serui inutiles de ignauia vel ingratitudine reprehendi. ⁊ quanto plura recepimus tanto plus obligamur. Nam teste Grego. in quodam oꝛ. Quanto augentur dona rationes etiam crescunt donoꝛum.
¶ Ut igitur xp̄s tanq̃ʒ solicitus pr̄ nos ad fructificádum de donis receptis inducat attentius penam ingratoꝛuʒ nob̄ in h̄ euãgelio inuit cum ab eis auferri regnũ celoꝝ denũciat ⁊ fructificátibus cõdonari in quo qdem xp̄s quattuoꝛ tágit.
Cõdonantis benignitateʒ cõmendabilé.
Recipientis malignitaté detestabilé.
Discuciẽtis sagacitaté admirabilé.
Aduersantis puersitateʒ dãnabilé.
¶ Primũ probat exhibitio beneficij. Secundum ꝑpetratio maleficij. Tertiũ reqsitio ꝯsilij. Quartũ ꝑsecutio collegij. Primũ in priñº. Secundũ ibi cum autem tempus fructuũ ⁊c. Tertium ibi cum ergo venerit dñs vinee ⁊c. Quartũ ibi ⁊ cum audissent p̄ncipes ⁊c.

Prima pars.

Uantũ ad primũ vbi tangit ⁊c. ꝙ probat ⁊c. diĉ homo erat pr̄. Nam quádo aliquis dat alicui donũ magis ꝯpletum ⁊ magis p̄tiosum signũ est ꝙ d̄ ipso cõfidit. ⁊ ipse largiẽs est cõmendandꝰ. Quia igiƭ iste pr̄familias locauit agricolis vineam bene plantataʒ ⁊ completam. vltra h̄ ꝙ visus est confidere d̄ eis fuit nihilominꝰ ꝯmendãdus. Hm̄ h̄ igiƭ hic duo possumus ꝯsiderare. s.
q
Presidẽtis sapientiá in cõstruendo.
Exhibẽtis ꝯfidentiá in cõmittendo.
¶ Quantũ ad pᵐ dicit hõ erat pr̄. Qui ei vl't pruděter ⁊ sufficiẽter aliquá vineá facere dʒ ipaʒ plátare ad fructuũ ꝓductionem dʒ eá circũdare sepé ad eius ꝓtectionem fodere toꝛcular ad vini exp̄ssioné hedificare turrem ad eiꝰ defensioné. ⁊ qꝛ iste pr̄fa. de quo xp̄s hic loquiƭ pabolice ista seruauit. iõ sapienter ꝯstruxit vt sic fuerit noe de quo diciƭ Geñ. 9. Quod cepit noe vir agricola exercere terraʒ ⁊ plátauit vineam. ¶ Quantũ ad scõm dicit. ⁊ locauit eam ⁊c. Nam sicut bonitati alicuius atte

statur qñ bõa sua cõicat alijs. ita attestat
cõfidentie qñ in absentia sua bona in ma
nibus alterius dereliqt.qꝛ igitur iste pr̃
fami.nõ solum vineã locauit agricol'.sed
etiam in eius absentia ipsam eis dimisit
nõ solum bonitatem in ipso possumus ar
guere sed ⁊ cõfidentiam vt fuerit hõ ille
de quo dr̃ Mat.25. Homo qdam pegre
ꝓficiscens vocauit suos suos ⁊ tradidit il
lis bona sua.¶ Sciendũ est aũt circa istã
ꝑtem loquẽdo spũaliter.ꝙ ꝑ istam vineaꝫ
intelligi põt anima cuiuslibꝫ hois qꝫ deꝰ
loquẽdo realiter plãtauit in terra quãdo
ipsam in corpore terreno infudit ⁊ sicut ĩ
vinea sunt multe vites ipsam mirabiliter
adornãtes.¶ Loqndo vero spiritualiter
tunc ds plantat hanc vineam.qñ de statu
peccati cũ quo.ꝓpter ꝑuaricatiõem ꝑmo
rum parentũ nascimur educ̃ eam ad statũ
grẽ.vt merito possumꝰ sibi dr̃e illud ps.
Vineã de egypto.i.de statu peccati tran
stulisti eiecisti gentes.i.demones ⁊ plan
tasti eam grãm ipsam viuificãtẽ conferen
do.¶ Per sepẽ vero circũdantem istaꝫ
vineã intell'r angeloꝝ custodia a domino
sibi data vñ Jero.sup Mat.Magna di
gnitas animarũ vt vnaqueqꝫ ab ortu sue
natiuitatis in custodia sui angelum depu
tatum.¶ Vel ꝑ istam sepẽ intelligi põt
timor dñi per quem hõ custodit se:ne in
pecm̃ labat.iuxta illud Prouer.15.Pro
pter timoreꝫ dñi omnis hõ declinat a ma
lo.¶ Vel ꝑ istam sepẽ intelligi põt intel
lectus vl'ratio cuius ẽ bona vel mala co
gnoscere.⁊ sic debet hoiem custodire.vñ
dicit per ps.Intem tibi dabo ⁊ instruã te
⁊c.¶ Per torcl'ar etiam in quo cõprimũ
tur vue intelligi põt synderesis siue con
scientia q̃ qñ homo peccat ipm remordet
⁊ torquet.vt sic peccator examinãs cõsciẽ
tiam suaꝫ ⁊ ꝑtimescens diuim iudim dicat
dño illud Job.Cõmuto faciem meã ⁊ do
lore torquear verebor oia opa mea sciẽs
ꝙ nõ parcis delinquẽtibus.cui sic exami
nanti ꝯscientiam suã apparet angelus do
mini ipm dirigẽs ⁊ ꝯfortans hoc aũt fuit
figuratũ Judic.6.Ubi sentẽtial'r dr̃ ꝙ cũ
Gedeõ purgaret frumentuꝫ in torculari
vt fugeret madianitas apparuit ei ange
lus cõfortans ipꝫ de victoria.¶ Ubi sciẽ
dũ ꝙ ꝑ gedeoneꝫ cui inimicabant madia
nite intell'r quilibet hõ cui madianite qui
interpretant iniqui.i.demones inimicant
per frumentũ vero ꝙ ẽ granũ excellentiꝰ
inter alia intell'r anima qꝫ ds excellenteꝫ
creauit.qꝛ ad sui ymaginem ⁊ sociaꝫ ange
lorum.hanc igitur animã instar gedeõis
dꝫ purgare in torculari sue cõscientie ipaꝫ
examinãdo.⁊ sic fugere dyam humani ge
neris inimicũ cui sic purgãti astitit ange
lus dñi ipsum ꝯfortans ꝙ de inimicis vi
ctoriam obtinebit.¶ Per turrem aũt q
est locus fortitudinis ⁊ ꝑsidij intell'r libe
rum arbitriũ siue voluntas in hoie q̃ ita
fortis ẽ ꝙ nõ potest cogi per aliquã crea
turam ad peccãdum nisi velit.nam scđm
Aug.Peccatũ adeo est voluntariũ ꝙ nõ
sit voluntariũ non ẽ peccatũ.¶ Istã aũt
vineã.i.animã suam debet quilibet instar
vinee materialis.

Fodere suã conscientiã ꝑscrutando.
Putare dignã penitẽtiã assumẽdo.
Extẽdere verã amicitiã exhibendo.
Ligare puram ꝯtinentiã ꝯseruando.

¶ Primo ipsaꝫ fodere ꝯscientiam ꝑscru
tando.Nam hõ non som supficialiter sed
profunde dꝫ suaꝫ ꝑscrutari cõscientiã exa
minando omnia mala q̃ fecit cum oibus
circũstantijs aggrauãtibꝰ iuxta ꝙ sibi dr̃
Jere.2.Uide vias tuas in cõuale.i.ꝓfun
de scito quid feceris.¶ Secundo dꝫ ipaꝫ
putare dignã penitentiã assumẽdo.Nam
postqꝫ homo mala cõsiderauit dꝫ ipsa per
penitentiã abicere istar putãtis.qui absci
dit supfluos palmites vt vinea fructꝰ af
ferat ampliores.¶ Modꝰ aũt putandi
istam vineã nob̃ figuratiue spũs s.ondit
Cañt.2.Flores apparuerũt i terra nr̃a tpe

putatõis aduenit.vox turturis audita ẽ in terra nostra.ficus ꝓtulit grossos suos vinee florentes dederunt odorem suum. ¶ Ubi sciẽdum ꝙ q vult appere flos ⁊ redolens coraꝫ deo dꝫ inter alia quattuor hr̃e que ad pñs spectat q̃ tangunt in hoc dcõ figuratiue.s.
Amaram contritõem.
Integram confessionem.
Perfectam satisfactõem.
Honestam conuersatõem.
¶ Nam p turturẽ auem gemebundam i tell'r amara contritio.p vocem q̃ꝫ aliquid ꝙ est in corde foris exprimit intell'r integra confessio. ¶ Per ficum vo ꝓferẽtem grossos suos intell'r perfecta satisfactõ: sed per vineas florentes qui dederũt odorem suũ intell'r honesta cõuersatõ. ¶ Sꝫ lꝫ sic homo deberet putare vineam suam vt deo faceret fruct⁹ suaues.honesta.s.cogitando ⁊ virtuosa opando. tamen multi faciunt labruscas per malas cogitationes ⁊ peruersas operatões: de quib⁹ ipe conqueritur Is.5.d. Quid est ꝙ debui facere vinee mee ⁊ non feci.q.d. nihil ⁊ expectaui vuas vt supra ⁊ fecit labruscas. ¶ Sed tamẽ aduertat miser peccator qd de ista vinea ꝯminando dicat dñs Is.5.d. Ostendam quid faciam vinee mee auferam sepẽ eius ⁊ erit in direptionem diruam maceriam eius ⁊ erit in conculcatõnem ⁊ ponam eam desertam non putabit ⁊ non fodietur.⁊ ascendent super eam vepres ⁊ spine ⁊ nubibus ne pluuãt. ¶ Ubi sciendum ꝙ quando homo non vult se dare bonis operibus sed peccatis: tunc deus suis meritis exigẽtibus aufert ab eo sepem ⁊ dirruit materiam: quia permittit ꝙ sancti angeli qui sibi dati erant ad custodiam instar sepis ⁊ maceriei conseruãtium vineam ab ipso recedãt ⁊ permittãt eam solitariam.⁊ sic miser peccator remanens sine custodia in direptionem omnium virtutum remanet. ⁊ in conculcatõeꝫ omnium vitiorum. vt sic deserta fcã nec putata per vitiorũ ablatõem: nec fossa p sui consideratõem super eũ ascendunt vepres ⁊ spine.i.cogitatiões male ad quas sequunt opera praua: ⁊ ꝙ omnib⁹ istis terribili⁹ ds mandat nubib⁹ ⁊c. q: non vult sancti qui sunt in patria significati per nubes elleuatas in altum sibi procurent ab ipo gratiam per quã possit anima misera instar vinee irrigari. ¶ Deus igitur hõi locauit hanc vineaꝫ.vt solicite eam custodiat.vt sic fructus bonos ⁊ sibi acceptibiles faciat.tamen multoẽ.intantum est piger ꝙ nullum facit fructuꝫ: q̃ꝫ iubet absci di ⁊ ignib⁹ infernalibus tradi. ¶ Hoc ãt fuit figuratum in dicto parabolico. ꝙ dixit dominus Luc.13.vbi sententialiter dicitur ꝙ dixit talem parabolam: quidam homo habuit arborem fici plantatam in vineam suam ⁊ tribus annis consequent querens fructum in ficulnea ⁊ non inueniens dixit cultori vinee.ecce tres ãni sunt: ex quo venio querens fructũ in ficulnea: ⁊ non inuenio: succide ergo illam' vt quid terram occupat.⁊ dixit cultor vinee.domine dimitte illam hoc ãno vsqꝫ dum fodiã circa illam ⁊ mittam stercora: ⁊ siquidem fecerit fructum dimitte illam. sinautem i futurum succides eam. ¶ Ubi sciendum ꝙ per vineam istam vt dictum est intelligitur anima cuiuslibꝫ hominis.per arborem autem positam in vinea intelligitur voluntas respectu cuius dr̃ bõus vel malus vel nullus.per cultorem vero intell'r itellectus vel ratio.que hꝫ hominem solicite gubernare.per dñm ãt vinee ds animam ipam ꝓducens q̃ꝫ productam dimittit eam in potestate sua.d. rõni vt hanc gubernet ⁊ regat ⁊ faciat ꝙ arbor.i. volũtas afferat bonos fructus: contigit tamẽ multoẽ.ꝙ ds veniens inuenit ꝙ trib⁹ annis ficulnea.i.voluntas nullum bonuꝫ fructum attulit elicitum vel exterius impatum. ¶ Nam per istos tres ãnos intelli

guntur tres principales etates hominis in hoc mundo.s.iuuētus.virilitas ꝛ senectus .deꝰ igit querit in arbore.i. in voluntate p̄ āno.i.in iuuentute fructum ꝛ nullū inuenit bonū sed potiꝰ oppositū.q: totam suam iuuentutem expendit in laxiuijs ꝛ delitijs carnis.❡ Querit etiam in secundo anno.s.in etate virili.ꝛ tunc ēt non inuenit ſz oppositum.q: in tota etate virili nī cogitauit:nisi quomodo possz ꝓmoueri ad dignitates mūdanas ꝑ superbiā.❡ Querit nihilominus 3ᵒ āno.s.in etate senili . ꝛ tunc ēt non inuenit nullū bonum fructuꝫ sed oppositum.q: tunc homo senescit.Sic naturaliter corpus ad terram deiecit . sic aīa ad terrena ꝑ auaritiam inclinatur.naꝫ teste Jero.Cum cetera vicia cum homie senescente seuescant:sola auaritia iuuenescit .Sic igitur inuenta infructuosa tribꝰ ānis arbore ista precipit dñs cultori vinee i.intellectui ꝙ hᷓ arbor succidatur ꝛ mittat in ignem.ꝙ tunc fac̄ quādo intellectū hoīs excitat vt ꝯsideret diem mortꝭ.q̄ quidem ꝯsiderato ꝛ cognita pēa ꝓ pccīs aīe obitam.rogat dillatōem ꝓmittēs adhibere remediū vt arbor afferat fructū.s.ꝙ fodiet ꝛc.Nā ꝑ illud remediū ꝙ dic̄ se positurum intellectꝰ vt arbor fructificet .s. ꝙ fodiet circa eam ꝛ poneret stercora. Per fossionem intell'i pōt consideratō mortis q̄ꝫ intellectus aṗponit volenti vt a terrenis delectatōibꝰ ꝛ delitijs ꝛ diuitijs elongetur.more fodientium q a radice arboris terram amouent quando ipsam fodiunt.❡ Per stercora vero fymum qui vilis est :intelligi pōt vilitatis consideratō ꝯditōis hoīs:q: ꝺ terra ē ꝛ i terrā dbꝫ reuerti:q̄ꝫ itellectꝰ volūtati ꝓpōit. ꝛ si his remedijs adhibitꝭ hō vult dolēr ꝺ perpetratꝭ vitijs ꝛ ad pniam ꝯuerti . tūc euadit ꝯbustiōis sniam.si ꝟo vult in malitijs pseuerar̄ nullatenꝰ poterit sniaꝫ diuā euadere qn absciŋdat̄ ꝑ mortē ꝛ tradat̄ ignibꝰ infernalibꝰ.nā iuxta illō Math.22. Rex.i. deꝰ dicet ministris.i. āgelis exequētibus iusticiā diuā.ligatꝭ pedibꝰ eius ꝛ manibꝰ mittite eū in tenebras exteriores ibi erit fletus ꝛ stridor dentium .

Secunda pars .

Sequit̄.Cum aūt tp̄s ꝛc. vbi tangit recipientꝭ malignitatē dlectabilem . ꝙ ꝓbat ꝑpetratō malefiᴄij.tanto enim quis est reprehēsibilis magis quanto ab aliquo pl'a bñficia recepit ꝛ cū male cognoscit.❡ Cū igit̄ ds multa beneficia ꝯtulerit ꝑpl'o iudayco qui male cognouerunt.iō valde reprehēsibiles reddebant̄.hic autem tria possumꝰ ꝯsiderar̄ ꝭm ꝙ malitia iudeorum respectu ꝑsonaꝝ quibus fecerunt iniuriam tripliciter ostēditur aggrauando.s.

Propter sanctitudinem virtuosam.
Propter multitudinem numerosam.
Propter magnitudinem generosam .

❡ Quantū ad pᵐ dic̄.Cū āt tp̄s fructuū ꝛc.vbi tāgit bēignitatē in visitādo.iudeorum ꝑuersitatē in ꝑsequendo.

❡ Qᵐ ad pᵐ dic̄.cum āt tempus ꝛc.per istos eim agricolas intelligi possunt iudei quibꝰ vineam suam.i.populum suum locauit.per seruos autē suos primos q̄s misit intelligi pn̄t omnes prophete veteris testamenti:qui fuerunt eximie sanctitatis.istos deꝰ misit ad erudiendum suū populum:ꝛ ad increpandum suis trāsgressoribus:ad quid autem misit eos exp̄ssit d.vt acciperent eius fructꝰ q̄ꝫ fecisset .s. vinea eis locata.vt sic potuerint dicer̄ isti serui ꝓphete illud Cant.7. Uideamus si floruit vinea.si flores fructꝰ parturiunt . q: ꝟo bis hᷓ dñtur missi.Sciēduꝫ est ꝙ ꝑ ꝑmos missos q pauci fuerūt intelligūtur Moy.ꝛ Aaron quos ꝑ misit vt rectores ꝑpl'i ꝺ qbꝰ dic̄ ps.Misit Moy. seruū suum ꝛ Aaron quē elegit ip̄m.❡ Alio mō itll'i pn̄t ꝑncipaliores ꝓphas.q̄s ēt ds misit.❡ Qᵐ ad iudeoꝝ ꝑuersitatē i ꝑseqn

do dic. ⁊ agricole apphēsis ill' ⁊c. ex h eim
aggrauatur iudeoꝝ malitia: q: cū ds sua
benignitate misisset suos nuntios.s. pphe
tas scōs eos tñ diuersimode afflixerunt.
q: sicut Moy. ⁊ Aaron intelligatur audi
quid dicit ps. Exercebauerunt Moy. in
castris Aarō scꝫ dñi. si vero pricipaliores
intelligantur audi Jero .d. Ceciderūt q
dem vt Jeremiā. occiderunt vt Jsayam.
lapidauerunt vt Naboth. ⁊ Zach. quem i
terfecerūt inter templū ⁊ altare. ¶ Qm
ad 2m dicit. Jteꝝ misit alios ⁊c. vbi tāgit
dei benignitatem in visitando ⁊ iudeorū
peruersitatem. ¶ Quantū ad pm dicit.
Jteꝝ misit alios ⁊c. Nam benignitas dei
fuit ꝙ nō obstāte ꝙ iudeis suis pmis nū
tijs iniuriati fuissent, voluit tamē plures
prioribꝰ destinare per quos intell'r sꝫ Ra
banum, Chorus oium pphārum. ¶ Qm
ad iudeoꝝ peruersitatem dicit. ⁊ fecerunt
illis silr̄. Ex hoc enim aggrauat iudeo
rum malitia. q: multos occiderunt. vt sic
merito potuerit eis dicere illud Mat.
Ecce ego mitto ad vos prophetas sapiē
tes ⁊ scribas ⁊ eis occidetis ⁊ crucifigetis
⁊ flagellabitis in synagogis vestris ⁊ per
sequimini de ciuitate in ciuitatem. vt vēi
at super vos omnis sanguis iustꝰ q effu
sus est super terram a sanguine Abel iu
sti vsqꝫ ad sanguinem zacharie filij Bara
thie quem occidistis inter templum ⁊ al
tare. ¶ Quantum ad 3m dic. nouissime
autem misit ⁊c. vbi tangit Dei benignita
tem in visitando. iudeorum peruersitatē
in persequendo. ¶ Quantum ad primuꝫ
dicit. Nouissime autem ⁊c. Nam magna
benignitas dei fuit ꝙ non solum iudeis
ad eorum profectum misit seruos suos p
phetas sed etiam suum filium predilectuꝫ
Jesum Christum. Unde Jlarius. Jn fi
lio autem misso domini mei aduentus fi
guratur. ¶ Quantum ad iudeorum per
uersitatem in persequendo dicit. agricole
autem videntes filium ⁊c. Nam omnis
actus culpabilis est voluntatis ellicitus
vel impatus quem duplicem culpalēꝫ ha
buerunt iudeorum erga xp̄m .s. Jn affcū
appetēdo. Jn effectu psequendo. ¶ Qm
ad pm dic. Agricole āt videntes ⁊c. Judei
āt ducti tam cupiditate q̄ꝫ inuidia xp̄m i
terficere cogitabant. ⁊ hoc est ꝙ seqtur ⁊
nr̄a erit hr̄ditas. Nam hr̄ditas xp̄i i hoc
mundo fuit genꝰ humāum ꝙ acqsiuit suo
sanguine ptioso. de qua hr̄ditate dixit si
bi p ps. Postula a me ⁊ dabo tibi gētes
in hr̄ditatem tuam ⁊ possessionem tuaꝫ ter
minos terre: ꝙ qdem cogitantes sm Je
ro. Principes sacerdotum timuerunt ne
afferret eis pplm quem q̄si hereditarium
reputabant. ¶ Qm ad actum culpabileꝫ
in effectu psequendo dic. Et apprehenduꝫ
⁊c. vbi triplex actꝰ culpabilis iudeorum
tangit ꝯ xp̄m. ¶ Pº dr̄ apprehēderunt
eum. de q̄ Luc. 22. Apprehēdētes eū addu
xerunt in domum pncipis sacerdotum.
¶ Secundo dicitur ꝙ eiecerunt eum ex
tra vineam. de quo Hebr. 13. Jesus vt san
ctificaret populum extra portam passus
est. ¶ Tertio dicitur ꝙ ociderunt eum: d
quo act. 4. Occiderunt eum suspendentes
in ligno. ¶ Uel loquendo moraliter dr̄e
possumus ꝙ p illos agricolas intelligun
tur homines huius mundi quos deꝰ po
suit in mundo isto vt instar bonorūꝫ agri
colarum laborent fideliter in operibꝰ bo
nis. per nuncios āt missos ad agricolas i
telliguntur sancte inspirationes quas de
us imittit hominibus vt operentur bonū
¶ Jstos autem nuncios. i. bonas inspira
tiones imissas debꝫ homo audire ⁊ sequi
eorum instinctu. exemplo Abygail. de
qua figuratiue dicitur sententialiter. 1.
R. 25. Quod cum Rex Dauid misisset
sibi nuncios quod volebat eam accipere
in vxorem, quod surgens festinanter
Abygail: ⁊ ascendit super Asinum ⁊
quinqꝫ puelle ierunt cum ea pedisse
che: cuius est sequuta nuncios Dauid ⁊

fcã est illi vxor. ¶ Ubi sciendum ꝙ per
Abygail que interpretat̃ pr̃is mei exulta
tio: intellr̃ quelibꝫ anima fidelis que d̃bet
esse talis ꝙ de ip̃a deus qui est pr̃ eius ꝑ
creatõem possit exultare. ¶ Per d̃d aũt
regem qui manu fortĳ ⁊ d̃coris aspectu dr̃
intellr̃ deus apud quem est omnis d̃cor ⁊
insuperabilis. ⁊ fortitudo. ꝑ nuncios auté
intelliguntur bone inspiratõnes: quas in
star nunciorum mittit ad animam volés
eaꝫ sibi spirituali cõiugio copulare. quod
quidem cognoscens fidelis anima debꝫ in
star Abygail cito surgere ⁊ sequi diuinuꝫ
instinctum. ⁊ nuncios sibi missos .d. illud
Cant. 3. Surgam ⁊ circuibo ciuitatem ꝑ
vicos ⁊ plateas: queram quem diligit aĩa
mea. ⁊ qualr̃ debeat sequi sequit̃ ꝙ ascen
dit super asinum ⁊c. Nam per asinum in
telligit̃ sensualitas super q̃ꝫ dꝫ seder̃ ip̃aꝫ
sibi sbiugãdo. per. 5. autem pedisecchas in
telligunt̃. 5. sensus corporis quem sequi dꝫ
iudicium rõnis. ¶ Si igit̃ anima sic obe
diens fuerit diuinis inspiratõibus. tunc
Dauid. i. deꝰ ipsam sibi sponsaꝫ karissimã
per caritatem ⁊ gr̃aꝫ copulabit. Nã Osee
2. Sponsabo te mihi in fide ⁊ scies qꝛ ego
dominꝰ. ¶ Per filium auteꝫ missum ad
agricolas intelligit̃ xp̃s yh̃s dei filius ⁊
virginis. q̃ꝫ tunc misit ad agricolas quã
do pro redemptõe humani generis ipsuꝫ
misit in mundum. Nam sic dr̃ Jo. 3. Sic
deꝰ dilexit mundum vt filium suum vni
genitum daret. vt omnis qui credit i euꝫ
nõ peat sꝫ h̃éat vitã eternã. vñ põt figura
ri ꝑ Raphaelé ãgelũ d̃ q̃ sniãlr̃ dr̃ Tob. 3.
Qd̃ cũ essꝫ i miseria magna qꝛ cecꝰ effcũs
⁊ Sarra qꝛ demõ. 6. viros suos occiderat
orauerunt ambo ad dñm. quoꝝ cũ preces
eoꝝ d̃s exaudissꝫ missus est ãgelꝰ dñi san
ctus Raphael vt curaret ãbos. Ubi scié
dũ ꝙ per Tob. virum. ⁊ Sarram feminã
i afflictõe positos intllr̃ totũ genꝰ hũanũ
ꝙ ante aduentum Christi multum erat
afflictuꝫ. ꝙ cognoscentes pr̃es veteris te
stamenti orabant ad dñm: misericordiam
postulantes. quorum vota deꝰ ex alto pro
spiciens misit eis raphaelem qui interpre
tat̃ medicina dei. i. filium suum qui cura
uit a vitĳs tam viros q̃ꝫ mulieres vt de
ip̃o dicatur illud Eccl̃ci. 50. Curauit gen
tem suã ⁊ liberauit eam a perditõe. ¶ Sꝫ
sunt multi q xp̃m ad se vẽiéteꝫ despiciũt
d. illud Luc. 19. Nolumus hunc regem su
per nos sed deteriꝰ est. ipsum quantum ẽ
in eis occidunt. Unde Rabã. Heredé q̃n
tum ad se occidunt q filium dei conculca
uerunt ⁊ sp̃ũi gr̃e contumeliam fecerunt.

Tertia pars.

Equitur. Cum ergo venerit do
s minus vinee ⁊c. Ubi tangit dis
cutientĳ sagacitatem admirabilẽ
ꝙ ꝓbat requisitõ conscilĳ. xp̃s enim non
tanq̃ꝫ ignorans interrogat iudeis quid sit
faciendum de malis agricolis. sed secun
dum Orige. vt ex eorum dictis proprĳs
ꝓferant sniam ꝯ ipsos. Scd̃ꝫ hoc igit̃ hic
q̃ttuor possumꝰ ꝯsiderare. s.
Responsionem euidétem.
Declaratõem explicantẽ.
Applicatõem congruentem.
Cominatõem pterrentem.
¶ Quantum ad primum dicit. Cuꝫ autẽ
venerit dñs ⁊c. vbi ponit̃ xp̃i iterrogatõ.
2º. iudeoꝝ rñsio. ¶ Quantum ad pᵐ dic̃.
Cum autem veuerit dñs ⁊c. Nam quia
malum impunitum remanere non debꝫ. ⁊
diuersis offensis distincte debentur ⁊ pe
ne propter ꝙ dicit̃ Deutero. 25. Pro mé
sura pcci erit plagarum modus. hinc est
ꝙ Christus postq̃ꝫ diuersos modos pec
candi agricolarum malarum iudeis pro
posuerat querit vt ip̃oꝝ sniam audiat q̃
les sunt pene cõplectéde. ¶ Qᵐ ad iude
orum responsioné dic̃. aiunt illĩ malos ma
le ⁊c. Nã lꝫ hõi multoc̃. displiceat rñdere
v̇itatẽ ad iterrogata. maxime qñ cogitat
ꝙ rñsio sit ꝯ ip̃ꝫ. tñ ab ip̃a v̇itate coactus
rñdet v̇itaté. vñ Criso. ꝙ ãt veꝝ rñderét

nō ē illoꝝ q iuste iudicauerūt s; ipsi⁹ veri
tas cui ipsi⁹ violētiā fac. ℭ In hac autē
rñsiōe l; inscij ꝓphauerūt de seipsis a qui
b⁹ erāt tollēda diuia elloqa tanq̄ʒ a repro
bis ⁊ ad alios tanq̄ʒ ad digniores transfe
renda. ℭ Sciē.ē āt loq̄ndo moralr̄ q̄ per
istos malos agricolas intelliguntur mali
xp̄iani q bōas inspiratōes eis a dño mis
sas interficiunt: dū eas nec corde ꝑcipere
volunt: nec ope adimplere. quos tñ ds dr̄
ꝑdet dū eos dānabit eternalr̄ cruciādos:
de qbus ps. Odisti oēs q opant iniquita
tem: ⁊ perdes oēs q loquunt mendaciū:
sic āt malis ꝑūitis locatur vinea agricol
alijs. de ipa fructuz reddētib⁹. s. bōis opi
bus se exercētib⁹. Nā ꝓuer. 2. Qui recti
sunt habitabunt in terra ⁊ simplices ꝑma
nebunt i ea. impij vō de terra ꝑdent ⁊ ini
qui iniqua auferent ex ea. ℭ Ad 2m
dic. dic illˀ ylis nunq̄ʒ leg. ⁊c. q: eim xp̄s
iudeis adduxerat ꝑabolam d vīea ⁊ agri
col. q̄ʒ forte iudei se dicerēt nō intelliget:
nec ꝑ ɔñs fidē darēt. iō ſm Criso. Dictuz
ꝑabolicū explicat ꝑ scripturā. q: āt i locu
tōib⁹ ꝑabolicis multoc. accidit q̄ vna res
varijs ꝑabolis designat. iō s; Criso. licet
supi⁹ iudei dci sunt agricole. nūc āt ⁊ mer
cēarijs eos vocat. ℭ Per lapidē āt istuz
d quo fit h mentio sexus intlli voluit ſm
Criso. quē reprobauerūt ⁊ despexerūt iu
dei ꝑ duos pplˀos instar duoꝝ ꝑietuz. s. iu
deos ⁊ gentiles adunauit ad veritatem fi
dei: vt sic iuxta illd Eph. 2. Duos condit i
semetipm in vnum nouum hoiem faciēs
pacē. vnde Rabā. Loquēs de iudeis xp̄z
reprobantib⁹ ait. Sed illis nolētibus. Jō
lapis caput anguli firmauit. q: de vtroq̄ʒ
pplˀo q̄ ipe sua fide coniunxit. ℭ Uel alr̄
ꝑ lapidē fortem ⁊ firmuz q vt sustētet he
dificiū in fundamēto pōit: intllr̄ xp̄s qui
ē fidē xp̄iane. de quo p̄ Cor. 3. Fundamen
tū ei; aliud nēo pōt pōere preter illud q̄
positū ē q̄ ē xp̄s yhs. ℭ Jste fcūs ē i cap
anguli: q: ē cap oium veroꝝ fideliū. q ēt i

oculis valde mirabilˀ fuit. Nam s; Ber.
tria sunt inter alia mirabilia. s. q̄ ds icar
nari voluit. q̄ virgo pepit. q̄ hō credidit
ℭ Ad 3m dic. iō dico vobis ⁊c. q̄ au
feret a vob ⁊c. ꝑ regnū qdē dei vno mō i
tellr̄ intelligētia ꝑsona scripturaꝝ sacraꝝ
⁊ ꝑdicatō v̄itatꝫ. vel ꝑ regnū dei itllr̄ xp̄s
yhs siue dia grā ꝑ q̄ʒ regnat in nob. de q̄
Luc. 17. Regnū dei int vos ē. vlˀ ꝑ regnū
dei. itllr̄ regnū celoꝝ. d quo. 2. thy. 2. ⁊ thy.
4. Libauit me dñs ab oi ope malo ⁊ saluū
faciet in regnum suum celeste. ℭ Regnū
igit dei inquantū signat diuinā grām vel
celestē pr̄iaz. auferet a malis agricolis. i.
peccatorib⁹ q fructū nullū volūt facere ⁊
dabitur iustis ⁊ bonis opibus se exercen
tibus: vt verificet illud Luc. 19. Habenti
dabitur ⁊ habūdabit. ei āt qui non h; ⁊ q̄
vr̄ hr̄e auferet ab eo. ℭ Jsta translatō re
gni pōt figurari ꝑ translationem sacerdo
tij ab Hely in Samuelē. de quo dr̄ p̄. R.
2. q̄ ds cominatus fuit Hely: q: non incre
pauit filios suos q faciebant mala q̄ au
feretur a domo sua sūmum sacerdotium ⁊
daret Samueli qui erat iustus ⁊ bonus.
vnde ibidem dr̄ q̄ veniēs ad Hely. dixit
ex parte dñi. Ecce dies veniunt ⁊ ꝑcidam
brachium tuum. ⁊ brachium domus pr̄is
tui vt non sit senex in domo tua. ⁊ suscita
bo mihi sacerdotē fidelē q iuxta cor meū
⁊ aiam meaz faciet. ℭ Ubi sciēdū q̄ ꝑ he
ly ⁊ filijs suis intellr̄ hō cū potētijs a dño
sibi datꝫ. contigit igit multoc. q̄ potentie
instar filiorum Hely male faciunt. s. quan
do ad illicita inclinant. vtpote visus ad
videndum vana ⁊c. ⁊ tamen homo ipsas
non corripit. ⁊ a tali regnum auferetur: q:
iuxta illud Ro. 14. Non est regnum dei
esca ⁊ potus. q. d. q̄ homini ſm carnem vi
uenti non dabitur. ℭ Per Samuelez āt
de quo dr̄ p̄. R. 2. Samuel autem mistra
bat ante faciem domini puer accinctus
ephot lineo: intelligitur quilib; homo pu
rus ⁊ inocens dans se in operibus virtu

fis: τ tali datur regnũ celorum: iuxta ꝙ di xit xp̄s Math.19. Sinite paruulos veni re ad me taliũ ē regnũ celoꝝ. τ sic ablat⁹ a peccōribus datur hominibus iustis.
¶ Q^m ad 4^m. dic. Et q ceciderit sup ꝛc. super lapidem enim iustum.i.xp̄m ꝟbm. Aliq dicunt cadere .sup aliquos ꝟo cadit. q āt cadunt super lapidem dicunt frangi. sup quos ꝟo lapis cadit penitus ꝯterunt Nam ꝓm Criso.super Math. Aliud est confringi aliud ē comīnui.de eo eim ꝙ ꝯ frangitur aliquid remanet.ꝙ āt cōminui tur q̄si in puluerem cōuertit. ¶ Sciēdu ē āt ꝓm Glo.ꝙ ille qui credit τ tañ pec cat cadit super lapidem.τ talis non ꝯteri tur sed ꝯfringitur.q: pōt adhuc resurgeꝛ per verā pniam. ¶ Ille autem qui nō cre dit τ super quem lapis cadit. τ iste conte ritur .q: nullo modo sine fide pōt resurge re ad statum pnie.q: iuxta illud Hebr .2. Sine fide impossibile est placere deo.
¶ Uel ille dr̄ cadere super lapidem qui peccat mortalr̄.non tñ obstinatus in pec catis. τ tal' dr̄ frangi.super 1^m ꝟo lapidē cadit qui est in peccatis finaliter obstina tus: τ talis totaliter conteri dicitur. ꝙ de ipsis penitentia totaliter desperatur.
¶ Iste lapis potest figurari per lapide de quo sentētialiter dr̄ Dañ.3. ꝙ Nabuc donosor vidit quandam statuam: cui⁹ ca put de auro.brachia τ pectus de argēto. venter τ femora de ere.tibie ferree.pars pedum ferrea τ pars fictilis: viditq ꝙ lapis abscisus est de monte sine manibus τ percusit statuam ēt pedibus suis comiu it eos.τ tunc conterita sunt piter ferruz τ testa es argentum τ aurum. ¶ Ubi scien dum ꝙ per istam statuam monstruosam. ex diuersis rebus compositam intelligit peccator: in quo regnat diuersitas vitioꝝ. quia multoc̄.habet caput aureum per su perbiam.pectus τ brachia de argēto per auaritiam. ventrem τ femur de ere.per gulam τ luxuriam. tibias ferreas ꝑ cru delitatem quos affligentem. vel per ob stinationem in peccatis hominem detinē tem. Sed tamen miser peccator sic irreti tus consideret pedes suos.q: pars fictil'. Nam sicut ex ferro τ terra non fit stabil' neq firma compositō. sic q̄zuis multoc̄. homo glorietur in peccatis predictis tñ i tantum est sua complexio fragilis ꝙ ne scitur q^m in istis mundanis consol'onib⁹ sibi placibilibus vel falsis ꝑsistat. ¶ Xp̄s igitur instar lapidis abscisi de monte si ne manibus. q: de solio trinitatis descen dit τ in vterũ virginis sine semine hō fa ctus.istam monstruosam statuam.i.pecca torem percutiet sua dura sn̄ia τ ip̄z comi nuet fūditus τ a se abiciet.vñ dicit ꝑ ꝓs. Cominuam eos vt puluerem ante faciem venti vt lutum plateaꝝ delebo eos.

Quarta pars.

Sequitur. Et cum audissent ꝑncı pes ꝛc. Ubi tangit aduersantꝭ ꝑ uersitatem damnabilem. ꝙ pro bat persecutio collegij. Nam iuxta illud Jo. Quātus duro corde iudei propter i credulitatem essent tamen intelligebant contra se domini sn̄ias.non tamē sicut do ciles discipuli susceperunt doctrinam sed vt peruersi statim exarscerunt in iraꝫ no lentes eorum correctionem τ increpatōeꝫ xp̄i p̄rnam audire. quia iuxta illud pro uer.13. Qui illusorem non audit cuꝫ argui tur. Scōm hoc igitur hic quattuor possu mus considerare.s.
¶ Inspectōem ꝟitatꝭ clare.
Increpatōem puersitatis dure.
Rn̄sionē malignitatꝭ magne.
Allegatōem ꝑclaritatꝭ sūme.
¶ Q^m ad primum dicit. Cum audissent ꝛc. Nam ꝑncipes sacerdotum τ pharisey licet publice forte ostenderent se Christũ non intelligere veraciter cognouerunt ꝙ loquebatur de ipsis. τ ideo reprehensibi les erant τ inexcusabiles. quia nec xp̄m laudauerunt.nec sunt ad eius doctrinam

diuersi. vnde de ipsis pōt dici illud Ro. I. Cum cognouissent non sicut deum glifi cauerunt aut grās egerūt: sed euanuerūt in cogitatōibus suis ꝛ excecatum est insci piens cor eoꝝ. dicentes. n. se sapientes eē stulti facti sunt. ¶ Quantum ad secūdū dic. ꝛ querentes eum tenere ꝛc. dña enim est inter bonos ꝛ malos ꝑm Criso. super Math. q: boni qñ reprehēdunt d aliquo peccato dolent ꝛ cogitant de emenda ꝛ il lum diligunt qui reprehendit eos: iuxta il lud ꝓuer. 9. Argue sapientem ꝛ diliget te Mali vo quādo reprehēdunt exardescūt in iram ꝛ odiunt increpantem. vnde dr ꝓ uer. ij. Noli arguere derisorem ne oderit te. ꝛ q: isti erant mali ideo querebant euȝ tenere. ¶ Qm ad 3m dic. timuerunt tur bas. Nam lȝ principes ꝛ phꝛy xpm odio hērent. q: simplices tñ deuotōem hēbant ad ipm multoꝝ. timebant q gerebant in corde operib9 adimplere. ¶ Quantū ad quartum dic. q: sicut prophetam eum ha bebant. Nam turba xpm sapientissimum reputabant. ꝛ ideo ipm sicut prophetā ha bebant. iuxta q post resurrectionem filij mulieris vidue dr Luc. 7. Accepit ois ti mor ꝛ magnificabant dum. d. q ppha ma gnus surrexit in nobis: ꝛ q: de9 visitauit plebem suam: q vult igit salu9 fieri oȝ q de xpo firmiter credat q ipe sit fili9 dei ad q nos inducit scriptura. Jo. 20. vbi dr hec autem scripta sunt vt credatis qm xps yhs est filius dei vt credentes vitam ha beant in nomine eius. Ad qd vitam ꝛc.

¶ Sabbato dominice ꝯe in. xla.

Omo quidaȝ habuit duos filios ꝛ dixit adolescentior ex ill' pr da mihi portioneȝ sbe que me ꝯtingit ꝛc. Luc. 15. Inter alia mirabilia que deus operatur in mundo excellentissimū opus ꝛ mirabile est misericordia per quā

b

peccatorem reuertentem ad ipm lȝ ipsum offenderit sibi reconciliat in filium adop tiuum. Nam ꝛ si opus fuerit creatō gene ris humani redemptō. infirmorum cura tio. mortuorum resuscitatō. tñ h omnia ex cedit misericordia. per quaȝ iustificat pec catorem. vnde ps. Suauis domin9 vniuer sis ꝛ miseratōes eius super oia opera ei9 ¶ Quia vero ꝑm Criso. penitentis negli gentia reprehendit vbi de dantis miseri cordia non dubitat. hinc est q lȝ homo se sentiat inuolutum diuersis pecis. tamē cō siderando diuinam misericordiam despa re non debȝ: sed humiliter ad ipsum acce dere: misericordiam implorando: nec tam si h displiceat alicui. pp h a misericordia postulanda desistere: sed potius ipsam hu militer inuocare. ꝛ hoc est q nobis innuit i isto euangelio in quo beatus Luc. quattu or tangit. s.

Statum relinquentis ꝑnitiosum.
Modū penitentis ꝯgruentissimum.
Actum miserantis benignissimum.
Excessum inuidētis idignatissimuȝ.

¶ Primum probat calamitatis conditō. Secūdū viscerosa compūctō. Tertiū gau diosa receptō. Quartū qrulosa ꝯquestio. Primū in prin°. Secūdū ibi. i se āt reuer sus ꝛc. 3m ibi. Cum āt adhuc lōge essȝ ꝛc. Quartum ibi. Erat āt filius eius senior i agro ꝛc.

Prima pars.

Uantum ad pm vbi tangit ꝛc. q probat ꝛc. dic. h ō qdā. Nā lȝ pec cator videat delectari dū peccat tñ scḋlā peci pēa est ꝛ miseria. vñ Aug. ꝑ ꝯfess. visitasti dñe ꝛ sic est vt pena sit sibi omnis inordinatus animus. Scdm h igit quantum ad istum filium ꝓdiguȝ duo pos sumus ꝯsiderare. s.

Insolētiā culpalr euagantem.
Indigētiam realiter affligētem.

¶ Qm ad primū dicit. hō qdā ꝛc. Nā ꝯȝ Augu. pccm adeo est voluntarium q si

a

non est voluntariũ non est peccm̃ depẽdet ex libro arbitrio p q̃ homo p̃sumit aliq̃ facere q̃ sunt cõtra volũtatem diuinã.propter q̃ amittit diuinã gr̃am si habebat. scdm̃ hoc igitur quãtũ ad insolentiã huius filij pdigi quattuor possum⁹ ꝯsiderare.s.
Presumptoẽm animi arrogãtis.
Collatioẽm arbitrij dominãtis.
Perpetratoẽm flagitij sepantis.
Destructoẽm bñficij decorãtis.
¶ Quantũ ad primũ dicit hõ qdam ꝛc. Nam p istum hoiem intellr̃ deus q: sicut homo d; esse pius naturalr̃.ꝛ benign⁹ cu; sit animal mansuetũ a natura.ideo ds qui circa genus humanũ multipliciter suam pietatẽ oñdit hõ merito dici põt p duos aũt filios.ẽm aliquos intelligunt angeli ꝛ hoies.ita q̃ p antiquorẽ filium intelligã tur q prius fuerũt creati p iuniore; ãt homines post angelorũ producti.¶ Moraliter autem loquẽdo dicere possum⁹ q̃ per istos duos filios itelligunt generalr̃ oẽs hoies huius mũdi qui in duo genera diuidunt.quia qdam sunt boni significati p filium antiquorem.nam iuxta illud Job.12. In antiqs est sapi᷑.ꝛ in multo tpe prudẽtia.qdam aũt sunt mali signati p filiu; iuniorẽ.Nam q: in iuuẽibus regnãt sensuales motus ĩpedientes trãquilitatem mentis que requirit ad sapientiã ideo constat eos nõ esse sapientes de qb⁹ Baruc.3.Juuenes viderũt lumen ꝛ habitauerũt super terram viam aũt sapientie.vel discipline ignorauerũt.neq; itellexerũt semitas ei⁹ a facie ipoꝝ facta ẽ longe.ppter aũt carẽtiã sapie multotiẽs in pditionem labunt.vt merito de ipsis dici possit illud baruc.3.Eo q̃ nõ õseruint sapientiã pierunt pp suam insipientiã.¶ Signãter aũt dr̃ q̃ adolescentior fili⁹ petiuit ptem sbe sue q: peccõr de se ipo p̃sumens vlt̃ regi arbitrio pprio suo nolẽs sbicere volũtati die.Nã ẽm Bedã.sba est oẽ q̃ agim⁹ viuim⁹ q̃ sapim⁹ ꝛ cogitam⁹ ꝛ loqmur.hõ q vlt̃ ager̃.viuere sapere cogitare ꝛ loq.ꝛ sic de singulis actibus ẽm sue volũtatis iperiu; nõ subiciendo se voluntati diuine nec ratio iudi⁹rationis petit portoẽm sbe.¶ Tales aũt insolẽter petẽs põt figurari p filios Jsrl̃ de qb⁹ sententialr̃ dicit.p̃mo.Re.8.Quod postulãtes dixerũt Samueli cõstitue nob regẽ vt iudicet nos sicut vniuerse hñt nationes.qui scdo nõ tam displicuit Samueli sed ẽt deo q dixit Samueli non te enim abiecerũt sed me ne regnarẽ sup eos.ꝛ tñ h nõ obstãte pmisit q̃ daret Samuel eis regem l; in malu; ipsoꝝ.Sic re uera multotiẽs accidit q̃ homo petit aliqua q̃ deo displicent q: sunt mala.tñ pmittit alh q̃ assequatur q̃ desideret licet in dãnum suũ.
¶ Quantũ ad collatioẽ; arbitrij dominãtis dicit ꝛ disit ill' sbam.Nã scdm̃ theo^m in homine sba ratioãlitas est q̃z cõitatur libertas.q: arbitrij.ꝛ simpliciter quẽcũq; det dñs nob pro sba nostra putabit vt celum.ꝛ terrã vniuersa creata.lex ꝛ prophie ex h autẽ nõ potest deus rephendi tanq̃z dans homini peccãdi materiã.quia ex libertate arbitrij pcedit.vñd possit homo meritorie operari ap̃ deum.ꝛ ideo nullu; vlt̃ cogere nec ad bo^m nec ad malum sed vtroq; sibi proposito q̃ sibi pl's placet eligat nõ coactus.nam iuxta illud Eccli.15. Ante hoie; vita ꝛ mors bo^m ꝛ malum q̃ placuerit ei dabit illi.¶ Quantu; ad ppetrationem flagitij separantis dicit ꝛ non post multos dies ꝛc.Nam peccator signatus per filium pdigum ire dr̃ in regioẽm longinq̃z scdm̃ Criso.Non qdem q̃ recedere possz a deo localiter qui ẽ vbiq; sed culpaliter diuinũ beneplacitũ deserendo nam q̃to quis pl's in prauo opere deliqt tãto pl's a diuina gratia.ꝛ p̃sentia elongatur.nam iuxta illud Prouer.15.Longe ẽ dñs ab ipijs.ꝛ oratioẽs iustoru; exaudiet ꝛ ps.Longe a peccõribus salus q: iustificationes tuas non exquisierũt.¶ Quantũ ad destructioẽm beneficij decorantꝫ dicit ꝛ

ibi dissi. sbam suã viuendo luxuriose. Naz p vitam luxuriosam nõ intelligit special'r pccm luxurie. sed omne peccatũ general'r per quez homo grãm diuinam relinquẽs que sibi esse deberet sba interior ad exte riora bõa se laxat ex quo ꝯsequitur vt ei⁹ sba destruat. naz sicut dicitur Prouer. 18. Qui mollis ꝛ dissolut⁹ ẽ in opere suo fra ter est opera sua dissipãtis. ¶ Iste sic bo na sua dissipãs viuẽdo luxuriose põt figu rari per i^m vecordez iuuenem de quo Sa lomon loquit Prouer. 7. Ubi sentential'r dicitur ꝙ vidit iuuenez vecordem trãseun tem iuxta domũ mulieris meretricis ad vesperascẽte die i noctis tenebris ꝛ caligi ne q̃ sibi occurrens ornatu meretrico sibi plaudet. d. veni iebriemur vberib⁹ ꝛ frua mur capitis amplexibus allegans virum in domo nõ esse qbus verbis stati eam se quit quasi bos ductus ad uictimã ꝛ quasi agnus lasciuiens ꝛ ignorãs ꝙ ad vincula stultus trahat donec trãsfugat sagita gu tur eius. ¶ Ubi sciendũ ꝙ per illuz iuue nem vecordez intell'r quilibz homo vag⁹ exusus ad illicita. nõ sequens recta iudi^a rationis. sed dans se mundanis astutijs ꝛ carnis illecebris. vt viuat voluptuose. de quo. ꝛ suis similib⁹ cõquerendo dicit do. Iere. 4. Stultus ppl's me nõ cognouit fi lij isipiẽtes sunt ꝛ vecordes sapiẽtes sunt vt faciant mala. bene aũt facere nesciert. ¶ Per mulierem aũt meretricem ꝛ blã dam vno modo intelligit sensualitas que rationi blandit. vt hoiem trahat ad illici ta carnis dlectabilia sugerẽdo. cuius mul toc. allectus blãditijs instar iuuenis ml'ie rem meretricez sequẽtem vadit post ipaz licet ad mortem velud bos ductus ad vi ctimã ꝛ vt lasciuiẽs agnus q̃z quidez mor tem nõ cõsiderat misera ꝛ obcecata ratõ. donec sagita sentẽtie diuine pcutitur p q̃z eternis supplitijs deputat. ¶ Alio mõ p mulierẽ intell'r ois illicita delecta^o spẽal'r luxuria. q̃ multoc. suis illecebris blãditur homini ꝛ ipz captiuauit. cui⁹ suggestiões sequẽs homo miser vt agn⁹ lasciuiẽs. ꝛ vt bos ad victimã duct⁹ interficit q̃z mortez nescire dr oblitus sue salutꝫ donec in infer no penaliter cruciat. ¶ Quantũ ad scõm dicit ꝛ postq̃z omnia ꝯsumassꝫ ꝛc. nã vires tam aie q̃z corporis q̃z ẽt res alie homini a deo ꝯcesse vt ipis vtat arbitrij suo libo regulam habuit ꝛ mo^m qualiter ab hoie vti debeant. s. ipsas laudabiliter ordinan do quas sibi mõ debito in deuz direxerit satiatur i ipsis. si vero ipsas ad vanitatez retraxerit egestatez in ipsis patiet. hic igi tur. 5. possumus ꝯsiderare. s.

Pauptatem edulij.
Prauitatem cõsortij.
Uilitatem officij.
Auiditatez desiderij.
Uarietatem subsidij.

¶ Quantũ ad primũ dicit ꝛ postq̃z cõsu massꝫ omnia ꝛc. Nam p istaz ꝯsumationez bonorum tẽporalium signãtem ꝯsumatio nem gratuitoꝝ donoruz intelligit cõpleta ꝛ cõsumata mali^a in peccato per q̃z homo efficitur dignus morte. Nam Iacobi. 5. vnusq̃sq; tẽptatur a cõcupiscentia sua ab stractus ꝛ illectus deinde ꝯcupiscentia cũ cõceperit pit peccatum. pccm vero cuz cõ sumatũ fuerit generat mortez. ¶ Per fa mem aũt factam in regie intelligit caren tia die grẽ. p q̃z hõ ꝯsumatꝫ donis gratui tis p pccm elongat a dõ ꝛ ẽt vbi di. ꝙ nec audire vl't nec ope adiplere. ¶ Q^m ad p̃ uitatẽ ꝯsortij dic abijt ꝛ adhesit ꝛc. Naz p ciues regiõis famelice significantꝫ statum pcci dicunt illi q se in malitijs suis stabi liũt. ¶ Int istos ẽ vn⁹ pncipal'. s. dyabo l⁹ vñ Glo. vn⁹ ciuiũ ẽ q cõcupiscẽtijs ter rẽis merito prauitatꝫ sue ppósit⁹ pnceps mdi vocat. ¶ Signãter ãt dr ꝙ adhesit ad designãduz ꝙ dyabl⁹ ñ hꝫ prãtez i hoie nisi quantũ ex ppria voluntate dat se sibi. ¶ Q^m ad vilitatẽ officij dic ꝛ misit illuz i villã ꝛc. Nã p porcos itelligunt demões.

q: sic porc⁹ ē aĩal imũdum sic dyabol⁹ in
mund⁹ dr̃ pp pcci maculā dformātez.⁊ q:
hoĩes induc̃ ad oẽz imũditiā vitiox.istos
aũt demones pascere dicunt oĩs pccõr.q:
ipsox cib⁹ ē ⁊ cõplacentia oĩs imundi^a vi
ciox.q: in oĩbus tlib⁹ vt imũdus spũs d
lectat̃ vñ Aug.d ɔcordia euãgelistax por
ci sunt imũdi spũs:cui⁹villa ē ptãtis ipsi⁹.
¶ Uel p istos porcos intelligunt̃ hoĩes
in imũditijs viuẽtes in qb⁹ regnat rudi
tas intelli^c carnalitas ɔcupi^c.⁊ cupiditas
aua^c.hos porcos ƀm tehophy^m.pascit q
alijs p̃celit i vicio vt sunt leões archip̃do
nes ⁊ archipublicãi.¶ Ul' p porcos quos
pascit intelli̇̃t ƀm Criso.imũde cogitatio
nes quas peccatores i sua aĩa nutriũt de
qbus p̃s.Dñs scit cogitatões hoĩuz qm̃
vane sunt.¶ Quantũ ad auiditatē dside
rij dicit ⁊ cupiebat iplere vẽtrem ⁊c.Naz
siliqua ƀm aliquos ē fruct⁹ arboris so^m
faciens dũ comedit̃ vl' ƀm Hugõem siliq̃
est gen⁹ legũinis qɖ porci i affrica cõedũt
de quo dicit Grego.siliqua ē genus legu
minis sonoris folijs ⁊ vacuis.qɖ vẽtrem
magis onerant q̃z reficiãt vñ siliquas in
telliguntur delectatões quas homo sen
tit peccãdo quelz aliquid videat̃ esse tam̃
in veritate nihil sunt sed potius amaritu
dies his igitur siliqs que sunt cib⁹ porco
rum.i. demonuz cupiunt ventrem iplere
peccatores miseri.quia Prouer.i.Letan
tur cũ male fecerint ⁊ exultãt in reb⁹ pes
simis quorum vitã miserã deplorãs apo
stol⁹ dicit Phy.3.Multi ambulãt quos
sepe dicebaz vob.nunc aũt ⁊ flẽs dico ini
micos crucis xp̃i quox finis interit⁹ quo
rum ds vẽter ē ⁊ gl'a in ɔfusione ipsox q
terrẽa sapiũt.¶ Q^m ad varietatē sƀsidij
dic̃ ⁊ nemo illi dabat.Nã si peccator i ɔso
lationibus tẽporalibus querat refectiõez
nõ inuẽiet.s; poti⁹ defraudat̃.⁊ ds ƀm Au
gu.libo ɔfessƀ.alĩi ipsas subtrahit vt p af
fl'ctiões hoiez ad se reducat.¶ Nã hõ ml'
toc̃.exñs in ɔsolationibus deũ obliuiscit̃ i

tribulatõibus vero de ip̃o recordat̃.nam̃
sicut dicitur Jƀ.18.Tantũmodo so^a vexa
tio in ce^m dabit auditũ.

Secunda pars.

Equit̃.In se ãt reuersus vbi tã
git mo^m pẽitẽtis ɔgruẽtissimuz
qɖ pbat viscero^a cõpunctio mo
dus aũt cõueniens pccõris volẽtis redit̃
ad deum est ɔsiderare miseriã q̃z incurrit
peccãdo.⁊ sic se de p̃teritis vicijs castiga
re instar hui⁹ ad veraz ãt penitentiã tria
principal'r requiruntur.s.Cordis cõtrictio.
Oris cõfessio.Operis satisfcõ ƀm h igit̃
quantũ ad mo^m penitẽdi pccõris tria pos
sumus considerare.s.
Cõtrictionis amaritudinē dolorosam.
Cõfessionis plenitudinē pudorosam.
Satisfactõis pmptitudinē operosam.
¶ Quantũ ad p^m dicit i se aũt reuersus
⁊c.naz qdem se cognoscẽdo peccasse:dolet̃
debet d peccatis cõmissƀ. ⁊ inter a^a dz cõsi
derare tria q̃ hic tangunt̃.
Internam ɔscientiam.
Felicitatem amissam.
Calamitatem pprıam.
¶ Quantũ ad p^m dicit̃ . In se aũt reuer
sus hõ enim qui peccãdo a seip̃o . ⁊ a deo
recesserat dz penitendo ad seip̃z ⁊ ad deũ
reuerti cui dr̃ Jƀ.55.Derelinquat ipius
viaz suã.⁊ vir iniqu⁹ cogitatões suas.⁊ re
uertat̃ ad do^m.⁊ miserebit̃ eius ⁊ ad deũ
nr̃m qm̃ ml'tus ē ad ignoscẽdum.¶ Q^m
ad ɔsideratõem felicitatĩ amisse dic̃ dixit
q̃zti mercenarij ⁊c.Nã qñ pccõr ɔsiderat
qɖ in celesti p̃ria ml'ti cũ do del'ctant̃.q̃ fe
licitate suis demeritĩ se cognoscit esse p̃ua
tũ multũ dolere dz.d.cũ p̃s.Circũdedert
me dolores mortĩ.⁊ torrẽtes iniqtatĩ ɔtur
bauerũt me.¶ Sciendũ est aũt qɖ differẽ
tia ē inter filiuz ⁊ seruũ.Nam fili⁹ ƀuit ex
amore cui dr̃ Eccli.4.Eris velũ fili⁹ altis
simi obediẽs ƀu⁹ aũt ƀuit ex timore qb⁹
dr̃.i.Petri.2.serui sƀiecti estote i omni ti
more dñis non tm̃ bonis ⁊ modestis s; ẽt

discolis mercẽari⁹ át fuit ex spe rcipiéde mercedis de q̃ dr̃ Job.7.Sic cozu⁹ dside rat vmbzaȝ.⁊ sic mercenari⁹ postulat fnẽ opis sui.sic ego hũi méses vacuos.⁊ no ctes laboziosas enumeraui mihi.℃ Quã tũ ad ꝯsideratióeȝ calãitatꝫ ꝓprie dic ego aũt hic fame peo.Nã peccõz q caret diuia grã.⁊ sapiẽ.⁊ doctrina q̃ sunt cib⁹ spũalis aie merito dr̃ fame pire.de q̃ ⁊ suis filib⁹ dicit trenozum.4.Melius fuit occisis q̃ȝ interfcis fame.Nam re vera meli⁹ é cum diuina grã mozi gladio q̃ȝ sine ipsa inter fici fame spũali vñ deus cópatiendo peccõ rib⁹ dic Ezechiel.18.Nolo mozté peccõzis sȝ vt magis couertat ⁊ viuat.℃ Qᵐ ad 2ᵐ dic surgã ⁊c.nam multociés accidit ꝙ peccatozes extñtes in tpalib⁹ hñdantijs ñ couertunt ad lamẽta pnie q si tágant a dõ p aliquas tribulatóes pmissas icipiũt pe nitere vñ ps.Afflictus sum ⁊ hũiliat⁹ suȝ nimis rugiebã a gemitu cozdis mei i cui⁹ signũ fm Greg.hic dr̃ de fiº pdigo.ꝙ qñ vidit se fame pir̃ ꝓposuit ad patré redir̃.
℃ Sciendũ est aũt ꝙ in vera confessione peccatoz iam ꝯcepto bono ꝓposito accusa re dȝ quia ipius deuȝ offendendo indign⁹ diuino cósoztio ipm derelinquédo ad deũ tñ recurrẽ dȝ humiliter miaȝ cognoscédo fm h igit̃ hic quattuoz possum⁹ cósides.s.

Volũtatem inductiuam.
Equitatem offensiuam.
Indignitatem repulsiuã.
Humilitatem placatiuã.

℃ Quantũ ad pᵐ dic ṽgã ⁊c.vbi ꝯsidera quantũ ad pcci desertóeȝ dic surgã.Nam in pccõ extñs iacere dr̃ q̃si ad terrena cur uatum.huic rephendédo dic dñs Job.7. Surge cur iaces ꝓnus in terra.q sic rep hensus a dño dȝ ad se rediens dr̃e illud Cañt.3.Surgã ⁊ circuibo ciuitatem p vi cos ⁊ plateas querã qué diligit aia mea. ℃ Qᵐ ad ꝓpositi executióem dic ⁊ ibo. Nã postq̃ȝ peccõz pccã deseruit p verã con tritóeȝ ⁊ aliqualr p ꝯtéplatióeȝ ascédit in deũ adiutus a dño exercitare se dȝ in opi bus bóis.vt d ipo dici possit illd ps.Ascé siones suas disposuit i valle lachzimaꝝ in loco qué posuit ⁊ eniȝ bñdictióeȝ dabit le gislatoz ibũt d virtute in virtuté videbit̃ ds deoꝝ in sion.℃ Qᵐ ad obi cödictióeȝ dic ad prẽm meũ.qz enim d natura pris é diligere filiũ.de ratóe vero diligétis est misereri dilcto.De⁹ aũt pr̃ nr̃ é ⁊ nos ca re diligit.qz ipe pr̃ amat nos Jo.16.Hic é ꝙ ad pniaȝ redire volétibus miseret̃ vñ Eccli.12.Altissim⁹ odio hȝ peccõzes ⁊ mis tus é penitentib⁹.℃ Qᵐ ad eqtaté offé siuã dic ⁊ dicaȝ illi pr̃ peccaui ⁊c.Nam qz iuxta illud Jó. Ois q fac̃ pccm̃ seru⁹ est peccati.⁊ q iniqtateȝ fac̃.⁊ pccm̃ é iniqui tas.⁊ ds dic p ps.Iniqtatem odio hũi ⁊ abhoiatus sum. ió qui fac̃ pccm̃ fac̃ illud ꝙ ds odit.⁊ sic illũ offendit.⁊ p ꝯñs eter na hereditate ꝓuat̃.℃ Hõ igit̃ q sic deuȝ offendit dȝ suã culpam cognoscere dicẽdo peccaui signãter át dr̃ peccaui.q peccãdo offendit̃ est ds dñs oiuȝ taȝ celestiũ q̃ȝ ter restium q dicit de se ipso Js.66.Celuȝ se des mea é ⁊ terra scabellũ pedum meozuȝ vel p pccm̃ in ceᵐ intellr̃ fm Criso.pccm̃ in ꝓxiᵐ per pccm̃ vero pr̃e intellr̃ deum ⁊ in his peccat qui nó diligit deum super omnia.⁊ pzoxiᵐ sic se ipm.℃ Quãtũ ad indignatióeȝ repulsiuã dic iam nó sum di gnus vo.filius tu⁹.Nã qz fm apoᵐ Ro. 8.Quicũqȝ spũ di agunt̃ hi filij di sunt cõ sequés est vt h noie ois peccatoz indign⁹ sed magis iuxta illd.2.Thy.2.est hõ pcci. ⁊ filius pditionis.℃ Quantũ ad hũilita tem placatiuã dic fac me sic vnũ d merce narijs tuis iter alias eni virtutes deũ pla cãtes é virt⁹ hũilitatꝫ p quã verus humil exaudiri meret̃.Nã iuxta illud Eccli.35. Oro hũiliatꝫ sc nubes penetrat peccõz igit̃ istar hui⁹ corã deo hũiliari se dȝ vt miaȝ i ueniet.℃ Qᵐ ad 3ᵐ dic ⁊ surgés véit ad prẽm suũ.Nam qz soᵐ ꝓpositũ bñfacien di ad saluté non suffic̃ nisi ponat̃ in opere.

iuxta ꝙ xp̄s indit. Math.7.d. Non oīs qui dicit mihi Dñe domine: intrabit i regnum celoꝝ: sed q facit voluntatem prīs mei qui in celis est. hic est ꝙ postq̄ȝ positum fuit ꝓpositum filij prodigi d reddē do ad patrem nūc pōit eius effectus. id ō dr ꝙ surgens ⁊c. Nam per istā surrectionem ſm Aug. in li. sollilogoꝝ: itllr actual' peci desertio que est satisfactōis initium pro pccis. sed q: ſm Grego. Minus ē mala non agere nisi quisq; suadeat ⁊ bonis operibꝰ isudare ꝓtinus addit. ⁊ venit ad prēm suū. vt d ipo ⁊ suis filibus possit dici illud Is.60. Venient ad te q d̄trahebāt tibi ⁊ adorabūt vestigia pedū tuoꝝ. Sciendū ē āt ꝙ inter alia p q̄ recedit pccōr a deo sunt septem. ℂ Pm est obliuio. Nā qñ pccōr deum non hȝ ꝓ oculis ⁊ ipiꝰ oblimiscit. facilꝰ labitur in pccm̄ ꝙ est valde rōnabile. q: cū tūc non hēat sustentatōem ex ꝓprijs naturalibꝰ pꝰ lapsum inclinet ad vitia ꝯñs ē vt in pccm̄ labat. ℂ 2m est incuruatō desiderij. Nam post lapsum sic hȝ desideriū ad temporalia curuatum. ꝙ est nimio glutio colligatus. ꝙ cognoscens ps. dic. Humiliatus est in terra vent nr̄. ℂ 3m ē dispersio animi. Nā pccōr postq̄ȝ est diuisus a deo in quo deberet velud in solio fundato firmari. vagatur multiplr per illicita caduca. temporalia ꝓcurando vt de ipo ⁊ suis similibus dici possit illud Exo.5. Dispersus est populus super terrā oēm egypti ad colligendas palleas.

ℂ 4m est ingratitudo diuini beneficij. Nam peccator cui d̄s cōfert multa beneficia: cum de ipsis deberet deum laudare potius ex ipsis erigitur in superbiam d quo ⁊ suis similibus dic Apls.2. Thy.3. Erunt homines seipos amantes. cupidi. ellati. superbi. blasphemi. parentibus nō obedientes ingrati scelesti. sine affectōne sine pace. ℂ Quintum est delectatō seculi. Nam peccator nesciens contemplari celestia: sed magis mūdanis deducit i ipsis vt i placibilibꝰ delectatur. ℂ 6m est ꝓpetratō peccati. nam q: pccōr non formidat diuinam sententiam q̄ȝ imediate cum peccauit fluminare nō sentit. ideo laxatur ad vicia ideo Eccli.8. Et enim quia non profertur cito contra malos sententia absq; nullo timore filij hominū perpetrāt mala ℂ Septimū est inconsideratio sui. Nam peccator suam vilitatem non cōsiderās ꝓsumit de se grandia: ⁊ tñ inimicis vallatꝰ vndique ignorat suum ꝑiculum. ℂ Quis vero videmꝰ in motu naturali ꝙ vbi motus rectꝰ finitur ibidem reflexus incipit. sic dȝ esse in regressu peccatoris ad deum vt vbi finiuit recedendo ab ipo ibidem incipiat in re. ℂ Primo igitur debet peccator seipsum cognoscere q: vilis est. Nam geñ.3. puluis es ⁊ in puluerem reuerteris. debet ēt ꝯsiderare qd amisit: q: celestem prīam. quid acqsiuit: q: penam eternam. tp̄s ꝙ deficit ⁊ mortem ꝙ sibi cominatur. ℂ Secūdo dȝ pccm̄ dimittere. Nam peccator ꝯsiderans ꝙ ꝓp pccm̄ offendit deuȝ amittit gl̄iam acqrit penā dȝ d̄sister a peccato: iuxta illd eccl'ci.d. eccl'ci. Fili peccasti ne aditias iteꝝ: sed d p̄stinis precar vt tibi remittant. ℂ 3º dȝ delectationes seculi sperner. Nā pccōr ꝯsiderās ꝙ iuxta illd Jo.2. Mūdus transibit ⁊ cōcupiscentia eiꝰ: nō dȝ i tp̄alibꝰ d̄lectari. vñ.1. Jo.2. Nolite diligere mūdū neq; ea q̄ i mundo sunt. ℂ 4º dȝ de bñficijs receptis a deo gr̄as reddere. Nā pccōr vidēs ꝙ d̄s creauit ipȝ redemit. oia bōa tēporalia sibi tradidit ⁊ ad sempiternam gl̄iam ordinauit. dȝ sibi in oibus regratiari. ℂ 5º dȝ animū suum in vnum colligere dispersum per illicita. Unde Eph.3. Soliciti seruare vnitatem spiritus in vinculo pacis. vnuȝ corpus ⁊ vnus spiritus. sicut ⁊ vocati estis i vna spe vocatōis nostre. ℂ 6º debet desiderium suum in deum dirigere. per contēplationem deuotam. d. illud.1. Tob.3. Ad te domine faciem conuerto. Ad te domie

oculos meos erigo. ¶ Septimo dꝫ eum memoriter portare vt possit dīre illō Ioñ. 3. Cum angustiaret in me anima mea dñi recordatus sum vt veniat ad te orō mea.

Tertia pars.

Equit. Cum aūt longe esset ⁊c. vbi tangit actū miserantis benignissimū. qꝫ probat gaudiosa receptō vbi. 3ª quantū ad misericordē prēm filium recipiētem possumus ꝯsiderare. s.

Benignitatē in suscipiēdo indig^{m}.

Pietatē in vestiendo nudū.

Liberalitatē in reficiēdo famelic̄.

¶ Quantū ad primū dicit. Cū adhuc ⁊c. Nam peccator qui vl̄t a deo in gratiā suscipi non dꝫ ad ipsum arroganter accedere. sed humiliter ⁊ deuote. q: superbis d̄s resistit hūilibus dat grām Iacobi. 4. hic autē duo possumus cōsiderare. s.

Clementiā patris fi^{m} suscipiētis.

Reuerentiā filij se ipꝫ accusantis.

¶ Quantū ad primū dicit cum autē ⁊c. signū magne clemētie fuit qꝫ pr̄ filij prodigū ab ipso elongāti sibi dicitur occurrisse ⁊ signa pacis dedisse. per q̄ꝫ patrem intelligitur d̄s. ⁊ per filiū homo reus ꝑ qꝫ datur intelligi maxima dei clemētia q̄ꝫ hꝫ ad peccatorē actus aūt mirabil' dei circa peccatorem elongatū ab ipso grām requirit triformē. s. ꝓuenientem ꝯmittantem. ⁊ subsequētē secundū h̄ igitur hic. 5. possumus considerare. s.

Culpam separātem.

Gratiam ꝓuenientem.

Clementiā inclinātem.

Gratiam cōmittantem.

Gratiam subsequētem.

¶ Q^{m} ad p^{m} dic̄ cū āt lōge ⁊c. Nā clp̄a elongat a d̄o ⁊ ꝑ ꝯñs a sua salute vñ ꝓs. Lōge a peccōrib⁹ sal⁹ q: iustificatōes tuas nō exq̄sierūt. ¶ Q^{m} ad grā ꝓueniētem dic̄ vidit illū pr̄ ipsi⁹ ⁊c. Nā ꝑ istā visiōē intell'r dīa grā q̄ ꝓuenit peccōres vt ad penitentiā ꝯuertant. iuxta qꝫ ipse dic̄ de filijs Isrl' Exo. 15. Vidi afflictōē ppl'i mei q est in egypto. ⁊ descendi vt liberarē eū. Vnd' Aug. de questiōibus euāgelistaꝝ loq̄ns d' filio ꝓdigo dicit. Cū iam pie quereret vidit illum pr̄ ipsius. ⁊ subdit ipsos enim ⁊ supbos nō conueniēter videre dicit. tanq̄ꝫ añ occl'os nō hñs. añ enim hr̄i nō nisi q dilīgunt dici solent. ¶ Quantū ad clemētiā inclinātem dicit ⁊ mia motus ē. Nam d̄s pius vidēs peccatorē ad se velle cōuerti miseret eius iuxta illud Eccl'i. 2. Pius ⁊ misericors est d̄s ⁊ remittet i tp̄e tribulationis peccā hominib⁹ exq̄rentib⁹ se in veritate. ¶ Quantū ad grām cōitantē dic̄ ⁊ occurrit ⁊ cecidit sup collum ei⁹ ⁊c. vbi Ambrosi⁹. Sup filijs cecidit dū leue iugū dilectōis iposuit qd autē ⁊ qualiter dñs occurrat peccatori audi Criso. d. Quid ei est aliud qꝫ occurrit nisi q: peccatꝫ ipediētib⁹ nostra virtute ad deum ꝑuenire non possum⁹. ¶ Quantū ad gratiam subseq̄ntem dicit. ⁊ osculat⁹ est eum. Nam ꝑ osculum in quo est cōiunctio labiorū ⁊ qꝫ est signum pacis. intell'r ꝑfecta pacificatio cū deo ꝑ q̄ꝫ sibi peccator cōuersus cōiungit per gratiam subsequētē. ¶ Hoc aūt fuit figuratū in recōciliatione absalon. q: interfecerat fratrem suū amō. de quo sententialiter dicit. 2. R. 14. Quod cū absalon q: interfecerat fratrem suū amō nō possꝫ faciem pr̄is sui d̄d' cōspicere. tandem recursum habēs ad Ioab ꝓbissimū militē d̄d' ipso ꝓcurante meruit pacificari cum pr̄e de quo dicit qꝫ vocat⁹ absalon ⁊ intrauit ad regem ⁊ adorauit sup faciem in terrā osculatusq̄ꝫ ē rex absalon. ¶ Vbi sciendū qꝫ ꝑ Absalon qui fratrē suū interfec̄. intelligitur peccator que quādo peccat mortaliter xp̄m fratrem suū interficere dicit. quia facit quantū est in se vt iterum xp̄s crucifigat ꝓpter qꝫ iram d̄d' regis. i. d'i patris incurrit. ⁊ quia ad ꝓcurandum pacē se nō sentit dig^{m}. quia iuxta illō Eccl'i. 15. Non est spetio^{a} laus in ore peccatoris. dꝫ

ad aliquem sanctũ in ce° vel ad aliquẽ iu
stum in terra instar Joab ꝓbum recurre
re.vt pro ipso ad dom intercedat iuxta
illõ Job.5.Uoca inqt si est q̄ tibi rñdeat
⁊ ad aliquem sanctoꝝ cõuertere.Isti⁹ aũt
mediatoris interueniẽtibus ꝑcibus mul
toẽ.accidit q̄ de⁹ peccatori placat̃.⁊ tunc
vocat̃ peccator per ꝑuenientem grãm in
trat ad regem p cõmittantem cui oꝫ face
re reuerentiã qua exhibita d̃s ipsum oscu
latur benigne.⁊ sic perfecte pacificat per
gratiam subsequẽteꝫ. ❡ Quantũ ad s̃m
dic̃. dicit ei filius ⁊c. qñ enim peccator
peccat offendit totaliter totã trinitatem
quia contẽnit. Patris potestatem oibus
ꝑsidentem Filij veritatem oia speculãteꝫ.
Spiritus sancti benignitatẽ oibus influẽ
tem.❡ Hoc auteꝫ debet se peccator peni
tens cognosceř cõmisisse instar huius re
uertentis ad patrem ⁊ dicentis pr̃ pecca
ui ⁊c.Quantũ igitur ad contẽptum pote
statis omnibus ꝑsidenteꝫ dicit dixitqꝫ ei
filius pr̃ peccaui in cem ⁊c. Nam per cem
regens omnia intell'r diuina potestas ap
plicata pr̃i que habꝫ omnia ꝓducere ⁊ gu
bernare.in h̃ aũt q̄ dicit peccaui iam inci
pit actu sua cõfiteri peccata.❡ Quantuꝫ
ad contẽptum veritatꝪ filij omnia speculã
tis dicit ⁊ corã te.quia enim illa q̃ coram
aliquo sunt sibi maĩfesta dicuntur p veri
tatem aũt ⁊ sapientiã que applicat̃ fi° res
oẽs sunt ei mãifeste.ideo in h̃ q̄ dr̃ coram
deo peccasse intelligit̃ contẽptus veritatꝪ
⁊ sapientie filij. ❡ Quantũ ad contẽptuꝫ
bonitatis spũs sancti oibus influẽtem dic̃
iam nõ sum dignus vocari filius tu⁹.q̄ q
dem dicit s̃m Augu.Quia filius p grãm
que se dignuꝫ p merita fatet̃.❡ Quantuꝫ
ad scõm principale dicit ⁊ dixit autem pr̃
ad seruos ⁊c. Nam peccator duplicem nu
ditatem dicitur hr̃e.s.interiorẽ q̃ accidit
pp carentiã gr̃e cuie honestatꝪ.iõ indiget
duplici vestimẽto gr̃e salutaris.⁊ cuie exẽ
plaris.⁊ scõꝫ h̃ hic duo possum⁹ ꝯsiderař.
iuxta duplex indumentũ filio reuertẽti.s.
Amicũ interioris puritatis.
Ornatũ exterioris honestatis.
❡ Quantũ ad pm dic̃ dixit pr̃ ⁊c.❡ Nã
p stollaꝫ primã intelligit̃ interior puritas
q̃ꝫ homo dꝫ habere cũ qua prim⁹ hõ fuit
creatus a deo vñ Beda.Stolla ꝑma ve
stis est inocentie in qua prim⁹ homo ꝯdi
tus ẽ.sed post culpã nudum se nouit ⁊ pe
liciũ.i.mortale sumpsit idumentũ.❡ Sm
ad ornatũ exterioris honestatis dic̃.⁊ da
te illi ãnulũ.Nam p ãnulum q dat̃ in sigm
fidelitatis spõsis intell'r fides q̃ꝫ quilꝫ dꝫ
hr̃e.quia iuxta illud Ebr̃.ij.Impossibile
est sine fide placere deo.q signanter dicit̃
poni in manu p quem signat̃ operatio.qꝛ
sicut dicit̃ Jac.2.Fides sine operib⁹ mor
tua est vñ Beda.Date ãnulum in manu
eius.i.in operatõe per opa fides clarescit
⁊ p fidem opera ꝯfirmantur. ❡ Per cal
ciamenta vero q̃ dantur i pedibus intell'r
obediẽtie ꝓmptitudo vel p calciatos pe
des.intelligit̃ firmitas in bonis operib⁹
p virtuosos gressus ne.s.homo labatur ĩ
vitijs animã deturpãdo instar calciamen
ti cõseruantis pedem ne fedetur in luto.
dirige gressus meos in semitis tuis vt ñ
moueant̃ vestigia mea in ps.❡ Quantũ
ad tertium dicit ⁊ adducite vitulum ⁊c.
Nam ordo ꝑueniens est vt post remissio
nem culpe ⁊ ornatum gratie sequat̃ spirĩ
tualis refectio deuotiõis interne que in
duob⁹ consistit.s.in ꝯsideratõe diuini amo
ris q̃ pro nob̃ mori voluit.⁊ in redẽptiõe
hũani generis p sanguineꝫ xp̃i saluati.se
cundũ h̃ igit̃ hic duo possum⁹ ꝯsiderař.s.
Mortẽ ⁊ passionẽ xp̃i ꝓpositam.
Redẽptionẽ hũani generis i effcũ põitã.
❡ Sm ad pm dic̃ ⁊ adducite vituluꝫ ⁊c.
vbi duo cõsidera.s.
Passionis meditatiõem.
Cõsolationis resurrectõem.
❡ Sm ad pm dic̃.⁊ adducite ⁊c.p istũ ei
vituluꝫ saginatũ intell'r xp̃s.qꝛ sic̃ carnes

vituli hoibus dant in cibū. vitulus ēt erat animal ymolatū deo sic xps cottidie dat nob in refectiuū pabulum i sacramēto altaris quo spūaliter reficimur. ⁊ nutrimur ⁊ ēt pro salute totius hūani generis fuit ymolatus in cruce. vñ Criso. Adduč ⁊ illi vitulum saginatū ad iugulādū cōuiuij exhibitōe. i. in doᵐ nrm yhm xpm quē vitulum nomiat pp hostiā corporis imaculati saginatū autē dixit qz pinguis ⁊ optim⁹ in tm̄ est vt p totius mūdi salute sufficiat. ⁊ subdit non aūt ipe pater sed alijs ymolandum tradidit. pmittente prē psentiēs filius ab hoib⁹ crucifixus ē istum āt vitulum sm Aug. de qstionibus euāgelistarū Jubet adduci vt ipsius passionē homo deuotius meditet ⁊ pdicet. ¶ Quantū ad psolationis refeciōem dicit. ⁊ māducem⁹ ⁊ epulemur. Nā iste vitulus yhs xps ad cōsolatiōem nrām nob proponit vt māducemus nō qdem carnalr. sed spūaliter oib⁹ abiectis vitijs. ⁊ virtutib⁹ introductis. de q̄ māducatōe. i. cor. 5. Pasca nrz ymolat⁹ ē xps itaqz eplemur ñ i fremēto veti neqz i fremēto malitie ⁊ neqtie sed i azimis sinceritatis ⁊ veritatis. ¶ Quantū ad redēptionē hūani generis in effectu iā positā dič qz hic fili⁹ me⁹ ⁊c. vbi duo psidera. s.

Redēptionis adipletionem.

Refectiōis psolationem.

¶ Quātū ad pᵐ dicit. qz hic fili⁹ ⁊c. Naz p totum gen⁹ humanū generalr loquēdo mortuū dici potuit pp peccatū ade. qz tamē xps moriens viuificauit vñ. i. Cor. 15. Sicut in adā oēs moriunt ita ⁊ i xpo oēs viuificabunt qlibet ēt hō mortu⁹ dr qñ ē i peccō mortali. quē ēt xps viuificat grāz pferendo. ⁊ h ē qz de se ipo dič Jo. 5. Sicut ei pr suscitat mortuos ⁊ viuificat sic ⁊ fili⁹ quos vlt viuificat. ¶ Qᵐ ad refectiōis cōsolatōez dič ⁊ cepūt oēs eplari p istas ei eplas intellr ei gaudiū. qz dz oib⁹ de peccōre puerso. iuxta illud qz dič xps Luc. 15. Qd gaudiū est corā angelis dī sup vno peccōre pēitentiaz agente vt sic dici possit illud tob. ij. qz epulātes oēs cuz gaudio magno gauisi sunt. Quarta pars.

Sequit. erat aūt filius ei⁹ senior in agro ⁊c. vbi tangit excessum inuidētis indignatissimū qz pbat querulosa pquestio. Nam mortalr loquēdo p istos duos filios intelli possunt duo genera hominū. s. iustoz qui significātur p seniorē. ⁊ peccatoz qui signātur p iuniorem filiū. vbi sciendū qz secūdum aliquos qz ista indignatio nō accipit pro indignatione dicta proprie vt sonat i viciū. sed p quadam admiratōe diuine misericordie que tanta ē qz nullū ad se respuit venientem sed omniū misereč. ¶ Uel si accipiat pro indignatōe dicta ppīe nō est itelligēdum sm Criso. sup Mat. qz boni inuidētur de misicordia magna fcā peccatorib⁹ penitētibus nec qz bonis ipsoz inuideant sed qz tāta ē circa ipos diuina mia qz si foret possibile qz i eis esset indignatio vel inuidia. possz i eis merito grauari nec obz sm Criso. qz oia que dicunt i paral. intelligant ad litteram sed accipiat intētio propter qz fuit parabola cōpulata. ¶ Sciendum ē qz quando aliquis prudens homo fač aliquod bonū opus qz alii est alicuius non intelligētis idignatōis occasio debet ipsius indignatōem blande reprimere. qz si nolit acquiescere verbis dulcibus debz ostendere ratiōabiliter qualiter indignat iniuste suū factum cōfirmando. sm h igit hic. 6. possumus psiderare. s.

Occasionem inducētem.

Turbatiōem incitātem.

Inuitatōem demlcentem.

Excusationem arrogātem.

Deductiōem euidentem.

Cōfirmationem pfirmantez.

¶ Qᵐ ad pᵐ dič erat filius ei⁹ senior in agro ⁊c. vbi scič. qz iter aᵃ q̄ dāt occōnē inuidis vt hēt pᵐ ē qñ se reputāt meruisse mlta de qb⁹ ñ pmiat vt vellet. 2ᵐ ē qñ audit famā alteri⁹ quē ñ tm̄ qztū se reputat diulgari. 3ᵐ ē quādo videt aliquem plus

gratias ꝯsecutuz scḋm li igitur in occasio ne huius indignatiõis tria ꝯsiderare.s.
Laboriosuz obsequiũ in operãdo.
Gaudiosum pcõium in exultãdo.
Copio^m beneficiũ in pmiando.
¶ Quantũ ad primũ dicit erat aũt filius eius in agro p istum aũt filium seniorem qui dz esse sapientior. q: ceteris pibus sa pientiores sunt antiqores iunioribus in telligit homo qui moribus ẽ maturior pa tri cõformior ⁊ obediẽtior. Iste aũt filius dr fuisse in agro.i.in exercitio meritorie operatiõis cui dr Prouer.29. Prepara foris opus t^m. ⁊ diligenter exerce agrum t^m. ¶ Quãtũ ad gaudiosũ pcõiuz i exul tando dicit.⁊ cũ veniret ⁊c. Nam p istam domũ ad q̃ȝ dr appropinquare iste intelli gitur sancta mr̃ eccl'a. cui^s cap est xp̃s. p symphoniã que resonat in cõcordia diuer sarum cordaꝝ intell'r vniuersalis animoꝝ ꝯcordia que dz esse inter omnes fidel's vt sic virificet de ipsis illud Act.4. Multi tudinis aũt credentiũ erat cor vnũ ⁊ ania vna: p chorum aũt qui est coll'ctio vocum que proferunt exterius intell'r exterior ꝯ cordia omniũ fidelium q̃ debz esse tam cõ formiter viuẽdo q̃ȝ in verbum dei pdicã do. q̃ȝ etiam i ipm laudando vñ ps. Lau date eum in tymphano ⁊ choro. Laudate eum in cordis ⁊ organo. ¶ Signãter aũt dicitur ꝙ cũ filius senior appropinquaret domi audiuit symphoniã ⁊ chorum. q: in domũ sancte mr̃is eccl'e debent supradcã duplex cõformitas reperiri. vt dicant cuȝ ps. In domũ dei ambulauimus cũ consen su. ¶ Quantũ ad copiosuz beneficiuz i pre miando dic̃. ⁊ vocauit vnũ ⁊c. senior enim filius videns ꝙ erga fratreȝ suũ reuertẽ tem ad prẽm fuit tantus honor exhibit^s interrogauit vnũ de seruis suis causaȝ tã ti collati beneficij. ¶ Nam p istum seruũ interrogatũ a fratre intelligit quilȝ pdica tor euãgelicus qui dz diuinam cognoscere misericordiã ⁊ requisit^s oibus nũciare in terrogat^s autem respondit.d. frater tu^s venit ⁊c. Nam inter alia que nũciare debȝ pdicator euãgelicus ⁊ q̃ cõtinet sacra scri ptura sunt vt hoies cõuertantur ad peni tentiam. ⁊ in psenti recipiãt gratiam ⁊ in futuro gl'az.d. igitur frater tu^s venit dat intelliger remissionẽ culpe. p sacramentũ penitentie. vt de ipo ⁊ suis similib^s dicat dño illud Is.60. Filij tui de longe veniẽt ⁊ filie tue de latere surgent.d. aũt ꝙ occi dit vitulũ dat intelligere collatiõem gra tie. p pabulum eucharistie.d. vero ꝙ illuȝ sanum recepit dant intelligere pmissionẽ glorie per restitutõem iusticie. q: ill' qui saluant per iusticiã repromittit gloriam. ¶ Quantũ ad sm dicit ⁊ indignat^s est ⁊ nolebat introire. Nam hoies de suis me ritis psumentes ⁊ se iustos reputantes ⁊ dignos magnis honorib^s dedignant mul toc̃. qñ vident alios honorare. videns igi tur filius se iustum reputãs filium redeũ tem ad prẽm multipliciter honoratũ quẽ respuebat fuit mirabl'r idignat^s. ¶ Quã tum ad tertiũ dicit pr̃ igitur illi^s ⁊c. ma gna qdem clementia huius prĩs qñ iuit obuiam filio. vt recõciliaret ipm verb ꝺ mulcentib^s indignatiõeȝ illius paternal'r mittigãdo ad cui^s similitudineȝ ds pr̃ ad hoies egreditur. qñ per exterioreȝ effcm̃ in mũdum mittens filium suũ genus hũa num saluauit aut cũ se offerret ad recipiẽ dum peccatorem. ¶ Quantũ ad quartuȝ dicit at ille respondens ⁊c. vbi duo con sidera.s.
Senioris filij arrogãtem cõmendatõeȝ.
Filij pdigij maculãtem rephensiõeȝ.
¶ Quantũ ad primũ dicit at ille ⁊c. vbi ostendit suam iusticiam patris duritiam. ¶ Quantũ ad suam iusticiaȝ dicit. at ille ⁊c. veritate iustificat se dupliciter. ¶ P^s quia ꝙ dbuit.d. ecce tot ãnis seruiui tibi. secũdo quia nõ fec̃ ꝙ nõ debuit.d. ⁊ nunq̃ȝ mandata tua nõ preteriui. ¶ Quantũ ad patris duritiã dicit ⁊ nunq̃ȝ dedisti mihi

edum ⁊c. Nam in h' q dicit pr̃em nõ ddiſ
ſe ēt rem modicã ſicut dat intelligere q̃li
ter circa ipſum fuerit in donis gratuitis
durus vt ſibi dr̃e potuerit illud Job.30.
Mutatus ē mihi in crudele3 ⁊ in duritiã
manus tue aduerſaris mihi. ¶ Quantũ
ad filij pdigi maculãtem rephẽſionẽ dic̃
ſed poſtq̃3 filius ⁊c. vbi iſtu3 filiũ pꝛodigũ
oſtẽdit dupliciter maculatũ quantũ ad p
digalitate3 diſpẽſantem q2 deuoꝛauit ſb̃a3
ſuam. 2° quantũ ad luxuriã eneruãtem q2
dicit cũ meretricibus ex his aũt patrem
repꝛehẽdit q2 occidit ſibi vitulum ſagina
tum. ¶ Quantũ ad 5m dicit at ille dixit
ſibi tu ſemp ⁊c. Na3 qñ aliqua bona ſunt
cõtraria inter aliquos ⁊ aſſiduita cõuerſa
tio nullus ratiõabiliter põt ꝯqueri ſi vn9
alteri nõ dat aliquid ſpecia^e vt igitur pr̃
oſtendat q filius ſenioꝛ iuſte non poterat
cõqueri q2 ſibi edum nõ dederit euidẽter
deduc̃ cum dicit oĩa foꝛe ſua filij cõquerẽ
tis. ⁊ ipm̃ ſemp fuiſſe ſec̃. ¶ Quantũ ad
ſextum dicit epulari aũt ⁊c. h' enim q pr̃
ſupius dixerat qñ fec̃ cõuiuium fi° reuer
tenti nunc cõfirmatur poſtq̃3 rationabil'r
reſpondit filio ꝯquerenti. Nam ſic̃ triſtat̃
homo d' re pdita ſic de recupata letatur.
q2 igitur homo peccando moꝛit̃ ⁊ pditur
debet quil3 ex caritate ſibi ꝯpati qñ vero
redit ad penitentiã debet quil3 cõgaudet̃
Nam ſicut .i. Coꝛ.13. Caritas patiens eſt
benigna eſt caritas non emulat̃ non fac̃ p
peram nõ inflatur nõ eſt ambitioſa non q̃
rit que ſua ſunt nõ irritatur ñ cogitat ma
lum non gaudet ſuper iniquitate3 cõgau
det autem veritati homo igitur peccatoꝛ
ſignatus per filium pꝛodigu3 moꝛtu9 dici
poteſt quia recedit a xp̃o qui eſt vita ve
ritas ⁊ via Jo.14. Poteſt etiam dici per
ditus quia receſſit a grege cõgregatõis
fidelium cuius paſtoꝛ eſt yh̃s. Ego ſu3 pa
ſtoꝛ bonus Jo.10. ¶ Dicitur autem inuẽ
tus quãdo pꝛeueniente diuina gratia cõ
uertitur de via ſua mala. de quo loquitur
dñs Ezechiel.34.d. Quod pierat requiram
⁊ q abiectũ erat reducã. vt ipſo inuento.
poſſit dñs dicer̃ illud ps. Inueñ dd' ſeruũ
meum oleo ſancto meo vnxi eum. ſ. in pꝛe
ſenti per gr̃a3 vt tandẽ in futuro pueniat
ad gl'am. Ad q̃3 ⁊c.

¶ Feria ſc̃da dñice tertie in .xlª.

q Uanta audiuim9 facta ĩ ca
pharnaũ fac ⁊ hic in pr̃ia
tua Luc̃.4. Nos videmus
p experientiã q l3 ſit aliqd
agẽs q quantũ ẽ d' ſe ſemp
effcm̃ ſuũ pꝛoduc̃. tñ multoc̃. ipeditur effe
ctus p defectũ recipiẽtis. vl' loci. nã l3 plã
cta vel ſtella quantũ ẽ d' natura ſua virtu
tem hẽat pducendi plantã vl' herbã h' tñ
nõ fac̃ in quacũq3 materia ſ3 ſom diſpoſita
⁊ ĩ loco ꝯueniẽti vñ Ariſtoteles .2. de aĩa
dic̃ act9 actiuoꝝ ſunt ĩ patiente diſpoſito. ⁊
iõ ſi nõ ſemp ſequat̃ effect9 nõ ẽ attribuẽ
dũ agente ſ3 in diſpõito ſuſceptiuo. ſic̃ eni3
videm9 in naturalib9 effectib9 ſic ſuo mõ
ẽ in ſupnaturalib9 .ſ. ĩ miraclis q̃ xp̃s fa
ciebat. Nã ſi aliqb9 faciebat miracula ſibi
nõ ponebãt obſtaculũ. ſ3 cũ reuerẽtia pete
bãt ſic̃ p3 d' centurióe. q dixit xp̃o Mat.
8. Dñe nõ ſu3 dignus ⁊c. ſi vo nõ faciebat
aliqb9 h' erat pp eoꝝ malitiã q̃ ſe redebãt
ĩdignos. ¶ Q2 igit̃ illi d' caphar. reuere
bant xp̃o. ⁊ ſe diſponebãt p fidẽ iõ recipie
bãt ei9 bñficia. q2 vero illi d' Nazareth d'
ſpiciebãt xp̃m. iõ inter eos nõ ml'ta facie
bat miracl'a vidẽtes igit̃ cõpatriote xp̃i
h' cauſam ſe fingẽtes neſcire dixerũt ei in
euãgelio hodierno q̃3ta audiuim9 ⁊c. in q̃
euãgeliſta quattuoꝛ tangit. ſ.
Exp̃ſſionem inuidie cõtitantis.
Diſcretõe3 pꝛudentie diſſoluẽtis.
Perſecutõe3 malitie pſequentis.
Oſtenſionem potẽtie ſupantis.
¶ Pm pbat petitio anxioſa. 2m Rñſio lũi
noſa. 3m expulſio ipetuoſa. 4m euaſio vigo
roſa. Pm ĩ pñ°. 2m ibi ait ãt Amẽ d° vob
⁊c. 3m ibi ⁊ repleti ſunt omnes ⁊c. 4m ibi

ipe āt transiens ⁊c.

Prima pars.

Uātum ad pm vbi tangit ⁊c. ꝙ
q ꝓbat ⁊c. dic̄. quāta audiuim⁹ fa
cta ⁊c. q: enim illi de nazareth
vbi xp̄s fuit nūciatus ꝯcept⁹ ⁊ nutritus
⁊ cōuersatus ip̄m nō diligebant ſȝ magis
despiciebāt ⁊ inuidebant: ip̄m non hono
rabant. in ip̄m fidem non habebant: ſȝ ma
gis sibi non credebāt: ⁊ iō inter ipos non
fecit multa miracula. ¶ Quia autē mlta
magna videbant in xp̄o. qbus ip̄m tanq̄ȝ
vilem reputabāt indignum. Ipsi v̄o care
bant illis tanq̄ȝ nobiliores reputabant se
dignos aduersus ip̄m ꝑ inuidiam moue
bantur. ¶ Sciēdum est āt ꝙ loquēdo spi
ritualiter. ꝙ ꝑ illas duas ciuitates .s. Ca
phar. ⁊ nazareth. intllr duplex status ho
minū. s. pccōꝝ ⁊ iustoꝝ. Nā ꝑ Capharnaū
qui interp̄tatur ager pinguedinis vl vil
la consolationis intllr status peccatorum
q: in mundi delectatōibus ⁊ carnis cōcu
piscētijs. vt plurimum hoies spūaliter in
firmantur. ¶ Per Nazareth āt qui iter
pretat̄ flos siue floridus intellr status iu
storum q floridi dici pn̄t. q: instar floris
hn̄tis puritatem in essentia. venustatem
in appentia ⁊ suauitatē in redolentia.
¶ Sunt puri ꝑ nitorē pudicitie mental.
pulchri ꝑ decorē exēplaris euidentie. odo
riferi ꝑ vaporē noialis fame. vt d̄ ipsis di
ci possit illd̄ Cant. 2. Flores appuerunt in
terra nr̄a. ¶ Signāter āt xp̄s fec̄ mlta mi
racula in Caphar q̄ȝ i Nazareth: q: pecca
tores plus idigēt dio auxilio q̄ȝ iusti. naȝ
iuxta illd̄ Math. 9. Non ē opus valenti
bus medicus ſȝ male habētibus.

Scd̄a ps.

Egtur āt. Amē dico vob̄ ⁊c. vbi
s tangit discretōeȝ prudētie dissol
uentiū. ꝙ ꝓbat R° lūinosa. volēs
ei xp̄s suis cōpatriotis petētib⁹ satisfacer̄
sue rn̄sioni vt sit euidētior supaddit ex°.
ꝭm h̄ igit̄ h̄ duo possum⁹ ꝯsiderare .s.
Rn̄sionē generalem.
Confirmatōem exemplarem.
¶ Qm ad pm dic̄. ait āt ⁊c. Nā ꝓphe int̄
alios hoies duplicē excellētiā obtiebāt .s.
vite ⁊ doctrie. ¶ Q: igit̄ xp̄s istā duplicē
excellētiā i sūme: iō ꝓprijssime dici pōt ꝓ
pheta d̄ q̄ ꝓphauit Moy. deutero. 18. pro
pheta d̄ gēte tua ⁊ frib⁹ tuis sic̄ me susci
tabit tibi dn̄s d̄us tu⁹ ip̄m audies: q: ꝭm
Ambro. solet gnāri ex assiduitate ꝯtēpt⁹.
⁊ xp̄s nutrit⁹ fuerat cū ill d̄ nazareth. iō se
ponēs in nūero. dic̄ nēo ꝓpha accept⁹ est
in p̄ria sua. ¶ Qm ad 2m dic̄. In v̄itate
dico vob̄ ⁊c. q: ei xp̄s. d. nēo ꝓpha ⁊c. duo
iplica v̄at. s. ꝙ bōi magis honorant̄ ab ex
trāeis q̄ȝ a ꝯpatriotiꝭ. ⁊ ꝙ extranei ab ois
recipiunt plura bn̄ficia. iō xp̄s duo addu
cit ex° veteris testi. pm ē qm ad honorem
exhibitū. 2m qm ad bn̄ficia ipēsa. ¶ Qm
ad pm dic̄ in v̄itate dico vob̄ ⁊c. ad itllcm
lr̄ale hui⁹ ystorie. sciē. ē ꝙ sic̄ habet̄. 3. R.
17. Qd̄ cū mltiplicata essent pccā Regis
Acab ꝑsequentiꝭ Helyam. ⁊ orassȝ Helyas
ꝙ nō plueret sup terrā. exaudiuit eū dn̄s
⁊ trib⁹ ānis ⁊ sex mēsib⁹ clausuȝ fuit celū
⁊ nō fuit pluuia sup terrā a d ꝙ fcm̄ ē ver
bū dn̄i ꝙ inde recederet ⁊ iret ad torrētē
postq̄ȝ āt sicatus ē torrēs. dixit iteꝝ dn̄s
Helye ꝙ iret i sareptam sydonie vbi pre
cipat mulieri vidue ꝙ pasceret eū: q sur
gens abijt illuc: ⁊ cum peruenisset ad por
tā ciuitatiꝭ appuit ei mlier vidua colligēs
ligna: cui dixit Helyas ꝙ daret sibi aquā
ad bibēdū qui ꝑgens vt afferret dixit si
bi ꝙ paret ei bucellā panis: q rn̄dēs ꝙ n̄
hēbat nisi modicū de farina ⁊ modicum d̄
oleo. dixit sibi Helyas ꝙ faceret ei paneȝ
ꝑuulū subcineritiū ⁊ ꝙ nō timeret: q: deus
multiplicaret farinā ⁊ oleū: ita ꝙ non defi
ceret dn̄s plueret sup terrā q̄ fec̄ vt sibi
dixit. d̄ quo comedit Helyas mulier ⁊ do
mus ei⁹ tota. x qb⁹ pȝ q̄liter Helyas a
suis ꝯpatriotiꝭ expulsus fuit ab extrāeis ho
norifice ⁊ reuerēt̄ recept⁹. ¶ Hāc āt ysto

riā xp̄s i exēplū. adducēs dic. in xitate di
co vob ⁊c. ¶ Spūalr aūt loquendo dicer
possum⁹ q̄ per istam mulierem viduam i
telligitur q̄lib3 aia exn̄s in pecō mortali.
Nam q̄lib3 aia exn̄s in diuina gr̄a: vocat
sponsa xp̄i. sed qn̄ peccat mortaliter amit
tit diuinam gr̄am. ⁊ per ꝯn̄s ip̄m sponsu3
⁊ iō dr̄ vidua. hanc āt aiam sic viduatam.
figuratiue deplorat Jere. d. deutero. i.
¶ Quō sedet sola ciuitas plena pplō fcā
est q̄si vidua dn̄a gentium p̄nceps ꝓuicia
rum fcā est sub tributo. ¶ Ubi sciendum
q̄ per istam ciuitatem intllr quelib3 aia.
q: sicut ciuitas constat ex multis ciuibus
inter quos d3 esse ciuium vnitas: siue dile
ctionis ⁊ pacis: ita in aia multe sunt poté
tie intellectiue ⁊ sensitiue: inter quas d̄b3
esse pax ⁊ concordia: vt. s. sensualitas i om
nibus obediat rōni. sed licet sic esse debe
ret. tamen multoc. in ipsa peruersum dn̄i
um. q: rō subicitur ⁊ sensualitas dominat
⁊ sic fit ciuitas. de qua dic dn̄s Js. i. Quō
facta est meretrix ciuitas fidelis plēa iu
dicio. iusticia habitat in ea. nunc aute3 ho
micide. i. peccata mortalia. Ista igitur aia
instar ciuitatis ierm. aliqn̄ dr̄ plena pplō
quādo. s. exn̄s in gr̄a. ornatur diuersis vir
tutibus ⁊ consortio angeloꝝ vt dici possit
illud Exo. p̄. Ecce ppls filiorum isrl mul
t⁹ ⁊ fortior nob est. Sed qn̄ peccat morta
liter efficit solitaria. q: gr̄am ⁊ virtutes
amittit ⁊ remanet ab angelis d̄relicta: vt
dicere possit ilud Js. 49. Ego sum desti
tuta ⁊ desolata. dr̄ ēt exn̄s in gr̄a dn̄a: q:
tūc erat xp̄s vt spōsa sua cōiuncta qui est
dn̄s oiu3. ⁊ per ꝯn̄s ip̄a dn̄a. sed istō amit
tit dum ip̄o peccādo dimisso efficitur vi
dua. ¶ Dr̄ ēt exn̄s i gr̄a p̄nceps ⁊ libera
q: gr̄a tribuit hōi p̄ncipatum ⁊ libtatem.
vt fit Joseph p̄nceps egypti. i. sensualitatꝫ
gn̄. 42. tn̄ efficit serua ⁊ tributaria dū dya
bol⁹ ꝓuiēs ei⁹ imp̄io s̄biugat. plorās igit
Jeremias statū miseꝝ aie peccatricis que
rit. d. O dn̄e quō ciuitas. i. aia q̄ solebat eē
plena pplō per virtutēs ⁊ gr̄am ⁊ ab āge
lis sociata. sedet sola his oībus spoliata.
¶ ¶. Quō ēt illa que solebat esse dn̄a ti
bi coniuncta vt spōsa per gr̄am fcā est vi
dua: Quō ēt dn̄e illa q̄ esse p̄nceps ⁊ liba
fcā est serua. Nam egressus est a filia sy
on ois decor ei⁹. ¶ Sic āt querenti respō
det dn̄s Osee. 2. d. Quia dixit vadam p⁹
amatores meos qui dant panem mihi: ⁊
aquas meas. ⁊ linum meū ⁊ lanam mea3.
⁊ potum meum ⁊ oleum meū. Ecce ego re
spondeo q: me suum sponsum dereliquit:
⁊ secuta ē vicia ⁊ peccata tanq̄3 suos ama
sios. ¶ Sciendum est q̄ isti ostendentes se
diliger aiam peccatricē sunt tres. ¶ Pri
mus est caro lasciuiens. dat panem ⁊ potū
i. delitias corpis. ¶ Scd̄s ē mundus alli
tiens dat lanam ⁊ linum. i. res tēporales.
¶ Terti⁹ est dyabolus dat sibi oleum. i.
excellentiam mūdialem. ¶ Primus igit
dic aie dimitte spōsum tuum xp̄m q vult
vt pn̄iam facias ⁊ ꝯserues cordis ⁊ corpo
ris puritatem que sunt nimis difficilia:
q: difficile est ieiunare vigilare corp⁹ di
uersis austeritatibus macerare ⁊c. S3 ve
ni post me dabo tibi panē ⁊ potum. i. oēs
consolōnes corporis quas tuus anim⁹ cō
cupiscit. O q̄3 falsus est iste sic blādiens.
Nam anima proponit d̄litias, cum tamē
in eis mors sit abscondita. quia Ro. 8. Si
enim secundum carnem vixeritis morie
mini. ¶ Secundus aute3 dicit anime pec
catrici dimitte sponsum tuum xp̄m qui ti
bi precipit mundum despicere. diuitias ꝯ
temnere, paupertatem eligere. quia talia
sunt nimis grauia. Sed veni post me. qa
dabo tibi lanam ⁊ linum. i. omnes mun
danas diuitias aurum ⁊ argentum ⁊c. vt
in his glorieris. O quam falsus est iste.
Na3 ista promittit quasi certa ⁊ firma: cū
tamen oppositum reperiatur. quia mūd⁹
transibit ⁊ ꝯcupiscētia eius. Jo. 2. ¶ Ter
tius āt dic aie dimitte spōsū tuū xp̄3 dicit
Math. ij. Discite a me q: mitis sū ⁊ hūil

corde.q: ista difficilia.sed véi post me da bo tibi oleũ.i.oés supbie excellétias quia honores mundi ꝛc.vt nulli sbsis.sed psis oibus.O q̃ falsus é iste,te sic extollés.q: sub ista exaltatõe falaci constat cõfusiõis hũiliatio.ꝛ pene.nã sic dr Js.2.Dies dñi exercituũ sup oém supbum ꝛ excelsum.ꝛ sup oém arrogátez ꝛ humiliabit.¶ Jsta vidua.i.aia peccatrix dr i sarepta sydo nie.naz sm Bedá sydonia interpretat ve natio inutilis,sarepta vero incédium vel angustia panis.sm igit Bedá.Jlle q ser uit lucris ꝛ negotijs mũdanis é inutili ve natiói deditus.ꝛ sic é in sydonia q aũt pa titur incédium carnaliũ cupiditatũ angu stiáq3 spũalis páis esse dicitur in sarepta ex qbus p3 q anima exñs in peccato mor tali.ꝛ sequés predictos amarios hab3 ca rentia3 diuine cõsolationis ꝛ gratie.iuxta illud Jaco.10.superbis ds resistit humi libus dat gratia3.¶ Dicitur autem q ad viduam hanc missus fuit helyas.Nam p Helyam ad hanc missum intellr aliqua bõa inspiratio interna vel eruditio exter na q̃ deus sua ꝯsueta misericordia mittit anime peccatrici vt dimissis vicijs cõuer tatur ad spõm suu3 xpm qr igitur anima sic peccatrix nisi sit sue salutis oblita tam dulcem inuitatiõem audiens ꝛ videns q amatores sui ipsam decipiunt nõ dicatur illud Osee.2.Uadam ꝛ reuertar ad viru3 meum priorem. quia mihi bene erat tunc melius q̃ nũc ꝛ re vera sic est.¶ Sic igi tur illa vidua honorifice susceperat helyá afferens aq3 ꝛ subcineritiu3 panem sic aia vidua quando ad ipsam aliqua bona inte rior inspiratio vel exterior eruditio.deb3 ipsam deuote suscipere.subcineritiũ pané ꝛ aq3 offerendo.Nam per panem quo nu triuntur homines datur intelligi q ani ma vidua quãdo recipit diuinam inspira tionem vel eruditiõem humanam debet ipsam enutrire vt de ipsa dici possit illud Js.51.Non dficiet panis eius.i.diuina in

spiratio vel eruditio humana p aq3 vero qua terra irrigat datur intelligi q anis irrigare d3 diuinam inspiratõem.vel hũa nam eruditõem per lachrimar infusiõe3.

¶ Quantũ ad benefim ipensu3 dic ꝛ mul ti leprosi erant in Jsrl ꝛc.vbi sciendu3 q ad intem huius lre q sicut habet.4.R.5. Cum naamá princeps regis syrie esset le prosus ꝛ nũciatũ sibi fuiss3 q si iret ad he liseum pphã curaret ipm a lepra.stati veniens ad eum hũit ab ipso cõsilium vt lauaret septies in iordane q qde3 faciés curatus est.Cum aũt multi alij leprosi es sent i Jsrl nullus mdatus é nisi Naamá qui nõ erat de illo populo sed syrus.ex q̃ p3 q pla beneficia recipiunt ab extraneis q̃ a cõpatriotis.¶ Hanc igit historiam xps reducens ad memoriá dicit multi le prosi erant ꝛc.¶ Spũaliter autem loquẽ do dre q per Naamá qui interpretat de corus intelligit quil3 homo quem deus d corem creauit.quia ad ymaginem suam.s3 tam instar Naamá leprosus efficit quan do peccat mortalr vt verificet de ipso illd Jaco.1.Flos eius decidit ꝛ decor vltus eius deperijt qui signáter dicitur princeps re gis syrie qui iterpretat sublimitas.i.dya bolus significatus p regem syrie.ꝛ signat peccatum superbie per quem homo subli mis vult effici huic igit sic leproso instar Naamá dicitur per inspiratiõem vel pre dicationẽ q helyseus qui interpretat deus meus saluator.i.xps yhs humái generis saluator potest ipsum mundare cui ánun ciationi sue salutis instar Naaman debet stati assentire ꝛ ad ipsum solicite ire sine mora si aute3 ad xpm sic recursum habue rit dabit sibi consilium.q si vult purgari a vitijs lauet se in iordane qui interpreta tur riuus iudicij vel fluuius iudicantis p quem intelligitur rius vel fluuius q xps yhs fecit suo sanguine pretioso quem pro nob effudit qui nos mũdat ab omni pec cato.¶ Signáter autem dicitur q lauet

septies p septem vicia capitalia a qb⁹ se debet lauare in sanguine yhu xpi. in cui⁹ signum xps septies in hoc mundo sparsit sanguinem suum ꝓtiosum. ¶ Primo in circoncisiõe ꝯ peccm̄ luxurie. Secundo in orone ꝯ peccm̄ gule. 3⁰ in flagellatõe ad co lūnam ꝯ peccm̄ inuidie. 4⁰ in coronatiõe ꝯ peccm̄ supbie. 5⁰ in manuum pforatõe con tra peccm̄ auaritie. 6⁰ in pedum affixione ꝯ peccm̄ accidie. 7⁰ in cordis aptiõe ꝯ pec catum ire. ¶ Ista septē lotio fuit figura ta Leuit. 14. vbi sinal'r dr̄ ꝙ qñ aliquis le prosus debebat mundari ꝙ sacerdos asp gebat illum septies sanguine paseris ymo lati. ¶ Ubi sciendum ꝙ p illum leprosum intell'r quilibꝫ peccõr. per passerem āt ymo latum intll'r xps yhs qui dicit per ps. Ui gilaui ⁊ factus sum sicut paser solitarius in tecto. q: tpe passiõis sue derelictus a discipul' suis solus remansit. qui dr̄ paser ymolatus. q: ꝓ nobis voluit ymolari. Si cut igitur leprosus mundandus sanguie ymolati pasteris aspgebatur septies. Sic peccõr infectus septem vitijs capitalibus. oꝫ vt mundetur lauari septies in sanguie yhu xpi ꝙ si fecerit instar Naaman reci piet sanitatem.

Tertia pars.

Sequtur. Et repleti ⁊c. vbi tangit persecutõem malitie persequen tis. ꝙ ꝓbat expulsio impetuosa. vbi tria possumus ꝯsiderare.

Concitatõem mentis.

Malignitatem operis.

Peruersitatem finis.

¶ Q^m ad p^m dic. ⁊ repleti ⁊c. oēs in Sy ria h̄ audiētes ꝯsuetudo qdem maloꝝ ē vt odiāt illos q̄ corrigunt eos. q: igit̄ ex odio ꝓcedit ira. iō dicunt̄ oēs ira repleti. ¶ Q^m ad 2^m dic. ⁊ surrexerūt ⁊ eiecerūt eū extra. In lege ei mādatum erat ꝙ hõ blasphem⁹ debat d̄ castris eicer̄ ⁊ lapida ri. Q: igit̄ pp v̄ba q̄ xps dicebat q̄ nõ in telligebāt iudei reputabāt ipꝫ blasphemū iō ipm̄ eiecerūt extra ciuitatē. ex q̄ ꝯueni ens fuit h̄ꝫ Ambro. ꝙ iudei salutē pderēt q̄ saluatorē yhm̄ vitupabil'r expellerūt. Ista igit̄ eiectõ fuit figurata Iudic. ij. vbi sinal'r dr̄ ꝙ fr̄es Iepte eiecerūt eū de do mo ⁊ terra sua: q̄ eiecto amõite pugnaue runt ꝯ ipos ⁊ ita valida pugna ꝙ ꝯfēder̄ nõ valebant: tunc habito ꝯsilio miserunt ad Iepte vt veniret in auxilium eorum. qbus ille respondit: nõne vos estis q odi stis me ⁊ eiecistis de domo p̄ris mei. ⁊ ve nistis ad me necessitate cõpulsi. qui dixe runt illi qui venerant ad eum vt ipꝫ face rent p̄ncipem suum ⁊ dn̄m. quo sic acquie scente fuit factus dn̄s ⁊ pugnauit ꝯ amõi tas hn̄s de ipsis victoriam. ⁊ sic suos qui prius ipm̄ expulerant de inimicoꝝ mani bus liberauit. ¶ Ubi sciēdū ꝙ per Iepte q̄ interpretat̄ apiens vel aptus: intelligit̄ xps qui pro nobis fuit apert⁹ ⁊ lāceatus. q̄ ēt per passionem suaꝫ nobis aperuit ia nuam paradisi. per fr̄es aūt eius intelligū tur oēs hoīes huius mundi qui sunt fr̄es xpi per similitudinem ⁊ humana natura. per amõitas āt qui interpretant̄ ppl's ini quus ipugnantes fr̄es Iepte intll'r dmo nes ipugnantes totū gen⁹ hūanū. ¶ Cõ tigit ergo aliqñ ꝙ hoīes xp̄m expellunt a seipsis peccādo mortal'r. ⁊ tunc ab amo nitas. i. a demonibus multipl'r ⁊ grauiter impugnant̄. ita ꝙ nõ p̄nt hoīes resister̄ ꝓ proprijs virib⁹ nisi adiuuentur a Christo. ꝙ qdem cognoscentes debent ad ipm̄ recur rere. si autem contingat ꝙ reprehendant̄ a Christo. q: ipsum eiecerunt dicente ill' illud Iob. 6. Quare detraxistis sermoni bus veritatis. non debent pp hoc a peti tione desistere sed amplius ipsius adiuto rium peter̄. ipm̄ solū dn̄m ⁊ p̄ncipem sta tuēdo. ꝙ qdē si voluerint facere dimittē do dyabolum: ⁊ ipm̄ in dn̄m recipiendo: pugnabit ꝓ ipsis ꝯ dyabolū ⁊ victoriā ob tiebit. ¶ Q^m ad 3^m dic. ⁊ duxerūt eū vsqꝫ ⁊c. Nā finis quē intēdebāt illi d̄ nazareth

erat peruersissimus:qr volebant xp̄m p̄ci pitio interficere violenter in quo s̄m Be dam. Fuerūt peiores dyabolo q̄ xp̄m vio lenter precipitare noluit:s3 solū p̄suasit.

Quarta pars.

Equitur. Ipse āt transiēs p̄ me diū3 illo℞ ⁊c. vbi tangit. ōn̄sionē potētie supantis. q̄ p̄bat euasio vigorosa. Na3 tāta erat potētia xp̄i quod triplex violentia possumus h̄ ɔsiderarī: q̄ p̄nt hōi fieri. s. tētionis. expulsiōis: ⁊ inie ctōis. nō potuit xp̄o inferri nisi qn̄ voluit q̄3 triplicē violētia3 possumus h̄ ɔsidera re q̄ in xp̄o nō potuit inferri. ¶ Q^m igi tur ad p̄mam dicit. Ipe āt transiens. Nā l3 iudei essent ɔ̄ xp̄m turbati: turba non. non poterant ipsi⁹ potētia qn̄ haberet li berum transitum impedire: vt de ipo di ci potuerit illud. 3. Re. 19. Ecce dn̄s transit ⁊ sp̄s grandis ⁊ fortis subuertens mōtes ⁊ cōterēs petras. ¶ Q^m ad s̄am dic̄. per mediū illo℞. xp̄s eīm trāsiens p̄ medium iudeo℞ ab ipsis ipelli nō potuit qn̄ transi ret vt ō̄ iudeis ignorātibus ei⁹ potētiam dici potuerit illud Jo. p̄. In medio vr̄um stetit quem vos nescit̄. ¶ Q^m ad tertiā dicit. Ibat. Nam iudei nō potuerunt xp̄3 tenere qn̄ iret q̄cunq3 vellet. instar illorū aīaliū de q̄bus dr̄ Ezech. 1. Animalia ibāt ⁊ reuertebant̄ in silitudinē fulgoris coru scantis ⁊c.

¶ Feria tertia dñice tertie in. xlª.

Si peccauerit in te fr̄ tuus: vade ⁊ corripe eū int̄ te ⁊ ip sum solū ⁊c. Math. 18. Int̄ alia dia p̄cepta. vnū ē ō̄ p̄xi mi dilectōe. iuxta q̄ xp̄s di xit Jo. 15. Hoc ē p̄ceptū meū vt diligatis iuicē sic̄ dilexi vos. cui⁹ cā3 assignās ap̄ls dic̄. Qui diligit p̄ximū legē ipleuit: hui⁹ āt dilectō maxie d3 ōn̄di p̄xio q^m ad aīa3 suā. vn̄ si aliq̄s videret peccātē p̄ximū: qr peccādo p̄dit aīam d3 amicabilr̄ ip̄m corri gere ⁊ a pccīs retrahe. ne āt hō offensus ab alio re⁹ sit apō deū: d3 offensam libera liter indulgē. ⁊ h̄ q̄ xp̄s nob̄ inuit i euā gelio hodierno i quo quattuor tangunt̄. s.

Proximi caritatiua monitio.
Prelati diffinitiua iurisdictō.
Xp̄i confortatiua ɔdescensio.
Delicti cōpletiua remissio.

¶ P^m p̄bat familiaritas amorosa. 2^m au ctoritas vigorosa. 3^m benignitas gratio sa. 4^m vniuersitas glo͛sa. P^m in p̄ncipio. 2^m ibi: Amen dico vobis ⁊c. 3^m ibi. Iterū dico vobis ⁊c. 4^m ibi. tunc accedēs Pe trus.

Prima pars.

Uantū ad p^m vbi tangit ⁊c. q̄ p̄ bat ⁊c. dicit. Si peccauerit in te ⁊c. Int̄ alia cetera bona. magnū ē elymosina: iuxta q̄ dixit Tob. Raphael angelus Tob. 12. Bona est ōro cum ieiu nio ⁊ elymosina magis thauros auri con dere. qm̄ elymosina a morte liberat. ⁊ ipa est que purgat peccā. ⁊ facit inuenire vitā eternam: hec aūt elymosina p̄t eē triplex. Nā quedam ē pure sp̄ualis q̄ solū ē affcū vt si aliq̄s alteri ɔpatit̄ in necessitatibus suis: quedam est pure corporalis que solū est in effectu vt qn̄ aliq̄s de rebus suis si ne cōpassiōe tn̄ in interiori aliq̄d tribuit i digenti. q̄dā v̄o ē corporal' ⁊ sp̄ualis: vt qn̄ aliq̄s cōpatitur alteri. ⁊ affectu ⁊ sbuēit in effectu: sicut in sanis ɔsilijs ⁊ monitis salutaribus: in q̄bus quasi aliq̄d corpora le est vox prolata. ⁊ quasi quid spirituale est interius affectus. de qua quidem ely mosina h̄. tertio modo de qua fit h̄ mētio vbi quis instruitur proximum corrigere delinquentem. ¶ Duplex autem est cor rectio. vna que est ad correctionem pec cantis propter iustitie conseruationem. ⁊ illa non semper ordinatur ad emendatio nem delinquentis: quia aliquando p̄ cul

pam sibi infligitur pena mortis ꝛ tal' cor
rectio non ad singulares personas sed ad
iudicem ad quẽ ptinet inter hoies iusticiã
conseruare. ¶ Alia est correctõ que ordia
tur ad delinquentis emendatõem ꝛ illa ẽ
actus caritatis pertinet ad omnes. q: sic
dr̄ Eccl'i. 7. Deus vnicuiqꝫ mandauit de
proximo suo. quid autem mandauerit dr̄
ibidem. 29. Corripe proximum tuum ne
forte non dixerit. ꝛ si dixerit ne forte ite
ret. ꝛ de hac correctõe loquitur hic xp̄s.
¶ Sunt aũt quedam peccã publica ꝛ t'lia
debent argui publice: iuxta illud. 1. Thy.
5. peccantem coram hominibus arguẽt ce
teri timorem habeant. ¶ Aliqua ṽo sunt
priuata. ꝛ illa non debent argui coram ho
minibus ꝫm formam s̄ datam: vt sic prio
corrigat ipsum inter se ꝛ ipsum. ¶ Si aũt
peccatum occultum fratris verteretur in
preiudicium alicuius cõitatis vt si aliqs
tractaret secreto cum aliquibus ciuibus
qualiter ciuitas in manibus inimicorum
essꝫ tradenda. vel si aliquis hereticus in
secreto corrumperet fideles vel h'i: tunc
secreta correctõ non essꝫ expectanda s̄ sta
tim essꝫ denunciandum superiori q possit
periculum precauere. ¶ His visis scien
dum est ꝙ actu transgressionis de quo d̄
bet aliqs corrigi concurrunt duo. s. vnus
iniuriãs ꝛ ali' corrigẽs. Scd̄m hoc s̄ duo
possum' ꝯsiderare. s.
Trãsgressionẽ offensiuam.
Increpatõem reductiuam.
¶ Qm ad pm dic̃. si peccauerit in te fra
ter tuus ꝛc. p peccm̃ enim ꝙ fit in frẽ itell'i
põt oĩs iniuria q̃ꝫ vn' fac̃ alteri: iuxta il
lud ꝓuer. 14. Qui despic̃ ꝓximũ peccat.
¶ Qm ad 2m dic̃. vade ꝛ corripe eũ ꝛc. vbi
tria possum' ꝯsiderare. s.
Increpant̃ actum.
Obtempant̃ fructum.
Despicient̃ modum.
¶ Qm ad pm dic̃. vade ꝛc. act'. n. dilect'
ẽ caritatiue frẽm corrigẽ delinquẽtẽ: ꝺ q̃
correctiõe dic̃ ps. Corripiet me iust' i mi
sericordia ꝛ increpabit me. oleũ aũt peccõris
nõ ipinguet cap̄ meũ. Nã meli' ẽ a iusto
corripi q̃ꝫ ab iniusto liniri. iuxta illõ ꝓuer.
27. Meliora sunt vulnera diligent̃ q̃ꝫ frau
dulentia odient̃ oscula. ¶ Istam autem
correctõem dꝫ homo facere in secreto. vñ
Criso. Non aũt dicit accusa nec increpa.
nec vindictas expete. sed argue. i. remẽo
ra sibi peccm̃. dic ei qui ab eo passus es. ip
se ei ira ꝛ iracundia deficiet. ebrius factus
q̃si graui somno. vnde dꝫ te q sanus es
ad illum qui egrotat adire vel ideo secre
te corripiendum est ꝫm Jero. Ne alij au
dientes scãdalizentur in ipm: vel ne diffa
matus in publico ꝛ amissa bõa fama effi
ciat' inuerecũdus: ꝛ per ꝯñs ꝓnior ad pec
candum. ¶ Qm ad obtempantis fructuꝫ
dic̃. si te audierit lucratus eris fratreꝫ tu
um. Nam quando delinquens secrete cor
rectus emendatur de suis vitijs: tunc in
ter alia duo bona sequuntur. Primuꝫ est
ꝙ sua fama conseruatur illesa. 2m est ꝙ re
ducitur ad saluteꝫ vt dicere possit cũ apo
stolo p̄ma cor. 9. Factus sum iudeis tanq̃ꝫ
iudeus vt iudeos lucrifa. ¶ Quantuꝫ ad
despicientis modum dicit. si te audierit.
Nam in correctione fraterna est procedẽ
dum sicut procedit medicus volens infir
mum curare. Nam medicus corporis pro
salute corporis. ¶ Primo dat quedã me
dicinam preseruatiuam que purgat dispo
sitiones morborum anteq̃ꝫ generentur.
postquam autem generati sunt vtitur pri
mo vnguentis linitis, pulueribus corro
sis. Deinde sagittis apertiuis ꝛ si non
valeat illa precidit membrum putridum
ne pereat totum corpus. ¶ Sic suo mo
do procedendum est in correctione pro sa
lute anime obtinenda. Naꝫ si certa signa
delinquendi appareant frater delinquẽs
primo debet caritatiue moneri vt a pec
cato recedat. post peccm̃ ṽo p̄ liniri dꝫ mã
sueta correctõe inter se ꝛ ipm solũ. post ea

dura adhibẽdo vnũ vl' duos teſtes deindͦ dicendo p̃lati eccl'e. ꝙ ſi ſic corrigi noluerit ab aliĳs fidelibus tanq̃ȝ mẽbrum putridum ne alios inficiat ſeparet̃. ¶ Pȝ igit̃ ordo ⁊ modus correctiõis. Corrigens dȝ Primo vti amore q: inter ſe ⁊ ipſuȝ ſoᵐ. Secundo cautela. q: debet adhibere vnũ vel duos. Tertio timore ⁊ verecũdia quia debȝ dr̃e eccl'e. Quarto deteſtatõe. ⁊ pena quia dȝ haberi ſicͮ ethnicus ⁊ publicanus. ethnicus enim grece. latine dr̃ gens gẽtilium. i. exigentiũ vectigalia ⁊ facientium opera q̃ vix poſſint fieri ſine peccato vel nunq̃ȝ. ¶ Homo aũt debȝ primo a ſeip̃o exemplo apl'i illud. i. Cor. 9. Caſtigo corpus meũ ⁊ in ſeruitutem redigo. ne forte cum aliĳs p̃dicauerim ipſe reprobus efficiar. ¶ Secundo põt homo corripi a proximo iuxta illdͦ Apl'i. d. i. Theſ. 5. Rogamꝰ autem vos fratres corripite inquietos cõſolamini puſillanimes ſuſcipite ĩfirmi patientes eſtote ad oẽs ⁊ de hac correctiõe loquit̃ hic xp̃s. ¶ Tertio põt homo corripi a deo de q̃ correctiõe dicit̃ Job. 5. Beatus hõ qui corripit̃ a deo.

Secunda pars.

o Equit̃. amen dico vob̃ ⁊c. vbi tãgit̃ p̃lati diffinitiua iuriſdictio ꝙ probat auctoritas vigoroſa. Quia igitur xp̃s in parte p̃cedente dixerat ꝙ contra incorrigibl's debet proferri ſententia excõmunicationis. d. ꝙ fiat ſicut ethnicus ⁊c. ne talis ſententia vilipendat̃ ab aliquo. h̃ ſecũdum Criſo. oſtendit quãta ſit p̃latoruȝ auctoritas q̃ȝ ab ipſis iuſte contra peccatores cõtumaces prolatã ip̃e confirmat in ceͦ. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ ſecundum doctores due ſunt claues in eccl'a. ſ. ſcie ad dicernẽdum ⁊ potentie ad ſententiãdum. Clauis ſententie acquirit̃ per ſtudĳ exercitatõem. Clauis autẽ potentie datur in ſacerdotĳ ſuſceptione. ⁊ iſta preſupponit ſcientiam dicernendi. q: iuxta ſentẽtiam xp̃i: cecus ſi ceco preſtet ducatũ ambo ĩ foueam cadunt. ¶ Quid igitur prelati eccl'e ſententiant̃ in mundo de ligatione vel ſolutione peccatoꝝ claue nõ errante deus confirmat in ceͦ. ſi vero ſentẽtiarẽt de aliquo claue errãte vel ſententiaȝ excõmunicatõis proferet ex odio vel ex iniuſta cauſa vel iuris ordine non ſeruato quia nullus debet excõmunicari niſi prius monitus ⁊ citatus ita ꝙ contumax iudicetur talis lata ſententia nõ approbetur a deo. ¶ Iſta autem iuriſdictio iudicandi data p̃latis eccl'e. fuit figurata Leuit. 13. vbi ſententiali'r dicitur. Quod quando aliquis homo ſuſpectus habebat̃ de lepra adducebat̃ ad aarõ vel ad aliquẽ filiorum eius q diligenter examinabat ſi erat lepra ĩcurabil'. vel poterat aliquo modo curari. qui ſi videbatur lepram incurabilem ſeparabat illũ a conſortio aliorum. ſi vero lepra erat curabilis. tunc lotis veſtibus. ⁊ raſis pillis corpis. ⁊ oblatis multis ſacrificĳs mũdus iudicatus per ſacerdotem reducebat ad caſtra. ¶ Ubi ſciendum. ꝙ lepra intelligitur peccatum quia ſicͮ lepra inficͮ. ita peccatũ animã deturpat ad iſtam autem lepram dicernendã. i. peccatum ſententiãdum. debet primo homo ſacerdotem adire qui debet habere ſcientiam vt poſſit quale peccatum ſit veraciter iudicare cuius ſententie firmiter ⁊ ſtãdum. ſi igitur ſacerdos cognouerit ꝙ peccatum inſtar lepre curabile eſt. debet iſtdͦ homini iudicare. ⁊ tunc homo. ſ. peccator debet veſtimẽta lauare ⁊c. Nam ꝑ lotiõeȝ veſtimentoꝝ intelligi debet peccatoꝝ cõtritio per ꝙ peccator lauare ſuam cõſcientiam lachrimis irrigãdo vt poſſit dicere cum p̃s. Laboraui in gemitu meo lauabo ꝑ ſingulas noctes lec. m. lachri. meis ſtratum meũ rigabo. ¶ Per pillos autẽ corporis qui ex ſuꝑfluitate naſcunt̃ intelligũtur peccata que ſunt ĩ anima ſuꝑflua que peccator debet radere. per integrã confeſſionem per hoſtias vero quas offerebat

mundatus intelligit̃ cõpleta satisfactio.q3 peccatoꝛ dꝫ facere vt dicat cum ps. Dirupisti dñe vincula mea tibi sacrificabo hostiam.his autem tribus ꝓhibitis dicitur peccatoꝛ ad castra reduci.q: qui pri⁹ erat priuatus iustoꝛum cõsoꝛtio.sancte consoꝛtio fidelium adunatur.

Tertia pars.

Sequit̃.Iterum dico vob̃ ꝛc.vbi tangit̃ xp̃i cõfoꝛtatiua cõdescensio.ꝙ pꝛobat benignitas glosa. Nam multum debẽt cõfoꝛtari fidel's quãdo sentiunt a dño d suis exaudire petitionibus.ꝛ xp̃s in ipsis habitare per grãm. secundũ h igit̃ hic duo possum⁹ conside.s.

Liberalitatem munificã.

Familiaritatem deificã.

¶ Quantũ ad pꝛimũ dicit itez dico vob̃ ꝛc.Nõ enim soᵐ xp̃s dedit potestatem p̃latis eccl'e sententiãdi malos sed et̃ oẽs fideles confoꝛtat dum se dicit in suis petitionib⁹ licitĳ ipsos exauditiuros vñ Glo. Non soᵐ in excõmunicatione sed etiam i omni petitiõe.que fit a cõsentientibus in veritate eccl'e dat cõfirmatiõem. ¶ Ad h ꝙ oꝛatio exaudiat̃ debet inter alias tres hr̃e pdictiones p̃ma ẽ ꝙ sit pia.i.de ptinẽtibus ad salutez.2ª est ꝙ sit pseuerans.i. nõ iterrupta per pecm̃ moꝛtale vel aliqd aliud oꝛatõni cõtrarariũ sed semp vt cõtinua p opus bonuz. q: scõm Aug. Non cessat oꝛare q ñ cessat bñfacere. ¶ 3ª ẽ ꝙ p se oꝛet.q: si qs pseuerãter oꝛaret pꝛo q̃ possꝫ ipediri oꝛatõis effect⁹ pp prauitatez illius trib⁹ aũt p̃dictis pdictiõibus ꝯcurrentib⁹ semp oꝛatio exaudit̃.ꝙ dedit xp̃s intelligere Luc.ij.illd petite.s.pie ꝛ dabit̃ vob̃ q̃rite.s.pseuerante: ꝛ inuenietis pulsate.s.p vob̃ ipsis ꝛ aperiet̃ vob̃. ¶ Sciẽduꝫ ẽ aũt loquẽdo moraliter ꝙ p istud ꝯsensuꝫ q dꝫ esse inter aliqd petẽs vt exaudiat̃ a dño.intell'r ꝯsensus q dꝫ esse i hoie q dꝫ esse iter ratõez ꝛ sensualitatẽ vt.s.sensualitas obediat ratiõi d quo ꝯsensu dicit̃ Eccli.25.In tribus bñplacitũ est spũi meo que sunt ꝓbata coꝛam deo ꝛ hoibus.ꝯcoꝛdia fratrum.ꝛ amoꝛ ꝓximoꝝ.ꝛ vir ꝛ mul'r bene ꝯsentiẽtes vbi virũ ḃm Jeroᵐ intelligitur ratio p mulierem ꝟo sensualitas.

¶ Quantũ ad 2ᵐ dicit vbi duo vel tres sunt ꝛc.magna enim ẽ benignitas ꝛ familiaritas xp̃i quãdo dignat̃ per gratiam inter hoies habitare.signãter aũt dicitur ꝯgregati in noie meo.quia q vult xp̃m habere secum dꝫ esse p amoꝛem inuicẽ ꝯgregati:que qdem congregatio debet esse in nomine yhu vñ Criso. Nam aũt dicit simpliciter vbi cõgregati fuerint.sꝫ addit in nomine meo.q.d.si quis ꝓpter me pꝛincipalem causam amicitie ad pꝛoxiᵐ habuerit cuꝫ eo ero etiã si i alĳs virtuosus erit xp̃s autem esse i medio multipliciter dici potest.s.instar.

Coꝛdis in coꝛpe ad viuificãdum.

Lucerne i tabernacl'o ad illustrãdum.

Colũne in hedifi° ad sustinẽdum.

Pugil in p̃lio ad defendendũ.

¶ Pꝛimo ẽ i medio instar coꝛdis in coꝛpoꝛe ad viuificãdum. Nam sic vita coꝛporalis pꝛimo viget in coꝛde.ꝛ inde cetera mẽbꝛa fluit.sic xp̃s vita dicitur p essentiã qui dicit d seipo Jo.14.Ego inqt veni vt vitam habeãt ꝛ habundantius habeãt.

¶ Unde põt figurari per ligᵐ vite i medio paradisi d quo sententialr̃ dicit̃ Geñ. 2.Quod cum dñs fecissꝫ paradisum terrestrem.ꝛ de terra ꝓduxissꝫ omne ligᵐ pulchrũ visu ꝛ ad vescendũ suaue.ꝙ etiam ꝓduxissꝫ ligᵐ vite in medio padisi. ¶ Ubi sciẽdũ ꝙ p paradisuꝫ terrestrẽ quẽ ds in pꝛin⁹ mũdi fec̃ intell'r cõgregatio veroꝛũ fideliũ.quilꝫ coꝛpoꝛal'r sint in terra tñ mẽtaliter sunt i ce°.pp ꝙ padisus terrestris merito dici p̃t in isto padiso quilꝫ fidelis signatus p arboꝛes siue ligª q̃ ds d terra ꝓduxit.q: in isto mũdo terrẽo quẽlꝫ hoiez posuit vt istar ligni padisi sit pulcer visu per honestã ꝯuersationem ꝛ ad vescendũ

suauis.p bonam operatõem vt dici possit de ipso illud ps. Erit tanqȝ ligm qp plãta tum secus decursus aquarũ qͦ fructuȝ suũ dabit in tẽpore suo. ¶ Per ligm autem vite in medio padisi etiam õ terra produ ctum intellr xp̃s qui quantũ ad corpulen tam substantiã dici põt de terra pductus qͬ veraciter natus de virgine sumpsit car nem humanã vnde põt dicere illud Sap. 7. Sum qdem ⁊ ego mortal' homo sil' hoĩ bus ex generẽ terreno illius q prior fact9 est ⁊ in vẽtre mr̃is figuratus sum caro. q ideo ligm vite dr̃. quia sic fructus illi9 li gni p esum suũ cõseruabat vitam in hoie ppter qp erat ligm vite vocatũ sic xp̃s gu status mentalr in aĩa vitam spũalem cõ seruat. nam sic dr̃ Deutero. 30. Ipse enim est vita tua. ¶ Scdõ xp̃s dr̃ esse i medio instar lucerne in taber. ad illustrandum. Nam sic lucerna in tabernaclo ponit vt ipsum illuminet sic positus ẽ xp̃s vt illu minet mundũ. Nam iuxta illud Jo. i. Ipe est lux vera q̃ illũinat omnem hominem veni. in hunc mundum figuratus per lu cernam de qua Exo. 27. Ardebat lucerna semper in tabernaclõ testimonij. Nam in tabernaculo testimonij. i. in sancta matre ecclesia sicut lucerna ardens ⁊ lucens sic xp̃s semper est illuminans ipsam radijs veritatis ⁊ inflamãs incendijs caritatis. ¶ Tertio xp̃s dicitur esse i medio instar colũne in hedificio ad sustinendũ quia sic colũna ponitur in hedificio vt ipsuȝ susti neat sic xp̃s positus est in ecclesia sancta vt sustentamentũ omniuȝ fidelium viato rum vt sic iuxta illud Tyt. Sit colũna ⁊ firmamentũ veritatis. ¶ Quarto xp̃s di citur esse in medio instar pugil in prelio ad defendenduȝ. Nã sic pugil pugnat for titer vt suos ab inimicis õfendat sic xp̃s pro nob pugnat viriliter ⁊ nostros supat inimicos de quo Exo. 15. Dominus quasi vir pugnator ops nom ei9 curr9 phonis ⁊ exercituȝ eius proiecit in mare. currus

phonis. i. potentias dyaboli hoc aũt fuit figuratuȝ Job. 10. Ubi sententialr dicitur qp cum Job. cum populo isrlitico pugna ret contra inimicos suos in suũ auxiliuȝ. ⁊ psidium stetit sol in medio celi. ⁊ nõ fe stinauit occubare spacio diei vni9 obediẽ do dño voce hominis ipugnare pro Jsrl. ¶ Ubi sciendũ qp per Job. ⁊ populo isrl pugnante cõtra hostes intelligunt homi nes huius mundi qui habent pugnare cõ tra vicia ⁊ demones velud contra hostes viriliter dimicare. ⁊ licet h sit difficile tã tis ⁊ talibus resistere proprijs viribus ta men possunt cum adiutorio di vt possint dicere illud Exo. 14. Domin9 deus pugna bit pro nob. ¶ Per solem auteȝ intelligi tur yh̃us xp̃s de quo prophatum fuit ad cõsolatõeȝ ⁊ omniũ dimicantiũ Malach. 3. Ubi dicitur vob autem timentibus no men meuȝ orietur sol iusticie. Iste igitur sol xp̃s yh̃s in medio celi stetisse dicitur innostruȝ auxilium quia in sancta matre ecclesia in qua sunt multi fidels diuersis virtutibus adornati instar celi stell orna ti diuersam habentes claritatem stat fir mus ⁊ fixus vt ipsius solatio possimus õ nostris hostibus victoriaȝ obtinere quos confortando de suo solatio dicit Mat. 28. Ecce ego vobiscũ sum oibus diebus vsqȝ ad consumatiõem seculi vnde confortan do omnes homines in pugna defensoreȝ tam validum dicitur paral. 20. O iudea ⁊ ierm nolite timere nec paueatis cras eggre dimini contra eos ⁊ dñs erit vobiscũ.

Quarta pars.

Sequitur. tunc accedens Petr9 ad eum ⁊c. vbi tangitur delicti completiua remissio qͬ probat vniuersitas copiosa. licet enim aliquaȝ in iuriam alteri dimittere sit actus pietatis ⁊ misericordie dimittere omnem iniuriaȝ adhuc est maioris pietatis. qȝ qdem actũ Christus vult nos habere vt hic pȝ eui denter. vbi duo possumus considerare. L

Petri interrogatõem singularẽ.
Xpi respõsionem generalem.
¶ Quantũ ad primũ dicit tunc accedens Petrus. Nam petrus tanq̃ principal' inter alios apostolos interrogabat ꝓ omnibus quotiens sit fratri delinquẽti iniuriã dimittenda secundum Jeroᵐ. Credens fore satis ꝛ multum septies iniuria parceretur. ¶ Quantũ ad secundum dicit. dic ei yħs non tibi septies ꝛc. Christus enim volens ostẽdere ꝙ actus remissionis nõ terminatur ad aliquem certum numerũ sicut Petrus existimabat ostendit generaliter fore peccantibus dimittendũ nec per numerum determinatũ ꝙ etiam posset Christus. d. ſ; vsq; septuagies septies intelligitur ꝙ solummodo totiens sit dimittendum. sed more scripture ponitur ꝺ terminatum numerum pro indeterminato sicut Dañ. 7. Millia milliũ ministrabãt ei. ¶ Sciendũ est ꝙ potest triplex assignari ratio. qr̃ in isto mundo potest tanta remissionis liberalitas repiri. ¶ Prima sumitur ex libertate arbitrij. Nam homo quia est liberi arbitrij potest dum viuit in mundo dato ꝙ peccauerit si sibi remittitur iterũ ad bonum redire post mortem vero non potest homo redir̃ si moritur in peccato ad opera bona. ¶ Secunda ratio sumitur ex magna misericordia dei. Nam ex quo deus misericors est. nostram fragilitatẽ cognoscens de quo p̃s. Quomodo miseretur pr̃ filiorum miserť est dominus timentibus s' quoniam ipse cognouit figmentũ nostrum. ꝛ debemus nos alijs misereri iuxta dictum xp̄i Luc. 6. Estote mi͛sicordes sicut ꝛ pater vester misericors est. ¶ Tertia ratõ sumitur ex pte thauri. s. passionis xp̄i qui ei iste thaurus preciosus vult vti ꝯsiderando passionem eius. qui se ipsũ toᵐ dedit liberalis erit ad indulgendum alijs general'r. ꝛ sic amicitie dei efficitur pticeps in p̃senti ꝑ gr̃am ꝛ in futuro ꝑ gloriam ꝛc.

¶ Feria 4ª dñice tertie in. xlª.

a Ccessert ad yħm ab ierosolimis scribe ꝛ pħei dñtes qr̃ discipuli tui trãsgrediũtur traditões seniorum ꝛc. Mat. 15. Or sicut dr̃ Sap. 7. Rex sapiens populi stabilimentũ ẽ. ex ħ cognoscere possumus ꝙ rex vt populũ suũ conseruet firmũ ꝛ stabilẽ ꝙ sit ꝑ sapiẽtiam suã. d; inter alia quattuor hr̃e vl' facere vt reᵐ vnanimiter ꝯseruetur. ¶ Nã primo d; iudices si quos h; in regno itroducẽtes ꝯsuetudines vl' leges indebitas acriter increpare. 2º deb; ipsorũ iniustam institutã vel ꝓbatam sniam reprobare. 3º deb; veritatem certã ꝛ deo placibilẽ modũq; viuẽdi meritoriũ subditis declarare 4º debet ẜm suã sapientiã simplices illustrare. ¶ Quia igit̃ xp̄s rex magnus ꝛ sapiens q: iuxta illð Apoc. 19. Ipse ẽ rex regũ ꝛ dñs dominantiũ. ꝛ dei virtꝰ ꝛ sapiª i. Cor. 1. hinc ẽ traditões iniquas sub velamine sanctitatis statuerãt ipos redarguẽdo infringere debuit. ꝛ verã doctrinã inserere deuotos ꝛ simplices illustrãdo. ꝙ q de; facit i euãgelio hodierno i quo iuxta p̃dicta quattuor inuitur. s.

Sanctitat̃ simulatio vitiosa.
Prauitatis ꝓlatio puderosa.
Ueritatis declaratio luminosa.
Respondentis eruditio amorosa.

¶ Primũ ꝓbat iudeorũ supstitio. 2ᵐ isti tutõis ãnulatio. 3ᵐ salutaris eruditõ. 4ᵐ spũal' expõitio. Pᵐ i p̃nº. 2ᵐ ibi ipe ãt respondẽs ꝛc. 3ᵐ ibi ꝛ ꝯuocatis ad se ꝛc. 4ᵐ ibi. ꝛ respondens aũt petrus.

Prima pars.

q Uantũ ad pᵐ. vbi tãgit ꝛc. ꝙ ꝓbat ꝛc. dic accessert ad yħm ꝛc. tpe ei Moy. ꝺ volũtate d̃i constituti fuerunt septuaginta senes etate ꝛ moribus maturi ꝛ scia p̃diti ad regimen totiꝰ ppl'i sup q̃s erat Moy. ꝓncipal' ita ꝙ i vniuerso erãt. 71. vt habetur numeri.

Ex illo aũt tempore statutum fuit ꝙ tot es sent ad regimen totius populi. ⁊ isti dice bantur iudices ordinarij. qꝛ sicut habetur in multis glosis ebraycis. isti per imposi tõem manus instituebantur rectores. isti autem stabant in Jerᵐ tanq̃ȝ in ciuitate dignissima que ciuitas erat sacrificij ⁊ iu dicij ⁊ ad eos: vt habetur deutero. 17. re currebant oẽs homines ĩ ambiguis ⁊ dif ficilibus quorum determinationi stabant intm̃ ꝙ nullus audebat eorum sniam pre terire. isti igitur iudices statuebant aliq̃ que pertinebant ad regimen populi inter que erant aliqua cadentia sub precepto tanq̃ȝ necessaria. aliqua vero sub monitio ne tanq̃ȝ decentia ⁊ honesta de quibus ho nestis ⁊ decentibus erat illud ꝙ h̃ tangit̃ s. ꝙ euntes ad mensam vt comederent d̃ bebant manus lauare. ⁊ b̃m aliquos nõ so lum semel. s. i p̃nº. sed sepius b̃m multitu dinem ferculoꝝ. ℭ Hãc igit̃ lotõem pha risey ⁊ scribe volebant ad talem itellectũ traheṝ. dicẽtes ꝙ p h̃ acqrebat̃ mũdicia. qᵐ ad aiam mouebant̃ ad istud dicẽdum ex eo sic habet̃ in leuitico b̃m legẽ mosay cam aliq̃ imũdicie dicebant̃ p ablutõem corporalem mũdari. ℭ Qꝛ v̓o discipuli xp̄i talia non necessitat̃ȝ sed magis cuius dam supstitõis inquãtũ sic intellectũ tra hebatur ad falsum: minime obseruabant: xp̄m ⁊ suis discipłis icrepabant: vt sic tã q̃ȝ ꝯtẽptorem doctrine senioꝝ pp̄ło redde rent odiosum. h̃ igit̃ tria possumꝰ ꝯside. s.

Adunatõem socialem.

Questionẽ generalem.

Explicatõem singularem.

ℭ Qᵐ ad pᵐ dic̃. Accesserũt ⁊c. quanto enim sunt d̃ nobiliori ciuitate vel loco. ⁊ tã vita q̃ȝ scia ãplius reputari tãto sunt ma gis rep̄hẽsibiles si malitiose associãt vt aliquẽ de leui rep̄hẽdant. qꝛ igit̃ scribe sa piẽtes reputabãt in lege. p̄hei ãt sãctiores ĩ vita. hic ẽ ꝙ erãt valde rep̄hẽsibiles b̃ȝ remigiũ qñ xp̄ȝ ⁊ suos discipulos malitio se reprehẽdere nitebantur. ℭ Qᵐ ad 2ᵐ dicit. dñites qr̃ discipuli tui ⁊c. vbi ex inter rogatione ista appet ꝙ multas ordinatio nes fecerant seniores: quas non ordinaue rat Moy. cum tamen ipe dixerit dutero. 4. Non addetis verbuȝ ꝙ loquor neqȝ au fereṫ ex eo ex quo b̃m Criso. Isti xp̄ȝ re prehendentes rep̄hẽsibiles erant.

ℭ Qᵐ ad 3ᵐ dicit. Non enim lauant ⁊c. vbi Beda. Uerba enim ꝑphatum carna liter accipiẽtes ꝙ dcm̃ erat. s. per Js. La uamini mundi estote de corpore solũ lauã do seruabant. ⁊ ideo statuerant. non nisi lotis manibus manducandum. ℭ Quali ter autem intelligenda sunt ista lotio Je ro. Exprimit. d. Manus ãt. i. opera non corporis sed aie lauanđ sunt vt fiat in illṙ verbum dei. ℭ Sciendum est autem cir ca istam ꝑtem in qua fit mentio de lotõe ꝙ loquendo moraliter ista lotio dȝ intelli gi de spũali lotõe anime. Nã hõ dȝ se laua re quadruplṙ si vult esse acceptum deo ⁊ animam suam saluare. s.

Aq̃ humectante culpã suã dplorando.

Lacte nitescẽte puritatẽ ꝯseruando.

Uino iocũdante caritatẽ possidendo.

Sanguine rubricante mortem Christi meditando.

ℭ Pº hõ se dȝ lauare aq̃ humectãte cul pã suã dplorãdo. Nã hõ imũdus se senti ens p cl̄pã dȝ lachrimis effundeṝ vt laue tur cũ ps. Lauabo p singulas noctes ⁊c. meum. la. me. stratũ meũ rigabo. ℭ 2º dȝ se lauare lacte nitescente puritatem cõser uando. Nam homo si habet puritatem ⁊ non peccauit non debet ipsam peccando amittere. si vero post peccatum recupera uerit ipsam debet eam conseruare: vt di ci possit de ipso illud Cant. quinto. Ocu li tui sicut columbe super riuos aqua rum que lacte sunt lote ⁊ resident iu xta fluenta plenissima. ℭ Tertio de bet se lauare vino iocundante carita tem possidendo. ℭ Nam homo de

debet erga deum ⁊ ꝓximum caritatez ha
bere.q: caritas opit multitudinem pecca
toꝝ.1.petri.4.Que iõ signaẗ p vinum: qa
iuxta illud ps.Uinum letificat coꝛ hois.
sic caritas facit hoiem spiritualiter leta
bundum.¶ 4º dꝫ se lauare sanguine ru
bꝛicante moꝛtem xp̄i meditando:vt sit de
numero illoꝛum d̾ quibus dr̄ Apoc.7.Hi
sunt qui venerunt de tribulatione magna
⁊ lauerunt stollas suas ⁊ d̾albauerũt eas
in sanguine agni.Ideo sunt ante thꝛonum
dei.⁊ seruiunt ei die ac nocte in tẽplo eiꝰ.
Qui igitur vult esse dignus minister xp̄i
debet se lauare supꝛadictĳ modis.¶ Hoc
autem fuit figuratum Exo.40. Ubi sentẽ
tial̾r dr̄.Q̃d dominus dixit Moy. ꝙ ad
h̄ ꝙ Aaron ⁊ filĳ eius essent in sacerdoti
um sempiternum dño debebãt adduci ad
fontem tabernaculi in quo erat archa cõ
tinens tabulas testimonĳ in quibus erãt
scripta pꝛecepta decalogy ⁊ virga Aaron
que fronduerat ⁊ mãna in vrna aurea.⁊ d̾
bebãt lauari aqua ⁊ indui sanctis vestibꝰ
⁊ sic loti :⁊ sanctis vestibꝰ induti domino
ministrabant.vnde ibidem dr̄ dñm dixis
se Moy.Applicabis Aaron ⁊ filĳs eius
ad foꝛes tabernaculi testimõĳ ⁊ lotos aq̃
indues sanctis vestibus vt ministrẽt mi
hi.¶ Ubi sciendum ꝙ per illud taberna
culum intell̾r celum empireum ꝙ ẽ taber
naculum beatoꝛum :d̾ quo dr̄ Apoc.21. Ec
ce tabernaculum dei cuꝫ hominibus ⁊ ha
bitabit cũ eis.⁊ ipsi ppl̾s eius erunt.⁊ ip
se d̾s cum eis erit eoꝝ d̾s.In isto ãt taber
naculo dr̄ fuisse archa testimonĳ cum con
tinentĳ in ipsa.Nam per archam intelligi
tur deitas q̃ꝫ vident omnes beati :in ista
dicunẗ fuisse tria p q̃ intell̾hẗ tres ꝑsone i
diuinitate.Nã p virgã q̃ signũ ẽ potẽtie
⁊ regiminis.vñ ptãtes i mãibꝰ poꝛtãt vir
gas:itll̾r pr̄ cui applicaẗ potẽtia.p tabl̾as
ãt scriptas:q: scriptura ꝯtiet sapiẽtia:itll̾r
dei filiꝰ q ẽ sapiẽtia d̾i pr̄is.¶ Per mãnã
q̃ñ dulce ⁊ sapidũ:itll̾r sp̄s sanctꝰ cui appli

catur bõitas.¶ Per foꝛes ãt tabernacu
li p q̃s intrabaẗ tab̾naculũ intll̾r fides ca
tholica:p q̃ꝫ intraẗ in h̄ mũdo in ꝯgrega
tõem fideliũ ⁊ in futuro in ꝯsoꝛtio beatoꝝ
ad istas igiẗ foꝛes catholice fidei d̾bẽt ad
duci qlibet qui vult esse dei minister : qa
sine fide impossibile ẽ placere deo.Coꝛ.ĳ.
Sic ãt adductus debet lauari purificando
se ab omnibꝰ vitĳs ⁊ ampliꝰ nõ coinqna
ri i ip̄is :debet ẽt vestibꝰ sanctis indui p
oꝛnamẽta virtutũ:iuxta ꝯsiliũ sibi datuꝫ a
dño Apoc.3.Suadeo tibi emere auꝝ igni
tum ⁊ ꝓbatũ vt locuplex fias.⁊ vestimen
tis albis induaris:sic ãt lotus ⁊ vestibus
indutus poterit dño digne ministrare.vñ
coꝛ.6.In oibus exhibeamꝰ nos metip̄os
sic̄ dei ministros in multa patientia.

Secunda pars.

Equitur.Ip̄e ãt rñdens ⁊c. vbi
tangitur puritatĳ ꝓpalatõ pude
rosa.ꝙ ꝓbat instõnis ãnullatio.
phei ei s̄b noie cuiusdã sil̾ate pietatĳ doce
bãt hoies facer̄ ipietatẽ.Nã auaritia mo
ti dicebãt ꝙ filĳ meliꝰ faciebãt deuouẽdo
⁊ dedicãdo res suas d̾o q̃ꝫ pentibꝰ i eoꝛuꝫ
necessitatibꝰ s̄buẽire.si xp̄o ifestarenẗ a pen
tibꝰ oñdebãt eis q̃liter rñder̄ d̾bebant.ne
p̄cepti diuini possent argui trãsgressoꝛes.
ƀm h̄ igiẗ h̄ q̃ttuoꝛ possumꝰ ꝯsiderar̄.s.
Increpatõem male instõnis.
Explicatõem bõe obseruatõis.
Applicatõem ẽt inique expositõis.
Obiurgatõem false simulatõis.
¶ Q̃m ad pm̄ dic̄.ip̄e ãt rñdẽs ⁊c. peiꝰ q
dẽ fac̄ ille qui trãsgrediẗ diuinũ p̄ceptum
q̃ꝫ faciẽs ꝯ q̃cunqꝫ institutõem hũanam.
nam iuxta illud eccl̾ci.79.Melioꝛ est hõ
q deficit sapiẽtia ⁊ d̾ficiẽs sensu in timoꝛe:
q̃ꝫ q habũdat sensu ⁊ trãsgrediẗ legẽ altis
simi.lꝫ igiẗ discipl̾i si manꝰ simpl̾r non la
uabãt male facerẽt qm̄ ad hõestatẽ curili
tatẽ ciuilẽ.lꝫ bñ facerent si crebꝛo nõ laua
bãt vitãdo supstitõem ip̄oꝝ. phei tñ peiꝰ
faciebãt diuinũ mãdatũ suis supstitõibus

postponendo ñ aduertẽtes ꝙ repꝑhenden
do dr̃.2.Paral'.23.Qr̃ trãsgredimini ꝑce
ptum dñi.ꝙ vob̃ nõ proderit ⁊ dereliqui
stis dñz vt derelinquat vos.¶ Quãtum
ad scd̃m dicit.Nam ds dixit honora pr̃ez
tuũ ⁊c.Nam sic qñ ꝙ dz obseruat ẽ dign⁹
ꝑmio qꝛ iuxta illud xp̃i Luc.x.Dign⁹ est
mercenari⁹ mercede sua sic qñ ꝙ dz non
obseruat dign⁹ ẽ pena.Nã qui talia ꝯgũt
digni sunt morte Ro.1.ꝫm h̃ igit̃ hic duo
possum⁹ cõsiderare.s.
Exhibitõez reuerẽtie cõgruentis.
Cominatõez pene affligẽtis.
¶ Quantũ ad primũ dicit.Naz ds dixit
⁊c.ꝯueniens qdem ẽ ⁊ debitũ vt hõ suos
ꝑentes honoret.nã filius iter alia tria hz
a pr̃e.s.esse nutrimentũ ⁊ documentũ.Qꝛ
igitur habet ab ipsis esse debz reṽeri vñ
dicitur Eccl'i.3.Qui timet deum honorat
parentes.⁊ quasi dñis serui . ⁊ his qui se
genuerũt i opere ⁊ sermone ⁊ omni patiẽ
tia.Quia habet nutrimentũ ab ipsis debz
eis beneficia.Nam dz eis in necessitatib⁹
eorum subuenire posse suo.vnde cuilz dici
tur Eccl'i.3.Filij suscipe senectaz pr̃is tui
⁊ non cõtristes eum in vita sua.¶ Quia
vero habet documentuz ab eis debet eis
obiam iuxta illud Eph.6.Filij obedite pa
rentibus vr̃is domino.h̃ enim iustũ est.⁊
h̃ est ꝙ dominus ꝑcipit Exo.30.Honora
patrem tuũ.⁊ matrem tuã vt sis longeu⁹
super terram.q̃z dñs deus tu⁹ dabit tibi.
¶ Quantũ ad cominatõem pene affligẽ
tis.dixit ⁊ qui maledixerit patri ⁊c. Naz
inhonorãtib⁹ parentes deus ꝑmittit sup
pliciuz.quia sicut dicitur Leuit .20. Qui
maledixerit patri suo aut matri moriatur
hic autem scd̃m Criso.hic non fac̃ mẽtio
nem de ꝑmio sed de supplitio vt timorem
pheys incuteret alios ad honorãduz ꝑen
tes fortius animaret.¶ Sciendũ est aũt
hic vbi fit mentio de honore parentũ ꝙ ẽ
primum ꝑceptum secũde tabule.Nam qꝛ
lex ois non mãdat nisi iusticiaz alias lex
ꝑprie dici nõ possz iusti ͣ aũtẽ ꝫm Phy ͫ.
5.Ethicoꝝ est virtus q̃ ad alterum.iõ sunt
data ꝑcepta.vt homo bñ ad alteꝝ ordine
tur homo ãt loquẽdo general'r dupliciter
ordinari.s.ad deũ ⁊ ad proxi ͫ.⁊ ꝫm h̃ de
bet habere duplicem iusticiã vnã ad deuz
⁊ aliaz ad proxi ͫ.⁊ iõ date fuerũt due ta
bule Moy.in quaꝝ prima erãt ꝑcepta or
dinãt i3 hoiem ad deum.⁊ ꝫa ad proxi ͫ.
¶ Quantũ ad ꝑceptuz ꝑme tabule scien
dũ ꝙ qꝛ trinitas ẽ pr̃ filius ⁊ sp̃us sanct⁹.
patri aũt attribuit̃ maiestas ⁊ potẽtia. Fi
lio sapi ͣ.⁊ veritas sp̃ui sancto bonitas ⁊
clemẽtia iõ in prima tabula sunt tria ꝑce
pta.Primũ est nõ habebis deos alienos
in quo ꝑcipitur humilis adoratio diuine
maiestatis.Secundũ est nõ assumes nom̃
dei tui in vanũ in quo ꝑcipitur fidelis ass̃
tio diuine veritatꝭ.Tertiũ memẽto vt diẽ
sabbi sanctifices i quo ꝑcipitur sincera di
lectio bonitatis.¶ Quantũ ad ꝑcepta se
cũde tabl'e sciendũ est ꝙ quantũ ad ꝑxi ͫ
ẽ duplex iusti ͣ.s.beneficẽtie ⁊ inocẽtie q̃
fundatur sup secũdo ꝑcepto no.q̃ sunt:fa
cias alteri q̃ tibi vis fieri.⁊ nõ facias alte
ri ꝙ tibi ñ vis fieri.⁊ scd̃m h̃ in scd̃a tabu
la sunt septem ꝑcepta quorũ recipit̃ respe
ctu bñficentie.s.honora pr̃em tuũ ⁊ mr̃em
tuã ⁊.6.alia respectu inocentie q̃ consistũt
in h̃ vt caueat̃ offensa proxi q̃ necesse ha
bent mlt'iplicari ꝫm ꝙ offensa proxi mul
tipliciter põt admitti.¶ Nam loquendo
general'r ꝑximus põt tripliciter offendi
s.in aio verbo ⁊ facto.¶ Offensa in facto
ẽ triplex.qꝛ vl'in ꝑsona ꝑpria vel i ꝑsona
ꝯiuncta vel in possessiõe.⁊ ꝫm h̃ sunt tria
ꝑcepta.s.nõ occides quantũ ad ꝑsonã pro
priaz.Non mechaberis quantũ ad ꝑsonaz
cõiunctam nõ furtũ facies quantũ ad pos
sessionez.¶ Quantũ ad offensam i ṽbo ẽ
vnũ.s.nõ loquaris ꝯtra ꝑxi ͫ tuũ falsum
testiõ ͫ.¶ Q ͫ ad offensaz in corde sunt
duo.s.ꝙ i corde ẽ duplex ꝯcupi ͣ.carnis ⁊
oculoꝝ.ꝯtra ꝯcupiscentiã carnis.ẽ nõ cõ

cupisces vxorem pxi tui. ctra cōcupiscentiam oculoꝝ est nō cōcupisces agruꝫ nec aliquā rem. ¶ Quantū ad tertiū diē vos aūt dicitꝭ ꝛc. vbi duo possumꝰ ꝯsiderarꝰ. s.
Phꝛeoꝝ eruditióeꝫ iniustaꝫ.
Ipsoꝛum reprehensionem iustam.
¶ Quantū ad pᵐ dicit vos aūt ꝛc. Nam phei inducētes hoies vt sua offerent dō. cuius oblationis ipsi erant pricipes q: in visum ipsoꝝ cedebat ꝛ nō iubuēire parētibus docebāt filios qualr̄ debebant parentibus ꝯquerentibꝰ respōdere. ꝛ h̄ tripliciter. ¶ Primo sic pl's tenet homo deo q: est pr̄ spūalis q̄ꝫ parentibꝰ carnalibꝰ illō igitur ꝙ vouet deo non oꝫ dari parentibꝰ ꝛ h̄ scōm Glo. sic legit littera vos aūt dicitis instruēdo filios qualiter habeāt respōdere parentibus ꝙ quicūqꝫ dixerit patri vel matri cōquerenti munus quodcūqꝫ ē ex me ideo deo voui ꝛ obtuli tibi ꝓderit q. d. certe h̄ velle nō debes ne sic sis sacrilegiꝫ reus. ¶ Secūdo sic illud ꝙ tm̄ tibi ꝓdest oblatū dō quantū ꝛ mihi nō debes petere tibi tēpoꝛaliter dari sed munus ꝙ deo tibi ꝓdest ꝛ mihi ideo nō debes petere ꝙ detur tibi. ꝛ secundum h̄ sic debet legi remissiue scōm Glo. munꝰ quodcūqꝫ ē ex me. i. oblatum deo tibi pꝛoderit sicut ꝛ mihi. ¶ Tertio modo sic quādo i aliquo actu implet diuinum mandatū nullus debet impedire. sed in offerēdo res tēpoꝛales deo. ꝛ ad te subtrahere ipleo diuinum mandatū. igitur nō debes ipedire ꝛ sic oꝫ ꝙ littera suppleat vnde Cris. vel potest legi per defectuꝫ h̄ modo. quicūqꝫ dixerit patri ꝛc. subaudi faciet dei mandatū vel cōplebit legem vel erit dignus vita eterna. ¶ Licet auteꝫ sic docerent filios respōdere tamen ꝑceptum domini de honoꝛe exhibendo parentibus nō obseruabant. ꝛ ideo subditur. ꝛ q nō honoꝛificat patrē suū aut matrem suam. q. d. secunduꝫ Glo. Vos filiꝭ illa pessima suasistis ꝛ pꝛopter filius patreꝫ ꝛ matrem nō honoꝛificabat.

¶ Quantū ad phꝛeoꝛum rephensioneꝫ iustam dicit. ꝛ irritū fecistis ꝛc. vbi Glo. ē. in mādatis dei d̄ sustinēdis pentibus fecistis irritum ꝓpter traditióem vestram. s. auarᵉ vr̄e seruientes vt cuiꝫ eoꝛum dicere potuerit illō Ezechiel. 16. Despexistis iuramentū vt irritūꝫ faceres pactū meū. ¶ Quātū ad quartū dicit O ypocrite. bene pꝛophauit d̄ vob̄ Is. ꝛc. Nam phei sanctitatem simulātes in exterioꝛibꝰ tam in doctrina q̄ꝫ in naturalibus laudibus volebant inter alios apparere. sed in interioꝛibus erant inoꝛdinati quoꝛum in persona dicit Is. Is. 29. Populus iste oꝛe suo ꝛ labiꝭ suis gloꝛificabat me coꝛ autem eius est longe a me. cuius pꝛophie sententiam Chꝛistus nunc adducit vbi. 3. possumus considerare. s.
Vanitatem laudationis.
Vacuitatem retributionis.
Prauitatem eruditóis.
¶ Quantuꝫ ad pꝛimum dicit o ypocrite bene pꝛophauit ꝛc. isti vnde ypocrite dicuntur quia sub honoꝛe dei terrena lucra sibi cul'are cupiebāt quibus cominat xp̄s ve dānationis eterne Mat. 23. d. Ve vob̄ scribe ꝛ phey qui comediꝭ domos viduarum oꝛationes longas oꝛantes. pꝛopter hoc amplius accipietis iudiciū. ¶ Quātum ad vacuitatem retributionis dicit sine causa autem colunt me. Nam ille sine causa dicitur colere qui aliqua faciens d̄ genere bonoꝛum ipsa facit pꝛopter laudē humanam non pꝛopter honoꝛem dī. ideo admonebat discipulos suos. d. Mat. 5. Attendite ne iusticiam vestram faciatis coram hoibus vt videamini ab eis alioqn mercedem nō habebitis ap̄ patrem vr̄m q in celis est. ¶ Quātū ad prauitatē eruditionis dicē docentes doctrinā ꝛ mādata hominuꝫ phei tanq̄ꝫ praui magistri docebant hoies seruare traditiōes hoium. q: h̄ cedebat i eoꝝ comode tēpoꝛale ꝛ dimittere legeꝫ diuinā vn̄ de talibus doctoꝛibꝰ

dicit Rabanus. Non habebūt mercedem cum veris cultorib⁹. docētes doctrinam ꝛ mandata hominum. ɔtemptis preceptꝭ diuinis.

Tertia pars.

Equit. Et vocatis ad se turbis ꝛc. vbi tangit veritatis declaratio luminosa. q̄ ꝓbat salutaris eruditō. q: pharisey lꝫ sanctitatem preten derent erāt veraciter mali. ideo doctrinā xp̄i veracem non poterant audire: sꝫ poti us turbabant. vt de ipsis dici potuerit il lud Dan. 9. omnes preuaricati sunt legeꝫ tuam. Sc̄dm h̄ igitur h̄ duo possumus cō siderare. s.

Xp̄i eruditōem viridicam.

Phariseoꝝ turbatōem maleficam.

¶ Q.ᵐ ad primū dic. Et cū vocasꝫ ꝛc. xp̄s qdem sciens phariseos incorrigibiles ipos n̄ vocat vt audiant suam doctrinam sꝫ Cri so. sed solum turbam simplicem discipline capacem. ¶ Sciendum ē aūt q̄ cibus cor poralis quātum est de se sp̄ūaliter homieꝫ non coinquinat nisi inquantum hō per de lectatōem inordinate afficitur ad cibum: sed verba que sunt significantia male itē tionis vel malitie interioris illa possunt hominem coinquinare. q: sap. 1. Os q̄ mē titur occidit animam. ¶ Q.ᵐ ad 2ᵐ dicit tunc accedentes discipuli ꝛc. Discipuli q dem xp̄i q: ipm diligebant hēbant displi centiam quando audiebant q̄ aliq obloq̄ bantur de ipo: ꝛ ideo vidētes q̄ pharisey tur bati erant de verbis que dixerat xp̄s h̄ sibi notificant vt possit remedia adhiberꝫ h̄ igitur duo possumus ɔsiderare. s.

Discipulorum sinceram isinuatōem.

Xp̄i austeram r̄nsionē.

¶ Quantum ad pᵐ dicit. Tunc accedentes ꝛc. Nam pharisey videntes p doctrinam xp̄i reprobatam eorum simulatōem ꝛ doctrinam non valentes ei resistere per rōnem ꝛ scripturam scandalizabantur s̄m Criso. in ipm ꝛ seductōem in populo procurabant. ¶ Q.ᵐ ad Christi responsionē austeram dicit. At ille r̄ndens ait. Ois plantatō ꝛc. Ubi Christus de phariseis tria tangit. s.

Instabilitatem: in nō durando.

Obscuritatem: in cognoscendo.

Calamitatem: in patiendo.

¶ Q.ᵐ ad pᵐ dicit. At ille ꝛc. Nam plantatio pōt tripl'r accipi. ¶ Primo principaliter ꝛ auctoritatiue ꝛ isto modo pr̄ celestis dicitur plantare. q: a nullo alio accipit suum esse. p ɔsequens potentiaꝫ operandi. ¶ 2° modo principal'r ꝛ n̄ auctoritatiue. ꝛ isto modo dr̄ plantare filius. qa enim filius ds est. Ideo p̄ncipal'r dr̄ operari: q: vero a pr̄e genitus est. a quo sic hꝫ essentiam: sic hꝫ vt operetur. iō dr̄ operari n̄ auctoritatiue. ꝛ hoc ē q̄ ipe dic Jo. 14. Uerba que ego loquor vobis a meipso non loquor. ¶ 3° modo ministerialiter ꝛ executiue: ꝛ isto modo glibꝫ bōus ꝛ iust⁹ fructificās in eccl'a dr̄ plātare. ¶ Aliquid āt plantare pōt intelligi dupl'r. vno mō quātum ad suū esse. ꝛ hoc modo qcqd plātatur a deo plantatur. q: oia p ipm facta sunt ꝛ sine ipo fcm̄ est nihil. Jo. 1. ¶ Alio modo quantum ad tale esse. ꝛ hoc modo potest esse plantatio aliqua que non est a deo. ꝛ hoc modo loquitur hic xp̄s. d. Omnis plantatio q̄ꝫ. i. qualeꝫ ꝛc. Quia igitur pharisey erant mali ꝛ falsam doctrinam docebāt. lꝫ quantuꝫ ad esse simpl'r eos ds plantauerit. tamen quantum ad tale esse s. culpale non dicuntur a deo plantati. ꝛ iō tam mali q̄ꝫ eoꝝ doctrinam: q: falsa dicuntur eradicari. ¶ Q.ᵐ ad obscuritatem in cognoscendo dic. Sinite illos ceci sunt ꝛ duces cecoꝝ ꝛc. licet āt pharisey se sapientes reputarent. ꝛ esse vellent alioꝝ doctores: tn̄ insipiētes erant ꝛ stulti. vnde Rabanus. loquens de phariseis cecis dic. Ceci quidem sunt. i. luce mandatoꝝ dei p̄uati. ꝛ sicut duces cecoꝝ. q: alios in p̄cipitium trahunt errantes ꝛ in errorem mittentes

¶ .Q^m ad calamitatem in patiendo dic. cecus at si ceco rc. Nam pharisei p suam doctrinam non solum ducebant alios in precipitium: sed ipsimet precipitabantur cum ipsis. vt de quolibz illoruz dici potuerit illud Eccl'ci. 27. Qui foueam fodit in eam incidet. z io dic Ber. Ridiculosa res est imo magis periculosa. speculator cec9 doctor inscius. pcursor claudus. pco mut9

Quarta pars.

S Equitur. Respondens auté Petrus rc. vbi tangit ruditaté eruditio amorosa. qp probat spűalis expositio. lz enim ruditatis signum sit in homine nő intelligere que dicunt. studiosa tamé signum est sapientij iterrogar igitur vt sibi veritas dclaret. q: igit discipuli non intellexerant que dixerat xps: qa adhuc rudi erant. io ipm Petrus iterrogat vt veritatem cognoscat. bm hoc igit hic tria ɔsidera. s.

Discipuli iterrogatőem.
Xpi redargutőem.
Dicti manifestatőem.

¶ .Q^m ad p^m dic. dixit aűt Petrus rc. Petrus enim tanqz vertex apostoloruz se pe p oibus loquebat. q: igit xps ɔsueuerat loqui parabolice. io bm Rabanű. Credidit ipm sic nunc fuisse locutum. cum dixit qp illud qp intrat per os rc. z io tanqz adhuc rudis petit qp sibi parabola expoatur. ¶ .Q^m ad 2^m dic. Ille autem dixit adhuc rc. Nam non solű Petrus non intellexerat qp dixerat: sed nec alij discipuli z io bm Remigium xps oibus respődet. ¶ .Q^m ad 3^m dic. Non itelligitis q: oé rc. vbi xps tágit tria. s.

Qő cib9 corporal' nő hz hoiem coinqnar.
Que sunt illa q hűt hoiem macular.
Qő nő debuerűt discipli tra ditőez hominű obseruare.

¶ .Q^m ad p^m dic. nő itelligitis rc. Cum ei aia sit sba sensual' nő pőt p aliqd corporale p se coinqnari: lz b possit eé p accńs inquátum hő male vtit corporalib9 reb9 z io bm Criso. xps rńdet. d. nő intelligitis rc. ¶ .Q^m ad illa q hűt hoiem maculare dic. q át pcedűt d ore rc. ad intellectű huius dci xpi. sciédű é qp in aia rőali est duplex virtus. s. cognitiua z affectiua z ex vtroqz pcedunt boni vel mali: sed bz initium sunt cognitiua bm complementum vero ex affectiua. aia hz ergo sedem in cerebro quantum ad virtutem cognitiuam. in corde vo q^m ad effectiuá. z q: bm affectű actus isti sunt in cőplemento z ex ipo dicuntur moral'r bői vel mali. io xps dixit qp illa que de corde exeunt coinquinát hominé q: non ex cogitatőibus mal' peruenűt z mala fcá. s. homicidia quibus in psonis pximiorum nocumentum inferunt adulteria que in violatőe alieni thori cősistunt fornicatőes q sunt illicita coitus p sonaz a mřimonio solutaz. furta qb9 res sőtrahunt. ¶ .Q^m vo ad mala vba falsa testimőia qbus fama ledit pximioz blasphemie q sunt iniurie in deum attribuédo. s. qp pprium est dei attribuitur alicui creature: vel qp deo non cőpetit sibi attribuédo. ¶ .Q^m ad b qp nő debuerunt discipuli traditőes hoium obseruare dic non lotis manibus rc. q: eim in pn°. hui9 euágelij phci reprehenderűt discipulos xpi: q: nő lauabát manus z erant traditőnes holuz trásgressores diuini precepti qp pe ius erat: z que sunt illa q inqnant ho em nűc in fine ɔ dictű eoz cőcludit qp mánducare nő lotis máib9 nő hz hoiem coinqnar.

¶ Ex supradictis át pz qp xps hoies istruit vt se puros z mundos custodiant z non iquinent a vitijs z pecis vt sint cű xpo per grám i pńti. z i futuro p gl'az. ad qz rc.

¶ Feria. 5^a. dñice tertie in. xl^a.

S Urgens yhs de synagoga introiuit in domum Symonis rc. Luc. 4. Nos videm9 p experientiam tam i agentibus naturalibus qz in ar

tificialibus habentibus intellectum ⁊ voluntatem ꝙ omnis cã efficiens diligit effectum suum. Nam in agentibus artificialibus pȝ ꝙ artifex diligit opus suum ⁊ sibi complacet in ipo. sicut hedificator i hedificio ⁊c. In naturalibus autem pr̃ diligit filium. xp̄s igitur dei filius per quem facta sunt omnia diligit creaturas singulariter autem diligit hominem quem ad ymaginem ⁊ similitudinem suam ꝑduxit de rõne autem dilectionis est ꝙ diligẽs compatiatur dilecto in suis aduersitatibꝰ ⁊ sibi ꝓ posse subueniat si sit capax. ¶ Cũ igitur homo triplicem defectum incurrerat .s. vulneratõem in naturalibus pp̄ q̃ȝ erat debilitatus: expoliatõem in gratuitꝭ pp̄ ꝙ erat deformatus. ⁊ obfuscatõem itellectus pp̄ ꝙ erat excecatus. iõ dei filiꝰ ex dilectõe sibi compatiẽs de finu p̃ris dscẽdit in vterum virginis. vt cõtra debilitatem restitueret fortitudinem. contra dꝫformitatem pulchritudinem. Contra cecitatem: claritatem: ⁊ h̄ est ꝙ in p̃nti euangelio continetur in bt̃o Luc. xp̄m dĩ filiũ triplicit nob̄ iduc. s.

Ut vigorem roborantẽ nr̃am dbilitateȝ.
Ut decorem adornantẽ nr̃am dꝫformitatẽ
Ut doctorẽ illustrãtẽ nr̃am cecitatem.

¶ Pm ꝓbat restõ sanitatꝭ. 2m expulsio feditatꝭ. 3m eruditõ ṽitatꝭ pm in princꝰ. 2m ibi cũ ãt sol ad occasum ⁊c. 3m ibi fcã aũt die.

Prima pars.

Quantum ad pm vbi tangit ⁊c. q ꝙ ꝓbat ⁊c. dĩc surgẽs ỹh̄s ⁊c. Nã ꝑ febrẽ reddẽtẽ hoiem debilem intllr̃ dbilitas i viribꝰ naturalibꝰ quẽ hõ ꝑ pecc̃m incurrit. q̃ȝ qdẽ xp̄s ꝓ nob̄ inuit curatõe mlieris infirme q̃ȝ a febribꝰ liberauit. h̄ ãt duo ꝯsidera. s.

Xp̄i bẽgnitatẽ in ꝯuersando.
Ipsius p̃tãtem in liberando.

¶ Cũm ad pm dĩc. Surgẽs ỹh̄s ⁊c. postq̃ȝ eĩm xp̄s curauerat hoiem a demonio existens in synagoga. inde surrexit vt piꝰ cum suis discipulis vt eos ad bonũ induceret crebrius habitabat. vnde Criso. Gaudebat ei apud discipulos honorans eos ⁊ vt ab hoibus animosiores redderet. ¶ Signãter ãt dr̃ intrasse in domum qui paup fuerat ad dandum nobis exẽplum ꝙ non dꝫ qs verecũdar̃ star̃ cum paupibus ſȝ Criso. vñ eccl'ci. 4. Cõgregatõi paupuȝ affabilem te facito. ¶ Cũm ad 2m dĩc. Socerꝰ ãt Symonis ⁊c. in sanatõem qdẽ huiꝰ mulieris q̃ttuor possumꝰ ꝯsiderar̃. s.

Infirmitatꝭ incomode.
Intercessionis adiutoriũ.
Curatõis remedium.
Liberationis refugium.

¶ Cũm ad pm dicit. Socrus aũt ⁊c. Naȝ Symon Petrus vxorem hũit legitimaȝ filiam huius mulieris infirme. de qua habuit vnam filiam nomine Petronilã: nũc cathalogo sanctorum ascriptam. ⁊ iõ hec mulier dr̃ socrus esse que hic dr̃ magnis febribus detineri. vt ex h̄ fcm̃ miraculum euidentius oñdatur. ¶ Cũm ad secũdum dicit. rogauerunt illum ꝓ ea. Nam discipuli ⁊ alij circũstantes cognoscentes christi potẽtiã ⁊ mlieris miseriã rogabant ꝓ illa: vt dici potuerit d̃ ipis illd̃ Eccl'ci. 50. Rogauit ppl's dñm excelsum in p̄ce vsqȝ dũ ꝑfectus essȝ hora dñi. ¶ Cũm ad curatõis remediũ dĩc. ⁊ stãs sup eã ⁊c. vbi tria possumꝰ ꝯsiderare. s.

Xp̄i bẽgnitatem succurrẽtẽ.
Ipsiꝰ dignitatẽ eminẽteȝ.
Facti ṽitatẽ euidẽtem.

¶ Cũm ad pm dĩc. ⁊ stãs ⁊c. Nã star̃ xp̄i sup eã ifirmã nihil aliđ significat nisi ipsiꝰ bẽignitas q̃ succurrit dbili mlieri. ¶ Cũm ad xp̄i dignitatẽ eminẽtẽ dĩc. impauit febri. Impar̃ ẽ offm̃ dignitatꝭ. In hoc ergo ꝙ impauit febri appet eiꝰ dignitas: vt de ipo ṽificet illđ eccl'. 5. Uniuerse terre rex impat seruienti. ¶ Cũm ad fci ṽitatẽ euidẽtẽ dĩc. ⁊ dimisit illã. Nã stati ad xp̄i ipium febris dimisit mlierẽ ifirmã: vt d̃ ipa

dicant illud Luc.14.Femi est vt impasti.
¶ Qm ad liberatóis inditiũ dic. Et con
tinuo surgens ministrabat ill' in q̄ nobis
ostenditur q͏ subita surrectóe ꝛ sedula mi
nistratóe fuerunt iditiũ euidens curatóis
mulieris ṗmitus infirmantꝫ. ¶ Scienduꝫ
est át circa istam ꝑtem loquendo morali
ter q͏ duo sunt genera peccatorum. Nam
quedam sunt peccata spiritualia: sicut sup
bia:vanagloria:inuidia ꝛc. que respiciunt
animam.quedam carnalia :sicut gula : lu
xuria ꝛ hꝰi:que respiciũt corpus que duo
genera infirmitatum.s.per hominez dmo
niacum.de quo Luc.imediate ante istud
euangelium: fecerat métionem:ꝛ per mu
lierem febricitantem de qua hic spáliter
fit mentio. ¶ Nam per hominem demo
niacum intelliguntur homies irretiti pec
catis spũalibus.q: demon est spũalis sub
stantia.per mulierem febricitantem intel
liguntur homines infecti peccatis carna
libus.cuius ratio est q: sicut febricitanti
dulcia videntur amara ꝛ insipida: nociua
multoć.placét.Sic hominibus carnalibꝰ
displicét spũalia bóa ꝛ in suis carnalitati
bus delectantur qbus cominando dicit
Js.5.Ve qui dicitis malum bonum.ꝛ bo
num malum.ponentes tenebras in luceꝫ:
ꝛ lucem in tenebras.ponentes amarum i
dulce:ꝛ dulce in amarum.ꝛ sic re vera isti
faciunt. ¶ Isti possunt figurari ꝑ p̄rem
pblij febri ꝛ diséteria iacere. d q act .18.
¶ Ubi sciendum q͏ per peccatum loqué
do generaliter oritur ex duobꝰ.s.ex amo
re male accedéte.ꝛ ex timore male humi
liante q͏ datur intelligi in duabus infir
mitatibus quas dicitur pater pblij habu
isse.s.in febre ꝛ discenteria. ¶ Nam per
febrem que contingit ex imoderato calo
re in humoribus existente .intelligit pec
catum ex amore male accedente procedit
ex discéteria:cuius principium dicitur es
se fluxus intelligitur peccatum ex timore
male i.umiliante procedens. ¶ Xps igit

redemptor humani generis .ꝛ virum de
moniacum:ꝛ mulierem febricitantem cu
rare voluit vt se medicum oium generali
ter peccatoꝝ ostenderet:per quoꝝ curatio
nem corporis ꝛ aie sanitas designatur:de
quo ṗ cor.15.Et sicut in Adam oés moriũ
tur ita ꝛ in xp̄o oés viuificabunt. ¶ Qua
liter autem xp̄s sanat pecórem. audi qua
liter hanc mulierem curauit. q: rogatus
stans ꝛ imperans febri. ¶ Ubi sciendum
q͏ peccator q: non est dignus vt exaudiat
a dño.Scimus enim qm̄ peccatores non
audit.Jo.9.iõ indiget intercedente ꝓ ip
so.q͏ cognoscés Job.dicebat Job.5.Voca
si est q tibi rñdeat ꝛ ad aliqueꝫ sanctoruꝫ
conuertere. ¶ Dr q͏ stans curauit q: ꝓ
priuꝫ fuit xp̄o stare qui nunq̄ꝫ cecidit nec
cadere potuit per peccatum. ceteri auteꝫ
vel ceciderunt vel cadere potuerunt . sic
autem stans nos inducit vt recipiamus ꝑ
gratiam dić Apoć.3.Ecce sto ad ostium ꝛ
pulso.si quis audierit vocem meam ꝛ ape
ruerit ianuam intrabo ad illum ꝛ cenabo
cum illo ꝛ ipse mecum. ¶ Dicitur etiam
q͏ imperans curauit ad designandum di
gnitatem ipsius.cuius velud regis ꝛ do
mini est omnibus imperare. De quo ze.
27. Rex vnus erit imperans . ¶ Unde
potest figurari per Joseph. De quo dici
tur geñ.41.Ad pħo dixit ei absq3 tuo im
perio non mouebit quisq̄ꝫ manum aut pe
dem in omni terra egypti quem vocauit
saluatorem mundi . ¶ Ubi sciendum q͏
per Joseph qui in benedictionibus pa
tris.Geñ.49. dictus filius accrescens ꝛ
decorus aspectu quem Pħo saluatorem
mundi vocauit intelligitur Christus Je
sus:qui pro tanto creuisse dicitur.vl' quia
in Christo humanitas nostra fuit diuini
tati vnita . Vel quia pro nobis fuit elle
uatus in cruce :quia etiam decorus aspcũ
dicitur:q: inter homines cõuersatioñe ha
buit exéplaré:q ét ꝯuenient saluator mũ
di dr.q: ꝓ salute mundi fuit incarnatus:

iuxta q dixit angelus Joseph. Math. i. Loquens de virgine Maria. Pariet in quit filium et vo. nomen eius yhm. ipe. n. saluum faciet ppl'm suum a peccatis eorum in omni igit terra egypti. i. in vniu'so mu do non dz quisq3 mouere manum vel pedé nam p pedé q qs mouet corporal'r: intll'r affectus hois quo mouet homo mental'r. ¶ Per manu vo q qs opat exteri9 itelli gif opa q fac hō. tūc igif pedé sine impio xpi nō mouet qn suu affectu nō pōit i mu danis. Sed ipe sibi cum géitu patefac de uote dicédo cu ps. Dñe an te omne osside riu meu. et gemit9 me9 ad te non est abscō ditus. ¶ Manuz ét sine imperio ipsius mouere non dr q se non laxat ad illicita: sed exercetur in operibus virtuosis. cui dicitur eccl'ci. 9. Quotcunq3 pōt man9tua instanter operare q: nec opus nec rō nec scientia nec sapientia erunt apud inferos quo tu properas. ¶ Curat autez ista mu lier. i. pccō: in domo Symonis qui inter pretatur obediens. q: qui vult curari a Christo debet esse obediens; cui dicitur eccl'ci. 4. Eris tu velud fili9 altissimi obe diens et miserebitur tibi magis q3 mater ¶ Homo aūt sic instar hui9 ml'ieris cu ratus a xpo dz statim surgere et xpo mini strare. surgere inq3 totaliter vicia oseren do et cito triplici d cā. ¶ Primo quia pō dus peccati habet tantam grauediné āne xam q nisi cito peccator surrexerit statiz ad pccm aliud trahit et inclinat. Nā teste Grego. Pccm q per penitentiam nō de luitur mox suo pondere ad aliud trahit. ¶ Scdo q: pccm habz animam excecare iuxta illud sap. 2. Excecauit eim illos ma litia eorū. ¶ 3° q: vix pōt vnum perseue rare sine alio. Unde prouer. 13. Inter sup bos semper iurgia sunt. ¶ Dicitur etiaz instar ml'ieris hui9 xpo ministrar se exer cédo in opibus bonis. tal' autez sic deo mi nistrās pt figurari p Samuelé: d quo dr. i. R. 3. Samuel āt ministrabat an facié dñi puer accinctus ephot lineo. ¶ Ubi scien dum q per Samuelé q interpretat postu latus a dño intll'r pōt pccōr ouersus ad pniam pcibus sanctorum a dño postulat9. qualis āt sic conuersus debeat esse dicit. q hic erat puer etc. Nam in nomine pue ri in quo viget inocentia. datur intelligi puritas ment et corporis. lz sit etate gran deuus: ad q3 puritaté nos iducit. i. Cor. 14. Fratres nolite effici pueri sensibus: sz malitia paruuli estote. in ephot vo lineo alba veste et cādida intll'r honesta ouersa tio. ad q3 hndā nos admōet bts petrus in cāonica sua. 2. d. Conuersatōem nram i ter gtēs hntes bonā.

Secūda pars.

Sequitur. Cū sol āt occidisset etc. vbi inducit xpm vt decoré ador nātem nram dformitaté. q pro bat expulsio feditatis: vbi qttuor possum9 osiderar. s.

Diuersitatis ml'titudiné idigentis.
Facultatis pmptitudiné succurrétis.
Ueritatis certitudinem exntis.
Ptātis magnitudiné cohibentis.

¶ Q.^m ad p^m dicit. Cum autem sol etc. Nā non solum xps saluator humani gene ris existens aliquos sanare voluit, singu lariter in omnibus solum beneficium ipar tiri. Nam iuxta illud. i. Thy. 2. Ipe vult omnes homines saluos fieri. inquantum autem dr. cum sol occidisset ducebant in firmos dat intll'i sm Theo^m. deuotio pre sentantiu qs nec icompetés hora tenebat. ¶ Spūal'r āt loquédo triplici d cā xps voluit p9 solis occasum curare. ¶ P° vt nob suā diligétiā circa materiā salutis dmō straret. et iō nō solū d die: sz ét d nocte ifir mos curabat. vnō potest figurari per Ja cob patriarcham custodiens oues Labā. et volens ostendere solicitudinem magnā quam habuit dixit sibi gen. 31. De nocte que estu vrgebat et gelu. fugiebatq3 som num ab oculis meis. ¶ Ubi sciendum q

per Jacob qui luctator vel supplantator dicitur: intelligitur xps qui pro nobis luctá in cruce sumens contra dyabolum ipm viriliter supplantauit. ¶ Per Labá vero qui candidus dicitur. intelligitur deus pater. in quo fũtaliter est ois candor pulchritudinis. per oues vero intelligitur totũ genus humanũ. vnde ps. Ipe est dominus deus noster: nos autem populus eius et oues pascue eius. ¶ Christus igit velud pastor solicitus de ouibus suis istis diligentissimam curaz habuit vt ipas ad ouile fidei adunaret. Nam de nocte et die ipsis impliebatur doctrine et curatóis beneficia sustinendo frigus et estũ et noctes in sõnes deducens. et qꝫ amplius est ꝑ ipsis vitam corporalem exponẽs. vñ sibi regratiando possumus dicere illud Sap. vltio. In oibus ei dñe magnificasti populum tuum et honorasti et non despexisti in omni tempore et in omni loco assistens ei. ¶ 2º voluit post solis occasum curare. vt nob operandi regulam indicaret: vt. s. opera q̃ facimus vt soli deo placeant faciamus. vnde dicit Math. 5. Attendite ne faciatꝫ iusticiam vestram coram hominibus vt videamini ab eis. alioquin mercedem nõ habebitis apud patrem vestrum qui in celis est. ¶ Tertio voluit curare post sol' occasum. vt sic sue passionis efficaciam exaltaret. vnde Beda. Sol ocubitus ẽ passio xpi per ipsum plures sanantur demoniaci. ¶ Quantum ad secundum dicit. at ille singulis manus imponens curabat omnes et c. licet enim Christus suo velle vel verbo potuisset omnes infirmos curare. tamen tangendo voluit eos curare. vt per hoc nobis ostenderet quantam virtutem secuta fuit humanitas ex coniunctione diuina secundum Cyrillum. ¶ Loquẽdo autem spiritualiter per illam manum qua Christus infirmos corporaliter tetigit et curauit intelligitur diuina gratia q̃ si tetigerit peccatorem statim curabitur. hec est manus de qua Ezech. 3. Manꝰ dñi erat mecum confortans me. hec est manꝰ de qua figuratiue dic Moy. filijs Israel Exo. 13. Mementote diei huius i q̃ egressi estis de egypto: et de domo seruitutꝫ: qm̃ in manu forti eduxit nos dominus vt non comedatis frementatum panem. ¶ Ubi sciendum qꝫ per filios Israel existentes i egypto. intelliguntur existentes in tenebris peccatorum. qui ideo in seruitutem dicuntur. quia iuxta sententiam Christi Jo. 8. Omnis qui facit peccatum seruus est peccati. de statu isto misero et tenebroso nos educit dominus de manu forti. i. ꝑ suam gratiam. omne peccatuz mortale totaliter expellentem vt dicere possit illud Exo. 20. Ego sum dominus deus tuus q eduxi te de terra egypti et de domo seruitutis. et ideo dixit Moy. Mementote et c. Nam per panem frementatum: quia frementum est aliqualiter accidũ. intelligitur peccati delectatio que lꝫ carnem delectet: tamen est anime accidiosa. peccator igit qui de statu peccati reductus est ad graz debet diem illum portare memoriter: nec debet ad pristina reuerti de cetero vt panem frementatum comedat. Nam sicut dicitur Exo. 12. Qui comederit frementatũ peribit anima ipsius de cetu Israel.

¶ Quantum ad tertium dicit. Exibāt āt demonia et c. vbi Beda. Demonia filiũ dei confitentur. et sicut postea dicitur. sciebant ipm esse Christum: q: cum ieiunio fatigatum eum dyabolus videret purum hominem intellexit. sed q: temptando non preualuit vtrũ filius dei essꝫ dubitabat: nunc āt ꝑ signoꝝ potẽtiam vel itellexit vl' potius suspicatꝰ ẽ eẽ filiũ dei. ¶ Qm ad 4m dicit. et icrepans non sinebat ea loqui et c. In hoc enim qꝫ xps increpans spiritus reprobos non sinebant loq q̃uis veritatem dicerent signuz in Christo magne potestatꝫ.

Tertia pars.

Equitur. Facta ãt die rc. vbi in
ducit xp̃m vt doctorem illustrã
tem nr̃am cecitaté. q̃ ꝓbat eru
ditõ vitatꝫ. ad h̃ ei q̃ aliq̃ doctria accepta
sit audiẽtib⁹ oꝫ q̃ imũis sit a q̃ttuor. s. ab
oñtatõe. ab ãbitõe. ab adulatõe. ꝛ a psona
rum acceptatõe. Nã istis q̃ttuor modis ꝯ
sueuit doctria d̃prauari: vt igit̃ xp̃i doctri
na auditorib⁹ sit accepta. circa ip̃aꝫ h̃ q̃t
tuor possum⁹ ꝯsiderar̃. s.
Q̃d non fuit inaniter oñtata.
Q̃d nõ fuit arroganter postulata.
Q̃d non fuit facil'r simulata.
Q̃d nõ fuit general'r ꝓmulgata.
¶ Q̃m ad pᵐ dic̃. fcã ãt die rc. Nam eiꝫ
inaniter gl'iantiũ. ẽ i dcis suis ꝛ factis co
rã se iactare. xp̃s ãt nõ sic vanagloriosus
sed sic virtuosus magister ꝛ solidus in su
is dictꝫ ꝛ factꝫ oñtatõem vel ꝓpriã gl'iam
non querebat: iuxta q̃ ip̃e dic̃ Jo. 8. Ego
gloriam meam non quero: ẽ qui q̃rat ꝛ iu
dicet. ꝛ iõ multis miraculis ꝑpetratꝫ ad d̃
sertum se trãstulit locũ. ¶ Moral'r aũt
loquẽdo p egressum d̃ ciuitate: que sic pꝫ
Luc. 4. fuit Caphar. ꝛ iter suum in d̃sertũ
intell'r egressus peccõris de statu culpabi
li ad statum pnie. Nam per Caphar. qui
interpretat̃ ager pinguedinis vel villa ꝯ
solõnis. intell'r status peccõrum curantiuꝫ
solum de delitijs corporis ꝛ consolationi
bus mundi. quoꝝ deus venter est ꝛ gl'ia i
ꝯfusione ipsorum q terrena sapiunt. phy.
3. ¶ Licꝫ ãt hõ exñs in Caphar. diuersis
fuerit vitijs irretitus: tñ aliqñ ꝑuẽt⁹ dia
gr̃a: vicia d̃serit. ꝛ sic de Caphar. egredi
põt. ¶ Q̃m ad 2ᵐ dic̃. ꝛ turbe reqrebant
eũ rc. Nã d̃ natura supboꝝ ꝛ arrogãtiũ ẽ
in dictꝫ suis ꝛ factꝫ se surger̃: ꝛ vltra q̃ꝫ ꝑpe
tit apper̃ ꝛ ãbire: iuxta q̃ cuilibꝫ supbo d̃r
Abdie. 1. Supbia cordis tui extulit te. ꝛ tñ
d̃r Js. 2. Dies dñi exercituũ sup oẽm sup
bũ ꝛ arrogãtẽ ꝛ hũliabit̃. xp̃s ãt non sicut
supbus ꝫ hũil'. nõ se ãbitiose igessit ꝫ ma
gis respuit honorẽ p̃statum. Nã sicut d̃r
Jo. 6. Cum fecisset miraculũ de panib⁹ vo
luerunt eum constituere regem suuꝫ. yh̃s
ergo cum cognouissꝫ q̃ venturi essent vt
eum regem facerent. tñ turba cum deuo
tõe eum querebat. ¶ Sciendum est autẽ
hic quãtum ad turbas ꝛ ad nr̃am eruditõ
nem moralem q̃ xp̃s dꝫ.
Queri diligenter.
Adipisci gratulant̃.
Possideri perseueranter.
¶ Pº xp̃s dꝫ queri diligenter ꝛ qᵐ ad h̃
d̃r q̃ turbe reqrebant eum. Nam xp̃m d̃
bet querere cum cordis deuotõe. dicendo
cum p̃s. Tibi dixit cor meuꝫ exquisiui te.
facies mea. faciem tuam dñe requiram.
qualiter autem inueniri possit. audi quid
dicitur Sap. 1. Sentite de dño in simplici
tate ꝛ bonitate cordis querite illum. qm̃ i
uenitur ab his qui non temptant illum.
apparet autem his qui fidem habent in
illum. ¶ Secundo xp̃s dꝫ adipisci gratu
lanter. ꝛ quantuꝫ ad h̃ dicitur quod vene
runt vsqꝫ ad ipsum. Nam homo dꝫ xp̃m
adipisci cum cordis dilectione. ꝛ hoc est
q̃ d̃r Jh̃. 6. Ego sum panis vite: q vẽit ad
me non exuriet: ꝛ q credit in me non siti
et vnq̃ꝫ. ¶ 3º Christus dꝫ possideri perse
ueranter. ꝛ quantum ad h̃ d̃r q̃ tenuerũt
eum ne discederet ab eis. Nam homo dꝫ
xp̃m possidere sine temporis intermissio
ne: vt sic ip̃o inuento dicat illud. Cant. 3.
Inueni quem diligit anima mea: tenui eũ
nec dimittam. ¶ Quantum ad tertiuꝫ di
cit quibus ille ait rc. natura enim simula
torum est complacere verbis suis homini
bus diuitibus ꝛ adulationibus suis d̃mul
centibus aures quibus multa falsa pmi
scent. propter q̃ dicitur ꝓuer. 1. Siml'ator
ore decipit amicum suum. xp̃s autem nõ
fuit simulator falsidicus sed doctor virt
dicus. ꝛ ideo dicit q̃ oportebat euꝫ alijs
ciuitatibus euangelizar̃: q: ad h̃ missus
erat: vt d̃re potuerit illud Luc. 4. s̃uptum
de Jh̃. Sp̃s dñi super me. pp̃ q̃ duxit me

euãgelizarę pauperibus misit me. ℭ Qᵐ ad 4ᵐ dič. Et pdicans in synagogis gal lileę: qñ enim doctor non audet predicarę in publico talis doctrina est suspecta. xps ãt predicans doctrinam sanam ꝛ veram eam publice ꝛ generaliter docebat. ℭ Ex predictis igitur p3 ꝙ bonus predicator ꝛ ac ceptus hominibus ad hoc ꝙ sit acceptus deo debet esse imunis a predictis: ꝛ isti q bus dicit dñs Math. vltimo. Eũtes i mũ dum vniuersum predicate euangeliũ om ni creature. qui crediderit ꝛ baptizatꝰ fue rit saluus erit. Quã nobis ꝯcedat ꝛc.

ℭ Feria.6.dñice tertie in.xlª.

Venit Jesus in ciuitatem sa marie que dr̃ Sycar ꝛc. Jo. 4. Jn aliquo enim presidę te vl' rege ad h ꝙ sit cõmę dabilis.6. inter alia regrun tur.s. ꝙ sit familiaritate benignus. vnde eccl'ci.23. Rectorę te posuerũt noli extolli esto in illis q̃si vnꝰ ex ill'. Qd sit nobilita te preditus. q2 eccl'ci.10. Beata terra cuiꝰ rex nobil' est. Qd sit liberalitate munificꝰ iuxta ꝙ d assuero dr̃ Hester.2. ꝙ in nup tijs Hester dona largitꝰ ę iuxta magnifi cẽtiã pncipalę. Qd sit claritate pspicuus. q2 Sap.6. Rex sapięs ppl'i stabilimẽtum est. Qd sit caritate serenus ꝛ ylaris. Pro uer.16. Jn ylaritate vultus regis vita ꝛ clemẽtia eiꝰ. q̃si ymb serotinꝰ. Qd sit vni uersitate pficuꝰ. s. i augmẽtãdo regnum ꝛ ppl'3. q2 puer. Jn ml'titudie ppl'i digni tas regis i paucitate pleb ignominiã pn c pis. ℭ Vt igit xps yhs rex dux pnceps nr̃ ońdat nob ꝯmẽdabil'. bks Jo. i h euaꝰ. iuxta predcã.6. tangit. s.

Veritatę hũanitat̃ assumpte.
Dignitatę deitat̃ excelse.
Largitatę libalitat̃ imense.
Claritatę dubietat̃ ońse.
Sedulitatę caritatis intense.
Uniuersalitatę ciuitat̃ conuerse.

ℭ Primum pbat fatigatõ corporalis. 2ᵐ dñatõ principal'. 3ᵐ exhibitõ curialis. 4ᵐ eruditõ spũalis. 5ᵐ affectõ singl'aris. 6ᵐ deuotõ ppl'aris. Pᵐ in pnº. 2ᵐ ibi ve nit ml'r ꝛc. 3ᵐ ibi dixit ad eũ ml'r ꝛc. 4ᵐ ibi. dič ei ml'r vt video ꝛc. 5ᵐ ibi ꝛ ꝯtinuo venerũt discipuli ꝛc. 6ᵐ ibi. ex ciuitate ãt illa ꝛc. Prima pars.

Quantum ad pᵐ vbi tangit ꝛc. ꝙ probat ꝛc. dicit. venit yhs ꝛc. Nam Christus existens in iu dea ꝛ volens in gallileam ire regiõis ne cessario habuerit transire per Samaria3 h autem quantu3 ad iter Christi tria pos sumus considerare. s.

Situs comoditatem spatiosam.
Hois erũnosam qualitatem.
Tępois quãtitatę numerosam.

ℭ Qᵐ ad primum dič. venit yhs ꝛc. vbi quantum ad istum situm describendam tria tangunt. s.

Habitatio spatialis.
Possessio singularis.
Emanatõ aqualis.

ℭ Qᵐ ad pᵐ sciędũ ę bm Bedã. Sama ria ę isignis palestie puincie ciuitas a q vt tota regio ei sociata samaria dicatur. ℭ Qᵐ ad habitatõem spacialę q̃ fuit in sicar. Sciędũ ꝙ sycar dr̃ corrupto vocabu lo. q2 pprio noie dr̃ Sichę ꝛ ę locꝰ iuxta quę Jacob dũ rediret de mesopotãia fixit tępto2ia. ꝛ pp deflo2atõem Dine filie sue a filio regis Sichę. duo filij Jacob Sy meon ꝛ Leui occiderunt ꝛ omnes homi nes huius regionis vel ciuitatis. vt ha betur geñ.34. ℭ Quantum ad possessio nem singularem sciendum est ꝙ sicut ha betur geñ.48. Jacob appropinquans ad mortem ꝛ diuidens filijs. vnam singula rem possessionem dedit filio suo Jo seph vltra partem hereditatis cõmunis d. tibi dabo partem meam extra fres tu os quam tuli de manu Amorei in gladio ꝛ arcbu meo. ꝛ h secundum Theodosiũ

fuit illa possessio. ¶ Quātū ad emanatio nem aqualē. sciendū ē q ille fons vt infe rius dr̄ est puteº. ¶ Quantū ad secūdū. dicit ybi fatigatus ꝛc. Nam dei filius ve ram hūanitatē assumens passiones ꝛ erū nas sine pccō assumpsit ꝛ ideo sicut i nob̄ accidit poterat ex itinere fatigari. fatiga tio autem xp̄i.

Insinuat verā hūanitatē.

Roborat nr̄am infirmitatem.

Informat nr̄am actuitatem.

¶ Primo insinuat verā hūanitatem. Nā cū deº esset ꝛ hō. fatigari ds̄ nō potuit s̄ꝫ s̄om humanitas q̄ꝫ assumpsit. ¶ Scd̄o ro borat nr̄am infirmitatem vn̄ Aug. super Johānem xp̄s fortis q: omnia p ip̄m fcā sunt xp̄s igit̄ infirmº q: verbū caro fcm̄ ē. ꝛ habitauit i nob̄ fortitudo xp̄i te crea uit ꝛ infirmitas xp̄i nos fortes fec̄. ¶ 3º informat nr̄am actuitatē. Nam cū ip̄e sit nr̄ dn̄s ꝛ magister ꝛ p nob̄ voluit fatiga ri. nam ip̄e dixit discipl'is Jo. 13. Si ergo laui pedes vob̄ dn̄s ꝛ magister. ꝛ vos de betis alterius lauare pedes exēplū enim dedi vob̄ vt quemadmodū ego feci ita ꝛ vos faciatis xp̄s autem hic o͂dit dupl x exemplum. s.

Austeritatis ꝛ pnīe.

Paupertatis ꝛ indigētie.

¶ Nā ex h̄ q fatigatº ex itinere fuit p̄bꝫ exm̄ austeritatꝫ vt nō scimus nimis d̄lica ti s̄i pximo laboremº. In h̄ aūt q sup fon tem sedebat. dat nob̄ exm̄ iopie ꝛ paupta tis. nā ip̄e dicit p p̄s. Paup sum ego ꝛ in laboribus a iuuētute mea vn̄ Cris. Sede bat sic sup fontē. q. d. nō throno aut i pul uinari sed simpliciter ꝛ vt ꝯtingebat sup terrā. ¶ Quātū ad 3m̄ dic̄. ꝛ hora erat q̄si 6. Nā circa sextā horā existit in altū sol ꝛ estus maximº. ꝛ ps magna diei trāsijt. ad h̄ lassitudo debilitas fames ꝛ existuatio cōsecunt̄. q̄ signāter xp̄s pro nob̄ tūc pati voluit q̄ hora p nl̄i voluit postmodū cru cifigi. ¶ Moral'r aūt exponēdo hāc par tē. sciendū est q gallilea vno modo inter p̄tat̄ trāsmigratio ꝛ signat vitaꝫ eternaꝫ ꝑpter q̄ꝫ facti sumº vt illuc trāsmigremº nō habemus hic ciuitatem manētem sed futurā inquirimº Hbr̄. 13. ¶ Per iudeam aūt qui vno modo interp̄tat̄ cōfessio in telligit̄ status fidei catholice q̄ in quo de bemus fideliter deum ꝯfiteri corde credē do. ore p̄dicando ope exercēdo. Naꝫ Ro. 10. Corde enim credit̄ ad iusticiaꝫ ore aūt cōfessio fit ad salutem. ſm aūt Jaco. in ca no. sua. 2. Fides sine operibus mortua ē. ideo necessariū est. vt q vl't ad vitam eter naꝫ significatā p gallileam trāsire in iudeā exēplo xp̄i existere p veram fideꝫ vt veri ficetur illud p̄s. Notus i iudea ds̄. i. i sta tu fidei dū in h̄ mundo viuimus p fidem est notus ds̄ quem ꝯfitemur ꝯstanter. sed in Isrl'. i. i celesti p̄ria vbi videt̄ apte ma gnum nomen eius. q: tunc eius cognosci tur magnitudo. ¶ Per sycar aūt q vno modo interp̄tat̄ penitētia intelligit̄ sta tus penitentie ad quem dꝫ quēlibꝫ fidel' venire p cōtrictionem cordis cōfessioneꝫ oris ꝛ satisfactōeꝫ opis. q: Ezechie. 18. Im pius si egerit pniaꝫ ab oibº peccatis suis que operatus ē. ꝛ custodierit oia p̄cepta mea. ꝛ fecerit iudim̄. ꝛ iusticiā vita viuet ꝛ nō morie̊t. ¶ Per samariā qui iterp̄tat̄ custodiens dom̄ vel cōiuncta dn̄o in qua erat ciuitas sycar. Datur itelligi q exn̄s in penitentia dꝫ diuina p̄cepta inuiolabi liter custodire sic autem exn̄s in peniten tia ꝛ custodiens diuina p̄cepta ꝯiungitur domino in h̄ mundo p gratiā. ꝛ in futuro per gloriam. ¶ Per p̄dium ꝯsiue posses sionem q̄ꝫ iacob dedit Joseph filio suo in telligitur regnuꝫ celorūꝫ q deus pr̄ dedit xp̄o filio suo vt det ipsum veris penitēti bus q eis acquisiuit suo sanguine p̄tioso. ꝛ h̄ est q dixit angelº Luc̄. i. Dabit ei do minus deus sedem d̄d patris sui ꝛ regna bit in domo Jacob in eternum ꝛ reᵗ eius on erit finis. ¶ Per fonte m aūt habē

tem aq̃z pemnẽ intell'r habũdantia bono ruȝ omniũ que i celesti p̃ria veris peniteñ tibus largiunt. Nam iuxta illud .i. Cor. 2. Oculus ñ vidit nec auris audiuit nec in cor hois ascendit q̃ pparauit ds his qui diligũt eum. sup fonteȝ igit plenitudinis eternoꝝ bonorum sedere xp̃s dicit patus dare ea oibus fidelib⁹ suis. ⁊ h est ꝙ ipse dicit Mat. 5. Uenite ad me oẽs qui labo ratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiam vos. ¶ Per sextaȝ aũt horam in q̃ xp̃s sedet sup fontem dat intelligi dieȝ mortis. Nã dũ in h mundo viuim⁹ eterna bona ptici pare pfecte nõ possumus. q: non possum⁹ deum clare videre. nam dñs dicit Exo. 33. Nemo videbit me hõ ⁊ viuet.

Secunda pars.

Equit. venit mulier samaritana ⁊c. vbi tãgit dignitatẽ deitatis excelse ꝙ pbat duratio pncipa lis. Quia enim xp̃s hic se oñdit datorem gr̃e spiritus sancti signate p aq̃z hinc est ꝙ se verum deũ demõstrat habẽteȝ digni tatem ⁊ dominiũ pncipale in susceptõe át spũs sci inter alia aũt tria regrunt. s.

Quod homo disponatur per gratiaȝ per uenientem.
Qd instruat p facũdiam inducẽtem
Qd alliciat p sufficientiã excellẽtem.

¶ Secundum h hic tria ꝯsidera. s.
Excitatiõem gratiosam.
Instructionem amorosam.
Comendatõeȝ virtuosam.

¶ Quantũ ad primuȝ dicit venit mulier ⁊c. vbi circa excitatiõeȝ istaȝ quattuor pos sumus cõsiderare. s.
Causam sufficientem.
Modum ꝯuenientem.
Temporis cõgruentiam.
Excusationis apparentiam.

¶ Quantũ ad primum venit mulier ⁊c. per istam enim mulierem alienigenam ⁊ incredulam venientem ad Christũ a quo erudiri meruit ⁊ ꝯuerti intelligitur gene raliter eccl'a militãs de alienigenis ⁊ insi delib⁹ pus exñtibus postmodũ vero con uersis ẽ general'r constituta vel spetial'r vel exñs in peccõ mortali veniẽs ad verã penitentiã ⁊ reuertẽs ad xp̃ȝ vt verifice tur illud Is. 55. Ecce gẽteȝ quẽ nesciebas vocab. ⁊ gẽtes q̃ non nouerũt te ad te cur rent. ¶ Quantũ ad mo^m cõuenientẽ dic. dicit ei yh̃s da mihi bibere ⁊c. xp̃s qdem q: nr̃as passiões volũtarie sumpserat ad lr̃am sitiebat ⁊ ideo petebat a mliere po tum : sitis aũt xp̃i ⁊ postulatio pocli fuit. modus ꝯueniens excitãdi istam mulierẽ ad gr̃am. quia p ipsius siti datur intelligi eius ardẽs desideriũ ꝙ hẽbat ad salutem omniũ saluãdoꝝ. Nã iuxta .1. Thy. 2. Ipse vl't omnes hoies saluos fieri ⁊ ad agnitõ nem veritat̃ vẽire. ¶ Ista postulatio po tus fuit figurata Geñ. 24. vbi sinaliter dr̃ ꝙ cum seru⁹ habraã q̃reret spõsam ysaac filio suo ⁊ venisst̃ in regionem mesopota mie ad quẽdaȝ fontem. dixit ego sto ppe fontem aq̃ ⁊ filie habitatoꝝ huius ciuitat̃ egredient ad hauriẽduȝ aq̃z igitur puella cui dixero inclina ydriã tuam vt bibam. ⁊ illa responderit bibe dñe ⁊ camelis tuis potum tribuã ipsa ẽ quem pparasti seruo tuo ysaac. ¶ Ubi sciendum ꝙ in xp̃o fue runt due nature. s. humanitas ⁊ ditas ra tione humanitatis dici poterat seru⁹ dei ratiõe vero deitatis erat filius anima igi tur hominis inquantũ xp̃s erat homo po terat dici eius soror quia simul in natura inquantuȝ vero deus dicitur eius sponsa sub quo duplici significato ipsam alloquit Christus Cañt. 5. d. Uẽi in hortum meuȝ soror mea sponsa mea quo viso dicere pos sumus ꝙ per habraã pr̃ multaruȝ gentiuȝ dicitur: intelligit deus pr̃. qui pr̃ est oiuȝ. ¶ Per ysaac auteȝ qui interpretat risus filium habrae intelligit Christus quantũ ad deitatem qui fec̃ nob risum ⁊ gaudiuȝ quando venit in mũdum ⁊ nos a seruitu te dyaboli liberauit per seruuȝ autem ha

brae intelligit xps quantū ad humāitaté cui deus pr̄ dicit Js.49. Seruꝰ meꝰ es tu Jsrl' quia in te gl'abor per mesopotamiaꝫ etiaꝫ que interpretat elleuata voce quadā intelligit hic mundus in quo fuit tunc el leuatio vocis quando xps in ipso psonali ter pdicauit cui predixit deus pr̄ Js.59. Clama ne cesses exalta vocem tuaꝫ. ⁊ an nūcia popl'o meo scelera eorū ⁊ domui Ja cob pccā eorum. ¶ Per filias autem re giōis illius intelligunt omnes anime ho minum ꝯuersantiuꝫ in h mundo quas ds virtute sua creauit p fontem autem ꝑpe q̄ꝫ stetisse dicitur quia de rebus mundāis quantū necessitas requirebat accipere vo luit: volens igitur xps inquantū probat que anima sit sponsa eius inquantū deus petit potum ab eis. Nam per potum aq̄ siti extinguentem intelligit opera miseri cordie facta d̄ rebus tēporalibus sublevā tia inopiā egenorum igitur qui xps peté ti bibere se liberalit offert dicendo sibi ꝙ non solum ipse bibat sed potum dabit ca mel'.i. fidelibus indigentibꝰ talis est qué deus pater filio suo ꝑparauit in sponsam. Nam de talibus dicitur Mat.25. Sitiui ⁊ dedistis mihi bibere. ¶ Quantū ad té poris congruentiā dicit discipuli autem eius. quia enim discipuli non erant ꝑsen tes a quibus posset petere. ⁊ superuenit mulier Christo sitiéte haurire aq̄ꝫ ideo fuit tempus congruū ꝙ ab ipa potum pe teret. ¶ Quantum ad excusatiōis appa rentiam dicit. dicit illi mulier ⁊c. vbi poni tur primo excusatio. secundo excusatiōis ratio. ¶ Quantum ad primum dicit: dic ei mulier. secundum enim Criso. h mulr Christum iudeuꝫ existimauit. ⁊ figura ꝑ pter fymbriam ⁊ locutio. ⁊ ideo dicit quo modo tu cum iudeus sis ⁊c. ¶ Quantuꝫ ad excusationis rationem dicit non enim coutuntur iudei ⁊c. Nam samaritani se cundum Criso. semper infesti fuerunt iu deis reuertētibus de captiuitate. ⁊ sicut dr̄ in esdra impediebant eos hedificare tēm plum. ⁊ ideo licet iudei vitarent omnes alias nationes specialiter istos vitabant. ⁊ ideo quo vtebantur cū eis. ¶ Quantuꝫ ad secundum dicit respondens yhs ⁊c. ad h enim ꝙ veritas doceatur oꝫ ꝙ amouea tur dubia opposita veritati q̄ vt amouea tur debet doctori veritatis proponi. secū dum h igitur hic duo possumus cōside. s.

Eruditionem viridicam.

Dubitationem propositam.

¶ Quantum ad primum dicit respondit yhs ⁊c. Jn qualibet enim ordinata petitō ne que debet effectum habere tria debét concurrere. s.

Ex pte illius a quo petit poª.

Ex pte petentis indigentia.

Ex parte petiti sufficiētia.

¶ Quod tria tāgit xps i ista sua doctri na. ¶ Primo enim tāgit Christi dantis potentiam cum dicit si scires donum dei ⁊c. Nam ipse est ille de quo dicitur Eccl'. 43. Jpse enim é oꝑs super omnia opera sua terribilis dominꝰ ⁊ magnus vehemē ter ⁊ mirabilis potentia eius. ¶ Secun do tangit petentis indigentia cum dicit forsitā petisses ab eo. Nam nullus petit ꝙ possidet sed ꝙ non habꝫ. ⁊ ideo omnis petens inquantū petens indigēs dici po test. ¶ Tertio tangit petiti sufficientia cum dicit. ⁊ dedisset tibi aq̄ꝫ viuam per istam aq̄ꝫ viuam intelligit gratia spiritꝰ sancti. que animā mortificatā per culpam viuificare. que gratia in scriptura al'n dici tur aqua. al'n ignis. Nam aqua dicitur. qꝛ instar aq̄ sufficit ad purgandum. refrige randum. ⁊ cōtinuandum. ¶ Ad purgan dum inq̄ꝫ quia est purgatiua culpe de q̄ dicit Eze.36. Effundam super vos aq̄ꝫ mū dam ⁊ mūdabimini ab omnibus inquina mentis vestris. ¶ Ad refrigerādū etiā. qꝛ refrigerat ab estu cōcupiᵉ de q̄ ꝑuer. 25. Aqua frigida anime sitienti nūcius bo nus de terra longinqua. ¶ Ad cōtinuan

dum nihilominus q: per ipam homo pfe
uerat i opib⁹ vir tuosis.⁊ ideo dr aqua vi
ua.¶ Dicitur etiá ignis q: instar ignis.
qui hz illuminare inflámare ⁊ molia forti
ficare.¶ Habet illúinar intelᵐ ad cogno
scendum inflamare affectũ ad diligẽduz
roborare effectũ ad operádum .¶ De p
ps.Expádit nubem in ptectionem eorũ.⁊
ignez vt luceret eis p noctem. de 2º Exo.
24.Erat spẽs gl'e dñi quasi ignis ardens
sup verticez montis.De 3º Luc.12.Ignez
veni mittere in terrá.⁊ qd volo nisi vt ar
deat.q.d.diuina gr̃a in hoie nó ociaẗ. sed
semp faẗ ipm meritorie operari .¶ Quá
tum ad dubitatóem ppositam dicit.dicit
ei mulier ⁊c.vbi Aug.Uidete qũo intelle
xit mulier aq̃z viuam.s.q̃ erat in illo fon
te.q.d.tu mihi vis dare aq̃z viuam ⁊ ego
fero vñ hauriá.⁊ tu ñ fers.ð hac ergo aq̃
viua mihi dare nó potes.q: adiutoriũ nó
hẽs.nec etiaz alio fonte dare nó potes q:
tu nó es maior patre nostro Jacob qui de
dit nob istum puteũ.¶ Spiritualiter át
loquẽdo per istum puteum vel fontez Ja
cob intelligiẗ sacra scriptura ná sacra scri
ptura instar putei alti est.
Altá profunditate.
Magna auctoritate.
Delectabil' suauitate.
Fecũdissima vbertate.
¶ Pro primo dicitur.ð ipsa illð Eccl'i.7.
Alta profunditas quis inueniet eam.De
secundo Eccl'i.2.Fons sapiᵉ.verbuz dei in
excelsis.Pro 3º ps. Inebriẽbũt ab vber
tate domus tue.⁊ torrẽte voluptatis tue
potab eos.Pro quarto dicitur Geñ.29.
Quod Jacob vidit in agro puteum tres
q3 greges ouium acubantes vbi Origẽ.
Mistice auté fons Jacob scripture sunt
si quid instructi in scripturis bibunt vt
Jacob ⁊ filiȷ̃ eius.simplices auté ⁊ rudes
bibunt more peccatorum Jacob.¶ Quá
tum ad tertiuz dicit respondit ył's ⁊c.Ná
illa res est cómendabilis que satiat appe
titum hominis ⁊ ipsum reddit securum.
⁊ secundum h aqua q̃z xp̃s huic mulieri
promisit dupliciter ↄmendatur.s.
Satiat habũdanter.
Collocat excellẽter.
¶ Quantũ ad primũ dicit respódit ył's
⁊c.Nam per istam duplicem aq̃z quarum
vna sitim affert.aliaz vero non: intelligũ
tur temporal's diuitie que nó saciant . sed
potius maiorem sitim inducũt.Ná Eccl'i.
5.Auarus non iplebitur pecũia.⁊ q amat
diuitias nó capiet fructuz ex eis.¶ Per
aq̃z autez que sitim aufert intelligiẗ diui
na gratia pducens ad gloriam vbi perfe
cta satietas reperiẗ de qua ps . Satiabor
cũ apparuerit gl'a tua.¶ Qᵐ ad excellẽ
tem collocatióez diẗ.s3 aq̃ q̃z ego dabo ei
fiet in eo fons aq̃ salientis in vitaz eterná
ex predictis igitur p3 q aqua spũal' habz.
Singularem effectum.
Singularem ortum.
Singularem motum.
Singularem scitum.
Singularem fructum.
¶ Primo hz singularem effectuz.⁊ ideo
dicit.qui biberit ex ea nó sitiet in eternũ .
eius effectũ cognoscẽs ps.d.Super aq̃z
refectóis mee educauit me animámeam
cõuertit.¶ Secũdo hz singularem ortũ.
⁊ ideo dicit aqua q̃z ego dabo ei.Nam h
aqua hz ortũ a xp̃o de q̃ sap.sitierũt ⁊ in
uocauerũt te.⁊ data é ill' aq̃ ð petra altissi
ma aq̃ ⁊ reges sitis de lapide duro. ¶ 3º
hz singl'aré motũ.⁊ ió dicit q fiet i eo fõs
aq̃ salient3 .ná aq̃ spũal' dr supius ascẽde
re.q: hoiez supius ascẽdere faẗ.vt iuxta
illð gñ.sit sps q ascẽdbat ð terra.¶ 4º hz
singularé scitũ ió diẗ fiet i eo.ná aq̃ spũal'
satiaẗ i hoie.iuxta illð nũeri.5.Sit aq̃ scá i
uase fictili.i.i hoie terreo .¶ 5º hz singl'a
ré fructũ.⁊ ió diẗ q é aq̃ saliẽt3 i vitá eter
ná.Ná p istá hõ mundaẗ ⁊ sic mũdat⁹ in
grediẗ vitá eterná.q: Mat.5.Bti mũdo
corde qm̃ ipsi deum videbũt.

Tertia pars.

Equitur dic. Dicit auté mulier ad eum &c. vbi tangit largitatē liberalitatis imense: qd probat exhibitio curialis. qr enim xps huic mulieri cum aqua peteret non negauit. sed sibi dixit qd solum virum vocaret vt sic debito modo aquam acciperet. hinc est qd nobis ostenditur liberalis. hic autem quattuor considera .s.

Petitioné sufficientem.
Monitionem conuenientem.
Excusatóem appentem.
Expressionem euidentem.

Quātum ad primum dicit. dicit ei mulier &c. Illa enim mulier cum audisset a xpo qd si petisset dedisset sibi aquam & qd q bibisset ex illa non sitiret in eternum. volés péas corporales vitar̃ ꝫm Augu. Istam aquam petebat. Quantum ad secundum dic. Dicit ei yhs. vade &c. Ná ꝫm illud .i.cor.ij. Caput mulieris est vir: & ideo ad virum pertinet mulierem instruere. vt igit xps ostenderet qd vir non erat docendus per mulierem sed econtrario. ió dic ꝫm Augu. Uade & voca virum tuum & veni huc. Qm ad 3m dic. rñdit mulier &c. Nam illa mlr qm ad ỽitatem: tunc non hébat vix legitimū: lꝫ héret amasiū. & ió ꝫm appent se voluit excusare. Qm ad 4m rñdet yhs bene dixisti &c. xps qdé audiés excusatóem huiꝰ mlieris & cognoscés qlr loqbat̃ ipaꝫ redarguit ꝫꝫ Criso. oñdés eiꝰ turpitudiné & suos enumerás viros. Scié. é loqndo spūalr qd vir & spōsus ṗncipal' aie é xps. amasiꝰ aūt eiꝰ é dyabolꝰ. s. át viri qs illa mlr dr̃ hūisse. s. sensus corpis. vñ Aug. vr̃ át mihi. s. viros ṗores aie nos posse accipe. s. sensus co'pis. añ ei qd qs possit vti róe nó regit̃ nisi sensibꝰ carnis. Isti pñt figurari p qnqꝫ taléta d qbꝰ dr̃ Math. qd dñs qdaꝫ ddit seruo suo. s. taléta vt lucraret̃ d ipsis vt sic qñ dñs faciet róné cū ipo possit dr̃e dñe. s. taléta tradidisti mihi. ecce alia .s. superlucratus sum. & sibi possit dr̃e dñs eius qd seqtur. euge serue bone & fidelis: qr in pauca fuisti fidelis: supra mlta te ꝯstituam intra in gaudium dñi tui. Ista autem. s. talenta. i. s. sensus corporis: lucratur ipos domando & subiciendo róni: si át homo nolit ipsos domar̃. sed sequi dlectatóes iporum post istos. s. viros sequitur vnus amasius. s. dyabolus ipm in iferņuꝫ deducens. nam lꝫ in iuuentute regnat sensus in homine. tamen cum ad senectuteꝫ peruenerit incipiunt ad debilitatem venire. post quos relinquitur aie peccatrici vir illegitimus. s. dyabolus. cū quo eternaliter copulabit̃ in iferno.

Quarta pars.

Equtur. dic ei mlier. dñe vt video ṗpha &c. vbi tágit dubietatem claritatis oñse. qd ṗbat eruditio spūal'. Ná illa ml'er vidés qd xps oculta sibi páderat credés ex h ipm sapienté. ió tanqꝫ sapiéti vná dubitatóem ṗpóit vt ipsam declaret. In oi át dubitatóe si solui p fecte debeat: qttuor reqruntur .s. qd dubitatio debito mó ṗponat̃. qd clare dissoluat̃ qd solo acceptetur vel reprobetur. qd si reprobat̃ vlterius declaretur. ꝫm h igit̃ hic qttuor possumꝰ ꝯsiderare .s.

Ordinatá ṗpositóem.
Explicatam solonem.
Impfectam adhesionem.
Ratificatá ꝯfirmatóem.

Qm ab pm dic. Dic ei ml'er &c. Si eiꝫ aliqd dubitató ordiate ṗponi inter alia duo reqrunt̃ .s. sciéti dissoluer̃ ṗponatur. & qd motiuum vtriusqꝫ partis fideliter adducatur. & ꝫm hoc hic duo possumus ꝯsiderare .s.

Dissoluentis sufficientem habitum.
Proponétis couenienté modum.

Qm ad pm dic. Dic ei ml'er &c. De ratóe ei ṗphe é hr̃e habitū cognitiuū cuiꝰ ṗpriū est oculta & secreta nunciare. Unde

prophã olim dicebat videns. ¶ Quia igitur xp̃s isti mulieri aliqua secreta nũciauerat .s. de viris quos habuerat. ⁊ quem habebat ad p̃sens ideo ipsum dixit esse ꝓpham. ¶ Quantũ ad ꝓponentis cõuenientem modum dicit p̃res nr̃i ⁊c. inter iudeos ⁊ samaritãos erat disceptatio ꝺ loco in q̃ deus adorari deberet. h̃ aũt interrogãdo p̃mo arguit pro samaritanis. d. p̃res nr̃i i monte h̃ adorauerũt ex quo sic arguit ille est acceptior ad adorãduȝ in quo adorauerunt p̃res nr̃i sed ipi adorauerũt in monte gariti in quo samaritani adorant ergo per p̃res illos intelligunt secundũ Criso. Qui fuerũt circa habraã in quo. etiam dr̃ habraã ymolasse filium suũ ysaac. ¶ Secũdo arguit ꝓ iudeis. d. vos dicitis q: ierosolimis ẽ locus in quo adorare oȝ. ex quo sic arguit ille locus vr̃ aptior ad adorãdũ ĩ quo iudei adorãt qui se dñt illuminatos a deo. sed huius ẽ mons syon in quo ẽ tẽplum. ꝙ ẽ in ierᵐ ergo. ¶ Quantũ ad secundũ dicit. Dĩc ei yh̃s ⁊c. lȝ eni ȝ illa mlr̃ soᵐ mentioneȝ fecerit ꝺ duplici adoratiõe .s. samaritanoꝝ ⁊ iudeorũ. tamen loquẽdo generaliter tres sunt adoratores. ƀm tria genera hominũ adorantiũ. Naȝ qdaȝ sunt gentil's signati per samaritanos quidam iudei legem Mosaycaȝ obseruãtes. Quidam xp̃iani legem euãgelicã profitentes. ¶ Adoratio igitur samaritanorũ erat in monte gariti. adoratio iudeorum in loco digniori. Adoratio vero Christianoꝝ loc corporalẽ nõ querit ⁊ h̃ est nobilissima q̃s qdeȝ tres mõs adorãdi xp̃s hic insinuat vbi tria possumus ꝯsiderare .s.

Argumentoꝝ interrogatiõem.

Populorum cõparationem.

Quesitorum declaratõeȝ.

¶ Quantũ ad primuȝ dicit r̃ndit ei yh̃s ⁊c. Nam h̃ mlr̃ fecerat mentiõem de adoratione samaritanoꝝ in gariti ⁊ iudeoꝝ in ierᵐ quaꝝ neutra erat ꝑfecta adoratio nõ aũt fec̃ mentionem de adoratiõe xp̃ianoꝝ que inter oẽs est ꝑfectissima. ⁊ ideo argumenta sua nõ tangebãt questiõeȝ quantuȝ ad illud ꝙ cõueniebat ꝑfectam veritateȝ ꝓpter ꝙ xp̃s interimit ipsa. d. quia nec in monte ⁊c. ⁊ per ꝯñs inuit alium tertium modum. ¶ Quantũ ad populorũ cõparationeȝ dĩc vos adoratis ⁊c. Quia illa mulier ĩ argumẽtis suis inuerat duos pp̃los diuersimode adorãtes quorũ cõparationẽ xp̃s ad inuicem faciens iudeos samaritanis p̃heminet quoꝝ p̃heminentiã rationẽ tali deduc̃. cognoscẽtes ꝑfectius q̃ȝ ignorantes sed nos iudei adoramꝰ ꝙ scimus. vos aũt samaritani adoratis ꝙ nescitis ergo nescitis in q̃ȝ q: deum ab ydolis non discernitis. ¶ Quantuȝ' ad quesitorum ꝺclaratiõem dicit sed venit hora ⁊c. postq̃ȝ enim xp̃s ostendit ꝙ oratio illorum duorum populoruȝ nõ erat perfecta. licet melior esset oratio iudeorum secundũ Criso. hic declarat orationem xp̃ianorũ esse perfectissimam. qui locuȝ corporalem nõ querunt. ideo veri adoratores dicũtur. homo autem in adorando oȝ ꝙ sit. Ordinatꝰ in affectu. Illustratus in intellectu. Affectꝰ ordinatur caritate. Illustratur intellectꝰ veritate. ¶ Quantũ ad ordinationem affectus ꝙ caritateȝ dicitur ꝙ adorant ĩ spiritu. Nam licet dñs trinitas essentialiter sit amor ⁊ caritas iuxta illud Jo. 4. Deus caritas est ⁊ qui manet in caritate in deo manet ⁊ dñs in eo. tamen sp̃ui sancto caritas applicat ⁊ amor vñ Apostolꝰ Caritas dei diffusa est in cordibus vestris ꝑ spiritum sanctũ qui datus est vob. ¶ Cũ igitur ista caritate spiritꝰ .s. õbemꝰ adorare. ¶ Quantũ ad illustratõem intellectꝰ per veritatem dicit. ⁊ qui adorant in veritate ista ãt veritas que requirit in adorãdo põt quadrupliciter ipediri .s. Per errorem deprauãtem. Per figuram ocultãteȝ. Per oppositõeȝ deficiẽtem. Per intẽtionem obliquãtem. ¶ Pꝰ per errorẽ deprauãteȝ vñ theologꝰ. Q: mlti putãt ƀm

spūm .i. animā adorat nō rectā de deo opi nionem habētes vt heretici.pp qꝫ addit ⁊ in veritate. ¶ 2° impedit p figurā occul tantem vñ Criso. In veritate oꝫ adorare qꝛ priora figª erant .s. circūcisio holocausta nunc aūt tom est veritas. ¶ 3° ipeditur p operatiōem deficiētem vñ Criso. dicit ve ros aūt adoratores q vltra h qꝫ orant age re ñ cessant vñ Criso. dicit aūt veros ado ratores ad differentiā falsorū. quoniā qui dem sunt falsi adoratores qui tēporalia ⁊ caduca querunt in oratōe. vera aūt adora tio pōt per adoratōem dañ. de quo sīnalr dr Dañ.6. Quod cū vellet orare igressus est domū suā. ⁊ fenestris aptis i cenaculo suo cōtra ierm tribus temporibus in die flectebat genua ⁊ cōfitebatur corā dō suo. ¶ Ubi sciēdū qꝫ per dañ. q ab angelo vir dsideriorꝫ est dict9 Dañ.9. intellr quilibꝫ xpianus dñotus q totis viscerib9 oꝫ desi derare xpm. d. cū ps. Quemadmodū desi derat ceru9 ad fontes aquarꝫ ita dsiderat aīa mea ad te ds: iste igit volens adora re dom. domū suaꝫ .i. examinare ↄsciētiā ⁊ tēporali strepitu elongari. iuxta illō xpi Mat.6. Tu autē cum oraueris intra in cubiculuꝫ tuū. ⁊ clauso hostio ora prē tuū in abscōdito oꝫ autem cōtra ierm aperire fenestras .i. vires anime p quas ad aniaꝫ mors vel vita intrat. istas aperire oꝫ con tra ierm que visio pacis dr .i. ad pacem dī que exupat omneꝫ sensuꝫ. qua ꝓducimur ad visionem beatā. debent aūt aperiri tri bus in die .s. mane dum nascitur meridie dum ꝓtenditur. ⁊ vespere dum morit. vt dicat cum ps. Benedicam dom in omni tempore semper laus eius in ore meo. ¶ Quantū ad tertium dicit. dicit ei mu lier scio ⁊c. mulier enim illa vel quia xps non determinauit questionem ad placitū eius pro samaritanis. vel quia xps alte lo cutus fuit per respectū ad intellectuꝫ mu lieris que nūdum erat exercitata in spiri tualibus. non fuit cōtenta totaliter de ra tione xpi sed solutiōem q̄stionis alteri .s. messie reseruauerit. ¶ Quātū ad quartū dicit. Dic ei yhs ego sum q loquor tecum ⁊c. Nam xps vidēs hāc mulierē de aduē tu messie certā. d seipso vere dubiā seipꝫ familiariter ſm Criso. Manifestat se. d. fore messiam.

Quinta pars.

Equit. ⁊ ↄtinuo venerūt discipu li ⁊c. vbi tāgit sedulitatē carita te intense qꝫ ꝓbat affcō singula ris. Quia igit xps in mūdum venerat vt deuios reuocaret ad pniam pecōres. hinc ē qꝫ ex caritate q̄ꝫ ad genus hūanū hēbat omniū desiderabat ⁊ ꝓcurabat salut. in cō uersione autem aliquorū distantiū a veri tatis via inter alia q̄ttuor requirunt .s.

Magister erudiens.
Nūtius deferens.
Populus audiēs.
Minister exequens.

¶ Magister fuit xps nūtius mulier po pulus samaritani minister cet9 apostolo rum. ſm h igitur lꝫ nō eodeꝫ ordine quat tuor possum9 ↄsiderare .s.

Ministrū humilitatis ꝓfunde.
Populum capacitatꝫ digne.
Magistrū veritatis clare.
Nūcium celeritatis ꝓmpte.

¶ Quantū ad primum dicit ⁊ ↄtinuo ve nerunt discipuli. Discipuli quidem xpi dici possunt mistri xpi pncipalr magistri qꝛ illō qꝫ xps illos docuit alios fideliter docuerūt hic aūt quantū ad istos duo pos sumus ↄsiderare .s.

Stuporem vehemētem.
Timorem reuerentem.

¶ Qm ad pm dic. ⁊ ↄtiuo ⁊c. Naꝫ cū disci puli q ierāt ad ciuitatē. vt cibos emerēt fuissent ad xpm reuersi ⁊ inuenissent som loquētem cū sola q̄ facere nō cōsueuerat admirati fuerūt non aūt malum suspican tes vñ Criso. Admirabant quideꝫ sup ha bundantem xpi māsuetudinem. ⁊ hūilita

rem quoniā ita ꝓspicu⁹ existens sustinuit loqui cum tanta hūilitate mulieri inopi.
¶ Quantū ad timorem reuerētem dicit Nemo tñ dixit ꝛc. discipli ex timore reuerentie lꝫ mirati fuerint ei⁹ hūilitate tamē ipm de verb̄ q̄ mulieri dixerat noluerūt interrogare. vt verificatum de ipis illud Mar. 12. Et nemo iā audebat iterrogar̄.
¶ Quantū ad 2m reliq̄t ergo ydriaꝫ ꝛc. vbi tria possumus ꝯsiderare. s.
Actum cōgruentem.
Affectum illustrātem.
Mōm excitanteꝫ.
¶ Quantū ad pm dic̄ reliq̄t ergo ꝛc. act⁹ enim ꝯueniens alicui⁹ nūcij xpi ē vt ipsi⁹ exēplo tēporalia contēnat. iuxta quem discipulis dixit Luc̄. x. Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite portare saccū neqꝫ perā. hanc igit̄ mulereꝫ apl'is assimilās in h̄ facto 2m Criso. dicit ꝛ sic apl'i vocati dimiserūt retia. ita h̄ dimisit ydriā repit aūt q̄druplex ydria. s.
Voluptatis ꝛ concupiscentie. ꝛ h̄ est relinquenda.
Claritatꝫ ꝛ sapiᵉ. ꝛ h̄ ē inclināda.
Capacitatis rationalis anime. ꝛ h̄ est dilatanda.
Venustatꝫ adornātꝫ gr̄e. ꝛ h̄ ē effundēda.
¶ De pma Eccl'i. 18. post cōcupiscentias tuas non eas ꝛ a voluptate tua auerte.
¶ De 2da dꝫ se declinare ad alios docendum vt possit sapiª sua dr̄e illud Sap. 7. Quā sine fictōe didici ꝛ sine inuidia cōico ꝛ honestatē illius nō abscondo. ¶ De 3ª dicit dilata os tuū. i. animā tuam. ꝛ iplebo illd̄ in ps. ¶ De quarta dic̄ beat⁹ Jaco. in ca. sua. 4. vnusquisqꝫ sicut accepit gr̄aꝫ in alterutruꝫ illam administrantes sicut boni dispensatores multiformis gr̄e dei.
¶ Quantū ad effectum illustrātem dicit ꝛ abijt in ciuitatem ꝛc. Nam illa mulier aliqualiter illuminata a xpo voluit etiaꝫ alios huius illuminatōis esse participes quos 2m Criso. generalr̄ dicit̄ iuitasse.

¶ Quantū ad modum excitantem dicit. Nunquid non ipse est xps. Nam cū xps expectaret etiam samaritanis habentes libros Moy. in quib⁹ saluatoris expectabant aduentus hinc est ꝙ mulier opinionem de xpo fecit popl'o vt ipsos secundū. ad eundum ad ipsum fortius aniaret. ¶ Quantū ad tertium dicit exierunt de ciuitate ꝛc. postq̄ꝫ enim ciues sycar audierunt a muliere magna de xpo ꝛ sub dubio ponentem vtrum esset xps venerunt ad ipsum vt cognoscerent veritatem.
¶ Quantū ad quartum dicit interea rogabant eum discipuli ꝛc. quia enim discipl'i de aliquo ꝙ xps dixerat significatiuo ꝛ caritatem ipsius circa salutem hominū ne ipsorum animus in suspenso maneret hic eis d̄buit explicare 2m h̄ igitur hic quattuor possumus ꝯsiderare. s.
Ardentis desiderij ꝓpalationem.
Audiētis collegij dubitatōem.
Figurātis elloquij expositōem.
Promerentis exercitij temeratōem.
¶ Quantū ad primuꝫ dicit interea rogabant eum ꝛc. vbi duo ꝯsidera. s.
Propalationis occasionem.
Dilectionis expressionem.
¶ Quantuꝫ ad primum dicit interea rogabant ꝛc. Nam discipuli volebant dare Christo cibos coram alienigenis. ꝛ quia recesserat iª. ꝛ credebant ꝙ ꝓpter dictum mulieris ad ipsum illi de ciuitate venirēt rogabant vt in illo tempore intermedio manducaret. ¶ Quantum ad dilectōis expressionē dicit ille autem dixit eis ego cibum ꝛc. sicut enim homo exuriens cibū corporalem desiderat sic Christus humani generis salutem desiderabat. Nam ipse vult omnes homines saluos fieri Tyh. 2. ¶ Quantum ad audientis collegij dubitatōem dicit. dicebant ergo discipuli ꝛc. Nā discipuli nūdum pfecte illuminati illd̄ ꝙ xps dixerat d̄ cibo nō intellexerant nisi d̄ cibo corporali. ꝛ pp h̄ dubi

tabant si aliqs ei talem cibũ portassz. Na ipse aliñ recipe cibos oblatos solebat cui⁹ triplex ratio ſm Theoᵐ assignatur ꝑmo ꝑpter meritũ afferentiũ. 2º ꝑpter discipulorum exᵐ. 3º propter extollens magisterium. ¶ Quantũ ad figurantẽ elloquij expressionem dicit. Dic eis ihs cib⁹ ꝛc. xp̃s quidem cognoscẽs ꝙ discipuli illud ꝙ de cibo intelligebãt de cibo corporali ne ipsorum anim⁹ remaneret dubius expõit eis ꝙ intelligebat de cibo spũali qui cibus ẽ cõuersio ꝛ salus humãi generis. ꝑpter ꝙ pr̃ misit in mundũ. ¶ Quantũ ad ꝯgruẽtis indicij manu ductẽez dic. Non ne vos dicitis ꝛc. Nam xp̃s volens ꝑ corporalia dare inteᵐ de spũalibus ipsos sensibiliter manu duc. vbi duo ꝯsidera. s.

Methaphore ꝑpositionez. d. leuate.

Ipsius applicatõez. d. Ecce dico vob.

¶ Leuate oculos vr̃os ꝛ videte regiões i. samaritanos. q: albe sunt. i. q: ſm Cris. Quia ꝑpinqui sunt vt cõuertantur spũaliter aũt homo oꝫ leuare oculos suos ad quattuor. s. Ad seipꝫ ꝑ internã considerationem. Ad deũ per deuotã orationez. Ad proxiᵐ per largã subuentiõem. Ad ceᵐ ꝑ optatam ꝑuentionem. ¶ De ꝑmo Iere. 2. Uide vias tuas in cõualle scito quid feceris. De scdo ps. Ad te leuaui oculos meos q habi. in celis. ¶ De tertio Iere. 21. Leuate oculos vestros ꝛ videte qui veniunt ab aqlone. i. ab aduersitate. q: Prouer. 18. Frater qui iuuat a fratre quasi ciuitas firma. ¶ De quarto Is. 51. Leuate oculos in ceᵐ. ꝛ videte. ¶ Quãtũ ad 5ᵐ dicit q metit mercedez accipit ꝛc. vbi duo considera. s.

Repromissionem ꝑmij.

Uerificatiõem prouerbij.

¶ Quantũ ad primũ dicit qui metit ꝛc. vbi duplex ꝑmiũ possum⁹ cõsiderare. s.

Datum meritis ꝑprijs.

Acceptũ ex cõsortijs mutuis.

¶ Quantũ ad primũ dicit. ꝛ q metit ꝛc. Nam ds de ꝯgruo remunerat hoies ſm opera sua ꝛ vltra vñ. i. Cor. 3. Unusqsq ꝑpriam mercedem accipiet ſm suũ laborem. ¶ Quantũ ad fructuꝫ acceptũ ex cõsortijs mutuis dicit. ꝛ qui seminat simul ꝛ gaudet ꝛ q metit. Meteẽs qdeꝫ spũaliter gaudet nõ solus sed fil' cum eo q seminauit vt apoli cuꝫ ꝑphis vnde Criso. ꝑphe enim sunt q seminant sed nõ illi messuerũt sed apli. ¶ Quantũ ad verificatiõem prouerbij dic in hoc enim ẽ verbum verũ ꝛc. vbi. Primo põit ꝑuerbij rememoratõem d. In h ꝛc. Secundo ipsius verificatõez. d. ego missi vos metere ꝛc. vbi Criso. sed ꝛ h secundo iste hꝫ maxime veritatez. quia prophe laborauerũt sed fructus eorum laboribus messuimus.

Sexta pars.

Equit ex ciuitate aũt illa ꝛc. vbi tangit vniuersalitatez ciuitatis cõuerse. ꝙ ꝑbat duotio popularis. q: enim samaritani fidẽ verã penitus ignorabãt iõ fuit necessariuꝫ ꝙ ab aliquo docerent. fuerũt autem docti a muliere instrumẽtalr nũciãte. ꝛ a xp̃o principalr ꝑdicante. ꝛ ſm h hic duo possum⁹ ꝯsiderar. s.

Nuncij deferẽtis loquellã inducẽtez.

Xp̃i ꝑdicantis doctrinã excellẽtem.

¶ Quantũ ad primuꝫ dicit ex ciuitate aũt 1⁹ ꝛc. vbi tria possum⁹ cõsiderare. s.

Habitũ fidei generatũ.

Signũ euidens demonstratũ.

Xp̃m doᵐ inclinatum.

¶ Quantũ ad primũ dicit ex ciuitate aũt 1ᵃ. Nam samaritani audientes huius mulieris testioᵐ ꝑsertim cuꝫ rep̃hensa fuissz ab ipo de cõcubinario credẽtes secunduꝫ Aug. ꝙ ipm ñ cõmedassz nisi esset dignitatis ꝛ excellẽtie magne cum naturalr que reprehendunt ab aliquo ipm nõ consueuerunt comẽdare ipsi⁹ dictis firmi⁹ crediderunt. ꝛ iõ dr̃ ꝙ crediderũt in euꝫ. ¶ Quantum ad signũ euidens demonstratũ dicit. Cũ ergo venissz ꝛc. vbi duplex sigᵐ fidei

dñderunt. vnum quia venerunt. aliud q: rogauerũt vt apud eos maneret. ¶ Q^m ad dominum inclinantem dicit. Et mãsit ibi duos dies. Nam Christus tanq̃ pius ꝛ benignus videns samaritanoꝝ duotõez ꝛ fidem assensit eis d̃ mora. ¶ Q^m ad 2^m ꝛ multo plꝰs ꝛc. Naz sicut adueniẽte maiori lumine minus obfuscari videtur vt sicut adueniente sole nõ apparet lux stellarum. Sic xp̃o docente q est lux ꝛ veritas quelibꝫ ãt doctrina in eius compatõne vilescit. lꝫ igitur pp dictum mulieris multi crediderunt: tñ xp̃o predicante crediderunt q̃plures. vnde subdr̃. ꝛ multi dicebant q: non pp tuam loquellam credimꝰ: ipsi enim audiuimus ꝛ scimus q: hic ẽ vere pphera vel saluator mundi. vbi Samaritãi in ista ꝯfessiõe oñdunt in xp̃o tria. s.

Entitaté vigorosam.

Dignitaté generosam.

Uniuersalitatem fructuosam.

¶ Q^m ad p^m dicunt h ꝛc. Nam ipe ẽ d̃ quo dr̃ Baruch. 3. Hic est d̃s noster ꝛ nõ estimabit aliꝰ ad eum. ¶ Q^m ad entitatem vigorosam. dicunt est vere. Nam ipse realiter ꝛ veraciter habꝫ perfectissimaꝫ entitaté. ꝙ cognoscẽs cẽturio dixit math. 27. Uere filius d̃i erat homo iste. ¶ Q^m ad vniuersalitatem fructuosam. oñt saluator mundi. Nam xp̃s yh̃s non tm̃ fuit saluator vniꝰ pplꝰi: sed totius generis hũani iuxta illud ꝙ angelus nunciauit pastoribus Luc. 2. d. Euangelizo vob̃ gaudiũ magnum ꝙ erit omni pplo: q: natus est nob̃ saluator qui est xp̃s dñs in ciuitate d̃d̃. de quo beatus Johan. in cañ. sua. d. Nos inquit vidimus ꝛ testificamur. quoniam pater misit filium suum saluatorem mundi. Nam nõ solum tẽporaneam salutẽ nobis tribuit sed eternam. ꝙ cognoscẽs aplꝰs dicit phy. 3. Saluatoré expectamꝰ dñꝫ yh̃m xp̃m q reformabit corpꝰ humilitat̃ nr̃e ꝯ figuratũ corpi claritat̃ sue. Ad q̃ ꝯformatõem ille nos ꝛc.

¶ Sabbato dñice tertie in q̃dragesime.

Perrexit yh̃s in monté Oliueti ꝛ diliculo iterum vẽit in templuꝫ ꝛc. Jo. ¶ Inter alia enim que requiruntur in aliquo bono magr̃o sunt tria. s. ꝙ sit solicitus in docendo. Sagax in respondendo ꝛ rectus in determinando. ¶ P^m requirit diligẽtiam. Scd̃ꝫ prudentiam. 3^m iusticiaꝫ. Qr vero iniuste sentẽtiando dꝫ ãnecti mia pp cõnectõnem ipsarum: q: iuxta illd̃ ps. Misericordia ꝛ veritas obuiauerunt sibi, iusticia ꝛ pax osculate sunt. Doctor exemplo xp̃i dꝫ per misericordiam q̃ per iusticiam. Nam sic dr̃ Jaco. 2. Judiciuꝫ sine misericordia fiet ei q nõ fec̃ misericordiã. Misericordia ãt põt alicui q̃drupl̃r exhiberi. ¶ Primo ptem pene d̃bite dimittendo. ꝛ de hoc hr̃ Luc. 6. De vilico ꝙ debitoribus dñi sui dimisit debitum. ¶ 2° ꝓ reo aliquo preces porrigendo. vt habet de Joab. ad d̃d̃ ꝓ Absalon. 2. R. 14. ¶ 3° inocenteꝫ accusatũ defendendo. vt habet Dañ. 12. de Dañ. excusantem Susanam. ¶ 4° vnam totaꝫ penam relaxando: vt habetur Math. 18. de seruo qui debebat domino. 10. talentoruꝫ. ꝛ iste minus magis perfectissimus peccatori q̃ xp̃s largiter circa mulierem adulteram tenuisse in hoc euangelio in q̃ euãgelista q̃ttuor tangit. s.

Sedulitatem erudientem veratius.

Peruersitatem explorãtem malignius.

Sagacitatem rñdẽtem solertius.

Precipitãtem idulgẽtẽ bẽignꝰ.

¶ P^m ꝓbat istructõ ꝑmitiua. 2^m petitõ tẽptatiua. 3^m solo cõfusiua. 4^m rñsio ꝯpletiua. p^m i ꝑn. 2^m ibi. adducũt ãt scribe ꝛc. 3^m ibi. pꝰ ãt iclinãs se ꝛc. 4^m ibi. erigẽs ãt se yh̃s.

Prima pars.

Quãtum ad p^m vbi tãgit ꝛc. ꝙ ꝓbat ꝛc. dic̃ prexit yh̃s ꝛc. mox q̃d xp̃i erat stat̃ d̃ die in templo vt

ppl'm vĕiĕtĕ doceret ẜm Alcuiniŭ. Q: vo
in ciuitate ista nŏ inueniebat hoies deuotes
recipiĕtes eŭ hospitio ibat in bethaniam
ad Lazarŭ ⁊ sorores ei⁹ q̃ sita erat in mon
te Oliueti. hĩ ăt. 5. considera .s.
Magistrŭ sufficiĕtem.
Locŭ ꝯuenientem.
Horă congruentem.
Cetum audientem.
Actŭ euidentem.
¶ Q^m ad p^m dr̃ ꝙ qdĕ x̃ps fuit magr̃
sufficiĕs: iuxta ꝙ d̃ seipo dic̃ Jo. 12. Uos
vocatĩ me magr̃ ⁊ dñe ⁊ bñ dicitis sum ⁊
eim. ¶ Q^m ad 2^m dic̃ ꝙ fuit mons Oli
ueti. q̃ quidem locus conueniens x̃po vt
ibi predicaret. q: ille mons dr̃ oliueti. q:
ibi erant multe oliue d̃ quibus fiebat ole
um vnctŏis: ⁊ q: x̃ps grece. latine dicitur
vnctus vt conuenientia essꝫ inter doctorĕ
⁊ locŭ. iă in monte oliueti dr̃ docuisse.
¶ Q^m ad 3^m dicit ꝙ fuit diluculo. i. ma
ne. q: hora fuit congrua predicatŏi x̃pi vt
essꝫ audientib⁹ fructuosa. ꝙ cognoscens
Js. dic̃ Js. 5. Dñs mane erigit mihi au
rem vt audiam q̃si magrꝫ. ¶ Q^m ad 4^m
dic̃. ꝙ ois ppl's vĕiebat ad eŭ. vñ Luc̃. 21.
Omnis ppl's diluculo ad eŭ i tĕplo audi
re illum. ¶ Q^m ad 5^m dic̃. ꝙ sedĕs doce
bat eos. vt ei x̃ps suam doctrină ostende
ret magis autĕticam: sedĕs docebat pplꝫ
qui dicit Js. 48. Ego sum dñs deus tuus
docĕs te vtilia ⁊ gubernăs te i via q̃ am
bulas. ¶ Sciĕ. ĕ ăt loquĕdo moralr̃ ꝙ x̃ps
dedit nob pfectŭ modŭ viuĕdi. Nă loqn
do generalr̃ duplex ĕ mod⁹ viuĕdi. s. acti
uus ⁊ ꝯtemplatiu⁹. Mod⁹ ăt viuendi cŏ
templatiu⁹ daẜ intll'i in ascensu ipsius in
monte. q: montem altum intellr̃ contem
platio p quam homo leuatur in altum.
dr̃ ăt mŏs oliuaꝝ vt supra ad d̃signădum
spũalem pinguedinem: q̃z aia recipit i cŏ
tĕplădo. d̃ vo ter^m. q: vă ꝯtĕplatŏ visionĕ
mĕtalĕ ⁊ pacĕ icludit. ¶ Nŏ vacat ăt ꝙ
mŏs ille ad oriĕtĕ dr̃ vbi oriẜ sol: q: p ꝯtĕ
platŏꝫ x̃ps i nob oriẜ sol iusticie. ¶ Mo
d⁹ actiu⁹ daẜ itll'i in h̃ ꝙ x̃ps docebat. nă
p doctrină i q̃ exercitŭ ĕ hedificăs proxi
mŭ itllr̃ acẜs in q̃ ex⁹ x̃pi ad hedificatŏeꝫ
ꝓximi d̃bem⁹ laborar̃. ¶ Jste duplex mo
dus viuĕdi figurat⁹ fuit geñ. 28. Ubi dr̃
sniialr̃ ꝙ Jacob vidit scalam: ⁊ ăgelos dñi
ascĕdĕtes ⁊ d̃scĕdĕtes p ipam ⁊ dñs in ni
xu scale. ¶ Ubi sciĕ. ꝙ p ăgeloꝝ ascensuꝫ
itllr̃ ꝯtemplatio. p descensum vo opatio
q̃ inclinamur vt ꝓximo succurramus. hu
ic autem dominus innixus dr̃: q: siue per
contĕplatŏem ascendamus ad ipm. siue p
actŏem descendamus ad proximum ipse
semper nos viriliter sustentat. ¶ Jn hoc
autem ꝙ populus dicitur iuisse ad ipm:
datur itell'i ꝙ debemus esse solliciti vĕien
di ad ipm tanq̃z ad nostrŭ refugiŭ i oibus
fcis nr̃is. ad q̃z nos dulciter inuitat i ps.
d. Uenite filij audite me timorem dñi do
cebo vos. ꝓmittĕs vob suum auxiliuꝫ di
cit Math. ij. Uenite ad me oĕs q labora
tis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiam vos: ꝓ
mittens vero nobis regnŭ eternum dicit
Math. 25. Uenite benedicti pr̃is mei pos
sidete vob regnŭ patŭ a ꝯstŏne mundi.

Secŭda pars.

Sequitur adducunt ăt scribe. ⁊c.
Jn x̃po qdĕ fuerŭt veritas do
ctrine. măsuetudo misericordie.
rectitudo iustitie. ꝙ cognoscens ps. dicit
Propter veritatĕ ⁊ măsuetudinĕ ⁊ iusti
ciă deducet te mirabiliter dextera tua. ve
ritatĕ doctrie explorauerŭt. Mat. 21. i tri
buto dădo cesari dicĕtes magister scim⁹
q: verax es ⁊ viă ⁊c. Măsuetudinĕ mise
ricordie explorauerŭt. Mat. 19. dicĕtes
discipl'is suis qr̃ cŭ publicăis ⁊ peccŏribus
măducat ⁊c. qbus x̃ps rñdit. Discite qd
est miam volo ⁊ ñ sacrificiŭ. rectitudineꝫ
iusticie explorăt in euăgelio hodierno in
p̃ntatŏe adultere mll'ieris. dixerŭt itra se
phei aut ipse dicet ꝙ ista mulier debꝫ la
pidari aut non. aut oio tacebit. Si dicat ꝙ

tie. deridebimus eum: q: non hab; mâsue
tudinem q̃z ipse predicat. ⁊ pp q̃z ét ppl's
amat eum. Si autem dixerit q̄ non. tunc
dicemus q̄ non habet rectitudinem iusti
cie. ⁊ eum accusabimus q̄ est transgressor
⁊ contrarius Moy. ⁊ deo qui dedit lege;
q̃r cum ipsa est lapidandus. si vero tacue
rit tunc dicemus q̄ non habet veritatem
doctrine: sed propter timorem humana;
veritatem predicare formidat. ex quibus
p; q̄ illa petitio fuit tota temptatio. ⁊ ſm
h̄ hic duo ꝯsidera. s.
Intentionis expressionem.
¶ Questionis ꝑpositõem.
¶ Qm ad pm dic. Adducunt át ⁊c. Ubi
quattuor possumꝰ cõsiderare. s.
Materia sbicitur.
Qõ ꝑpõitur.
Argumentum adducit.
Solutio queritur.
¶ Qm ad pm dicit. Adducunt autem ⁊c.
¶ Qm ad 2m dicit. ⁊ dixerunt magister.
hec mulier. ¶ Qm ad tertiũ dicit. In le
ge át moy. mãdauit hꝰi lapidar̃. ¶ Qm
ad 4m dicit. Tu ergo qd dicis. textꝰ ẽ clarꝰ
¶ Quãtũ ad itẽtionis expressioné dicit
h̄ auté dicebãt tẽptãtes eũ. ⁊c. vbi Augu.
loqués de istis téptantibus dicit hic nos
inuenimus ad accusandũ occasioné ⁊ reũ
faciemꝰ tãquã legis ꝑuaricatoré. ¶ Scié
dũ est auté hic loquédo moraliter q̄ per
istã mulieré adulterã itelligitur aĩa quẽli
bet existens in peccato mortali. Nam di
citur spũaliter sponsa xp̄i q̃z qdé sponsat
in baptismo. vnde dicit Osee. 2. Spõsabo
te mihi in fide ⁊ scies q: ego dominus l;
auté anima sic despõsetur p fidé ⁊ gratia;
tam̃ fit adultera quãdo mortaliter peccat
vt sit de numero illoꝝ d̃ quibus Osee. 4.
Fornicabũtur filie vr̃e ⁊ spõse vr̃e adulte
re erũt. l; auté aĩa misera sic adultera fue
rit tamé debet ad ipsum reuerti. q: nõ so
lum ẽ paratus ipsam recõciliãdo recipe
re; ad h̄ inuitat Jer̃. 3. tu át fornicata es cũ
amatoribꝰ multis. tam̃ reuertere ad me ⁊
ego suscipiã te: que est igitur illa misera
bilis anima tam dulcem iuitationé ꝯside
rans que nõ dicat illud Osee. 2. vadã ⁊ re
uertar ad viꝝ meũ priorem q: bene erat
mihi tũc magis q̃z nũc. Signãter autẽ; di
citur. q̄ pharisei mulierem adulterã ad
duxerunt ad Christum. vt de ipsa profer
ret sententiam vt detur intelligi q̄ Chri
stus habet de peccatoribus iudicar̃. Nã
Jo. Pater dedit ei potestatem iudiciũ
facere q: filius hominis est.

Tertia pars.

Sequitur. Jesus autem inclinãs
se ⁊c. vbi tangit sagacitatem re
spondentem solertius: q̄ probat
solutio confusiua. Nam l; pharisey mali
tiose Christum interrogarent vt ipsum
crederent mansuetudinem derelinquere
vel a iusticia deuiare. ipse tamen sic sapi
enter respondit q̄ neutrum obtinuerunt:
h̄ át duo possumus ꝯsiderare. s.
Christi rñsioné rõabilem.
Phẽoꝝ detectõem cõfusibilem.
¶ Quantum ad primum dicit. Jhs auté
⁊c. Nam quando aliquis dare vult aliq̃z
sententiam non debet precces sed proposi
tam prius diligenter discutere: ⁊ discussa;
proferre. ⁊ prolatam stabiliter confirmar̃.
q̄ quidem fecit in illa responsione. ⁊ iõ h̄
qm ad xp̄m tria possumꝰ cõsiderare. s.
¶ Discretã discussioné.
Aptam prolationem.
Ratã cõfirmatõem.
¶ Quantum ad primum dicit. Jesus au
tem ⁊c. Nam per scripturam que fit cum
diligentia itelligitur discreta discussio q̄
Christus obseruauit. quid autem scripsit
dicit Augu. q̄ scripsit postea protulit. d.
Qui sine peccato est vestrum. ¶ Quan
tum ad apertam prolatiõem dicit. cũ át p
seuerarent ⁊c. Licet át mala puniri debe
ant: non tamen rõnabiliter a quocunq; sed

qui malum ĩdicat puniendum. non oꝫ esse malus sed bõus ꝫm Greg. 18. moral'. Qui prius semetipsum non iudicat qn in alio iudicet ignorat. ⁊ si nouerit etiaꝫ ꝑ aditū recte. tamen aliena merita iudicare non valet cuius inocentie. cui conscientia ꝓpria nullam inditiū prebet regulam. Christus igitur phieis respondens nõ dixit ꝙ lapidaret vel dimitteret. quoꝝ alteruꝫ exposcebant: sed inuit ꝫm Aug. A quo quis sit cū malus est puniendus. q: non a mal' sed a bonis. Q^m ad ratam confirmatõeꝫ dicit. Et iterum se inclinans scribebat ⁊c. Ideo enim xp̄s suam responsionem ꝑ iteratam scripturam voluit confirmare vt ipsam verius approbaret. ¶ Sciendū ē autem loquendo allegorice ꝙ ꝑ istam terram in qua Christus se inclinans scribebat intelligitur beata virgo Maria que fuit terra portans fructum saluatiõis humane. de qua p̄s. Dominus dabit bẽignitatem ⁊ terra nostra dabit fructum suum ¶ In istam autem terram se inclinauit quando dei filius in vterum eius d̄scẽdit. vñ p̄s. Inclinauit celos ⁊ descẽdit. ¶ Descendens autem dei filius in vterum virginis. inclinauit se infra d̄niaꝫ entis. Nã inter alia entia natura diuia obtinet summum gradum infra quem est natura ãgelica. post q̃ʒ est humana natura in qua est pena ⁊ infra penam est culpam. ifra quã nihil aliud. q: peccm̄ infimum gradum tenet. imo pōt ēt inter nihiluꝫ reputare. q: ꝫm Aug. peccatuꝫ nihil est ⁊ nihil fiūt homines cū peccant. ¶ Inclinauit auteꝫ se dei filius descendens in vterum virginis ¶ P^o infra naturam diuam. phy. 2. Cum in forma dei esset non rapinam arbitrat⁹ est esse se equalem deo sed semetipsuꝫ exinaniuit formam serui accipiẽs in similitudinem hominum factus ⁊ habitu inuentus vt homo. ¶ Secundo inclinauit se ĩfra naturam angelicam. vnde p̄s. Minuisti eum paulominus ab angelis. ¶ Tertio inclinauit se infra naturam humanam d. de seipso illud p̄s. Ego autem sum vermis ⁊ non homo obprobrium hominum ⁊ abiectio plebis. ¶ Quarto inclinauit se vsq; ad penam. Unde Js. 53. Uere languores nostros ipe tulit ⁊ dolores nostros ipe portauit. ipe autem vulneratus est ꝑpter iniquitates nostras ⁊ attritus ē ꝑꝑ scelera nostra. vsq; vero ad culpam non ĩclinauit se: q: deus esset peccare non poterat. ¶ In ista autem terra. i. beata virgine dicitur Christus scripsisse. Nã in ipsa tota trinitas scripsit. ¶ Nam pater ĩ eaꝫ scripsit suam potentiam. ⁊ sic fecit eaꝫ potentem ad adiuuandum. vnde de ipa p̄s. Generatio ⁊ generatõ laudabit opa tua ⁊ potẽtiam tuam ꝓnunciabunt figurata ꝑ Judith probissima: de qua sententialiter dicitur Judith. 13. ꝙ interfecit Olophernem ⁊ ciuitateꝫ betulie ab excidio liberauit. ¶ Filius in eaꝫ scripsit suam sapientiam: ⁊ sic fecit eam sapientem ad aduocãdum. vnde Eccl'ci. 29. Collaudabunt multi sapientiaꝫ eius. Figurata ꝑ Abygail q per sapientiam suam. vt habetur. 1. R. 19. Procurauit clementiam Dauid irati cõtra virum suum Nabal. ¶ Spiritus sanctus in eã scripsit suam bonitatem ⁊ sic fecit eam clementem ad miserandum. vnde de ipsa prouer. 16. Clementia eius quasi ymber serotinus. ¶ Uel scripturam factam in beata virgine intelligitur multiplex donorum collatio quo fuit mirabiliter adornata. Nam ipsa fuit in vtero a d̄o sanctificata. ab angelo salutata. a spiritu sancto fecundata m̄ris cum virginitat̄ honore parturiens sine dolore mater dei ⁊ filia domina ⁊ ancilla. Unde ad eius laudem cantat ecclesia. Quod nec primam similem visa est nec habere sequentem.

¶ Uel possumus dicere loquendo moraliter quod per istam terram in qua Christus se inclinauit ⁊ scripsit itelligitur cor hominis qui instar terre fertiliter debet

bonum fructũ in portare. cui dicitur geñ. i. Germinet terra herbam virentem ⁊ afferentem fructum iuxta gen⁹ suũ. In istã autem terram se inclinare xp̃s dr̃. quãdo per gratiam suam in cor hominis descendit. vt homo dicere possit illud Esdre .7. in me inclinauit misericordiam suã. ⁊ tũc facere fructum per bona opera virtuosa ¶ In ista vero terra. i. in cor hominis inter alia duo scribit precepta decalogy vt ipa si saluari volumus inuiolabiliter obseruemus. Unde Math. 9. Si vis ad vitam ingredi serua mandata. ¶ Secundo scribit virtutes ⁊ dona sanctus sp̃s qbus spiritualiter resplendemus. vnde Jß. 9. Sanctus vocabiẗ omnis qui inuentus fuerit scriptus in libro vite. i. in ier^m. ¶ Quantum ad secũdũ dic̃. audientes ãt h̃ ⁊c. vbi duo possumus considerare. s.
Phꝫeoꝝ absentiam pudorosam.
Mulieris p̃ñtiam timorosam.
¶ Quantum ad primum dicit. audiẽtes autem ⁊c. Isti enim phꝫey habuerunt verecundiam specialiter seniores. ⁊ ideo primi inceperunt exire. cuius rationem assignans Glo. q: forte magis erant rei. vel magis alias culpas cognoscebãt. ¶ Q^m ad mulieris p̃ñtiam timorosam dic̃. Et remansit solus yh̃s ⁊ mulier in medio stãs q: enim xp̃s fuerat petit⁹ a phꝫeys vt iudex. mulier autem vt rea sibi erat p̃senta ta. Christus autẽ dixerat q sine peccato esset ipa p̃mus incipet lapidare terreñ potuit: ne a xp̃o qui non habebat peccatum diceretur propter adulterium puniendaꝫ. s̃m Augu. Quarta pars.

Equitur. Erigens autem se Jesus ⁊c. Ubi tangit pietatem indigentem benignius. quod probat remissio completiua. in qualibꝫ qdem diffinitiua sententia duo debent attendi s. misericordia compatiens ⁊ iusticia puniens. quia igitur Christus de muliere adultera finalem sententiam protulit. Jõ vt prudens iudex. hic duo obseruauit. ⁊ sꝫ hoc h̃ duo possumus considerare. s.
Christi misericordiam cõpassiuam.
Ipsi⁹ iusticiã punitiuam.
¶ Quantum ad p^m dicit. erigẽs autem se Jesus ⁊c. vbi tria possumus ꝯsideraŕ. s.
Sufficiẽtem examiatõem.
Conuẽienteꝫ responsionem.
Absoluentẽ determinatõem.
¶ Q^m ad p^m dicit. Erigens aũt se yh̃s ⁊c. vbi xp̃s dupl'r examinat istã mlierem s. q^m ad alioꝝ testimonium. ⁊ quãtum ad alienuꝫ iudiciuꝫ. ¶ Q^m ad alioꝝ testimonium dic̃. erigens se yh̃s ⁊c. ⁊ dixit mulier vbi sunt qui te accusant. q. d. nõ h̃es testem contra te quia recesserant. ¶ Quantum ad alienum iudicium dic̃. Nemo te condemnauit. Ubi Augu. Ille autem qui aduersarios repulerat lingua iusticie leuans in illam oculos mansuetudinis interrogauit eam. d. ⁊c. ¶ Quantum ad cõuenienteꝫ responsioneꝫ dicit. que dixit nemo domine. Nam lꝫ yh̃s duas consolationes mulieri. s. de accusantib⁹ vbi essent ⁊ vtrũ q᷑ fuissent ab alio condemnata. Ipsa tam̃ non respondet ad primam. s. de accusantibus vbi essent q: timuit d᷑prehendi. qa Christus omnes audierat: sed quia ei nõ constabat ꝙ contra ipsam prolata sententia. Ideo respondet ad illam. d. ꝙ nemo condemnauerat eam. ¶ Quantum ad absoluentem declarationem dicit. dicit ei Jesus nec ego te condemnabo. Ubi Augu. Audiuimus supra voceꝫ iusticie. audiam⁹ misericordie ⁊ mansuetudinis. Nam dixit ei Jesus. nec ego te condemnabo. a q̃ condemnari timuisti: quia in me pecm̃ ñ inuenisti. ¶ Quantum ad secunduꝫ dicit. Uade ⁊ amplius noli peccare. Nam quia secundum Ambrosium. Penitentia est p̃terita mala plangere ⁊ plangenda de cetero non committere. in quibus duobus seruatur peccantis iusticia punitiua. hinc est ꝙ Christus huius mulieris contritio

nē cognoscens sibi recidiuum indicit .d. Jam āplius noli.q.d. Si hoc feceris non te derelinquam. vnde ps. Dñs amat iudicium ⁊ non derelinquet sanctos suos i eternum ꝯseruabunt. iniusti punient. ⁊ semen impiorum peribit. Justi aūt hereditabūt terram ⁊ habitabūt in seculum seculi sup eaꝫ terrā in q̄ꝫ .d. qua ps. Portō mea domine sit in terra viuentium. Ad q̄ꝫ trā ꝛc.

¶ Feria secunda dominice quarte in. xl.ª

P Rope erat pascha iudeorū ⁊ ascē dit yh̄s iero^m ꝛc. Jo. 2. Sunt in dño alia q̄ttuor que debꝫ habere quilibꝫ rex vel dñs q digne dꝫ alijs dominari vel principari. ¶ Primū est ꝙ sit iustus in iudicio. vnde Sap. primo. Diligite iusticiaꝫ qui iudicatis terrā. Nam prouer. 29. Rex iustus eriget terram. ¶ 2^m ē ꝙ sit potens in gubernando que dic̄ Is. 19. Rex fortis dominabit. ¶ Tertiuꝫ est ꝙ sit solicitus in augmentando. q: puer. 14. In multitudie populi dignitas regis. ¶ Quartum est ꝙ sit prudens in ordinādo. Nam Sap. 6. Rex sapiens populi stabilimētū est. vt igit bts Jo. ōndat nobis xp̄m yh̄m veꝝ regē ⁊ dñꝫ. ei⁹ iusticiā inobligabilē. potētiā isupabilē. diligētiā commēdabilē. ⁊ sapiētiā ifallibilē. i h̄ euāgelio euident ōndit in q̄ iuxta p̄dcā. 4. tāgit. s.
Eq̄tatē iusticie virtuose.
Potestatē efficacie vigorose.
Uniuersalitatē familie gratiose.
Claritatē sapiētie luminose.
¶ P^m ꝓbat expulsio general'. 2^m resumptio corpalis. 3^m adhesio ppl'aris. 4^m cognitō specularis. p^m in p̄n. 2^m ibi. Rñderūt ergo iudei ꝛc. 3^m ibi cū āt essꝫ ierosolimis ꝛc. 4^m ibi. Ip̄e āt yh̄s nō credebat semetip̄m eis ꝛc.

Prima pars.

Q Uātum ad p^m vbi tāgit ꝛc. ꝙ ꝓbat ꝛc. dic̄ prope erat ꝛc. vbi dr̄e possum⁹ ꝙ ē dupl'x iusticia. vna pōt dici redditiua qñ. s. reddit cuilibꝫ ꝙ sibi debet. vt puta honor dō: sbuentō proximo. ⁊ sibiipsi carnis castigatō. ¶ Alia pōt dici pūitiua qñ. s. pūit publice dlinquētes. sm̄ hoc igit hic duo ꝯsidera .s.
Obseruatōem legalium q^m ad iusticiam redditiuam.
Expulsionē aialiū q^m ad iusticiā pūitiuā.
¶ Q^m ad p^m dic̄. ꝓpe erat ꝛc. iudei qdē sm̄ legē tres int alias solēnitates hēbāt in qbus oē masculinū dbebat in loco statuto se p̄ntare dño. q loc⁹ hedificato templo ierosolis erat. yh̄s igit exñs i capharnaum: q: vt dr̄ imediate qñ istō euāgeliū post miraculum fcm̄ de aq̄ in vinū cōuersa in nuptijs: ⁊ mr̄ eius ⁊ fr̄es ei⁹ descenderunt in capharnaum. ⁊ ibi manserūt nō multis dieb⁹. q: vt deo p̄ri redderent iusticiā sibi dbitā ip̄m i obseruatōe legaliuꝫ honorādo voluit sic̄ ⁊ ceteri ascēder ier^m in solēnitate paschali in quoꝝ dedit nobis exēplū sm̄ Alcimiū ꝙ dbem⁹ i oib⁹ dum adorare. ⁊ ipsi⁹ mōita plēius iplere. ¶ Sciendū ē āt loquendo moral'r ꝙ h̄ quattuor possum⁹ ꝯsiderar̄. s.
Locum infectiuū q relinqtur.
Terminū qetatiuum q acqritur.
Tēpus mēsuratū quo ꝓgreditur.
Modū executiuū quo ꝑcipitur.
¶ P° locū ifectiuū q relinqtur q: Caphar. q ager pinguedinis interp̄tat. siue villa cōsol'onis: intell'r h̄ mundus in q̄ volunt hoies mundani viuere in ꝯsol'onibus ⁊ delitijs carnis non aduertēs: q: iuxta illud thy. 2. Uidua que i delitijs est viuēs mortua ē. vñ est alia ciuitas Caphar. i q̄ homines sepius infirmantur. de qua dr̄ Jo. 4. Erat qdā regul⁹ cui⁹ fili⁹ ifirmabat Caphar. Nā p filiū reguli q nobil'erat generis: itll'r qlibꝫ hō. quē sic ds nobilit ꝙ fecit cū ad ymaginē suā. dās sibi itll'cū mēoriā

& volũtatẽ dedit ei dñiũ oium creaturarũ corporaliũ dedit i ei⁹ seruitiũ oia supcele stia corpora.s.celũ.stellas rc. ddit insuper ei mistros ãgelos scõs.pauit ẽt ei ex sua libalitate q maius est oibus celestem he reditatẽ. ¶ Lz ãt ds creauerit hoiem ita nobilẽ.tñ iuxta i lud ps. Hõ cuz in hono re essz nõ intellexit cõpatus ẽ iumẽtis insi piẽtibus r silis factus est ill'. viuendo .s. ßm desideria carnis.r tũc instar filij regu li infirmatur. Sic autez in Caphar. exñti bus cominat xps Math.ij. Et tu caphar. nunqd vsqz ad celum exaltaberis vsqz in infernum descẽdes ¶ 2° contra terminũ quietatiuum qui acqritur:qr ier^m. Nã p ier^m que visio pacis dicitur:intell'r illa su perna ier^m in qua beati quiete.pacifice r clare deum contẽplantur. volentes autez ad illam ciuitatem ier^m peruẽir debz Ca phar.dimitter.s.carnis dsideria relinquẽ do: qbus dr Apoc 18. Exite de illa ppl's meus r ne particepes sitis delictoz eius r de plagis eius non aspiciatis: qm puene runt peccata eius vsqz ad celuz r recorda tus est dñs iniquitatum eius. ¶ 3° consi derar possum⁹ tps mẽsuratũ q pgredit. qr ppe pasca. Nam pasca iterptatur vno mõ transitus tps q reliquẽdo caphar.i.d litijs corporal's vadimus in ier^m.i. ad ce lestẽ priam est tps pasce.i.transitus quo transimus de vitijs ad virtutes.vnde cui libz dr numeri. 21. Omnis vir bellator r armatus Jordanem transeat donec sbuer tat dominus inimicos suos. Nam donec subersi r deuicti fuerint inimici domini.i. vicia r peccata:qlibz dz armat⁹ cẽ donis r virtutibus.r sic fortj bellator mũdũ istũ signatũ p Jordanẽ q vno mõ iterptat de scẽsus.qr mũd⁹ dscẽdit r dfluit ptiue dbz trãsire vicia dserẽdo vt tãdẽ puẽiat ad vi siõnẽ xpi i gl'ia padisi. ¶ 4° psiderar pos sum⁹ modũ executiuũ q pcipit: qr ascẽdẽ do. Nã p ascẽsuz q qs elleuat i altum dat telli pfect⁹ i opib⁹ virtuosis. hoies igit qui volunt in supernam ier^m pergere nõ dbz ad mundana peccando dscẽdere:sz po tius in altum ascẽder celestia contẽplan do.dicẽdo illud Js.2. Veite ascẽdam⁹ ad montem dñi r ad domũ di Jacob r doce bat nos vias suas r ambulabimus in se mitis eius. ¶ Modus autẽ ascẽdẽdi in celum fuit figuratus in ascẽsu Helye in pa radisum terrestrẽ. d quo sentẽtial'r dicit 4. Re.2.q primo iuit in bethel. Secundo i Jerico. Tertio ad fluuiuz Jordãis r post moduz in curru igneo fuit eleuatus in ce lum. ¶ Sic homo qui vult in celum ascẽ dere primo debz ire in bethel que domus dei d r:intelligit anima cuiuslibet homi nis.que ideo dr domus dei.qr in ipa per suam gratiã inhabitat.dbz igit ire ad su am animam.r ipsam per contritõem pur gare a peccatj iuxta consiliuz beati Jaco. v.in ca.sua.i.propter q abitientes omnẽ imundiciam r habundantiã malitie i mã suetudine suscipite insitum verbum q potest saluare animas nostras. ¶ Secun do dz ire in Jericho. Nam per Jericho q vno modo interpretat odor.intelligit bo na r honesta conuersatio q homo debet habere:iuxta illud.i.pe.2. Conuersatõem nostrã inter gentes habentes bonã. ¶ 3° dz ire ad Jordanem. Nam p Jordanẽ q vno modo interpretat riuus vel fluuius indicans interpretat passio yhu Christi qui debz indicare mundũ.quia Jo.5. Pa ter dedit ei iudicium facere: quia fili⁹ ho minis est.in qua passione fuit riuus vel fluuius suus pretiosus sanguis quẽ p no bis effudit.ad hãc dz hõ ascẽder eã ingi ter meditãdo.iuxta illud .i pe.2.d. Chri sto igit passo in carne r vos eadẽ cogita tõe armamini. ¶ Q.^m ad 2^m dr.r iuenit i tẽplo rc.vbi qttuor possum⁹ psiderar .s.
Occupatõem indebitam.
Purgatõem pualidam.
Rõnem Iridicam.
Consecutõem pphetticam.

¶ Quantū ad primū dicit ⁊ inuenit in tē
plo ⁊c. in h enim ꝙ dicitur ꝙ xp̄s inuenit
in tēplo daṫ intelligi ꝙ ipse tēplum intra
uit vn̄ hic duo possumus cōsiderare. s.
Ex p̄te xp̄i exēplaritatē act⁹ virtuosi.
Ex parte sacerdotum cupiditatem lucri
pernitiosi.
¶ Quantū ad primū dicit ꝙ ylis xp̄s ve
nit i tēplo ⁊c. vbi Beda. Dn̄s ierᵐ adue
niens cōtinuo tēplū moraturus adijt nob
dans exᵐ vt quocūq; domū dei p̄mo igre
diamur dn̄m deprecaturi. ¶ Quantū ad
cupiditatem lucri p̄nitiosi dicit ꝙ inuēit
in tēplo vendētes ⁊c. in lege q̄dē mosay
ca cōcessum erat iudeis ne cōuerterent
ad ydola sicut cetere natiōes ꝙ offerebāt
animalia: sacerdotes aūt illius tēporis cu
piditate ducti fauebāt ea vendi in tēplo
⁊ ibi numularios accomodaṙ pecuniā vt
de oblatione nullus possꝫ excusare se h se
cundum bedā. ¶ Sciendū est autem mo
raliter loquēdo ꝙ p̄ illud tēpluꝫ intelligi
tur quilꝫ xp̄ianus. qui tēplum dei ideo di
citur. quia dn̄s in ipso dicitur habitare p̄
gratiam vnde. 2. Cor. 6. Vos estis tēpluꝫ
dei viui. ¶ Licet autem istud templuꝫ de
beret esse sanctuꝫ vt esset tēplum domini
tamen aliquādo efficitur tēplum dyaboli
per culpam defor mātem. hic auteꝫ datur
nob intelligi in ill' que in tēplo fuisse in
quo inuēta fuerūt quattuor genera signā
tia multitudinem vitiorū vbi enim inuen
ta fuerūt boues oues columbas ⁊ numu
larij. ¶ Nam per boues cornutos intelli
gitur peccatuꝫ superbie. quia sicut erigit
cornua sic superbus in altum erigiṫ alios
contēnēdo. per columbas autem intelli
gitur peccatum luxurie. quia sicut colūba
est animal multoc̄. pulificans ꝙ esse non
potest nisi multiplici coitu. propter ꝙ ⁊
columba. q. colens lūbos dicitur: sic luxu
riosi semper appetunt delitias carnis.
¶ Per numularios vero itelligitur pec
catum auaritie. q2 sicut numularij sedent
ad bāchum vt lucrentur. sic auari sunt so
liciti qualiter possint in h mundo ditari.
quia Eccli. 5. Auarus non implebitur pe
cunia. ¶ Per oues autem animalia mā
sueta intelligiṫ peccatum ypocrisis quia
ypocrite hūiles apparere volunt exteri⁹
⁊ tamen interius pleni omni malo d quo
dicit domin⁹ Mat. 7. Attēdite a falsis p̄
phis qui veniunt ad vos in vestimentis
ouium intrinsecus autem sunt lupi rapa
ces a fru. eorū co. eos. ¶ Quantū ad pur
gationem p̄ualidam dicit ⁊ cum fecisset
quasi flagellum i volente quidem corrige
re debite tria inter alia reqruntṫ. s.
Quod sit seuer⁹ quātū ad duros.
Mansuetus quantū ad dociles.
Discretus quantū ad omnes.
¶ Sed h igitur quantū ad xp̄m homies
corrigētem ⁊ templum expurgātem tria
possumus cōsiderare. s.
Sagacitatem discretiōis.
Seueritatem punitionis.
Leuitatem monitionis.
¶ Quantū ad primuꝫ dicit ⁊ cum fecissꝫ
⁊c. actus enim discretiōis est vt corripiēs
aliquem teneat moduꝫ ꝯuenientem offen
se. cum aliquis peccat facit sibi quasi que
dam funem fortissimū quo ligantur quia
Pb. 5. Iniquitates sue capiunt ipium a fu
nibus peccatorum suorum cōstringuntur
dum aūt cōtinuat tunc circōuoluit funem
vt fortior fiat talibus cominaṫ dominus
Iudic. 16. Quod philistij ligauerunt San
sonem duobus funibus nouis ⁊ tulerunt
eum de petra ethā. ¶ Vbi sciendum ꝙ p̄
Sanson qui interpretaṫ sol fortis itelligi
tur quilꝫ homo. quē deus instar solis crea
uit clarum per inteᵐ fortem per liberum
arbitrium. ꝙ cogi nō potest per phylistij
qui interpretanṫ cadentes intelliguntṫ de
mones qui propter peccatum superbie ce
ciderunt de celo per duos auteꝫ funes in
tellintur pccm̄ ꝯmissionis. pccm̄ omissiōis
q̄bus demōes ligant hoies ⁊ tunc ip̄m af

feruntur de petra ethâ.i.a Christo q fue rat primo per caritatez côiunct⁹. ¶ Quâ tum ad seueritatez punitiôis dicit omnes vendentes eiecit ⁊c. Nam secundum Be dam. Dominus nolens aliquid in domuz suam terrene esse negociatiôis neqꝫ eius que inhonesta putarent negociatores ve ro omnes expellit foras ⁊ eorum res.
¶ Quantû ad leuitatem monitiôis dicit ⁊ qui vendebant columbas dixit afferte ista hinc. Quia enim columbe non inficie bant tantum têplum sicut oues ⁊ boues hinc est ꝙ facilius monet istos tamê nec h erat licitum ideo precepit vt afferant inde. ¶ Per ista autez quattuor genera animalium que Christus eiecit ð templo intelliguntur quattuor vicia supradicta q̃ homo ðbet expellere a seipso signato per têplum ⁊ h facer̃ debꝫ dupliciter. ¶ Pri mo considerando penam istis vicijs ðpu tatam. Nam existens in peccato superbie signato per boues cornutos debet côside rare qualiter pûiatur quia Js.2. Dies do mini exercituû super omnem superbum ⁊ excelsum ⁊ arrogantem ⁊ hûiliabitur.
¶ Existens in peccato luxurie signato p columbas vacantes libidini. debet côside rare qualiter puniatur q: Apoc.16. Quo niam glorificauit se ⁊ in delitijs fuit tantû date illi tormentû ⁊ luctum. ¶ Existens in peccô auaritie signato per numularios deditos lucro terreno debet considerare qualiter puniatur quia Jere.22. Oculi tui vero ⁊ cor ad auaritiam. ⁊ ad sanguinez in nocentem fundenduz ⁊ ad calûniam ⁊ ad cursum mali operis ꝓpterea h dicit dñs sepultura asini sepelietur putrefact⁹ ⁊ ꝓ iectus extra portas ier^m. ¶ Existens ẽt in peccato ypocrisis signato per oues q: talis ostendit pellem ouinam ⁊ intus ha bet lupinâ debet considerare qualiter pu niatur. quia Job.13. Non veniet in conspe ctu eius. s. dei omnis ypocrita. ⁊ quare q: receperunt mercedem suam. ⁊ ideo Job. 8. spes ypocrite peribit. ¶ Secundo debꝫ homo illa quattuor peccata expeller̃ a se ipso cû flagello de funiculis. Nam in fla gello de funiculis duo possumus conside rare. s. ipsas cordulas que sunt ð canepo. ꝙ habet ortum a terra. ⁊ lignum aliquod cui cordule alligantur per cordulas autê debet a se peccatuꝫ superbie remouere cô siderando ꝙ instar cordularû de terra est ⁊ iterum côuertetur in terram ⁊ sic nô su perbire sed magis humiliari. ¶ Per li gnum autem debet alia tria remouere vi cia. Nam per lignum: crux siue passio xp̃i potest intelligi: per cuius consideratôem debet homo a se remouere peccatuꝫ luxu rie considerãdo xp̃m tot pẽis ⁊ dolorib⁹ pro ipso fuisse passum. debet etiam remo uere peccatum auaritie considerando ꝙ xp̃s in cruce pro ipso voluit denudari ⁊ liberaliter dare suû sanguinem pretiosuꝫ.
¶ Debet etiam amouere peccatum ypo crisis considerando ꝙ xp̃s in cruce non fuit ypocrita aliud pretendens exterius ⁊ aliud existens interius sed pro ipso vo luit in dextero latere lancea aperiri.
¶ Quantû ad rationem viridicam dicit ⁊ nolite facere ⁊c. Ratio enim quare xp̃s expulit supradicta de templo fuit quia p h fiebat iniuriam patri suo. dum templuꝫ ꝙ dedicatum sibi fuerat ⁊ orationis loc⁹ erat. erat mercatorib⁹ propter ꝙ dixisse legitur Mat.21. Scriptû est domus mea domus orationis vocabitur. vos autêꝫ fe cistis illam spelûcam latronum. ¶ Quâ tum ad consecutiôem prophicam dicit re cordati vero sunt discipuli ⁊c. Nam ðð ꝓ phia h factum ꝙ xp̃s fecit in emendatiôe templi ꝙ dicebatur domus dei videns in spiritu ⁊ cognoscens istud proceder̃ ex ꝫe lo iusticie dixit ꝫelus domus tue comedit cuius prophie adimpletionem recordati sunt discipuli audiuisse vt sic potuerint di cere illud Js.9. Zelus domus dñi exer citui faciet h. ¶ Moraliter autem loqñ

do per domū istaȝ intelligit anima cuius libet hominis. que debet esse domuȝ dei per sanctitatis decorem vnde ps. Domū tuam domine decet sanctitudo hanc autē si xps yhs maculatam inueniet peccatis ex dilectōe q̄ȝ habet ad ipsam lauat ⁊ mū dificat suo sanguine precioso vnde Apoc. pmo. Dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. ¶ Licet auteȝ sic deus nos dilexit. propter qꝫ ⁊ nos ipsum versa vice debemus diligere. iuxta illud Jo.i. Nos ergo diligamus deum quoniaȝ ipse prior dilexit nos pauci tamen sunt q eum diligant sed magis opera vitiosa. de quibus Jo.3. Lux venit in mundum ⁊ di lexerunt homines magis tenebras q̄ȝ lu cem. ⁊ quare subdit quia eorum erant ma la opera.

Secunda pars.

Equit. Responderūt ergo iudei ⁊c. vbi tangit potestatem effica tie vigorose qꝫ pbat resumptio corporalis. quando enim aliquis videt ali quod opus magnū ⁊ insolitum esse factū ab aliquo cuius ignorat potentiam. qr̄ h fecerit ⁊ signum potestatis ipsius qꝫ qui dem dari debet. si ratiōabiliter queritur secundum exigentiam questionis. qꝫ qui dem datum si sit ad intelligendum diffici le debet intelligibilius declarare. Quia igitur xps fecerat opꝰ valde mirabile po testatiue de templo numularios ⁊c. expel lendo eius potentiam iudei ignorabant q̄ runt per aliquod signum eos certificet d opere facto cū tanta potentia. ⁊ ƀm h hic 5. possumus cōsiderare. s.

Questionem rationabilem.
Solōnem mirabileȝ.
Dubitationem notabilem.
Explicatiōem intelligibilem.
Cōsecutionem vniuersalem.

¶ Quantū ad primū dicit responderunt ergo ⁊c. vbi Teho. qr iudei videbāt dñm talia facere cū ptāte mlta. ⁊ dicēteȝ nolite facer domū patris mei domū negociatiō nis signū ab eo petūt. ¶ Quantū ad ƀm dicit respondit yhs ⁊c. iudei enim signuȝ querebāt a xpo vt si daret eos possent in eo aliqd oppinari dominiū. vl' si nō daret qꝫ salteȝ ab his que faciebat cessaret. xps aūt cognoscens eorum malitiā noluit eis dare signum deitatis sue sed hūanitatis. ⁊ mortis sic alias fecit dans signum de io na. Mat.22. ¶ Quantū ad tertium dicit dixerūt ergo iudei ⁊c. Nam xps dederat signum de corpore suo qꝫ erat tēplum spi rituale iudei autem intelligebāt de mate riali ⁊ ideo deridentes secundū Theoᵐ ipuȝ reprehēdebant. ¶ Quantū ad quar tum dicit ille autem dicebat de tēplo cor poris sui. quia enim iudei illud qꝫ xps di xerat de tēplo intelligebant d materiali d quo xps nō intelligebat. hinc est qꝫ euā gelista volens explicare intentōeȝ xpi di cit qꝫ loquebat de templo corporis sui. naȝ corpus xpi dicitur tēplum corpis sui. naȝ corpus xpi dicitur tēplum. ¶ Primo ra tiōe diuine inhabitatōis. qr sicut diuini tas p vniōem ypasticam hitat in hūanita te. iuxta illd Coll'.2. In quo hitat oīs ple nitudo grē diuinitatꝭ corporal'r sic corpꝰ xpi representās eccl'aȝ vnigenitū ptinet q ē ymago di ⁊ gl'a. ¶ 2º dicit tēplū ratōe re cōciliatiōis. nam sic in tēplū recōciliatio fiebat hois cuȝ deo. ita p xp̄m recōciliati sumꝰ cuȝ do. iuxta illd. 2. Cor.5. Deꝰ erat i xpo mūdū recōciliās sibi. ¶ 3º dicit tē plū ratōe exauditōis. Nā sicut i tēplo fiūt oratiōes vt exaudiant a deo sic oēs pces nr̄as ad dūȝ porrigimꝰ vt exaudiāt p xpȝ in cuiꝰ figᵐ oēs oratiōes q̄s fac eccl'a do mediatore accipit. d. p dñm nostruȝ yhm xpm. ¶ Qᵐ ad quintū dic. Cū surrexisset a mortuis ⁊c. vbi duo possumꝰ ɔsidera. s.

Temporis ɔgruitatem.
Cognitionis claritatem.

¶ Quātū ad pᵐ dic. Cū ergo surrexisset a mortuis. Nā discipl'i aū resurrectiōem

xpi multa ignorabat q postea cognouerit. ¶ Quantu ad cognitiois claritatem dic recordati sunt, rc. postq enim xps surrexisset a mortuis dedit discipulis suis intelligentia vt cognoscerent que erant scripta de xpo. iuxta illud Luc. vltimo. Quia tunc aperuit eis sensum vt itelligerent scripturas duo aut erant bm Criso. q discipuli nō intelligebat vnu erat q xps esset deus q oculta dederat itelligere qn se vocauit teplum deitatis. d. soluite templum h aliud erat q debebat resurgere q dedit intelligere qn dixit excitabo illud ita enim an resurrectioem nō intellexerit. tn post resurrectionem clarius intellexerut.

Tertia pars.

Equit. Cu aut esset ierosolimis rc. vbi tangit vniuersalitatem familie grose. q pbat adhesio popularis fructus qdem z vtilitate illorum q fec xps fuit quersio ppli adherentis sibi p fide z h e q hic dr. Cum aut esset ierosolimis i pasca mlti crediderit i noie eius videtes signa q faciebat.

Quarta pars.

Equit. Ipe aut yhs nō credebat seipm eis rc. vbi tagit claritate sapie lumnose q pbat cognito spiritual vl specularis xps qde q metes oium cognoscebat. l3 aliq de iudeis i ipm crederent. tn ipse nō credebat se eis. z bm h hic duo possumus qsiderar. s.
Effectum xpi mirabilem.
Causam dicti rationabilem.
¶ Quantu ad primu dic. Ipe autem yhs rc. vbi Augu. admirado dic. Qui igit vl h illi credebat i noie eius z ipse yhs post nō credebat semetipm eis cui pot rnderi bm Criso. vt sic sit sensus illorum verborum q xps nō credebat eis semetipm. q: ipfecte credebat. z sic nō attingebat ad pfecta noticiam xpi. z io nō reuelabat eis sua secreta sic faciebat suis discipulis q pfecte credebat in ipm. ¶ Quantu ad bm dic eo q nosceret oes rc. vbi, quantu ad xpi sapientiam duo qsidera. s.
Ipsius vniuersalitatem oia ambietem.
Ipsius pfunditate intima penetratem.
¶ Quantu ad primu dic eo q ipse noscere oes. Nam sapia xpi nō erat pticularis vt e scietia. s3 erat vniuersal q: oia cognoscebat vn de ipo Eccli. 23. Oia vidit oculus eius. ¶ Quantu ad pfunditate intima penetratem dic. z q: opus ei nō erat rc. vbi Criso. Nō indigebat ergo testibus nō pro priorum plasmatu mentem adiscat. vt det oia illa intelligere z deducet me in operibus meis sobrie. z custodiet me i sua potetia. z erunt accepta opera mea z disponam populum iuste z ero dignus sedium patris mei iuste. Ad quas sedes.

¶ Feria tertia dñice quarte in. xlª.

Am die festo mediate ascedit yhs iu teplu. z docebat rc. Jo. 7. Ratioabile vr vt ille q h3 aliquos regere vl gubernare. sit sapietior in cognitoe virtuosior in quersatoe potetior in opatioe nobilior i generatoe. ¶ Quia igit xps respectu deorum h qttuor huit. Oz fuit sapietior rc. Luc. Hinc e q ipos potuit amore regere repheder e z gubernare qgruenter q qttuor euagelista in h eua fuisse testat i xpo i q qttuor tagit. s.
Cognitioem sapie luminose.
Ostensioem pot virtuose.
Operatoem potetie vigorose.
Codictionem exntie generose.
¶ Primu pbat pplorum eruditio. 2m obp briorum supa. 3m miraculorum ppetratio. 4m fastigiorum explicatio. Pm in pn. 2m. di n ne Moy. rc. 3m ibi rndit yhus rc. 4m ibi dicebat ergo qdam rc.

Prima pars.

Uantum ad primum. vbi tangit rc. q probat rc. dicit. Jam die festo mediate rc. Nam qn aliquis facit aliquem actum magnificu z insolitum

videntes vt plimũ admirant. cuiᵒ admiratóis dz afferre materia ne animᵒ vidétium remaneat in suspenso. ꝛ ᵹm hoc hic quinqz possumᵒ ↄsiderare. s.
Instructóez magr̃alem.
Suspensioné popularé.
Declaratóez realé.
Monitioné salutaré.
Probatóez rõnalé.
¶ Q.ᵐ ad pᵐ dič. Iaz die ꝛc. Ná istõ festũ fuit scenophegia ꝙ idez ꝙ fixio tabernaculoꝝ ꝛ fiebat. 15. mẽsis septimi. i. septébris. ꝛ quia téplũ erat locus sacrũ. ꝛ quia ad ipsũz conueniebat multitudo populi. Ideo Christus ascendit vt doceret i templo ad euitandaz suspitioné. ad suadendaz deuotioné. ꝛ significãdã nostrã redemptõnem. vnde potest figurari per Esdram: de quo dicitur. 2. Esdre. 7. Quod Esdras magnam disciplinã obtinebat ne preteriret quicunqz eorum que essent ex lege domini ꝛ preceptis docendo vniuersum Israel oém iusticiã ꝛ iudiciũ. ¶ Ubi sciendũ ꝙ per Esdrã qui interpretaᵭ adiutor: intellr̃ Christus qui est noster adiutor: Iste curã habuit seruãdi legé. iuxta ꝙ dicit Mat. 5. Nolite putare quoniam veni soluere legez sed adimplere. ꝛ non solũ ipsa obseruauit: sed alios docuit obseruandam. Ná docuit vniuersum Israel. i. totũ genᵒ humanũ oém iusticiã ꝛ iudiciũ obseruare. v. Math. 6. Primũ querite regnũz dei ꝛ iusticiã eius. ꝛ hec omnia adicientur vobis ad hanc audiendam inuitat Christus quilibet fidelis. v. prouer. 22. Appone cor tuum ad doctrinam meam que pulchra erit tibi cum seruaueris eam in corde tuo. ꝛ redundabit in labijs tuis: vt sit in deo fiducia tua. ¶ Sed licet Christus sic homines ad suam doctrinam inuitat. tamen multi ipsam non audientes. sed magis sequuntur doctrinam dyabolicam ꝛ carnalé de quibus reprehendendo dicit dominus figuratiue Apoč. 2. Habes inquit angelo i. epo peregrinantés doctrinam Balaym qui docebat Balath mittere scandaluz coram filijs israel edere ꝛ fornicari. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Balayn qui interpretaᵭ vanus intelligitur dyabolus qui vanᵒ dici potuit: quando diuinam excellentiã appetiuit. ꝛ Balath qui iterpretaᵭ absorbés fratrem. intelligiᵭ sensualitas in homine cuius frater dici potest rationalis anima propter coniunctioné quã habuit quaz absorbere dicitur duz ipsa ad se trahit. per filios auté Israel qui videns deuz dicitur: itelligitur rationalis anima. cuius est propriũ clare rem contéplari. Balayn igitur i. dyabolus docet Balath. i. sensualitas ipsam alliciendo suis malis suggestionibᵒ vt mittat scandaluz coraz filijs israel. i. animã rationalé. ipsaz ad se trahendo vt sibi in delectationis carnis consentiat per qd̃ a domino spiritualiter aduertatur oĩo. ¶ Quantum ad secundũ dič. ꝛ mirabanᵭ iudei ꝛc. Ubi Aug. ꝛ vnde admiratõ ꝛ sᵬdens respondet. q: multi nouerant vbi natus. quemadmodũ erat educatus nunq̃z viderant eum lr̃as discenté. audiebant tamen de lege disputanté legis testimonia proferentez que nemo posset nisi litteras legisset. ꝛ ideo admirabantur: sed nõ omnes conuertebantur. ex quo apparet eoꝝ obstinatio mala. ¶ Quantum ad tertiuz dicit. Respondit yh̃s ꝛc. Christus qdez videns iudeos mirantes qualiter sic docebat cum litteras non didicisset. determinat eis qualiter istud erat. ostendens ꝙ doctrina sua erat a deo patre. ¶ Licet autem videatur repugnantia in verbis christi. quia dicit mea doctrina non est mea. tamen ibi nulla est contradictio. quia secundum Augustinum primo de trinitate. secundum aliud suam dixit. sed aliud non suam secundum formam dei suam secundum formam hominis non suaz. ¶ Quantum ad quartum dicit. Si qs voluerit volũtaté eiᵒ facer̃ ꝛc. xp̃s enim ꝉi dat ↄsiliũ

qualiter possunt intelligi verba pdicta.
¶ Quantū ad quintū dicit q a semetipso
loquit. gloriam ppriam querit xps qdez
volens ondere doctrinā suam a seipso nō
hre sed a pre probat h per ratōez ab hūa
na cōsuetudine sumptā. Nam ɔsuetudo ē
inter homines qui volunt aliquā doctri
nam docere tanq̄ꝫ suam querūt glām pro
priam ꝛ se maniter ostentare. qui aūt alte
rius doctrinā recitat nō querit glām pro
priam ſꝫ illius cui9 est talis doctrina his
igit suppositis xps sic arguit q doctrinaꝫ
ppriaꝫ instruit quasi ex semetipso loquēs
querit glām ppriaꝫ sed ego nō quero glo
riam ppriaꝫ sed eius q misit me ergo nō
doceo doctrinā meā tanq̄ꝫ propriā. ſꝫ tāq̄ꝫ
doctrinā originem habētem a pre ꝛ ex h
duo sequnt vnum est q ipse est doctor ve
rax aliud ē q doctrinā suaꝫ est verissima.

Secunda pars.

Equit. nonne Moy. ꝛc. vbi tan
git ostensioneꝫ patientie virtuo
se. q pbat obprobrioꝝ supporta
tio vbi tria possumus ɔsiderare. s.
Responsionem displicibilem.
Probationem rationabilem.
Obiurgatōem detestabilem.
¶ Quantū ad primuꝫ dicit nōne Moy.
ꝛc. Judei enim iponebant duo xpo. vnam
q se faciebat equaleꝫ dō. ꝛ ad istud respō
dit xps supertius quādo dic doctrinā suaꝫ
esse doctrinā dei. Aliud q nō obseruabat
legeꝫ violādo sabbm ad istud respondēs.
ꝛ hic ostendens q ipsi sunt puaricatores
legis non ipse. ꝛ per ɔsequens non debēt
ipsum arguer. ꝛ potest esse talis ratio. ad
trāsgressores legis non ptinet alios rep
hender de legis transgressione q̄ꝫ dicitis
me facere. ¶ Quantū ad secunduꝫ quid
me queritis interficere. in lege quidem
scriptum erat a dño q nullus inocens in
terficeretur. iuxta q dicitur Exo. 23. In
nocentem ꝛ iustum non interficias cuꝫ igi
tur inocentem ꝛ quererēt xpm interficere
iudei. Hinc est q legem non obseruabant
vbi Augu. Si legem facerent in ipsis lit
teris xpm agnoscerēt ꝛ presenteꝫ nō occi
derent. ¶ Quantū ad tertiū dicit rndit
turba ꝛ dixit demōium hēs ꝛc. turba enim
audiens rephensionem xpi nō respondit
p ordineꝫ ad illud q xps dicebat arguēs
ipsos q legem non obseruabāt. sed turba
statim ad iniuriā se cōuertit vt verificatū
fuerit illud Prouer. 9. Qui arguit impiuꝫ
grauat maculaꝫ sibi. q̄ꝫta vero fuerit ista
iniuria audi. Aug. d. ei dictū est q demoniū
haberet qui demones expellebat magis
xpi demonstrat patiā. dum iniuriātibus
noluit respondere iniurias vnde Augu.
Dominus autem nō turbatus sed in sua
veritate trāquillus nō reddit maledictuꝫ
pro maledicto. ¶ Istam auteꝫ patientiaꝫ
exemplo xpi ihu debet quilꝫ fidelis xpia
nus hre. iuxta illud. i. Thy. ij. Patientes
estote ad oēs cui9 causam assignās beat9
Jacobus in ca. sua. i. d. patiā autem opus
pfectum habꝫ. ꝛ hic est q dicit xps Luc.
21. In patiā vestra possidebitis aīas ve
stras patiā autem secundum Grego. est
aliena mala equanimiter pperti contra eū
quocūq̄ꝫ q mala irrogat nullo dolore mor
deri. ¶ Sciendū est autem circa illatas
iniurias quadruplex remediuꝫ reperit se
cundum senecam. ¶ Primum est q iniu
ria conuertatur in ludum ꝛ solatium.
¶ Secundo est q homo multa vider dis
silet. ꝛ audire. ¶ Tertium est negare se
iniuriam pcepisse. magnanimus enim ni
hil debet sibi iniuriā reputare. ¶ Quar
tum est iniurias obliuioni tradere. nam
vt ipse dic iniuriaꝝ remediū ē obliuiōi. ꝛ
ad h admōet glꝫ Eccli. 10. Ubi dr omnes
iniurie pxi tui ne meīneris. ꝛ nihil agas
iniurie in operibus.

Tertia pars.

Equitur respondit ihs ꝛc. vbi
tangit operatiōem potentie vi
gorose: q probat miraculorum

ꝑꝑetratio xp̄s quidem qui suam infinitā
potentiā multa faciebat quoꝝ aliqua fa
ciens in sabbo reꝑhendebatur a iudeis i
uidentib⁹ ꝙ sicut trāsgressor legis sabbꝫ
violabat ipse vero tanq̄ꝫ bonus magister
⁊ scientificus eos instruēdo demōstrabat
se legem non trāsgredi nec sabbm̄ violar̄
sm̄ h̄ igit̄ hic tria possum⁹ ꝯsiderar̄.s.
Medicamentū ostensiuū potētie
Argumentū reꝑhensiuū mali.
Documentū assecutiᵐ prudētie.
¶ Quantū ad primuꝫ dic̄ respondit yh̄s
⁊c. yh̄s ei sanauerat vnum hoiem paraliti
cum de quo hic non specialiter fit mentio
quis fuerit sed forte fuit ille qui longo tē
pore iacuerat ad piscinaꝫ quem xp̄s vt ha
betur Jo.5. Sanauit in sabbo. ꝙ videntes
iudei mirati sunt sil' ⁊ turbati vn̄ Augu.
Fec̄ bonam rem ⁊ turbati sunt. q: saluuꝫ
fec̄ hoiem in sabbo. ¶ Quantuꝫ ad secun
duꝫ dicit ꝓpterea Moy. dedit vob circū
cisionem. Nā iudei videntes ꝙ xp̄s sana
bat homines sabbis dicebant eum legem
soluere ⁊ esse cōtrarium deo iuxta ꝙ dixe
rūt Jo.9. Non ē hic homo a deo q sabbꝫ
non custodit. ⁊ ideo xp̄s ostendit. ex h̄ ꝙ
sanabat sabbis non erat legis trāsgressor
⁊ intendit talem rationem circūcidere ho
minem in sabbo legem non soluit igitur
multomagis sanare toᵐ hoiem in sabbo
legem non soluit. sꝫ sabbo circūciditis ho
minem igitur quare mihi indignamini
quia toᵐ hominem sanū feci in sabbo.
¶ Spiritualiter autem loquendo dicere
possumus ꝙ circūcisio in veteri testamē
to filia fuit illius ꝙ est postmodū factum
in nouo ¶ Ubi primo sciēnduꝫ est ꝙ cir
cūcisio fiebat in illo mēbro per q̄ꝫ trāsfun
ditur originale peccatuꝫ ꝙ in mēbro viri
li per quem homines ꝓpagant̄. ¶ Secū
do fiebat cum lapidis cultelis. Tertio fie
bat die octaua. significant̄ autem ista.
¶ Primo ꝙ homo cōcipitur cum pecc̄ō
vnde ps. Ecce enim in iniquitatibus con
cept⁹ sum ⁊ in peccatis cōcepit me mater
mea. ¶ Secundo signat ꝙ ab originali
peccato ⁊ ab alijs vitijs mūdamur p xp̄ꝫ
quia iuxta illud .i. Cor.10. Petra autem
erat xp̄s instar cuteli petrini cum quo fie
bat circūcisio vn̄ Augu. Nam mūdat de⁹
cū quo nascimur a vitio que male viuēdo
addim⁹ nisi p xp̄m cutelis enim petrinis
circūcidebāt ⁊ petra noie xp̄ꝫ significabāt.
¶ Tertio signabat resurrectōem nostraꝫ
q: xp̄s resurrexit octaua die q: prima p⁹
sabbm̄ instar octaua die in quo fiebat cir
cūcisio corporal'. quia tūc a nob amouebit̄
omne malum ⁊ habebim⁹ omne boᵐ vn̄
Augu. Jdeo āt octaua. q: post q̄ntū sabbi
dn̄s die dn̄ico resurrexit ipsa aūt resurre
ctio nos circūcidit .i. abstulit d̄sideria car
nalia. ¶ Quarto signat moraliter ꝙ d̄be
mus vitia a n̄ris cordib⁹ amputare. iuxta
illud ꝙ dixit Moy. filijs Jsrl'. Deutero.
10. Circūcidite ꝑputiᵐ cordis v̄ri ⁊ ceruī
cem v̄ram ne induretis amplius tāto au
tem maior cura vob dꝫ esse d̄ circūcisione
⁊ sanatiōe mentis q̄ꝫ corporis q̄ꝫto anima
nobilior est corpe cui⁹ ꝑheminētia cogno
sci pōt ex tribus. ¶ Primo ratiōe digni
tatis nam corpus fabricatū est de terra sꝫ
anima ad ymaginem dei facta. ¶ Secun
do ratione nobilitatis. Nam anima est cā
omnium bonorum ⁊ malorum. corp⁹ auteꝫ
de se nullum bonum: potest velle: nec ma
lum etiam facere plusq̄ꝫ lapis vel ligꝰuꝫ.
¶ Tertio ratione felicitatis. Nam in ce
lesti patria redundabit gloria ⁊ anime in
corpus ⁊ non ecōtrario. Unde dicit̄ Eccli.
14. Fili in mansuetudine poss̄ de animam
tuam. ⁊ da illi honorem secūdum merituꝫ
suū. ¶ Quantum ad tertium dicit nolite
iudicare secundum faciem. Juditium au
tem secundum faciem potest duobus mo
dis accipi vno modo pro iuditio precipi
tij ⁊ istud prohibetur. Nam homo nō de
bet esse preceps ī iudicando. ita ꝙ statī si
ne examinatione debita sentētia proferat

sed causam facti inuestigar̃ vt est possibi bile. ¶ Alio modo per psonarũ acceptio nem ꝛ h̃ prohibet. Nam homo non debet in iudicio psonam cõsiderare sed causam iuxta ꝙ dicitur Leuitici. 19. Nõ facies ꝙ iniquũ est nec iniuste iudicabis, nõ consi deret personã pauperis nec honora mul tum. sed iuste iudica proximo tuo. ꝙ licet autem horũ prohibet a domino. d. nolite iudicare ꝛc. Judei igit̃ pferebant Moy. xp̃o quia reputabãt ipsum digniorem se cundum extimatiõem suam. q̃uis xp̃s es set ei dignior sicut opera demõstrabant. ꝛ h̃ iudicium xp̃s prohibet cum dicit nolite secundum faciem iudicare. i. secundũ opi nionem vestrã falsam sed ex rebus ipis que fec̃ Moy. ꝛ ex ill' que facio que sunt satis maiora.

Quarta pars.

Equit̃. Dicebant quidam ex ill' ꝛc. vbi tangit pdictiõem existẽ tie generose ꝙ probat fastigiorũ explicatio. Nam xp̃s non vt timidus. sed vt potens domin⁹ p̃dicabat ꝙ iuxta illõ Mar. 7. Erat docẽs sicut potestatem ha bens h̃ ꝙ turba doctrinã eius audiens. sciens ꝙ principes sacerdotum q̃uere bant eum interficere mirabatur ꝛ dubita bat ex cuius doctrina fuit effectus diffe rens cõsecutum secundum h̃ igitur hic. 3. possumus cõsiderare. s.

Dubietatem exhibitiõis.

Dignitatem processionis.

Diuersitatem cõsecutionis.

¶ Quantum ad primum dicit. Dixerũt ergo quidam ꝛc. Nam aliqui cognoscẽtes malitiam principum ꝛ sacerdotum cõtra Christum ꝛ ipsum nõ tenentes. nõ cogno scentes igitur potentiam dubitabãt vtrũ cognouissent ipsum esse Christum secun dum Augu. ꝛ propter h̃ dimitterẽt ipsum ꝛ quia non cognoscebant ipsum dicebant sed hunc vnde sit. xp̃s autem cum vene rit nemo scit vnde sit. ¶ Quantũ ad secũ dum dic̃. Clamat igitur yh̃s ꝛc. sicut enĩ erat duplex natura. Sic i ipo erat duplex natiuitas vna temporalis secundum natu ram humanam alia eternalis quantũ ad naturam diuinam. ¶ Quantũ igitur ad temporalem secundum naturam humanã poterant aliqua scire iudei. ¶ Quantum ad originem eternalem secundum naturã diuinã incõprehensibilis erat. ꝛ ſm h̃ hic duo possum⁹ cõsiderare. s.

Exp̃ssionem natiuitatis temporalis secũ dum humanitatem.

Et eternal' secundũ deitatem.

¶ Quantũ ad primum dicit. Clamabat ergo yh̃s ꝛc. licet enim iudei ignorarent partum virginis tamen sciebant ꝙ xp̃s fuerat in bethleem natus. ꝛ i nazaret edu catus. ꝛ ideo dicit yh̃s ꝛ nescitis. ꝛ vnde sim scitis. ¶ Quantum ad expressionem natiuitatis eternalis dicit ꝛ a meipso nõ veni. Nam natiuitas xp̃i secundum deita tem erat iudeis ignota nec ipsum cogno scebant vñ yllari⁹. 6. De trinitate. Quod ipse sit nescitur dum ignorat a quo sit nõ enim filium confitetur qui negat natum. nec natum intelligit qui putabit esse ex nihilo. q. d. ꝙ filius nõ ex seipso est nec ex nihilo sed a patre. ¶ Quantum ad tertiũ dicit. Querebant ergo eum apprehende re ꝛc. vbi duo possumus cõsiderare. s.

Inuidorum malitiam psequentem.

Deuotorum reuerentiam adherẽtem.

¶ Quantum ad primum dicit querebãt ergo ꝛc. textus est clarus. ¶ Quantum ad deuotorum reuerentiam adherentem dicit de turba autem multi crediderunt in eũ vbi Augusti. Humiles ꝛ pauperes saluos faciebat dñs. turba enim que suã egritudinem cito vidit etiam ill' medici nam siue dilatiõem cognouit. ꝛ quia cogno uit. i. credidit ꝛ ipsi firmiter adhesit. ideo meruit ab ipso premiari. quia ipse dicit Jo. 3. Qui credit in filium habet vitam ternam. Ad q̃ ꝛc.

Feria 4ª dñice 4^{e} in.xl^{a}.

Reteriens yħs vidit cecuz a natiuitate ⁊c. Jo.9. Filius
p
quidem habz tria a patre.ſ. Eſſe. Nutrimentū. Et documentuz. ꝓpter ꝙ filius pͥ tria dz. Nam ꝓpter eſſe dz ſibi honorem ⁊ reuerentiā vñ Eccli.3. Honora prem tuuz vt ꝑueniat tibi benedictio. ꝑꝑ nutrimētū dz ſibi beneficiū ⁊ ſubuentōem vñ Eccli. 3. Qui timet do^{m} honorat ꝑentes ⁊ quaſi dñis ſerui. ⁊ his qui ſe generauerīt in oꝑe ⁊ ſermone. ¶ Propter documentū. debz ſibi timorez ⁊ obiaz vñ Collo.3. Filij obedite ꝑentibus ꝑ omnia. Quia igit̄ xp̄s ē pr̄ ſpūal' humani generis ab eo $habem^{9}$.
Eſſe gratie.
Nutrimentū $eucha^{e}$.
Documentū $ſapi^{e}$.
¶ Sic in iſto ceco nato oſtendit̄ iſtar humani generis dedit eſſe gr̄e illuminatōe. Nutrimentū euchariſtie in ſui manifeſtatione ⁊ documentū $ſapi^{e}$ in ſalubri exortatione hinc eſt ꝙ inſtar huius ceci qui ipz adorauit dz ſibi reuerentiaz. q: excuſauit. bn̄ficentiā. Qui ipm obtēꝑauerit obiaz de quo ceco fit mentōez in eua^{o} hodierno in quo euāgeliſta.6.tangit.ſ.
Poteſtatem operātem $celleri^{9}$.
Dubictatem anxiātem $incerti^{9}$.
Malignitatez calūniantem inuidius.
Sedulitatem inqrentem $ſolerti^{9}$.
Duplicitatem ſimulātem $ſagati^{9}$.
Pietatem miſerātem $benigni^{9}$.
¶ P^{m} probat $reſtitu^{o}$ organoꝝ. Scōm admiratio primorum. Tertiū reꝑhenſio detractoꝝ. Quartū inueſtigatio cognatorum. Quintum ꝑſuaſio debitoꝝ. Sextum reuelatio ſecretoꝝ. Primum in $prin^{o}$. Secunduz ibi itaqz vicini ⁊c. Tertiū ibi ⁊ dixerunt ei vbi eſt ⁊c. Quartū ibi nō enim crediderūt ergo ⁊c. Quintū ibi vocauerīt ergo rurſuz ⁊c. 6^{m} ibi audiuit yħs q: ⁊c.

Prima pars.
Uantū ad primū. vbi tangit ⁊c.
q
ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit ꝑteriēs yħs ⁊c. Ad vir̄ qdem prudentem ⁊ māſuetū quantū eſt in ſe ꝑtinet malitiā mittigare xp̄s igitur dī virtus ⁊ $ſapi^{a}$. videns iudeorū ſeuitiam q: volebāt in ipm irruere cū lapidibus vt habet̄ in ꝑcedēti eua^{o} vbi dicit yħs aūt abſcōdit ſe ⁊ exiuit d̄ tēplo. vt aūt eorum emoliret duritiam ſicut hic dicitur cecum illuminauit. hic igit̄ q̄tuor poſſumus ꝯſiderare.ſ.
Inſpectionem macule deformātis.
Requiſitōem cāe demerētis.
Declaratōem materie inducētis.
Oſtenſionem po^{e} excellētis.
¶ Quantū ad primū dicit ꝑteriens yħs ⁊c. q: enim multimōis cecitas ineſſe ꝑt hoībus vt $ſciam^{9}$ qualiter iſti acciderat dicit euāgeliſta ꝙ erat a ſua natiuitate cecus ⁊ vt xp̄s daret diſcipl'is materiā inqrendi eum inſpexit diligēter. ¶ Quantū ad ſcōm dicit ⁊ interrogauerūt eum diſcipuli ⁊c. Nam diſcipuli moti fuerūt vt hāc queſtiōem facerent q: vt dr̄ Jo.5. ꝙ poſt xp̄s ſanauerat paliticū iacentez ad piſcinā dixit ei ecce iam $ſan^{9}$ factus es iam noli peccare ne deterius tibi cōtingat. ⁊ ex h̄ oppinabant̄ diſcipl'i ꝙ cecitas ineſſet homini ꝓpter alicuius pcc̄m ⁊ ideo querūt ſi h̄ peccauit an ꝑentes eius nō hic quia a natiuitate cecus ſed neqz filius ꝑ pr̄em dz ſuſtiner̄ penā. ¶ Quantū ad tertiū dic̄ reſpondit yħs ⁊c. Nam q ſufficiēter vlt̄ reſpondere dz ſue reſpōſionis cāz ſufficiētem ꝑetentib⁹ aſſignar̄. ⁊ ſcōm h̄ hic duo poſſumus cōſiderare.ſ.
Cōcluſionis ꝓpoſite verā ſolut̄ōez.
Solutiōis date claram ꝓbationem.
¶ Quantū ad primū dicit reſpōdit̄ yħs ⁊c. licet enim glz homo de cōi lege naſcat̄ cū originali pccō. propter ꝙ ꝑs. Ecce eniz in iniqtatibus cōceptus ſum. ⁊ in peccatꝫ cōcepit me mater mea. ſimiliter ēt duz in

hoc mundo viuit multa cõmittit peccata q: iuxta illud eccl'ci.7.Non est hõ iustus in terra qui faciet bonum ⁊ non peccet. ⁊ sic nec cecus nec parentes eius excusari poterant a peccatis.tamẽ non propter hoc fcm̃ est vt nasceretur cecus.⁊ subdit cãm d.s; vt manifestent opa dei in illo.¶ Q.m ad solõnis date claram pbatõem dic̃. me oz operari .vbi xp̃s itendit talem rõnem vnusqsq3 dz operari dum tempus est ope randi.Sed nunc cũ dies est tẽpus ẽ aptũ opatõi p q̃3 mãifestetur ille qui misit me. cuiusmodi sunt opera miraculosa . igitur nunc debeo facere miracula ⁊ sic cecus il luminare vt manifestẽtur opa dei in illo. per diem aũt de quo dic̃ hic intelligit se ipsum.per talem rõnem. dies est ex p̃sen tia lucis.sed ego sum lux. q: dum sum in mundo lux sum mundi . ergo dies est ex p̃ñtia mea.¶ Quãtum ad quartũ dic̃. h cum dixisset ⁊c. vbi tria possumus con si derare .s.

Actum singl'aritatis misericordie .

Preceptũ auctoritatis sũme.

Effectum vniuersalitatis magne.

¶ Quantum ad primũ dic̃.Hic cu3 dixis set ⁊c.In prima quidẽ creatõe .vt p3 gñ. 2.ds formauit hoiem de limo terre.vt igi tur xp̃s se creatorem primũ ostenderet in curatõe ceci voluit vti luto: sed sine mate ria ẽm Criso.potuiss3 oculos reformare . ¶ Quantum ad preceptum auctoritatis sũme dicit.⁊ dic̃ ei vade ⁊c. Syloe est qui dam fons ad radicem montis syon.vbi ñ longe est in quo quoddã stagnum recipit aqua d fonte.⁊ istud stagnum aliquando vocatur natatoria sicut hic.aliquando vo catur piscina . ¶ Quantum ad effectum vniuersalitatis magne dicit . abijt ergo ⁊ lauit ⁊c.magnam quidem vtilitatem con sequutus est hic cecus.quia visum quẽ ñ habebat recepit.quia quidem d congruo promeruit : quia fuit obediens Christo . Nam ẽm p̃s.Preceptum domini lucidũ illuminans oculos.¶ Sciendũ est autez circa istam partem loquẽdo moral'r q̧ p istum cecum generaliter potest intelligi totum genus humanum.⁊ singulariter q libet existẽs in peccato mortali.nam quili b3 existens in peccato mortali cecus dr̃. q: lumen gratie amisit.¶ Instar autẽ ce citatis corporalis causate diuersimode re perio multiplicem cecitatem sp̃ualem. ¶ Nam cecitas corporalis primo causat per nimium fumu3.vnde. .10.Sic acce tum dẽtibus ⁊ fumus oculis:sic pugil ill' his qui miserunt eum.⁊ instar huius ceci tatis est cecitas in anima spiritualis per peccatum superbie per q̧ homo instar fu mi semper elleuatur in altum.Sed re va sicut fumus post modicum tempus eua̾ scit.Sic superbus deicitur in infernum. ⁊ talis cecitas potest figurari per Elymas magi arrogantis superbi.d quo dr̃ Act.13. Qd cum tanq̃3 superbus resisteret Pau lo ⁊ Barnabe dixit sibi Paulus . O ple ne oi dolo ⁊ omni fallatia filij dyaboli ini mice omnis iusticie non desinis subuerte re vias domini rectas.⁊ nunc ecce mãus domini super te ⁊ eris cecus non videns solem vsq3 ad temp9 . ⁊ confestim cecidit super eũ caligo ⁊ tenebre.¶ Vbi sciẽdu3 q̧ per Elymas magum resistentem ap̃lis intelligũtur superbi q semper veritati re sistunt:quibus potest dici illud Act.7.du ra ceruice ⁊ incirconcisis cordibus ⁊ auri bus vos semper spiritui sancto restitistis tales autem excecat dñs suam gr̃am sub trahẽdo.q: Jacobi.4.superbis ds resistit humilibus dat gr̃am suam.¶ 2° causatur cecitas corporal' pp nimiũ splẽdorẽ vel lu cẽ.istar ãt hui9 ẽ cecitas i aĩa sp̃ua'.ppter pecm̃ vanaglorie pp q̧ hõ vult corã alijs apparere:d talib9 dr̃ Eph.4.Alieãti sũt a via di p ignorãtiã q̃ ẽ i ill' pp cecitatẽ cordis ipoꝝ.¶ 3° cãtur pp nimiã tenebrã.Nã hõ tãto tpe poss3 stare i tenebris q̧ amitteret visum instar huius est cecitas in aĩa spiri

tualis pp pecm̄ inuidie. Nam inuid⁹ sem
per est obscurus ⁊ tenebrosus: nec aliquē
respicit oculo recto. iuxta illud eccl'ci. Ne
q̄z est oculus ⁊ aduertens faciem ⁊ respici
ens aiam suaz: ⁊ per ꝯñs cecus. ¶ Quar
to causat̄ cecitas corporal' pp nimium ca
lorem. Sicut p3 ð illis qui est vase ferreo
vel eneo bacilantur. instar āt huius ē ce
citas spūalis in anima pp pecm̄ iracūdie.
ꝙ quidem cātur ex eo ꝙ sanguis accēdit
circa cor vt de ipsis dicatur illud Ro .5.
Ceteri vero cecati sunt. ¶ 5ᵉ causatur ce
citas corporalis pp nimium frigus. Naz
q: pupila est nature aque sicut aqua ð fri
gore magno cogelat̄. sic ⁊ pupila ex frigo
re leditur. instar aūt huius est cecitas i
aia spūalis pp pecm̄ accidie: ꝙ quidem qð
dā pigritia circa spūalia bona. Nam quia
sicut dr̄ Eccl'ci. 33 Multam malitiam do
cuit. ociositas ideo p li anima excecatur.
¶ Sexto causatur cecitas corpalis pp ni
miū puluerē generās in oculo pruritum.
Instar huius est cecitas in aia pp pecm̄
auaritie. Nā sicut dr̄ Eccl'ci .20. Exenia ⁊
dona excecant oculos iudicum. ¶ 7º cau
sat̄ cecitas corporal' pp nimiū vaporē vel
famositatem ascēdentem ad caput. q: tūc
ðbilitatur visus. Instar autem huius est
cecitas spūalis in anima pp pecm̄ gule q
bus cominando dr̄ Is.5. Ve q potentes
estis ad bibēdum vinum ⁊ viri fortes ad
miscēdū ebrietatē. ¶ 8º cātur cecitas cor
poralis nimium humorē destruēs organū
oculi. Instar āt hui⁹ ē cecitas in aia pro
pter pecm̄ luxurie ꝙ cātur ex humoꝝ ha
būdātia ⁊ delitijs carnis. ð talib⁹ dr̄ .2. pe.
2. Sūt in delitijs affluentes. In cōuiuijs
sunt luxuriantes. ⁊ oculos hñtes plenos
adulterijs. ¶ Isti excecati ex diuersis vi
tioꝝ vñt figurari p Sāsonē. ð quo finalit̄
dr̄ Iudic. 6. Qð cū ad suggestionē Dalið
am sisset capillos pp quos habebat forti
tudinem ⁊ factus fuisset debilis apprehē
derunt eum Philistii ⁊ eruerunt oculos

eius. ⁊ duxerunt gazā victus cathenis: ⁊
clausum i carcere molere fecerūt. ¶ Ubi
sciendum ꝙ p Sāsonē q interp̄tat̄ sol fortis
intell'r qlib3 homo qᵐ ad rōnem q istar
solis d3 habere claram intelligētiam. vt ð
ipo dicat̄ illud .3. Re .2. Cōfortar̄ ⁊ esto vir
fortis ⁊ obserua custodias dñi vt ābules
in vijs eius. ¶ Per Dalidam āt q inter
pretatur paupercula intelligitur hō quā
tum ad sensualitatē que paupercula dicit̄:
q: non est capax grē. sine qua dr̄ hō paup
per capillos autem in quibus consistebat
fortitudo Sansonis diuina grā que facit
hominem fortem: propter ꝙ dr̄ de beato
Stephano Act. 6. Stephanus plēus gra
tia ⁊ fortitudine faciebat signa magna in
populo. Sicut autez Sanson capillos ami
sit fortitudinem ad suggestionem. sic mul
totiens accidit ꝙ anima rationalis dum
a sensualitate seducitur: ⁊ suis consentit
blanditijs: amittit gratiam diuinam ⁊ ef
ficitur debilis ad resistendum peccatis.
Sic autem homie debilitato gratia amis
sa capitur a philistijs qui interpretātur ca
dentes intelliguntur demones qui ꝑpter
peccatum superbie ceciderunt de celo. p
gazā autem qui iterp̄tatur fortitudo ⁊ po
tentia: intelligitur fortitudo ⁊ potentia
dyaboli. de quo dicitur Iob in collo eius
morabitur fortitudo. sicut igitur philistij
ceperunt Sansonem ⁊ duxerunt in gazā.
ita demones hominem sequentem sensua
litatem capiunt ⁊ ipsum detinēt in sua po
tentia tanq̄z suum seruuz. cui oculos eru
unt. dum eum considerare celestia nec p
tinentia ad salutem. ligant vero cathenis
dum ipsum non permittūt meritorie ope
rari. Sic autem homine captiuato eius
officium est molere. Nam qui molet ali
quid: molam rotundam mouet vel voluit
per quam datur intelligi ꝙ dyabolus ho
minem iam captiuatum facit rotare ð pec
cato in peccatum donec ipsum perducat i
infernum. ¶ Licet autem homo sic dica

fuit multipliciter excecatus: tamen multi pliciter reperitur collirium sanatiuum se cundum q Christus possumus intueri. s. Natum. Passum. ꝛ ymolatum. ꝛ in celis coronatum vel glorificatum. ¶ Primo Christum possumus considerare natum. Jo. primo. vbi dicitur. Verbum caro fcm̄ est. ꝛ habitauit in nobis: ꝛ vi. gloriam ei⁹. gloriaꝫ quasi vnigeniti a patre plenū gra tie ꝛ veritatis. ¶ Istud collirium illumi nans oculos designatur per collirium: de quo dicitur Jo. 9. q fecit yħs ad illuminā dum oculos ceci nati ex saliua ꝛ terra fa ctum fuit collirium. Nam per saliuaꝫ que defluit a capite: intelligitur dei filius qui procedit a patre. per terram intelligit hu manitas. tunc igitur ex saliua ꝛ terra fa ctum fuit collirium quando dei filius as sumpsit humanam. qui dicit de seipso Jo. 16. Exiui a patre ꝛ vēi in mundū. ¶ Istō collirium debet homo cecus propter pec catum superbie super oculos suos menta les ponere considerando tantum benefici um q deus fecit humano generi qui pro pter dilectōem qꝫ habuit ad ipsum filiuꝫ suum misit in mundum vt vitam recupe raret ꝛ visum. ¶ Istud est colliriū d quo figuratiue admonet nos Apoc. 3. Suadeo tibi emere aurum ignitum vt locuples fi as ꝛ vestimentis albis induaris vt non appareat cōfusio nuditatis tue ꝛ collirio vnge oculos tuos vt videas. ¶ Nam ho mo qui vult vt non appareat in ipo pcci macula per quam denudabitur diuia gr̄a oꝫ indui vestimentis albis per nitorē pu ritatꝫ ꝛ ignitum emere. per ardorem cari tatis. ꝛ collirio vngere oculos vt contem plari possint assumptōnem humanitatis. vt de ipso verificetur illud If. 29. De te nebris ꝛ caligine oculi cecorum videbunt ¶ Secundo Christum considerare possu mus passum ꝛ ymolatum. p̄ma pe. 2. vbi dicitur. Christus passus est pro nobis: no bis relinquens exemplum vt sequamini vestigia eius. ¶ Istud collirium illumi nans oculos fuit figuratum p collirium de quo sententialiter dicitur Tob. ij. Qd sumens Tob. de felle piscis liniuit ocl'os patris sui ꝛ visum recepit. ¶ Vbi sciēdū q per piscem dulcem ꝛ delectabilem gu stui intelligitur Christus totus saporo sus ꝛ dulcis de quo psalmista. Magna multitudo dulcedinis tue domine quam abscondisti timentibus te. Per fel auteꝫ amarum intelligitur dolor ꝛ amaritudo passionis eius quam pro nobis portauit qui dicit de seipso Trenorum. O vos om nes qui transitis per viam attendite ꝛ vi dete si est dolor sicut dolor meus. ¶ Istō igitur collirium debet homo cecus per peccatum super oculos mentales ponẽ passionem Christi iugiter meditando: iu xta illud prima pe. 4. Christo igitur pas so in carne ꝛ nos eadem cogitatione ar mamini. q si fecerit visum recuperabit. iu xta illud Isaye. 35. Tunc aperientur oculi cecorum ꝛ aures surdorum patebunt.

¶ Tertio Christum considerare possu mus in celis glorificatum. Math. 16. vbi dicitur. Dominus Jesus Christ⁹ postqꝫ locutus est eis. s. discipulis assumptus est in celum ꝛ sedet a dextris dei. ¶ Istud collirium illuminans oculos fuit figura tum per collirium. de quo sententialit of primo. R. 14. Quod cum Jonathas fati gatus existeret gustato fauo mel' illumi nati sunt oculi eius. ¶ Vbi sciendum q per fauum mel' dulcissimum: intelligitur illa suauitas qꝫ Christus Jesus glorifica tum habet in celis cuius facit participes omnes suos fideles quos ipse alloquitur ecclesiastici. 24. Transite ad me omnes q concupiscitis me ꝛ a generatōibus meis adimplemini. sps enim meus super mel dulcis. ꝛ hereditas mea super mel ꝛ fauū. Per Jonatham autem qui interpretatur columba vēi. intelligitur quelibꝫ aia dно ta qꝫ xp̄s allogtur Cant. 2. d. Surge ppa

amica mea: columba mea: formosa mea: & veni. iam ei yemps transijt: ymber abijt & recessit. Nam aia cuiuslibz fidelis amica xpi dr per caritatez. columba p simplicitatem: formosa p puritatem. & hanc xps inuitat vt ad se veniat. allegans transitum afflictóum téporalium q̄ per ymbrez & yemem designat. ¶ Si igitur contingat animá designatam p Jonatam in his temporalibus laborib⁹. q̄z ét aliqñ meritorijs fatigari gustet suauitatem illius celestis patrie & glorie q̄z expectare dz cum xpo. signatam per melem. & statim illuminabitur mentaliter vt clare possit videre.

¶ Per istas át illuminatóes quas habemus per xpm alloqtur ds pr̄ Js. 42. Dedi te in fed ppli mei in lucem gentiuz vt apies oculos cecoz & deduceres d conclusióe victum d domo carceris sedentez in tenebris. & ió ps. Deus noster refugiū & virtus. adiutor i tribulatóibus q̄ inue. nos nimis. Secunda pars.

Equitur itaq3 vicini &c. vbi tangit dubietatem anxiátem incertitus. q pbat admiratō primoz Ná vidéres aliquod fcm̄ mirabile multotiés dubitant. Ex qua dubitatóe donec sit veritas inter aliquos multiplex opio generatur: q: igitur vicini illum cecum illuminatum videbant mirabantur nō modicum. & fcm̄ vertebant in dubium: dōec fuerūt certificati per ipsum. fm hoc igitur h tria possumus cōsiderare. s.

Admiratóem dubiū ingeréte.
Disputatóem collegiū distinguenté.
Declaratóem almū qetantem.

¶ Q̄m ad pm dic. Jtaq3 vicini &c. Nam vicini huius ceci q: cognoscebāt eum certitudinalr fuisse cecū: & videbāt q recepe rat visum: modū ignorabāt & admirabantur. vñ Criso. inopinabilitas fci miraculi incredulitaté inducebat. ¶ Q̄m ad 2m dicit. Alij dicebant &c. Aliq. n. de vicinis huius ceci considerantes figuram & staturaz corpis quoz hébant longā noticiá fz Cristo. illum esse negare nó poterát. lz in ipso viderét effectū mirabilé q: claros hébat oculos. sed aliqui asserebát. aliqui xo fm Aug. considerantes imutatóem corporalé in ipso fcám per visum negabant illum q cecus prius fuerat & aliuz sibi similem affirmabant. ¶ Spūaliter aūt loquédo per vicini huius ceci. i. peccatoris intelligunt demones: qui ió dicunt eius vicini q: societatem habent cum eo & ad infernū pariter. vt sic miser peccator dicere possit il lud Job. Frater sum draconum & socius scorpionum. Sicut igit vicini huius ceci cognoscebant ipsum dum erat visu priuatus. cum autem visum receperat ipm nō cognoscebát. sic demones exñtem in peccato mortali cognoscunt q: factus est subditus. postq̄z autem est illuminatus per grām ipm non cognoscunt q: ereptus de manibus ipsorum factus deo filius adoptiuū. ¶ Q̄m ad 3m dicit. Jlle át dicebat &c. Vicini qdé hoies hui⁹ d duob⁹ specialr dubitabant. s. De persona vtrum esset ille qui prius fuerat cecus. & de modo quō recepérat visum. de quibus duobus certificātur per ipsum. De primo. d. Ego sum. De secundo ille hó q dr̄ yhs lutū fecit & liniuit oculos &c.

Tertia pars.

Eqtur. Et dixerunt ei vbi tágit &c. q pbat &c. Ná pprietas inuidoz est bóa que videt ab alijs fieri apparété reprehédere saltē cáz aliq̄z adducédo fm h igit h tria possum⁹ ꝯsiderare. s.

Interrogatóem solicitam.
Occasioné sophisticam.
Discussioné xudicam.

¶ Q̄m ad pm dic. & dixerūt ei &c. Ná xsuti q ñ pñt q itédūt asseq nitunt p alios implere que admodū dñtur h tenuisse iudei. & fm h hic duo ꝯsidera. s.

Propriam interrogatóem.
Alioz responsioné.

¶ Qm ad pm dic. Et dixerunt ei ꝛc. vbi Criso. dicebát át hi meditantes occasioné. iá ei aduersus ipm cóspirauerant. ¶ Qm ad alioꝝ rñsioné dic. Adducút eú ad phe os ƀm Criso. Judei qrentes vbi est ille: volebant ipm inuenire vt ipm ducerét ad phẽos. q: vo nó hũerunt eum ducunt ce eum: vt. s. eum vehementer interrogarent ¶ Qm ad 2m dicit. Erat sabbatum qñ lu tum fec yhs ꝛc. vt. s. eoꝝ malá menté dmó straret ꝛ cám pp qꝫ eũ querebant. vt. s. cõ tra eum inuenirent ꝛ vt detraherent mi raculo p exterminatam legis preuaricató nem. ¶ Qm ad 3m dic. Iteꝝ interrogaue runt eum ꝛc. vbi tria ꝯsidera. s.

Sedulitaté inquisitóis.
Diuersitaté opinionis.
Veritaté inqsitóis.

¶ Qm ad pm dic. iteꝝ ꝛc. pheꝝ qdem vt fortius xpm possent qui miraculum fece rat reprehendere non fuerunt contenti d relatóe qꝫ fecerant illi qui cecum adduxe rant. Sed per dem ceci voluerunt melius informari. ꝛ ió ipꝫ iterrogauerũt. ¶ Qm ad diuersitaté opinionis dic. dicebát ergo ex phẽis. aliq ei audiétes miraculũ ꝙ ce cum referebat aliqualr inuncti sps sácti gra cõmédabát auctoré miraculi. alicui vero vt lapides duri detrahebát. ¶ Qm ad vitaté inquisitóis. dicũt ergo ceco ꝛc. vbi p pónitur interrogató téptatiua. 2o re sponsio declaratiua. ¶ Qm ad pm dicũt ergo ꝛc. iudei qdem tribus de cáis cecuꝫ potuerũt interrogare. ¶ Primo téptati ue. volebát eim ipm téptare quid d Chri sto sentiret vtrũ bene vel male: vt sic ipm male facerét negare miraculũ xpi. Si aũt bñ nó vt credát sibi ꝫ vt rephédát. ¶ 2o vt itelligamꝰ ƀm Theo. Istá iterrogatio né fuisse illoꝝ q dicebát xpꝫ pecóré nó eé ꝫ signa facer. ꝛ sic iterrogató fuit pbatio. ¶ 3o ƀm Aug. vt ex rñsióe sua calũniaret eũ ꝛ d synagoga eoꝝ eicerét. ¶ Qm ad re spósioné declaratiuá dic. Ille át dixit. ga ppheta é. Ná lꝫ cecꝰ ƀm Aug. pfecte non essꝫ illuminatꝰ in fide: q: tunc dixissꝫ ipm filium dei esse. tñ non est mẽtitus ipm di cédo pphiam. q: de ipo dr Math. 21. Hic est yhs ppha a nazareth gallilee.

Quarta pars.

s Egtur non crediderunt ꝛc. vbi tangit sedulitatem ingrentem solertius. ꝙ probat inuestigató cognatorum. phẽi enim non contenti d di cto vicinorum quátum ad cecum illumia tum a xpo: q: inter eos diuersitas erat. voluerunt per parentes proprios verita tem scire. ƀꝫ h igit hic quattuor possumꝰ cõsiderare. s.

Phicorum duritiam adherendũ.
Ipoꝝ diligétiam ad inquirendum.
Viroꝝ solertiam ad euadédum.
Dictoꝝ appentiam ad excusandũ.

¶ Qm ad pm dic. Non crediderunt ꝛc. vbi Criso. q: pheꝝ cecũ atonitum non va lueránt. sed videbant cũ omni platione be nefactoré suum predicantem p pentes pu tabát anihilar miraculũ xpi. ꝫ tñ ƀm Cri so. ꝯsecuti sunt oppom. q: p dem pentum fuit magis vitas miracli ꝯpleta. ¶ Qm ad 2m dic. ꝛ iterrogauerũt eos ꝛc. In ista interrogatóe triplicé iplicát qóné. pa é d psona cũ dicũt é filꝰ vr. ƀa é d mutatóne cũ dicũt. qũo ergo nũc videt. 3a cũ dicunt qué dicitis q: cecꝰ natꝰ é. p h át volebant ƀm eos inducere vt negarét ipm non fuis se cecũ. ꝛ per ꝯñs ꝙ nunc miraculose non recepissꝫ visuꝫ. ¶ Qm ad 3m dic. Respó derũt ergo eis ꝛc. pentes qdé huius ceci d tribꝰ fuissent interrogati. vt supra nó re sponderũt nisi ad duo. ex q pꝫ ƀm Criso. eoꝝ igratitudo: q: nó ꝯstanter rñderunt. Q: ei iudei xpo inuidentes videbant ꝙ multi sequebant eum ꝛ incuserũt timoreꝫ pplo ꝙ si aliqs ꝯfiteret xpm eé messiam. ꝛ ipm sequeret: expelleret d synagoga ꝛ consortio iudeorum: ꝛ ideo parentes huiꝰ ceci timuerunt bene loqui de Christo. iá

dr̃ h dixerunt pentes eius ꝛc. ꝛ ſſbdit cãz. Jã enim ꝯſpirauerant iudei ꝛc.

Quinta pars.

Equit. Vocauerunt ergo rurſuz ꝛc. vbi tangit duplicitaté ſimulã tem ſagatius. ꝙ ꝓbat perſuaſio debitoꝝ. Nam iudei vidẽtes cecuz illumi natum conſtanter aſſerere ſe beneficiuz a xp̃o recepiſſe. ꝛ ꝙ debitum erat de benefi cijs grãs agere voluerunt ipſum inducer̃ vt miraculum in xp̃o non attribueret: ſed ſolum deo. vt ſic in iſto miraculo xp̃s nõ hẽretur auctor: in qua perſuaſione magnã diſputatõem fecerunt. h ãt tria poſſumus conſiderare ſm ꝙ ipm̃ tripl'r voluerunt auertere vt veritaté negaret. ſ.

Blãditijs adulando.
Conuitijs inſultãdo.
Iniurijs improperando.

¶ Q̃m ad pm̃ dic̃. vocauerunt ꝛc. vbi cõ ſidera allocutõem blãdificam. q: vocaue rũt eũ ꝑſuaſioné ſophiſticã. q: da gl'am do vbi Augu. dr̃e nega ꝙ accepiſti h plane. nam gl'am deo dare ſed deum potius bla ſphemare. ꝛ rñſionem viridicaz. cum dic̃: dicit ergo ille: ſi peccator eſt neſcio. vnum ſcio cum cecus eſſem modo video. q. d. ſ3 Criſo. nihil ad me de hoc ꝙ dicitis ꝙ eſt peccõr. q: ð h nolo nunc diſputare vobiſcũ: ſed dico vobis fcm̃: q: cum cecus eſſem: mõ video. ¶ Q̃m ad 2m̃ dic̃. Dixerũt er go illi quid fec̃ tibi ꝛc. Nã: qñ aliqs vult i ſultare alicui ipm̃ iducit ad aliqd dicẽdũ ex quo deõ infert ſibi ꝯuitiũ aſſignãs cãz aliq̃z cui ille dz rõnabiliter obuiare. Scðz h igit̃ hic q̃ttuor ꝯſidera. ſ.

Loquẽdi occaſionem.
Conuitij illatõem.
Cãe aſſignatõem.
Dicti reprobatõem.

¶ Q̃m ad pm̃ dic̃. Dixerunt ꝛc. Qui re ſpõdet eis. dixi vob iã ꝛc. Nã cec⁹ i pn⁹. ſm Criſo. q: res nũdũ erat plene manife ſta vicinis loquebat̃. nũc ãt q: iaz euidẽs erat audactius ꝓfert v̾ba. ¶ Q̃m ad cõ uitij illatõem dic̃. Maledixerunt ei ꝛc. Nã l3 ꝓ conuicio dixerunt ceco ꝙ eſſ3 xp̃i diſcipulus. tñ real'r non fuit cõuicium ſm Aug. Q: h non eſt malum ſed bonum: q̃n tum ad intentõem dicentiũ fuit ꝯuitium. q: ꝯuitio h ſibi dixerunt. ¶ Q̃m ad cauſe aſſignatõem dic̃. nos ſcimus q: Moy. lo cutus eſt ðs ꝛc. Nam q: phey dixerãt ſe fore diſcipulos Moy. inuendo ꝙ nolebãt eſſe diſcipuli xp̃i. all'ant cauſam ꝑponẽdo Moy. xp̃o. ꝛ h monebat eos: q: ðs locu tus fuerat facie ad faciem. vt habet̃ exo. 23. ¶ Q̃m ad dicti reprobatõem dic̃. Re ſpondit ille ꝛc. Q: eim phey ſe xp̃m neſci re ꝑferẽtes ei Moy. iõ eos reprehẽdit ꝛ cõfundit ꝑ miracula que fec̃ xp̃s. q. d. ad miranda ẽ opio vr̃a que dic̃ xp̃m non eẽ auc̃tis l3 non cognoſcatj eum: tñ apuit ocu los meos: vñ Criſo. veꝝ ſignũ inducit: q: h depꝛauare nõ poterant ſ3 ab eo ꝯuince bant̃. ꝛ h probat. d. ſcimus ãt ꝛc. vbi tripl'r xp̃m oſtendit fuiſſe potentie excellẽtis. ſ.

Ex diuina acceptatõe.
Ex inſolita opatõe.
Ex magnifica conditõe.

¶ Q̃m ad pm̃ dic̃. ſcimus ꝛc. vbi intẽdit talem rationem. Jlle quem deus exaudit iuſtus ꝛ bonus eſt ꝛ non peccator. Sed ð us exaudit xp̃m: q: me illuminauit. igitur eſt iuſtus ꝛ bonus ꝛ non peccator. ꝛ per ꝯ ſequens potentie excellentis. ¶ Quãtuz ad inſolitam operatõem dicit. a ſeculo nõ eſt auditum ꝛc. vbi ſic arguit. Jlle qui fa cit opera inaudita ꝛ inſolita eſt potentie excellentis: ſed Chriſtus eſt h⁹i qui ape ruit mihi oculos cum natus eſſem cecus ꝙ nunq̃z auditum fuit de aliquo. igit̃ ꝛc. ¶ Quantum ad magnificam conditõem dicit: niſi eſſet h a deo ꝛc. vbi ſic arguit: nullus poteſt facere opera ſupra naturaz. quia me illuminauit. igitur hoc fecit pro pter diuinam virtutem. ꝛ ſic patet ꝙ eſt condictionis magnifice ꝛ potentie exce

lentis. ¶ Quantum ad tertiū dicit. Re
sponderunt ⁊c. vbi primo iniuriantur v
bis. quia dixerant in peccatis natus es to
tus ⁊ tu doces nos. 2º factis quia eiece
runt foras.

Sexta pars.

Equitur. audiuit ihs ⁊c. vbi tā
s git pietatem miserantem beni
gnius. ꝙ probat reuelatō secre
toꝝ. Nam magna pietas ⁊ misericordia
fuit in xp̄o qñ istum a iudeis expulsū sus
cepit ⁊ reuelauit ei filium dei esse. h autē
tria considera. s.
Obuiatōem saluificam.
Interrogatōem mirificam.
Adhesionē firmissimam.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic. audiuit ihs ⁊c. Nā xp̄s
obuiās hōi quē illūinauerat benigꝰ ipū susce
pit. vbi Criso. Qui pp̄ vitatē ⁊ xp̄i ꝯfessio
nē iniuria opprimunt. hij maxie honorant
ꝙ in ceco fcm̄ est. eiecerunt eum extra tē
plo iudei. ⁊ inuenit eum dñs templi ⁊ eū
suscepit. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic. dixit tu credis
vbi pͦ xp̄s interrogat si credit in filiū dei
nō āt dic. Si credit in xp̄m. q: ſm yllariū
non q̃liscunq; cōfessio de xp̄o sufficit. vt
s. eum credere solum creaturam. 2º cecꝰ re
spondit. d. quis es dñe vt credam. in quo
dcō ſm Criso. Innuit desiderium huius
ceci ꝙ habebat ad xp̄m. ¶ 3º xp̄s seip̄m
manifestat. s. vidisti eum ⁊ qui loquitur
tecum ip̄e est. In ista responsione xp̄i ce
cus prius illuminatus corporaliter nunc
illuminatur mentaliter dum ip̄m instruit
d sua potentia mirabiliter operante. ⁊ de
sua doctrina intelligibilit illustrante. cum
dicit. ⁊ qui loquitur tecum ipse est. s. qui te
instruit in salutari doctrina. vnde Augu.
Modo lauat faciem suam. s. cordis eius:
cum dicit. vidisti eum. s. mirabilia faciētē
¶ Quantum ad tertium dicit. At ille ait
credo domine. Nam ad veram fidē tria
spāliter requiruntur. s.
Oris confessio.
Operis adimpletio.
Cordis contritio.
¶ Propter primi duo dic Apo. Ro. 10.
Corde enim creditur ad iusticiam. ore āt
confessio fit ad salutem. ¶ Propter terti
um dicitur Math. x. Dñm deum tuum
adorabis ⁊ illi soli seruies. hic autem tria
habuit iste cecꝰ. Naz dr̄ ꝙ ait qᵐ ad ꝯfes
sionē oris ꝙ dixit credo dñe qᵐ ad adhe
sionem cordis ꝙ procidens adorauit. qᵐ
ad exhibitōem opis. sciens illud Math.
vltimo. Qui crediderit ⁊ baptizatus fue
rit saluus erit. Ad q̃z salutem ⁊c.

¶ Feria. 6ª. dominice quarte in. xlª.

Rat quidaz languens La
zarus. Jo. ij. Bonus past ⁊
e dñs debet. 6. conditiones
habere. ¶ Primo esse piꝰ
in effectu exēplo Dauid. 2.
Re. 14. ꝙ cum vidisset angelum cadentem
populū sibi compassus dixit ad dominū
ego sum qui peccaui. ¶ Secundo debet
esse mitis in aspectu ad non terrendum
exemplo Moy. de quo Numeri. 12. Erat
enim Moy. vir mitissimus super omnes
homines qui habitabant in terra. ¶ Ter
tio debet esse prudens in intellectu ad co
gnoscendum. exemplo Salomonis d quo
3. Re. 4. Dedit deus sapientiam Salomo
ni ⁊ prudentiam multam, ⁊ latitudinē cor
dis quasi arenā que est in littore maris.
¶ 4º dē esse placibilis in affatu ad cōso
landū. exemplo Aaron. de quo dixit dñs
Moy. Exo. 4. Aaron frr̄ tuꝰ leuites scio ꝙ
eloquēs sit ip̄e loquat ꝓ te ad ppl'ū ⁊ erit
os tuū. ¶ 5º dē esse potens in effectu ad
opandum. exēplo Helysei. de quo eccl'ci.
41. In diebus suis non pertimuit pͥncipē
⁊ potentia nemo vicit eum: nec superauit
illum verbum aliquod. ¶ Sexto deb; eē
vniuersal' in ꝓfectu ad augmentandū. exē
plo Joseph q d se dic gen. 41. Crescere me

fec dñs in terra pauptatis. vt āt ista exe cutioni mandenť. 6. requirunť. q̄ tāgit in h̄ euaº beatus Johānes vz.
Calamitatę pīculi affligētis.
Securitatem animi ɔfidentis.
Claritatem radij ostendentis.
Affabilitatez eloquij demlcentis.
Celebritatez miraculi excelentis.
Quātitatem ppli adherētis.
¶ Primū probat morbus aggrauatus. Scōm nūtius destinatº. Tertiū modº demonstratº. Quarto effectº nūtiatus. Quitū mortuº suscitatº. Sextū cetº aggregatus. Primū i pnº. 2m ibi miserūt ergo sorores ꝛc. 3m ibi vt aūt audiuit ꝛc. 4m ibi venit itaqȝ yhs ꝛc. 5m ibi yhs āt vt vidit ꝛc. 6m ibi mlti ergo ex iudeis ꝛc.

Prima pars.

Quantū ad primū vbi tangit ꝛc. q ꝙ pbat ꝛc. dič erat qdā languēs Lazarus ꝛc. vbi circa istum languidum. quattuor possumº ɔsiderare. s.
Propriam noiationem.
Cōgruam habitationem.
Nobilem cognatiōem.
Intelligibilem declaratiōem.
¶ Quantū ad pm dič erat qdā languēs ꝛc. vbi Beda. Lazarus iterpretať adiutº inter eniz oēs mortuos quos dñs suscitat hic magis ab eo adiuuať quem nō solum mortuum sed quatriduanū suscitauit.
¶ Quantuz ad scōm dicit a bethania duplex enim fuit bethania vna trāsiordanez vbi baptizabat Johānes qñ iudei miserūt ad euz. d. tu quis es alia prope ierm quasi p duo miliaria de qua dř hic. ¶ Quantū ad 3m dič de castello Marie ꝛ Marthe sororum eius. Nam ille sorores erant valde nobil's ꝛ habebāt sub se castra ex quo sequiť ꝙ Lazarus frater earū nobil' erat.
¶ Quantū ad quartū dicit Maria autē erat que vnxerat dñm ꝛc. volens euāgelista nos certificare q̄ fuerit h̄ maria. quia multe femine tunc tēporis hoc noie vocabantur ipsam nobis determinať pfectum notū ꝙ fec vñ alcimius. ex noie ne errare mus ostendiť ex totissima actiōe.

Secunda pars.

Eqť. Miserūt ergo sorores ꝛc. s vbi tangit securitatē animi cōfidentis. ꝙ probať nūtius destinatus inter alia enim q̄ dant securitatem vt vnus succurrat ad alium ē dilectio. ꝑpter ꝙ dicit Eccli. 22. Ad amicū etiaz produxeris gladiū ne dispes ē enim regressus ad amicuz. quia igiť inter xpm ꝛ istas duas sorores ꝛ Lazarū erat vera dilectio. hinc est ꝙ i suis necessitatibº secur recurrebāt ad xpm. hic igiť tria possumº ɔsideraŕ. s.
Insinuatōez afflictiōis dure.
Expssionez rñsionis mire.
Allegatōem ɔfortationis magne.
¶ Quantū ad primū dič miserūt ꝛc. Ille due sorores vidētes fratrem infirmū grauiter affligebanť non modič timentes ne subtraheretť ab eis p mortem ƀm Aug. de verbis dñi. ꝛ ideo miserūt nūciuz ad xpm q dilige bat eas ꝛ Lazarū. vt pietate motº ipsum Lazarū liberaret vbi insup Augu. sup Johānem nō dixerūt veni ꝛ sana. nō fuerūt ausę dře ibi iube ꝛ hic fiet. sed tantū ecce quem amas infirmať. q. d. suffič vt noueris nō amas ꝛ deseris dat ēt itelligere ƀm theom magnā eaꝝ fidē ꝛ deuotōez.
¶ Quantū ad 2m dič audiēs aūt yhs ꝛc. Nā qñ aliqd ordinať ad aliquez finez vltimū vt ibi fistať. lȝ añ finem illū aliqd accidat nō tñ dř ad illud ꝙ accidit ordinari ſȝ ad vltim finem. q: igiť infirmitas Lazari vltimate determinabať ad resurrectionez vt sic ds glorificareť. licet iteruenerit mors nālis q: h̄ ñ fuit terminº. iō dř ꝙ hec infirmitas nō fuit ad mortez ſȝ p gloria dei vñ Theom. Ipsa mors nō erat ad mortem. sed potiº ad miraculū quo facto crederent hoies in xpm ꝛ vitarēt eternaz mortem vñ sequiť. sed pro gl'a di. ¶ Quātum ad tertiū dicit diligebat autem yhs

ec.magna qdem ꝯfortatio erat sororibus Lazari ⁊ securitas ad ipetrãdum ꝑ Lazaro dilecto quem hẽbant ad xp̃m q ipsas similiter diligebat.iuxta ꝙ sub noie sum pro dic̃ Prouer.8.Ego diligẽtes me diligo ⁊ q mane vigilãt me inueniẽt.

Tertia pars.

Eqͥ vt aũt audiuit ⁊c. vbi tãgit claritatẽ radij oñdẽtis .ꝙ ꝓbat modus demõstratus.lȝ enim discipuli audissent ifirmitatẽ Lazari tñ grauedinem infirmitatꝭ ignorabãt ⁊ mortem ⁊ iõ xp̃s q nouerat oia ipos illũinauit.vt veritatẽ cognoscãt.oñdens aũt veritatẽ se iterum inuit ad visitãduȝ Lazarũ.lȝ nõ sine cã aliquãtuluȝ distulerat. hic igitur quantũ ad aduentũ xp̄i p quem illuminãtur discipuli.5.ꝯsidera.s.

Tarditatem ꝯgruentem.
Securitatem cõfortantem.
Necessitatem iminentem.
Utilitatem ꝯsequentem.
Probitatem animãtem.

¶ Quantũ ad primũ dicit vt aũt audiuit ⁊c.iudeis qdem volẽtes apphẽderẽ ⁊ lapidare xp̃m sicut dr̃ Jo.10.Ipe exiuit de manib⁹ eorum ⁊ abijt trãsiordanem in eũ locum vbi erat Johãnes baptizãs.s.i emõ iuxta Salym.xp̃s igit̃ postq̃ȝ sibi nũciata fuit infirmitas Lazari quẽ sciebat esse defunctuȝ duobus diebus mãsit in hoc loco ⁊ h̃ fecit ꝑpter triplicem cãm.¶ Primo secundũ alcimiũ propter miraculi magnitudinem.nam magis fuit mortuũ suscitare q̃ȝ infirmũ curare.¶ Secũdo propter miraculi certitudinem.Nam maior certitudo fuit suscitare sepultum ⁊ quatriduanum q̃ȝ imediate defunctum.¶ Quantũ ad secundum dicit deinde post h̃ dicit discipulis ⁊c.xp̃s enim ad Lazarum volens ire alloquit̃ discipulos ⁊ ipsos titubãtes confortat.⁊ scd̃m h̃ in ista pticula tria possumus considerare.s.

Amorosam disputatiõem.
Timorosam dubitatõem.
Animosam confortationem.

¶ Quãtũ ad primũ dic̃ deinde post hec ⁊c.Nam viscerosus amor hic ostẽdit̃ xp̄i ad Lazarũ.quia ꝑpter ipsum voluit in iudeam redire.vbi voluerũt ipum lapidar̃ iudei a quib⁹ ꝫm Augu.discessit vt homo sed reuertit̃ ad eos vt dñs.¶ Quãtũ ad timorosam dubitatõeȝ dicit dñt ei discipuli ⁊c.Naȝ discipuli nũdum plene illũinati nec adhuc per spũs sancti gr̃a cõfirmati xp̃m deum nõ nouerant.⁊ ideo ꝫm Aug. tam de ipo dubitabãt q̃ȝ etiam d̃ seipsis.

¶ Quantũ ad animosam cõfortationem dic̃ respõdit yh̃s nõne.12.hore ⁊c. Ista qdem pticula põt multipliciter introduci.

¶ Primo vt xp̃s se oñdat diem ⁊ ap̄los 12.horas. Sed ego sum dies.⁊ vos hore igit̃ debẽt meseq ñ ego vos hui⁹ aũt seq̄lle rationem subiũgit.d.si quis ambulauerit in die ⁊c.vbi talem ratiõem intendit. sicut se hȝ dies materialis ad ambulãtes cum ipo.sic ⁊ dies spũalis ambulãtes cuȝ ipso.sed q ãbulat i die materiali nõ offendit quia videt lucem materialem igit̃ qui ambulat mecũ qui sum dies spũalis non offendit.⁊ sic nõ oȝ vos timere me sequi.

¶ Secũdo modo potest introduci inuendo rationes duas prima sumit̃ ex iudeoꝝ imutatione.secunda ex lucis illustratiõe.

¶ Ex iudeorum imutatione sic arguit.12. horis diei potest aliqs a proposito suo imutari lȝ igitur iudei al'n lapidar̃ me voluerint tñ possunt esse mutati.⁊ sic nõ oȝ timere nã de mutatiõe cordium hominuȝ dicitur Exo.24.Immutatum est cor ph̃onis in seruorũ eius super populo Israel.

¶ Ex lucis illustratiõe sic arguit vbi est presentia lucis non debet esse timor quia lux confortat ⁊ letificat. sed nunc in mea presentia est presentia lucis.ergo nos nõ debemus timere.¶ Quantũ ad tertium dicit.h̃ ait yh̃s post h̃ dixit Lazarus ⁊c. necessitas eniȝ itineris xp̄i fuit vt suscita

ret amicū dicit autem ipm dormire lz iaz esset mortuꝰ. quia scdm Augu. licet esset naturaliter mortuꝰ xpo. tamē dormiebat qui facilius ē suscitare mortuū. ꝙ hominē dormiētem aliquem excitare. ¶ Quantū ad quartū dič. Dixerunt ergo discipli ꝛc. vtilitas quidem discipulorū fuit mors Lazari. quia per resuscitatōem ipsius fuerunt in fide fortius confirmati que mors ipsis ignorātibus māifestaē a xpo vnde hic. 5. possumus ꝯsiderare. s.
Dubietatis insinuatōem.
Ueritatis declaratōem.
Mortalitatis exp̄ssionem.
Utilitatis consecutōem.
Uoluntatis determinatōem.
¶ Quantū ad primū dič. Dixerunt ergo ꝛc. vbi Criso. solet enim somnꝰ egrotātiuz esse causa salutis inditiuz. dixerunt ergo xpo. si dormit saluꝰ erit. q. d. ẜm Criso. si dormit nō igitur est vtile ꝙ tu vadas ad excitādum eū ꝙ qdem scdm Criso. Dicebant volentes ipedire eius aduentū in iudeam. ¶ Quantū ad veritatis declaratōnem dicit dixerat autez dñs de morte ꝛc. Quanta quidem dubitatōem ꝗ habuerī discipli d verb dñi hic declarat ostēdens de quo somnꝰ dixerat. ¶ Quantū ad mortalitatis exp̄ssionem dicit tunc. dicit ergo eis yħs māifeste ꝛc. vbi Aug. Quia dixerat obscur̄ māifestat ꝙ dixerat. ¶ Quantum ad vtilitatis ꝯsecutionez dicit. ⁊ gaudeo propter vos. ex duobus enim potuit crescere fides discipulorũ. quia Christus non erat presens Lazaro ⁊ tamen ipsum mortuū nūciauit. secundo quia ipsuz iam fetidum resuscitauit. ¶ Quantum ad voluntatis determinatōem dicit sed eamus ad eum. Nam videns xp̄s oportunitatez temporis quo poterat clare miraculuz facere cōpatiens sororibus Lazari determinauit adeundum. ¶ Quantū ad quintuz dicit. dicit ergo Thomas cognoscēs volūtatem qua se determinauerat ad eundum licet dubitaret ne iudei xp̄m offenderent tamen fortificatꝰ spiritu ⁊ alios vt sequātur Christum vsqz ad mortis periculum ortabat. de quo Beda. Sicut enim loquebatur quasi posset facer̄ que alios ortabatur immemor sue fragilitatis sicut petrꝰ.

Quarta pars.

Equit. venit itaqz yħs ꝛc. vbi tāgit affabilitatem eloquij demulcentis. ꝙ pbat effectus nūciatꝰ vbi tria ꝯsidera. s.
Aduentū xp̄i benignissimū.
Occursum Marte sedulissimū.
Accessum Marie deuotissimū.
¶ Quantū ad primum dicit venit itaqz yħs ꝛc. vbi tria possumus ꝯsiderare. s.
Temporis ꝯgruitatem.
Loci opportunitatem.
Populi numerositatem.
¶ Quantū ad primū dič venit itaqz yħs ꝛc. Nam xp̄s quarta die accessit. ẜm alcimiū. vt quatriduanū impleret ⁊ Lazarus gloriosius resuscitaret. ¶ Quantū ad loci opportūitatem dicit erat autem bethania iuxta ierᵐ quasi stadijs. 15. Nam octo stadia faciūt vnum miliare. ⁊ sic distabat a ierᵐ per duo miliaria minꝰ vno stadio. ⁊ ideo secundum Criso. Erat locus oportunus vt possent sorores Lazari facilius visitari. ¶ Quātū ad populi numerositatem dicit multi autem ex iudeis ꝛc. Quia sorores Lazari erant valde nobiles ideo multi iudei venerūt de ierᵐ ad consolandum eas de fratre mortuo. ¶ Quantum ad secūdum dicit Martha autem vt audiuit ꝛc. vbi tria possumus ꝯsiderare. s.
Marthe ꝓmptam acceleratōez.
Eiusdem fidelem confessionem.
Xp̄i vtilem instructōem.
¶ Quantū ad primū dicit Martha aūt ꝛc. Naz Martha tanqꝫ de xp̄o multū solicita. vt audiuit aduentū eius vl' xp̄i iuit ad ipm cur aūt nō vocauit sororem suam

Mariam qñ primo iuit ad ipm assignat duplex ratio. ¶ Prima fuit ꝫm Theoᵐ q: voluit iudeos q erant pñtes latere ad uentũ xp̄i. q: ipsum hēbant exosum. ꝙ nõ credēbat posse fieri si vocassꝫ mariã. ¶ Secunda rõ fuit scd̃m vt audita respõ sione xp̄i Marthã ꝯsolantem aduentum Marie gaudiosius nũciaret. ¶ Quantũ ad Marthe fidelem ꝯfessionem dic̃. dixit aũt Martha ⁊c. vbi duo ꝯfitetur de xp̄o. ¶ Primũ ẽ ꝙ i sua p̄sentia potuissꝫ mortem Lazari p̄uenire ⁊ ideo dixit dñe si fuisses hic ⁊c. ¶ Scd̃m ẽ ꝙ xp̄s iã Marthe p̄uentum poterat suis p̄cibus suscitare.

¶ Quantũ ad xp̄i vtilem instructõem dic̃: dicit ei yh̄s resurget frater ⁊c. in q̃ instructione ad resuscitatiõem Lazari quattuor considera. s.

Actum euidentem.

Causam sufficiẽtem.

Modum cõuenientem.

Accessum ꝓmerentem.

¶ Quantũ ad primũ dic̃. dixit ei yh̄s ⁊c. vbi primo ponit̃ resurrectõis securitas. secundo Marthe credulitas. ¶ Quantum ad primũ dic̃. dicit ei yh̄s ⁊c. In ista certificatiõe resurrectõis xp̄i iplicite certificat Martham d̃ duplici impfectiõe credulitatis q̃ꝫ supius p̄tendebat in verb suis. s. ꝙ poterat p̄sens miracl'a facere. ⁊ ꝙ si h̄ faceret nisi i virtute alteri⁹ faciebat. ideo xp̄s ꝫm Criso. prudẽter dixit resurget fr̃ tu⁹ non ãt dixit rogabo nec dixit nõ indigeo alterius adiutorio. ¶ Qᵐ ad Marthe credulitatem dic̃. scio q: resurget i nouissimo die. Nam q: dominus absolute dixit resurget nõ determinãdo tẽpus retulit Martha secundum Augu. Illud forte dcꝫ pro resurrectõe generali q̃ꝫ credebat futuram nõ pro resurrectõe presenti. resurrectõem aũt generalem scd̃m Criso. certitudinal'r credebat. q: sepe xp̄m docẽtem audierat. ¶ Quantũ ad cãm sufficiẽtem dic̃. Dicit ei yh̄s ⁊c. Ego sum resurrectio ⁊ vita ⁊c. vbi xp̄s duplicem impfectõem credulitatis Marthe. q̃ꝫ supius iplicite insinuauerat hic clarius mãifestat vñ Aug. Dominus aũt mãifestius suam oñdit auctoritatem. Nã subdit̃ dicit ei yh̄s ⁊c. ego sum resurrectio ⁊ vita. quoniã nõ indiget alio adiutorio qual'r erit resurrectio. si x̄o ipe vita nõ loco sed vbiqꝫ exñs potest sanar̃. ¶ Quantũ ad modum ꝯuenientem dicit qui credit i me ⁊c. Nam sic̃ duplex ẽ mors ita duplex ẽ resurrectio. ¶ Est enim p̄mo mors anime quãdo per peccatũ separat̃ a deo de qua Apoc. 3. Nomen hẽs ꝙ viuas ⁊ mortu⁹ es. ⁊ ab ista per gratiã resurget ⁊ fidem quia Abacuch. 2. Justus autem ex fide viuit. ¶ Secundo est mors corporal'. de qua. 2. R̷. 14. Omnes morimur ⁊ quasi aqua dilabimur que non reuertunt̃. ⁊ ab ista resurget corpus in resurrectõe finali. h̄ autem duplex resurrectio se habet per ordinem. quia prior est resurrectio anime ad q̃ꝫ secuta est resurrectio corporis p̄mo igitur fit mentio de resurrectione anime. secundum August. Cum dicit. Qui credit in me ⁊c. secundo de resurrectione corporis cum dicit. ⁊ omnis qui viuit. s. in carne ⁊ credit in me per fidem formatam etiam si moriatur ad tempus per mortem carnis. non morietur in eternum. i. semper quia aliquando resurget. ¶ Quantum ad ascensum promerentem dicit credis h̄. cui respondet vtiqꝫ domine ⁊c. vbi licet Martha non videatur ad questionem explicite respondere. quia questio fuit de credulitate resurrectionis. de qua mentionem non facit. tamen implicite respondet ⁊ realiter secundum Aug. Dum Christum confitetur dei filium in cuius virtute est resurrectio. ⁊ vita. ⁊ quicquid potest perfectionis ⁊ operis cogitari.

¶ Quantũ ad tertium dicit ⁊ cum h̄ dixisset ⁊c vbi quattuor considera. s.

Marthe secretam insinuatóem.
Marie sedulā acceleratóez.
Judeoꝝ piam cōpassioné.
Marie amaram expressioné.
¶ Q.ᵐ ad pᵐ dic. Et cum hoc dixisset ꝛc. Ubi Criso. Ideo autem oculte sororez vocat qꝛ si sciuissent iudei xp̄m aduenire recessissent ꝛ non fuissent testes miraculi. ¶ Q.ᵐ ad Marie sedulam acceleratóez dicit. Illa autez vt audiuit ꝛc. vbi duo possumus considerare. s.
Marie actū solicitum.
Christi locū cōgruum.
¶ Q.ᵐ ad pᵐ dicit. Illa autem vt audiuit ꝛc. Nam Maria tm̄ diligebat ꝙ stati cucurrit ad ipsum quando ipsius audiuit aduétum. ¶ Q.ᵐ ad xp̄i locum ꝯgruum dicit. Mundum enim venerat ꝛc. vbi Criso. Cautius enim stat vt non videat́ ingerere seipsuz miraculo sed rogari ab alijs ¶ Q.ᵐ ad iudeorum piam compassióem. dic. Judei igitur qui erant ꝛc. Nam iudei videntes ꝙ Maria subito surrexerat ꝛ exierat ignorātes cām sui exitus crediderunt ꝙ iret ad monumentuz vt ibi ploraret frēm suum ꝛ sibi compassi secuti sunt eam. ¶ Q.ᵐ ad Marie amarā exp̄ssioné dic. Maria ergo cum venissz ꝛc. vbi duo tangit. s. honoris exhibitóem. cum dic. Et cecidit ad pedes eius ꝛ doloris expressionem: cum dic. dn̄e si fuisses hic frater meus nō essz mortuus ꝛc.

Quinta pars.

Sequitur. Jesus vidit eam plorātem ꝛc. vbi tangit celebritatem miraculi excellentiā. ꝙ ꝓbat mortuꝰ suscitatꝰ. vbi qᵐ ad miraculū d̄ resurrectóe Lazari i q̄ xp̄s ſbuéit sororibꝰ tria ꝯsidera. s.
Affectū misericorditer inclinanté.
Affatū familiariter ꝯsolanté.
Effectum mirabiliter ꝯsequentem.
¶ Q.ᵐ ad pᵐ dic. ybs āt ꝛc. Nā magnus effectꝰ ōndit́ fuisse xp̄i ad sorores Lazari qn̄ lachrimatus est. vbi tria ꝯsidera. s.
Ostēsioné euidété.
Opinioné differentem.
Dispositóem ꝯfirmantem.
¶ Q.ᵐ ad pᵐ dic. Jhs āt ꝛc. vbi ꝯsidera s. xp̄i imutatóem: loci interrogatóem.
¶ Q.ᵐ ad pᵐ dic. Jesus ergo ꝛc. Nam iste fremitus ꝛ ista turbatio xp̄i ip̄m imutantes exterius fuerūt signū afflictionis q̄z habebat ad Mariā ꝛ Marthā plorātes ſm Criso. Judiciū hūanitatꝭ assūpte fuit. ¶ Q.ᵐ ad loci interrogatóem dicit. ꝛ dixit vbi posuistis eū. cui r̄nderunt veni ꝛ vide. ꝛ seqtur ꝙ iteꝝ lachrimatus est. vbi Alcimᵐ. Qꝛ fons pietatis erat fulgebat p̄te humāitatis qué resuscitat ꝑ poté tiam diuinitatꝭ. ¶ Q.ᵐ ad opinioné differétem dic. Dixerunt ergo iudei ꝛc. Inter iudeos eim q venerant ad visitandū istas sorores aliqui erant diligentes Christum aliquí odientes. inter quos fuit duplex opinio. Nam Christum diligentes ex pietate dicebant. Ecce quomodo amabat illū Odientes autem Christum ex emulatione ꝛ malignitate. dicebant nōne poterat h̄ qui aperuit oculos ceci nati facere vt n̄ h̄ moreret́. ¶ Q.ᵐ ad dispōné ꝯfirmātem dic. yhs ergo fremés. ex h̄ eniꝫ ꝙ xp̄s fremuit: ꝛ in se dispónes varias sentire voluit ꝯfirmauit intrinsecū qué hébat effectuz ¶ Q.ᵐ ad 2ᵐ dic. erat āt spelūcha ꝛc. xp̄s ei volés actóez q̄rere vt ꝯsolabil'r loq̄ret́ sorores aliq̄d p̄cepit. ꝙ v̄r Marthe incongruū ꝑꝑ ip̄a r̄ndit. pꝰ cuiꝰ r̄nsióez xp̄s ip̄az istrués ꝯsolat́. Sꝫ h̄ igit́ h̄ q̄ttuor ꝯsiōra. s.
Jussioné impantem.
Rn̄sioné appenté.
Instructóem dirigentem.
Deuotóem exequentem.
¶ Quantum ad primum dicit. erat spelūcha ꝛc. Nam in partibꝰ illis ꝑ sepulturis hominum. habebant cauernas ad modum spelunche. In cauerna autem erat foramen vnū per quod imponebat́ corpꝰ

q foramen lapide claudebat. hunc lapidē xps pcepit amoueri. licet potuisset manente lapide vel solo verbo h facere. tamen facere noluit. sed iussit amoueri lapidem vt sic secundum Criso. Accessus ad spelūcā 7 amotio lapidis ostenderet esse Lazarum 7 nō alium qui resuscitabat a xpo. ¶ Quantū ad responsionem apparētem dicit. Dic ei Martha 7c. vbi Teo^m h aūt Martha tanq diffidens dicit veluti impossibile credens posse resuscitari ob dierum diuturnitate. scdm autem Bedam hec verba non fuerunt disperationis sed admiratiōis. ¶ Quantū ad instructōem dirigentē dicit. Dicit ei yhs 7c. vbi theo. Christus autem rememorat mulieri eadem verba de quibus cōtulerat 7 pene 7 obliuiscenti loquit in verbis que xps hic dicit inuitur q eadez est gl'a patris 7 filij. Nam supradixerat discipulis q infirmitas Lazari nō erat ad mortem. sed vt glorificet filius p eam. h autem dic Marthe videbis gloriam dei. s. pris. q. d. bm Cris. Non glorificet filius nisi pr glorificetur. ¶ Quantū ad deuotiōem exequētem dicit tulerunt ergo lapidem. Nam astātes volentes iperiū xpi pficere velud deuoti lapidem amouerūt. ¶ Quātū ad tertiuz dicit yhs autem elleuatis 7c. xps eniz existens dus 7 homo orat 7 gratias agit. vt deus autem vocat 7 resuscitat 7 liberum iperat dimittēdum. 7 secunduz h hic. s. possumus ↄsiderare. s.

Modum cōuenientem.
Causam inducentem.
Uocem excitantem.
Hominem resurgentem.
Dominum iperantem.

¶ Quantū ad primū dicit yhs autez 7c. Nam per orationem 7 gratiarum actiōez xpi dat nob intelligere q beneficia debemus a deo petere cum gratiarū actione 7 oratione deuota. ¶ Quantū ad causaz inducentez dicit, ego autem sciebam 7c. Naz xps quia deus erat non indigebat sed cā que induxit eum adorādum fuit vt populus videns cōuerteretur ad fidez, ideo dicit ego autem sciebam 7c. ¶ Quantū ad vocem excitantem dicit h cum dixisset 7c. xps eniz sua virtuosa voce Lazarū de monumēto vocauit. 7 ipz resuscitauit vt sic illa fuerit vox d qua ps. Uox domini i virtute vox domini i magnificentia. ¶ Quātum ad hominem resurgentem dicit 7 statim prodijt 7c. exijt autem ligatus vt dic Criso. vt nō putaretur esse fantasma sed h exhibat ligatus non minus videbatur esse q suscitare. ¶ Quantū ad dominum imperantem dicit. Dicit enim yhs solui te 7c. vbi Criso. dicit soluite eum vt. s. tangentes 7 ei appropinquātes videāt quia vere est ille. ¶ Sciendum est autez circa totum istud miraculum loquendo moraliter q in isto miraculo tangunt qttuor. s.

Lazarus indigens.
Xps cōpatiens.
Sorores deprecantes.
Discipuli obsequētes.

¶ Quantū ad Lazarum indigentē. sciendum est q per Lazaruz peccator intelligitur cuius ratio est quia Lazarus interpretatur adiutus a domino 7 licet d se possit cadere tamen de se nō potest a peccato resurgere nisi specialiter a domino adiuuet vnde ps. In persona peccatoris dicit. Nisi quia dominus adiuuit me paulominus habitasset in inferno anima mea. ¶ De lazaro autem significātem peccatorem multa dicuntur videlicet. Quod languidus. Quod erat infirmus. Quod dormiebat. Quod fuit mortuus. Quod fuit sepult9. Quod erat quatriduanus. Quod erat fetidus. Quod fuit sub lapide clausus. Qd erat ligatus manus. Quod erat ligatus pedes. Quod facies erat sudario velata. in peccatore autem possumus considerare scilicet.

Temptationem inducentem.
Delectationem demulcentem.
Assensum interpretatiuū detinentē.
Cōsensum debilitatū adherētem.
Exteriorem actum ꝯsequentem.
Cōsuetudinē malam inclinātem.
¶ Propter Primū dicitur peccator infirmus. Propter scōm dicitur languidus. Propter tertiū dicit dormiens. Propter quartū dicitur mortuꝰ. Propter quintū dicitur sepultus. Propter sextū dicitur q̄triduanꝰ. ¶ Primo igitur in peccatore considera tēptationem inducētem. ꝓpter q̄ dicitur peccator infirmus. qr sicut infirmus est debilis in viribus naturalibꝰ sic peccator per peccatū fit debilis ad resistēdum tēptationibus ideo oꝫ dicere cū ps. Miserere mei dñe quoniā infirmus sum. ¶ Secundo ꝯsidera delectatōē demulcētē propter q peccator dr̄ languidus. Nā sicut languidꝰ cogitat hr̄e aliqua in qbꝰ delectari possit vt langorem contēperet sic peccator ad̄missis tēptationibus delectat. vt consulendo dr̄ peccatori Eccli.18. Añ langorem ꝑpara medicinā.i.añ delectatiōē resiste fortiter tēptationibꝰ vitiosis. ¶ Tertio cōsidera assensū interpretatiuū detinētem. ꝓpter q dr̄ peccator dormiens. Nam sicut dormiēs a somno detinetur sic peccator al'n detinetur in delectatione sensuali peccati licet nūdū perueniat ad opus p deliberatū consensū ꝛ talis dr̄ sēsus iterpretatiuꝰ. ¶ Quarto ꝯsidera cōsensum deliberatū adherētē. ꝓpter q̄ dr̄ pccōr mortuus. Naꝫ sicut homo dicitur mortuus quādo vitaꝫ amittit sic peccator deliberatiue ꝯsentiēs peccato amittit gratiam diuinam que dicitur vita spiritualis anime mortuus dici potest vt verificet̄ d̄ ipso illud.4.Re.4. Ecce puer mortuꝰ iacebat in lectulo.s.corporis. ¶ Quinto cōsidera exteriorē actum cōsequentem pp q peccator dr̄ sepultꝰ. Nā sicut sepultꝰ tenet̄ in sepulchro sic peccator postq̄ cōsumauit pccm̄ in oper̄ captiuꝰ a dyabolo detinetur de talibus dr̄ Eccli. Vidi ipsos sepultos qui etiā cū adhuc viuerēt in loco sancto. ¶ Sexto cōsidera cōsuetudinem malam inclinātem. ꝓpter q peccator dicitur quatriduanꝰ. Nam p quattuor dies qbꝰ dr̄ peccator mortuus intelligit̄ cōsuetudo peccādi. vel p quattuor dies itelligunt̄ q̄ttuor de qbus Augu.8.cōfess. dicit ex voluntate puersa facta est libido. ꝛ dū seruit̄ libidini facta est ꝯsuetudo ꝛ dum cōsuetudini nō resistit fcā est necessitas. ¶ Peccatorem aūt sic ꝓfundatum in vitijs quinq; secunt̄ dispēdia. Primū est q ē fetidꝰ p īfamiā. Secundū est q ē lapide clausus p īpenitētiam. Tertiū q hꝫ ligatas manꝰ p defectum operatiōis virtuose. Quartū q habet ligatos pedes per defectū dilectionis amorose. Quintū q habet velatā faciem p d̄fectum visionis glōse. ¶ Primo est fetidus p infamiā. Nam sicut res fetida malum odorē emittit sic peccator publicus malam famā infundit ꝛ etiā in aliquos alios al'n suis malis exēplis corrūpit Cor.15. Corrūpunt bonos mores colloquia praua sic etiā mala fama multoꝝ. corrūpit audientes. ¶ Secūdo est lapide clausus per ipenitentiam: nam sicut ille q est lapide tumulatꝰ nō potest prodire exterius. sic peccator cōsuetudinarius impenitens efficitur quia sua peccata deprimere per ꝯfessionem contēnit non aduertēs cominatiōem sibi factam ab aplō ad ro.2. secundū duritiam tuam ꝛ impenitens cor tuū thaurizas tibiipsi in die ire ꝛ reuelatiōis iusti iudicij dei q reddet vnicuiq; secundū opera sua. ¶ Tertio habet ligatas manus per defectū operationis virtuose. nam per manus intelligunt̄ opera igitur sicut homo habēs ligatas manus facere non potest aliquod opus: sic peccator cōsuetudinarius non potest meritorie operari ꝛ ideo sibi dicitur ve ꝛ ve duplici corde ꝛ labijs celestis ꝛ manus male

facientibus ꝛ peccatori terrā ingredienti duabus vijs. ¶ Quarto ligatus pedes per defectū dilectionis amorose: nam per pedes quibus homo mouet ḋ loco ad locū intelligitur dilectio qua quis spiritualiter in alium tendit pedes dicitur quis habere ligatos qui nec deū nec proximū diligere meritorie potest vt sic verificet de ipso illud Job.18. Immisit in rete pedes suos ꝛ i maculis eius ambulat tenebitur planta eius laqueo ꝛ exardescet contra eum sitis. ¶ Quinto habet faciem vellatam per defectum visionis gloriose. nam per faciem in qua principaliter viget sensus intelligitur visio vel cognitio quam habemus de deo per fidem dum in hoc mundo viuimus ꝛ clara contéplatio quā in futuro expectamus sicut igitur habens vellatam faciem non potest videre clare sic peccator impenitens nunq̄ꝫ diuinam gratiam vel faciem poterit intueri iuxta illud Is.50 Iniquitates vestre diuiserūt inter vos ꝛ deum vestrum. ꝛ peccata vestra abſconderunt faciem eius a vob.

¶ Quantum ad quartum cōpatientem sciendum est ꝙ circa cōpassionem q̄ꝫ xp̄s ostendit Lazaro ꝛ sororibus.7. possumus considerare.s.

Ipsum veniētem ex bonitate.
Se turbātem ex voluntate.
Plorantem ex pietate.
Precipiētem ex auctoritate.
Rogantem ex humilitate.
Clamanteꝫ ex viuacitate.
Resuscitāteꝫ ex potestate.

¶ Primo venientem ex bonitate quia dicitur ꝙ venit yh̄s ex quo aduētu datur nob intelligi aduentus suus benignissimus quo dignetur quantum est ex se ad peccatorem venire. Nā ipse dicit Luc.5. Nō ei veni iustos vocare sed peccatores ad penitentiam. ¶ Secundo considera yh̄m se turbantem ex voluntate quia infremuit spiritu ꝛ turbauit seipsum per quod dat intelligi inuitatio interior que debet esse in peccatore volente per gratiam suscitari: nam debet turbari voluntarie non coacte de peccatis preteritis pterendo vt dicere possit illud ps. Anxiatus est super me spiritus meus ꝛ in me turbatum est cor meum. ¶ Tertio cōsidera yh̄m lachrimātem ex pietate quia lachrimatus est per quod potest intelligi planctus quem peccator debꝫ habere de sua consideratōe peccati iuxta ꝙ anime peccatrici dicit Jere.6. Filia populi mei accingere cilitio ꝛ aspgere cinere luctum vnigeniti fac tibi plāctum amarum. ¶ Quarto cōsidera yh̄m precipienteꝫ ex auctoritate. quia dixit tollite lapideꝫ. Nam duplex est lapis tenēs peccatorem clausum ne exeat a peccato. primus est inordinata spes de diuina misericordia que potest vocari presumptio. Secundus est confitendi verecūdia que est indiscretio. Primo debet amouere considerādo diuinam iusticiam in malos puniendo. Secundo considerando finalem verecundiam. ¶ Quinto considera Christum rogantem ex humilitate quia orauit. ꝛ gratias egit deo patri ad ostendendum ꝙ si aliquid volumus a domino impetrare debemus ipsum humiliter exorare. post receptum vero beneficium sibi gratias referre. ¶ Sexto considera Christum clamantem ex viuacitate. quia clamauit voce magna Lazare veni foras. Nam per istum clamorem vno modo intelligitur clamor ipsius quo peccatores vocat ad penitentiam. Alio modo clamor peccatoris quo debet clamare ad dominum misericordiam postulando. d. cum ps. Domine exaudi orationem meā ꝛ clamor meus ad te veniat. ¶ Septimo considera Christum resuscitāteꝫ ex ptāte quia statim pdijt qui fuerat mortuus. Naꝫ vox clamoris xp̄i fuit tante potētie ꝙ ad

ipsam statim Lazarus resurrexit ꝑ ꝙ daẗ
intelligi ꝙ peccatoꝛ vocatꝰ a dño non dꝫ
esse piger nec negligēs. sed solicitus vt a
peccato resurgat. ꝯ. illud. i. Re. 3. Ecce ego
q: vocasti me. ¶ Licet aũt deus pius sic
vocat peccatoꝛē vt exeat ꝺ monumēto pec
cati tñ multi sunt qui contēnunt exire de
qbus ꝯqueritur per ps. Non audiuit po
pulus meus vocem meā ⁊ Isrl' nō intēdit
mihi ⁊. 2. Prouer. i. Uocaui uos ⁊ renui
stis. extendi manũ meam ⁊ nō fuit q aspi
ceret. sed qualem vltiōem faciet ꝺ talibꝰ
dñs fuit figuratũ Iob. 10. vbi diciẗ sīial'r.
Quod qnque reges pugnauerũt contra
Iob. ⁊ fugientes abscōdissent se in spelũ
cha feč eos educi quos postmodũ suspen
dio interfecit. ¶ Ubi sciendũ. ꝙ ꝑ Iob. q
saluatoꝛ interpꝛetaẗ intelligiẗ xp̄s hũani
generis saluatoꝛ ꝑ qnque aũt reges intel
ligunẗ hoīes regētes se. 5. sensibus coꝛpo
ris ꝫm delectatōes ipsoꝝ viuentes vt sic
5. sensus sint. 5. iuga bouũ ꝓpter q̇ excu
sauit se ille ne iret ad cenam magnā Luč.
14. Quia tl's a cena celestis p̄ric penitus
excludenẗ tl's dicunẗ ꝯtra Ios. i. xp̄m pu
gnare q: sibi in suis ꝯpibus cōtradicunt:
dicunẗ etiam fugere a facie Iob. ꝑsequen
tis quia secunẗ ꝺsideria sensuũ ꝓpter ꝙ
xp̄s ꝑsequitur lꝫ autem peccatoꝛes se cre
dant abscōdere tñ veniet tēpus in die iu
ditij. ꝙ xp̄s de spelũchis. i. de sepulchꝛis
extrahi faciet qñ moꝛtui resuscitabunẗ re
dituri ꝺ factis ꝓprijs rationeꝫ quos xp̄s
instar Iob. ꝓpter eoꝛum scelera cōdēna
bit ad ꝑpetuam moꝛtem vt sic cuilibet tl'i
dici possit illud Is. 14. Tu āt pꝛoiectꝰ es
de sepulchꝛo tuo quasi stirps inutilis sič
sane polutus ⁊ inuolutus cũ his qui iter
fecti sunt gladio ⁊ descēderunt ad funda
menta laci. ¶ Cōsiderans punitiōeꝫ tam
terribilē miś peccatoꝛ dꝫ dum hꝫ peniten
di spaciũ ad dñm se cōuertere dicendo cũ
ps. Eripe me de luto vt nō infingar: libe
ra me ab his qui oderũt me ⁊ de ꝓfundis
aquarũ non me demergat tēpestas aque
neqꝫ absoꝛbeat ꝓfunduꝫ neqꝫ vrgeat sup
me puteus os suũ vnde Aug. Si cecidisti
o homo nō claudet sup te puteũ os suũ si
tu nō clauseris os tuũ sed cōfitere ⁊ dic ꝺ
pꝛofundis clamaui ad te dñe. dñe exaudi
vocem meā. ¶ Quantũ ad soꝛoꝛes depꝛe
cantes quattuoꝛ possumus ꝯsiderare. s.
Nā nũciant festinanter.
Occurrũt reuerenter.
Expꝛimũt diligenter.
Ploꝛant euidenter.
¶ Nam pꝛimo nũciant festināter q: stati
miserunt. ꝺ. ecce quem amas infirmaẗ. nā
per istas duas soꝛoꝛes mittentes ad xp̄m
per Lazarũ intelligunẗ duo q̇ debent esse
in peccatoꝛe si vl't perfectaꝫ recipere sani
tatem. s. de cōmissis ꝯtrictio de futuris ꝓ
uisio. Nam maria vno modo interpꝛetaẗ
amara ⁊ signat cōtrictionem ⁊ amaritudi
nem q̄ꝫ ꝺ cōmissis dꝫ habere peccatoꝛ vt
sic dicat illud Iob. x. Loquar in amaritu
dine anime mee dicā deo noli me cōdēna
re. ¶ Martha vero vno modo interpꝛe
tatur dña ⁊ signat ꝓuisionem q̄ꝫ peccatoꝛ
dꝫ habere q̄ꝫtũ ad peccata futura vt pos
sit solertius euitare ꝙ qdeꝫ fit pꝛincipal'r
quādo sensualitati ratio dominaẗ si ergo
peccatoꝛ penitens cōtritus ⁊ pꝛouidus ꝺ
futuris habeat recursum ad xp̄m merebi
tur liberari iuxta ꝙ figuratiue dr̃. 4. Re.
14. Uidit dns afflictiōem Isrl' amaram ⁊
saluabit eos. ¶ Secũdo occurrũt reuerē
ter quia vt audierũt aduentũ xp̄i occurre
runt illi ꝑ quarum occursum solicitũ daẗ
intelligi. ꝙ homo qñ xp̄s venit ad ip̄m ꝑ
inspiratōem internā vel admonitōem ex
ternā debet solicite sibi occurrere. ⁊ si sen
tiat se offendisse in aliquo dꝫ hũiliter cul
pā cognosceẗ ⁊ veniā postl'are. ¶ Tertio
expꝛimũt diligenter. Nam ambe dixerũt
dñe si fuisses hic ⁊c. Naꝫ in p̄sentia nullꝰ
spiritualiter moꝛitur. q: cuꝫ ip̄e sit via ve
ritas ⁊ vita Io. 14. In p̄senti vita nullus

Moritur.p̄nte xp̄o nullus p̄ot mori. sed si
xp̄s recedit statim moritur q: caret vita.
vnde Maximus in quodā sermone .dicit
enim Apo. In interiorem hoiem hitarem
xp̄m per fidem in cordibus vestris. pma
nente itaq3 fide permanet in homie xp̄s
discedente fide discedit ab homine xp̄s.
discedente xp̄o discedit ab homine vita.
¶ 4° plorant euidenter. q: Christus vi
dit eam plorantem.s.Mariam. per plan
ctum āt istarum intll'r planctus quem hō
deb3 hr̄e vel assumere qn̄ se sentit peccas
se .vnde ps. Venite adoremus ⁊ procida
mus ante deum.ploremus coram domino
qui fecit nos. ¶ Quantum ad discipl'os
obsequētes dicit.ꝙ yh's dixit eis.ꝙ solue
rent ligatum Lazarum.⁊ sinerent abire p
ꝙ datur intelligi xp̄i bonitas ⁊ liberali
tas qui non solum sibi retinuit ministeri
um.l3 ipe absoluat principaliter.⁊ suis mi
sterijs concessit.vnde Alcimi⁹. xp̄s ergo
suscitat.q: interi⁹ per seipsu3 viuificat sol
uunt discipuli.q: per misteriu3 sacerdotū
absoluunt viuificati.⁊ hoc est ꝙ xp̄s dicit
discipulis Math.18. Amē dico vob quod
cunq3 ligaueritis super terram erūt liga
ta ⁊ in celo.⁊ quecunq3 solueritis sup ter
ram erunt soluta in celo.

Sexta pars.

Sequitur. Multi autē ex iudeis qui venerant ⁊c. vbi tāgit ⁊c. ꝙ pbat ⁊c.xp̄s enim superius qn̄
gras egit patri dixerat propter populum
qui circūstat dixi vt credant : quia tu me
misisti.⁊ illō euangelista s̄m Orig. vt ve
rum ostendat verbum Christi dicit. mul
tos credidisse in Christum.quante aute3
vtilitatis sit in Christum credere. audi
quid dicitur Math.16. Qui crediderit ⁊
baptizatus fuerit saluus erit. Unde Jo.
20. Multa quidem ⁊ alia signa fecit yh's
in conspectu discipulorum suorum que n̄
sunt scripta in libro hoc.hec aute3 scripta
sunt vt credentes vitam eternam hēatis
in nomine eius. Ad q3 ⁊c.

¶ Sabbato dominice quarte in.xl°.

Ego sum lux mundi. Jo.8.
Quattuor sunt inter alia p
pter que aliqs preponitur
alijs imittandus.¶ P^m ē
exemplaritas virtuosa ⁊ h
modo senex pponunt iuuenibus: q: rōne
senectutis debent ēt magis virtuosi esse
⁊ per consequēs exemplares. ⁊ de hoc dr̄
p̄ma pe.2.xp̄s passus est pro nobis.nobis
relinquens exemplum : vt sequamini ve
stigia eius.¶ Secundum est veritas lu
minosa:⁊ hoc modo proponunt magistri
⁊ iudices ⁊ ceteri litterati nescientibus:
q: ratione sapientie debēt melius cogno
scere veritatem.⁊ s̄m hoc dicitur Math.
8.ꝙ quidam dixit xp̄o.magister sequar q̄
cunq3 ieris.¶ Tertium est nobilitas ge
nerosa.⁊ hoc mō proponunt nobiles igno
bilibus.⁊ per oñs ds omnibus.⁊ s̄m hoc
dr̄ Deutero.13.Dn̄m deum vr̄m sequmini
⁊ eum timete.¶ 4^m est ptās vigorosa . ⁊
hoc mō pponunt rectores sbditꝭ.⁊ s3 hoc
dr̄ deutero.17.Facies quecunq3 dixerint
qui presunt in loco quem elegerit deus se
querisq3 sniam eorū:nec declinabis ad dex
teram vel ad sinistram . Christus sibi vt
oñdat nob ꝙ ipm obem⁹ seq ⁊ ipe pceder
In hoc eua° ð seipo tāgit pdcā.4.s.
Claritatē oia illustrātē.
Veritatē oia discernētem.
Dignitatē oia pcedētem.
Ptātem oia disponētem.
¶ Primum probat refulgētia specl'aris
Secundum sapiētia magistral'.Tertium
prosapia supernalis. Quartum presiden
tia virtualis. Primum in principio. Se
cundum ibi dixerunt ergo pharisey ⁊c.
Tertium ibi dicebat ergo ei ⁊c. Quartu3
ibi vbi est pr̄ tuus ⁊c.

Prima pars.

q Uantũ ad primũ vbi tangit ꝛc. ꝙ probat ꝛc. dicit. Ego sum lux mundi ꝛc. Ubi Christus sic arguit. Lux que tenebras fugat. ⁊ lumen vite prebet est vtilis toti mundo. Sed ego fugo generaliter tenebras ⁊ lumen vite prebeo. ergo ꝛc. Hic autem tria possumꝰ considerare. s.

Lux essentialis intensiue.
Lux generalis extẽsiue.
Lux vtilis effectiue.

¶ Quantum ad primum dicit. Ego sum ꝛc. Nam q: ipse lux per essentiam ⁊ ꝑ participatiõem dic. Ego sum lux mundi. non ãt dic in me habitat lux. ¶ Quantum ad secundũ dic mũdi. Nam xp̃s nõ est missus ad vnã patriã solũ: sed generalr̃ ad totum mundũ saluandũ. iuxta ꝙ dixerãt Samaritani Jo. 4. Ipsi enim audiuimus ⁊ scimꝰ q: hic est vere saluator mundi. vt sic dici possit de ip̃o illud Ecclẽi. 43. Spẽs celi glĩa stellaꝝ mundũ illuminãs in excelsis dñs. ¶ Quantũ ad tertiũ dic. q sequitur me ꝛc. Nam vtilitas huius lucis est ꝙ q sequit̃ illam habꝫ vitam eternam: que dr̃ lumen vite. vnde Augu. hec verba domini cum verbis p̃s. concordant. In lumine tuo videbimus lumen quoniam apud te est fons vite. ¶ Sciendum est autẽ circa istã ptẽ loquẽdo spũalr̃ ꝙ lux est.

Letificatiua merẽtium.
Dirrectiua errantium.
Fecũdatiua terrestrium.
Consciliatiua distantium.

¶ Sic Christus instar lucis letificat mestos. Dirigit deuios. Fecundat aridos. Conciliat dispersos. ¶ Primo lux est letificatiua merentium. Nam videmus ꝙ hoies existẽtes in tenebris sunt tristes i luce võ letant̃. pp ꝙ dr̃ Ecclẽi. ij. Dulce lum̃ ⁊ delectabile ẽ oculis vider̃ solẽ. Instar cuius xp̃s letificat mestos. i cuiꝰ signũ dixit ãgelꝰ in nat. eius. Euãgelizo vob̃ gaudiũ magnũ ꝙ erit omni pplõ. Luc. 2. ¶ 2° lux est dirrectiua errantium. Nã videmus ꝙ hoies de nocte errant: d die vero nõ: quia luce melius diriguntur: propter ꝙ dic dominus Jo. 5. Si quis ambulat in die non offendit: q: lucem huius mundi videt. si autem ambulat in nocte offendit. q: lux non est in eo. Instar cuius xp̃s dirigit deuios. vnde cuilibꝫ dr̃ ꝓuer. 3. In omnibus vijs tuis cogita illum ⁊ ipse diriget gressus tuos. ꝙ cognoscẽs p̃s. dic. gressus meos dirige ſm elo. tuum ⁊ non dominent̃ mei omnis iniusticia. ¶ 3° lux ẽ fecundatiua terrestriũ. Nam videmꝰ terre exposite magis radijs solaribꝰ sunt maioris fertilitatis. Instar cuiꝰ xp̃s fecũdat aridos In cuius signum ipse dicit. Jo. 3. Ego sum vitis vos palmites q manet in me ⁊ ego in eo h̃ fert fructum multũ: q: sine me nihil potestis facere. ¶ 4° lux est ↄ̃ciliatiua distantium. Naꝫ videmus ꝙ lꝫ oia corpora mixta sint ex quattuor elementꝫ contrarijs. quorum ignis est calidus: ⁊ aqua frigida. aer humidus. ⁊ terra sicca. tñ virtute lucis ⁊ influentia corporum celestiuꝫ manent simul. Instar cuius Christus cõciliat dispersos. in cuius signum dr̃ coll̃. 1. In ip̃o complacuit deo patri omnem plenitudinem habitare ⁊ per eum reconciliare omnia in ipso pacificans per sanguinẽ crucis eius. siue q̃ in celis siue q̃ in terris sunt. Nam cum hominibus terrenis sit pugna perualida. quia secundum Apo. galat. 5. Caro concupiscit aduersus spiritum. ⁊ spiritus aduersus carnem. h̃ enim sibi inuicem aduersantur vt non quecũqꝫ vultis faciatis. quia vero ſm sententiam Christi Math. 26. Spiritus quidem ꝓmptus est. caro autem infirma. hinc est ꝙ caro inclinat hominem ad luxuriam ⁊ q libet sensus corporis ad suum obiectum delectabile. vt visus ad pulchra ꝛc. ⁊ hoc est ꝙ plorans apostolus Ro. 7. d. Uideo aliam legem in membris meis repugnan

tem legi mentis mee. ꝛ captiuantem me in lege peccati que est in membris meis. Infelix ego homo quis liberabit me de corpore mortis huius. ꝛ subdit soluendo. gratia Christi per Jesuz Christū dominū nostrum. ¶ Ultra vero istum hostez habet homo mundū inclinātē ipsuz ad auaritiā. ꝛ dyaboluz ipsum inclinantem ad superbiam. ꝛ sic homo duz viuit est in cōtinua pugna. nec in alio q̄z i Christo potest habere pacem. Unde Christus Johan. 17. Hec loquutus sum vobis vt in me pacez habeatis. De hac igitur luce sic proficua s. Christo. deus pater dedit Is. 40. Dedi te in lucem gentium vt sis salus mea vsq̄ ad extremum terre. ¶ Licet autem deus filium suum in mundū tanq̄z lucem miserit audi quid ipse Christus dic̄ Jo. 13. Lux inquit venit in mundum ꝛ dilexerunt homines magis tenebras q̄z lucem cuius causaz assignans subdit. Erant eniz opera eorū mala. Omnis eniz qui male agit odit lucem. ꝛ non venit ad lucē vt arguantur opera eius. Quattuor eniz sūt inter alia que oculuz corporalē impediunt ne possit clare videre. s.

Vaporꝫ elleuatio.
Mediorꝫ alteratio.
Neruorꝫ separatio.
Humorꝫ congregatio.

¶ Sic animā impediunt ne possit spiritualez lucez videre. Superbia tumens. Vanagloria complacens. Auaritia distrahens Luxuria inficiens.

¶ Primo oculū corporalem ipedit ne possit clare videre vaporuz elleuatio. Naz multotiens propter nimiā comextionem ꝛ potum vel alia causa vaporis ascēdunt ad oculum: ꝛ ipsum obumbrant: ita ꝙ bene videre non potest. Instar cuius animam impedit ne possit lucem spiritualem videre. superbia tumens. Nam quia nullus potest Christum videre nisi sit in gratia quam superbi non habent qui ad moduz vaporꝫ volunt semper i altuz ascendere. deuz videre non possunt. sed tantū humiles ꝛ deuoti. Nam iuxta illud Jaco. 4. superbis deus resistit humilibus dat gratiam. Unde Tob. filio suo Tob. 5. vel quarto. superbiam in tuo sensu nunq̄z aut in tuo verbo dominari permittas. In ipsa enim initium sumpsit omnis perditio. Unde Isa. 2. Dies domini super omnem superbum ꝛ arrogantem ꝛ humiliabitur. ¶ Secundo oculum corporalem impedit mediorum alteratio. Nam si inter oculum ꝛ rem visam albam interpōatur vitrum rubeum vel viride vel alterius coloris res illa videbitur eiusdem coloris cum vitro. Instar cuius animaz impedit vanagloria complacens. Nam quia nullus potest deum videre nisi sit deo acceptus quod nō sunt vanagloriosi qui ad modum diuersorum mediorum in diuersis rebus mundanis diuersimode gloriantur de quibus Judith. 6. Presumentes de se ꝛ de virtute sua gloriātes humiliās. ideo vanagloriosi deum videre non possunt. ¶ Tertio oculum corporalē impedit neruorum separatio. Nam quilibet oculus habet vnum neruiculum deferentem speciem receptam in oculo vsq̄ ad sensum cōmunem. ꝛ isti neruiculi se tangūtur i medio duorum oculoruz. Et ideo propter istum cōtactum licet in quolibet oculo recipiatur species ita quod in duobus oculis sunt due species tamen sensum cōmuni representantur vt vna: Si tamen vnus illorum neruiculorum in loco contactus separetur ab alio tunc quilibet illorum representat speciem sui oculi ꝛ representāt due species: ꝛ tunc vna res videntur esse due. ¶ Instar cuius animam impedit auaritiam distrahens per q̄z homo separatur a deo: ꝛ iō dixit xp̄s Luc̄. 12. Uidete ꝛ cauete ab oi auaritia. q: n̄ i habūdātia ei9

q̄z vita est que possidet. Istud aūt consilium male tenent homines non aduertentes illud domini.d.Is.47. Propter iniquitatem auaritie eius iratus sum ꝛ percussi eum. ¶ 4ᵉ oculum corporalem impedit humor cōgregatō. Nā qñ aliq humores cōgregant circa pupilam oculi: tunc impediunt oculum ad vidēdum. Instar cuius aiam impedit luxuria inficiens per q̄z homo bestialis efficit ꝛ imundus. ꝛ talis non potest deum videre. q: a talibus blasphematur. q: iuxta illud.2.pe.2. Multi sequunt eorum luxurias per quos via veritatꝫ blasphemat. quibus iudicium iaꝫ olim non cessat ꝛ perditio eorum non dormitat. ¶ 2° sciendum est quantum ad tenebras ꝙ triplicem inuenio tenebraꝫ .s.
Culpe inficientis spūal'r.
Ignorantie excecantꝫ mentaliter.
Pene affligentꝫ eternaliter.
¶ Ab istis āt tenebris xp̄s q est lux educit reformando per suam gratiā. Illustrādo per suam sapientiam. Quietando per suam gloriā. ¶ Primo inuenio tenebras culpe inficientꝫ spūal'r. Nam culpa est quedam macula in anima ipsam faciens tenebrosam. vnde de peccōribus dicit prouer.2. Dereliquerunt iter rectum ꝛ ambulāt vias tenebrosas. Ab istis tenebris deᵘ peccatorem educit per suam grām reformādo. vt sic reformatus possit dicere Illud Jo.13. Tenebre transierunt ꝛ lumen verū iam lucet. ¶ Secundo inuenio tenebras ignorantie excecantꝫ mental'r: in qua homo cadit per peccatum. vnde ps. Nescierunt neqꝫ intellexerunt in tenebris ābulant. Ab istis tenebris Christus peccatorem educit ad lucem. Illustrando per suam sapientiam. Unde Ephe.6. Eratis eiꝫ aliquando tenebre: nunc autem lux in domino vt filij lucis ambulate. ¶ Tertio inuenio tenebras pene affligentis eternaliter. quia propter peccatum acquirit penā eternam. vbi sunt tenebre sine luce. Unde in persona peccatorum dicit psalmista. Posuerunt me i lacu inferiori in tenebrosis ꝛ in vmbra mortis. ¶ De istis Christus ne illuc hominem vadat: liberat si vult conuerti ad penitentiam quietando per suam gloriam. ꝛ hoc est ꝙ alloquens nos fideles beatus Pe. in canonica sua dicit. Uos autem genus ellectum regale sacerdotium gens sancta populus acquisitionis vt virtutes eius narretis qui d̄ tenebris vos vocauit in admirabilem nom̄ suum. s. glorie. ¶ Tertio sciendum est ꝙ ad sequi Christum tripliciter debemᵘ cū sequi. s.
Per paupertatem: mundum despiciēdo.
Per humilitatem: prompte obediendo.
Per puritatem: hōeste ꝯuersando.
¶ Primo per paupertatem mundum d̄spiciendo. Exemplo apostolorum in quorum persona dixit Petrus decio math. Ecce nos reliquimus omnia ꝛ sequuti sumus te. ¶ Secundo per humilitatem prompte obediendo. In cuius signum dicitur Johan.21. quod Christus dixit Petro sequere me. ¶ Tertio per puritatem honeste conuersando. In cuius signuꝫ dicitur Apoc.14. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati. virgines eniꝫ sunt ꝛ sequuntur agnum quocunqꝫ ierit. ¶ Unde ad ista tria siml' dicit Christus Luc.9. Si quis vult post me venire abneget semetipsum per humilitatem. s. ꝛ obedientiam. tollat crucem suam. carnem macerando per castitatem ꝛ pudicitiam ꝛ sequatur me per paupertatem ꝛ penuriam. ¶ Ista sequella q̄z Christum debemus sequi fuit figurata Judic.9. Ubi sentētialiter dicitur. Quod cum Abimelech vadens ad pugnam cōtra suos aduersarios ascendit in montem Selmō. ꝛ ibi abscisuꝫ ramum arboris portabat in humeris suis. d. populo ꝙ me videritis facere cito

facitē. quia precidentes ramos de arbori bus imponentes que suis humeris seque bantur ducem. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Abimelech qui interpretatur pater me us rex intelligitur Christus Jesus deus ⁊ homo qui pater noster dicitur. quia per ipsum sumus creati. quia iuxta illud Jo. primo. Omnia per ipsum facta sunt ⁊ si ne ipso factuꝫ est nihil. Qui est pater mi sericordiarum ⁊ deus totius consolatõis qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. 2. cor. ij. Iste dicitur iuisse ad pu gnam quando voluit contra dyabolum inimicum humāi generis in ligno crucis pugnare. Per montem autem Selmon qui interpretatur pax: intelligitur ciuitas Jerusalem. Ad quam Christus ascendit. iuxta illud quod Christus predixit Luc. 18. Ecce ascendimus Jerosolimam ⁊ consu mabuntur omnia que scripta sunt per pro phetas de filio hominis. Per ramum au tem arboris intelligitur crux qua Chri stus suis proprijs humeris deportauit. iuxta ꝙ de ipso dicitur Johan. 19. Quod baiulans sibi crucem exiuit in eum qui di citur caluarie locus. ¶ Portans autem sic crucem Jesus instar Abimelech horta tur nos. d. Sicut me videtis facere cito facite. quasi dicat. Sicut me videtis cru cem portare significantem penitentiam: ita ⁊ vos exhortor ad penitentiam. Exem plum enim dedi vobis vt quemadmoduꝫ ego feci ita ⁊ vos faciatis. Jo. 13. Ad cu ius admonitionem debet quilibet assume re: ⁊ ipsum sequi vt ducem. exemplo ppli sequentis Abimelech.

Secunda pars.

Equitur. Dixerunt ergo phari sey ⁊c. Ubi tangit veritateꝫ om nia discernentem. quod probat sapientia magistralis. Quia enim phari sey Christum ex malitia reprehendebant Ideo Christus tanquam prudens ipsorū insinuans ignorantiam dictum suum cui dentius manifestat. Secunduꝫ hoc igit̃ ꝭ quattuor ↄsidera. s.

Malitiam reprehendentem.
Sapiētiam declarantē.
Ignorantiā excecantē.
Sufficiētiam euidentē.

¶ Quantum ad primum dicit. Dixerunt ergo pharisey ⁊c. Nam pharisey existi mantes Christum solum hominem qui se dixerat lucem mundi. ⁊ qui sequebantur eum non ambulabāt in tenebris: sed habe bat lumen vite. tanquam maligni ⁊ inui di secundum Criso. Dictum suum calum niari volebāt. Ex hoc ꝙ de seipso dicebat Quod responsio videbatur aliquem colo rem habere ex illo ꝙ dicitur prouer. 27. Laudet te os alienum ⁊ non os tuum. ¶ Quantum ad secundum dicit. Respō dit Jesus ⁊c. vbi primo explicat intentõeꝫ suam. d. eis. Et si ego testimonium perhi beo de meipso. Secundo probat ꝭ dicēs ⁊ scio vnde venio ⁊ quo vado. Nam Chri stus erat dei filius missus in mundum ꝓ redemptione humani generis ⁊ redditu rus ad ipsum: iuxta ꝙ ipse dicit Johan. 16. Exiui a patre ⁊ veni in mundum. Ite rum relinquo mundum ⁊ vado ad patreꝫ ⁊ filius dei patris sit sapientia ⁊ virtus. ꝓ ma cor. 1. ⁊ de ratione sapientie sit omnia certitudinaliter cognoscer̃. hinc est quod Christus certitudialiter omnia nouit. ex his autem potest sic formari prima ratio Ille qui perfecte nouit deum a quo est ⁊ ad quem vadit potest vere testificari de seipso: quia cum deus sit veritas. de ve ritate venit: ⁊ ad veritatem vadit. Sꝫ ego scio vnde venio. quia a deo qui misit me. ⁊ a quo vado. quia ad ipsum redeo. ergo possum de meipso testificari. ¶ Secūdo sic. Ille vero potest testificari de seipso q

perfecte nouit seipsum . sed ego perfecte
me noui sciendo me principium.vnde ve
nio .⁊ medium finē a quo vado.ergo pos
sum vere testificari de meipso. ¶ Tertio
sic.Deus est sibiipsi sufficiens testis:quia
deus est lumen.luminis est autem mani
festare se ⁊ alia.Sed ego sum deus ⁊ dei
filius :quia scio vnde venio. quia a dō pa
tre.tanq̄ a principio originante:⁊ a quo
vado :quia ad ipsūmet tanq̄ ad finem ge
tantem.ergo possum d̄ meipso testificari.
¶ Quantū ad tertiū dicit.Vos nescitis
⁊c.vbi tria ꝯsidera .s.
Cognitōis carentia.
Probatōis euidentia.
Cōdictōis excellentia .
¶ Quantum ad primum dicit. Vos ne
scitis ⁊c.Licet iudei Christum lucem ve
ram presentem haberent tamen non illu
minabantur ab ipso propter eorum mali
tiam.Et ideo secundum Augu.Nō cogno
scebant ipsum dei filium, sed tantum pu
rum hominem reputabant . ¶ Quantū
ad probationis euidentiam dicit . vos se
cundum carnem iudicatis ⁊c. Ubi secun
dum Augu.Vos inquit secundum carnē
iudicatis ac si obiciat vos quoniā in car
ne sum .carnem me solam putantes : non
autem deum sed carnem infallibiliter iu
dicatis.¶ Quantum ad conditionis ex
cellentiam dicit. Ego non iudico quenq̄
⁊c.Nam quia Christus sciebat se verum
deum ⁊ hominem non solum loquebatur:
nec iudicabat de se vt de puro homine si
cut faciebant iudei.Et ideo secundū Au
gustinum.dicit non iudico quenq̄ .s. solū
secundum carnem.⁊ ideo addidit . ⁊ si iu
dico ego.¶ Sciendum est autem morali
ter loquendo ꝙ iudicium secundum car
nem iudicare quod sit viuendum secūdū
desideria carnis ⁊ mundi.Exemplo illoꝝ
impiorum de quibus dicitur Sap .2. Di
xerunt impij apud se non recte iudican
tes.Venite ⁊ fruamur bonis que sunt . ⁊
vtamur creatura tanq̄ in iuuentute cele
riter vio pretioso ⁊ vnguētis nos replea
mus ⁊ non pretereat flos temporis. coro
nemus nos rosis antequam marcescant .
nullum pratum sit quod non pertranseat
luxuria nostra ⁊ h̄ sors.Opprimamꝰ pau
perem iustum.⁊ non parcamuus vidue ⁊
nec reuereamur canos multi temporis .
¶ Que omnia reduci possunt ad diuiti
as.delitias :⁊ excellentias mundi.Sꝫ ta
men considera diuitias . Nam quantum
valent patet.tam in morte quam pꝰ mor
tem in morte remanet homo diuitijs
expoliatus.Unde Job.5. Nudꝰ egressus
sum de vtero matris mee ⁊ nudus reuer
tar illuc. Post mortem autem deducunt
hominem ad extremam penam ⁊ penuri
am.sicut patet de diuite Epulone . d̄ quo
dicitur Luč .16. Quod petijt ardens in
flāma aque gutam a Lazaro habere non
potuit.¶ Quantum autem valent carna
les delitie patet . Nam in morte corpus
delitijs nutritum deducitur ad vermium
comextionem.Unde Job.21. In puluere
dormient ⁊ vermes operient eos . ⁊ quid
post mortem dicitur Apoč.18. Quoniam
glorificauit se ⁊ in delitijs fuit.tantum da
te illi tormentum ⁊ luctum.¶ Quantum
vero valent mundane excellentie patꝫ qꝛ
in morte qui volebant alijs dominari
⁊ ab alijs honorari : ⁊ ceteros per super
biam pedibus suis subicere ab omnibus
conculcatur post mortem in infernum de
ducuntur . Unde omnes dicturi sunt illd̄
Sapientie quinto . Quid nobis profuit
superbia.aut quid diuitiarum iactantia cō
tulit nobis.transierunt omnia illa tanq̄
vmbra.In malignitate autem nostra con
sumpsimus.¶ Christus autem qui non
secundum carnem iudicat dat iudicium
iustum ⁊ verum.Unde quantum ad tem
porales diuitias dicit Math.sexto.Noli

te thesaurizare vobis thesauros in terra vbi erugo ⁊ tynea demolitur. ⁊ vbi fures effodiunt ⁊ furantur. ¶ Quantum ad carnales delitias dicit Luc. 21. Attendite autem vobis ne grauentur corda vestra in crapula ⁊ ebrietate ⁊ curis huius vite ⁊ superueniat in vos repentina dies illa. ¶ Quantum ad mundanas excellentias dicit discipulis Luc. 22. Qui maioꝛ est vobis fiat sicut minoꝛ. ⁊ qui precessoꝛ est sicut ministratoꝛ. ⁊ seipsum in exemplũ adducens. subdit. Ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat. ¶ Quantum ad quartum dicit. ⁊ in lege vestra ꝛc. vbi primo adducit legis testimonium d. in lege vestra scriptum est. quia duoꝛũ hominum testimonium verum est. Ubi Crisostomus. In hominibus quidem ꝓpter hoc determinatum est ꝙ in oꝛe duorum vel trium testimonium stet omne verbum. quia vnus solus non est fide dign⁹ ¶ Secundo applicat ad propositum lex vestra approbat duoꝛum hominum testimonium qui decipi possunt. multo ergo magis. debet approbare testimonium meum ⁊ patris qui non possumus decipi. Nam sicut dicitur Numeri. 23. Non ē deus q̄ sit homo vt mentiatur. nec vt filius hominis vt mutetur.

Tertia pars.

Equitur. Dicebant ergo ei vbi est pater tuus ꝛc. Ubi tangit dignitatem omnia precedentem: quod pꝛobat sapientia supernalis. Nam iudeis querentibus a Chꝛisto de suo genere. Respondet eis implicite se filium dei: ⁊ vnum substantialiter cum p̄re. ⁊ ſꝫ hic tria ꝯsidera. s.

Interrogatōem malitie inuidentꝫ.
Expressionem ignoꝛantie excecantꝫ.
Ostensionem noticie declarantꝫ.

¶ Quantum ad primum dicit. Dicebāt ergo ei ꝛc. Nam quia Chꝛistus crebꝛo nominabat patrem quē ignoꝛabant esse deum. sed credebant purum hominem. ⁊ q̄a ipsum non videbant esse cum Chꝛisto. Ideo secundum Augustinum. Querebāt vt ostenderet eis patrem. Uel secundum aliquos. illa iudeoꝛum interrogatio fuit despectiua. quia reputabant eum filiũ fabꝛi. ¶ Quantum ad secundum dicit. Neq̄ me scitis neq̄ patrem meum. qꝛ Chꝛistus erat deus habens patrem deum. licet iudei Chꝛistum cognoscerent quātum ad humanitatem. non tamen quantũ ad deitatem. ⁊ per consequens nec patrem qui deus est cognoscebant. ¶ Quantum ad tertium dicit: si me sciretis foꝛsitan ⁊ patrem meum sciretis. vbi Augustinus Quid est enim si me sciretis ⁊ patrem meum sciretis. nisi quia ego ⁊ pater vnũ sumus.

Quarta pars.

Equitur. Hec verba locutus est ꝛc. vbi tangit potestatem omnia disponētem: quod pꝛobat presidētia virtualis. Nam potentia alicuius in duobus cognoscitur. s. in opere ⁊ sermone. Unde hic duo possumus considerare. s.

Chꝛisti affabilitatē in istruendo.
Ipsius vigoꝛositatē in resistendo.

¶ Quantum ad primũ dicit. hec verba ꝛc. Chꝛistus enim tanq̄ bonus magister ⁊ pius ⁊ affabilis in loco magis competenti ⁊ decenti docebat turbas. s. i templo qui locus erat diuinis laudibus dedicatus. Unde de ipso dicebat Luce nono. Erat docens quottidie i templo. gazofilaciũ erat locus in q̄ generaliter ferebant oblōnes. ⁊ dicitur a gaza ꝙ est diuitiꝫ ⁊

phylase q̄ est seruare quasi seruatio diuitiarum. ¶ Spiritualiter autem secū dum Bedam. In gazofilatio xp̄s loquit̄ quoniā parabol'. ad iudeos sermōem ꝓfe rebat tunc autem gazophilatiū aperiri ce pit quādo discipulis suis celestia reserua uit vnde in gazophilatiū templ'o adhere bat. q2 que lex ꝛ prophe figuraliter predi xerat ad deum ꝑtinebant. ¶ Quantū ad secundum dicit. ꝛ nemo apphendit eū ꝛc. Nam tantus est vigor ꝛ potentia xp̄i q̄ nullus nisi vellet ꝯtra ip̄uȝ aliqd potuissȝ quia igitur nūdum venerat eius hora in qua disposuerat pati ideo nullus apphen dit. Inuenio autem quadruplicem horaȝ Christi. s.

Laboriose exercitatiōis.
Dolorose afflictionis.
Formidolose discussionis.
Gaudiose refectiōis.

¶ Primo laboriose exercitatōnis ꝛ illa dum Christus fuit in mundo. Nam xp̄s penalitates ꝛ dolores nostros fine pecca to. ideo exuriuit sitiuit. ꝛ lasus fuit. ¶ Se cundo inuenio horam dolorose afflictōis ꝛ illa fuit in qua pro nob̄ voluit pati ꝛ mo ri d̄ qua Mat. 15. Erat autem hora tertia ꝛ crucifixerūt eum. ¶ Tertio inuenio ho ram formidolose discussiōis. ꝛ illa erit in die iudicij. ꝛ est cuilibet homini quando transibit de h̄ mundo per mortem de qua Mat. 24. Vigilate quia nescitis qua ho ra domin⁹ vester venturus sit. ¶ Quar to inuenio horam gaudiose refectionis ꝛ illa erit in patria de qua p̄s. Satiabor cuȝ apparuerit gloria tua. Nam h̄ hora non potest perfecte haberi in hoc mundo. sed in futuro vbi erit perfecta refectio ꝛ sa cietas de quolibet fideli dici possit illud Mat. 10. Dedit illi dominus claritatem. Ad q̄ȝ claritatem ꝛc.

¶ Feria secunda dominice quinte in qua dragessima.

Miserunt principes ꝛ pher ministros vt apphenderēt yh̄m ꝛc. Jo. 7. Proprietas enim inuidorū est de bono alterius cōtristari ꝛ quāto plura bona vident in alio tanto pl's inui dia molestat. ꝛ omnia bona que dicuntur vel fiunt ab aliquo semp̄ in malum ꝯuer tunt. ¶ Sufficiētia vero alicuius haben tis alios regere vel instruere requirit vt habeat sapientiā. per q̄ȝ possit obuiare ſb dītorum ꝛ pſecutorum malitijs. vnde dici tur Prouer. 20. Dissipat impios rex sa piens ꝛ incuruat super eos fornicem. Re quirit etiam vt habeat prouidentiaȝ per q̄ȝ possit disponere de futuris periculis. Requirit nihilominus munificentiaȝ per q̄ velit subuenire indigentibus in neces sarijs. ¶ Xp̄s autem per suam sapientiā malitie ꝛ fatuitati iudeorum obsistit. per suam prouidentiā d̄ futuris disponit. per suam munificentiaȝ sua magna dona pro mittit. secundum h̄ igitur in h̄ euangelio quattuor tangit. s.

Malignitatem inuidētem crudelius.
Sagacitatem ꝓuidentem prudentius.
Fatuitatem oppinātem simplicius.
Largitatem exhibētem cōmunius.

¶ Primū probat persecutio personalis. Secundum responsio scientialis. Tertiuȝ suspitio bestialis. Quartum promissio li beralis. Primū in principio. Secundum ibi. Dixit ergo yh̄s ꝛc. Tertium ibi dixe runt ergo iudei ꝛc. Quartum ibi in nouis simo autem die ꝛc.

Prima pars.

Quantum ad primum vbi tangit ꝛc. q̄ probat ꝛc. dicit miserunt principes ꝛc. principes enim sa cerdotū ꝛ phei videntes q̄ Christus per suam ꝑdicationem maximum cōuertebat populum ꝛ q̄ gloriabat ꝛ cōmendabatur a turbis dicentibus Christus cum vene rit nunquā plura signa q̄ȝ hic facit. moli

inuidia voluerunt eum capere sed timue runt turbam. ⁊ ideo consilio habito códu xerunt ministros ⁊ forte illius secundum Criso^m. Qui dominabat ibi pro romanis quia tales multociẽ per lucrum temporale periculis se exponũt ad que se principes nec etiã phĩey exponere vt xpm caperent puniendũ ex quibus appareret secundũ Criso. ꝙ non solum propter violationem sabbati phĩey ⁊ principes sacerdotum per sequebantur xpm. sed propter inuidiam quia cõmendabatur a turbis. ¶ Ista ap prehẽsio Christi facta fuit figurata in pa rabola ꝙ̃ xp̃s dixit iudeis Mat. 21. De agricolis ⁊ vinea vbi dicitur sententiali ter ꝙ quidam homo paterfamilias locas set vineam suam agricolis. ⁊ nouissime fi lium misissꝫ vt perciperet fructus agrico le apprehensum filium proiecerunt extra vineam ⁊ occiderunt eum. ¶ Vbi ꝙ per istum patremfamilias intelligit deus pr̃ q est pater omniũ hoiũ huius mũdi per creationem eph. 3. Ipse est ex quo omnis paternitas in celis ⁊ in terra nominatur per vineam autem intelligit lex mosayca que tunc tẽporis instar vinee dicitur por tasse fructum quia viuentes poterant me ritorie operari. ¶ Per agricolas huius vinee intelliguntur iudei quibus lex spe cialiter erat data per filiũ autem patris familias intelligitur Christus yhs cui di xit Petrus Mat. 26. Tu es Christus fi lius dei viui. pater igitur famil'. i. deus pater misit filium suum. i. Christum ad agricolas. i. ad iudeos quibus fuit specia liter missus iuxta ꝙ ipse dicit Mat. 25. Non sum missus nisi ad oues que perie runt domus Isrl'. ¶ Licet autem deus pater sic misericorditer filium suum mise rit ad iudeos velud ad agricolas vt ab eis fructum reciperet bonorum operum. tamen ipsi tanquã peruersi ⁊ obstinati in suis malitijs eum apprehendisse dicitur ⁊ extra vineam eiecisse dicũtur dum ipm calũniabantur ꝙ legeꝫ mosaycam non ob seruabat iuxta ꝙ dixerunt Jo. 9. Non est hic homo a deo qui sabbm non custodit. vnde dicitur Luc. 4. Quod eiecerũt eum extra ciuitatem ⁊ duxerunt eum vsqꝫ ad supciliuꝫ montis. super quem ciuitas illo rum erat hedificata vt pcipitarent eum. sic igitur tanqꝫ legis trãsgressoreꝫ eiectũ occidisse dicuntur. dum eum tradiderunt pontio pylato vt crucifigeret iuxta ꝙ dic̃ Jo. 19. Apprehendit pylatus yhm ⁊ fla. ⁊ infra. tunc tradidit eis illum vt crucifi geretur.

Secũda pars.

Sequitur. Dixit ergo yhs ⁊c. vbi tangit sagacitatem prouidenteꝫ prudentius. ꝙ probat responsio scientialis proprietas quideꝫ sagacis est suos aduersarios verbis blãdis alloqui vt sic possit eorum malitiam mittigare. Nã Prouer. 15. Responsio molis frangit irã sermo durus suscitat furorem Christus igitur sagax suis psecutoribus non arro ganter respondet sed dulciter eos debent nihilominus salubriter instruendo. ⁊ secũ dum h igitur hic duo possumus conside rare scilicet.

Breuitatem psentie ad morãdum.
Calamitatem indigẽtie ad habẽduꝫ.

¶ Quantũ ad primum dicit. Adhuc mo dicum tempus vobiscum sum ⁊c. Christ⁹ enim volens satisfacere suis psecutorib⁹ respondit eis benigne. Adhuc modicum tempus vobiscũ ⁊c. q. d. secundũ Augusti. Quod modo vl'tis facere estis facturi sꝫ non modo. quia enim volo implere dispẽ sationem meam. ⁊ sic peruenire ad pas sionem meam signanter autem dicit vo biscum ⁊ non hic sum. q. d. secundum Au gusti. ⁊ si psequimini me tamen non cessa bo que sunt pro vobis dispẽsans ⁊ ea que sunt ad salutem docens ⁊ monens vos. ¶ Sciendum est autem super illo verbo

vado ad eum qui misit me. q̃ deus pater filium suum misit in mundum vt nos a peccatis redimeret ⁊ donaret hereditatem eternaȝ. iuxta illud Gallt. 4. At vbi venit plenitudo tẽporis in quo misit de⁹ filium suum factum ex muliere factum sb lege vt omnes qui sub lege erant redimeret. vt adoptionem filiorum reciperem⁹ vnde potest figurari per Joseph de quo sententialiter dicitur Gen̄. 45. Quod cuȝ esset in egypto ⁊ fratres eius haberent maximã penuriam victualium ⁊ iuissent ad ipsum licet eum non cognoscerẽt fratrem suum esse ipse tamen consolatus est eos. d. ego sum Joseph nolite timere pro salute enim vestra misit me dominus añ vos in egyptuȝ. ¶ Ubi sciendum q̃ per Joseph qui dictus est filius accrescens ⁊ decor⁹ aspectu intelligitur Christus ỹhs qui pulcher aspectu dicitur quia sine peccato. accrescens autem quia in ipso tantũ creauit humanitas q̃ fuit diuinitati coniuncta. qui instar Joseph dicitur fuisse in egypto quando fuit missus in vtero de quo Baruch. 3. In terris visus est ⁊ cum hominibus conuersatus est. ¶ Per fratres autem Joseph. i. xp̄i intelliguntur omnes homines huius mundi. qui quantum ad humanitatem Christo consimiles fratres aliq̃liter dici possunt vt d̾ ipo dicãt illd̾ Gen̄. tregessimoseptimo. Frater enim ⁊ caro nr̃a est. ¶ Isti fratres iõ dicunt fuisse i magna pẽuria. anteq̃ȝ Jo. fratreȝ suũ cognouissent. q: genus humanuȝ anteq̃ȝ dei filius in mũdum istum per incarnationem venisset fuit in magna penuria gratie spiritus sancti quia nũduȝ fuerat habũdanter effusa. Cur aũt sic voluit vt haberent penuriaȝ audi quid dixit populo Moy. Deutero. 8. Afflixit inquit te dominus penuria ⁊ dedit tibi mãna cibũ quem ignorabas tu ⁊ patres tui vt ostenderet tibi q̃ non in solo pane viuit homo sed in omni verbo q̃ egreditur de ore dĩ. ¶ Nam re vera verbum dei ex ore eius prouenien̄s est Christus dei filius a patre genitus ab eterno vnde Johãnis pri mo. In principio erat verbum ⁊ verbum erat apud deum ⁊ deus erat verbum. vt igitur in isto verbo cognosceremus habundantiam gratie. nos reficientis spiritualiter ante ipsius aduentum erat penuria in mundo sed per ipsum in omnes fideles volentes se disponere liberaliter est diffusa eius gratia nam Johãnis pri mo. Uidimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti a patre plenum gratie ⁊ veritatis. de cuius plenitudine omnes nos accepimus gratiam pro gratia. ¶ Iste igit̃ instar Jo. confortat nos omnes. d. Ego sum Joseph nolite timere vel pauere. in cuius signum dixit angelus pastoribus Luce secundo. Nolite timere euangeli⁹ vobis gaudiuȝ magnum q̃ erit omni populo quia natus est ⁊c. ¶ Causam autem huius confortationis assignans Christo subiungit. pro salute vestra misit me dominus in egyptum. Naȝ in egyptum idest in mundum istum obscurum misit dominus filium suum saluatorem ad quem recipiendum cum reuerentia nos admõet beatus Jacobus in canõica sua dicens. Abicientes omnem imundiciam ⁊ habundantiam malitie in mansuetudine suscepite insitum verbum q̃ potest saluare animas vestras. ¶ Quantum ad secundum dicit queritis me ⁊c. Nam iudei habentes presentem despexerunt ⁊ in ipsum noluerunt credere qui postmodum absente volentes quere͂ nullatenus potuerunt inuenire vt de quolibet dici poterit illud Prouerbiorum decimoquarto. Querit derisor sapientiaȝ ⁊ non inuenit. ¶ Moraliter autem lo

quendo sciendum.est ꝙ illud.ꝙ Christus tunc dixit iudeis.idest ꝙ ipsum quererét tamen nó inuenirét.pót ꝛ nūc dicere mul tis. ¶ Nam aliqui sunt qui Christum volunt in delitijs corporalibus. Aliqui in diuitijs temporalibus ꝛ aliqui in hono ribus secularibus.sed licet in talibus que rant Christum tamen non inueniunt. Hoc autem fuit figuratū Job.vigesimo octauo.vbi dicitur. Sapientia non inue nitur. ꝛ quis est locus intelligentie ne scit homo pretium suum nec inuenitur in terra suauiter viuentium abissus dicit nó est in me.ꝛ mare loquitur non est mecū. ¶ Ubi sciendum ꝙ homines suauiter vi uentes intelliguntur homines dediti car nalibus desiderijs.per abissum vero pro fundum intelligūtur dediti diuitijs tem poralibus per peccatum auaritie qui in star abissi nunquaꝫ possunt repleri.iuxta illud Ecclesiastici nono. Auarus non im plebitur pecunis.nó aduertens miser pec cator ꝛ auarus.ꝙ non congregabit tot di uitias quin veniat ad mortem.ꝛ sic d abis so diuitiarum profundabit in infernum. ¶ Per mare vero tempestuosum.ꝛ timi dum intelliguntur dediti honoribus secu laribus per superbiam.qui instar mare semper sunt tempestuosi.iuxta illud Pro uerbiorum decimotertio.Inter superbos semper iurgia sunt non aduertens ꝙ su pbia instar maris finaliter tradet in mor teꝫ vt verificetur illud Apoc.2.Dedit ma re mortuos qui in eo erant.¶ Ubi auteꝫ Christus inueniatur dixit angelus figu ratiue Luc.2.Inuenietis infantem pánis inuolutum ꝛ positum in presepio.¶ Ubi considera infantem: humilitatem contra superbiam in pánis vilibus: paupertateꝫ contra auaritiam in repositione presepij. austeritatem contra luxuriam vnde vo lentibus Christum querere dicitur Sap. primo. Sentite de domino in bonitate ꝛ simplicitate cordis querite illum quantuꝫ ad mundiciaꝫ quoniam inuenitur ab his qui non temptant illum.s.per superbiam apparet autem ill' qui spem habent in il lum licet sint pauperes rebus propter suam munificentiá.

Tertia pars.

Equitur. Dixerunt ergo iudei ꝛc. vbi tangit fatuitatem oppi nantem simplicius ꝙ probat sus picio bestial'. iudei quidem velud arro gantes quia legem habebant a deo se co lectos vocabant.gentil's vero despectiue vocabant dispersos quia legem mosaycaꝫ non habebant.quos tamen deus puniuit quia hodie per vniuersum mundum di spersi.gentiles vero ad unitatem fidei có gregati fatue autem oppinantes dixerūt ad semetipsos quo hic iturus est quia nó inuenietmus eum nunquid in dispersioneꝫ gentium iturus est ꝛ docturus gentes li cet autem fatue oppinarentur tamen sa lutem gentium predixerunt docuit auteꝫ gentes dominus siue Christus ꝛ si non per seipsum personaliter sicut iudeos ta men docuit per omnes discipulos quib⁹ dixit Mat.28.Euntes docete omnes gē tes baptizantes eos in nomine patris ꝛ filij ꝛ spiritus sancti. ¶ Sciendum est autem hic vbi fit mentio de doctrina ꝛ euangelizatione Christi facta per disci pulos ꝙ ipsi nobis euangelizauerūt illud figuratiue ꝙ dicitur Apoc.14.vbi senten tialiter dicitur. Quod Johánes vidit tres Angelos predicantes quorum pri mus volabat per medium celi. habens eternum vt euangelizaret sedentibus su per omnem terram ꝛ super omnem gen tem.ꝛ.voce magna timete deum ꝛ date

illi honorem. ⁊ adorate eum qui fecit celũ ⁊ terram ⁊ omnia que in eis sunt. ¶ Cuius rationem assignans dicit ꝙ venit hora iudicij eius. ¶ Secundus angelus sequutus est primum. d. cecidit Babilon illa magna que a vino fornicationis sue potauit omnes gentes. ¶ Tertius angelus sequutus est illos. d. voce magna si quis adorauerit bestiam ⁊ eius ymaginem receperit caracterem in fronte sua vel manu. bibet de vino ire dei. ⁊ cruciabit igne ⁊ sulphure: ⁊ fumus tormentorum suorũ ascendet in secula seculorum. nec hẽbunt requiem die ac nocte. ¶ Ubi sciendũ ꝙ homo potest in tribus ponere spem suam scilicet.

In Christo: ⁊ h̃ est bonum.
In mundo: ⁊ h̃ ẽ malum.
In dyabolo: ⁊ h̃ est pexime.

¶ Et secundum hoc sunt tres predicatores indicantes nobis proprietates illorũ trium in quibus sperare possumus ⁊ qd agere debeamus. ¶ Primus igitur angelus ãnunciat nobis de Christo ꝙ ipse fecit celum ⁊ terram propter est maxime potestatis. Et ideo ipsum debemus timere: ⁊ sic expellere a nobis omne peccatũ: quia eccl'astici. i. Timor domini expellit peccatum. ¶ Secundo ipsum honorare faciendo opera virtuosa: quia talis honor est verus. Unde. Pr. 3. Honora dominũ d̃ tua substantia ⁊ de premitijs omniũ frugum tuarũ da pauperibus. ¶ Tertõ ipsum adorare faciendo sibi reuerentiã cognoscendo ipsum esse redemptorem omnium ⁊ glorificatorem iustorum. ¶ Ratõ autem quare debemus ista facere reddit quia venit dies iuditij. vbi Christus veniet iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ rationem a nobis exiget qualiter ipsũ timuerimꝰ peccata cauendo ipsum honorauerimus: bona opera faciendo. Ipsum adorauerimus reuerentiam exhibẽdo. d. illud Luc. 13. Redde rationem vilicationis tue.

¶ Secundus angelus ãnunciat de mundo duo. ¶ Primo eius placibilitatẽ apparentem quia de vino consolationis sue apparentis potat omnes gentes. dum. s. omnibus proponit seipsum. ⁊ quicqd ĩ ipso consolatõis ⁊ leticie signate per vinũ inebrians ⁊ delectans. ¶ Secundo nobis annunciat eius labilitatem deficientem. Nam quia iuxta illd̃ Johan. 2. Mũdus transibit ⁊ concupiscentia eius in ipso confidere non debemus. Ideo dicit qa cecidit Babilon. i. mundus omni confusione plenus dicit. Cecidit in preterito ad maiorem certitudinem veritatis. vt d̃ ipso dici possit illud Js. 21. Cecidit Babilon ⁊ omnia sculptilia eius contrita sunt ĩ terra. ¶ Tertius angelus annunciat de dyabolo. ¶ Primo eius naturam impugnantem quia vocat eum bestiam q: crudelis instar bestie est hominibus ipsos impugnando grauiter vt sit illa quarta bestia de qua Dañ. 7. Bestia quarta terribilis atq; mirabilis ⁊ fortis nimis. Dentes ferreos habens magnos. Comedens atq; comminuens ⁊ reliqua pedibus conculcans. ¶ Secundo tangit eius culpam deformantẽ qua in se habet ⁊ ĩ alios si potest inducit quã vocat ymaginem ⁊ caracterem bestie. ¶ Nam culpã in diabolo dici potest caracter indebilis. in homine vero ymago potest per penitẽtiam aboleri. ¶ Tertio tangit eius penam affligentem quam in se patitur ex qua peccatores patientur. quia dicit. ⁊ bibent de vino ire dei. quando. s. Christus dicet ill'. Mat. 25. Discedite a me maledicti in ignem eternum qui paratus est dyabolo ⁊ angelis eius. Quantum vero sit horribilis audi illd̃ Js. 34. Ascendet fumꝰ eiꝰ a generatione in generationẽ. ⁊ desolabitur in secula seculorum.

Quarta pars.

Equitur. In nouissimo autem die &c. vbi tangit largitaté exhibentem omunius qꝫ probat promissio liberalis xp̄s enim tanq̄ liberalis dignos. ⁊ tempore congruo inuitat ad dona sua liberaliter subsequéda vellato siue figurato sermone quez nob beatus Johānes huius historie clarius demóstrauit. ⁊ secundum h̄ hic. 5. possumus considerar̄. s.
Temporis ꝯgruitatem.
Inuitantis curialitatez.
Recipientis facultatem.
Muneris largitatem.
Teguminis claritatem.
¶ Quantum ad primum dicit in nouissimo autem die &c. Quia enim multi ad festiuitatem cóuenerant fuit tempus congruum vt eos Christus liberaliter inuitaret vt sic ab ipso recederent recreati. Nam secundum Criso. Cum recessuri essent domum celebrate festiuitate domin⁹ dat eis viatica ad salutem. Istud festum secundum Augu. appellatur scenophegia i. tabernaculorū constructio. ¶ Quantuz ad secundum dicit. si quis sitit veniat ad me ⁊ bibat inter alia enim que desideret ⁊ appetit homo est bibere quando sitit. cuius est ratio. quia homo inter alia que desiderat est viuere. quia vero sitis accidit ex h̄ qꝫ calor nimis consumit humidū nutrimentum quo consumpto mors sequitur. hinc est qꝫ homo desiderat ⁊ appetit bibere. vt sic per potum frigiduz ⁊ humidum nutrietur calor nimius ⁊ nutrimentum humidum augeatur. ¶ Ut Christ⁹ desiderium magnum ostenderet. qꝫ debemus habere de nostra salute. ⁊ de habendo diuinam gratiam. ideo nos inuitando sitiendo vocat quos ad spiritualem potū inuitat Is. 55. Ne quis autem possit se excusare dicit Apoc. Ego sitienti dabo de fonte aque viue gratis. si quis sitit veniat ad me ⁊ bibat. ¶ Ad istum possunt omnes homines accedere dum in h̄ mundo viuit. siue peccatores sint siue iusti fuerint peccatores vt indulta culpa recipiāt gratiam iustis autem vt in ipsis gratia que inerant augmentetur. ⁊ sic fons ille vel potus omnibus viatoribus patet de quo figuratiue dicitur Zach. 12. In die illa erit fons patens domui Dauid. ⁊ habitātibus Jerusalem in ablutionem peccatoris ⁊ menstruate. ¶ Ubi sciendum. qꝫ per Dauid. qui manu fortis interpretatur intelliguntur acitiui qui fortes debent esse in aggrediendo difficilia ⁊ sustinendo aduersa quorum cuilibet dicitur. 3. Re. 2 Confortare ⁊ esto robustus. vir fortis ⁊ obserua custodias domini tui. per ierusalem autem que visio pacis dicitur. intelliguntur illis qui dimissis temporalibus in quibus multiplex reperitur distinctio. mentem suam cum deo spiritualiter viuūt celestia contéplando vt de ipsis dici possit illud Mat. 17. Leuantes oculos suos neminez viderunt nisi solum Jesum per peccatores autem intelliguntur peccantes in spiritualibus de quoruz quilibet dicitur Ecclesiastici. 13. Cor neq̄ grauabitur in doloribus. ⁊ peccator addiciet ad peccandum. ¶ Per menstruatam vero immundam intelliguntur peccantes peccatis carnalibus quantum ad corpus ⁊ animam maculantur de quibus dominus Is. 57. Iusta mensuram menstruate facta est viam illoruz coram me. ¶ Quātum ad tertium dicit. Qui credit in me &c. Nam fides siue credulitas quadam facultatem dat homini vt Christo potum spiritualem accipiat gratie. salutaris vnde Christus dicit Mat. 21 Discipulis. Omnia quecunq̄ petieritis in oratione credentes accipietis. fides siue credulitas per q̄ habemus facultatem recipiendi gratie potum spiritualem est.

Purgatiuam viciorum.
Conteptiuam mundanorum.
Spretiuam tormentorum.
Adeptiuam supernorum.
¶ Primo est purgatiua viciorum. Nam qualiter per fidem purgantur in homine patet per illud quod dicitur Prouer.15. Per misericordiam et fidem purgantur peccata per timorem domini declinat omnis homo a malo. hoc autem patet in Magdalena. cui Christus dic Luc.7. Fides tua te saluam fecit vade in pace. ¶ Secundo est conteptiua mundanorum. et hoc patet in Mat. de quo dicitur Mat.9. Quod cum Christus vidisset eum sedentem in thelonio et dixisset sibi sequere me. surgens secutus est eum. hoc etiam in alijs discipulis vnde Mat.19. Ecce nos relinquimus omnia et secuti sumus te. quorum exemplo debemus et nos sequi Christum.
¶ Tertio est spretiua tormentorum. quod patet in Andrea qui iudicatus cruci dicebat. O bona crux que decorem et pulchritudinem de membris domini suscepisti. suscipe me discipulum eius vt per te me recipiat qui per te me redemit hoc etiam patet in Stephano Laurentio. et multis alijs de quibus Cor.ij. Sancti per fidem vicerunt regna operati sunt iusticiam. adepti sunt repromissiones. ¶ Quarto est adeptiua supernorum. Nam qualiter patriarche et prophe apostoli. et martires doc. virgines confess. adepti sunt bona patet per illud. quod in laudibus verorum gloriosorum dicitur Ecclesiastici.44. Omnes isti in generationibus gentis sue gloriam sunt adepti et in diebus suis habentur in laudibus vnde ad comendationem fidei dicit Augusti. de verbis domini. Nulle maiores diuitie. nulli thesauri, nulli honores. nulla huius mundi maior est substantia quam fides catholica. que peccatores homines saluat cecos illuminat infirmos curat cathecuminos baptizat. fideles iustificat penitentes reparat iustos augmentat martires coronat. virgines et viduas casto pudore conseruat. clericos ordinat sacerdotes consecrat. in eternam hereditatem cum sanctis Angelis collocat.
¶ Quantum ad quartum dicit. Flumina de ventre eius fluent aque viue. Nam tunc munus aliquod large donatum dicitur quando illum cui datur replet interius et in alios caritatiue redundat. vt igitur munus quod Christus dat suis fidelibus ostendet liberaliter datum innuit qualiter hominem replet interius et qualiter possit in alios redundare, et secundum hoc hic tria possumus considerare. s.
Vbertatem magnificã.
Sacietatem intrinsecã.
Vtilitatem extrinsecã.
¶ Quantum ad primum dicit flumina pluraliter non flumine singulariter vnde Criso. Dicit autem flumina et non flumen copiositatem oculte insinuans. ¶ Quantum ad sacietatem intrinsecam dicit. De ventre eius vbi Augusti. venter autem interioris hominis est conscientia cordis cui bibito illo liquore vescit. vescit purgata cõscientia et auriens fontem etiam ipsa fons erit. ¶ Quantum ad vtilitatem extrinsecam dicit. Fluent aque viue. Nam per fluxum illorum fluminum fluentium aquas viuas intelligitur vtilitas que venit ad proximos exterius ab illo qui in seipso habet gratiam habundanter vt dicere possit illud Deutero.22. Concrescat vt pluuia doctrina mea. fluat vt ros eloquium meum. ¶ Quantum ad quintum

dicēs hoc autem dixit de spiritu ꝛc. euangelista quidem sciens Christum fuisse locutum de aqua ꝛ flumine figuraliter sub tegmine nob' ipsius dictum declarat ostēdens ꝙ per h spiritus sanctus gratia dicitur aqua vel fluui⁹ quia lauat maculam deformantem refrigerat cōcupiscentiam. ardescētē3. viuificat animā morientem.

¶ Primo lauat maculam deformantem ꝛ h dedit vobis intelligere quando dixit Ezechielis. 36. Effundam super vos aq̄ꝫ mundam ꝛ mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris ꝛ ab vniuersis ydolis vestris mundabo vos. ꝛ dabo vob' cor nouū. ꝛ spiritum nouum ponam in medio vestri. ¶ Secundo refrigerat cōcupiscētiam ardescentem vnde Ecclesiastici. 18. Nōne ardore3 refrigerabit ros. q. d. ymo vt h ardore refrigerato dicant homines cum ps. Trāsiuimus per ignem ꝛ aq̄ꝫ ꝛ eduxisti nos in refrigerium. ¶ Tertio viuificat animam morientem vnde Jo. 6. Spiritus est qui viuificat caro autem nō prodest quicq̄ꝫ. h est 1ª de qua Christus dixit samaritane Johan. 4. Qui biberit ex aqua q̄ꝫ ego dabo ei non sitiet in eternum sed aqua qua3 ego dabo ei fiet in eo fons aque salientis in vitam eternam.

¶ Gratia spiritus sancti dicitur fluuius quia instar fluuij habet.

Amaritudinem in ortu.

Longitudinem in fluxu.

Cōitatem in vsu.

Circularitatem in reditu.

¶ Primo habet amaritudinem in ortu. Nam sicut flumina oriūtur a mare ꝙ quidem est amarum sic gratia spiritus sancti orif in homine se disponente ad ipam per amaritudinem doloris in cōtritione pudoris in confessione. sudoris in satisfactione vt dicere possit illud Js. 38. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine anime mee. ¶ Secundo habet longitudinem i fluxu. Nam sicut fluuius longe pretenditur sic gratia spiritus sancti facit ꝙ homo non solum amicos diffunditur diligendo etiam diligit inimicos. ad ꝙ Christus nos admonet Mathei quinto dicens. Diligite inimicos vestros benefacite his qui vos oderunt. ¶ Tertio habet cōmunitatem in vsu. vnde de ipsa Mathei septimo Omnis enī3 qui petit accipit. ꝛ qui querit inuenit ꝛ pulsanti aperietur. in cuius signum dicitur Actuum decimo. Quod in nationes gratia spiritus sancti effusa est. ¶ Quarto habet circularitatem in reditu. Nam sicut flumen a mare oritur ꝛ in mare reuertitur sic spiritus sancti gratia que habet ortum a deo. nos iterum reducit in deum vt talis reductus possit dicere illud Ezechielis trigesimoquarto. Leuauit me spiritus ꝛ introduxit me in atriū interius. ꝛ ecce repleta erat gloria dom̄ dei. ¶ Inuenio autem secundum duplicem statum hominū iustorum scilicet viatorum ꝛ comprehensorum duplicem aq̄ꝫ scilicet torrentis ꝛ fluminis. ¶ Nam per torrentem que aliquando desicatur ꝛ deficit intelligitur status viatorum que finitur in morte. ¶ Per fluuium autem perpetuum ꝛ durabilem intelligitur status comprehensorum qui permanet in eternum. viatores autem habent aqua3 torrentis. quia sic se habent gratiam spiritus sancti. quia quod ipsam possunt amittere. ꝯprehēsores autem habent aq̄ꝫ fluminis. quia sic habent spiritus sancti

grãm. ꝙ ipsam nõ possunt vlterius pcedere.
¶ Aq̃ torrẽtis viatorũ fuit figurata per
aq̃ torrẽtis quẽ vidit Ezechiel'. Ezechiel'.
47. vbi sentẽtialr̃ dr̃. Quod vidit quẽdã
virũ q habebat in manu sua quãdam mẽ
surã. ⁊ mẽsus est inqt cubitos mille. ⁊ tra
duxit me per aq̃ vsq3 ad talos. rursusq3
mensus ẽ mille ⁊ traduxit me p aq̃ vsq3
ad genua. ⁊ rursus mẽsus est mille. ⁊ tra
duxit me per aq̃ vsq3 ad renes. ⁊ mẽsus
est mille ⁊ traduxit me vsq3 ad torrẽtem
q̃3 nõ potuit trãsuadere. ¶ Ubi sciendũ
ꝙ p istum virum quem vidit Ezechiel'. in
telligitur xp̃s qui vir a virtute dr̃ d quo
Zach. 6. dr̃. Ecce vir oriens nomen eius.
Iste dicitur hr̃e mensurã in manu q2 nob
dedit regulam modũ ⁊ mensurã viuendi
s. illud Mat. 19. Si vis ad vitã ingredi
serua mãdata de quo Is. 40. Quis men
sus est pugillus aquas. ⁊ celos palme põ
derauit. q. d. nullus nisi ds. ⁊ xp̃s est ds. ⁊
sic p omnia mensurare. ¶ Signãter autẽ
dicitur ꝙ mensus sup mille. Nam nume
rus millenarius cõstat ex decem centena
rijs. centenariꝰ ex. x. denarijs. denariꝰ ex
metallo   est aũt milenariꝰ q̃3 centẽa
rius q̃3 etiam denariꝰ dicunt numeri per
fecti. ¶ In milenario sunt tres denarij p̃
mus est decies centũ que faciũt mille. se
cundus. x. que faciũt centum. tertiꝰ est de
cies nũerũ que faciũt. x. in qua igit̃ nume
rus supradictis ꝯtinetur denariꝰ dant̃ in
telligi p̃cepta. x. debemꝰ obseruare pfecto
corde p mundam cogitatõem in ore p ho
nestam ꝯuersationem ⁊ locutõem. in oper̃
p virtuosam exercitatõem. ¶ Qualr̃ aũt
per aq̃ istam sub eadem mensura tradu
ctꝰ fuit Ezechiel'. dr̃. Primo ꝙ traductꝰ
fuit vsq3 ad talos. secundo vsq3 ad genua
⁊c. Nam p talos in qbus est corporis sb
portatio. q2 semp pedes ⁊ talos totũ cor
pus firmat̃ intelligunt̃ qui exñtes in gr̃a
spũs sancti. p ipsa efficiunt̃ ad aggredien
dum difficilia ⁊ sustinendũ aduersa vnde
Ro. 8. Ipse enim spũs adiuuat infirmita
tem nr̃am p genua vero q̃ est itineris am
bulatio. quia ppter iuncturam genuũ pp
q̃3 tibia põt extẽdi ⁊ retrahi ambulat hõ
recte intelligunt̃ q sunt expediti ⁊ pmpti
ad opera meritoria. de qbus Ezechiel'. i.
Ubi erat sp̃s illuc gradiebant̃ nec reuer
tebant̃ cũ ambularẽt. s. ad vicia. ¶ Per
renes ãt vbi est carnis infestatio. q2 in re
nibus viget ꝯcupiª carnis que hoibus ẽ
infesta intelligunt̃ illi q vicia carnalia do
mant qbus dic̃ Apostolus Ro. 8. Si enĩ
s̃m carnem vixeritis moriemini. Si autẽ
spiritu facta carnis mortificaueritis viue
tis. ¶ Per torrentem aũt quẽ nõ potuit
trãsuadere ppter suam pfunditatẽ ⁊ aq̃
rum habũdãtiã dat̃ intelligi. ꝙ postq̃3 spi
ritus sanctus hois talos tetigit ⁊ fec̃ cũ
fortem ad aggrediẽdum difficilia ⁊ susti
nendũ aduersa. tetigit genua. ⁊ fec̃ ipsum
pmptũ ad opera meritoria tetigit renes
⁊ fec̃ eum castum domãdo vicia carnalia
si pseuerauerit in istis illa gr̃a cresset in
tantum ꝙ amplius radere nõ poterit q2
terminabit̃ in gl'a que põt dici gr̃a consu
mata q̃ ideo irradibilis dr̃ quia nũquam
illa transibit aliqs. sed ipsa ppetuo rema
nebit. Aq̃ fluuij quantũ ad ꝯprehensores
fuit figurata p aq̃ fluuij q̃3 vidit Johan
nes Apoc. 21. vbi dic̃ ostẽdit mihi angl's
fluuiũ aq̃ viue splẽdide tanq̃3 cristallum
pcedentẽ de sede dei ⁊ agni i medio pla
tee ierᵐ. ⁊ ex vtraq3 pte fluminis lignũ
vite afferens fructũ. 12. ¶ Udi sciendum.
ꝙ per fluuiũ in quo ẽ aquar habundãtia.
intelligit̃ plẽitudo ⁊ habundantia gl'e ꝙ i
padiso pticipant ꝯprehensores. Nam sic̃
dr̃ Cor. i. Oculus nõ vidit nec auris audi
uit nec in cor hois ascendit que p̃parauit
ds his qui diligũt eum. ⁊ ideo ps. Satia
bor cum apparuerit gl'a tua. ¶ Dicit̃ aũt
iste fluuiꝰ aq̃ viue ppter emanatiõem in
deficiẽtem vt sic iuxta illd Is. 58. Sit illa
gl'a quasi ortus irriguꝰ ⁊ sic̃ fons aquarũ

tribus non deficiunt aque. dr vero splendidus sicut cristallus per claritatem refulgentem . vnde Apoc. 21. Dicitur q illa ciuitas non eget sole neq3 luna vt luceant in ea. nam claritas dei illuminat eam ⁊ lucerna eius est agnus. ¶ Dr aut pceder de sede dei ⁊ agni . propter eius dignitatem excellentem . dicitur vero q pcedit i medio platee ier^m. propter eius largitate diffundente: vt dici possit illud Numeri. 20. Egresse sunt aque largissime ita vt populus biberet ⁊ iumenta: dicitur etiam q ex vtraq3 fluminis erat lignum vite afferens fructu. 12. propter vbertatem habudantem vt de ipsa dici possit illud Dan. 4. Fructus eiꝰ nimiꝰ. ad quem qdem fructum xps nos inuitat sb nomine sapietie Ecclastici. 24. Transite ad me omnes qui concupiscitis me ⁊ a generatoibus meis adimplemini. spiritus meꝰ super mel dulcis ⁊ hereditas mea super mel ⁊ fauum . Ad q hrditate ⁊c.

¶ Feria tertia dnice quinte in. xlª.

Ambulabat yhs in gallileam ⁊c. Jo. 7. Videmus in naturalibus q si aliquis ifirmatur grauiter ⁊ no potest sanitatem recipere nisi aliqua pars in ipso sit sana: qua mediate virtus naturalis operatur ad expellendu3 morbum. cooperante multotiens artis sbsidio. ¶ Sic loquendo spiritualiter accidit q homines defectuosos simul ⁊ vitiosi moraliter no possunt reformari vel corrigi nisi per aliquem potente: sapientem: ⁊ bonum. ¶ Quia igitur totum genꝰ humanum anteq incarnaretur dei filius spiritualiter erat infirmum. per seipsum saluari non poterat: donec venit in mundu3 Christus Jesus qui peccatum non fecit nec inuetus e dolus i ore eius prima pe. 2. per quem totu genus humanu sanitate ⁊ vita spiritualem recepit de quo ps. Misit verbu suu3 ⁊ sanauit eos ⁊ eripuit eos de interiectionibus eoru. Inter iudeos at ad quos spaliter missus fuit xps: aliqui erant malitiosi. ⁊ isti erant vitandi. aliqui erant vanagloriosi. ⁊ isti erant corrigendi Nam iuxta illud prouer. 27. Melior est manifesta correctio q amor absconditus. Aliqui vero erant timorosi: ⁊ isti erat cofortandi dicendo eis illud Eph. Confortamini in domino ⁊ in potentia virtutis eiꝰ Sm hoc hic beatus Johanes quattuor tagit. s.

Prauitate inuidentem crudelius.
Vanitatem appetente sublimius.
Potestate declinante humilius.
Debilitate formidante timidius.

¶ Primu probat persecutio bonitatis. Secudum indiscretio affinitatis. Tertiu dispensatio tarditatis. Quartu hesitatio veritatis. Primu in pricipio. Scdm ibi. Erat at in proximo ⁊c. Tertium ibi. dicit ergo yhs ⁊c. Quartum ibi. Querebant eum iudei ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad primu vbi tangit ⁊c. q probat ⁊c. dicit. Ambulabat yhs ⁊c. Quia iudei propter inuidia Christum persequebantur ipsoru consortio aliquando declinabat. Na3 sicut dicit Boetius. A multis bonis actibus homo se retrahit videns se ex hoc alijs displicere. dicit igitur euangelista q ambulabat yhs ⁊c. ¶ Sciendum est q xps vera informatoem morale in gallilea dr ambulasse. Na gallilea vno mo interptat trasmigrato: ⁊ signat trasmigratoe3 q ho o3 facer d vitijs ad virtutibꝰ de qua dicit ps. Transmigra in montem sicut passer. Na exns i pfundo vicior dr i mote transmigrar qn trasit ad opa virtuosa d vitijs. Sic pass erepta e d laqo venatiu. vt at hac trasmigratoem daret nob itelliger i gallilea dr abulasse. postq dbemꝰ abulare. vt

qlib; nrm dicere possit illud eccl'ci.5. Ambulauit pes meus iter rectum a iuuẽtute mea. talis figurari potest per Noe. d' quo dicitur Geñ.6. Noe vir iustus atq; perfectus fuit in generatõibus suis'. cum deo ãbulauit ꝛ genuit tres filios. Sem. Chã. ꝛ Japhet: quem dñs pp bonitatem suam in diluuio liberauit. ¶ Ubi sciendum ꝙ homo qui vult liberari ne submergatur in profundũ inferni d; esse.
Noe p mãsuetudinẽ ꝛ tempantiam.
Justus p rectitudinem ꝛ iusticiam.
Perfectus p claritate; ꝛ prudentiam.
Debet ãbulare cũ deo p rectam itentõe;.
Debet filios gignere p rectam opatõem.
¶ Noe ei; interpretat̃ regescẽs ꝛ signat hominẽ q per virtutem temperantie est quietus a passionibus. qetans ꝛ ptinens in affectõib⁹ vt dicere possit illud eccl'ci 24. In his omnibus requiem quesiui ꝛ in hereditate dñi morabor. ¶ Secundo d; esse vir. Nam vir a virore dr̃. ꝙ signat in quo d; esse vigor ꝛ fortitudo. vitijs resistẽdo: difficilia aggrediẽdo: ꝛ aduersa viriliter sustinendo. cui dr̃. 1. Re. 18. Esto vir fortis ꝛ preliare bella domini. ¶ Tertio debet esse iustus per rectitudinẽ ꝛ iusticiam. Nam teste Ber. Justicia est reddere vnicuiq; ꝙ suum est. tribue i ꝙ suũ est superiori. equali ꝛ inferiori. Redde reuerentiam prelato ꝛ obediẽtiã. quorũ altera cordis. altera corporis ẽ reddere equali consilium quo ignorantia erudiatur ꝛ auxilium quo infirmitas iuuat̃. tribue subiecto custodiam vt possit cauere peccatum ꝛ disciplinam vt ꝙ minus cauit minime maneat impunitum. ¶ Quarto d; esse perfectus p claritatẽ prudentie. Na; teste Seneca. Qui nihil d' preteritis cogitat vitã pdit: q nihil de futuris pmeditat̃ in oĩa incautus incedit. Sic ãt ordinatus virtutibus cardinalibus debet ambulare cũ deo ¶ Debet etiam filios gignere per bõam operationem. Nam homo sic virtutibus adornatus d; in virtuosis actibus exercери ꝙ datur intelligi in fecunditate filiorũ. signanter aũt dr̃ ꝙ Noe tres filios genuit propter tria que ↄsiderare possumus ĩ actibus virtuosis. ¶ Primo famã eorũ significatam p Sem qui interpretat̃ famosus. Nam p bõa opera efficitur homo famosus ꝛ est alijs in exemplum. Nã puer. 15. Fama bona impinguat ossa. ¶ Secundo ↄsiderare possumus cautela; periculorum signatam per Chã qui interpretatur calidus. Nam hõ in suis operibus debet esse cautelosus ne decipiatur per aliquas circunstantias malas. vnde virtuosos homines admonens apl's. dicit Eph. 5. Uidete fratres quomodo caute ambuletis nõ quasi insipientes sed vt sapientes. ¶ 3° ↄsiderare possum⁹ magnitudinem pmiorũ signatam per Japhet qui interpretat̃ latitudo. Nam homo ex suis bonis operib⁹ acqrit de congruo gloriam padisi q̃ accepta potest dicere cum ps. Eduxit me in latitudinem. saluum me fecit quoniã voluit me.

Secunda pars.

Sequitur. Erat aũt in proximo ꝛc. vbi tangit vanitatem appetentem sublimius. quod probat indiscretio affinitatis. Nam parẽtes xp̃i attingentes sibi ex parte matris eius: nundum adhuc persuadebãt sibi ꝙ festũ ascẽderet. vt i fcis suis corã pplo oñderet ꝛ ẽm h hic q̃ttuor possumus ↄsiderare. s.
Tẽporis dispositõem ↄgruẽtem.
Itineris psuasionẽ indicantẽ.
Persuasiõis rõnem iducentem.
Gregis dubitatõem hesitantẽ.
¶ Quantũ ad pᵐ dicit. Erat ãt ꝛc. Nam scenophegia erat vnũ d' solẽnibus festis iudeorũ ꝛ fiebat. 15. mẽsis septẽbris. dicebatur ãt senophegia a fixiõe tabernaculorũ: q: i illo festo iudei septẽ dieb⁹ hitabãt in tabernaculis in memoriã ꝙ 40. ãnis hitauerãt in deserto. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic̃. Dixe

Dixit āt ad eum f̄res eius 7c. xp̄s qdē ex
parte mr̄is sue hēbat aliquos ꝯsanguine
os q tñ non erant de numero.12.aplo꜃rum
nec adhuc ꝑfecte in ip̄m credebant.q dñr
h̄ fratres more scripture:q̄ ꝓpinquos cō
sāguineos multotiēs f̄res appellat. ¶ Isti
igiꝛ persuadebant xp̄o ꝙ iret in iudeam
ad festum dicētes transi hinc 7 vade i iu
deam ac si dicant ſm Bedam:tu signa fa
cis 7 pauci vident ea. transi ergo ad vr
bem regiam vbi sunt principes vt visis
signis laudem cōsequeris ab eis. ¶ Q^m
ad 3^m dic̄.vt discipuli tui 7c.vbi consāgui
nei xp̄i tribus rōnib⁹ vt xp̄s ad festum
ascendere inducebant. ¶ Primo ꝓp gre
gis confortatōem. ¶ 2° ꝓp honoris acq̄si
tōem. ¶ 3° ꝓp op̄is publicatōem. Propꝛ
p^m dicūt vt discipuli tui videāt op̄a tua
que tu facis. Propter 2^m dicūt. Nemo i
oculto aliq̄d facit 7 querit ip̄e in palā eē.
Propter 3^m dicūt.si hoc facis manifesta
teipsum mundo. ¶ Sciendum ē aūt alr̄
exponēdo lr̄am ꝙ consanguinei xp̄i vide
banꝛ xp̄o tria imponere. Primo formidi
nem 7 imbecilitatem.2° anēgloriam 7 va
nitatē.3° arrogantiam 7 falsitatem facti.
¶ In hoc ꝙ dicunt in ocultū facere ostē
dunt ip̄m timorosum.7 ꝙ ꝓp formidinem
nō audebat faceꝛ publice. In h̄ q inuunꝛ
ip̄m appere publicari hoibus ostēdunt ip̄m
vanagloriosum. In h̄ 3° mundo q: dubi
tatiue loquunꝛ dicētes.si hoc facis:ostēdūt
ip̄m mōdosum:q̄si multa dicat.7 ostēdat se
facere que non facit. ¶ Q^m ad 4^m dic̄.
neq3 eim f̄res eius credebant in eum.vbi
Aug.loquēs d̄ cōsanguineis xp̄i dic̄ xp̄m
esse ꝯsanguineum poterūt hr̄e. credeꝛ āt
in eū ip̄a ꝓpinq̄tate fastidierunt.

Tertia pars.

Egtur dicit ei Jesus 7c. vbi tan
git ꝑtātē declinantem humili⁹:
ꝙ ꝓbat disceptatō tarditatꝫ. licꝫ
ei xp̄s possꝫ ad festū ꝑ libito volūtatꝫ : tñ
ex dispēsatōe tardaꝛ voluit:nec cū suis as
cendere ꝯsanguineis. Sed postmodum si
ne ipsis ascēdit ꝓbens nob̄ humilitatꝫ exē
plū ne nob̄ ostētatōem suadētib⁹ aures de
mus. h̄ igiꝛ q̄ttuor possum⁹ ꝯsiderare.s.
Responsionē mitigantē.
Rōnem cōgruentem.
Expressionē euidentem.
Conclusionē ꝯñtem.

¶ Quantum ad primum dic̄.dic̄ ergo eis
ih̄s 7c. ¶ Circa xp̄m triplex tp̄s possu
mus cōsiderare.s.tp̄s natiuitatꝫ sue.d̄ quo
nō loquiꝛ h̄.tp̄s passiōis sue d̄ quo dixit
iudeis Jo.7.Adhuc modicū tp̄s vobiscū
sum 7 vado ad eum qui misit me.tp̄s glo
rificatōis 7 istud includit.tp̄s resurrectio
nis.ascensionis 7 finalis discussionis. 7 d̄
isto tempore loquitur hic xp̄s. Unde Be
da. Ne autem videatur h̄ ꝯ̄rium ei ꝙ dic̄
apostol⁹. At vbi venit plenitudo tempo
ris misit deus filium suum.referēdum ē
h̄ ꝙ h̄ dic̄:non ad tp̄s natiuitatꝫ:sꝫ ad tp̄s
gl'ificatōis. ¶ Istud aūt tempus ſm Cri
so.pōt referri ad tempus passionis. Unde
Criso. Uidetur autem mihi oculte insinua
ri fortasis enim volebant prodeꝛ 7 trade
re iudeis.7 ideo dicit tempus meum nū
dum aduenit.hoc ē tempus crucis 7 mor
tis.tempus autem vestrum semper ē pa
ratum.q: 7 si vos semper sitis cum iude
is non interficient vos eadem cum ipsis
zelantes. ¶ Quantum ad secundum dic̄.
Non potest mundus odisse vos 7c. Ratō
quare tempus cōsanguineoꝝ xp̄i semper
dr̄ esse paratum:est q: sicut mundani nō
odiebant mundum.tempus autem xp̄i n̄
paratum q: cum mundana reprehēderet
odiebaꝛ a mundo.ex quo pꝫ ꝙ odium cau
satur ex maloꝝ op̄um redargutōne.vult
igitur xp̄s dicere ꝙ mundus eos nō odi
et:q: eadem cum ip̄o volunt. cuiusmodi
erant consanguinei sui.ipsum autem odie
bant : quia ipsius opera reprehendebat.
¶ Quantum ad tertium dic̄. Vos aūt as
cēdete 7c.vbi xp̄s euidenꝛ exprimit suos

cōsanguineos ascensores ad festū cū qui bus tñ nō ascendit vt nobis daret exem plum ƺ Theo. vitādi vanāgloriā. ¶ Sciē duꝫ est autē ꝙ xps nob inuit hic duplex festum. s.

Temporalis letitie.
Solēnitatis eterne.

¶ Primū querebāt cōsanguinei xpi ⁊ ħ festū nō est acceptū deo iuxta ꝙ ipse dicit Is. primo Neomeniā ⁊ sabbatū ⁊ festiui tates. alias nō ferā. iniqui sunt cetus ve stri. calendas vestras ⁊ solemnitates ue stras odiuit anima mea. ¶ Istud festū fuit figuratū per festū Amalechitarū de quibus dicitur sententialiter primo. Re. 3. Quod postquā acceperāt magnā predā discumbebāt super faciem terre comeden tes ⁊ bibentes ⁊ quasi festum diē celebrā tes ꝓ cuncta preda ⁊ spolijs que ceperant tamen inuadens Dauid percussit ⁊ ipsos interfecit. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Ama lechitas qui interpretantur gens bruta i telliguntur peccatores qui turpes ⁊ bru ti dicuntur propter peccati maculam de formantem. de quibus dicitur Ezech. 10. Uiri isti posuerunt imundicias suas i cor dibus. ⁊ scandalum iniquitatis sue statue runt contra faciem suam. Isti dicuntur ac cipere predicta preda ⁊ spolia. super qui bus festum faciunt ⁊ letantur. cum dita ti sunt rebus temporalibus luxuriantur i ipsis. quibus dicitur Amos. 6. Ue q dor mitis in lectis eburneis ⁊ laxiuitis i stra tis vestris: qui comeditis agnum ꝺ gre ge ⁊ vitulos de medio armenti: qui cani tis ad vocem psalterij. ¶ Per Dauid autem qui manu fortis dicitur intelligit Christus. De quo Job. 9. Si fortitudo q̄ ritur: robustissimus est. Iste igitur instar Dauid inuadit Amalechitas. i. peccato res imundos ⁊ ipsos interfecit: auferen do predam ⁊ spolia: quando superuenien te mortis sententia ipsos expoliat rebus temporalibus ⁊ tradidit eos in infernuꝫ cruciandos: iuxta illud. 2. pe. 2. Nouit do minus pios de temptatione eripere. ini quos vero in diem iuditij cruciandos re seruare. magis autem eos qui post carnē concupiscentias imundicie ambulant.

¶ Aliud est festum solēnitatis eterne: ⁊ istud est festum Christi ⁊ bonorum ⁊ bea torum omnium. ⁊ ħ festum fuit figuratuꝫ per festum iudeorum. de quo simaliter dr̄ Hester. 8. Quod cum iudei mediāte He ster ⁊ procurante cum rege assuero euasis sent mortis periculum q̄ꝫ Amā hostis eo rum ꝓcurauerat leticia magna fuit in po pulo. epulantqꝫ faciebant conuiuia ⁊ festꝰ dies. ¶ Ubi sciendum ꝙ per iudeos qui interpretantur confitentes siue glorifican tes intelliguntur omnes homines huius mundi qui Christum confiteri debent cō stanter ⁊ ipsum glorificare: iuxta ꝙ de cō fessione dicitur phy. 2. Omnis lingua cō fiteatur quia dominus Jesus Christus i gloria est dei prīs. de glorificatiōe xro dr̄ prima cor. 6. Empti enim estis pretio ma gno. glorificate ⁊ portate deum in corᵉ ve stro. ¶ Per Aman autē q interpretatur iniquus: intellr̄ dyabolꝰ q est inimicꝰ hu mano generi: q: sicut Aman procurauit mortem iudayci populi: sic ipse mortē hu mani generis suis tēptatōibꝰ ⁊ versutijs ꝓcurauit: iuxta illđ sap. 2. Inuidia dyabo li introiuit in orbem terrarum. ¶ Per Hester qui interpretatur preparata vel elleuata in populis intelligit virgo Ma ria que prepata interpretatur. dicitur ꝙ inter omnes feminas se disposuit vt inuē ret a deo gratiam: vt de ipsa carnem as sumens humanam: temporaliter nascerek elleuata vero in populis dicitur ꝙ super omnes feminas predicatur beata.

¶ Per Assuerum autem regem qui in terpretatur beatitudo. intelligitur deus qui est beatitudo nostra: beatificans nos in gloria paradisi. Unde ps. Beatus po pulus cuiꝰ dominus deꝰ eiꝰ ppl's quē ele

git i hereditatē sibi. ¶ Sicut igit hester regina ꝓcurauit cū Assuero rege ne mo rerek populus sicut Aman ꝓcurauit: sic virgo Maria suis p̄cib⁹ ⁊ fructuꝫ queꝫ portauit in vtero .s. xp̄o yh̄u ꝓcurauit a dño vt a morte nos eriperet grām dona ret ⁊ vitam. vt sibi dicere possumus cum ps. Eripuisti animam meā de morte ⁊ pe des meos de lapsu vt placeam coram te in lumine viuentium. ¶ Sic igitur libe rati debemus instar iudeorum diē festuꝫ peragere ⁊ cum ep̄lis spūalib⁹ cum leticia gratulari. ¶ Quantum ad 4ᵐ dicē. hoc cū dixisset ⁊c. vbi tria ꝯsidera .s.

Moram detinentem.
Actum deducentem.
Modum ꝯgruentem.

¶ Qᵐ ad pᵐ dicē. h cum dixisset ⁊c. xp̄s enim cognoscens q̄ cum suis consanguie is ascendisset ad festum concitasset iram p sequētium iudeoꝝ s̄m Theo. noluit cū ip sis ascendere: sed in gallilea remansit.

¶ Quantum ad actum deducentem dicē. vt ascēderunt. lꝫ enim h videatur ꝯ̄riari illi q̄ xp̄s dixit superius .s. q̄ nō ascende ret ad festū diē. tñ vt s̄m veritatem non sunt ꝯ̄ria. primo q: xp̄s dixit superi⁹ con sanguineis suis q̄ non ascenderet cū eis q̄ nec fecit. 2° q: xp̄s nō ascēdit eo modo quo suadebant vt ascēderet .s. vt sibi ⁊ ip sis mundanam gloriam querēt s̄m Aug. Sed ascēdit vtil̄r vt turbam doceret.

¶ Qᵐ ad modū ꝯgruentem dicit. nō tñ manifeste sed quasi in oculto. lꝫ enim xp̄s solo velle possꝫ inordinatum motum exp̄ mere. tñ h noluit p̄ ne ipsius deitas mani festaretur vt eius incarnatio certi⁹ appe ret. ¶ 2° vt nobis daret exemplum vt pi culis imminentib⁹ sciam⁹ quid sit agenduꝫ: quia nec qbuscunq̄ picul' expōere nos de bem⁹. Sꝫ aliqñ licitū ē declinare. ⁊ iō xp̄s h fecē dispēsatiue: ad q̄ ꝯ̄signādum :nō d̄r q̄ simpl̄r ascēdit in oculto s̄m Criso. Sꝫ q̄si i occulto. ¶ Vl' iō xp̄s occulte ascēdē voluit vt s̄m Alcimiū vt nos doceret ꝑ̄ pam declinare mūdanam. ¶ Sciendum ē autem hic vbi fit mentio de ascensu xp̄i. q̄ loquendo allegorice iuenio xp̄m tripl̄r ascendisse .s.

In montem ad erudiēdum veraciter.
In crucem ad redimēdum vtiliter.
In celū ad regnandū feliciter.

¶ Primo in montem ad docēdum vera citer. Nam xp̄s qui dicit d̄ seipso Jo. 14. Ego sum via veritas ⁊ vita. Nam verita tem potuit docere vt merito sibi dici po tuerit illud Jo. 17. sermo tuus veritas ē.

¶ 2° ascendit in crucem ad redimenduꝫ vtiliter. Nam xp̄s vt gen⁹ humanum re dimeret voluit crucifigi. ⁊ h ē q̄ p̄dixe rat discipulis Math. 10. Ecce ascēdimus Jeroᵐ. ⁊ fili⁹ hōis tradetur p̄ncipibus sa cerdotum ⁊ scribis ⁊ condēnabūt eū mor te. ⁊ tradēt eum gentib⁹ ad illudenduꝫ ⁊ flagellandum ⁊ crucifigendum. vnde pōt figurari per Dauid. de quo sententialiter d̄r. 2. R. 15. Quod cū persequeretur ab Ab salon filius ei⁹ ascendebat culmē oliuarū scandens ⁊ flens opto capite ⁊ nudis pe dib⁹ incedens. ¶ Ubi sciendum q̄ p Da uid qui interp̄tatur manu fortis ⁊ deco rus aspectu. intell̄r xp̄s qui fortis est per potentiam insuperabilem. ⁊ decorus aspe ctu per sanctitatem admirabilem. de quo dicitur primo. R. 2. Non est sanctus vt ē domin⁹ neq̄ est ali⁹ extra te. ⁊ non ē fortꝭ sicut de⁹ noster. Per Absalon aūt qui in terp̄tatur p̄ris amaritudo filium Dauid intell̄r popul⁹ iudaycus: quem xp̄s quasi in filium adoptauerat. ⁊ cum quo xp̄s fuit corporal̄r conuersatus. qui p̄ris amaritu do dici potuit. dum xp̄o procurauit ama ritudinē passiōis. sic igit Absalon ꝑsequu tus fuit Dauid p̄rem suū. sic ⁊ iudei xp̄m sunt ꝑsecuti. vt d̄ ipsis xp̄s d̄re potuerit il lud Js. p̄. Filios enutriui ip̄i āt sp̄reuerūt me. xp̄s āt ꝑsecut⁹ ascēdebat culmē oliua rū q ē ascēsus mōtuosus i q̄ sunt oliue: itll̄r

ascẽsus xp̃i i mõtẽ caluarie qui erat iuxta
ciuitatem ierͫ vicinam montis oliueti. ĩ
quo monte caluarie xp̃s crucifixus fuit.
dr̃ autem ꝙ instar Dauid ascendebat scã
dens ⁊ flens. q: xp̃s in passiõe sua clamãs
⁊ lachrimans sp̃m tradidit deo pr̃i. Nam
iuxta illud Jo.27. Clamans voce magna
emisit sp̃m. dr̃ ꝙ ascendebat apto capite.
q: xp̃s in sua passione fuit a iudeis vela
tus. Nam Luc.21. Uelauerunt eũ ⁊ ꝑcutie
bant faciem ei⁹: dr̃ ẽt ꝙ incedebat nudis
pedib⁹ q: ad lr̃am iuit. ¶ 3° xp̃s ascẽdit
in celũ ad regnãdum feliciter. Nam xp̃s
post mortẽ ⁊ passionẽ suam a mortuis re
surrexit vt in eternũ regnaret super oẽs
celos ascẽdit. vñ põt figurari ꝑ Helyam:
de quo dr̃ silr̃. 4. Re. 2. Quod cũ in celũ
d̃beret ascẽdere iuit p̃ in bethel. 2° in ieri
cho. 3° ad flumen iordãis ⁊ inde fuit in ce
lum. i. in aeris altitudinẽ vt portaret ĩ pa
radisum terrestrem. ¶ Ubi sciendum ꝙ
per Helyam qui interpretat̃ d̃s dñs: intel
ligitur xp̃s quẽ post resurrectõem suaʒ co
gnoscẽs Thomas. Jo.20. Dominus me⁹
⁊ deus meus. sicut autem Helias antequã
ascẽderet in celum. p̃ iuit in bethel ⁊c. sic
sp̃ũaliter fecit xp̃s. Nam bet. interp̃tatur
domus dei. ⁊ signat beatã virginẽ in cui⁹
vtero velud in domo dei xp̃s conceptus
fuit. Jericho ãt interpretat̃ luna ⁊ signat
istum mundum. instar lune mutabilem ⁊
defectibil' in quẽ venit xp̃s quando d̃ vir
gine matris fuit natus. Jordanis autem
interpretat̃ fluuius iudicantĩ. ⁊ signat pas
sionẽ xp̃i q debʒ iudicar̃ mũdũ. cui⁹ fluui⁹
fuit ei⁹ sanguis p̃tiosissim⁹ quẽ ꝓ nob̃ re
dimẽdis effudit. xp̃s igit̃ p̃ vẽit ĩ bethel:
qñ d̃ virgĩe carnẽ assumpsit. 2° vẽit ĩ ieri
cho qñ fuit visibilr̃ nat⁹. 3° vẽit ad iorda
nẽ qñ ꝓ nob̃ oĩbus fuit passus. postmodũ
ĩ celum ascendit quando in ascẽsione sua
celum triũphaliter ascendit. ¶ Moralit̃
autem loquendo dicere possumus ꝙ hõ
tripli' dʒ ascẽdere. s.

De statu culpe ad statum gr̃osum.
De statu gr̃e ad statum oposum.
De statu opis ad statũ gl'osum.
¶ Primo inq̃ʒ de statu culpe ad statum
gr̃osum. Nã hõ sentiẽs se in culpa. de cul
pa dʒ surgere ⁊ ascẽdere vt ꝑ diuinã gr̃aʒ
illustretur: iuxta admonitõem apostoli di
centĩ Eph.5. Surge qui dormis ⁊ exurge
a mortuis ⁊ illuminabit te xp̃s. Sic auteʒ
ascendentes alloq̃t xps figuratiue Amos
2. Ego sum qui ascendere vos feci de ter
ra egypti: ⁊ eduxi vos in deserto. 40ª. an
nis vt possideretis terrã Amorei. ¶ Ubi
sciendum ꝙ per terram egypti q iterp̃ta
tur obscuritas intellr̃ status culpabilis q
fac̃ hoiem tenebrosum. Unde Ro.p̃. Eua
nuerunt in cogitatõibus suis. ⁊ obscuratũ
est insipiens cor eoꝝ. ¶ Per terram aũt
Amorei que interpretatur ppl's illumina
tus: intellr̃ status gr̃e per quam homo il
luminatur. quam illuminatiõem petebat
p̃s. d. Illumina oculos meos ne vnq̃ʒ ob
dormiam in morte: ne qñ dicat inimicus
meus p̃ualui aduersus eum. xp̃s igitur d̃
terra egypti. ⁊ de statu culpe facit hoiem
ascendere ad terram Amorei. i. ad statum
gr̃e. ⁊ h̃ per desertum austeritatis ⁊ peni
tentie de cõmissis. ¶ 2° homo dʒ ascẽde
re de statu gratie ad statum oposum. Nã
homo postq̃ʒ recepit gr̃am non dʒ ociari
sed meritorie operari. tales pñt figurari
per Jonatham. de quo silr̃ dicitur p̃
Re.14. Quod pugnans contra philisteos
inimicos populi israelitici. ei ascendit Jo
nathas reptãs mãib⁹ ⁊ pedib⁹ ⁊ armiger.
ei⁹ post eum. ⁊ aggressus phylisteos glo
riose triũphauit de ipsis. ¶ Ubi sciendũ
ꝙ per philistiĩ qui interpretantur caden
tes siue ceciderunt. intelligunt̃ d̃mões q
ꝑꝑ pecc̃i supbie ceciderũt d̃ celo. ꝑ pplm
ãt israeliticũ q vidẽs deũ dr̃: intllr̃ totum
gen⁹ hũanũ ꝙ d̃s creauit ad suã ymaginẽ
⁊ vt ipʒ possit videre: si fecerit opa ĩ gl'ia
paradisi. ¶ Per Jonathã vero ⁊ armig

tu ipm sequête: intellr quilibz hõ in quo sunt principalr due partes.s.corp9 ꝛ aiam quaꝝ aia signat p Jonatham q dr colũba veni q̃z xp̃s alloquit Cant.2.d. Surge ꝑpera amica mea: columba mea ꝛ veni.
¶ Corpus autem signat per armigerum q: sicut armiger dz obedire suo dño: sic corpus aie. ꝛ sensualitas rõni. Sicut igit Jonathas cum suo armigero reptãs pedib9 ꝛ manibus ascendit ꝛ pugnãs ꝯ phyliste os suos aduersarios victoriam obtinuit: sic homo ex anima consistens ꝛ corpore debet pugnare contra demones ipsum inducentes ad vitia effectu reptando signato per pedes. ꝛ effectu signato per man9 viriliter debet ascendere ꝛ pugnando victoriam obtinendo allectus promissione xp̃i d. Apoc.2. Vincenti dabo edere de ligno vite ꝙ est in padiso dei mei. ¶ Tertio debet homo ascendere de statu opis ad statum glosum. Nam postq̃z homo dimisit vitia ꝛ adeptus grãm in qua meritorie fructificauit p opera satis cõgruuz est vt sibi tribuatur premium in gl'a Nam sicut dicit xp̃s Luc.x. Dignus est mercenari9 mercede sua. h autem fuit figuratuz geñ. 35. Ubi dominus dixit Jacob. Surge ꝛ ascende in bethel ꝛ habita ibi. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Jacob qui interpretatur luctator siue supplantator: intellr homo qui luctando contra vicia non supplantantur sed potius supplantat ꝛ vincit. hunc autẽ alloquitur xp̃s. d. ꝙ surgat ꝛ ascendat in bethel ꝛ habitet ibi. Nam per Bethel q domus dei dr intelligi pote st celum ẽpyreum in quo deus lz vbiqz sit. tamen antonomatice dicitur habitare: iuxta illud ps. Ad te domine leuaui oculos meos q habitas in celis. ¶ Ad hanc igitur domum inuitat dominus hominem exercitatum in bonis operibus. vt surgat ab isto mundo miserrimo ꝛ ascendat ad habitandum cum ipso.

Quarta pars.

Sequitur. Judei ergo querebant eum ꝛc. vbi tangit debilitatẽ formidantem timidius: ꝙ ꝑbat hesitatio veritatis. Nam iudei qui conuenerant ad festum xp̃m querebant lz diuersimode. q: tui ba deuota cuz reuerentia: ꝑncipes enim ꝛ pharisey ex inuidia. ꝛ ideo inter ipos erat de xp̃o opinio diuersa. quia quidam dicebant bene. quidam male. Sz propter timorem illi qui bene dicebãt loq publice non audebant. ꝛ per ꝯñs succũbebant. ꝛ ḃm hoc h duo ꝯsidera .s.
Congruitatem tpis in postulando.
Diuersitatem multitudinis in opinando
¶ Qm ad pm dic. Judei ergo ꝛc. Nam dies festus fuit tẽpus congruum vt xp̃s quereretur: q: tunc hominum multitudo conueniebat ad festum ad ꝙ xp̃s ascendebat. ꝛ h ãt dñt vbi est ille ꝛ non vbi ẽ xp̃s possumus auertere ḃm Criso. Quod isti malitiose eum querebant. ¶ Quantuz ad secundum dicit. ꝛ murmur multus ꝛc. licz autem aliqui in corde crederent ꝛ priuate dicerent ipm esse bonum. tamen timẽtes principes sacerdotum ꝛ scribas h dicere publice nõ audebant. nõ aduertentes ꝙ scriptũ ẽ. eccl'ci.4. Usqz ad mortem certa ꝑ iusticia. ꝛ ds expugnabit ꝑ te inimicos tuos. Nam sicut dixit xp̃s Jo.8. Si manseritis in sermone meo vere discipli mei eritis. s. veritatem viriliter defendendo. ꝛ vere discipuli mei eritis ꝛ cognoscetis veritatẽ ꝛ veritas liberabit vos. Nã tunc xp̃s qui ẽ via veritas ꝛ vita. Jo.14. Nos liberat. Ad q̃z ꝛc.

¶ Feria quarta dominice qnte in .xlª.

Facta sunt encenia in ierosolimis ꝛ yẽps erat ꝛc. Jo.x. ꝑprietas iudeoꝝ est temptare verbaliter cum simulatione illuz cui propter suos

sufficiẽtias inuident. ⁊ si quãdo verba nõ valeãt si possunt procedunt ad opera psonales iniurias inferẽdo sicut pꝫ de fratribus ioseph. Geñ. 37. Proprietas aũt prudẽtis ⁊ fortis viri ẽ iniurijs verbalibus respõdere rationabiliter. psonalibus vero non deici sed habere ꝯstantiã ⁊ vt motus prauos nos psequentiuꝫ mittiget eis ad memoriã collata beneficia reuocare sicut dr̃ Michee. 6. Quia dixit dñs populo transgressoꝝ ⁊ ipsum psequenti suis operibus malis. popule meus quid feci tibi aut qd molestus fui tibi responde mihi. q: eduxi te de terra egypti. ⁊ d̃ domo seruitutis liberaui te. ¶ Judei ergo inuidentes xp̃o ⁊ verb adulatorijs eum inclinare volebãt ⁊ psecutiõibus psonalibus detrahere tũc xp̃s tanq̃ꝫ prudens magister ⁊ bonus nec fuit verbis coꝝ allectus nec pturbatus psecutionibus qn ymo verb respondit ratõabiliter. ⁊ reducẽdo eis ad memoriã collata beneficia eoꝝ impetũ benigne voluit mittigare ⁊ h̃ est q̃ in euãgelio nob inuit in quo euãgelista q̃ttuor tangit. s.
Questiõeꝫ malignitatꝭ inuidẽtis.
Solutõeꝫ veritatis declarãtis.
Persecutõeꝫ puersitatis furẽtis.
Rephensiõeꝫ sagacitatꝭ negligẽtis.
¶ Primũ probat locutõ venenosa. Secũdum ꝯductio seriosa. Tertiũ inuasio animosa. Quartũ exp̃ssio fructuosa. Primuꝫ in principio. Secundũ ibi Respondit autẽꝫ yh̃us loquor ⁊c. Tertiuꝫ ibi sustulerunt lapides ⁊c. 4m ibi respondit eis yh̃s ⁊c.

Prima pars.

Quantuꝫ ad primum vbi tangit ⁊c. q̃ probat ⁊c. dicit. Facta sunt encẽia ⁊c. Judei ergo inuidẽtes xp̃o. ⁊ nõ credentes ipsum esse messiã nec filius dei. q̃ ipse ⁊ verb ⁊ factis multoꝝ. asserebat. libenter insidiabant ei ⁊ ipsum interrogabãt coram multitudine vt ipsuꝫ in populo diffamare. ⁊ quia xp̃s secunduꝫ ritum iudeorum ibat ad festiuitates coꝝ ad quas cõueniebat multitudo ppl̃i qui q̃stiones multoꝝ. pponebant. ⁊ scd̃m h̃ hic duo possumus ꝯsiderare. s.
Opportunitatem inquisitõis.
Prauitatem intentiõis.
¶ Quantũ ad primũ dic̃ fc̃ã sunt encẽia i ierosolimis ⁊c. vbi tria ꝯsidera. s.
Festum celebratũ.
Tempus ordinatũ.
Locum designatũ.
¶ Quantum ad primum dicit facta sunt encẽia ⁊c. vbi Augu. grece enim cenõ dicitur nouũ. quandocũqꝫ enim nouũ aliquod fuerit dedicatuꝫ encenia vocabat. ⁊ idem Augu. encenia festiuitas erat dedicatõis templi. ¶ Quantũ ad tẽpus ordinatum dicit. ⁊ yẽps erat vbi sciendum secundum Jerom. Quod tres fuerunt dedicatiões tẽpli prima facta fuit a salomone rege d̃ mense Septẽbris vt habet. 2. Paral. 7. secunda facta fuit a zorobabel ⁊ yh̃u sacerdotem post reuersioneꝫ de captiuitate babilonica tẽpore veris ⁊ de mẽse Martij. vt habetur primo Esee. 6. Tertia fc̃ã fuit a iuda huius tempore yemali ⁊ de mense Nouembris vt habetur primo Mach. 4. Tẽpore igitur tertie dedicatiõis xp̃s ierat ad festiuitatem solẽnem secundum Crisom. Quia proximũ erat passionis tẽpus ideo Jerosolimis conuersabatur.
¶ Quantum ad locum designatum dicit ⁊ ambulabat yh̃s in templo ⁊c. Nam Salomon fecerat vnam porticum ante templum vbi stabat ad orandum. vt habetur primo. Re. 6. Que porticus extensio nomine templum aliquando dicebatur. ⁊ ideo secundnm Alcimuũ. dicitur q̃ ambulabat yh̃s in templo salomonis. ¶ Moraliter autem loquendo per illud tẽplum in quo Christus dicitur ambulasse intelligitur quilibꝫ homo in quo Christus velud in spirituali templo. dicitur per gratiam habitare vnde Apostolus. Uos estis templum dei viui sicut dicit dominus quoniã

inhabitabo i ill' ꝛ ambulabo iter omnes ꝛ ero illorum deus. ꝛ ipsi erunt mihi i populus. ¶ Istud autem téplum. i. seipsum debet domino consecrare vt de ipso dici possit illud. 3. Re. 8. Dedicauerũt templuꝫ domini. rex ꝛ filij Isrl'. Dicitur autem hec festiuitas dedicationis fieri ierosolimis que visio pacis dicitur. quia tunc fit illa dedicatio quando pacem habet homo cum seipso sensualitatem rationi subiciendo. cum proximo sibi subueniẽdo vt dici possit illud. 2. Paral'. 4. Facta est grandis celebritas in ier^m. ¶ Dicitur autem Christus ambulare in porticu ipsius templi. que dicitur porticu salomonis. Nam per illam porticum que foris templum erat intelliguntur. 5. sensus corporis apparentes exterius in quibus Christus ambulare dicitur quãdo sensus hominis excitat vt actus suos habeat ordinatos vt. s. vitent illicita. ꝛ licita operentur. vt quilibet illorũ dicat cum ps. Auerte oculos meos ne videant vanitatem in via tua viuifica me: ambulat etiam in porticu xp̄s cum ex istis sensibilibus mouet homines ad considerationem beneficiorũ dei per q̄ꝫ disponitur vt xp̄s animã ingrediatur per gratiam. ꝛ cõuiuium faciat amorosum. iuxta ꝙ xp̄s dicit Apoc. 2. Ego sto ad hostium ꝛ pulso si quis audierit vocem meã ꝛ aperuerit ianuã intrabo ad illum ꝛ cenabo cũ illo. s. per grãm. ꝛ ipse mecũ. s. per gloriaꝫ. ¶ Sciendũ est autẽ scḋm magistrũ historiarum in tẽplo salomonis inter alia erãt x. Primũ erat quidam locus qui vocabatur sancta. Scḋm autem qui vocabatur sancta sanctoꝝ in quem sacerdos semel intrabat in anno. Tertiuꝫ erat velum distinguens sacerdos a pplo. Quartũ erat altare holocaustorũ super quem fiebant sacrificia. Quintum erat altare tynuamatis vbi adolebaẽ incensum. Sextũ erant duo cherubin. Septimũ erat mar̃ in quo sacerdotes se lauabant man⁹ ꝛ pedes. Octauũ erat mensa ppositionis super q̄ꝫ ponebãtur panes. Nonum ibi erant due colũne principal's in porticu tépli Christus erat candelabrũ cum lucernis. ¶ Vbi sciendũ ꝙ in homine signato per téplum. ¶ Primo debet esse locus qui dicitur sancta. i. corpus sanctificat⁹ ꝛ purus. de qua sanctificatione dicitur prima Thesa. Hec est voluntas dei sanctificatio vestra vt abstineatis vos ab omni fornicatione vt sciat vn⁹ quisq; vestrum vas suũ possider̃ in sanctificatõe. ꝛ honore. ¶ Secundo in homine debet esse locus qui dicitur sancta sanctorum. i. anima vltra corpus sanctificata. nã sicut sancta sanctorum erat locus dignior in templo. sic anima pars nobilior in homine que principaliter debet sanctificari donis ꝛ virtutibus adornari sicut autem in sancta sanctorum semel intrabat sacerdos in anno sic quilibet homo saltem semel in anno debet animam suam ingredi examinando suam conscientiaꝫ ꝛ ab omni peccati macula abluendo. Non vocat autem a ministerio ꝙ dicitur sacerdotem sancta sanctorum non ingredi sine sanguine quia non potest purgari anima hominis nisi virtute passionis xp̄i in qua pro uob̄ effudit suũ sanguinem pretiosum vnde Eph̄. i. Ipse est in quo habemus redẽptionem per sanguinem ipsius remissionem peccatorum secundum diuitias gratie eius que super habundauit in nobis. ¶ Tertio debet esse in homine veluꝫ distinguens sacerdotem a populo per ꝙ intelligit̃ discretio per q̄ꝫ homo distinguit bonum a malo ꝛ intra se tam bona q̄ꝫ mala vt sic possit dimittere malum ꝛ bonum operari iuxta ꝙ sibi dicitur per ps. Declina a malo ꝛ fac bonum inquire pacem ꝛ psequere eam. ¶ Quarto debꝫ esse in homine altare holocaustorũ super quẽ offerebant sacrificia per ꝙ intelligitur vita actiua ꝛ laboriosa. per q̄ꝫ homo seipsuꝫ sacrificat holocaustũ vt hostiam salutare

carnem suā per penitentiā macerando iuxta amonitionem ap̄li.d.Ro.12. Obsecro vos fratres per misericordiā dei vt exhibeatis corda vr̄a hostiam viuentez sanctā deo placētem rationabile obsequiū vr̄m. ¶ Quinto dz esse i homine altare tymiamatis vbi adolebat incensum per q̄ intelligitur vita contēplatiua per quem elleuatur in deum orando.d.7 petens cum ps. Dirigat oratio mea sicut incensum in conspectu tuo. ¶ Sexto debēt esse in homie duo cherubin p̄ quos intelligunt timor 7 amor. Nam cherubin interpretat plenitudo sapiētie timor autem 7 amor sapientiā p̄merentur. Nam de timore dicit ps. Initium sapientie timor domini d amore vero dicit Christus Jo.15. Discipulis. Jam non dicam vos seruos quia seruꝰ nescit q̄ faciat dominus eius vos autem dixi amicos quia quecūq3 audiui a patre meo nota feci vob.h duo quilibet debet habere. vnde de timore dicitur cuilibet Eccl'i.12. Deum time 7 mādata eiꝰ obserua.d amore vero dicitur.deutero.5. Ama dominuz deuz tuū.7 obserua p̄cepta eius. ¶ Septimo debet esse in homine mare in quo sacerdotes lauabant manus 7 pedes.per q̄ intelligitur amarum lauacrum lachrimarum in quo de cōmissis debz peccator penitens lauare quantum ad affectus illicitos signatos per pedes. 7 opera vitiosa signata per manus. vt possit dicere. cum ps. Laboraui in gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meum lachrimis meis stratum meum rigabo.

¶ Octauo debet esse in homine mensa propositiōis sup q̄3 ponebant panes.per q̄3 intelligit pietas 7 misericordia per q̄3 homo subuenit alteri in necessarijs iuxta possibilitatem suā.ad q̄3 habendaz admonet tob.filiū suū Tob.4 Q̄uo poteris ita esto misericors. si multū tibi fuerit habūdanter tribue. si exiguū tibi fuerit etiam exiguū libēter impartiri stude. ¶ Nono dz esse in hoie due p̄incipal's colūnē per quas intelligunt due ptes fortitudinis signate p̄ colūnam firmaz 7 fortem.s.audatiam in aggrediēdo difficilia 7 patientiaz i sustinēdo aduersa 7 sic quantū ad p̄mū figuret per leonem fortissimū de quo dicitur Prouer.30. Leo fortissimꝰ bestiarum ad nullius pauebit occursuz. ¶ Quantū ad secundū figuret per Tob.cecitate p̄cussum cui dixit Raphael Tob.5. Forti anio esto i p̄ximo erit vt curreris a dō. ¶ Decimo debet esse in homine cādelabruz cuz lucernis.p̄ q̄ intelligit intentio recta hominis in suis operibus instar candelabri 7 aliorum hedificatio signata per lucernas ardentes vt sic alios inducat ad simile. 7 ad diuinā laudem iuxta q̄ dicit Christus discipulis Mat.5. Sic luceat lux vestra coram hominibus vt videant vestra bōa opera 7 glorificent patrem vestrum qui in celis est. ¶ Signanter fit mentio de tempore q̄ dicitur.q̄ yemps erat 7 Christus ambulabat. ¶ Primo ad designandum q̄ dum homo viuit in h mundo pleno illecebris signato per yemē turbidam 7 pluuijs 7 niuibus 7 glaciebus expositaz debet sic seipsum exponere vt recipiēdo diuinam gratiam tēplum domino consecretur vt sic expleto tempore pegrinationis vocando ipsum. Ad se habitandum i paradisi gloria vt possit sibi dicere illud q̄ dicitur anime sancte Cant.2. Surge inquit propera amica mea columba mea formosa mea 7 veni. Jaz enim yemps trāsijt ymber abijt 7 recessit. ¶ Secundo ad designandum in dispositionem hominuz nolentium se templum domino cōsecrare vnde per yemem frigidam intelligūtur homines nō calefacti caritate diuina sed frigidi per peccatum nō aduertens miser peccator cominationem sibi factam a domino Amos.3.d. Percutiam domum yemalem. ¶ Quantum ad secundum dicit Circūdederunt ergo eum 7c. Nam iudei

Peruersam intentiõez habentes circunde
derunt Christum interrogantes vt sibi
possent nocere dicentes aũt si tu es xp̄s
dic nob̄ palam.volebãt xp̄m in verb̄ suis
cõprehendere cogitabãt enim in cordib⁹
suis dicentes xp̄s nob̄ respondebit dubie
vel certitudinaliter.si dubie tunc dicem⁹
sibi.ꝙ est duplex in verbo ⁊ timens dice
re veritatem.si certitudinal'r dicet se non
esse xp̄m vt sic habeamus nr̄m propositũ
aut dicet se esse xp̄m.⁊ tũc poterim⁹ ip̄m
arguere de arrogãtia quasi scd̃m Augu.
sibi arroget regiã potestatez vel dignita
tem ⁊ quasi scd̃m Alcimiũ cõtra augustuz
imperiũ vsurparet.

Secunda pars.

q Equit respondit eis yh̄s ⁊c.vbi
tangit solutiõem veritatis d̃cla
rantis.ꝙ probat d̃ductio ƀiosa.
Ad aliquod quesituz dupliciter potest re
spondere.s.verb̄ vl' factis responsio vero
que fit per opera est efficatior ꝙ que fit ꝑ
verba.Christus igitur iudeis petentib⁹
⁊ indispositis ad suis verb̄ credendum fa
cta rememorat vt ex ipsis cognoscant ꝙ
petunt dans differẽtiaz inter incredulos
⁊ suos fideles.hic igitur duo ꝯsidera.s.
Petitõis veritatem euidẽtem.
Cognitõis diuersitatez differẽtez.
¶ Quantũ ad primũ dicit respondit eis
yh̄s ⁊c.Licet enim Christus verba dice
ret propter que iudei poterant credere
ipsum esse ⁊ filium dei verum licet etiam
faceret opera per que ħ idem cognoscere
poterant.tamen nec operibus credebant
nec verb̄ ⁊ ideo Christus eis querentib⁹
ꝙ diceret si erat xp̄s rñdit.ꝙ non oporte
bat ꝙ ħ eis diceret quia ꝙ istud non cre
derent cum facta essent mãifesta ⁊ paten
tia.⁊ tamen operibus nõ credebant vnde
Christus hic sic arguit. ¶ Ille qui facit
opera que nulla pura creatura potest fa
cere est plusq̃ȝ creatura ⁊ per cõsequens
creator.quia creator ⁊ creatura imeditate
diuidunt totum ambitũ entis.cum igitur
propria virtute. ego faciam opera que
nulla creatura pura potest facere sicut ce
cos illuminare leprosos mundare mor
tuos suscitare.⁊ omnes langores curare
igitur sum creator ⁊ per cõsequẽs deus.
quia solus est omnium rerum creator.se
cundum ħ dicit Christus opera que ego
facio in nomine patris mei.i.ad honorem
patris mei qui misit me saluare mũdum
que nulla pura creatura potest facere te
stimonium ꝑhibent de me quia suȝ deus.
⁊ per consequens messias promissus in
lege. ¶ Quantum ad secundum dicit sed
vos non creditis ⁊c.licet enim omnes ho
mines debeant esse grex Christi tanquaȝ
suo sanguine pretioso redẽpti.tamen ali
qui fugiunt ipsum pastorem.aliqui vero
secuntur ex quo distinctio gregum sub
sequitur. hic duo possumus considera
re scilicet.
Discedentiũ conditõez pnitiosam.
Adherentiũ discriptiõez gr̄osam.
¶ Quantũ ad primũ dicit sȝ vos non cre
ditis ⁊c. Nam q: iudei non erant de gre
ge Christi nec ad eternaȝ gloriam ꝑdesti
nati nec credebant verb̄ nec operibus vñ
Augu.dixit: sed quia non creditis vos.
quando non estis de ouibus meis. quia
videbat eos ad sempiternũ interituȝ pre
destinatos. Nam ad vitam eternam sui
sanguinis pretiosi cõparatos Oues enim
sunt credendo pastorez sequẽdo. ¶ Quã
tum ad adherentium discriptionem gra
tiosam dicit.Oues mee vocem meam ⁊c.
Nos videmus ꝙ oues pastorem suũ au
diunt ⁊ ipsum vocantem secuntur.pastor
suas oues cognoscit ⁊ ipsas adduc̃ ad pa
scua ⁊ d̃fendit a lupis sic spiritualiter om
nes fideles signati per oues. ¶ Primo
debent Christum suum pastorem audire
ipsius precepta inuiolabiliter obseruan
do. Nam quia iuxta illud Ro.10.Fides
est ex auditu.auditus autem per verbum

xp̄i. Hinc ē q̄ fideles oēs debēt xp̄z audi
re: vt qlibz possit dicere vel audire illud
Is. 5. Dñs erigit mihi aurem: audiam eū
quasi magistrū. ¶ 2o debēt seipsum sequi
vestigia indeclinabilr imitando: vt qlibz
dicere possit illud Job. 23. Vestigia eius
sequutus est pes me9. viam eius custodi
ui τ non declinaui ex ea. ¶ Pastor autez
xp̄s oues suas. ¶ Primo cognoscit per
eternam predestinatōem. iuxta illud q̄ ip
se dicit Jo. x. Ego sum pastor bonus τ co
gnosco oues meas. ¶ 2o deducit eas ad
pascua per eternam retributōem: q: dat
eis vitam eternam: iuxta q̄ ipse dicit Jo.
x. Ego veni vt vitam hēant τ habūdanti
us habeant. ¶ 3o defendit eas ab hostib9
per securā mansionem: q: non peribunt in
eternuz: iuxta q̄ ipse dicit Is. 56. Dabo eis
in domo mea τ muris meis locū. τ nomē
meli9 a filijs τ filiab9. nomen sempiternū
dabo eis: q: non peribunt. ¶ Istud autez
dcm̄: non peribunt in eternum dclarat. d.
τ nemo capiet eas τc. Ubi sciendu3 q̄ oues
possunt intelligi perire dupliciter. vel q:
possent amittere suum premium: vel pro
pter debilitatem pastoris: neutro aūt mō
oues xp̄i possent perire. τ h̄ xp̄s sic p̄bat.
¶ Primo quantum ad premium sicut il
lud quod est eternum: quia vitam eternā
do eis. ergo premium non potest perire.
¶ Secundo quantum ad pastorem. Sic
oues pastoris qui non potest pati violen
tiam perire non possunt. Sed tales sunt
oues mee quia capiet eas quisq̄z de māu
mea. i. de potestate mea. ergo perire non
possunt. ¶ Secundo probat minorem sic.
Ille q̄ est maius omnibus non potest pa
ti violentia. Sed pater nascendo dedit
mihi essentiam qui maior est. igitur non
possunt pati violentia. τ hoc est q̄ dicit pa
ter meus q̄ maior ē omnibus. ¶ Tertio
sic. quando sunt aliqui duo habentes ean
dem essentiam τ potentiam. si vni non
potest fieri violentia nec alteri. Sed ego
τ pater habem9 eandem essentiam τ potē
tiam: q: ego τ pater vnum sum9. igitur si
non potest fieri violentia patri nec mihi.
¶ Sed patri nemo potest fieri violentia:
quia nemo pōt rapere oues de manu. i. d
potestate patris mei. ergo nec de mea: τ h̄
est q̄ dicit. τ nemo pōt rapere de manu
patris mei. Ego enim τ p̄r vnum sumus.
¶ Sciē. ē āt loqn̄9 spūalr̄ q̄ h̄ inuunt nob̄
oues d̄ duplici grege: τ per ɔ̄ns duplex. s.
oues bone q̄ruz pastor ē xp̄s τ oues male
q̄z pastor ē dyabol9. ¶ Primo igit dicen
dum ē de bono pastore xp̄o τ ouib9 bōis.
¶ 2o de malis τ dyabolo. pastore regente
ipas. ¶ Quantum ad oues bonas scien
dum est q̄ per eas intelliguntur omnes
deuoti fideles qui sunt xp̄i pastoris. i oui
bus aūt naturaliter intellectis inuēio q̄t
tuor que suo modo debent esse in omnib9
ouibus spiritualiter intellectis. Nā oues
sumpte naturaliter habent.
Innocētiā τ simplicitatē.
Patientiā τ taciturnitatem.
Beniuolentiā τ societatem.
Affluentiam τ vtilitatem.
¶ Instar igitur ouiū dbent esse veri fide
les xp̄iani significati p̄ ouibus dbēt esse.
Innocētes nemīnē offendēdo.
Patiētes aduersa tollerādo.
Benigni humiliter cōuersando.
Fructiferi vtiliter opando.
¶ Primo instar ouium veri fideles de
bent esse innocentes neminem offendēdo
vt quilibet dicere possit illud Job. vigesi
moquinto. Donec deficiam non recedam
ab innocentia mea ad quam seruandam
debent inducere tam vitatio mali quam
adeptio boni. Nam qualiter vitatur per
ipsam τ periculum. audi quid dicitur
Augusti. Recordare obsecro te quis
vnquam innocens perijt. aut quando
recti deleti sunt: quasi dicat nunquam.
¶ Quantum autem bonum adipiscitur
τ premium audi quid dicitur. Job 22

Saluabiť. saluabiť imūdicitia manuū suaꝝ
vnde ps. Non priuabit bonis q ambulāt
in inocentia beatus hō qui sperat in te.
¶ Secūdo instar ouiū tacentiū ꝓpter ꝙ
xp̄s cōparatur Js. 53. Ubi dicitur. Sicut
ouis ad occisionem duceť ⁊ quasi agnus
coram tondente se obmutescet ⁊ non ape
ruit os suū. debent veri fideles esse paciē
tes aduersa sustinēdo. Nam q2 iuxta illđ
Jacobi p̄mo pacientia opus ꝑfectum hꝫ.
hinc est ꝙ oēs fideles debent esse pacien
tes in oībus iuxta illud. i. Thes. 5. Paciē
tes estote ad oēs videte ne qs malū pro
malo alicui reddat sed sempꝫ ꝙ bonuꝫ est
sectami inuicem ⁊ in oēs vnde ꝯfortando
apl'os xp̄s dicit Luč. 21. Jn patientia vr̄a
possidetis animas vr̄as. ¶ Tertio instar
ouiū beniuolentiā ⁊ societatem habentiuꝫ
fidel's debēt esse benigni humiliter ꝯuer
sando ad ꝙ admonet nos apl's Eph. 4. d.
Estote aūt vos benigni inuiceꝫ misericor
des donātes inuiceꝫ sič ⁊ deus in xp̄o do
nauit sic aūt exn̄tes benigni debēt ad iui
cem hūiliter cōuersari. iuxta illđ Eccl'i. 3.
Quāto maior es hūilia te in oībus ⁊ corā
deo gratiā inuenies vñ Petrus. i. Cañt.
sua. 5. Hūiliamini sub potēte manu dei vt
vos exaltet i tempoř visitatōis. ¶ Quar
to instar ouium habentiū affluentiā ⁊ vti
litatem fideles debent esse fructiferi vti
liter operādo vt quilibet possit dicere cū
ps. Ego āt sicut oliua fructifera in domo
dei. ad quem nos admonet sapiēs Eccl'i.
29. Quasi rosa plantata supꝫ riuos aquaꝝ
fructificāte vt iuxta illud Coll'. Primo.
Sint in omni opeř bono fructificātes. ad
ꝙ nos admonemur Eccl'i. 9. Ubi dicitur.
Quantūcūqꝫ potest manus tua instanter
operare. quia nec opus nec ratio nec scie
tia nec sapientia erunt ap̄ inferos quo tu
properas ergo iuxta illud Gall'. 6. Dum
tempus habemus operemur bonum ad
omnes maxime ad domesticos fidei.
¶ Loquēdo āt mō de bono pastore bonꝰ
pastor ē xp̄s qui dicit đ seipso Jo. 10. Ego
sum pastor bonus vñ potest figurari per
Abel de quo diciť Gen̄. 4. Fuit aūt Abel
pastor ouiū. ¶ Ubi sciendū. ꝙ per Abel
iustum de quo apl's Cor. ij. Fide plurima
hostiā Abel. q̄ꝫ Caym obtulit deo ꝑ quē
testimoniū cōsecutus est iustus esse intel
ligitur xp̄s qui pro nob̄ oībus se obtulit
deo patri hostiā. ꝙ nob̄ reducens ad me
moriā apl's. ⁊ vt ip̄m sequamur in operi
bus dicit apl's. Estote imitatores dei sič
filij karissimi ⁊ ambulate in dilectiōe sič
⁊ xp̄s dilexit nos ⁊ tradidit semetipsum
pro nob̄ hostiā ⁊ oblatiōem deo in odoreꝫ
suauitatis. ¶ Jste aūt instar Abel diciť
pastor ouiū. i. totius generis hūani signa
ti ꝑ oues de quo loquiť Ezechiel'. 37. Erit
mihi ppl's ⁊ ego ero eis đs ⁊ seruꝰ meus
đđ rex super eos ⁊ pastor vnus erit ouiuꝫ
earum. ¶ Oues iste. i. veri fidel's debent
primo suum pastorem. i. xp̄m audire per
obīam ⁊ subiectiōem vt possit quilꝫ eoruꝫ
dr̄e illud Abach. 3. Domine audiui audi
tum tuū. ⁊ timui timore filiali te cuꝫ reue
rentia honorādo. ¶ Talis autem sic au
diens potest figurari per Samueleꝫ q vo
catus a dn̄o respondit p̄mo. Re. 3. Loqueř
dn̄e quia audit seruꝰ tuꝰ. ¶ Ubi sciendū
ꝙ per Samuelem qui interpretať audiēs
deum de quo dr̄ primo. Re. 2. Samuel aūt
ministrabat an̄ faciem dn̄i puer accictus
ephot lineo intelligiť quilibet fidel' qui đ
bet esse puer per castitatem nitescētem. ⁊
accinctus ephot lineo per honestatem cō
placentem. vt de ipso dici possit illđ Ro.
13. Dei enim minister est iste igitur istar
Samuel cum obīa ⁊ ꝓmptitudine debet
dicere loquere dn̄e quia audit seruꝰ tuꝰ.
vt sic in amore ipsius spiritualiter trāsfor
matus dicat illud Cañt. 5. Anima lique
facta est vt locutus est dilectus. ¶ Secū
do debet ipsum sequi per diligentiā ⁊ im
mittationem vt quilibet possit sibi dicere
illud Mat. 8. Magister seq̄r te quocūqꝫ

terio. Qualiter autē ipm sequi debeat ipse met dicit Mat.8. Si quis inquit vlt post me venire deneget semetipm.s.per ppie voluntatis abdicatōē.7 tollat crucem suā per carnis maceratiōem.7 sequat me per mundane hereditatꝫ despectōem. ¶ Hoc autem fuit figuratum Judicᵐ.9. vbi sententialiter dicitur. Quod cuꝫ abimelech iret ad pugnandum contra sicimitas 7c. require euangelio.26. parte pma iuxta finem. ¶ Secundo inueniuntur oues male quarum pastorem dyabolus 7 isti sunt peccatores a uia veritatis errantes vt lachrimabiliter possint dicere illud Ys.3. Omnes nos errauimus vnusquisqꝫ i viā suam declinauit.7 tales Christum nō audiunt eius seruādo mādata de quibus cōqueritur per ps.o. Non audiuit populus meus vocem meam 7 Jsrl' non intendit mihi. ¶ Quia isti nec xpm audiunt nec ipsum secuntur recto dei iudicio cōgruit vt contra tales iretur quia ps.dicit. Iratus est furor tuus super oues pascue tue. quia vero exigente iusticia malum debꝫ puniri hinc est q tales de operibus suis mal' puniuntur quorum penam dicit ps. Denūtians dicit. Sicut oues in inferno positi sunt mors depascet eos. 7 ideo iuxta illud Apoc.9. In diebus illis querēt homines mortem 7 non inuenient eam 7 cupient mori 7 fugiet mors ab eis. nam sicut dicitur Ys.66. Vermis eorum nō morietur. 7 ignis eoruꝫ non extiguet: pastor autem animarū erit dyabolus. quin ymo multitudo demoᵐ decipientiū homines vt in infernum deducant de quibus dicit dominus Jere.50. Grex perditus factus est populus meus 7 pastores eos deduxerunt.7.ij. pastores eorum non pdebat eis.

Tertia pars.

Equit. sustulerūt lapides iudei 7c. vbi tangit persecutiōem per uersitatis furientis, q probat inuasio animosa. Nam iudei tanqꝫ duri 7 infragibiles de qbꝰ dominus Exo.32. Cerno q populus iste dure ceruicis sit in psequendo xpm currerent ad lapides vt per duritiem lapidum secundum Chrisoᵐ. 7 Augu. Ostendent duritiam cordis vnde dicitur sustulerūt lapides 7c. vt sic dominus dicere potuerit illud q dixit Moy. Exo.17. Quid faciam populo huic adhuc pusillum 7 lapidabit me. tales lapides nō dbemus nos sumere vt lapidemus xpm sed potius lapides quos assumpsit dd ad vincendum goliam de quibus dicitur pri mo.R.7. Quod cuꝫ.5. Lapidibus de torrente eum mortuū proiecit ad terram sic re vera dyabolum signatum per goliam debemus deuincere cum.5ᵉ lapidibus.i. 5. plagas xpi quas pro nob in corpore suo portauit in cruce moriens acceptis de torrente sui sanguinis pretiosi.

Quarta pars.

Equit respondit eis yhs 7c. vbi tangit rephensionem societatis negligentꝫ q probat exp̄ssio fructuosa. Naꝫ valde sunt homines rephēsibiles quādo nō recognoscūt collata beneficia. sed etiam q peius est ipa cōferenteꝫ psecūtur. quibus tamen ad ipsorū verecūdiam debet ad memoriā reduci beneficia cum debita ratione. 7 bm h hic quattuor possumus ↄsiderare.s.

Beneficioꝝ rememoratōēꝫ.

Judeoꝝ excusatōem.

Detractoꝝ confutatōēꝫ.

Predictoꝝ confirmatōēꝫ.

¶ Quantū ad primū dicit respondit eis yhs 7c. Receptū quideꝫ beneficiū nō meretur imuriā nec vituperiū. ſꝫ magis laudem 7 pconiuꝫ 7 ideo dicit scdm Theoᵐ. Os. aūt oñdens q nullā iustā hnt occasioneꝫ faciēdi aduersus eū ↄnte signa que fecerat.d. mlta bōa opa oñdi vob ex pre s. bm Alciniū. In sanitatibus infirmoꝝ in exhibitōe doctrine 7 miraculoꝝ q̄ ex pre oñdi quia gloriaꝫ per oia ↄ̄siui. igit q pp

eorum opus me lapidatis. ¶ Quantū ad secundū dicit responderūt ei iudei ⁊c. Nam blasphemia ē pccm̄ in deum qñ. s. aliquid q est ppͥum deo attribuit creature, vt siquis q creatura pōt creare beatificare ⁊c. vel qñ aliqd attribuit deo q sibi non cōpetit. vt si dicet q deus pōt peccare vel qñ dicit cōtra reuerentiā diuine maiestatis. ⁊ sic blasphemās deberet lapidari iuxta illō Leuit. 24. Qui blasphemauerit nomē dñi morte moriat lapidibus obruetur cum ois multitudo ppl'i iudei ergo lȝ nō possent pp euidētiā facti negare xpm fuisse inter eos opa m'lta bona tñ bm Alcuinum iponebant ei blasphemiā q: dixerat se deum. d. ego ⁊ pr̄ vnum sumus.

¶ Quantū ad tertiū dicit respondit eis yh̄s ⁊c. nōne scriptū est xps enim prope rat opinionem illorū qui credebant q illa ppositio ego ⁊ pr̄ vnū sumus vt pōt verificare d creatura ⁊ deo q: nō verificat nisi de ill' qui sunt vni⁹ nature. sed soᵐ oñdit q non est blasphem⁹ ex h q dixit se deuȝ esse. ⁊ pōt esse ratio talis. si de quo magis videt in esse ⁊ nō in ē nec illud de quo minus ȝ magis blasphemare qui vocat homines deos solum quia ad eos factus est sermo dei q̄ȝ ego. quem pr̄ sanctificauit ⁊ misit in mundum. sed lex siue scriptura q̄ solui nō potest nec per ɔsequens blasphemare vocat hoies deos sine blasphemia. q autem lex siue scriptura vocet homies deos pȝ per illud ps. Ego dixi dij estis ⁊ filij excelsi omnes. q āt scriptura blasphemare possit. pȝ quia scriptura non potest solui iuxta q dixit Christ⁹ Mat. 5 Am̄ qppe dico vob donec trāseat ceᵐ. ⁊ terra tota vnū aut vnus apes non pteribit a lege donec omnia fiāt. Ex his igit talis formari rō. blasphemās dicit q sibi vel alij attribuit q nō est sui sed di. sed scriptura non potest mentiri. q: non pōt solui ergo nec blasphemare. ⁊ h est q dic̄ euāgelista respōdit yh̄s nōne scriptū est ⁊c. ¶ Quātum ad quartū dicit si nō facio opera ⁊c. xps enim dixerat superius q: erat ideȝ cū deo ⁊ q istud dicēdo nō blasphemabat. ⁊ h cōfirmat hic. vbi talem rationem intendit Ille qui fac opera q̄ non pt facere nisi deus nō blasphemat. d. se deū esse, ȝ ego facio huius opera igitur non blasphemo dicendo me deū esse ex quo sequit q cum ex operibus possim cognosci ds. ⁊ deus nō est diuisus q vos potestatis cognoscere q ego sum in pr̄e ⁊ pr̄ in me ē. ¶ Sciendum est bm Augu. Quod aliter dicūtur hoies esse in deo ⁊ aliter xps. Naȝ hoies dicuntur esse in deo per gratiā xps autē quia dei filius p vnitatē nature. ad q̄ȝ mansionem cum deo per gratiā admonet xps suos discipulos Jo. 15. d. Manete in me ⁊ ego in vob cuius vtilitatem assignans. d. Qui mãet i me ⁊ ego i eo hic fert fructū multū illū inq̄ȝ fructū de q̄ Ro. 6. Liberati a peccato bui facti deo hētis in sanctificatōeȝ fineȝ vo vitā eternā. Ad q̄ȝ vitā ⁊c.

¶ Feria quinta dñice. 5ᵉ in. xlᵃ.

Rogat yh̄s qdaȝ phēus vt māducaret cū illo ⁊c. Luc. 7. Sicē enim i corporalibus inter alia tria debēt inducere infirmū vt sanitateȝ pcuret. s. qñ cognoscit medicū piū prudētem ⁊ scm̄. exhibēteȝ ⁊ largū. sic suo mō in spūalibus. q: igitur sic pfectus medicus ⁊ pi⁹ ⁊ clemēs iuxta illud. 2. Paralip. 30. Pius est ⁊ clemēs est dñs deus nr̄ ⁊ nō auertet faciem suā a nob si reuersi fueritis ad eum. quia ēt est sanctus ⁊ prudēs. q: ipse ē dei virtus ⁊ sapiᵃ. xps. 1. Cor. 1. ¶ Quia mihi lomin⁹ est largus ⁊ exhibēs q: ipse q p pciatur oibus iniquitatibus tuis ⁊ sanat omnes infirmitates tuas in ps. Hinc est q ad ipsum peccatores infirmi spūaliter debent accedere cum fiducia ⁊ spe certissima recuperāde salutem. q si nō accedant

possunt d negligentiar ephendi. Nam te
ste Criso. super Mat. petentis negligen
tia rephenditur cum de dantis misericor
dia non dubitatur. ¶ Ut igitur secure ad
xpm eamus vt sanitatem recuperemus ⁊
gratiam beatus Luc. in euan°. h dat nob
mulieris exemplum peccatricis que ve
niens ad xpm humiliter spiritualem me
ruit ab ipso sanitatem in quo eua° quinqꝫ
tangit. s.
Benignitatē familiariter ānuētez.
Sedulitatem ꝑsonaliter inquirētem.
Temeritatem mendaciter iudicantem.
Sagacitatem veraciter dirigētez.
Liberalitatez misericorditer indulgētez.
¶ Primū probat cōdensio amorosa. Se
cundūz expssio dolorosa. Tertiū cogitatio
vitiosa. Quartū cognitio luminosa. Quin
tūz remissio copiosa. Primū in prin°. Se
cundum ibi ⁊ ecce mulier ⁊c. Tertium ibi
videns autem phēus ⁊c. Quartū ibi ⁊ re
spondens yhs ⁊c. Quintū ibi. Dixit autez
ad illam ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad primū vbi tangit ⁊c.
ꝙ probat ⁊c. dicit rogabat yhm
quidam ⁊c. signum quidem ma
gne benignitatis est quādo pr̄ vel dominꝰ
filio vel seruo amicablr̄ ꝯdescendit. Quia
igitur nr̄ pr̄ ⁊ dñs ⁊ medicꝰ spiritualiter
cōdescendit phēo ipm feliciter inuitanti
signū fuit benignitatis in ipo. hic aūt duo
possumus cōsiderare. s.
Affectū inuitātis cordialiter.
Effectū approbātis realiter.
¶ Quantū ad primū dicit rogabat yhm
⁊c. signū ꝙ aliqs ex affectu ⁊ cordialiter
inuitat aliū. est qn̄ oretenus ipsum rogat
obnixe. vt autem intelligamꝰ hunc phēuz
xpm inuitasse cordialiter dicit ꝙ ipm ro
gauit vt de xpo dei sapi° dicere potuerit
illud Sap. 8. Apposui hanc sapientiaz ad
ducere mihi ad cōuiuandū sciens quoniā
cōicabit mecuz d bonis suis xps cōicauit
isti phēo ipm inuitanti quādo ipm cōuer
tit ad viam veritatis. ¶ Quantū ad 2m
dic ⁊ ingressus domū ⁊c. in hoc eniz xps
in effectu approbauit phei desideriuz qn̄
domū intrans realiter māducauit cuz ipo
vt ipletum fuerit illd Apoc. 3. Ego sto ad
hostium ⁊ pulso si qs audierit vocez meā
⁊ aperuerit ianuam intrabo ad illum ⁊
cenabo cum illo ⁊ ipe mecuz. ¶ Morali
ter aūt loquēdo per istum aūt phēum qui
interpretat diuisus intelligit peccator qui
ꝓpter peccata sua dr̄ diuisus a deo iuxta
illud ꝙ dr̄ Js. 50. Iniqtates vestre diuise
runt inter vos ⁊ dm vestrū. lꝫ aūt pecca
tor sit diuisus a deo tamen dꝫ visionem ꝓ
curare ꝑ posse ꝙ qdem facit xpm ad suū
hospitium inuitando vt de ipo figuratiue
dici possit illud ꝙ dr̄ d labā Gen. 24. vbi
dr̄ ꝙ venit eleazar ꝓcuratorem ⁊ dispēsa
torem domus habrae stantem extra do
mū suam. d. ingredere benedicte dn̄i cur
foris stas paraui locum ⁊ domū camellꝰ
introduxit eū in hospitiuz ac distrauit ca
mellos. ¶ Ubi ꝙ ꝑ habraā qui iterpreta
tur. pr̄ multaruz gentium intelligit deus
pr̄. qui pr̄ omniū est per creatōem ipsorū
per eleazar aūt qui interpretat deus meꝰ
adiutor intelligit xps d quo ps. Dominꝰ
meus adiutor meus ⁊ sperabo in eum.
¶ Iste dr̄ procurator ⁊ dispēsator domꝰ
habrae. i. di pr̄is. q: rem celeste ꝙ ē domꝰ
dei nob ꝓcurauit suo sanguine ptioso. ⁊ di
spensat sm exigentiā meritoꝝ iuxta ꝙ di
xit aplis Luc. 21. Uos inqt estis qui ꝑmā
sistis mecuz in tēptationibus meis. ⁊ ego
dispono vob sicut disposuit mihi pr̄ meꝰ
regnū vt edatis ⁊ bibatis super mensam
meā in re° meo. ¶ Per labā vero q can
didus interpretat intellr̄ peccator qui lꝫ
sit indignatus ꝑ culpā tamen desiderat ꝑ
gratiā candari. cui dr̄ Eccli. 9. Omni tem
pore sint vestimēta tua cādida. ⁊ oleum d
capite tuo nō descendat sicut igitur labā
exiuit obuiā eleazar ⁊ ipꝫ inuitauit libera

Iter ad hospitium. Sic qlibz homo p gratiam volens esse candidus, dz obuiarẽ xpo & ipm ad suum hospitium. i. ad inhabitatõez anime sue inuitare dicendo illd apoc. 22. Ueni dñe yhu. cui inuitatõi ānuens dic ibidem. Ecce venio velociter. ex h autem aduētu xpi in aiam fit q homo non remanet plus diuisus sed magis vnitus p gratiā & coniunctus: ad qz cõiunctõnem nos hortatur apostolus Eph. 4. Solliciti scitz seruare vnitatē spiritus in vinculo pacis vnum corpus & vnus spiritus sicut vocati estis in vna spe vocatõis vrē. ¶ Ista vnitas qz dz haberẽ homo cum xpo fuit figurata geñ. 15. vbi sinaliter dr. Quod cuz dñs precepissz Habrae q offerret sibi sacrificium de aialib9 quadrupedibus & volatilibus diuisit habraam aialia sz aues nõ diuisit. ¶ Ubi sciēdũ q per animalia quadrupedia super terrā gradiētia: intelliguntur oẽs homines dediti rebus temporalibus. & isti merito dicuntur a xpo diuisi. q: iuxta illd xpi Math. 6. Nemo pt duobus seruirẽ. & ideo dic ibidē. Non potestis deo seruirẽ & mamõe. i. diuitijs & rebus mundanis. Quia igitur homo nõ pt seruirẽ dõ & mundo. ɔsequēs est q qui seruit mundo sit diuisus a deo. Unde de talibus dr Osee. x. Diuisuz ẽ cor eorum: nec iteribunt. ¶ Per aues vero volantes in altũ & terram dimittētes intelligunt homines diuina altius contemplando: q q̃si nihil spretis temporalibus superna cogitant & inquirunt. & isti instar auium nõ dicuntur diuisi: sed dõ per gratiam vniũtur plēius: vt d talibus dici possit illud Gallat. 3. Omnes enim vos vnum estis in xpo yhu.

Secunda pars.

Equitur. Et ecce mlr &c. vbi tangit sedulitatē psonalr inquirētē q pbat expssio dolorosa. Nã loquēdo spũalr peccõr ẽ cõmēdandus qñ cognoscēs sua facinora & sibi cõstat d bõitate spiritualis medici recurrit ad ipsuz fructus dignos pñie fz dlictorz genera veraciter ostēdēdo. ¶ Quia igitur illa peccatrix mulier peccata sua cognouit & sciuit bēignitatē xpi aiarz spũalis medici & cum actibus ostendētibus veram pniam sollicite vēit ad ipm põt merito comēdari. qa igitur fm Grego. in omel. hec mulier turpitudinis sue aspexit maculas lauāda ad fõtē misericordie cucurrit. h igit tria possumus considerarẽ. s.

Conditionē calamitatis magne.
Inspectionē bēignitatz sũme.
Expssionē sedulitatis digne.

¶ Q^m ad p^m dicit. & h mulier &c. Nam mulier d qua fit hic mētio sicut tz sancta mr eccl'ia. fuit Maria Magdalēa figurans animam peccatricē d qua dsignatur conditio calamitatis magne & miserie qñ vocat peccatrix & fornicaria. vnde eccl'ci. 9. Omnis mlier fornicaria quasi stercus in via conculcabitur. & q dicitur in ciuitate fuisse ad dsignandum q suum peccatũ erat publicuz: vt sibi dici potuerit illd Jere. 3. Polluisti terram i fornicatõibus tuis & in malitijs tuis. Inter alia autē tria fuerunt Magd. & sunt alijs mulieribus occasio dlinquēdi. vz.

Corporalis allegantia.
Tēporalis affluētia.
Libertatis eminētia.

¶ Primo corporalis allegantia. Nã mulier qñ se pulchram & ellegātē cognoscit vanagloriatur in sua pulchritudine. & se mltotiēs per peccatũ maculat & alios ad peccandũ inducit & q seipsam maculet audi puer. ij. Circul9 aureus in naribus suis mulier pulchra & fatua. Nam sus hñs in naribus circulũ aureũ imergit se in lutum & fedat sic mlier pulchra si sit fatua seipsam maculat per imundicias suas q ēt alliciat alios audi eccl'ci. 15. Propter spēm mulieris multi pierunt & ex h cõcupiscētia q̃si ignis exardescet. & iõ ibidem

nob dr. Auerte faciem tuam a mliere cun cta ꝛ non circũspitias spẽm alienam. hãc autem pulchritudinem habuit Magd. q̃ fuisse dr formosa. de qua tñ pulchritudie dr puer.31. Falax grã ꝛ vana est pulchri tudo: mulier timens deum ipa laudabit. ¶ 2m ꝙ fuit magdalena ꝛ est aliis mulie ribus causa delinquendi est temporal' af fluentia. Nam cũ mulier affluit in tempo ralibus tunc vtitur illis ad luxuriaz ꝛ dis soluitur in delitiis carnis. vnde pma thy. 5. Uidua que in delitiis est: viuẽs mortua est. ¶ Hanc aũt affluentiam temporalez. habuit Magd. q: multum fuit diues qui bus diuitiis multotiens fuit abusa: nõ ad uertens illud ꝙ dr in ps. Nolite sperare in iniqtate ꝛ rapinas nolite concupiscere diuitie si affluant nolite cor apponere. ¶ Tertiuz ꝙ fuit Magd. ꝛ est aliis mu lieribus cã delinquẽdi est liberalitatis emi nentia. Nam q: mulier de sua natura mo lis est ꝛ instabilis si dimittatur libera va dit per illicita ꝛ ɔ̃ria est viro suo. ꝛ iõ dr de muliere. Si nõ ambulauerit ad manũ tuam. confundet te in conspectu inimico rum tuoꝝ. hanc autez habuit Magd. Nã cum essz nobil' fcã diuisione cum Lazaro fr̃e suo ꝛ Martha sorore sua sibi castrum magdallũ venit sibi in sortẽ a q̃ Magda lena fuit deinceps nominata: vt sic iuxta illud Tob. primo. Fuerit hñs libertatem quecunqz facere voluisset. ¶ Qm ad 2m dicit vt cognouit ꝙ yhs ꝛc. vt ei Magd. cognouit ꝙ yhs ex sua benignitate accu buerat in domo pharisey. Iz cum ɔ̃sequerẽ tur de eius benignitate ɔfixa venit ad ipz humiliter vt misericordiam inueniret: vt sic dicere potuerit illud ps. Cognoui do mine q: equitas iudicia tua ꝛ in veritate tua humiliasti me. fiat misericordia tua vt consoletur me. ¶ Nam quia mulier cognouit Christum iustum iudicem. qa iustus dominus ꝛ iusticiam dilexit: equi tatez vidit vultus eius. ꝛ ipsa humiliauit vt esset obediens vt dicere potuerit cum ps. Bonum mihi q: humiliasti me vt di scam iustificationes tuas. hinc est ꝙ petit suam misericordiam consolantem. d. Fiat misericordia tua vt consoletur me. q: igit illa mulier confixa fuit de Christi miseri cordia secure venit ad ipm non erubescẽs puiuas. d. illud ps. Ad te dñe leuaui ani mam meam deus meus in te confido nõ erubescam. vnde Grego. in omel'. Cõuuã tes non erubuit. Nam q: seipsam grauit erubescebat itus nihil esse credidit ꝙ ve recundaretur foris. ¶ Qm ad tertiuz di cit. attulit alabastrum vnguenti ꝛc. Nam in peccatore cuius figuram hec mlr pec catrix gerit typum. si vult ad perfectum statum pnie vẽire generaliter duo reqrũ tur. Primo ꝙ habeat interius pectũ mo tum. Secundo ꝙ habeat exterius bonum actum. ꝛ ẜm hoc li duo ɔsidera. l.
Motũ interiorẽ: aimũ moliẽtẽ.
Actũ exteriorẽ: dñm inclinantẽ.
¶ Qm ad primũ dic. attulit alabastrum ꝛc. Alabastrum eniz est aliquod gen9 mar moris q̃ habet vnguẽta incorupta serua re ẜm Bedã. De quo Maria habuit vnã vas siue pisidẽ q̃z ꝛ impleuit vnguento. ꝛ sic venit ad xpm in domo pharisey vt ci bum caperet recumbentem. ¶ Moralit autem loquendo p il'ud vnguentuz latẽs in marmore candido ꝛ diuersis coloribus interiecto intellr interior corporis consi deratio q̃z ipsius aiam instar vnguenti molis ꝛ odoriferi molitur ad pniam cum deuotõis ꝛ suauitatis odore. q̃z xps alloq tur Cant. 4. d. Odor vnguentorum tuoꝝ super omnia aromata. Nam nulla sũt aro mata ita suauia sicut est bona consideratõ qua peccator detestando vitia rectum ha bet propositum penitendi ꝙ vnguentum dicitur esse in marmore candido diuerso rum coloris candidi ꝛ cum diuersis virtu tibus instar diuersorum coloꝝ. ¶ Uel p alabastrum ꝙ est candidum firmũ ꝛ pla

hium datur intelligi q verus penitens d
bet esse.
Candidus p pulchritudiné 7 ptinétiam.
Firmus p fortitudiné 7 constantiam.
Planũ per mãsuetudinem 7 modestiam.
¶ Primo deb; esse candidus p pulchri
tudinem 7 continétiam. Nam iuxta illud
eccl'ci.3. Qui diligit deum exorabit p pec
catis 7 continebit se ab aliis: 7 ideo in ora
tõe rõne dier exaudietur. ¶ 2º d; esse fir
mus per fortitudinem 7 cõstantia; vt di
cere possit illud Esdre.9. Ego constãs aio
factus sum sm opitulatõem dñi dei mei.
¶ 3º d; esse planus p mãsuetudiné 7 mo
destiam: iuxta illud q sibi dr eccl'ci.x. Fi
li in mansuetudine obserua aiam tua;. 7
da illi honorem sm meritũ suum. 7 Apo.
phy.3. Modestia vr̃a nota sit omnib9 ho
minibus. ¶ Talis sic afferés xp̃o vnguẽ
ta armotica põt figurari p reginã Sabba
de q̃ dr.3.Re.4. Quod non sunt alata aro
mata tam multa q̃ ea que dedit regina
Sabba Salomoni regi. ¶ Ubi sciendum
q per reginam Sabba que interpretatur
captiua vel cõuersio intelligitur peccator
cui9 anima primo captiua dicitur. dũ exti
tit in mortali peccato q̃ reprehédédo do
minus admonet Is.53. Solue vincula co
li tui captiua filia syon. ¶ Secundum
inquantum interpretatur conuersio intel
ligitur anima peccatoris que seipsum cõ
siderans ad lamenta pnie se conuertit vt
dicat illud ps. Qm̃ die ac nocte grauata
est super me manus tua. conuersus sum i
erumna dum confringitur spina. delictu;
meum cognitu; tibi feci 7 iniustitias me
as non abscondi. ¶ Quantum ad actum
exteriorem dñm inclinantem dic. 7 stans
retro secus pedes 7c. sm Grego. in q̃da;
omel. Contraria 9riis curantur. hinc ẽ q
pccõr volés fruct9 dignos pnie facer. d;
pp oppsita illo; i qb9 offendit dum ipsi9
frã placar: vt sic ex his i qbus ẽ dlectat9
culpabilr p pniam affligar. Nã sic dr sap.
ii. per q̃ peccat p h 7 torquet. h autem fec
peccatrix volens recõciliari deo de vitiis
ppetratis. Unde Grego. in omel. quod in
se habuit oblectamenta tot de se inuenit
holocausta. solent autem peccatrices mu
lieres in.6. deum offendere. s.
In dissoluto gestu p iuerecũdiam.
In altiori situ per superbiam.
In vagabundo aspectu p luxuriam.
In curioso ornatu p vanãgloriam.
In illicito tactu p incõtinentiam.
In suaui olphatu p carnis diligẽtiam.
Primo inq; in dissoluto gestu p iuerecun
diam cui dr Jere.3. Frons mulieris mere
tricis fcã est tibi noluisti erubescere.
¶ Secundo solent offendere in altiori si
tu per superbiam. Unde prouer.9. Muli
er stulta 7 clamorosa plenaq; illecebris 7
nihil oino nesciens. sedit in forib9 domus
sue super scella i excelso vrbis loco vt vo
caret transeuntes per viam 7 pergentes
in itinere suo. ¶ Tertio solent offendere
in vagabundo aspectu per lax iuiam. vnd
ecclesiastici.26. Fornicatõ mlieris inextol
lentis oculorum 7 palpebris suis agnosce
tur. ¶ Quarto solent offendere in curio
so ornatu per vanãgloriam. Unde puer.
7. Mulier occurrit vecordi iuueni orna
tu meretrico prepata ad capiendas ani
mas. ¶ Quinto solent offendere in illici
to tactu per incontinentia;. s. nunc ample
xando. nunc osculando 7c. Unde prouer.
septimo. Apprehensum deosculabatur iu
uenem procaci vultu blanditur. d. Ueni
inebriemur vberibus 7 fruamur cupitis
amplexibus donec illucescat dies.
¶ Sexto solent offendere in suaui olpha
tu per carnis diligentiam. scilicet cum
vnguentis 7 speciebus variis vt su
am ocultent posseteneus feditatem. 7
carnem nutriat delicate. vt sibi dici pos
sit illud Isaye quinquagesimo sexto.

Ornasti te vnguento regio ꝛ multiplica sti vnguenta tua. ¶ Sed quid talib⁹ acci dat audi Jsayaȝ dicenté Js.2. Pro eo ꝙ elleuate sunt filie syon ꝛ ambulauerunt ex tento collo ꝛ nutibus oculoꝛuȝ ibát ꝛ plau debant ꝛ ambulabant collo ꝛ pedibus su is composito gradu incedebant. decalua bit dominus verticé filiaꝝ syon ꝛ crinem earũ nudabit. ꝛ erit ꝑ suaui odoꝛe fetoꝛ. ꝛ pro zona funiculum ꝛ ꝑ crispante crine caluitium ꝛ ꝑ facia pectoꝛali cilitium.

¶ Ná q: mulieres vane instar filiaruȝ sy on elleuantur per superbiaȝ extéto collo per iuerecũdiam. nutibus oculoꝝ respici unt per laxiuiam. plaudunt manibus per incontinétiam. pedibus gradu composito incedunt per vanágloriá. hinc est ꝙ dñs decaluabit eas auferendo ab eis suá gra tiá oꝛnamétũ anime sicut capill' sunt oꝛna mentuȝ capitis: crinem ét eaꝝ nudabit. q: sicut crines ex superfluitate nascuntur: sic deus earum peccá que dicuntur superflua coꝛam oíbus hominibus in die iudicij de nudabit iuxta ꝙ dic Naũ.3. Reuelabo in quit pudenda tua in facie tua ꝛ ostendam gentibus nuditatem tuam. ꝛ tunc ꝑ suaui odoꝛe fetoꝛ intollerabil' ꝛ que cingebátur zonis aureis sericis ꝛ argenteis. ligabunẗ gressis funiculis ꝛ sic explicádum de sin gulis. Nam tunc implebitur illud dictuȝ Christi Math.22. Ligatis manibus ꝛ pe dibus mittite euȝ in tenebras exterioꝛes ibi erit fletus ꝛ stridoꝛ dentium. ¶ Con siderans igiẗ h mlier peccatrix Magd. typum gerens hominis penitentis dána ꝗ proueniunt de offensis in cuius satisfa ctione. 6. considero illis opposita p ꝗ dñȝ offendit. s.

Pudoꝛem erubescétie.
Timoꝛem reuerétie.
Doloꝛem pnie.
Hoꝛroꝛem curiositatis.
Ardoꝛem caritatis.
Odoꝛem suauitatis.

¶ Primo considero pudoꝛem erubescen tie ꝯ iuerecundiam. cum dr̃ stans retro. nos videmus ꝙ quádo aliquis homo of fendit aliquem dñm tanꝗȝ verecunduȝ ñ audet appere in conspectu eius sed stat a longe vel retro. Quia igitur ista mulier verecundabatur ꝙ ꝯ deuȝ offenderat sta bat retro. Unde Grego. Uicésenus in di gnitatem át suam ostendens stabat retro post tergum deiectis liminibus ꝛ effusa coma. ¶ Secũdo considero timoꝛem re uerentie ꝯ superbiam. cum dr̃ sec⁹ pedes eius. Q: enim illa mlier timebat deum offenderat. ió tanꝗȝ humilis ꝛ reuerens Non ad caput sed ad pedes dñi se ꝓiecit Unde Grego. in omel'. Secus pedes dñi stetit. ꝯ pedes enim dñi stetimus cum in peccatis positi. Sed si ad veram pniam post peccata conuertimur iam retro pe des stamus. q: eius vestigia sequimur ꝗ impugnabamus. ¶ Tertio considero do loꝛem pnie ꝯ laxiuiam cuȝ dicit lachꝛimis cepit rigare pedes eius. Nam signum do loris ꝛ pnie est producer̃ lachꝛimas ꝛ plo rare. Unde homo penitenti dicit̃ trenoꝝ 2. Deduc ꝗ̃si toꝛrentem lachꝛimas per di em. ꝛ noctem non des requiem tibi. neqȝ taceat pupila oculi tui. ¶ Quia igiẗ ista mulier dolebat ꝙ deuȝ offenderat. Jdeo tanꝗȝ penitens lachꝛimas effundebat vt dici potuerit illud de illa trenoꝝ p̃. Plo rans ploꝛauit in nocte ꝛ lachꝛime eius in maxill' eius. Maria Magd. legiẗ quater ploꝛasse ꝛ habuisse ꝗ̃ttuoꝛ genera lachꝛi marum. s.

Compunctóis doloꝛose.
Cópassionis viscerose.
Doloꝛis intensiui.
Amoꝛis suauissimi.

¶ Primo inꝗȝ cópunctóis doloꝛose ha buit lachꝛimas quas effudit ex cósidera tione peccatoꝛum suoꝛum. de quibus dici tur h. lachꝛimis cepit rigare pedes yhu. Jste fuerunt tante virtutis ꝙ impetraue

runt remissionem omnium peccatoꝝ: iu
xta ꝙ inferius dr̄ ꝙ xp̄s dixit sibi remit
tunt tibi pccā tua. ¶ 2º hūit lachrimas
viscerose cōpassionis. ⁊ h̄ in morte Lazari
fratris sui. iuxta ꝙ ipse dicit Jo. xj. Chri
stus ergo vt vidit eam. s. Mariā ploran
tem ⁊ iudeos q venerant cū ea plorātes
infremuit spū. ⁊ dixit. vbi posuistis eum.
⁊ iste fuerunt tante virtutis ꝙ induxerūt
xp̄m ad resuscitandum Lazarum. vbi dici
tur ibidem ꝙ yh̄s veniens ad monumen
tum. Clamauit. Lazare veni foras: ⁊ statī
ꝓdijt qui fuerat mortuus. ¶ Tertio hūit
lachrimas doloris intēsiui. ⁊ tempoꝛ̄ pas
sionis Christi. Naz dr̄ Luc. 23. quādo xp̄s
ducebatur ad crucem sequebatur eū mul
titudo populi ⁊ mlieres que plangebant
eum inter quas credendum est ꝙ maria
magd. fuit principal. ⁊ iste fuerunt tante
virtutis ꝙ induxerunt xp̄m ad maximā
compassionem. Unde dr̄ ibidem. Conuer
sus ad eas yh̄s dixit filie ierm. nolite fle
re super me. sed super vos ipsas flete ⁊ sup
filios vr̄os. qm̄ ecce dies venient in q̄bus
dicent beate steriles ⁊ vētres que nō ge
nuerunt ⁊ vbera que non lactauerunt.
¶ Quarto habuit lachrimas amoris sua
uissimi. ⁊ h̄ tempoꝛ̄ quo xp̄s fuit sibi sbla
tus per mortem. Nam sicut dr̄ Jo. 20. ma
ria stabat ad monumentū foris plorans.
⁊ iste fuerunt tante virtutis ꝙ primo me
ruerunt visionem angelorum. Unde dici
tur ibidem. Dum ergo fleret inclinauit se
⁊ prospexit in monumento. ⁊ vidit du
os angelos in albis sedentes. ¶ Secun
do meruit visionem xp̄i. Nā sicut ibidem
dr̄ Conuersa Maria retrorsum vidit xp̄z
stantez ⁊ sic ꝙ petebat obtinuit. ¶ Quar
to considera honorem curiositatis ꝯ va
nāgliā. cū dic̄ ⁊ capill' capitis sui tergebat.
Nā q: mlieres solēt multū glari i pulchri
tudie capilloꝝ. iuxta illd. 1. cor. xj. Mulie
res in comā nutriet glia ei⁹ qm̄ capilli ꝓ
velamine dati sunt ei. signū despectus cu
riositatis est de capill' ꝓprijs curar̄. Und
Grego. in omel'. Capillos ad cōpositōem
vultus exhibuit. Sed iam capillis lachri
mas tergebat. ⁊ ad nostram instructōem
subdit capill' pedes tergimus qn̄ fcis ei⁹
q̄bus ex caritate compatimur. ex his que
nobis superfluunt miseremur. Sed multi
sunt q habēt capillos recuruatos ad cap
pauperib⁹. s. non sbuēientes: quibus tam
dr̄ Js. 4. Erit ꝓ crispante crine caluitium
i. priuatio vite eterne. ¶ Quinto conside
ro ardorem caritatis ꝯ incontinentiaz: cuz
dr̄ ⁊ osculabatur pedes ei⁹. Nam signum
dilectōis ⁊ pacis est osculum. q: igit̄ ista
mulier iam amore caritatis ardebat. ideo
christi pedes osculabatur os suum ponēs
in obsequium xp̄i. quo multoc. vsa fuit illi
cite. Unde Grego. in omel'. Quod supba
dixerat si pedes dn̄i osculans h̄ in redem
ptoris sui vestigia figebat. ⁊ subdit oscula
batur mulier pedes quos tersit ꝙ nos q̄
cunq; plene agimus si studiose diligim⁹
quos ex largitate ꝯtinem⁹. ¶ Sexto cō
sidero odorem suauitatis ꝯ carnis diligē
tiam. cum dr̄ ⁊ vnguento vngebat. Nam
ꝑ vnguētum odoriferū quo iam mlier vn
xit pedes yh̄u intll'r odor bone fame ꝑ ꝙ
qs famosus efficitur vt sibi dici possit il
lud Cant. ꝑmo. Trahe me post te in odo
rem vnguētoꝝ tuoꝝ currim⁹. Un̄ d hac
Grego. in omel'. Unguentū sibi ꝓ odore
sue carnis adhibuit. ꝙ ergo si turpiter ex
hibuerat. h̄ iam deo offerebat. ¶ Cōside
rans beatus Grego. moduz ꝙ tenuit ma
gdalena vt de peccatis suis misericordiā
inueniret dicit in oml'. Cogitanti mihi de
Marie pnia flere magis libz q̄z aliqd di
cere cui⁹ ei vel saxeū pectus ⁊c. ¶ Mo
raliter autem loquendo vnguētum ē mo
lificatiuum sanatiuum ⁊ odoriferum. ⁊ si
gnat deuotiōem quaz debemus ad Chri
stum habere vt sic eius pedes vngamus
ipsius humanitatem deuotius contēplan
do. per quam molificatur homo interius:

per mentis contritionẽ sanaẗ a vitijs per
grẽ receptõem. redolet exterius per bõe
fame diuulgatõnem. Nam sicut dr̃ eccl'ci
7. Melius est nomen bonum q̃z vnguenta
preciosa. ¶ Qualr̃ aũt istud vnguentum
quo debemus yhesum vngere fuit figu
ratum Exo. 30. vbi finaliter dr̃. Quod do
minus dixit Moy. q̄ acciperet quattuor
spẽs aromaticas. s. miram primã ⁊ ciamo
mum ⁊ calamũ ⁊ cassiam. ⁊ ista debẽt ter
rere ⁊ miscere cum oleo oliuarũ ⁊ inde fa
cere vnguentum ⁊ ex ip̃o vngere taber
naculum. ¶ Ubi sciendũ q̄ per taberna
culum loquendo spiritual'r intell'r christ⁹
q'' ad humanitatẽ in qua velud taberna
culo dici possit deitas habitare. vnguen
tum autem q̄ Christus debet vngi vt fi
at nobis placabilis. ¶ Primo conficitur
ex mira per carnis mortificationem. Nã
quia mira est amara carnis mortificatio
nem signat qui multotiens homini vide
tur amara ad q̃z nos inducit Apostolus
coll'. 3. Mortificate mẽbra vestra que sũt
super fornicatõem ⁊ imundiciã libidinem
concupiscẽtiaz malã auaritiã que est ydo
lorũ seruitus. ¶ 2° conficiẗ de cinamomo
per mentis humiliationẽ. Naz q: cinamo
mũ quanto est de minori virgula tanto ẽ
nobilius humilitatẽ signat per quam ho
mo seipsum despicit ⁊ reputat se minorez.
Ad quã habendã inducitur eccl'ci. 30. vbi
dicitur. Quanto maior es humilia te in
oibus ⁊ corã deo inuenies grãm vt dicer̃
possit illud eccl'ci. 24. In plateis sicut cina
momũ ⁊ balsamũ aromatizans odorez de
di. ¶ Tertio conficitur de calamo p̄ ple
bis hedificatõem. Nam q: calamus fiuus
⁊ multorũ nodo᷑ ⁊ de calamo potest sibi
lum fieri potest significare hedificatõem
populi q̃z homo dz facere per publicam ⁊
honestã ɔuersatõem ꝯsignatam in colore
fluo p̄ bõaz ⁊ multiplicẽ opatõem signatã
in nodo᷑ multiplicatõem. ⁊ p̄ grõsam ⁊
fructiferã p̄dicatõez signatã p̄ sibilum: ad

q̃z inducit Is. vbi dicit. Clama ne cesses.
exalta vocẽ tuã quasi tuba. ⁊ ãnuncia po
pulo meo scelera eo᷑ ⁊ domui Jacob pec
cata eo᷑. ¶ Quarto conficitur de cassia.
p̄ opis cõtinuatõem. Nam q: cassia habz
corticẽ durũ ⁊ fortẽ signare põt perseuerã
tiã in bonis operibus. de qua dr̃ Math.
x. Qui aũt perseuerauerit vsq̃z in finem h̃
saluus erit. ¶ Supradicta postq̃z territa
sunt. i. perfecte habita fuerit ꝯbent misce
ri cũ oleo oliuarũ. i. cuz misericordia: ⁊ ex
his omnibus fieri vnguentum, rigorem
diuine iusticie placantem. vt ꝺ tali vnguẽ
to facienti dici possit illud Eccl'ci. 30. Un
guentarius faciet pigmenta suauitatis.
¶ Sciendũ est q̄ Magdalena tribus vi
cibus dr̃ vnguentum portasse ad vngẽdũ
xp̃m. ¶ Primo h̃ vbi dr̃ pedes domini
rigasse lachrimis ⁊ vnxisse vnguento: ⁊
istud fuit contritõis dolorose. rõne culpe
cõmisse. Consol'onis gaudiose rõne venie
promisse: vt sic iuxta illud Cant. 4. in ista
vnctione fuerit mira ⁊ aloe cuz o bus vn
guentibus p̄mis. ¶ 2° portauit vnguen
tum ad vngendum caput ⁊ corpus yhu
ante. 6. dies pasce in bethania. vbi hẽtur
Jo. 12. ⁊ Math. 26. Mar. 14. Et istud fu
it vnguentum deuotõis amorose ratione
caritat̃ intense. compassionis viscerose. ra
tione mortalitat̃ ostẽse. vt sic fuerit vn
guentum de quo dicitur primo exo. 27.
Qꝺ Moy. cõposuit oleũ ad scificatõnis
vnguẽtũ. ¶ 3° portauit ad vngẽdũ corp⁹
dñi in sepulchro vt hr̃ Mar. 16. ⁊ istꝺ fuit
vnguẽtũ sedulitat̃ virtuose. rõe inq̃sitõis
solicite. hõestat̃ grõse. rõe opiniõis bone.
vt sic sibi potuerit dr̃e illud cant. p̃. Me
liora sũt vbera tua vino fragrãtia vnguẽ
tis optimis, oleum effusum nomẽ tuuz.

Tertia pars.

Equiẗ. Uidens aũt phꝫus ⁊c. vbi
tangit temeritatem mendaciter
detrahẽrem. q̄ p̄bat cogitatio
vitiosa. Quia eim iste phꝫus vidit pecc

tricem mulierem ad xp̄m accedere statiʒ vt malus cepit cogitare malum in aīo ⁊ xp̄o suscipienti ipam detrahere ⁊ mulierē despicere vt maximā peccatricem ƀʒ Grego. in omel. ⁊ ƀm hoc ſi quātum ad istum phēum q̄ttuor possumus ꝯsiderare. s.
Exteriorē cognitōem.
Interiorē cogitatōem.
Suspitōem pmittenꝫ.
Despectōem obsequenꝫ.
¶ Q̄m ad pm dicit. videns āt phēus qui vocauerat eum. Nam illa mlier venit ad xp̄m non occulte sed publice. ⁊ iste phēus vidit ipam xp̄i pedes tangentem ⁊ ipos lauantem, osculantē, ⁊ vngentem, nō tamē ista vidit oculo simplici sed maligno de quo dr̄ Ezech. 31. Memento qm̄ malꝰ est oculus neq̄ʒ. ¶ Q̄m ad ƀm dic̄. ait intra se. d. Ex his enim que videt homo vl̄ sentit exterius formaꝰ exterior cogitatio siue bona siue mala. Qnia igiꝰ iste phēus ex his que viderat d̄ muliere peccatrice solūmodo iudicabat ƀm faciem. statim in animo malū cogitare cepit. ⁊ dicere illud Ezech. In die illa ascēdent sermones cogitatos super cor tuum ⁊ cogitabis cogitatōem pessimam. ¶ Q̄m ad 3m dicit si eēt ppheta sciret ⁊c. Nam pprietas pphete est cognoscere ēt occulta. ⁊ q: xp̄s vt vidbaꝰ pheo non cognoscebat istā mulierem fore peccatricem, suspicatus fuit ipm nō esse propham. Nam ƀm Grego. in omel. Si ad pedes phey talis mulier accessisset dicturus erat q̄ dr̄ Js. recede a me noli me tangere qm̄ mundus sum. ⁊ ideo cogitabat sic se xp̄m debere dicere. ¶ Q̄m ad quartum dic̄. q: peccatrix est. Nam ille phēus mulierē istā despiciebat tanq̄ʒ peccatricem vt ipsius obsequiū q̄ circa xp̄ʒ faciebat deuote. cū tn̄ debuisset ipsius potius cōmēdare. vtpote sicut prudens ⁊ sapiens egrotatam se sentiēs venit ad me dicū vt recipet sāitatē q dic̄ d̄ seipo Luc. 5. Nō egēt q sani sunt medico ſʒ q male habēt. nō eīm veni vocare iustos ad penitētiam sed peccatores.

Quarta pars.

Equitur ⁊ rn̄dēs yh̄s ⁊c. vbi tāgit sagacitateʒ veraciter dirigētem. q̄ pbat cognitio luminosa. q: enim iste phēus ingratꝰ adhuc erat ⁊ deuius. xp̄s bonus magister ⁊ pastor ipsum reducere voluit, vt non amplius in errorem maneret. q: vero multoc̄. hoīes per exēpla parabolica psuadenꝰ ⁊ reducūtur magis q̄ʒ rōnibꝰ. q modus persuasionis apud palestinos sepius erat in vsu. hinc est q̄ xp̄s ipm pharisēū volens ad viam veritatis reducere ipm excitando pponit sibi parabolā. ⁊ ƀm hoc hic quattuor possumus considerare. s.
Excitatōem ad accedendum.
Propositōem ad māuducēdum.
Applicatōem ad cōmēdandū.
Cōclusionē ad determinādum.
¶ Quantum ad pm dic̄. Et rn̄dens yh̄s ⁊c. qn̄ enim magister excitat discipulum ad cognoscendum aliquid. tunc discipulꝰ debet esse attentus. q: igitur xp̄s excitabat phēum vt intelligeret. hinc est q̄ attētus esse debuit. hic duo ꝯsidera. s.
Excitatōem ad cognoscēdum.
Attentōem ad audiendum.
¶ Q̄m ad pm dic̄. ⁊ rn̄dens yh̄s ⁊c. lʒ eiʒ phēus nihil dixerit q̄ moueret xp̄m ad sibi rn̄dēdū tn̄ cord cogitauerat ad cui xp̄s rn̄dens se nō solū esse pphetam ƀʒ Tytuʒ Sʒ dn̄m pphay on̄dit. ⁊ sic ƀm Greg. Cogitatio rn̄det. ¶ Q̄m ad attētōem ad audiendum dicit at ille ait. Magister dic. vbi in illo suo dicto phariseus profitetur in xp̄o sapientiam. cuʒ vocat eū magistrū ⁊ exposuit doctrinā cū dic̄. dic vt sic ista faciendo possit dicere illud Math. 22. Magister scimus quia verax es ⁊ viam dei in veritate doces. ¶ Quantum ad secundum dicit. duo debitores ⁊c. Ubi considera.

Primo padigma pponitur.
Secundo solutio querit.
Tertio quesitū solutur.
Quarto dictū asserit.
¶ Quantū ad primū dic duo debi. rc. vbi duo cōsidera. s.
Obligatiōem aggrauātez.
Responsionem ɔsolantem.
¶ Quantū ad primū dicit. Erāt duo rc. Nam p feneratorez intellr deus q instar feneratoris vel lucri. vlt q de suis dōis datis hoibus. siue naturalib9 siue gratuitis lucrent solicite p opera bona sicut in parabola q dixit xps Mat. 25. Ubi dicit q homo qdam tradidit bona sua seruis suis vt lucrati sunt in eis. r laudauit. d. euge serue bone rc. r nō lucrantem rephēdit per debitores aūt duos intelliguntur omnes hoies huius mūdi duobus sexib9 virili r muliebri q omnes sunt debitores dei specialiter in duobus. s. in gratiarum actione pro beneficijs receptis. r in venie postulatiōe pro delictis cōmissis vñ Ro. 8. Debitores sum9 nō carni vt bm carnez viuam9. signāter autem dr. q vnus debebat denarios qngētos. r alius qnquaginta. ad designādum q tam in beneficijs receptis. q̄z in delictis ɔmissis. nō oēs sunt equal's. sed quantū ad beneficia vn9 recepit pl's r alius minus. r ideo vnus pl's tenetur q̄z alius. r quantū ad delicta vnus pl's offendit q̄z alius. r ideo vn9 alio pl's tenet vnde Greg. in omel. de duobus aūt debitoribus padigma opponit quoꝝ vn9 min9 r alius pl's dz. ¶ Quantū ad respōsionem ɔsolantem dic. Non hn̄tibus aūt rc. Nā magna ɔsolatio ē debitori siue multuz siue parū debeat qñ sentit a debito penit9 absolutū. r maxime qñ ad satisfaciendum se sentit totalr ipotentem. ¶ Quia igit peccator nō potest p se satisfacere do magna ē sibi ɔsolatio qñ sentit se a debito p diuinam misericordiā absolutū. r hī ē q cognoscēs tob. r regratiās deo dic Tob. 3. Benedictū ē nomen tuū ds pr̄m nr̄oꝝ. qui cū iratus fueris misericordiā facis. r in tēpore tribulatōis pccā dimittis his q inuocāt te. ¶ Scđo solutio querit. cū dicit qs ergo eum pl's diligit. q. d. qs istorum duoꝝ secundum Greg. i omel. pl's diligit illum q debitū dimisit. ¶ Tertio quesituz soluit cum dicit rn̄dens Symon dixit rc. Cū eniz xps Magd. q̄z pheus reputabat maximam peccatricem pl's donauerit q̄z pheo q reputabat se iustū. ex sua respōsione ɔuincitur q minus diligebat xpm q̄z ipsa Magd. Nam lz ipe etiam foret debitor. q: iuxta illud Eccli. 7. Non ē eniz hō iustus i terra q faciat bo^m r nō peccet. tñ Magd. reputabat amplius obligatā etiā forte erat in veritate r ideo p debitorem qngentoruz denarioꝝ Magd. datur intelligi. p debitorez vero. 50. denarioꝝ potest intelligi pheus. ¶ Quarto dictū asserit. cui dicit at ille dic recte iudicasti rc. vbi sciendum quantū ad istā questiōez r ipsi9 solutiōez q tria possumus ɔsiderare. s.
Affectus intensionem.
Effectus ipensionem.
Actus executōem.
¶ Intēsio affectus ē dilectio. Impensio effectus ē remissio. Excussio actus ē opatio dilectio. igitur xpi cū cā de ɔgruo hui9 effectus q est remissio cuius dilectiōis signū est actus vel operatio. cū ergo querit quis duoꝝ pl's diligit vtrū cui pl's dimittitur vel cui minus p quos xps dedit intelligere nob Magd. que pl's diligebat. r pheus q minus bm opinionem suā dici pōt. q si loquamur de dilectōe in se certū ē q maria Magd. pl9 dilexit q pz ex actibus suis q: aliter nō possem9 cognoscere interiorem effectū nisi p actus exteriores interiores que fuerunt signa dilectionis interne que fuerunt plures i Magd. q̄z in pheo. ¶ Si aūt loquamur de remissione que fuit effect9 dilectiōis. patet etiam q Magd. plus dilexit quia pl9 fuit sibi

dimissum nec p h intelligẽdum est q ap probetur ille. q plus peccauit. ¶ Loquẽdo simpliciter sed ostendit q quantũ est ratione obligatiõis q est ppter peccatum dimissum amplius obligat. sed multi sunt qui mnltoẽ. recipiũt magna beneficia. qui nõ recognoscũt a deo nec sibi regratiãtur ⁊ qui magnã remissiõem ꝯsecuntur suorũ peccatorũ ⁊ tñ nolunt deũ perfecte diligere. sed ad petendũ similia post tẽpus modicũ reuertunt isti sunt d quib⁹ dicit Ro. pmo. Cum cognouissent deũ nõ sic deum glorificauerũt neqꝫ grãm egerũt. sed euanuerũt in vanitatib⁹ suis. ⁊ obscuratũ est insipiẽs cor eorum dñtes enim se esse sapientes stulti facti sunt. ¶ Quãtũ ad tertium dicit ⁊ ꝯuersus ad mulierez dixit ad illaz ⁊c. Nã postq̃ꝫ xp̃s pposuit padigma phẽo de duob⁹ debitorib⁹ cõfirmauit ei⁹ sententiã. nunc applicat ad ppositũ cõmẽdans Magd. q plura signa dilectõis q̃ꝫ phe⁹ ostenderat vbi tria possum⁹ ꝯside. s.

Cõpassionem inclinãtem.

Attentiõem excitãtem.

Applicatõez euidentem.

¶ Quantũ ad primũ dicit. ⁊ ꝯũersus ad mulierez ⁊c. magna eniꝫ fuit cõpassio xp̃i qñ voluit ad mulierez penitẽ. cõuerti. ⁊ tamen hui⁹ erat necessariũ vt sibi deberet mulier penitere pfecte q xp̃s cõuerteret ad ipsam vñ Trẽnoꝝ. s. Cõuerte nos de⁹ ad te ⁊ cõuertemur. xp̃s igit vt maria pfecte cõuerteretur ad ipsum. fuit ad eam cõuersus cum benignitate vt sibi dici potuerit illd dcĩ p̃s. Multiplicasti magnificentiã tuam. ⁊ ꝯuersus cõsolatus es me ⁊ h q ipse pmittit volentibus ad ipsum cõuerti Zach. pmo. d. Cõuertimini ad me ⁊ ego cõuertar ad vos. ¶ Quantũ ad attentõez excitãtez dicit. dixit simoni vidẽs hanc mulierem ⁊c. lꝫ enim symon illaz mulierem videret corporaliter. ⁊ iª que faciebat quia eius intentõem non videbat. ei⁹ opera reprobat. ⁊ ideo xp̃s ipꝫ excitat ad ipsam ⁊ ei⁹ opera intuendũ. d. vides hãc mulierem. q. d. si pfecte cognosceres ipaꝫ non despiceres sed potius comẽdares.

¶ Quantũ ad applicatõem euidẽtem dicit. Intraui domũ tuã ⁊c. Ubi xp̃s enumerans bona q fecit Magd. quem tñ phe⁹ nõ fecit ipsa que sunt pferret in tribus signis dilectiõis. s.

In pedum ablutione.

In osculum datione.

In vnguẽti vnctione.

¶ Und Greg. in omel. enumerant enim bona peccatricis enumerant aũt ⁊ mala falsi iusti. ¶ Quantũ igit ad signuꝫ dilectõis in pedũ ablutõe dicit intraui domũ tuã ⁊c. Naꝫ iste phẽus non lauãdo pedes xp̃i aqua q habetur cõmuniter. non extergendos linteo cõtra morem antiquoꝝ fec. Nã dr de habraã Geñ. 18. Quod dixit tribus viris apparentib⁹ sibi lauent pedes vrĩ ⁊ requiescite sub arbore. q aũt phẽus non fec de rebus cõmunibus. illa mulier fecit de reb⁹ specialib⁹ quia lachrimis pedes rigauit. ⁊ capill' suis tersit quasi mundi despiciẽs vanitatem. ⁊ ideo ꝯm Tiburtium venata est sanctitatem. ¶ Scienduꝫ est ãt q ad capillos qbus Magd. tersit pedes dñi q pter illa q dicta sunt superi⁹ de capill. q per capillos ornãtes caput intelligunt cogitatiões que spiritualr mẽtem ornãt. nam cogitattões hois tripliciter diuidunt quedam sunt cogitatões bone ⁊ de habentib⁹ tales cogitatiões dicit Sap. 5. Iusti aũt in perpetuũ viuent ⁊ ap̃ dñm est merces eoꝝ. ⁊ cogitatio eoꝝ ap̃ altissimũ. Alie sunt cogitatiões male ⁊ iste a nob totaliter expellẽde. q: sicut dicitur sap. primo puerse cogitatiões separant a deo. Alie sunt indifferentes que nec totaliter sunt boᵉ nec male sꝫ vãe q sunt circa tẽporal's. ⁊ iste sunt moderãde ⁊ incidende vt. s. hõ de ipis non pl's cogitat necessitas ipsa reqrit de qb⁹ p̃s. Dñs scit cogitatiões hoiuꝫ. qᵐ vãe sunt. ¶ Qᵐ ad sigᵐ

dilectióis in osculū datióe dicit. Osculum mihi ꝛc. Nam phˢeus nō osculando xp̄m. fecit ꝯtra morem antiquoꝝ nam dr̄ Deutero. 18. Quod Moy. egressus in occursuꝫ ietro cognati sui osculatus est eū salutauerūtq; mutuo verb̄ pacificis. ꝙ autem phˢeus nō fecit q: caritate carebat. h̄ mlr̄ fecit ergo caritatis accēsa. nam sicut dicit Greg. Amore eius. s. xp̄m igne succēsa ardebat desiderio dr̄ autem ꝙ non cessauit osculari pedes yh̄u ad designādum pseuerantiā. nam sic dicit Greg. in omel'. Amor dei nunq̄ȝ est ociosus operaṯ eniȝ magna si est si aūt operari negligit amor nō est. ¶ Quantū ad signum dilectóis vnctóis vnguēti dic̄ oleo cap̄ meū ꝛc. Naȝ phˢeus neq; pro se neq; p xp̄o legiṯ vsus vnguēto fuisse. ꝙ aūt phˢeus non fecit suppleuit Magd. vnguēs xp̄i pedes vnguēto naȝ sicut dic̄ Jo. 12. Maria accepit libraȝ vnguenti nardi pistici p̄ciosi ꝛ vnxit pedes yh̄u. ¶ Quantū ad quartū dic̄ pp ꝙ dico tibi ꝛc. Nam q̄stionem q̄ȝ xp̄s supius fec̄ symoni ꝯ qua eius r̄nsionem approbauit nec cōcludendo determinat. s. dilectióem esse causam de ꝯgruo remissionis debiti l' peccati ꝛ b̄ȝ h̄ hic duo ꝯsidera. s. Determinatóeȝ quantū ad debitorē maiorē. Scd̄m quantū ad minorem. ¶ Quantū ad p̄mā determinatóeȝ dicit. pp ꝙ dico tibi ꝛc. Cū eni xp̄s debitorē maiorē itelligeret peccatricem hinc ē ꝙ ipsa loquiṯ symoni. sibi ꝯterminatóeȝ ꝓblematis applicādo. Nā q: p multa signa ōnderat magnitudinē dilectióis ꝯcludit xp̄s ex hoc remissióeȝ oiūȝ peccatorū. s. remittunṯ ei peccā multa cuiꝰ cām assignās. subdit qm̄ dilexit mltū. Nā s̄m Glo. Ardor caritat̄ȝ in ea rubiginem pccōꝝ ꝯsumpsit vñ Greg. tanto ergo pcci rubigo ꝯsumiṯ. q̄ȝto pccōris cor magᶠ caritatis igne ꝯcremaṯ. ¶ Qᵐ ad scd̄am ꝯtermiatóeȝ dic̄. cui āt minꝰ dimittiṯ minꝰ diligit. sic enim magna dilectio ē cā remissióis maioris debiti sic minor minoris. q:

igiṯ phˢeus minꝰ diligebat q̄ȝ iᵃ mlier vt patuit p signa minꝰ meruit. ꝙ sibi dimitteret q̄ȝ illa vñ Tytus. Cuȝ tetigit aūt se pius eum. q multum peccauit p confess̄. purgari pauco vero peccāte ex arrogātia nō venire ad ꝯfessionis remediū.

Quinta pars.

Equiṯ. Dixit aūt ad illam venit ꝛc. vbi tāgit liberalitatem misericorditer indulgētem ꝙ probat remissio copiosa. Nam xp̄s cōcluso phˢeo ad mulierem se cōuertit vt ad eius ꝯsolationem remissióem istam ānūciet ipsius fidei ꝯstantiā comēdando. lȝ ex dictis xp̄i aliȷ̄ humāitus sapiētes murmurauerint. ꝛ s̄m h̄ hic tria possumus ꝯsiderare. s.
Diuine bonitat̄ȝ donū plenariū.
Hūane prauitat̄ȝ iudiᵐ temerariū.
Deuote credulitat̄ȝ actū meritoriū.
¶ Quantū dicit ad illā ꝛc. Nā tanta hūanitas xp̄i. vt isti mulieri. nō soᵐ ad culpā peccā dimitteret. ſ; etiam quantū ad penaȝ vnde Greg. in omel'. Ecce q̄ ad medicum egressa sanata ē. ¶ Quantū ad s̄m dic̄. ꝛ ceperunt q sil' ꝛc. Nā dimittere peccā solīꝰ ē dī iuxta ꝙ ꝯ se dic̄ Js. 43. Ego suȝ ipe q dleo iniqtates tuas. Q: igiṯ xp̄s quē putabāt soᵐ hoīeȝ dixit mlr̄ remittunṯ tibi peccā tua ceperūt mala cogitare vl' iudicare ꝯ ip̄o. ꝯ qbꝰ ꝯqueri poterat. s. cuilȝ illō ps. Si his q oderāt me sup me mala locutꝰ fuissȝ ſȝ sustinuisseȝ. tu xo hō vnanimꝰ dux meꝰ ꝛ notꝰ meꝰ q sil' mecū dulces capiebas cibos. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ dic̄. Dixit āt ad mulierē fides ꝛc. xp̄s eni vt istā mulierē ōndat fidē h̄re pfectā. ¶ Prio mūdat habitū virtuosuȝ. ¶ Scd̄o ꝯmendat actū fructuosuȝ. ¶ Quantū ad primū dic̄ fides tua. te saluā fec̄. Fides ē habitꝰ i hoīe virtuosus. q: sic dic̄ Abach. 2. Justꝰ i fide sua viuit lō p fidem meruit mlr̄ ista saluari. ¶ Quantū ad cōmendationem fructus virtuosi dicit. vade in pace. fides enim q̄ est in anima dȝ ostendi p opera virtuosa

p que pacificat homo cu3 deo. vnde theo. loquēs de hac muliere dicit postq3 aūt ei peccā dimisit nō sistit remissióe3 pecci. s3 adducit operatóe3 bōi.d. vade i pace. i. in iusticia. iusticia ē pax hois ad deū. sic pccm̄ ē inimicitia inter deū ⁊ hoiem. Nā sic dicit aplus Ro. 2. Glā honor ⁊ pax omni opanti bonū. Ad q3 gloriam.

Feria sexta dñice 5ª in. xlª.

Collegerūt pōtifices ⁊ phei ꝯsilium ⁊c. Jo. ij. In iudicio agit vt procedat ad snia3 debem9 iter alia. 5. ꝯsiderar. s. ꝑsona3 d̄ qua agit. si sit rea Inqsitione3 q̄ discutit si sit debita. Allegationem q̄ adducit si sit vera. Determinatione3 q̄ producit si sit recta. Sniam q̄ cōcludit si sit iusta. S3 tn̄ si ꝯsiderem9 cōsilium ⁊ iudiᵐ illoꝝ principū sacerdotū ⁊ pheoꝝ inueniem9 toᵐ oppositū illi9 q̄ d3 in iudi°⁊ ꝯsilio iustoꝝ. Nā pmo ꝑsona d̄ quo agit qui fuit xp̄s nō fuit rea. q3 de ipso dr̄ scda Pe. 2. Quod pccm̄ non fecit nec inuētus ē dolus in ore eius. Secūdo q3 inquisitio nō fuit debita. tū q3 subito. Nam audito q̄ pp̄ter resuscitatóe3 lazari multi credebant in xp̄o stati3 festināter collegerūt vt de ipsis verificatū fuerit illud Prouer. pmo. Pedes enim illoru3 ad malum currūt. ⁊ festināt vt effundant sanguinem. tū quia cum ira. vt verificatu3 fuerit de ipsis illd̄ Eccli. 26. In synagoga peccantiū exardebat ignis. ⁊ in gente incredibili exardescet ira. tū quia cum inuidia. vt verificatū fuerit d̄ ipis illud Eccli. 45. Propter inuidiā circūdederunt illu3. Tertio quia allegatio nō fuit vera q3 propter miracula q̄ faciebat xp̄s. non fuisset ciuitas submersa. Sed magis q3 xp̄m interfecerūt vt de ipsis dici potuerit illd̄ ps. Non est in ore eorum veritas cor eorum vanum est. Quarto q3 determinationem nō fuit recta vt fuerint impij de qbus dicit Sap. Dixerūt impij ap̄ se non recte cogitātes circūueniam9 iustum qm̄ cōtrarius est operib9 nr̄is morte turpissima condénem9 eū. Quinto q3 sentētia nō fuit iusta. sed iniqua q3 sententiauerūt dignū morte quib9 potuit dr̄e illud Job. 21. Ecce noui cogitatōes vestras ⁊ sententias cōtra me iniquas. ⁊ scd3 h̄ euāgelista in h̄ euāgelio. 5. tangit. s.

Malignitate3 adunātem celerius.
Sagacitatem arguētem q3 forti9.
Dignitatem rn̄dentem audati9.
Prauitatem ꝑsequentem crudeli9.
Bonitatem declināte3 prudētius.

Primū probat pn̄cipal ꝯgregatio. Secundum general prolocutio. Tertiū ꝑsularis cōsulatō. Quartū mortal machinatio 5ᵐ doctrinal absentatio. pᵐ in pn̄°. 2ᵐ ibi ⁊ dicebāt qd facimus ⁊c. 3ᵐ ibi vnus aūt ex ipsis ⁊c. 4ᵐ ibi ab illo ergo die ⁊c. 5ᵐ ibi ih̄s āt iā nō i palā ⁊c. Prima ps.

Quantū ad primū. vbi tangit ⁊c. q̄ pbat ⁊c. dic̄. Collegerunt ⁊c. Nā bon9 rector alicui9 ciuitatꝭ qn̄ videt vl dubitat iminere ciuitati piculu3 cōgregat sapiētes ad habēdum ꝯsilium. qd sup hoc sit agendū. q̄ qde3 ē comēdabile qn̄ subē cā ratióalis. qn̄ vo nō sbest cā ratóalis tl̄e ꝯsiliū poti9 arguit insipiētiā. q3 prudentiā. De futuris pn̄cipes sacerdotū ⁊ phei audiētes q̄ xp̄m mlt̄i se qbant q3 videbāt eū resuscitasse Lazarū timuerūt ne ipsi9 augumentaret sequella ⁊ eorū decresceret ⁊ ideo cōcitati inuidia ⁊ etiā ira turbati ꝯgregauerunt ꝯsilium cōtra xp̄m. q̄ qdem cōsiliu3. q3 ratóale3 cām nō habuit magis fuit isipiēs q3 ex prudētia bona hic aūt duo possum9 ꝯsiderar. s.

Malitiam ꝑsecutam.
Innocētiam ꝑsecutam.

Quantum ad primum dicit. Collegerunt ⁊c. In hoc enim apparuit eorum malitia, quia statim audita fama Christi ⁊

diuulgatõe miraculi facti de Lazaro. ex q bus xp̃m venerari d̃bebant. tamen statim pcati sunt suam malitiam contra ipsum consilium facientes vt de ipsis xp̃s dicer̃ potuerit illud ps. In eo dum conuenirẽt simul accipere animam meam consiliati sunt. ¶ Quãtũ ad secũdũ dicit. aduersus xp̃m. Nam xp̃m inocentem et sine peccato pontifices et pharisey psequebant ad mortem. vnde cõpleta est pphetia ps. d. Astiterũt reges terre et pricipes conuenerunt in vnum aduersus dñm et aduersus xp̃m ei9. non aduertẽtes miseri q dñs dissipat consilia gentium. reprobat aũt cogitationes populorũ: et reprobat consilia pncipũ.

Secunda pars.

Egtur. Et dicebant qd facimus etc. vbi tangit sagacitatem arguentem q̃z forti9. q probat generalis prelocutõ. vbi duo considera. s.
Solicitatõem negotij.
Allegatõem periculi.
¶ Quantum ad pm dic. et dicebant quid facim9 etc. Nam pricipes et pharisey vidẽtes signa que faciebat xp̃s solicitabant se ad inuicem vt contra xp̃m remedium inuenirent. vnd Criso. Reprehendẽs istos dicentes. q hic etc. hominẽ adhuc vocant qui tantam susceperunt eius deitatis demonstratõem. ¶ Quantum ad secunduz dicit. Si dimittimus eum sic etc. Ubi duplex allegãt piculum. s.
Firmitatis adhesionis.
Calamitatis d̃structõis.
¶ Quantum ad primũ dicit. Si dimittimus etc. Quia enim Christus multa miracula faciebat multi credebant in ipsum iuxta q de seipso dicitur Johan. 2. Quod cum esset Jerosolimis in pasca die festo multi crediderunt in nomine eius videntes signa que faciebat. ¶ Quantum ad calamitatem destructionis dicit. et venient romani etc. Quia enim templum habebatur in maxima reuerentia. Christus aũt predicabat aliqua que videbantur contra templum et contra paternas leges. quia predicabat sacramentalia ceremonia que in aduentu ipsius inceperant deficere et contra iudicialia. dicebant iudei q si Christũ permitterent viuere et signa que faciebat omnes in ipsum crederent. et sic null9 remaneret qui defenderet ciuitatem nec tẽplum sed potius templum haberetur in despectũ. et tunc venirent romani s3 Aug. et Criso. dicebant vt incuterent populum templum expoliantes et ciuitatem d̃struẽtes. ¶ Sciendum est autem hic vbi fit mentio de signis. quod inuenio quattuor signa. s.
Austeritatis et pñitẽtie.
Pietatis et clementie.
Caritatis et amicitie.
Securitatis et confidentie.
¶ Primo inq̃z austeritatis et pnie. Nam homo qui cognoscit se offendisse deũ peccando debet assumere lamenta pnie p austeritatem durius corpus macerando: ad q nos admonet Apo. ro. 6. d. Sic exhibuistis membra vr̃a seruire imundicie et iniquitati ad iniquitatem. ita nunc exhibete mẽbra vr̃a seruire iusticie et sanctificatiõi. ¶ Istud fuit figuratum Ezech. 9. Ubi d̃r sinialr q dñs dixit Ezechieli q videret abhominatões filiorũ israel pmo vidit q seniores domus israel offerebãt thura ydolis et adorabant ea. 2º mlieres plãgebant adonidẽ. 3º viri aliq habebant dorsa ṽsa c̃ templũ et faciem ad orientẽ. et adorabant ad ortum solis. Uidẽs ãt dñs abhominatões istas et nolens eas sustinere misit. 6. viros qui eos interficerent. In medio autem. 6. istorum apparuit vnus indutus lineis habens atramentarium scriptoris ad renes eius. cui dixit dominus q transiret per mediam ciuitatem Jerusalem et signaret signum thau super frõtes virorum dolentium et gementiu; de abhominatiõibus q̃ fiebãt in ciuitate. 6. ãt viri

pcepit q sequeret eum. ⁊ sup quos inuenirent signū thau. non offenderēt: sup quos autem nō inuenirēt omnes interficerēt ⁊ factū ē ita. ¶ Ubi sciendū. q omnia peccā loquēdo generalr reducunt ad tria. s. ad luxuriā; auariciā. ⁊ superbiā. per tres igitur abhoīationes huic visas ab Ezechiele intelligunt tria predicta peccata. ⁊ per cōsequens vniuersitas peccatoꝝ. Nam per ps. abhominatōem intelligit peccatū auaricie. q: Coll'.3. Auaricia est ydoloꝝ seruitus. que auaricia quantū regnet audi qd dicitur Jr.6. A minore qppe vsq; ad maiorem auaricie. studet ⁊ tñ sicut dr Eccli 10. Auaro nihil ē celesti⁹. ⁊ nihil ē iniqu⁹ q̄ȝ amare pecuniā. ¶ Per secundā abhominatiōem intellr pcm̄ luxurie. Naȝ sic fabulose dr. adonix fuit amatus mulieꝝ quo mortuo i signū displicētie mortis sue mulieres semel in anno cōgregabantur ⁊ ipsius mortem plāgebant sic luxuriosi qñ occurrit opportunitas q possint vti carnalibus dlitijs delectant in ipsis. qñ vero nō possunt d talibus qquerendo domin⁹ loquit Jere.5.d. Saturaui eos ⁊ mesati sunt in domo meretricij luxuriabātur.

¶ Per tertiā abhominatiōeȝ intellr peccatum supbie. Nam tēplum sic erat dispositum q ingrediētes tēpluȝ hēbant faciē versus occidēteȝ ⁊ dorsum ad orienteȝ. Isti autem faciebant oppo^m. supbi igit hoies quasi despiciētes deum q adorabat in tēplo vertūt sibi dorsum nec se moriētes cōsiderāt. ⁊ ideo ad occidētem nō respiciūt sed solum ad orientem cōsiderando semp viuere in psperitatibus mundi vt d quolibȝ tali dici possit illud Job .ij. Uir inanus erigitur in supbiam. ⁊ quasi pulum onagri se liberum natum putat. Nam sic dicitur Job.15. Cūctis diebus suis ipius superbit. quia vero peccatorū abhominationib⁹ dediti sunt abhominabiles. iuxta illud Prouer.16. Abhominabil's deo qui agunt ipie hinc est q istas abhoīationes non pmittit impunitas ptransire nec pōt aliquis effugere manus eius. ⁊ ideo dicit q misit.6. viros ⁊c. Nam ciuitatem ier^m intellr hic mundus in quo instar ier^m q̄ visio dr. debȝ esse pax ⁊ pcordia q̄uis in ipso magis sint discensiones ⁊ guerre.

¶ Per.6. aūt viros intelligit iusticia. p q̄ȝ deus punit hoies de pccis. Nam d ratione iusticie ē vnicuiq; reddere q suū ē. quia igit numerus senarius pstat ex suis ptibus aliquotis quarū vna si ducatur in aliam reddit so^m senariū. ⁊ nō plus neq; minus. ideo p senariū numeꝝ potest iusticiā designari. deus igit videns homines peccatores ⁊ nolēs q malum remaneat i punitum q: scdm Augu. Nullum malum impunitū ⁊ nullum bo^m irremuneratuȝ. ds mandat scdm suam iusticiaȝ q de suis abhoiationibus puniant de quo Apoc.19. Uera ⁊ iusta iudicia ei⁹. Non vacat auteȝ q in medio.6. virorū significantiū iusticiā stabat vir indutus lineis. Nam p istuȝ virum intellr xps qui vir dicitur. quia fuit omnes hoies virtuosus vt sibi dicere possumus illud Gen.41. Nunqd inuenire poterimus talem virū qui spū dei plenus sit q.d.q: iuxta illud Job.36. Ecce ds excelsus in fortitudine sua ⁊ nullus ei similis in lege latoribus. ¶ Dicit etiaȝ vestitus lineis p humanitatem purissimā coopiente deitatē dr nihilomin⁹ q hēbat atramētariū scriptoris ad renes eius ad designādum q ipse dei virtus ⁊ sapientia xps vñ Eccli.1. Fons sapiētie verbum dī in excelsis. ⁊ hȝ per suam sapientiaȝ scribere noia omniū saluandorū q cognoscens ps. dicit Impfectum meum viderunt oculi tui ⁊ in libro tuo omnes scribent in medio igitur.6. virorum pdictorum visus est xps pius ⁊ misericors in cuius signum dicit. Mat. Misereor super turbam quia iam triduo ⁊c. vt mediator inter deuȝ ⁊ hoies mittigarēt rigorem iusticie diuine vt per ipsum verificatum fuerit illud Abac. Cuȝ

tratus fueris misericordie recordaberis
huic viro.i.xp̄o dixit dñs ꝙ trãsiret per
mediã ciuitatem. Nam thau ē figura tri
angularis ⁊ signat veraȝ penitentiã habē
tem tres angulos.s.cõtrictionem amaraȝ
confessiõ.claram satisfactõem plenam.
¶ Per viros aũt dolentes sup abhoĩatio
nibus intelligunť hoĩes dolẽtes de pccis
suis super quoꝝ frontem signauit thau p
suam p̄dicationem ip̄os ad penitentiã vo
cauit.d.Mat.4. Penitentiã agite appro
pinquabit regnũ celorum aduertẽdum ẽt
autem ⁊ metuẽduȝ ꝙ dr̄ in figura.ꝙ post
illum virũ ibant.6.p̄dicti viri ⁊ sup quos
nõ inuenirent signũ thau occiderẽt. Naȝ
sicut dr̄ Eccli.2. Impius si egerit peniten
tiam ab oĩbus suis q̄ operatus ẽ.⁊ custo
dierit omnia p̄cepta mea.⁊ fecerit iudiᵐ
⁊ iusticiam vita viuet ⁊ nõ morieť. ¶ Se
cundo inuenio sigᵐ.pietatis ⁊ clementie.
Nam si hõ postq̃ȝ peccauerit velit ad pe
nitentiaȝ cõuerti deus pius ⁊ clemens ei
omnia pccã dimittit vt sibi dr̄e possit illď
Job.3. In tempore tribulationis peccata
dimittit his qui inuocãt te.2.Sap.ij. Mi
sereris omniũ quoniã omnia potes ⁊ dissi
mulas peccata hoĩum ꝓpter penitentiaȝ.
¶ Istud signũ fuit figuratuȝ Is.18. Ubi
sententialr̄ diciť. Quod cũ ezechias egro
tassȝ misit ad euȝ dñs Is.prophaȝ.q dice
ret dispõe domui tue q: morieris tu ⁊ nõ
viues.quo audito vertit facieȝ suã ad pie
tem.⁊ orauit ad dñm petẽs misericordiã
⁊ fleuit fletu magno.ꝙ vidẽs dñs miseri
cordiã motus misit iteruȝ Isayã qui dr̄et
ex pte domini audiui oratiõem ⁊ vidi la
chrimas tuas ecce addĩtiã sup dies tuos
15.annos ⁊ de manu regis assirioꝝ eruam
te.in cuius rei dedit sibi signuȝ.ꝙ vmbra
que descenderat in orologio achaȝ p.10.
gradus. ¶ Ubi sciendum ꝙ per ezechiaȝ
egrotum intelligiť homo existens in pec
cato mortali.ꝙ est in anima quedam infir
mitas spiritualis.⁊ h̄ est ꝙ dicit apostolꝰ
Cor.ij. Inter vos sunť multi infirmi ⁊ ĩbē
cilles ⁊ dormiũt multi huic igitur sic egro
ti dñs Is.pphetaȝ mortem annũciantȝ.
⁊ ꝙ disponat domui sue.i.aliq̃ȝ bonam in
spiratõem internam vel p̄dicationem ex
ternam qua admoneť peccator vt a pccõ
resurgat ⁊ sue disponat domui.i.conscien
tie proprie altas eternalr̄ morieť. Nã Eze
chiel.8. Anima que peccauerit ipsa morie
tur.ꝙ aũt ezechias audita cominatõe mor
tis ꝙ egerit sequiť.ꝙ vertit faciem suam
ad pietem. ¶ Naȝ p versionem faciei ad
pietem intelligi p̄t despectus oĩum hoĩuȝ
mundanoꝝ.quia sicut ille qui faciem suaȝ
vertit ad pietem nõ multa videre põt sic
homo mundaª despiciẽs pauca videre di
citur.q: appetitus rerum tẽporalium ocu
lorum ꝯcupiscentia nominať. ¶ Per ora
tionem q̄ petebat misericordiã intelligiť
honor ⁊ reuerentia q̃ȝ peccator dȝ exhibe
re ⁊ suorum recognitio delictoꝝ.d.cũ p̄s.
Miserere mei dñe quoniã infirmus sum
p fletum intelligiť dolor ⁊ ꝯtrictio cõmis
sarũ q̃ȝ dȝ peccator habere.d.illud.22. Re
cedite a me q: amare flebo. ¶ Ad cõsola
tionem aũt talis penitẽtis diĉ dñs vt hic
sequitur per Is.audiui ⁊c.per q̄ datur in
telligi acceptatio penitẽtie peccatoris vo
lentis ad deũ cõuerti.⁊ ipsius dei magna
misericordia ad sibi dimittendum vt dice
re possit illud p̄s. Audiuit dominus ⁊ mi
sertus est mei dominꝰ factus est adiutor
meus cõuertisti planctum meum in gau
dium mihi.⁊ non solum autem dimittit
peccatori peccatum.sed addit vitam sicut
addit Ezechie.i.gratiaȝ ⁊ vltra h̄ eruit eũ
de manibus regis assiriorum.i.demoᵐ.⁊
omnium vitiorum. ⁊ h̄ est ꝙ in persona
peccatoris petit p̄s.d. Eripe me de inimi
cis meis deus meus.⁊ ab insurgentibus
in me libera me. Istorum autem omniuȝ
signum fuit ꝙ vmbra ⁊c. Nam per orolo
gium iudicantium horarum intelligitur
scriptura diuina que nob ostendit rectum

modum penitendi vnde Ro.15. Quecũqȝ scripta sunt ad nostram doctrinaȝ scripta sunt vt per pacientiã.⁊ consolatiõem speȝ habeamus. ℭ Per vmbraȝ autem que est similitudo alicuius corporis.licet non sit corpus ⁊ non habet subsistentiã intelligitur homo qui factus est ad similitudinem dei nec tamen ẽ deus ⁊ etiam firm⁹ non persistit vt dicer possit illud ps. Sicut vmbra cum declinat ablatus sum.ista vmbra.i.homo aliquando descendit in orologio.10.lineis quãdo facit contra.x.precepta diuina.si igitur peccator vlt perfecte curari oȝ ꝙ sicut dscendit trãsgrediendo rursum ascendat seruando ⁊ si vult vitaȝ eternam possidere vnde xps Mat.9. Si vis ad vitam ingredi serua mandata.

ℭ Tertio inuenio signũ caritatis ⁊ amicitie.ꝙ fuit.quãdo dei filius vt nos recõciliaret patri voluit carneȝ assumere ⁊ mortem crucis subire vnde Jo.3. Sic deus dilexit mundum vt filium suũ vnigenitum daret.vt omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam eternaȝ. ℭ Istud signum fuit figuratum Gen. Ubi siniliter dicitur. Quod cum noe cuȝ filijs suis euasissent diluuiũ in signum pacis huma ni generis cuȝ deo.dixit sibi dominus archum meuȝ ponam in nubibus celi.⁊ erit signum federis inter me ⁊ inter terram. ℭ Ubi sciendum ꝙ per noe ⁊ filios suos qui euaserũt diluuium intelligitur totum genus humanum.quia ab ipsis fuit postmodum deriuatus ꝙ tunc euasit diluuiuȝ quando ipsuȝ perire noluit.sed ipsius misereri qui dicit Ezechiel.8. Nolo mortem peccatoris sed vt magis cõuertatur ⁊ viuat in cuius dilectionis signum posuit archum in nubibus. Nam per archum armaturam belantium intelligitur dei fili⁹ qui venit ad pugnandum pro nob quãdo fuit in vtero virginis factus homo. que fuit nubes splendidissima sicut autẽ in archu celesti sũt quattuor colores possum⁹ reperire. ℭ Nam primo fuit in ipo color viridis in incarnatione nascens de virgine tota per gratiam virescẽtem. ℭ Secũdo fuit in eo color niger in morte super lignum crucis de quo Apoc.6. Sol factus est niger tanqȝ sacus cilicinus. ℭ Tertio fuit in eo color croceus in resurrectiõe.

ℭ Quarto fuit in eo color rubeus in sua ascensione ascendens in celuȝ instar ignis ascendentis super alia elemẽta vt sic propter istos colores varios iuxta illd Eccli. 50. Fuerit quasi archus refulgẽs inter nebulas glorie. ℭ Iste igitur archus in nubibus.i.in virgine positus fuit in signum pacis ⁊ federis inter genus humanuȝ.⁊ deum.quia iuxta illud. Eph. Ipse est pax nostra qui fecit vtraqȝ vnum. ℭ Quarto inuenio signum securitatis.⁊ confidentie. Nam magnũ securitatis est quando xps i pericul' nos gubernet qui dicit de seipo Is.58. Ego sum dñs deus tuus docens te vtilia.⁊ gubernãs te i via qua ambulas. ℭ Istud signũ fuit figuratuȝ Exo.12. Ubi sententialr dicitur. Quod quando voluit educere pplm suũ de egypto. ⁊ egyptios interficere dixit eis ꝙ acciperẽt sanguinẽ agni ⁊ domos suas signarẽt illo sanguine ⁊ quando angelus puniens egyptios viderit illum sanguinem in signum super domos transiens ⁊ nullus existentem in domo lederet alios vero in quoruȝ domibus nõ erat sanguis puniebat ad morteȝ.

ℭ Ubi sciendum.ꝙ per egyptios qui interpretantur obscuri intelliguntur peccatores in tenebris vitiorũ existentes de q bus ps. Nescierũt neqȝ intellexerũt in tenebris ambulant. ℭ Per pplm aũt dñi quem dñs eduxit de egypto intelligũtur penitentes quos dñs eduxit de tenebris peccatorũ vt ipsos pducat postmoduȝ ad patriã padisi.ꝙ nob reducens ad memoriam dixit Moy.pplo. Deutero.4. Uos autẽ tulit dñs ⁊ eduxit de fornace ferrea egypti.vt haberet populum hereditarium

sicut est in psenti die. ℭ Per angeluz autem interficientem hoies intelligit diuina iusticia puniens peccatores de qbus ps. Sic fluit cera a facie ignis sic peat peccatores a facie dei. sed aduertendum q licet angelus egyptios .i. peccatores interficerit tamen filios Isrl' non tangit .i. penitentes ipsos dño ptegente. vt quilz eoruz dre potuerit illud ps. Tu aut eruisti animá 7 nó pirer piecisti post tergum tuu omnia peccata mea. ℭ Protexit aut nunc ds pplm suu per sanguinem agni quo domus erant signate. Nam p illum agnum intellr xps de q dixit Baptista Johannes. Ecce agnus dei ecce qui to. peccata mudi. p domu aut intelligit quilz homo instar domus debet xps per graz habitare vn. i. Cor. 2. Nescitis quia templum di estis vos 7 spus di habitat in vob. homines igit qui volunt iusticiá dei punitiuá euadere debent seipos signare xpi sanguine ipsius passionem iugiter meditando vt dicat quilz cum aplo illud gallt. 2. xpo crucifixus sum cruci. Naz ipse in quo. 7 de quo habemus redemptionez p sanguinem ipsius remissioem peccatorum secunduz diuitias gratie eius que superhabundauit in nob.

Tertia pars.

Equit. vnus aut ex ipsis 7c. vbi tangit dignitatem respondentez audactius q probat psularis cosulatio. Quia enim cayphas erat i gradu digno q: pontifex 7 princeps. hinc est q inter cosularios dedit responsum hic aut tria cosidera. s.

Personalem pdictionem.
Prophalem expssionem.
Realem declaratoem.

ℭ Quantu ad primum dicit vnus aut ex ipsis 7c. Iste pontifex vides se in sublimi gradu posituz arrogater primus inter oes respondit xpo fortius inuidens de cuius tamen arrogatia dicit Chriso. Cum autez illi hesitabat 7 in ordine cosilij pponebat dicetes qd facimus. hic nimis interecu de 7 cuz crudelitate clamauit. ℭ Quantu ad scdm dicit. Dixit eis vos nescitis 7c. quado enim aliqs vlt aucteticare suu consilium conat aliorum dicta infringere vel ipsos de negligetia rephendere. 7 fm h hic duo cosidera. s.

Rephensionem negligentis psilij.
Responsioem psidentis epi.

ℭ Quantu ad primu dicit. dixt eis 7c. pontifices qdem 7 phei qui psiliuz collegerut aduersus xpm nesciebant inuenire cotra ipm consiliu. 7 ideo dixit eis vos nescitis.

ℭ Quantu ad responsioez psidentis epi dicit. Quia expedit nob 7c. cayphas qdem pferens ista verba 7 dans suu psiliu vnam intentioez habuit. 7 aliam vero habuit spus sanctus: q voluit. q ista lz ignoraret pferret. Nam intentio chayphe loquendo. scdm dubitatoem ppositam erat q expeditius eant q xps q erat vnus solus homo scdm opinionem suaz moreret. qz q romani venirét ad ciuitatez destruendá 7 pplm captiuarét vnde sic arguit vbi bonum priuatu piudicat boni coi. bonum priuatu est dimittedum 7 bonum comune pelligendum. sed bonum q est vna singularis psona piudicat bono coi. quia si vixerit tota gens pijt igitur expedit q moriatur. ℭ Intentio aut spiritus s. fuit q expediebat q xps moreret pro salute humani generis ne totuz genus piret vnde Theo. Loques de verb chaype dicit aut ipse qdem praua dixit intentione tn spus s. gratia eius ore vsa est ad futuri psagiu.

ℭ Quantu ad tertiu dic. h aut a seipo 7c. vbi tria psiderare possumus. s.

Locutionis modum.
Redeptionis actum.
Supplectioís fructum.

ℭ Quantu ad primu dic. h aut 7c. homo enim loquit alii aliqua istinctu suo pprio naturali. alii vero motus supiori virtute. Quis no intelligat nec psequatur q dicit

ẜm intentionem virtutis mōentis. ⁊ isto secundo modo locutus est chayphas ẜm Orig. Ignorans quid significaret iᵃ q̄ pse rebat. rōne autem officij fuit sibi ꝯcessa illa ꝓphetia ⁊ non alij. vnde Criso. Uide quanta est pontificalis virtus peccantis pontifex enim est effectus ⁊ sibi indignꝰ xp̄m ꝓphauit nesciens quid diceret.
¶ Om ad redemptōis actum dic̄ ꝙ yh̄s moriturus ꝓ gente. vbi Criso. Uide quanta spiritus sancti virtus est :a mente eīm mala voluit proferre verba prophetie.
¶ Om ad supplectōis fructū dic̄. ⁊ nō tm̄ ꝓ gente ⁊c. lȝ eim cayphas solum loqueretur de gente iudayca ꝙ non periret. expe dicbat ꝙ moreretur xp̄s: tamen ẜm intētōem s. s. mouentis xp̄s non solum moriturus ꝓ iudayco pplo erat sed ꝓ toto genere humano vniuersaliter sumpto vt sicut totum genus humanuȝ per adaȝ fuit mortuus: ita per mortem xp̄i recuperaret vitam. ꝙ cognoscēs apl's dic̄. prima cor. 15. Qm̄ qdem p hominem mors. ⁊ p hoiem resurrectō mortuoꝝ. ⁊ sicut in Adam oēs moriuntur: ita ⁊ in xp̄o omnes viuificabūtur. ¶ Sciēdum est autem hic vbi fit mētio de morte xp̄i loquendo sp̄ualiter. Christus dici pōt mortuus ꝓ humano genere multiplr. s. sicut.

Pastor diligēs ꝓ suis ouibus.
Iustus inocēs pro peccatoribus.
Pater ꝯpatiēs ꝓ suis filijs.
Dn̄s ꝓtegēs ꝓ suis seruulis.

¶ Pᵒ sic̄ pastor diligēs ꝓ suis ouibꝰ. Nā xp̄s q̄ dic̄ ď seipso Jo. x. Ego sum pastor bonꝰ ꝓ suo grege sustinuit passionē. ď q̄ ꝓphetauit zach. 13. c. Percute pastorē ⁊ dispergent oues. Nā tc̄ xp̄s pastor percussus ē qñ captꝰ vinculatꝰ fuit. ď q̄ Jo. 18. Cohors ⁊ tribunus ⁊ ministri iudeoꝝ ꝯphēderūt yh̄m ⁊ ligauerūt eū ⁊ duxerūt ad Anā pᵐ tc̄ āt dispse sunt oues qñ sicut dr̄ Math. 26. Discipl̄i eo relicto fugierūt oēs q̄ȝ qui dē mortē ipsemet p̄dixit. d. Jo. x. Ego sum pastor bonus ⁊ cognosco oues meas ⁊ cognoscunt me mee. sicut nouit me pater. ⁊ ego agnosco p̄rem: ⁊ aīaȝ meā pono ꝓ ouibus meis. ¶ 2ᵒ xp̄s mortuꝰ est ꝓ hūano genere sic̄ iustus ⁊ inocēs ꝓ pccōribꝰ. Nā yh̄s q̄ de seipso dic̄ Jere. 2. Absq̄ȝ pccō ⁊ inocēs ego sum. ꝓ toto hūano genere existente in tenebris pccōꝝ mori voluit redimendo. Unde beatus Pe. in canl. sua. 3. dicit. Xp̄s semel ꝓ peccatis nostris mortuꝰ est iustus ꝓ iniustis vt nos offerret deo mortificatos qdem carne viuificatos aūt spiritu. sed tamen considerans Is. ingratitudinem hominum dicit Is. 7. Qō ad ꝓcuratōem impijssime Jezabel' fuit mortuus Nabot sine culpa quo mortuo miserunt ad iezabel dicentes mortuus est Nabot ⁊ lapidatus. ¶ Ubi sciēdū ꝙ per Nabot qui interpretat̄ ꝓpha vel ꝓphetia intell'r xp̄s q̄ fuit verus ꝓpheta. de quo dr̄ Math. 21. h̄ est yh̄s ꝓpha a nazareth galilee. per Jezabel' āt qui interpretatur fluxus vanus. intelligunt̄ pontifices ⁊ pharisey qui vani dici potuerunt. q: xp̄m nō cognouerunt saluatorem suum. cum tamē viderent eius opa que nullꝰ solus homo facere potuisset. vt sic in eis verificatum fuerit illud Sap. 13. Uani sunt oēs hoies in quibus non subest scia dei. ⁊ de his q̄ vident̄ bona non poterunt intelligere eū qui est neq̄ȝ opibus attēdētes agnouerūt qs esset artifex. Sic igit̄ iezabel' ꝓcurauit mortē nabot inocētis. Sic pōtifices ⁊ pharisey xp̄i mortē qñ ꝯgregati sunt p̄ncipes sacerdotū ⁊ seniores ppl'i in atriū p̄ncipis sacerdotū q̄ dicebat̄ cayphas ⁊ ꝯsiliuȝ fecerūt quō yh̄m dolo tenerēt ⁊ occiderent. Math. 26. ¶ 3ᵒ xp̄s mortuꝰ ē ꝓ gn̄e hūano sic̄ p̄r ꝯpatiēe ꝓ suis filijs. Nā xp̄s ď q̄ ꝓp̄hice dr̄ Is. 9. Paruulꝰ ei natꝰ ē nobis ⁊ filꝰ datꝰ ē nob. ⁊ factꝰ ē p̄ncipatꝰ sup humeꝝ eiꝰ. ⁊ vocabit̄ nom̄ eiꝰ admirabil' ꝯsiliariꝰ. ď fortis. p̄r futuri secl'i. p̄nceps pacis ꝓ nobis filijs suis qbus ꝯpassus fuit

voluit mori vt salutē cōsequeremur eternam vt verificetur illud primo Thymo. 5. Non enim posuit nos deus in iram / sed in acqsitōnem salutis p dñm nrm yesum Christum. mortuus est p nobis. vnde potuit figurari per Dauid. de quo sententialiter dr. 2. Re. 18. Qd cum audissz mortem filij sui Absalon lz psequeretur ipm cōpatiens sibi dicebat quis mihi det vt moriar p te fili mi Absalon. ¶ Ubi sciendum q p dd regem intllr xps q iuxta illd Apoc. 19. Habz in vestimēto ⁊ in femore suo scriptum rex regum ⁊ dñs dominantium. p Absalon aūt qui interpretatur pris amaricatio psequentem prem suum. ⁊ fuit valde formosus. intllr totum genus hūanuz q deus fecit pulchrum sibi rōnalem aiaz tribuendo. q tunc prem suum psecutꝰ fuisse dr: qñ primi parentes fecerūt ꝫ precepta dei nostri. ex quo secuta fuit patris amaricatio. q: incarnatus dei filius fuit. q p redemptiōe humani generis sustinuit amaritudinem passionis: q̄ vt ostendat voluntaria videns humanuz genus mortuum vt sibi vitam redderet dicebat instar Dauid: qs mihi det vt moriar p te fili mi Absalon q beatus Pe. reducens nob ad memoriam. d. in cañ. sua. Sciētes q non corruptibilibus auro vel argēto redempti estis de vana vestre conuersatiōe prne traditionis. sed pretioso sanguine q̄ si agni incōtaminati ⁊ imaculati yhu xpi. ¶ 4º xps mortuus p humano genere ē sicut dñs ptegens p suis seruulis. Nam xps de quo dr Deutero. x. Ipse est deus deorum ⁊ dñs dominatuū nos ptegens p nobis mori voluit. fuit figuratus p acab regem israel: de quo sñaliter dr. 3. Re. 22. Qd cū stans in curru suo pugnaret cōtra regem syrie ⁊ suum exercituz pcussus fuit de sagita int pulmonē ⁊ stomacū ⁊ mortuꝰ ē vespe. ¶ Ubi sciēdū q p regē acab q interpretat prnitas frnitatꝫ potent: itelligit xps q frnitatē nobiscū hūit rōe hūanitatꝫ. prnitatē āt rōe deitatꝫ cui possumꝰ dicere illud Is. 63. Tu dñe pr noster es ⁊ redemptor noster a seculo nomen tuum. Iste est rex israel qui iterpretatur vidēs deum. q: ipe rex oium sanctorꝫ in patria deum ꝯtemplantium clara luce. ¶ Per regem aūt Syrie qui interpretat sublimitas intllr dyabolus d quo dr Job. 41. Ipse est rex super oēs filios superbie. cuius exercitus est ꝯgeries peccorum. rex igitur israel. i. xps stās in suo curru pugnauit ꝫ dyabolum. Nam per curruz ligneum habentem rotas q̄ttuor intllr crux xpi que fuit lignea in qua cū tabula superius posita fuerunt quattuor anguli q possunt p quattuor rotas mistice designari. ¶ In isto igitur curru stās xps pugnauit contra dyabolum quem moriendo deuicit. ⁊ tunc vicit leo de tribu iuda radix Dauid Apoc. 5. ¶ Dicitur aūt q mortuus ē vespere rex israel. i. xps q: circa horam nonam tendentem iam sole ad vesperā mortuus est. dr aūt q rex percussus ⁊c. quia xps in cruce pcussus fuit vsqz ad cor in dextro latere lance. vt habetur Jo. 19. per quattuor aūt angulos crucis intelligi possunt q̄ttuor virtutes quas nob xps i cruce pēdens ondit. s. patiētia. obediētia. humilitas ⁊ caritas. de qbus loquens Ber. sup Cant. sermōe. 65. dic. xps in passione patiētiam exhibet. humilitatem commendat. obedientia implet. caritatem perficit his virtutū quattuor gēmis corōa crucis ornat. est ei supeminens caritas. a dxtris obediētia. a sinistris patiētia. i pfundo radix virtutū humilitas.

Quarta pars.

Eqtur ab illo ergo die ⁊c. Ubi tangit prauitatē psequētē crudelius. q pbat morꝫ machinatio pōtifices qdē ⁊ plici audito a cayphe consilio diffinitiuā dederūt sniam bm Criso. ¶ Ista āt snia data ꝫ xpm fuit iniqua ⁊ iniusta. Ex aio. Ex cā. Ex ordine. ¶ Pº ex

dio q: eam dederunt pp inuidiam. vnde Mar. ij. sciebat enim q pp inuidiam tradidissent eum summi sacerdotes. ¶ Secundo ex cã. q: nulla causa iusta erat mortis sue. vnde dicit Pillat⁹ Luc. 23. Ecce ego coram vob interrogans nullam inuenio cãm in homine isto. ex his in quibus euz accusatis. ¶ 3° ex ordine q: ipm non condemnauerunt sponte confessuz nec testib⁹ deuictum. vnde Mar. 14. Multi eim falsum testimonium dicebant aduersus euz ꝛ conuenientia testimonia non erant. Q: igitur isti ꝯ Christum dederunt iniustaz sniam: in die iuditij dicet illud Math. 25. Discedite a me maledicti in ignem eternum q paratus est dyabolo ꝛ ãgelis ei⁹.

Quinta pars.

Equitur. yħs ergo iam in palã ꝛc. vbi tangit bonitatem declarãtem prudẽtius. q probat doctrinalis absentatio. xp̄s sicut bon⁹ magister ꝛ pastor sciens suos discipulos persecutionem passuros. vt habetur Luc. 21. Ipsos ne dispent dat eis exempluz q ipse absentauit a suis psecutoribus ita ꝛ ipsi tpe. p tpe suos persecutores vitare. hic igit tria considera. s.

Diffugiũ exẽplaritatis ꝯfortans.
Terminũ securitatis ꝓtegens.
Collegiũ societatis cõdescens.

¶ Q^m ad p^m dicit. yħs ergo iã ꝛc. Ubi Crisostomus. Cum consilium congregauerunt principes ꝛ pharisey vt occiderẽt Jesum. ipse cautius se obseruans non vltra cum fiducia conuersabatur cum iudeis. ¶ Quantum ad secundum dicit. Sed abijt ꝛc. Christus igitur absentans se a iudeis iuit ad locum desertum. non ad locũ populosum ne forte ꝛ ipsi materiã acciperent vt ipsum persequerentur. ꝛ sic i loco ꝺserto qeti⁹ moreret. vñ Orig. nõ ad aliã ciuitatẽ abijt populatã s; ad quẽdã rẽotã ¶ Q^m ad 3^m dic. ꝛ ibi morabat cũ discipulis suis. discipuli enim sicut obediẽtes ꝛ reuerentes xp̄o erant societas ꝯdescẽs ad habitandum cum eo: ꝛ id xp̄s libenter habitabat cum ill'. Ideo dr̄ Jo. 6. Abijt ergo yħs in montem. ꝛ ibi sedebat cũ discipulis suis. ¶ Moralr aũt loquendo dr̄e possumus q p iudeos xp̄m persequentes intelligi possunt mali homines bonos p sequentes siue vicia ꝛ peccata q̃ incensant hoies persequuntur: vt quilibz dicer̄ possit cum ps. Multiplicati sunt q tribulãt me a testimonijs tuis nõ declinaui. vidẽs aũt homo se fortiter psequi dz fugere ad desertum pnie ꝛ inimicos p viribus deuitando. ¶ Signanter ãt dr̄ q vadens i desertum morabatur in ciuitate effrẽ qui interpretat fertilitas. q: l; status pnie istar deserti sit asper tamen re vã est fertilis: q: per pniam regnũ acqrit sempiternum iuxta q xp̄s dic Math. 9. pniaz agite appropiquabit regnũ celoꝝ. Ad quẽ regnũ.

¶ Sabbato dominice qnte in. xl^a.

Ogitauerũt autem principes sacerdotum vt ꝛ Lazarum interficerent ꝛc. Jo. ij. Quia fm Augu. inuisa diligere possumus incognita nequaq̃z. ex quo appet q nihil amat nisi cognitum: ꝯueniens est vt res pretiosa ꝛ vtilis cognoscatur: vt sic cognita si sit absens desideretur. si vero presens honoret l; aliqui maliuoli ex his accendãtur inuidiam quibus displicet oẽ bonum. ¶ Q: igitur xp̄s pretiosus fuit in se q: teste cẽturiõe. Uere fili⁹ dei erat iste. Math. 27. fuit ẽt nobis vtilis q: noster saluator ꝯueniẽs fuit q mãifestaretur hoibus vt desiderij possz interius ꝛ exterius honorari. ¶ Hanc autem manifestationem pater ꝛ spiritus sanctus fecerunt in baptismo. vt habetur Math. secundo. Jn hoc etiaz euangelio dr̄ q vox patris venit de celo dicens. ꝛ clarificaui ꝛ iterum clarificabo.

hanc autem manifestationem fecerũt ope ra miraculosa que fecit sicut mundare le prosos curare alias infirmitates varias resuscitare mortuos ⁊ specialiter quatri duanum Lazarum. cuius memoria in hoc euangelio recolitur ꝙ fuit materia iuidie malis ⁊ impijs. bonis autem tam iudeis ꝙ̃ gentilibus reuerentie ⁊ honoris. Vñ ipse dicebat Jo. x. Opera que ego facio in nomine patris h̄ testimonium perhibent de me. vt ſm Augu. Dent xp̄o testimoni um facta non verba. Jn hoc igit̃ euãgelio beatus Johãnes q̃ttuor tangit. s.

Persequẽtiũ malignitatẽ inuidiosam.
Obsequẽtiũ festiuitatẽ gaudiosam.
Adherẽtiũ sedulitatẽ amorosam.
Contẽplantiũ veritatẽ luminosam.

¶ Primũ ꝓbat aius concitatus. 2^m ocur sus adunatus. 3^m affect⁹ demonstratus. 4^m effectus nunciatus. Primum in p̄n. 2^m in crastinum ãt ⁊c. 3^m ibi. Erant autẽ gentiles ⁊c. 4^m ibi. nũc aĩa mea ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad p^m vbi tangit ⁊c. ꝙ probat ⁊c. dic̃. Cogitauerunt ⁊c. Nam homines inuidi alium ꝓsperare videntes deiciuntur in animo. ⁊ querunt posseteenus ipsius famam exti guere ip̄m ⁊ alios qui sue fame causa ma lignius persequendo. Quia igitur princi pes sacerdotum videbant ꝙ per Lazaruʒ suscitatum xp̄s erat famosus in populo d̃ terminauerunt Lazarum interficere inui dia ꝓcitati. hic igit̃ duo ꝯsidera. s.

Jntẽtõem depꝛauatam.
Occasionẽ allegatam.

¶ Q^m ad p^m dic̃. Cogitauerũt ⁊c. Cũ ei p̄ncipes sacerdotũ ex resuscitatõe Lazari debuissent xp̄m extollere. tñ sic maligni ꝑ secuti nõ solũ ip̄m ſʒ ⁊ Lazarũ resuscitatũ a mortuis vt sic fama miraculi deleret̃: d̃ q̄bus dñs Jere. ij. Cogitauerunt sup me ꝯsilia. dñtes venite mittam⁹ lignũ ĩ panẽ ei⁹. ⁊ eradamus eũ d̃ terra viuẽtiũ. ⁊ nom̄ eius nõ memoretur ãpli⁹. Sʒ q̄d h̄ cogit a uerũt ⁊ errauerũt ⁊ excecauit̃ ei illos ma litia eoꝝ sap̄. 2. ¶ Q^m ad 2^m dic̃. Multi per illum ⁊c. Nã hoies vidẽtes miracula que faciebat xp̄s ⁊ sp̄aliter q̄ñ viderũt q̄ʒ resuscitauit Lazarum quatriduanuʒ credi derunt in xp̄m, q̄d tñ displicebat p̄ncipi bus sacerdotum. Unde Jo. ij. Multi ex iudeis qui venerant ad Mariam ⁊ mar tham ⁊ viderant que fecit crediderunt i eum.

Secunda pars.

Equit̃. Jn crastinum ãt ⁊c. vbi s tangit obsequium: festiuitatem gaudiosaʒ. ꝙ ꝓbat occursus adu natus: pp opa indicantia magne potentie dʒ opantibus honor exhiberi. Quia igit̃ xp̄s Lazarum resuscitauit a mortuis. q̄d q̄dem diuulgabat̃ a turbis. hinc est ꝙ vi so tanto miraculo maximã potẽtiam dcla rantem: xp̄s merito debuit honorari. Qꝛ v̄o inuidi de bono alterius inuident. Jõ enim vident honorem exhiberi alicui for tius contristant. ⁊ ſm hoc h̄ tria possum⁹ ꝯsiderare. s.

Deuotoꝝ ꝓcessionẽ.
Populoꝝ comẽdatõem.
Jnuidoꝝ obstinatõem.

¶ Q^m ad p^m dic̃. Jn crastinũ ⁊c. i. pcessio ne q̄dã fcã yh̄u vel xp̄o fuerunt tria. s. po pulus occurrẽs. xp̄s suscipiẽs. ⁊ apl'ic⁹ ce tus hoc vidẽs: ſm h̄ hic tria ꝯsidera. s.

Ex p̄te ppl'i modũ festinalẽ.
Ex p̄te xp̄i actũ exẽplarẽ.
Ex p̄te cetus apl'ici d̃fectũ sciẽtialẽ.

¶ Q^m ad p^m dic̃. Jn crastinum ⁊c. q̄ñ ei dñs aliq̄s dign⁹ reuerẽtia vẽit ad locum aliquẽ hoies illius loci occurrũt ei solẽni ter ip̄ʒ fact̃ magnificis ⁊ verbis pacificis honorando. ⁊ ſm h̄ hic tria ꝯsidera. s.

Aduẽtum nunciatum.
Obseq̄um d̃monstratum.
Preconium ꝓclamatum.

¶ Q^m ad p^m dic̃. Jn crastinũ ⁊c. Sic̃ eiʒ dr̃ Jo. 22. añ. 6. dies pasce vẽit yh̄s in be thania vbi fecerũt sibi cẽam ⁊ Martha ministrabat. ⁊ Lazarus quẽ suscitauerat

erat vnus ex discumbētibus cum xpo in
crastinum āt venit yħs Jerosolimā ⁊ no
tum fcm̄ fuit turbis que venerūt ad diem
festum. vt sic dicere potuerint illud Job.
Audiuimus famam potētie tue. ¶ Quā
tum ad obsequium demōstratum dic̄. Ac
ceperunt ramos arboꝝ ⁊ palmaꝝ ⁊ ꝓces
serunt obuiam ei. signum qdꝫ demōstra
tum ⁊ reuerentie qn̄ quis vadit pacifice
obuiam alicui venienti. ¶ Quia igit̄ tur
ba qn̄ cognouit xpm venientem ierosoli
mam exiuit obuiam sibi demonstrauerūt
honorem ⁊ reuerentiam q̄ꝫ habebant ad
ipsuꝫ: vt de ipsis dici potuerit illđ Eccli.
25. Homines sensati obuiabant illi. dr̄ āt
ꝙ cū ramis palmarum obuiauerunt xpo.
vbi mistice loquendo dic̄ Augu. Rami
palmarum laudes sunt significātes victo
riam que erat dn̄s mortem moriēdo supa
turus in triūpho crucis de dyabolo mortꝫ
pn̄cipe triūphaturus. ¶ Loquendo vero
moraliter possumus dicere ꝙ si volumus
xpo digne obuiare debemus ramos pal
marum portare per victoriam oiuꝫ vitio
rum. vt quilibꝫ possit dicere illud Job.
Sicut palma multiplicabo dies. i. in ope
ribus virtuosis. ¶ Qᵐ ad preconium ꝓ
clamatum dicit. et clamabant osana. Naꝫ
homo petens ab alio beneficia. debet sibi
honorem debitū exhibere. vnde hic duo
considera. s.
Suffragium necessarium postulatum.
Honorem debitum ānunciatum.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄ osana. Nam osana idē
est salua obsecro q idem est ꝙ saluifica. ⁊
sic est verbū. h aūt salus erat suffragium
necessariū hōi. postulare dēbemus dicēdo
cum ps. Saluū me fac ds qm̄ intrauerūt
aque vsqꝫ ad aīam meā. ¶ Qᵐ ad hono
rē dbitū ānūciatū dic̄. bn̄dict⁹ q vēit i no
mie dn̄i ⁊c. vbi ānūciāt honorē duplicē. s.
Sanctitatꝫ eminentꝫ.
Dignitatꝫ excellētis.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄. bn̄dictus q venit in no
mine dn̄i ⁊c. Nam nulli ꝓpter ꝯuenit be
nedictō nisi rōne sanctitatꝫ ⁊ bonitatis in
ipo. Quia vo xps erat bonus ⁊ sanctus:
iō ꝯuenienter benedici debuit ⁊ laudari: d
quo dixit Helisabet virgini Marie Luc.
primo. Benedictus fructus ventris tui.
¶ Qᵐ ad honorē dignitatꝫ excellentꝫ di
cit. rex israel. Nam iudei a romanis op
pressi ⁊ solūmodo sensum accipientes scri
pturarum ſm lr̄am legentes in diuersis
locis scripture ꝓmissum fuisse saluatorē
⁊ regem: iuxta illud ꝙ prophetauit Js. d.
Js. 38. Dn̄s enim iudex noster dn̄s rex
noster. dn̄s legifer noster ipe veniet ⁊ sal
uabit nos. crediderunt istum regem secū
dum Theo. Missuꝫ esse magne dignita
tis ⁊ excellentie ⁊ aliud hr̄e cōmūem vsū
qui liberaret eos de manibus romanorꝫ
¶ Nam q: videbant xpm multa facere
ꝙ cōem naturam hoīum videbantur ex
cedere credebant ipm esse regem illum ꝓ
missum in lege. vt sic dicere potuerit eis
qn̄ ierunt obuiam xpo illđ pmi. Re. 12. Ec
ce nunc rex graditur ante nos. ¶ Qᵐ
ad actum exemplarem respectu xpi dic̄.
inuenit yħs asellum ⁊c. qn̄ eiꝫ actus aliqs
confirmatur p scripturam autēticam tūc
hꝫ auctoritatem maiorem. ⁊ iō xps i actu
suo dans nobis exemplum ipm ꝯfirmat ꝑ
ꝓphetiam. vnde hic duo ꝯsidera. s.
Humilitatꝫ ostensionem magr̄alem.
Veritatꝫ confirmatōem ꝓphetalē.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄. ⁊ inuenit ⁊c. Exemplū
qdem magne humilitatꝫ fuit qn̄ xps rex
magnus ⁊ dn̄s non venit in equis ⁊ curri
bus nec eqtare voluit: sed asinare. Unde
Theo. Quo dominus venerit ostēdit euā
gelista. subdens ⁊ inuenit Jesus asellum
⁊ sedit super eum. ¶ Spiritualiter autē
loquendo Christus super asinam sedit ⁊
pulum ad designandū ꝙ ad saluandū oēs
venerat tam iudeos q ſb legꝫ portauerāt si
gnatos per asinam q̄ diu portauerat ba
stum: q̄ꝫ ēt gentiles q nullum iugum scri

ptu̾re legis hébant. p pullum indomitum
deſignatos. ⁊ ſm hoc v detur ꝙ prius ſu
per aſinam ſederit: ⁊ poſtmodum ſup pu
lum. q: prius iudeis legem habétibus vi
am ſalutis ꝓponit poſtmodum gentilibꝰ
ð quibus loquens apl's Act. 13. dicit vobis
primum opoꝛtebat loqui verbum dei. ſed
qm̄ repuliſtis illð. idignos vos iudicaſtis
eterne vite ⁊ ecce ꝯuertimur ad gentes.
ℭ Quantum ad veritatis confirmatóem
ꝓphetalem dicit. Sicut ſcriptum eſt. No
li timere ⁊c. Nam cōfirmandū pplīn dñi
legiſ dñm fuiſſe Zach. 9. Exulta ſatis filia
ſyon. i. Jeruſalem. Jubila filia Jerm. Ecce
rex tuus venit tibi manſuetus iuſtus ⁊
ſaluatoꝛ. iṗe pauper ⁊ aſcédés ſuper aſiná
⁊ ſuper pulum aſine. ſed euágeliſta magis
curans de verboꝝ ſimilitudine dic̄. No
li timere: vbi ille dixit exulta filia. euan
geliſta áſt dicit. Ecce rex tuus vêit tibi ſpi
ritualr̄ tria tangit. ſ.
Excellétiam nobilitatꝫ ſūme.
Beniuolentiam familiaritatꝫ care.
Diligétiam ſedulitatis magne.
ℭ Primo tangit excellentiam nobilitatꝫ
ſūme. cum dic̄ rex. Nam q: rex gradꝰ no
bilitatis eſt ⁊ excellentie. ⁊ xṗs rex nomi
natur datur nobis intelligi ꝙ iṗe eſt no
bilis ⁊ excellentie ſūme. Nam iṗe rex ſū
mus eſt cui militant exercitus angeloꝝ
in celo. ⁊ cetus electoꝝ in mundo: de quo
admiratiue dicitur Tob. 25. Nunquid eſt
numerum militum eius. q. d. non. Nam ſi
cut ſolūmodo de angelis dicitur Dan̄. 7.
Milia milium miniſtrabant ei. vt meri
to dici poſſit de ipſo illud Eccleſiaſtici p̄.
Unus eſt altiſſimus creatoꝛ omniū. oṗs
rex potens ⁊ metuendus nimis. ſedés ſu
per thꝛonum illiꝰ ⁊ dñans dus. ℭ 2° tan
git béiuolétiam familiaritatꝫ care. cū ſub
dit tuꝰ. Nā q: rex iſte dr̄ tuꝰ. i. humáo ge
nere datꝰ: hic é ꝙ datur nob̄ intlli ꝙ iṗſe
familiaris eſt ⁊ béiuolétie care: ꝙ cogno
ſcens beatus Johánes dic̄ Jo. 3. Sic dus

dilexit mundum vt filium ſuum vnigeni
tum daret vt omnis qui credit in eum n̄
pereat ſꝫ hêat vitam eternam. ℭ 3° tan
git diligentiam ſedulitatꝫ magne. cum di
cit. venit. Nam iſte rex ſic magnificus ⁊
nobis familiaris factus ad nos véiſſe dr̄
in ſedulitatis ⁊ diligétie magne. vnde ip
ſe venit.
Ut lux intellectū illuminans ſua claritate
Ut ignis affectū inflamás ſua caritate.
Ut virtꝰ effectū coꝛoboꝛás ſua viuacitate
ℭ Primo venit vt lux intellectū illumi
nans ſua claritate. Nam de ipſo dr̄ Jo. x.
Erat lux vera que illuminat omné hoiem
venientem in hunc mundū. ꝙ cognoſcés
p̄s. Dicebat da mihi intellectum ⁊ ſcruta
boꝛ legem tuam ⁊ cuſtodiam illá in toto
coꝛde meo. cui rn̄det xṗs i p̄s. Intellectū
tibi dabo ⁊ inſtruam te. ℭ 2° vt ignis af
fectum inflamans ſua caritate. Nam de
ipſo dicit Moy. populo Deutero. 4. Do
minus deus tuus ignis conſumens é ds
emulatoꝛ. ⁊ ideo Ro. 5. Caritas dei diffu
ſa eſt in coꝛdibus vr̄is per ſpiritum ſcm̄
qui datus eſt vobis. ℭ Tertio venit vt
virtus effectum roboꝛans ſua viuacitate
vnde de ipſo p̄s. Deus noſter refugium
⁊ virtus adiutoꝛ in tribulatóibus que in
uenerunt nos nimis. ꝙ cognoſcens Jſ. di
cit Jſ. 12. Ecce dus ſaluatoꝛ meus fiducia
liter agaꝫ ⁊ non timebo. q: foꝛtitudo mea
⁊ laus mea dn̄s. ⁊ factus eſt mihi in ſalu
tem. q: igitur ſic xṗs ad nos venit inſtar
iudeoꝝ debemꝰ iṗm laudare dicentes be
nedictus q venit in nomine dn̄i. Nam iṗꝫ
debemus benedicer̄. ℭ Primo in oibus
locis pp imenſam potentiam maieſtatis
d. cum p̄s. In omni loco dominatóis eiꝰ
benedic anima mea dño. ℭ 2° in oibꝰ ho
ris pp ꝯtinuá influentiá poteſtatꝫ pp qð
cuilibꝫ dr̄ tob. Omni tṗe bn̄dic dum ⁊
pete ab eo vt vias tuas dirigat ⁊ oia con
ſciétia tua in iṗo pmáeát. ℭ 3° in oibꝰ mo
dis pp ifinitá influétiá bonitatꝫ. iuxta illá

q̃ post multa recepta bñficia dixit ãgel⁹ Raphael tob. ⁊ filio suo. Uos autem be nedicite dñ͡z ⁊ enarrate oia mirabilia ei⁹ ip̃m benedicite ⁊ cantate ei. ¶ Q͡m ad d fectum sciẽtialẽ ex pte cetus aplici dic̃. h ãt nõ cognouerunt ⁊c. discipuli ante ascen sionẽ ⁊ resurrectõem xp̃i ad p̄rem p quã fuit glorificatus non habuerant spiritum sanctum in habundantia. ⁊ ideo non oia que fiebant circa xp̃m clare cognoscebãt. Nam dr̃ Jo. primo. In mundo erat ⁊ mũ dus eum non cognouit. Sed postq̃ xp̃s fuit clarificatus ⁊ misit sp̃m sanctum illa clari⁹ cognouerunt. Unde Criso. videãt euangeliste sapiẽtiam. non verecõdantur priorem ignorantiam diuulgare. ¶ Q͡m ad 2m dic̃. testimonium ergo phibebat turba ⁊c. Nam turba deuota que viderat oculis ppriis Lazarum mortuu͡z ⁊ resusci tatum a xp̃o diuulgabat istud miraculu͡z ex quo simplices ⁊ boni homines moue bantur ad honorandum xp̃m. ⁊ iõ sibi ve nienti ierm solẽniter occurrerũt. de qbus potuit dicere illud Jo. 15. Uos testimõiu͡z phibebitis de me q: ab initio mecu͡z estis ¶ Q͡m ad 3m dic̃. phẽ͡y ãt dicebant ad se metipsos ⁊c. phẽ͡y quidem sicut inuidẽtes xp̃o. videntes multitudinem hoĩum ip̃m sequentium dicebãt se nihil pficere nisi i terficerẽt xp̃m. ex quo p͡z q̃ aliq xp̃͡z lau dabãt ⁊ aliq in suis opibus detrahebãt. vñ Aug. turba turbauit turbam quẽ ẽt in uidet tota turba q: p⁹ eũ abiit mundum p quẽ factus ẽ mundus.

Tertia pars.

Egtur. Erãt ãt gẽtiles ⁊c. vbi tã git sedulitatẽ adherẽtiũ amoro sam, q̃ pbat effectũ dmõstratu͡z Q: eim gẽtiles q venerãt ad festũ pasce xp̃m dsiderabãt videre. h exprimũt disci plis xp̃i vt ipsis mediãtib⁹ possint q̃ dsi derant obtinere familiares alicui⁹ dñi d͡z eẽ curiales petẽtib⁹ in eis accessũ ad dñ͡z suũ pcurarẽ. dñs vo d͡z bẽigni⁹ ip̃os recipi endo p̄naliter informãdo vt dicipossit pe tẽtib⁹ illd ps. Accedite ad eũ ⁊ illuminami ni ⁊ facies vr̃e nõ confundenẽ. ⁊ ɓm h hic q̃ttuo: possum⁹ psiderare .s.

Petitõem deuotõis digne.
Intercessionẽ curialitat͡z magne.
Cõdescẽsionẽ bẽignitat͡z sũme.
Informatõem vtilitatis bone.

¶ Q͡m ad pm dic̃. erãt ãt gẽtiles ⁊c. Ubi duo psidera. s. Deuotõis obsequm. Inter cessiõis suffragiũ. ¶ Q͡m ad pm dic̃. Erãt ãt ⁊c. tẽplũ qdẽ salomonis q̃ erat in ierm famosus ⁊ in magna reuerẽtia toti mun do i tm̃ q̃ in festiuitatib⁹ iudeo͡z ñ tm̃ ip si. sed ẽt multi de gẽtilib⁹ vẽiebãt. ¶ Im minẽte igit̃ festo pascatis multi gentiles venerant ierom vt adorarent in templo. Aliqui igitur de istis gentilibus deside rabant xp̃͡z videre q: ipsi⁹ fama audierãt d suis magnis miracul' spãl'r d Lazaro su scitato vt completum fuerit figuratiue il lud q̃ de Salomõe dr̃. 2. paral'. 9. Oẽs om nes reges terre desiderabant videre faci em Salomonis vt audirent sapientia͡z q̃ dederat deus in corde suo. ¶ Q͡m ad in tercessiõis suffragiũ dic̃. hi ergo accesse rũt ad phylipũ ⁊c. Ubi sciẽdũ ẽ͡z aliquos q̃ q dsiderabãt xp̃m videt̃ erãt pseliti cõ uersi ad ritũ iudeo͡z de qbus dic̃ Criso. Prope exñtes decetero vt pseliti fierẽt fama igit̃ xp̃i audita volũt eum videre. ¶ Q͡m ad 2m dicit. vẽit phylipus ⁊c. bea tus igitur Andreas primus fuit vocatus a xp̃o ad gradũ apostolatus q vocatus i dicauit Symoni f̃ri suo adduxit ad xp̃m in crastinũ. iuenit yh̃s phylipu͡z ⁊ vocauit eum: vt habet̃ Jo. 1. Quia igit̃ Andreas fuit p̄mus vocatus q̃ phylipus. fecit sibi phylipus reuerentiam notificãdo sibi pe titõem q̃ petebãt gẽtiles. q: siĺr a xp̃o au dierat Math. x. in viã gentium ne abye ritis ad ignarus sermonis. d. Uidens q̃ ignorantes ipsum erant gentiles noluit apud Christum solus introducere s͡z fuit

cōſultus Andreā ⁊ tunc ꝑiter rogauerūt
vn̄ Criſto. Philippꝰ dixit Andree quaſi
priori exiſtēti audierat enim in viā gentiū
ne abieritis ꝓpterea cum diſcipulus cōi
tans cum magiſtro refert. ¶ Quantū ad
tertiū dicit yh̄s autem Rn̄dit ⁊c. xp̄s qui
dem ſciens iminere tēpus ſue paſſionis.
reſurrectiōis aſcenſiōis in qbꝰ clarificatꝰ
eſt. i. clarus factus. ad q̄ʒ glorificatōem ſe
quebatur cōuerſio gentiliū. occaſione acce
pta de deuotiōe gentiliuʒ querentiū vide
re ipſum tēpus ſue glorificatiōis ꝓximuʒ
futurum ānūciat dans intelligere. ꝙ ſi tc̄
ipſum gentil's querebāt amplius ipm̄ q̄
rerent cū eſſet glorificatus ſecundū Aug.
Quia igitur tunc ipſum gentil's videre
querebant ſed quia erant in poſteruʒ cre
dituri. ¶ Quantū ad quartū dicit. Amē
amen dico vob̄ ⁊c. aliqs enim volens aliū
inducere vt ip̄m in actibus ſuis ſequat̄. dʒ
ſibi modum ſuū quem habʒ oſtendere vt
ſic videat ſi poteſt ipſum cum difficultate
vel facilitate imitari. xp̄s igitur volens
diſcipulos ſuos inducere vt ipſum ſeque
rentur p̄dicit eis modum ſue mortalitat̄
vt ſciant qualiter habeant euʒ ſequi queʒ
etiam moduʒ oſtendit eis Luc̄. 9. Qui vl't
poſt me venire abneget ſemetipſum ⁊ tol
lat crucem ſuaʒ ⁊ ſequatur me. hic igitur
duo conſidera. ſ.
Actum paſſionis on̄ſum.
Actum imitationis ſuaſum.
¶ Quantū ad primū dicit. Amen amen
⁊c. Nam quia xp̄s dixerat ſe clarificaturꝰ
ne forte aliqs dubitaret de modo'. hinc ē
ꝙ iſtum modū ſub typo rei tēporal' oſten
dit. d. ꝙ ſicut granū frumenti non fructifi
cat niſi moriat̄ ſic nec filius clarificabitur
niſi poſt mortem ſuam. nam ſcd̄m Bedā
Ipſe ex ſemine patriarchaꝝ in agro huiꝰ
mundi ſeminatus. i. incarnatus vt cū mo
riendo cum multiplicatōe reſurgeret. ſolꝰ
mortuꝰ. eſt cū multis ſurrexit. xp̄s aūt ꝑ
mortē ſuā q̄druplicē attulit nob̄ fructū. ſ.

Deſtructiōeʒ potētie ipugnantis.
Deletōem macule deformātis.
Infuſionem gratie viuificātis.
Coll'onem gl'e quietātis.
¶ Primo ꝑ mortem xp̄i habemꝰ fructū
deſtructōis potentie ipugnantis. Nā dya
bolus tanq̄ʒ hoſtis hūani generis nos i
pugnat aſſidue volens nos inducere ad
peccatū vnde. 1. Pe. 2. Aduerſariꝰ vr̄ dya
bolus tanq̄ʒ leo ⁊c. de cuius potentia dr̄
Job. 41. Non ē poteſtas ſuꝑ terram q̄ cō
paretur ei q factus eſt vt nullum timeret
iſtam aūt ipugnātem potentiam xp̄s per
ſuam mortem deſtruxit vt ſic iuxta Ebr̄.
2. ꝑ morteʒ deſtrueret euʒ q habebat mor
tis iperium. i. dyabolum. ⁊ liberaret eos
qui timore mortis ꝑ totaʒ vitam obnexi.
¶ Secundo habemus ꝑ mortem xp̄i fru
ctum deletōis macule deformātis. Nam
culpa maculat animā hois ⁊ eam deo exo
ſaʒ. vnde anime peccatrici dicit dn̄s Jer̄.
2. Maculata es iniquitate tua coram me
hanc autem maculam ſiue culpam Chri
ſtus nob̄ per mortem ſuam remiſit. nam
iuxta illud Ephi. primo. Ipſe ē in quo ha
bemus redēptionem per ſanguinem ipiꝰ
remiſſionem peccatoꝝ vnde. i. Pe. 2. xp̄s
ſemel pro peccatis noſtris mortuꝰ eſt. iu
ſtus pro iniuſtis vt nos offerret deo mor
tificatos quidem carne viuificatos auteʒ
ſpiritu. ¶ Tertio per mortem Chriſti ha
bemus fructum infuſionis gratie viuificā
tis. Naʒ ſicut homo propter peccatū dici
tur ſpiritualiter mortuꝰ iuxta illud Jaco.
.i. Cōcupiſcentia cum cōceperit parit pec
catum. peccatuʒ vero cum cōſumatum fue
rit generat morteʒ ſic propter ſpūs ſancti
gratia. dicitur homo viuꝰ. iuxta illud Jo.
6. Spiritus eſt qui viuificat caro autem
non prodeſt quicq̄ʒ. ¶ Hanc autem viui
ficantem gratiam habemus per mortem
ipſius vnde Gall't. 2. Viuo ego iam non
ego. viuit ergo in me Chriſtus. ꝙ aūt nūc
viuo in carne in fide viuo filij dei qui dile

xit me ⁊ tradidit semetipȝ ꝑ me. ¶ Quā to ꝑ mortem xp̄i habem⁹ fructum glorie quietantis. Nā in h̄ mūdo qetem pfectaȝ h̄re non possumus. vñ Aug. Fecisti nos dñe ad te venire ⁊ inquietuȝ est cor nr̄m. quiescat in te. Sed qñ in gl'a padisi deuȝ videbim⁹ ⁊ sibi pfecti cōiuncti erim⁹. tūc erit desideriū vestrum cōpletum vñ ps. Satiabor cū apparuerit gl'a tua. ¶ Hāc aūt quietem ⁊ gl'am habemus ꝑ mortem xp̄i. ⁊ h̄ est ꝙ cōfortās nos apl's dic̄ Cor. x. habentes itaqȝ fratres fiduciā in introitu sanctorū in sanguineȝ xp̄i. iniciauit nob viam nouā ⁊ viuētem per velamen ⁊ carnem suam vt de eo possimus dicere illud Theſ. 2. vocauit nos in re^m suū ⁊ gloriaȝ. ¶ Propter igitur istos multiplices fructus quos cōsequimur ex morte ⁊ passiōe xp̄i potest ipse dicere illud Eccli. 24. Ego quasi vitis fructificaui suauitateȝ odoris ⁊ flores mei fructus honoris ⁊ honestaȝ. ¶ Quantū ad actum imitationis suasuȝ. qui animam suam ⁊c. duo enim sunt inter alia que inducūt aliquem vt aliuȝ solicite imitttetur. s.

Amor inclinans.

Premiū aliciens.

¶ Et secundum h̄ inter alia pticula tria considera. s.

Affectum viscerosum.

Obsequium virtuosuȝ.

Premiū gloriosuȝ.

¶ Quantū ad primuȝ dicit qui amat ⁊c. Nam per animā intell'r vita. amor ⁊ odiū Uita hois dupliciter potest ꝯsiderare. ¶ Primo ꝙ homo amet vitam suam in tantū ꝙ nolet eā exponere morti pro xp̄o sed potius vitam suā seruare. talis amor est malus ⁊ ecōuerso. ꝙ homo sic vitā suā odiat ꝙ pro Christo non timet morti sibi re istud odium est bonum. ¶ Alio modo ꝙ hō amet vitā suā ita ꝙ non curet de vita eterna. ⁊ iste male amat ⁊ ecōtrario. q vitam istam tēporalem odit ⁊ despicit pp vitam eternam iste bene odit. ⁊ sic istis duobus modis. am.ido perdit. ⁊ odiendo custodit. ¶ Signāter autem dixit xp̄s q odit animā suam in h̄ mundo nō auteȝ dixit qui odit simpliciter sine additione. q: vita hois in h̄ mundo. signata per animā est plena multis miserijs ⁊ diuersis periculis ⁊ hinc est ꝙ prius homo dberet eligeř dissolutōeȝ anime a corpore. q̄ȝ in ipo viueř exēplo apl'i dñtis Eph. i. Cupio dissolui ⁊ esse cum xp̄o. Nam sic ibidem dic̄ mihi viuere xp̄s ē mori lucrū. cuius cām assignās dicit Ro. 7. Uideo aliaȝ legem i mēbris meis repugnāteȝ legi mētis mee ⁊ captiuāteȝ me in lege peccati q̄ est i mēbris meis. ⁊ suspirās subdit. Infelix ego hō quis me liberabit de corpe mortis huius. ¶ Moral'r aūt dicit Criso. Amat āt animā suam in h̄ mundo q desideria eius incōuenientia facit. odit aūt eam qui nō cōcedit ei noxia cōcupisci. ¶ Quantū ad obsequiū virtuosuȝ dicit q mihi ministrat ⁊c. Nam de ratiōe boni seruitoris ⁊ ministri ē. ꝙ sit solicit⁹ fidel' ⁊ assidu⁹. ¶ Q^m ad primū dic̄ q mihi ministrat. quantū ad secundum dicit me sequaṫ. quantuȝ ad tertiuȝ dicit. ⁊ vbi ego sum ibi sit. ⁊ minister meus. sed qua vtilitate h̄ fiat dicit Aug. Sȝ quo fructu qua mercede sequiṫ ⁊ vbi sum ego illic ⁊ minister meus erit grat⁹ enim amaṫ ⁊ operis quo ministraṫ. Illi precium sit esse cum illo. ꝙ intelligēdum est non quantū ad localem habitationem sed quantū ad gl'e pticipationem. ⁊ ideo i his verb xp̄s tria tangit. s.

Sedulitateȝ obsequij ꝯplacentis.

Acerbitatem supplicij ꝓmerentis.

Iocūditatem ꝓmij quietātis.

¶ Quantum ad primum dicit qui mihi ministrat ministrare Christo est facere sibi obsequium cōplacens ad istud autem obsequiuȝ hortatur nos apostol⁹ Ro. 12. Obsecro vos per misericordiā dei vt exhibeatis corda vestra hostiam viuentem

ſanctã deo placẽtem ratiõabile obſequm
vr̃m verus aũt miniſter dꝫ eſſe.
Innocẽs ſine malicia.
Cõſtans ſine falatia.
Obediens ſine pigritia.
¶ Primo dꝫ eſſe inocens ſine maliᵃ vt
ſit ıᶜ de quo dicit ꝑs. Innocẽs manibus ⁊
mundo corde. vt ꝺ̃ ipo illud dicat ꝑs. Am
bulans ĩ via ĩmaculata hic mihi miniſtra
bat. ¶ Secundo dꝫ eſſe cõſtans ſine fala
cia vt poſſit dr̃e illud ꝙ dicit Eſdras .2.
Eſdre.9. Ego cõſtans anio factus ſum ſm
opitulatiõem dñi dei mei. ¶ Tertio debꝫ
eſſe obediens ſine pigritia vt de ipo poſ
ſit dicere dñs illud ꝑs. In auditu auris
obediuit mihi talez miniſtrũ inſtruit apo
ſtolus.1.Thy.4. Tu vero vigila in oĩbus
labora opus fac euãgeliſte miniſteriũ tuũ
imple ſobrius eſto. ¶ Ubi primo ꝯſidera
attentã circõſpectionem cũ dicit. tu vero
vigila vt ſic dr̃e poſſit miniſter xp̄i ⁊ pla
tus illud Iere.3. Uigiliabo ſuper eos vt
hedificem ⁊ plãtem. ¶ Secundo ꝯſidera
virtuoſam operationem. cum dr̃ in oĩbus
labora. vñ tali dr̃.2.Thy.2. Labora ſic bo
nus miles xp̄i yh̄u. ¶ Tertio ꝯſidera ſa
lubrez exortatõez. cum dr̃ opus fac euãge
liſte cui dr̃ Iſ.40. Sup montem excelſuꝫ
aſcende tu qui euãgelizas ſyõ exalta ĩ for
titudine vocem tuã qui euãgelizas ierᵐ.
¶ Quarto conſidera ſolicitam guberna
tionem cum dicitur miniſteriuꝫ tuũ iple.
vt ſic ſit iſtar Marthe Luc.x. Martha
autem ſatagebat circa frequens miniſte
rium. ¶ Quinto conſidera tẽperataꝫ cõ
ſolationem cum dicitur ſobrius eſto vnde
apoſtolus.1.Theſ.5. Non dormiamꝰ ſicut
⁊ ceteri. ſed vigilemus ⁊ ſobrij ſcimus.
¶ Secundo tangit accerbitatez ſupplitij
ꝑmerentis cum dicitur. me ſequatur. Nã
per iſtam ſequellam intelligitur auſteri
tas ⁊ paſſio Chriſti in qua ipſum imitari
debemus ſi volumus eternaꝫ promereri.
vt quilibet dicere poſſit illud Iob.23. Ue

ſtigia eius ſecutus ẽ ꝑes meus viaꝫ eiꝰ
cuſtodiui ⁊ non declinaui ex ea dꝫ homo
aũt tripliciter ſeq xp̄m. ſ.
Per pauptatem altiſſimã ꝯtra auaritiaꝫ.
Per puritatez mũdiſſimã ꝯtra luxuriã.
Per hũilitatem ꝓfundiſſimã ꝯ̃ ſupbiaꝫ.
¶ Primo inqꝫ per pauptatem altiſſimaꝫ
cõtra auariciam dicendo cum ꝑs. Paup
ſum ego ⁊ in laboribꝰ a iuuentute mea.
¶ Per puritatem mũdiſſimã cõtra luxu
riam dicendo xp̄o illud Iob. purus ẽ ſer
mo meus ⁊ mũdus ſum in ꝯſpectu tuo.
¶ Tertio ꝑ hũilitatem ꝓfundiſſimã con
tra ſuperbiã dicendo cuꝫ dd̃ illud.2.Re.6.
Ludã ⁊ vilior fiã pluſqꝫ factꝰ ſuꝫ ⁊ ero hu
mil' in oculis meis. ¶ Tertio xp̄s tangit
iocũditatem ꝑmij quietãtis cum dr̃ ⁊ vbi
ſum ego illic ⁊ miniſter meus erit. Nam
ꝑ illud eſſe cum xp̄o intelligit illud iocũ
de ꝑmium ꝙ cum ipſo ꝑticipabimus in
gloria. vñ dicebat Chriſtus ad pr̃em Io.
17. Pr̃ quos dediſti mihi volo vt vbi ſuꝫ
ego ⁊ illi ſint mecum ⁊ videant deitatem
meam qͣꝫ dediſti mihi xp̄s aũt ſuis mini
ſtris ipm ſequẽtibus ſuam ꝑſentiã tripli
citer repromittit. ſ.
Ut quieteñt feliciter.
Ut epuleñt ſuauiter.
Ut exalteñt ſolẽniter.
¶ Primo vt quieteñt feliciter. de qbus
dr̃ Luc.ij. pueri mei mecũ ſunt in cubili.
¶ Secundo vt epuleñt ſuauiter ꝺ̃ qbus
Luc. dicit.22. Uos eſtis qui ꝑmãſiſtis me
cũ in tẽptationibꝰ meis ⁊ ego diſpono vobͣ
ſicut diſpoſuit mihi pr̃ meꝰ regᵐ. vt eda
tis ⁊ bibatis ſup mẽſam meã in reᵒ meo.
¶ Tertio vt exalteñt ſolẽniter. de qbus
dicit.1.Pe.5. hũiliamini ſub potenti manu
dei vt vos exaltet in tẽpore viſitationis.
¶ Quantũ ad premiũ gl'oſum dicit. ſi qs
mihi miniſtra. ho.eᵐ pr̃ meus ⁊c. Nã ho
norari a deo idẽ eſt ꝙ ab ipo eternal'r pre
miari. ꝙ qdẽ ꝑmittit oĩbꝰ honorãtibꝰ i h̃
mũdo ſuis obtẽperãdo mãdatꝫ. iuxta illᵒ

ꝙ ipe dicit pmo. Re. i. Quicũqȝ ingt hono rificabit me honorificabo eũ. qui qȝtus sit ille pȝ ex h ꝙ d ƀuis fac suos filios. ⁊ her des regni sui ⁊ coheredes xp̄i. vt habet Ro. 4.

Quarta pars.

Equit. modo anima mea turbata ē ⁊c. vbi tágit cóplacentiũ veritatem luminosaȝ. ꝙ ꝓbat esse ētus nũciatus inter alia enim q̄ placét de uotis hoibus ē glorificatio xp̄i p q̄ȝ fuit clarificatus mũdo. que clarificatio fuit ét nois p̄ris sui in cuius noie dicit in mũduȝ venisse ⁊ ipm máifestasse vñ dicit Jo. 17. Pr̄ máifestaui nomen tuũ hoibus quos dedisti mihi de mundo. hác aũt claritateȝ petebat xp̄s vt ⁊ ipe clarificet p̄rem Jo. 17. Pr̄ venit hora clarifica filium tuũ. vt ⁊ filius tu⁹ clarificet te ⁊ hanc clarificatio nem ꝓmittit filio. sub admiratõe turbaȝ quas xp̄s instruit. lȝ ex qbusdaȝ dictis in cipiant dubitare. ⁊ secunduȝ h hic q̄ttuor possumus ꝯsiderare. s.

Promissionem supnalem.
Opinionem popularem.
Declaratõem magistralem.
Dubitatõem litteralem.

¶ Quantũ ad pᵐ dicit nũc ania mea ⁊c. Quare eniȝ pr̄ clarificare filiũ fuit filij po stulatio. vñ hic duo ꝯsidera. s.

Petitionem salutarem.
Rñsionem liberalem.

¶ Quantũ ad pᵐ dic̄ nunc ania mea ⁊c. Nam clarificatio q̄ȝ xp̄s petit fuit passio nem suá p q̄ȝ exaltatus fuit a p̄re ⁊ nomé eius p totum mũduȝ solénter diuulgatũ Phy. 2. Hũiliauit semetipȝ fact⁹ obediés vsq̄ȝ ad morté. morté át crucis. pp ꝙ ⁊ ds exaltauit illũ. ⁊ dedit illi nom̄. ꝙ é sup oé nom̄ vt i noie yh̄u. oē géu flectet celestiũ terrestriũ ⁊ ifernoȝ. ⁊ ois lingᵃ ꝯfiteat q̄r dñs yh̄s xp̄s in gl̄a é d̄i p̄ris. ¶ Hác aũt sensualitas respuebat. ſȝ eam acceptabat ex q̄ placebat patri. ⁊ scd̄m h hic tria pos sumus ꝯsiderare. s.

Passibil' sensualitatꝫ timoré.
Intelligibil' ꝑsonalitatis amorem.
Appetibil' supnalitatis honorem.

¶ Quátũ ad pᵐ dic̄. nũc aia mea ⁊c. xp̄s eniȝ ex n̄s ver⁹ hó ꝓmittebat aliũ naturaȝ hũaná tiere morté ⁊ d ipa dolere. s. tpe pas siõis sue. sic alias exurire ⁊ sitire ⁊c. ⁊ iõ dic̄ nũc aia mea turbata é vt dr̄e potuerit illd ꝑs. Anxiat⁹ est i me spũs me⁹ ⁊ i me turbatũ é cor meũ. ¶ 2ᵐ ad intelligibil' ꝑsonalitatꝫ amoreȝ dic̄. ⁊ qd dicá pr̄ saluifi ca ex hac hora. Ná q̄ȝdiu itellectual' aia é sensualitati ꝯiũcta sibi ꝯfederat amor nalí. sibiq̄ȝ ꝯpatit. ⁊ ipaȝ appetit a péis ⁊ picul' li bari ⁊ ex isto amor xp̄i né dic̄ qd dicá. q. d. qd p sensualitate nisi vt libet a péis. ⁊ iõ pr̄ saluifica ex hac hora penaȝ. s. subtrahédo.

¶ 3ᵐ ad appetibil' supnalitatꝫ honoreȝ dic̄. Sȝ ꝓpterea veni in horá hác. pr̄ clari fica nom̄ tuũ. Nam appetit⁹ ratiõalis p̄ls oȝ honorare q est supra naturaȝ. q̄ȝ amare sensualitaté ad q̄ȝ naturalr̄ inclinat. ⁊ h fa cit q̄n neglecto sensualitatꝫ amore volũta ti diuine i oibus se ꝯformat. iuxta ꝙ cum xp̄s dixisſȝ ad p̄reȝ Luc. 22. Pr̄ si vis trá sire a me calicé istũ sbiũgit vextũ nõ mea volũtas ſȝ tua fiat. ⁊ ƀm h dicit xp̄s ꝓpea véi i horá hác. q. d. ñ cũ iustũ vt liberé ex hac hora passiõis ⁊ mortꝫ. ſȝ ꝓpterea hác vt. s. moriar. ⁊ iõ volo mori ex q̄ morte. ⁊ passione tu pr̄ clarifica nom̄ tuũ diffundé do notitiá tui nois p passioné meá i géti bus ꝙ qdeȝ fuit fcm̄ ƀm Criso. Qr̄ p pas sioneȝ xp̄i nõ soᵐ nom̄ p̄ris diul'gatũ fuit p mundũ sed ét nom̄ xp̄i vt verificatũ fue rit illd Malach. i. Ab ortu solis vsq̄ȝ ad occasum magnũ est nom̄ tuũ i gentibus.

¶ Quantũ ad rñsioneȝ liberalé dicit ve nit ergo vox de ce⁹ ⁊c. Ná sic in xp̄o erát deitas ⁊ hũanitas sic pr̄ eum clarificauit q̄ȝtũ ad vtráq̄ȝ naturá. Ná quátũ ad dita tem ipm clarificauit. q̄r ab eterno ipsum claruȝ genuit. iuxta illud Sap. 7. Ipe can dor ⁊ lucis eterne ⁊ speculum sine macla.

¶ Quantum ad humanitaté clarificauit ipm quando victor a mortuis resurrexit: de qua claritate dixit xps discipulis imminente sua passione. Jo.12. Nunc clarificat9 é fili9 hois ⁊ de9 clarificat9 é ieo. Si ds clarificat9 i eo: ⁊ de9 clarificabit eū i semetipo ⁊ continuo clarificabit eum. ¶ Quantuz ad secundum dicit. turba aūt que ⁊c. causa enim diuersitatis opinionis fuit d voce ista in populo sm Aug. Fuitqz licz illa vox esset dearticulata ⁊ significatiua tam modicū durauit, ita q aliqui non intellexerunt significatum vocis sed nec articulatóem aliqz. sed solum sonum pceperunt: ⁊ isti dicebant tonitruum fcm esse. ¶ Aliq vero perceperunt dearticulatóem vocis, sed tn significatum vocis penitus ignorabant. ⁊ isti dicebant q angelus fuerat si bi locutus. ¶ Quantum ad tertium dic Rñdit Jesus ⁊c. Quia enim vox patris ad xpm fcā de celis: significans grām diuinam pp aliquos venit ad vtilitatem ipsorum debuerunt ⁊ illi propter quos véit ⁊ significatum ipsius clarius explicari. h igit qttuor possumus psiderare. s.
Necessitaté incūbété.
Utilitatem pñtem.
Claritatem influentem.
Ueritaté euidentem.
¶ Quantum ad primum dicit. Respondit ihs ⁊c. Non enim fuit necessariuz q h vox pp xpm veniret q: ipe sciebat omnia. Unde Ebr. 4. Omnia autem nuda ⁊ aperta sunt oculis eius, sed fuit necessaria pp turbam ignorantem xpm bz Aug. ⁊ fructuz sue sacratissime passioni. fuit ét necessaria propter aliquos qui dicebant Christum a deo non esse: iuxta q pharisei dixerunt Jo.9. Non est hic homo a do qui sabbatum non custodit. Unde Criso. ad illum enim instat vox patris. ipsi dicebant quoniam est ex deo. q.d. imo ex deo est. ¶ Quantum ad vtilitatem pñtem dicit. nunc iudicium est mundi ⁊c. Utilitas quidem que fuit sequuta ad signatum vocis audite fuit q dyabolus qui princeps mundi dicitur. per passionem expelleret de cordibus hominum: in quibus habitabat per infidelitatem quando Christo cognito adherebunt sibi per fidem. ad quod sequitur clarificatio Christi sibi p vocem promissam. Unde Aug. Preuidebat eim dominus per passionem ⁊ glorificatónem suam per vniuersum mundum mltos populos credituros. in quorum cordib9 dyabolus intus erat. cui quando ex fide renūciant eiicietur foras. ¶ Quantum ad claritatem influentem dicit. Et ego si exaltatus fuero omnia traham ad meipm.
¶ Passio quidem Christi ca eiectionis dyaboli ab hominibus. sed etiam a cógregatione fidelium ad saluté. quod quidem prophetatum fuit Js.5. Ubi dicit. Leuabit dominus signum in nationes ⁊ cógregabit profugos israel ⁊ dispersos iuda colliget a quattuor plagis terre. Et ideo dicit se omnia ad seipsum tracturum vt verificatum de ipso fuerit illud J re.31. In caritate perpetua dilexi te. Jdeo attraxi te miserans tui. ¶ Quantum ad veritatem euidentem dicit. h autem dicebat ⁊c. Nam quia Christus aliqualiter obscure dixerat suam passionem ⁊ mortem vocás exaltationem a terra secundum Augusti. Quia tunc fuit eleuatus in cruce. clarius exprimit euangelista. d. quod suam presignificabat passionem ⁊ mortem. ¶ Quátum ad quartum dicit. Respondit ei turba. Judei quidez ex verbis que Christus multotiens dixerat. ⁊ specialiter quia hic dicit se exaltaturum per quam exaltationem intellexerunt non passionem ipsius credentes secundum litteralem sensum scripture Christum non posse pati, dubitant ⁊ querunt ab ipso. Quia vero de róe bói magistri est discipulos vel auditores in dubitatóibus suis erigere ⁊ veritatem eis ostendere. Jō xps pdicédo eis ipoz

ignorãtiã instruit. sequacib⁹ suis dat exẽplum hic quattuor possum⁹ ꝯsiderare. s.
Questionem testualem.
Diffinitiõem scientialem.
Instructioneȝ salutarem.
Absentatiõem exẽplarem.
¶ Quantũ ad primũ dicit rñdit ei turba ꝛc. Nam iudei accipiũt hic legem ꝑ toto veteri testamẽto in quo mltis locis habeř ꝙ xp̄s siue messias ꝺbebat semp maneř. Nam dicitur Is. 9. Multiplicabiř eius iperiũ ꝛ pacis nõ erit finis ꝛ Dan. 7. Po testas ei⁹ potestas eterna que nõ auferetur. ꝛ re^m eius ꝙ ñ corrũpeť. Quia igitur iudei solũ intelligebãt sꝫm litteralem scripture ꝛ nõ spũalem ideo ex solo textu intellecto litteraliter mouent questiõeȝ xp̄o ꝓpter i^a que dixit de exaltatõe ipsius.
¶ Quantũ ad diffinitõeȝ scientialeȝ dicit Dixit ergo eis yh̄s ꝛc. Illi enim deficiũt sciẽtia qui habẽt modicũ lum̃. ꝙ pȝ ex eo ꝙ omne ꝙ manifestat aliquid est lumen. scientia autem mãifestat scibile ergo est lumen. Sed iudei modicum lumen habebant ꝛ ideo dicit eis yh̄s adhuc modicuȝ lumen in vob est ergo claruȝ est. sed verbum xp̄i ꝙ deficiebant in scientia ꝙ etiaȝ pȝ ex his que xp̄o dixerunt. ꝙ habebant ex lege ꝙ manet xp̄s in eternum. Quia lex non solum dicit. ꝙ xp̄s manet in eternum. sed etiam dicit. ꝙ xp̄s debet mori. nam Is. 9. dicitur de Christo. Sicut ouis ad occisioneȝ duc tur ꝛ quasi agnus coraȝ tondente se obmutescet ꝛ non aperuit. os suum. ꝛ Iere. ij. dicit. Ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimaȝ. ꝛ in p̄s. Ego dormiui ꝛ soporatus suȝ ꝛ resurrexi quia dominus suscepit me. patet igitur ꝙ in iudeis erat modicum lumen scientie quantũ ad inte^m scripture. ¶ Q^m ad instructõeȝ salutarem dič. ambulate dum lucem hẽtis ꝛc. vbi duo ꝯsidera. s.
Veritatem admonẽtem.
Utilitatem ꝯsequentem.

¶ Quantũ ad primũ dicit ambulate ꝛc. Cum enim iudei vt dictũ est modicũ lum̃ haberent scientie scripturaꝝ quia so^m credebant xp̄m in eternuȝ mansurũ ꝛ nunq̃ꝫ moriturum admonet eos xp̄s secundum Augu. Ut lumen in eis proficiat vel ꝙ cognoscant ipsum non solum in eternuȝ mãsurum. sed moriturũ resurrecturũ ꝛ ascensurum in celum ꝛ ad iudicãdum venturũ ꝛ ꝙ non se permittant a tenebris cõprehẽdi sic credendo ipsius eternitatem vt negent mortis humilitatem. ¶ Quantũ ad vtilitatem ꝯsequentem dicit. ꝛ q ambulat in tenebris vbi ꝯsidera hui⁹ admonitionis duplicem vtilitateȝ. s.
Euitationem periculi.
Collõneȝ premij.
¶ Quantũ ad primũ dič ꝛ qui ambulat i tenebris ꝛc. vbi Cris. Quãta iudei dñiqꝫ nunc agunt ꝛ nesciunt qd agant. sed vt in tenebris ambulãtes putant qdem rectam incedere viam cõtrariam. ¶ Quantũ ad collatõeȝ premij dicit. dum lucem habetis ꝛc. Nam filiatio spiritualis per assimilationem filij spiritualis ad patreȝ spiritualem. pr̃ autem noster spiritualis est xp̄s inquantũ deus qui ẽ lux vera que illuminat omnem hominem veniẽtem in hunc mundum Io. p̄mo. Cui luci tunc aliqs assimilatur quãdo habet de ip̄o perfectam cognitionem ꝛ non semiplenaȝ. Quia igiť iudei habebant semiplenam cognitionem de xp̄o dicentes ipsum semp mansurũ nõ autem moriturũ ideo ortať eos vt ad perfectam cognitionem ipsius veniant consequentes misericordiã magnaȝ. ꝛ vtilitateȝ quia filiationem ipsius vt eis dici possit illud Eph. 5. Eratis eniȝ aliquãdo tenebre nunc autem lux in dño. vt filij lucis ambulate. ¶ Q^m ad absentatiõem exẽplarem dicit. h̄ locutus est ꝛc. vbi Aug. Abscõdit se ab eis ne ab eis qui credeř ꝛ diligeř capiunt. Sed ab eis qui videbãt ꝛ inuidebant ꝛ subdit Augu. Cum autem se abscondit

ipse in futurum ꝯsuluit nō sue potestati ꝯ rogauit ex qb⁹ p3 ꝙ xp̄s se abscōdit a pec catoribus de qbus dicit. Deutero.22. Ab scondā faciem meā ab eis ⁊ ꝯsiderabo no uissima eoꝝ. Mānifestat aūt se bōis iuxta ꝙ ipe dicit Jo.14. Qui diligit me dilige tur a patre meo ⁊ ego diligā eum ⁊ mani festabo me ei.s.in h̄ mundo per gratiam. ⁊ in futuro per gloriam.

Feria scd̄a dñice 6ᵉ in.xlᵃ.

Ante sex dies pasce vēit yē sus in bethania ⁊c. Jo.12. Tria enim sunt inter alia si gna dilectōis.s. Familiaris receptio. Liberalis exhibi tio. Corporalis visitatio explica de quolz. Quia vero ꝑ naturā corruptā multi sunt mali qbus displicēt bona multoꝝ. accidit ꝙ de bonis q̄ vident murmurāt ⁊ ēt indi gnant. sicꝰ filij Jsrl'. de qbus dicitur Ps. Murmurauerunt in tabernaculis suis ⁊ nō exaudierūt vocem dn̄i. Quia igit xp̄s in bethania fuit familiariter recept⁹ ad cenā cui Magd̄. fuit liberal'r obsecuta ad quem videndū simul ⁊ Lazarū ꝯuenit mlta turba signū fuit curialitatꝫ. ⁊ dilectō nis ad xp̄m l3 iudas ꝓditor mal⁹ ⁊ inui dus ꝯ aliqb⁹ xp̄s reuerēter exhibitꝫ mur murauerit ⁊ ꝯm h̄ euāgelista in euāgelio hic quattuor tangit.s.

Solēnitatem refectiōis recreantis.
Pietatem deuotiōis reuerētis.
Prauitatem detractōis murmurātis.
Sedulitatem cōgregationis inquirētis.

Primum probat cōuiuium gratiosū. Secundum obsequium amorosum. Ter tium iudicium viciosum. Quartum colle gium curiosum. Primum in principio. Secundum ibi Maria ergo accepit ⁊c. Tertium ibi. dicit ergo vnus ex discipu lis ⁊c. Quartum ibi. Cognouit ergo tur ba ⁊c.

Prima pars.

Quantū ad primū vbi tangit ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit añ.6. dies pasce ⁊c. Ad festiuitatem alicuius cō uiuij.5.requirunt.s.

Temporis cōuenientia.
Loci cōgruentia.
Pabuli sufficiētia.
Mīnistelli diligentia.
Collegij excellētia.

Et ꝯm h̄ hic.5.possum⁹ ꝯsiderare.s.

Collegij claritudinem
Tēporis imminētis aptitudinem.
Loci cōtinentis pulchritudinem.
Pabuli saciantis magnitudinem.
Mīnistelli seruientis ꝓmptitudinem.

Quantū ad pᵐ dicit. Añ.6. dies pasce iudei enim ꝯueniebant solēnitatem pasca lez nā scd̄m Theo. decima die ꝑmi mēsis accepto agro ymolādo i festo pasce sequē ti die.s.nona mēsis faciebant cōuiuia ⁊ tē icipiebāt exordia festiuitatis pascal'. ⁊ isto die fecerūt xp̄o cenam in bethania q̄ dies fuit ante sextū diez pasce. Quantū ad secundum dicit venit yh̄s in bethania. be thania qdem interpretat domus obediē tie appropinquāte igitur tempore passio nis sue xp̄s in bethaniā venit secundum Alciuiū. Ad designādum ꝙ ipse fuit deo patri obediens vsq3 ad mortem. Quā tum ad tertiu3 dicit. Fecerūt autem ei ce nam ibi. ad istam cenam vocant omnes ꝯ uoti Apoc.x. Quibus dr̄ venite cōgrega mini ad cena3 magnā dei. Quantū ad 4ᵐ dic. ⁊ Martha ministrabat: martha eni3 tanq3 ꝯ xp̄o quē diligebat solicita no luit officiū alteri cōmitteꝛ. s3 solicite mini strar vñ de ipa Luc.4. Martha āt satha gebat circa frequens ministeriū. Qᵐ ad quintū dic Lazar⁹ vero erat vn⁹ ex di scūbentib⁹ cū eo. Innuet āt volēs euā gelista ꝯe resurrectōis Lazari sigᵐ ſbdit Lazar⁹ ꝯo vn⁹ ⁊c. Spiritual'r āt loqn do circa istā ꝑtem sᵉ possum⁹ ꝯsiderat.s.

Cõuiuium copiosum.
Locum gratiosum.
Tempus numerosum.
Ministrum virtuosum.
Collegium amorosum.
¶ Quantũ ad primũ dicit fecerunt xp̃o cenam.p cenã in qua reficit homo corporaliter intell'r spiritual' refectio q̃ se dic̃ nobiscũ refici cõferendo nob̃ suam grãm. per q̃ nobiscũ habitat in h mundo.⁊ qua nos cum ip̃o reficimur in gl'a. iuxta illud q̃ figuratiue dicit Apoc̃.2.Ecce sto ad hostium ⁊ pulso.si qs audierit vocẽ meam ⁊ apuerit ianuã intrabo ad iᵐ. ⁊ cenabo cũ illo ⁊ ipse mecũ quo audito d; statim fidelis ania esse solicita vt aperiat.d.Cañt. 5.Surgã ⁊ aperiam dilecto meo. Nam p pesulum siue serã ligneã tenens clausum hostiũ intelligi põt.quodcũq; obstaculũ phibens introitũ xp̃i q̃ d; totaliter amouere q̃ si factum fuerit tunc xp̃s intrabit ad illũ ⁊ cenabit cũ iº.⁊ ipse secũ. ¶ Quãtum ad locũ gratiosum dicit.q̃ ista cena facta fuit in bethania.bethãia interpretatur domus obediẽtie per q̃ datur intelligi q̃ qui vl't xp̃o facere cenã d; q̃ sit obediens suis mandatis vt dicere possit illd̃ Deutero 26.Obediui voci dñi dei mei ⁊ feci omnia que p̃cepisti mihi.⁊ talis vere obediens potest figurari per Graditas quibus dixit Job.33.Fecistis omnia vob̃ Moy.in quoq; in omnibus obedistis.
¶ Ubi sciendum . q̃ per rubẽitas qui interpretant videntes ⁊ graditas qui interpretãtur accincti intelligunt veri obediẽtes ⁊ humiles.qui instar rubẽitarum debent videre quantũ sit accepta a deo obedientia de qua dicitur primo.Re.15. Melior est obedientia q̃ victime vt quilibet vere obediẽs dici possit illud Je.30.Erũt oculi tui videntes p̃ceptorem tuum ⁊ aures tue audientes verbum post tergum monentĩ. ¶ Ille dr̃ p̃ceptorẽ suũ videre q̃ sibi obedit in p̃sentia.Ille vo audire v̈ba monentis post tergum q̃ obedit in absentia.Qui etiam instar graditarũ debent accincti esse.per p̃mptitudinem ad exequẽdum mãdata quibus dicit primo Mach. 3.Accingimini ⁊ estote filij potẽtes ⁊ estote parati in mane vt pugnetis aduersus natiões has que cõuenerũt dissipare nos ⁊ sancta nr̃a. ¶ Per Moy.aũt qui interpretat assumptus de aquis intell'r deus pr̃ qui de aquis assumptus dicitur q; nulli passioni ⁊ mutabilitati subiect⁹ ẽ qui dic̃ de seipso Malach. Ego domin⁹ ⁊ nõ mutor.per Job.aũt qui interpretat saluator intelligit xp̃s saluator humani generis. Comẽdando igit Job.i.Christus suos fideles dic̃ fecistis omnia que p̃cepit vob̃ Moy.i.pr̃ meus celestis mihi quocũq; in oibus obedistis vt d quolibet illorũ possit dicere illud xp̃s p̃s. In auditu auris obediuit mihi. ¶ Quantũ ad tẽpus numerosum dr̃ q̃ iª cena fuit añ.6.dies pasce . pasca enim idẽ ẽ q̃ phase ⁊ interpretat trãsitus.p quẽ intell'r trãsitus quẽ hõ facit in mortem.añ igit istum trãsitũ duz tẽp⁹ habem⁹ merẽdi dũ.s.viuim⁹ in h mũdo d̃bem⁹ xp̃o cenã facere ip̃z recipiẽdo p suã grãm nos virtuosis opib⁹ disponẽdo d q̃ tpe dic̃ apl's Cor.6.Ecce nũc tp̃s acceptabile.Ecce nc̃ dies salutis nemini dãtes vllã offensiõẽ vt nõ vitupet ministeriũ nr̃m. Sed in oibus exhibeamus nos metip̃os sicut dei ministros in multa paciẽtia nec d; diffidere quia dicit dñs Je.49.In tpe placito exaudiui te ⁊ in die salutis sui tui.
¶ Isti autem tempori additur senarius quia dicitur añ.6.dies pasce ad designandum tempus nob̃ datum ad merendum. Nam cũ septem dies totũ tẽpus vertat 6.dies.s.ante mortem sunt opabil's.septimus vero getus. Nam sicut dr̃ Apoc̃.14. Beati mortui q i dño moriunt amodo iã dicit sp̃ũs vt requiescant a laboribus suis. ¶ Hoc ãt fuit figuratũ Exo.23.vbi dr̃ q̃ dñs dixit ppl'o isrũtico.6.dies opaberis

septima die cessabis. ¶ Ubi sciendum q̄
per pplm Israeliticū qui videns deū dr̄.
intelligi pōt ppls xp̄ianus. nunc ē vidēs
deum in enigmate p̄ speculum fidei expe
ctans visionem postmodū facialez cui p̄t
dici illō. Deutero.26. En dñs ellegit te vt
sis ei ppls peculiaris. dr̄ q̄.6. dieb⁹ opeř
i. duz in hoc mūdo viuit. q: postea nō erit
tēpus operandi ⁊ ideo dr̄ cuilibz Eccli.9.
Quodcūqz pōt manus tua instanter ope
re. q: nec opus nec ratio nec sciētia nec sa
pientia erunt ap̄ inferos quo tu ꝓperas.
¶ Quantū ad ministeriū virtuosum dic̄.
q̄ Martha ministrabat. Nā p̄ Marthā
que syro sermone interp̄taꝛ dominās. vel
dominatrix intellr in hoīe ratio que d̄bz
ceteris potentijs dñari. vt de ip̄a dici pos
sit illud. q̄ de Joseph dictum fuit Jacob
Geñ.45 Joseph fili⁹ tu⁹ viuit ⁊ dñaꝛ i vni
ūsa t̄ra egypti. Nā p̄ t̄rā egypti q̄ iterp̄taꝛ
tenebrosa intellr sensualitas a q̄ originali
ter vicia pululanꝛ ⁊ faciūt animā obscurā
⁊ tenebrosam. tunc Joseph. i. ratio i terra
egypti dominaꝛ quādo p̄est oībus poten
tijs. ¶ Secundo instar Marthe dz xp̄o
solicite ministrare vt possit figurari p̄ abi
satan de quo dr̄. 4. Re. p̄mo. Quod dormie
bat cum rege d̄d̄ ⁊ ministrabat ei rex d̄o
nō cognouit eam. ¶ Ubi sciēdū. q̄ p̄ abi
satā que interpretaꝛ patris mei incensum
vel holocaustuz intellr deuota anima. q̄
se dz offerre holocaustū dño vt dicat cū
p̄s. Holocausta medulata offerāz tibi cuz
incenso arietuz. Que signāter dr̄ sunātis
que iterpretaꝛ mortificās siue mortificata
quia debet ꝓpter xp̄m mortificari vicijs
⁊ peccatis vt possit dr̄e cuz p̄s. Propter
te mortificamur tota die. ad q̄ admonet
apls Coll.3.c. Mortificate mēbra vestra
que sunt sup terram: abisatan igiꝛ. i. ratio
dz ministrare regi d̄d̄. i. xp̄o vt dr̄e possit
illud Esdre.24. In habitatōe sancta coraz
ip̄o ministraui. ¶ Signāter āt dicitur. q̄
rex nō cognouit ad designādū castū mini
sterium q̄ est inter animā ministrātem. ⁊
xp̄m. Naz dr̄ Prouer.22. Qui diligit cor
dis mundiciaz habebit amicuz regem.
¶ Quantū ad collegiū amorosum dic̄. q̄
Lazarus erat vn⁹ ex discūbentib⁹ cū yhu.
Nam per Lazarū qui interpretaꝛ adiut⁹
a dño q mortu⁹ fuit. ⁊ a dño resuscitat⁹.
itellr homo qui ꝓpter pccm̄. existēs mor
tu⁹ a dño per suam misericordiā suscitaꝛ.
qui signāter adiut⁹ a dño dr̄. quia nisi d̄s
ip̄z iuuaret nō possz peccator. a peccato re
surgeř vñ Jo.5. Sic enim pr̄ suscitat mor
tuos ⁊ viuificat. sic ⁊ filius quos vlt viuifi
cat. Non vacat aūt q̄ dr̄ Lazarū post resu
scitatiōem suam: ⁊ nō ante discubuisse cuz
xp̄o. q: duz aliqs extitit mortu⁹ ⁊ p̄ pccm̄
non potest cum xp̄o discūbere. nisi p̄us p̄
gratiam suscitetur.

Secunda pars.

Equiꝛ. Maria ergo accepit ⁊c.
s vbi tāgit pietatē deuotōis reue
rentis q̄ ꝓbat obsequiū amoro
suz. Nam in quolz actu p̄fecto. requiruntꝛ
quattuor cāe. ⁊ s̄m h̄ in obsequio q̄ legitur
magdalene fecisse xp̄o q̄druplicitur ꝯsidera. s.
Causam efficientem.
Materiam cōgruentem.
Formam euidentem.
Finem cōplacentem.
¶ Quantū ad primū dicit. Maria ergo
⁊c. Nam cā efficiēs in isto actu fuit Ma
ria Magd. Nam Martha existente soli
cita de oībus discūbentibus Lazaro discū
bente cum xp̄o intēto ad refectōez ꝓpriā.
Maria de solo yhu ⁊ ipsius obsequio deuo
tius cogitabat vñ Criso. Maria aūt nō
faciebat cōem famulatū. sed ad soluz do
cōstituit honorem. ⁊ nō vt ad hoīem acce
dit sed vt ad deum. ¶ Quantū ad scd̄m
dicit accepit. libram ⁊c. Nam nardus s̄m
Ysidor.13. Ethimol. est herba aromatica
fragili radice sed vigera. ⁊ folijs densis
quor sumitate cōsurgunt in spicas. tūc dr̄
esse p̄ciosius ⁊ ideo ad designādam p̄ciosi

tatem vnguenti.de quo fit hic mentio.dr q erat nardi pistici. ¶ Quantum ad tertium dicit et vnxit pedes yesu etc. Naz qr vngere et extergere actus quosdam importat. et ois actus est forma: ideo in istis actibus pot formalitas designari. Duplicu igitur actum h psidera.s. Unctionem et extersionem.de primo dic dns Luc.7. Hoc vnguentum vnxit pedes meos. et de secu do ibid.pedes meos capill' tersit. ¶ Q^m ad 4^m dicit. et domus impleta ex odore vnguenti. Nam qr vnguentum illud erat odoriferum:rō qn fuit effusum dedit com placentem odorem :vt merito Magd.dicere potuerit illud Cant.primo. Dum eet rex in acubitu suo nardus mea dedit odorē suū. ¶ Spūal'r āt loquēdo h quattuor possumus psiderare. s.
Personā opantem.
Materiā pgruētem.
Actum liniētem.
Effectum consequentem.
¶ Q^m ad p^m dic Maria magd. Nā vno modo interpretatur amara. et signat statū penitentium qui debent de peccatis suis cum amaritudine cordis dolere dicendo illud Job.x. Loquar in amaritudine aīme mee.s.veniam et misericordiam postulando. ¶ Secundo Maria interpretat illuminata. et signat statum profitentium q postq̄z veniam perceperunt de suis offensionibus debent per bona opera proficer quam illuminatonem petebat ps. Illumina oculos meos ne vnq̄z dormiam i morte.i.in peccato mortali : ne quando dicat inimicus meus.i.dyabolus. preualui ad uersus eum.s.in infernum deducendo cruciandum. ¶ Tertio Maria interpretat stella maris. et signat status perfectorum qui instar stelle debent in alios influere per doctrinam viridicam et vitam exterius exemplarem:vt sint ille stelle de quibus Baruch.3. Stelle dederunt lumen in custodijs suis et letate sunt. vt de talibus dicatur illud q de Magd. dicitur Luc. x. Maria optimam partem elegit que n auferetur ab ea. ¶ Signanter h Maria dr Magd. que interpretatur magnifica. qr magnificum est hominibus et cōmēdabile quando de peccatoribus efficiuntur penitentes. et de penitentibus proficiētes. et d̄ proficientibus autem ad apicem perfectōis attingunt:de quoruz quolibet admiratiue dr Esdre.x. Nōne magnificus ē q hoc fecit.q.d.sic. ¶ Q^m ad materiam cō gruentem dicitur q fuit libra vnguenti nardi pistici. Nam s'm triplicem statum hominum predictorum.s.penitentium. profitentium: et perfectorum. dicuntur tria d isto vnguento.s.q fuit de nardo q fuit pisticum et q fuit pretiosum. Nardus enim est herba amara:parua et aspera. ¶ Per vnguentū igitur de nardo q portauit maria datur intelligi q penitentes. ¶ Prio debēt esse amari p anxietatem in ptritione. Naz debent pteri de pecis vt dicāt domino illud Is.38. Recogitabo tibi omnes ānos meos in amaritudine aie mee. ¶ 2° dz esse pua per humilitatem pfessionis. Nā pēitētes in pfessiōe puificar istar nardi. et humiliare corā sacerdote. sua pfitēdo peccata. et tunc talem vocat ad se Sap. Si quis paruulus veniat ad me. ¶ 3° instar nardi dz esse asper p austeritatem satisfactionis. Nam qui in delitijs carnis et alijs peccatis fuerunt nutriti debent per opera deo satisfacere. seipsos aspere affligere vt de ipsis dicere possit dominus illud Baruch.4. Delicati mei ābulauerunt per vias asperas. ¶ Secundo dicitur q fuit pisticus.i.fidele fidelitatis in tribus consistit.s.
In adhesione.
Obsecutione.
Dispensatōe.
¶ Per vnguentum pisticum.i. fidele q portauit Maria. datur nob intelligi q p fitentes. ¶ Primo debēt esse fideles in

adherẽdo xp̃o cũ reuerentia.iuxta quod cuilibz dic̃ Moy.Deutero.x.Dñm deuz tuũ timebis.⁊ illi soli serui es ipi adhereb ⁊ intrabis in nomine illius.cui⁹ cãm assi gnãs subdit.Ipse enim ẽ laus tua.⁊ de⁹ tu⁹ qui fec̃ tibi magnalia.¶ Secundo de bent esse fideles in obsequẽdo xp̃o.cuz di ligentia.ↄsiderantes q: sic dicit̃ Eccli.46. Bonũ sancto deo .⁊ ad ꝙ admonet apl's Ro.5.d.Obsecro vos p misericordiã dei vt exhibeatis corda vr̃a hostiã viuẽtem sanctã deo placẽtem rationabile obsequiũ vr̃m.¶ Tertio debẽt esse fideles xp̃o in dispensando cum ꝓuidentia.Nam homo bona que xp̃s ꝯtulit siue temporalia siue spiritualia dz cum ꝓuidentia dispensare. iuxta admonitõem beati Pe.d.i.Canr. sua.4.Unusqqz sicut accepit gratiam in alterutrũ illã administrãtes sic̃ bõi dispẽ satores mltiformis gratie dei.¶ Tertio dicitur ꝙ fuit p̃ciosum p̃ciositas autez in tribus cõsistit.s.

In claritate sapi⁹.

In formositate gr̃e.

In caritate amicitie.

¶ Per vnguẽtũ igit̃ illd̃ p̃cio᷑.ꝙ porta uit Maria dat̃ intelli ꝙ pfecti.¶ Prio debẽt esse p̃ciosi p claritatẽ sapi⁹ illustrã tis.Nã sic̃ dr̃ Sap.6.Clara ẽ ⁊ nũqz mar cessit sapi᷑.d̃ cui⁹ p̃ciositate dr̃ prouer.8. Melior ẽ sapi᷑.ↄctis opib⁹ p̃ciosissimis. ⁊ oẽ desiderabile ñ põt ei ↄpari.⁊ iõ cuilz dr̃ Prouer.16.Possíde sapientiã.q: auro melior ẽ.⁊ acqre prudẽtiã q: melior ẽ argẽ to vñ Prouer.3.Beat⁹ hõ q sapientiã in uenit.⁊ affluit prudẽtia.¶ 2⁹ debẽt esse p̃ cios̃i p venustatẽ gr̃e decorãtis p q̃z debẽt esse tã bõ q̃z hoib⁹ gr̃osi.de qb⁹ dr̃ Eccli. 29.Florete flores q̃si liliũ date odorem ⁊ frõdete i gr̃a.¶ 3⁹ d̃bẽt esse p̃ciosi p cari tatẽ amicitie ↄiungentẽ q̃ ẽ pfcõ alioꝝ vir tutũ.Nã iuxta illd̃.i.Cor.13.Nc̃ ãt manẽt fides spes caritas.maior ãt hoꝝ ẽ caritas ⁊ iõ.i.Jo.9.De⁹ caritas ẽ ⁊ q mãet i cari tate i deo mãet ⁊ d̃s i eo.¶ Q᷑ ad actũ liniẽtem.dr̃ ꝙ vnxit pedes yh̃u ⁊ extersit capill' suis.vbi duplicẽ actũ tãgit.s.vnctõ nis ⁊ extersiõis.vnctio ãt ẽ triplex.s.

Austeritatis ⁊ penitentie.

Pietatis ⁊ clemẽtie.

Dignitatis ⁊ sanctimonie.

¶ Prima ↄpetit penitentib⁹.2ª ꝓficiẽti b⁹.3ª pfectis cx̃ñtib⁹.¶ Primo ẽ vnctio austeritatꝭ.⁊ pñie ⁊ ista ↄpetit penitẽtib⁹. vt d̃ quolz dici possit illd̃ ꝙ de d̃d̃ dr̃.2.R. 12.Quod surrexit d̃d̃ de terra ⁊ lotus vn ctusqz ẽ.Naz d̃ terra pecõr dr̃ surgere qñ de statu culpe ꝓsternentis hoiem.ad sta tũ venit penitẽtie.in qua lauat̃ per lachri marũ effusionem ⁊ vngit̃ per austeritatez carnis maceratiõem.¶ Scdõ est vnctio pietatis ⁊ clemẽtie.⁊ ista cõpetit proficien tibus quoꝝ cuilz dicitur Eccli.9.Omni tẽ pore sint vestimẽta tua cãdida.⁊ oleum d̃ capite tuo nõ d̃ficiat vel descẽdat.¶ Ter tio ẽ vnctio dignitatꝭ.⁊ sanctimõie.vñ dic̃ dñs figuratiue Exo.29.Cũ laueris aaron cũ aq̃ indues eũ vestimẽtis suis.⁊ oleo vnctiõis fundes sup cap ei⁹.¶ Ubi ꝙ p aaron summũ sacerdotẽ q dz esse pfe ct⁹ i virtutib⁹ itell̃r stat⁹ pfectoꝝ ⁊ digni tate magna polentiũ.isti veld̃ aarõ debẽt exui vestiftitis carnalib⁹ ⁊ lauari aq̃ spiri tual' gr̃e.⁊ sic vestimẽtis idui sp̃ũalib⁹ p diuersitatẽ virtutũ vt sic vngi oleo scitatꝭ vt d̃ quolz dicat̃ illud ps.Inuẽi d̃d̃ seruũ meũ oleo scõ meo vnxi eũ.¶ Quantũ ad actũ extersiõis fcẽ circa pedes dñi sciẽdũ ẽ ꝙ pedes dñi itelligunt̃ paupes ⁊ hũil's pp xp̃m.q: pedes sunt infimiores i corpe. ¶ Per capillos q ex supfluitate nascunt̃ intelligunt̃ supflua que hz homo p̃ter sibi necessaria.tunc igitur aliqs tergit capill' suis pedes dñi.quãdo subuẽit paupibus indigẽtibus d̃ supfluis facultatibus suis quibus dicturus est Christus in die iudi cij illud Mat.25.Quod vni ex minimis mei s fecistis mihi fecistis.¶ Quãtũ a

effectũ consequẽtem dicitur q dom⁹ iple ta ẽ ex odore vnguẽti. ¶ Nam sicut sunt tres status hoiũ vt supradictũ est. sic in quolʒ statu dʒ odorem dare vt penitẽtes odorem dent. p sensitiuũ maceratiõem. p ficientes per pauperũ subleuatiõeʒ pfecti per celestiũ contẽplatiõeʒ. ¶ Ut primi di cant illud Eccli. 24. Quasi mirra electa d disuauitatem odoris. De his dicat illud Cãnt. 2. Quasi vinee florẽtes dederũt odo rem suũ. ¶ Tertij aũt dicant illud Eccli. 24. Sic cynamomũ ꝛ balsamũ aromatiʒãs odorem dedi. Nam p odorem balsami q est suauissim⁹ contẽplatio celestium diui norum pot intelligi in qua summa suaui tas reperit. ¶ Supradicti igitur statuũ diuersorũ dantes diuersitatem odorũ pos sunt dre cuʒ aplo illud. 2. Cor. 3. Xpi bon⁹ odor sum⁹ deo i his q salui fiunt ꝛ in his qui pereunt. Alijs qdem odor mortis i mor teʒ. Alijs odor vite in vitã. Nam d bono odore hois aliqui viuũt. s. boni qbus pla cent bõa q facit. Aliq vero moriunt. s. ma li qbus displicẽt bona q quicũqʒ fac illud displicuit iude d vnctõe dñi.

Tertia pars.

Sequitur. Dixit ex discipulis suis iudas ꝛc. vbi tangit prauitatem detractionis murmurãtis q p bat iudicium viciosum. Quia enim iudas de vnctione facta Christo per Mariam idebite murmurauit: euãgelista ipsius in de malam intentionem exponit ꝛ Chri stus cõmendat opus q circa ipsum exer cuit Magd. ꝛ secundum h hic tria possu mus cõsiderare. s.

Murmuratõeʒ indebitam.

Explicatõem viridicã.

Applicatõem deificam.

¶ Quantuʒ ad primum dicit. dicit ergo vnus ex ꝛc. Ubi Augusti. hinc audies ex vnguento illo quomodo erat alijs odor bonus ꝛ vitam. alijs bonus ꝛ mortem.

¶ Naʒ sequitur dicit ergo vnus ex disci pulis suis iudas ꝛc. Iudas enim sub spe cie subleuatõis pauperum q̃ furtuʒ opta bat voluit suam maliciaʒ per apparenteʒ misericordiã palliar vt de ipso dici potue rit illud Prouer. 29. Homo qui blandis fictisqʒ sermonib⁹ loquitur amico suo re te expandit gressibus. ꝛ tamen odor iste fuit ei in mortem. quia abiens laqueo se suspendit Mat. 27. ¶ Quantũ ad secun duʒ dicit vt autem h non q de egenis ꝛc. cui cõcordat Alcuinum. d. portabat mini sterio. ꝛ asportabat furto. ꝛ ideo cuʒ esset fur ideo auarus ꝛ per consequens impi⁹ pauperibus etiam crudelis. ꝛ ideo non in tendebat pauperes subleuare sed potius defraudare contra consilium Ecclesiasti ci. d. Filij elymosinã pauperis non defrau des. ꝛ oculos tuos non transuertas a pau pere. ¶ Quantum ad tertium dicit. Di xit ergo yhs ꝛc. Nam quia iudas calum niabat opus misericordie. pretendens mi sericordiam pauperum. hic est q Christ⁹ Mariam sufficienter excusat ꝛ causam remouet tanq̃ nullam. ꝛ scdm h hic duo possumus osiderare. s.

Marie legiptimã excusatiõem.

Cause rationalem remotõeʒ.

¶ Quantuʒ ad primum dicit. dicit ergo yhs ꝛc. Nam cõsuetudo fuit ap iudeos in ungere corpora defunctorum. Christus igit sciebat se in proximo moriturũ. ꝛ ideo ad designãdum se fore mortalem voluit ante morteʒ inungi. ꝛ h est Mariã figuratiue excusando dicit Mat. 26. Mittens enim vnguentũ h in corpus meum ad sepelien dum me fecit. vnde Alcuinũ signat se mo riturum ꝛ ad sepeliendum de aromatib⁹ esse vngendum. ¶ Quantũ ad cause ra tionalẽ excusatiõeʒ. dicit paupes enĩ sem per ꝛc. Nam qr iudas cãm sue murmura tionis assignabat subleuatõeʒ pauperum ideo xps eam excludit. d. paupes ꝛc. ꝛ id apls vnctiõis propter paupes non est di mittendum dum h scdm Augu.

Quarta pars.

Sequitur. Cognouit ergo turba &c. vbi tangit sedulitatem ꝯgregatóis inquirentis: qꝫ ꝓbat collegium curiosum. Nam illo tempore quo fcā fuit xp̄o cena in bethāia, q: prope erat pascalis solēnitas multa turba venerat pp festum q: nouiter erat fcm̄ miraculum de suscitatōe Lazari qui erat in bethania cum xp̄o que modicum distabat a Ier^m moti quadam curiositate. ibant ad videndum ip̄m. & hoc est qꝫ dicit euangelista. Cognouit turba &c. ex quo pꝫ ſm Augu. qꝫ curiositas eos duxit non caritas q: caritas non curassent de xp̄o. ¶ Nos igit veri fideles caritate moti non curiositate superflua. queramus solum xp̄m dicētes illud Judith. 4. Nos alium deuꝫ nescim⁹ preter ip̄m. Nam sicut dr̄ Act. 4. Non ē in aliquo alio salus qꝫ dedit ip̄e nobis itelligere illud Jo. 17. d. Ad p̄rem. Hec est vita eterna vt cognoscant te solum deum & quē misisti yh̄m xp̄m &c. Ad q̄ꝫ vitā.

¶ In cena domini.

Ante diem festum pasce &c. Jo. 13. Quattuor sont inter alia que reddunt aliquem rectoreꝫ dn̄m vel magistrū cōmēdabilē. s. sinceritas in amādo. Familiaritas i ꝯuersādo. Generositas i essendo. Sagacitas i dirigendo. ¶ Explifica d̄ q̄libꝫ. ¶ Q: igiẗ xp̄s erat iter suos. rector dn̄s & magr̄. hic ē qꝫ euāgelista volēs ip̄ꝫ nob̄ redder̄ cōmēdabilē on̄dit in hoc euāgelio p̄dicta in ip̄o fuisse in q̄ euāgelio q̄ttuor tangit. s.
Caritatē ad amātē intimi⁹.
Humilitatē inclinātem infimius.
Benignitatē instruētē vtilius.
Dignitatē vel nobilitatē s̄blimius.
¶ P^m ꝓbat affectō viscerosa. 2^m opatō virtuosa. 3^m ꝯditiō generosa. 4^m mōitio fructuosa. P^m i p̄n. 2^m ibi. & cena fcā &c. 3^m ibi. veit ergo ad symonē &c. 4^m ibi post q̄ꝫ ergo lauit &c.

Prima pars.

Quātū ad p^m vbi tangit &c. qꝫ ꝓbat &c. diē an̄ diē festū &c. Naꝫ i oi diligēte aliū requiẗ cognitio & cōgruitas tp̄is: q: iuxta illud eccl'ci. 3. Oia tp̄s hn̄t & suis spatijs trāseūt vniuersa. & iō ibi dꝫ dr̄e qꝫ ē tp̄s dilectōis. & tēp⁹ odij. h̄ tria considera. s.
Tēpus determinatum.
Intellectum illustratū.
Affectū demōstratū.
¶ Quantuꝫ ad primū dicit ante diē festū pasce. tp̄s quidem pascale qꝫ h̄ determinaẗ fuit tēpus cōgruū passioni xp̄i q̄ꝫ p̄cessit cena q̄ꝫ fecit cū discipulis suis cuius ratō ē. q: illo tēpore comedebāẗ azima & ymolabaẗ agnus. Quia igiẗ xp̄s sine fremēto pcci velud agnus pro nob̄ voluit ymolari qꝫ fuit maximū beneficiū cōueniens scōm Bedaꝫ. vt illud fieret pascali tēpore que fuit solēnitas inter omnes alias principalis de quo tēpore dicitur Luc. 22. Quod approximabat dies festus azimoꝝ qui dicitur pasca. ¶ Quantū ad scōm diē sciēs yh̄s quia &c. xp̄s enim sciebat p mortem & passionem suā q̄ꝫ intelligit p horā se trāsiturū de h̄ mūdo ad patrem. iuxta qꝫ ip̄e dixit discipulis Jo. 16. Exiui a p̄re & veni in mundū. iterū relinquo mūdum & vado ad patrem. ¶ Quantū ad tertiū diē. Cuꝫ dilexissꝫ suos &c. Nā vera dilectō. ¶ Primo dꝫ esse p̄fectam & tal' fuit dilectio xp̄i respectu discipuloꝝ. Illa enim pōt dici p̄fecta dilectō cui nihil deest ex parte diligētis. ¶ Ex pte igitur xp̄i nihil fuit in dilectione qua discipulos dilexit qꝫ dedit nob̄ intelligere Jo. 15. d. Sicut dilexit me p̄r. & ego dilexi uos. ¶ Cōstat āt qꝫ dilectio patris ad filiū fuit & ē p̄fcā igiẗ & dilectō q̄ dilexit discipl'os silr̄ fuit p̄fcā. ¶ Scdo dilectō dꝫ esse ordinata & tl'is fuit dilectō

xp̄i respectu discipulos. Naȝ illa dilectio
pt dici ordinata q̄ ad finē debitū ordinat.
finis āt debitus ē xp̄s p q̄d vitā eternam
hēmus. Nā sicut dic̄ Jo.5. Vitam eternaȝ
dedit nob̄ d̄s. ⁊ h̄ vita in filio eius. qui hȝ
filiū hȝ vitam. ⁊ sicut ibidem dr̄. h̄ est ve
rus d̄s ⁊ vita eterna. ¶ 3° dilectō dȝ esse
ppetua q: sicut dr̄ ꝓuer. 18. Omni tempo
re diligit q amic⁹ ē. ⁊ fuit dilectio xp̄i ad
discipulos ꝙ dedit itelligere Jo.14.d. Si
qs diligit me sermonē meum seruabit. ⁊
pater meus diliget eum ⁊ ad eū veniem⁹
⁊ mansionē apud eum faciemus: per quā
qdem mansionem intell'r firmitas ⁊ ppe
tuitas dilectōis sue. Unde Aug. Nemo ei
amas ⁊ deseris.

Secunda pars.

s Equitur. Et cena fcā. vbi tangit
humilitatem inclinantem infimi
us. ꝙ probat operatio virtuosa:
tunc eīm actus humilitatis magis ē com
mēdandus qñ fit a digniori persona ⁊ ho
ra competenti ⁊ modo conuenienti. tunc
igitur xp̄s rex regum ⁊ dominus domi
nantium hora debita ⁊ modo conueniēti.
pedes discipulorum lauerit. implens illd̄
Eccl'ci.3. Quanto maior es. tanto humilia
te in omnib⁹: hinc est ꝙ actus iste merito
pōt ꝯmēdari. ⁊ s̄m h̄ h̄ q̄ttuor possum⁹ cō
siderare.s.

Tēpus ꝯgruentissimum.
Ministrū dignissimū.
Modū aptissimū.
Actum humilimum.

¶ Q^{m} ad p^{m} dic̄. Et cēa fcā. Ubi sciēdū
ꝙ p actū lotōis d̄ q̄ fit hic mētio ꝙ tunc
act⁹ aliqs magis ē necessarius qñ ei⁹ op
po^{m} alicubi repit. Q: igit iudas iā tēpta
tus erat a dyabolo q miserat in cor suum
vt xp̄m ꝓderet: ⁊ sic p pccm̄ erat obnoxi⁹
hic s̄m Aug. Q̄d magis indigebat laua
ri. Nā añ hoc tp̄s nō fuit oportunū ped̄s
discipuloꝝ lauari a yh̄u. int hos āt plus i
digebat iudas d̄ q̄ dixit dñs Jo.6. None
ego vos. 12. elegi ⁊ vnus ex vob̄ dyabol⁹
est. Nam sic̄ dr̄ p̄ma Jo.3. Qui fac̄ pccm̄
ex dyabolo est. ¶ Q^{m} ad 2^{m} dicit. sciens
q: omnia dedit ei pr̄ ⁊c. vt eiȝ aduertam⁹
actum humilitatis queȝ xp̄s fecit pedes
discipuloꝝ lauando: hinc est ꝙ euangeli
sta ipsius dignitatem ondit: ⁊ h̄ quantum
ad duplicē intelligētiam.s.
Potestatꝫ in durando.
Nobilitatis in nascendo.
¶ Q^{m} ad p̄mā excellētiam dic̄. sciens ꝙ
omnia dedit ei pr̄ in manus. Nam d̄s pr̄
est dñs oium. ⁊ diues in oēs qui inuocant
illum Ro.4. Unde dicit Job. 4. Omnia
q̄ sub celo sunt mea sunt. Quia igitur sic
pr̄ habȝ omnia ⁊ sibi equalem genuit fili
um. omnia in manibus eius dedit: iuxta
ꝙ ipse dicit Math. ij. Oia tradita sūt mi
hi a pr̄e meo. ¶ Q^{m} ad excellentiam di
gnitatis in nascendo dicit. ⁊ q: a deo exi
uit ⁊ ad deum vadit. Nam maxima est in
xp̄o natiuitatis nobilitas: q: quantuȝ ad
deitatem est dei eternalis filius. cui apo
stoli dixerunt. Jo.16. In hoc credimus q:
a deo existi. ¶ Q^{m} ad 3^{m} dicit. Surgit
a cena ⁊c. Xp̄s enim volens lauare pedes
discipulorum vt eis daret humilitatꝫ exē
plum. efficatius discipulis recumbentib⁹
solus a cena velud solicitus minister sur
rexit vt videat que sunt necessaria mini
sterio vestimenta deponit vt sit ad lauan
dum expeditior. precingit se linteo. ⁊ pōit
aqua in peluim: vt sic cuȝ aqua sit materia
⁊ instrm̄ ad lauandum ꝯueniens: ⁊ linteū
pan⁹ sufficiēs ad tergēdum: i q̄ oibus da
tur intll'i. humilitas xp̄i magna ad quam
nos exhortat. d. Math. ij. Discite a me:
q: mitis sum ⁊ humil' corde ⁊ inuenietis
regem aīab⁹ vr̄is. ¶ Q^{m} ad 4^{m} dic̄. ⁊ ce
pit lauare ⁊c. act⁹ qdē fuit hūilitatꝫ mag^{e}
qñ xp̄s dei fili⁹ nō man⁹ sȝ pedes lauit. vt
cū se sciret a deo exisse ⁊ ad deū pgere. ñ
dei deo: sȝ hois serui ipleret offm̄. ¶ Spi
ritualr āt loquēdo p vestimēta qbus fuit

xp̄s indutus intllr sua magnificentia q̄3 hēbat inq̄m dei filius eternalr: in q̄ iuxta illud p̄s. Amictus fuit lumine sicut vesti mento. ¶ Ista vestimenta deposuit q̄ñ d̄ sinu p̄ris venit i mundū: vt de ipo dici po tuerit illud Hester. 15. Deposuit vestimē ta z ornatus sui: p̄ linteū aūt album z can didum q̄ xp̄s se p̄cinxit intllr eius hūani tas munda z candida: q: sine peccati ma cula q̄3 assumpsit factus homo. de q̄ phy. p̄. Cum in forma dei eēt non rapinā arbi tratus est esse se equalez deo: sed semetip sum exinaniuit formā serui accipiens in similitudinē hoium factus z habitu inuē tus vt homo. Sic igitur dei filius misit aquam in peluim q̄ñ in isto mūdo pēdēs i cruce sp̄sit suū sanguinē p̄tiosissimū. isto sanguine xp̄s pedes discipulor̄ lauasse dr̄: q: totū humanū gen⁹ lauit a pccōrum maculis suo sanguine p̄tioso. Unde apoc. p̄. Dilexit nos z lauit a pccis nr̄is in san guine suo. ¶ Abstersisse vero pedes ipo rum linteo dr̄: q: mediante humanitate Christi ds lachrimas iustorum abstergit vt semper in gaudijs z consolōnibus p̄se uerent. iuxta q̄ dr̄ Apoc. 21. Absterget ds oēm lachrimā ab oculis eor̄ z mors vltra nō erit: neq3 luctus: neq3 clamor: neq3 do lor erit vltra. ¶ Sciēdū ē ēt h̄ vbi fit mē tio d̄ cēa q̄3 fecit xp̄s discipl'is q̄ i ip̄a: cor pus suū z sanguinē sb̄ spēbus panis z vi ni tradidit instituēs eucharistie sacramē tum: vbi inter alia p̄siderare possumus q̄ cōuiuiū p̄ficiunt septē q̄ septem oia fuerūt in ista cena pretiosa. Regre dñica 6a post penk.

Tertia pars.

Equitur. Uenit ergo ad Symo nem Petrum zc. Ubi tangit di gnitatem nobilitatem sblimius. q̄ p̄bat p̄ditio generosa. Q̄ñ ei seruus q̄ naturaliter debet seruire z obsequij dño. videt dñm volentem sibi seruire fci causa ignorans z extollens eius magnificentiā. obsequium primitus debet totaliter recu sare. videns autem voluntatem domini sui oio volentis h̄ facere q̄ si non faceret sibi societatē negaret. debz voluntatē sui domini cum humilitatē familiariter assē tire. ¶ Quia igitur xp̄s dñs z magister circa petrum seruum z discipulum igno rantem ministerium officium humilitat̄ maxime voluit exercere: dum. s. pedes ip sius lauare voluit. Mirum non est si pe trus xp̄m extollens h̄ ipsum renuit. qui tandem ipsius volūtatem cognoscens p̄ misit facere q̄ volebat. h̄ igitur quantum ad Petrum tria p̄sidera. s.

Admiratōem fastigiū inuentē.
Negatōem obsequij renuentem.
Obiectōem bn̄placitū acceptātē.

¶ Q̄m ad p̄m dicit. venit ergo ad Symo nem Petrum. Christus quidem lauans pedes discipulorum z veniens ad Petrū ignorantem causam quare hoc faceret fu it miratus: eius admirationem z ignorā tiam Christus aliqualr remouet. z b̄m h̄ hic tria considera. s.

Humiliationis accessum.
Admiratōis excessum.
Cognitionis successum.

¶ Q̄m ad p̄m dicit. venit ergo ad Symo nem Petrū. Ubi xp̄s exercens istū hūilt tatis actū vtrū Petrus fuerit p̄mus: fue runt opiones. tñ Aug. attēdens dignitatē Petri inter ap̄l'os dic̄. q̄ Petrus fuit p̄ mus: z q̄ null⁹ alt⁹ p̄sumpsisset lauari añ ip̄m. z b̄m h̄ est sensus lr̄e q̄ xp̄s lauit pe des discipulor̄ suor̄ quo ordine fcm̄ ē q̄ primo venit ad Symonem Petrum tan q̄3 ad verticem apostolorū. vñ Aug. Nō enim ita intelligēdum est q̄si pedes alicu ius iaz lauasset z post eos venisse ad Pe trum. ¶ Quantū ad admiratōis excessu3 dicit. z dicit ei Petrus. Petrus quidem considerans dignitatem z excellentiā xp̄i q: di filius eternalis: iuxta q̄ sibi predixit Math. 16. Tu es xp̄s fili⁹ di viui. z p̄side-

rans vilitatem ꝓpriam q: homo putrid⁹ ⁊ fili⁹ hois vermis Job.25.Admirari po tuit de actu tam hũili xp̄i.⁊ ideo dicit.tu mihi ꝛc.vñ Criso.tu mihi lauas pedes. manib⁹ qbus oculos aperuisti: leprosos mũdasti.mortuos suscitasti.q.d.ħ nullo modo debeo sustinere. ¶ Quantũ ad co gnitionis successuȝ dicit rñdit ẏħs ꝛc.Nã Petro ignorãti cur xp̄s pedes discipulo rum lauabat xp̄s cognitiõem faciendaȝ p mittit que ꝓmissio fuit adipleta triplici ter.¶ Primo p operis significatõeȝ.Nã lotio pedũ exterior signat interiorem lo tionem affectuũ.Quia igiť discipuli indi gebant lotiõe affectuũ vt purgarenť a vi t s.vel si aliq purgati erant vt puriores existerent.iõ xp̄s eoꝝ pedes lauit.⁊ hui⁹ significatiõis operis cognitõem Petrus habuit qñ xp̄s postea dixit q lotus ē nõ indiget nisi vt pedes lauet ħ scdm origẽ. ¶ Secũdo scdm Augu. Fuit adipleta p gregis exortatiõeȝ.Nã lauãs xp̄s pedes discipuloꝝ qui fuit actus hũilitatis maxi me dedit eis exẽplum.ꝙ debebant in cõsi milib⁹ actib⁹ exerceri.⁊ hui⁹ exortatiõis gregis cognitiõem Petrus hũit quãdo xp̄s postmodũ sibi dixit exẽplum enim dedi vob vt quẽadmoduȝ ego feci ita ⁊ vos faciatis.¶ Tertio scdȝ origẽ.Fuit ipleta per tẽporis insinuatiõeȝ.Nam q: discipli indigebãt lauari vt dictũ est oportebat ꝙ ħ fieret tẽpore cõgruo.s.in cena q: ab illo tẽpore vsqȝ ad passionem xp̄i nullus ali⁹ lauare dbuit nec potuit nec tẽpore passio nis q: nõ erat xp̄s alius post resurrectio nem ⁊ ascẽsionem xp̄i nõ indiguerũt laua ri q: mundi erant per spũm sanctuȝ habi tanteȝ in ip̄is.huius aũt insinuatõis tẽpo ris cognitõeȝ Petrus habuit.quãdo fuit per paclitum omnia docentem illustrat⁹. ¶ Quantũ ad scdm dic.dic ei ꝛc.vbi duo considera.s.

Recusatiõem euidentem.

Cominationem pterrentem.

¶ Quantũ ad pᵐ dic.dicit ei Petr⁹ ꝛc. Nam Petr⁹ ignorãs vtilitatem sequẽteȝ ad lotiõeȝ exterioreȝ pedũ quasi ptinati⁹ obsequiũ recusauit ẜm Augu.¶ Quantũ ad cominatõem pterrentem dicit rñdit ei ẏħs si nõ ꝛc.p istã enim pteȝ in q̃ hic log tur intelligiť pticipatio bonoꝝ celestiuȝ ⁊ ꝯsortium ẏħu xp̄i.de qua ps.Dñs ps he reditatis mee ⁊ calicis mei.tu es q resti tues hereditatem meã mihi. ¶ Qᵐ ad tertiũ dicit.Dic ei Symon Pe.ꝛc.Quia enim Petrus totũ exhibuit xp̄o.lauãdũ ꝙ nõ erat necessariũ supfluis resecatꝭ cui⁹ dictũ exponit euãgelista quantũ ad aliq̃ȝ sui ptem.hic igitur q̃ttuor ꝯsidera.s.

Exhibitiõeȝ liberalem.

Rñsionem magistralem.

Applicatiõem generalem.

Expssionem psonalem.

¶ Quantũ ad pᵐ dic.dicit ei Pe.ꝛc.vbi Aug. at ille amore ⁊ timore pturbat⁹ pl's expauit sibi negari q̃ȝ vsqȝ ad suos peds humiliari.¶ Quantũ ad rñsionem magi stralem dic.Dicit ei ẏħs ꝛc.lȝ enim Petr⁹ exhibuissꝭ xp̄o nõ solum pedes lauãdos. sed ⁊ man⁹ ⁊ cap̄.xp̄s tamẽ nõ acceptauit nisi de pedibus.Nam p Petrũ intelligũ tur hoies q sunt in statu salutis.tales aũt non indigent lotiõe capitis cui⁹ ratõ est. quia cap̄ immediatate est ipsa ratio que in hoibus q̃ sunt in statu salutis imeditate cõiunguntur cũ xp̄o.⁊ ideo quantũ ad ra tionem nõ indigent lotiõe manuũ p quas designanť opera.q: ipsorum sunt opera.in digent lotione pedum q: per pedes infe rior pars corporis intellr sensualitas ra tione cuius est valde difficile ⁊ forte nisi in cõfirmatis impossibile ē ꝙ homo non pecet aliquãdo venialiter ꝙ cognoscens beatus Johãnes.i.Cañ.sua dicit. Si di xerimus quoniã peccatum non habemus ipsi nos seducimus ⁊ veritas in nob non est.⁊ ideo indigemus lotione peduȝ q̃ȝq̃ȝ scim⁹ in statu salutis vñ Origẽ.Impolli

bile aũt puto nõ ꝯtaminari extrema anie ⁊ infima eius q̃ꝫ quo ad hoies ꝑfectus qs esse puteť. ¶ Quantũ ad applicatiõez generalez dicit ⁊ vos mundi estis sed nõ oẽs. Inter discipulos qdez tũc erat iudas ꝓditor qui nõ solum quantũ ad sensualitatem erat infect⁹ peccatis venialib⁹. ſꝫ quãtũ ad rationem pccis mortalib⁹ xp̄m magistrũ suũ prodẽdo. caste mũdus nõ erat. ⁊ ideo indigebat maiori lotiõe q̃ꝫ peduꝫ. ¶ Quantũ ad exp̄ssionem ꝑsonalem diť sciebat enim qs nam esset ⁊c. Quia enim xp̄s dixerat discipulis suis generalibus verƀ ꝙ erant mundi ſꝫ nõ omnes nullum explicãdo specialr̃. facto vel nomine secũdum Augu. ⁊ Orige. Quia euãgelista ꝑsonam explicat iude. ⁊ si nõ nomine tamẽ ꝓditionis facto.

Quarta pars.

Sequitur. postq̃ꝫ aũt lauit pedes ⁊c. vbi tãgit benignitatẽ isinuãtem vtili⁹. ꝙ ꝓbat monitio fructuosa Qr eni xp̄s dñs ⁊ magister pedes discipuloꝝ lauerat ꝙ fuit fcm̃ mirabile. c⁹ significatõez ignorabãt discipuli. nũc eis q̃liter feć h̄ ostendit. qr vt daret hũilitatis ex^m. ꝙ qdẽ pri⁹ Petro. d. ꝙ. ego facio tu nescis modo scies ãt postea hic igiť tria possumus cõsiderare. s.
Diligentiã pietatis.
Excellẽtiam dignitatis.
Doctrinam hũilitatis.
¶ Quantũ ad p^m dicit. postq̃ꝫ ergo lauit ⁊c. signum qdem pietatis maxime fuit ꝙ xp̄s ita diligẽs fuit ꝙ ignorãtes discipl'os voluit erudire ⁊ redderẽ attẽtissimos vt adiscant. h̄ duo ꝯsidera. s.
Magr̃i opatõem mirificã.
Collegij excitatõem solicitam.
¶ Q^m ad p^m diť. postq̃ꝫ ergo lauit ⁊c. Christus qdẽ lauare pedes discipulorum voluit. surrexit a cẽa. ꝺposuit vestimenta ꝯpleto ꝺo obsequo lotionis vestimenta resumpsit. ⁊ iterato recubuit. ⁊ ꝺm magr̃m ystoriarum tunc instituit sacramentuꝫ eucharistie. ⁊ dedit seipsum discipulis ad manducandum sub speciebus panis ⁊ bibendum sub speciebus vini. ¶ Quantuꝫ ad collegium excitationem solicitam diť. Dicit eis scitis quid fecerim vob ⁊c. vbi Orige. vel interrogatiue ꝓfertur vt ostẽdat facti magnitudinem vel imperatiue vt eorum erigat intellectum. ¶ Quantũ ad secundũ dicit. vos vocatis me ⁊c. Naꝫ grad⁹ magisterij ⁊ dominij est gradus dignitatis ⁊ excellentie magne quem gradus Christus habebat. ⁊ sic a discipulis vocabatur. ¶ Sciendum est etiam ꝙ aliqui dicunt Christum dominũ solum verbo ⁊ non opere. de quibus Christus dixit Mat. 7. Multi dicent mihi in illa die domine nonne in nomine tuo prophetauimus. ⁊ in nomine tuo demonia eiecimus. ⁊ in nomine tuo virtutes multas fecimus. ⁊ tunc cõfitebor ill' quia nunq̃ꝫ noui eos. Discedite a me omnes q operamini. ¶ Aliq vero dicunt xp̄m magistrũ ⁊ dñm nõ solum verbaliter ſꝫ se sibi conformant in operib⁹ bonis ⁊ isti vitã adipiscẽtur eternã ꝙ nob isinuat xp̄s Mat. 7. d. Non ois qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ celorum. ¶ Quantũ ad teriũ dicit. si ergo ego laui ⁊c. Quia enim xp̄s dicebat discipulis. lauare alterutruꝫ ꝙ ipse iam fecerat iam cãm assignat que fuit. vt eis p̄beret humilitatis exẽplum. est aũt aliud lauacrũ ꝙ est spiritual' significationis. ⁊ istud est multiplex. ¶ Primo eniꝫ est lauacrũ sufficientis satisfactionis quo scilicet Christus nos lauit suo sanguine precioso ꝺ quo Apoć. primo. Dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. ¶ Secundo est lauacrum baptismalis regñatõis quos lauat xp̄s p̄ncipaliter. ⁊ hõ baptizãs ministerialr̃. d. Thy. 3.

Secundū suam misericordiā saluos nos fecit. per lauacrum regenerationis et renouationis spūs sancti quem effudit in nob per yhm xpm saluatorē nrm. ❡ Tertio est lauacrū penitentialis renouationis quādo aliquis peccator in virū alterum per penitentiam renouatur hac lotione lauat seipm peccator vel se disponēdo ad penitentiaz vel satisfaciēdo de peccatis cōmissis vt dicere possit cum ps. Laboraui in gemitu meo. lauabo p singlas noctes lectū meū. lachrimis meis stratuz meum rigabo.

❡ Quarto est lauacrū virtualis exercitationis. quādo quis per virtutū exercitiū lauat affectus cōtagiis terrenoruz quo lauacro debent omnes fideles lauari quib dicitur Is. primo. Lauamini mūdi estote afferte cogitationū vestrarum ab oculis meis quiescite peruerse agere discite bene facere. ❡ Quinto est lauacrū liberalis remissionis quādo. s. quis remittit alteri vel iniuriam sibi factam ad qđ omnes fideles tenent. Nam sicut dicit xps Mat. 6. Si dimiseritis hoibus peccata eorum dimittet et vob pr vr celestis peccata vestra. si autem nō dimiseritis hominibus nec pr vr dimittet vob peccata vestra. ❡ Sexto est lauacrū doctrinalis eruditionis quādo quis aliū instruit vere in lege diuina. Nā sermo diuinus inde lauatiuam habet virtutem iuxta qđ xps dixit Jo. 15. Uos mūdi estis propter sermonem quez locutus sum vob. ❡ Septimo est lauacrum tēporalis elargitionis quando quis subuenit de rebus suis tēporalibus indigēti ad qđ omnes tēpore necessitatis secundum suaz possibilitatem tenent. vnde dicitur Luc. 7. Date elymosinaz et ecce omnia munda sunt vob. naz sicut dicitur Tob. 12. Elymosina a morte liberat et fac inuenire vitam eternam ipsa est que purgat peccata.

❡ Sciendum est etiam qđ propter illationem cōclusiuam qz Christus fecit dicendo si ergo laui pedes vestros et vos debetis ad inuicem lauare pedes. qđ illud ergo in scriptura multas infert bonas cōclusiones. ❡ Primo. conclusionem prudentez per peccati detestationem de qua Mat. 4. Estote ergo prudentes sicut serpentes et simplices sicut colūbe. ❡ Secundo diligentem per ad deum cōuersionem de qua Tob. 13. Cōuertimi ergo prudētes et facite iusticiaz coram deo credentes qđ faciet vobiscū misericordiā suam. ❡ Tertio prouidentem ab hoste per circūspectionem de qua dicitur Mat. 24. Uigilate ergo qr nescitis qua hora dominus vester vēturus sit. ❡ Quarto sufficientem per penitētie satisfactiōem de qua Luc. Facite fructus dignos penitētie. ❡ Quinto pmerentez et longitudinem tempore executionem de qua Mat. 6. Querite ergo primū regnuz dei et iustitiam eius. et post h omnia addicientur vob. ❡ Sexto perterrentem per peccatorū austeram cominatiōem de qua Luc. 3. Sub arboris non facientis fructū dicit dominus de homine peccatore. succidite ergo illam vt quid etiam terram occupat. ❡ Septimo per consolatiōem per iustorum eternam repromissiōem de qua dicit dominus Mat. x. Omnis ergo qui confitebitur me coraz hominibus confitebor et ego eum coram patre meo qui in celis est. ❡ Sciendum est ergo qđ descendēdo ad exempla que hodie dedit nob xps dicere possumus qđ inter alia tangunt septem q in hoc euag nob dedit. s.

Cōsiderande mortalitatis.
Cōsiderande caritatis.
Tollerande aduersitatis.
Contēnende psperitatis.
Cōseruande castitatis.
Exercende hūilitatis.
Desiderāde sanctitatis.

❡ Primo i hoc euag dedit nob exm. psiderāde mortalitatis qđ dat nob intelli cum dr. qđ sciens qr venit hora eius vt trāseat de h mūdo ad patrem. Nam p istum trā

situm intelli͡r mors Christi. De qua pͣma cor.15. Christus pro nobis mortuus est. hanc autem mortem exemplo Christi at tente considerare debemus mortem iugi ter meditando. iuxta ꝙ cuilibet dicitur Eccl'ci.14. Memor esto quoniam mors ñ tardat. Nam dicitur Hebr.9. statutum ē hominibus semel mori. ⁊ sic dicere possūt homines in hoc mundo viuentes illud Sap.2. transiet vita vestra tanꝙ̄ vestigi um nubis ⁊ sicut nebula dissoluetur. vnde Ber. de morte. Quicquid in rebus hūa nis certius morte. qd incertius hora mor tis inuenitur. non miseretur inopiam. nō reueretur diuitias. non sapientie. non eta ti denīqꝫ parcit. senibus mors est i ianuis iuuenibus in insidijs ⁊ ideo negligentem hominem nō cogitantem de morte. Idem Ber. in quodam sermone reprehendit. d. Miser homo quare omni hora nō dispo nis cogita te iam mortuum quem scis de necessitate esse moriturum. distinguis q̄ liter oculi vertentur in capite vene rum pentur in corpore. ⁊ cor scindetur dolore. ¶ Secundo dedit nobis exemplum con siderande caritatis: quod datur intelligi cum dicitur. Cum dilexisset suos qui erāt in mundo in finem dilexit eos. de quo se cundo Thes.2. Christus dilexit nos ⁊ dedit nobis consolationem eternam ⁊ spē bonam in gratia sua. hanc autem dilectio nem. Exemplo Christi debemus habere deum ⁊ proximum diligendo: iuxta illud Roma.13. Plenitudo legis est dilectio ⁊ qualis debeat esse dicitur prima Johan. 3. Filioli mei non diligamus verbo neqꝫ lingua sed opere ⁊ veritate. de ista carita te dicit Augusti. De doctrina christiana. Sola caritas est que vicit omnia ⁊ sine qua nihil valent omnia ⁊ que vbiqꝫ fue rit trahit ad se omnia. amate scientiam: sed anteponite caritatem. scientia si sola sit inflat. quia vero caritas hedificat scien tiam non permittit inflari. ¶ Tertio de dit nobis exemplum tollerande aduersi tatis. quod datur intelligi in eo ꝙ iudam proditorem sustinuit ⁊ sibi pedes lauit ⁊ corpus suum tradidit. vnde dicere possū mus illud Sap.15. Tu autem deus noster suauis ⁊ mitis es patiens ⁊ in misericor dia disponens omnia. hanc autem patien tiam exemplo Christi debemus habere equanimiter tollerando. ad quod nos ad monet beatus Jaco. in cano. sua.5.d. Pa tientes estote inter vos ⁊ firmate corda vestra quoniam aduentus domini appro pinquabit. Quarto dedit nobis exemplū contemnende prosperitatis: quod datur i telligi cum dicitur quod deposuit vestim ta sua. Unde ps. Nolite sperar̄ i iniquita te ⁊ rapinas: nolite concupiscere diuitie si affluant nolite cor apponere. ¶ Quinto dedit nobis exemplum conseruāde casti tatis. quod datur intelligi cum dicitur ꝙ linteo precinxit se. Nam per cincturaꝫ lin tei albi ⁊ candidi puritas ⁊ castitas intel liguntur que perfectissime fuerunt i chri sto. ¶ Quam castitatem exemplo Chri sti debemus habere. ad quod nos admo net Christus Luc.15.d. Sit lumbi vestri precincti ⁊ lucerne ardentes in manibus vestris. Ubi Grego. Lumbos enim preci gimus cum carnis luxuriam per continē tiam cohartamus. Lucernas autem ardē tes in manibus tenemus: cum per bona opera proximis nostris lucis exēpla mon stramus. ¶ Sexto dedit nobis exempluꝫ exercende humilitatis. quod datur intel ligi cum dicitur ꝙ lauit pedes discipulo rum suorum qui fuit actus humilimus. Hanc humiliationem exemplo Christi d̄ bemus habere: superbiam deponendo vl' deprimendo. Unde cuilibet dicitur Eccle siastici.7. Humilia valde cor tuum quōi am vindicta carnis impij ignis ⁊ vermis. ¶ Septimo dedit nobis exemplum desi

derande sanctitatis: quod datur intelligi quando dixit Petro si non lauero te &c. de quo dicitur Luc. 4. Scio te qz sanctus dei sis. ¶ Hanc autem sanctitatem exemplo Christi debemus habere: vitia deponendo: ad quam sanctitatem nos inducit Exo. 11. d. Viri sancti eritis mihi. De talibus sanctis dicitur Dan. Tempus aduenit: & regnum obtinuerunt sancti. Nam cum venit transitus sanctorũ de hoc mũdo: tunc regnum obtinent sempiternum. Ad quem regnum. Ille nos perducat. Qui est benedictus Amen.

¶ Iste liber compositus fuit a Fratre Philippo de monte Calerio ordinis minorum viro in pdicationibus doctissimo.

¶ Impressum Mediolani p Magistrũ Vldericum scinzenzeler. Anno domini Mccccclxxxxviij. die. xij. mensis Julij.

Registrum.

a b c d e f g h i k l m n o p q
Omnes sunt q̃terni preter q g é ternus.

